

Europeiska unionens officiella tidning

C 33 E

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiosjätte årgången

5 februari 2013

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

RESOLUTIONER

Europaparlamentet

SESSIONEN 2011–2012

Sammanträdena den 5–7 juli 2011

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 291 E, 4.10.2011.

ANTAGNA TEXTER

Tisdagen den 5 juli 2011

2013/C 33 E/01	Samhällsomfattande tjänster och larmnumret 112 Europaparlamentets resolution av den 5 juli 2011 om samhällsomfattande tjänster och larmnumret 112 (2010/2274(INI))	1
2013/C 33 E/02	En effektivare och rättvisare detaljhandelsmarknad Europaparlamentets resolution av den 5 juli 2011 om en effektivare och rättvisare detaljhandelsmarknad (2010/2109(INI))	9
2013/C 33 E/03	Ungerns reviderade författning Europaparlamentets resolution av den 5 juli 2011 om Ungerns reviderade författning	17
2013/C 33 E/04	Femte sammanhållningsrapporten och strategin för sammanhållningspolitiken efter 2013 Europaparlamentets resolution av den 5 juli 2011 om kommissionens femte sammanhållningsrapport och strategin för sammanhållningspolitiken efter 2013 (2011/2035(INI))	21
2013/C 33 E/05	EU:s budgetstöd till utvecklingsländer i framtiden Europaparlamentets resolution av den 5 juli 2011 om EU:s budgetstöd till utvecklingsländer i framtiden (2010/2300(INI))	38

SV

(forts. på nästa sida)

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2013/C 33 E/06	Prioriteringar för energiinfrastruktur för 2020 och framåt Europaparlamentets resolution av den 5 juli 2011 om prioriteringar för energiinfrastruktur för 2020 och framåt (2011/2034(INI))	46
2013/C 33 E/07	Framtiden för sociala tjänster av allmänt intresse Europaparlamentets resolution av den 5 juli 2011 om framtiden för sociala tjänster av allmänt intresse (2009/2222(INI))	65
2013/C 33 E/08	Att göra EU:s utvecklingspolitik effektivare Europaparlamentets resolution av den 5 juli 2011 om att göra EU:s utvecklingspolitik effektivare (2011/2047(INI))	77
Onsdagen den 6 juli 2011		
2013/C 33 E/09	Europeiska bredbandssektorn – investeringar i digitalt baserad tillväxt Europaparlamentets resolution av den 6 juli 2011 om Europeiska bredbandssektorn – investeringar i digitalt baserad tillväxt (2010/2304(INI))	89
2013/C 33 E/10	Ett samlat grepp på skyddet av personuppgifter i Europeiska unionen Europaparlamentets resolution av den 6 juli 2011 om ett samlat grepp på skyddet av personuppgifter i Europeiska unionen (2011/2025(INI))	101
2013/C 33 E/11	Kommissionens arbetsprogram för 2012 Europaparlamentets resolution av den 6 juli 2011 om kommissionens arbetsprogram för 2012	110
2013/C 33 E/12	Lagstiftning om transmissibel spongiform encefalopati (TSE) och om foder- och livsmedelskontroller i samband därmed Europaparlamentets resolution av den 6 juli 2011 om EU:s lagstiftning om transmissibel spongiform encefalopati (TSE) och om därmed sammanhängande foder- och livsmedelskontroller – genomförande och utsikter (2010/2249(INI))	120
2013/C 33 E/13	Luffartsskydd med särskild inriktning på säkerhetsskannrar Europaparlamentets resolution av den 6 juli 2011 om luffartsskydd med särskild inriktning på säkerhetsskannrar (2010/2154(INI))	125
2013/C 33 E/14	Kvinnor och företagsledarskap Europaparlamentets resolution av den 6 juli 2011 om kvinnor och företagsledarskap (2010/2115(INI))	134
2013/C 33 E/15	Den finansiella, ekonomiska och sociala krisen: rekommendationer om åtgärder och initiativ Europaparlamentets resolution av den 6 juli 2011 om den finansiella, ekonomiska och sociala krisen: rekommendationer om åtgärder och initiativ (2010/2242(INI))	140

Tisdagen den 5 juli 2011

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

EUROPAPARLAMENTET

Samhällsomfattande tjänster och larmnumret 112

P7_TA(2011)0306

Europaparlamentets resolution av den 5 juli 2011 om samhällsomfattande tjänster och larmnumret 112 (2010/2274(INI))

(2013/C 33 E/01)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktiv om samhällsomfattande tjänster) ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 av den 27 oktober 2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/136/EG av den 25 november 2009 om ändring av direktiv 2002/22/EG om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, direktiv 2002/58/EG om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation och förordning (EG) nr 2006/2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv) ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/19/EG av den 7 mars 2002 om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter (tillträdesdirektiv) ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 51.⁽²⁾ EUT L 364, 9.12.2004, s. 1.⁽³⁾ EUT L 337, 18.12.2009, s. 11.⁽⁴⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 33.⁽⁵⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 7.⁽⁶⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 21.

Tisdagen den 5 juli 2011

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/140/EG av den 25 november 2009 om ändring av direktiv 2002/21/EG om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, direktiv 2002/19/EG om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter och direktiv 2002/20/EG om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1211/2009 av den 25 november 2009 om inrättande av organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (Berec) och byrån ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation ⁽³⁾,
- med beaktande av det offentliga samråd som kommissionen påbörjade den 2 mars 2010 om framtida principer för samhällsomfattande tjänster på områdena för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 september 2010 med titeln "Europeiska bredbandssektorn – investeringar i digitalt baserad tillväxt" (KOM(2010)0472),
- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om inrättande av det första programmet för radiospektrumpolitik (KOM(2010)0471),
- med beaktande av kommissionens rekommendation av den 20 september 2010 om reglerat tillträde till nästa generations accessnät (NGA),
- med beaktande av arbetsdokumentet från kommissionens kommunikationskommitté om bredbandstillgången inom EU och läget den 1 juli 2010,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 25 augusti 2010 med titeln "Lägesrapport om den europeiska inre marknaden för elektronisk kommunikation 2009 (15:e rapporten), SEK(2010)0630" (KOM(2010)0253),
- med beaktande av den fjärde utgåvan av resultattavlan för konsumentmarknaderna, "Making markets work for consumers", som offentliggjordes i oktober 2010,
- med beaktande av rådets beslut 91/396/EEG av den 29 juli 1991 om införandet av ett gemensamt europeiskt larmnummer ⁽⁴⁾,
- med beaktande av kommissionens rekommendation om behandling av lokaliseringssuppgifter i elektroniska kommunikationsnät vid tillhandahållande av nödsamtalstjänster som byggts ut med samtalslokalisering,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 717/2007 av den 27 juni 2007 om roaming i allmänna mobiltelefonnät i gemenskapen och om ändring av direktiv 2002/21/EG ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 337, 18.12.2009, s. 37.

⁽²⁾ EUT L 337, 18.12.2009, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 201, 31.7.2002, s. 37.

⁽⁴⁾ EGT L 217, 6.8.1991, s. 31.

⁽⁵⁾ EUT L 171, 29.6.2007, s. 32.

Tisdagen den 5 juli 2011

- med beaktande av Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, som ratificerades av EU den 23 december 2010,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artikel 2 (Rätt till liv), artikel 3 (Människans rätt till integritet), artikel 6 (Rätt till frihet och säkerhet), artikel 26 (Integrering av personer med funktionshinder) och artikel 35 (Hälsoskydd),
- med beaktande av undersökningen om det europeiska larmnumret 112 (Flash Eurobarometer 314),
- med beaktande av arbetsdokumentet från kommissionens kommunikationskommitté om genomförandet av det europeiska larmnumret 112 – resultaten av den fjärde omgången i insamlingen av uppgifter (10 februari 2011),
- med beaktande av sin förklaring av den 25 september 2007 om det europeiska larmnumret 112 ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och yttrandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A7-0220/2011), och av följande skäl:
 - A. Direktivet om samhällsomfattande tjänster förebygger social utestängning genom att se till att medborgare i landsbygdsområden och avlägsna områden samt låginkomsthushåll har tillgång till grundläggande och centrala telekommunikationstjänster till ett överkomligt pris.
 - B. Särskild uppmärksamhet måste ägnas åt att se till att utsatta grupper inte förbigås och att särskilda, effektiva åtgärder alltid genomförs för att garantera dessa gruppers sociala integrering och tillgång till tjänster på samma villkor som gäller för alla andra medborgare.
 - C. Teknik under utveckling, i synnerhet mobiltelefoni som alla har råd med, bidrar till att ge majoriteten av medborgarna tillgång till grundläggande telekommunikationstjänster.
 - D. Samhällsomfattande tjänster definieras som ett minimiutbud av tjänster av väldefinierad kvalitet som är tillgängliga för samtliga slutanvändare till ett överkomligt pris med hänsyn till de speciella nationella förhållandena och utan att konkurrensen snedvrids.
 - E. De samhällsomfattande tjänsterna bör, om marknadskrafterna på egen hand inte förmår göra detta, erbjuda alla medborgare tillgång till tjänster som behövs för att de ska kunna delta i samhället.
 - F. Grundläggande bredbandstäckning för samtliga EU-medborgare senast 2013 är ett av den digitala agendans centrala prestandamål. Där bredbandsanslutning redan finns ligger den genomsnittliga täckningen på ungefär 50 procent av hushållen.
 - G. Det är ännu inte möjligt att utvärdera genomförandet av det ändrade direktivet om samhällsomfattande tjänster och användarnas rättigheter, eftersom tidsfristen för införlivandet är den 25 maj 2011 och den treårsperiod som krävs före en utvärdering av ett korrekt och heltäckande genomförande av alla bestämmelser i direktivet just börjat löpa.
 - H. Även om den befintliga lagstiftningen erbjuder medborgarna positiva resultat är detta inget självändamål, utan man måste också maximera fördelarna av de nya åtgärderna genom en fortlöpande övervakning i medlemsstaterna samt insatser för att förbättra informationens kvalitet, fullständighet och synlighet.

⁽¹⁾ EUT C 219 E, 28.8.2008, s. 92.

Tisdagen den 5 juli 2011

- I. Den inre marknaden kan aldrig betraktas som verkligen fullbordad utan bör kontinuerligt utvärderas på nytt för att återspegla garantier för socialt skydd, samhällets behov, tekniska framsteg och utvecklingen av innovativa lösningar. Vidare är åtgärder för att främja tillväxt och sysselsättning av central betydelse när det gäller att se till att den inre marknaden och den digitala inre marknaden möjliggörs och förverkligas snarast möjligt, för att gagna europeiska medborgare, konsumenter och företag.
- J. Strävan efter framsteg utgör drivkraften för och förmedlaren av den vision och de mål som fastställts av EU:s lagstiftare. Förslag till ny lagstiftning eller ändringslagstiftning måste beakta den faktiska erfarenheten och kapaciteten för genomförande. Anpassningar av lagstiftningen måste få tydligt politiskt stöd, som ytterligare underbyggs med en objektiv kostnads–nyttoanalys och socioekonomisk analys som den avgörande faktorn.
- K. Det europeiska larmnumret 112 inrättades 1991 genom ett rådsbeslut för att ge medborgarna tillgång till alla larmtjänster (exempelvis brandkår, polis och läkare). Det är det enda larmnummer som kan användas i samtliga medlemsstater i Europeiska unionen. En stor majoritet av européerna känner dock fortfarande inte till det och inga framsteg i samband med detta har noterats sedan år 2000.
- L. Den förklaringen av den 11 mars 2008 om tidig varning av medborgarna i allvarliga nödsituationer ⁽¹⁾ undertecknades av 432 ledamöter av Europaparlamentet.
- M. Det krävs fortfarande ansträngningar för att bedöma och garantera tjänstekvaliteten vid användning av 112, när det gäller både telekommunikationstjänsternas och larmtjänsternas prestationer och de samordningsaspekter som är beroende av flera faktorer. Någon heltäckande och detaljerad utvärdering av hur 112-tjänsten i EU har omsatts i praktiken – på grundval av medborgarnas erfarenheter, där särskilt tillgången, driftskompatibiliteten och utryckningstiderna utvärderas – har inte genomförts.
- N. Flera svåra olyckor på senare tid har visat att tidig varning till och alarmering av medborgare i händelse av överhängande eller nära förestående större nödsituationer och katastrofer är en nödvändighet om lidande och förlust av människoliv ska kunna minskas.

Samhällsomfattande tjänster och den aktuella utvecklingens sammanhang

1. Europaparlamentet understryker vikten av skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster som ett skydds nät för den sociala delaktigheten där marknadskrafterna på egen hand misslyckats med att tillhandahålla medborgarna och företagen grundläggande tjänster.
2. Europaparlamentet stöder en regelbundet förnyad utvärdering, som en del av direktivet om samhällsomfattande tjänster och användarnas rättigheter, av hur lämpliga bestämmelserna i EU-lagstiftningen är för de samhällsomfattande tjänsterna i ljuset av den sociala, ekonomiska och tekniska utvecklingen, i syfte att ringa in och införa lämpliga definitioner som dels återspeglar verkliga behov som håller på att utvecklas och krav från medborgarna, dels förbättrar tjänsternas kvalitet.
3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillhandahålla riktlinjer för bästa genomförande och efterlevnad av det omarbetade direktivet om samhällsomfattande tjänster, att undvika snedvridning av marknaden och att samtidigt ge medlemsstaterna möjlighet att anta de bestämmelser som bäst passar deras nationella förhållanden.

⁽¹⁾ EUT C 66 E, 20.3.2009, s. 6.

Tisdagen den 5 juli 2011

4. Europaparlamentet stöder målen om "bredband för alla" i den digitala agendan och är övertygat om att en samhällsomfattande tillgång till bredband hjälper medborgarna och företagen att dra full nytta av den digitala inre marknaden, särskilt genom att man förbättrar den sociala delaktigheten, skapar nya möjligheter för socialt och miljömässigt innovativa företag och åstadkommer arbetstillfällen, tillväxt och fler möjligheter för handel över gränserna. Med tanke på detta stöder parlamentet åtgärder för att främja den digitala kompetensen.
5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ge större finansiellt stöd till lokala projekt som tillhandahåller digital tillgång samt till alla aktörer som hjälper missgynnade grupper att få tillgång till tekniska apparater genom att tillhandahålla anslutningar i offentliga byggnader som erbjuder fri internetillgång.
6. Europaparlamentet understryker att en kombination av politik och teknik (till exempel fasta nät och kabel-, fiber-, mobil- och satellitnät) kan främja företagens och de offentliga organens utveckling av nya tjänster och tillämpningar på internet, till exempel e-förvaltning, e-hälsa och e-utbildning. Detta kan driva fram efterfrågan på snabbare internetförbindelser och göra investeringar i öppna bredbandsnät lönsammare och i sin tur uppmuntra till offentlig-privata partnerskap och utveckla den digitala inre marknaden, samtidigt som marginaliserade medborgares inkludering förbättras.
7. Europaparlamentet betonar vikten av EU:s bestämmelser om offentlig upphandling och anser att det i samband med den breda översynen av dessa bestämmelser är ytterst viktigt att både lokala och regionala myndigheter får del av åtgärder som uppmuntrar deras deltagande i investeringar i kommunikationsteknik och i förkommersiell upphandling (som ett sätt för att förmedla forskningsresultaten till marknaden). Lika viktigt är att e-upphandling införs på bred front.
8. Europaparlamentet kräver ett effektivt genomförande av telekomramen, särskilt dess bestämmelser om nätneutralitet, så att slutanvändarna kan få tillgång till tjänsterna och innehållet och använda de tillämpningar de själva vill på internet.
9. Europaparlamentet betonar att de samhällsomfattande tjänsterna inte är det enda eller det som i första hand driver på i riktning mot målet om "bredband för alla" med tanke på de höga investeringar som krävs utan att några avsevärt bättre tjänster med nödvändighet kan tillhandahållas konsumenterna. I artikel 15 i direktivet om samhällsomfattande tjänster anges emellertid att det ska göras en regelbunden översyn av tillämpningsområdet för de samhällsomfattande tjänsterna. Parlamentet betonar att denna översyn bör beakta utvärderingen av genomförandet av bestämmelserna i direktivet och resultaten av den pågående konsekvensbedömningen, särskilt när det gäller omfattningen av utbyggnaden av bredbandsnäten och hushållstäckningen.
10. Europaparlamentet anser att en skyldighet att erbjuda tillgång till bredband inte automatiskt kommer att leda till att användningen ökar. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att vidta kraftfullare åtgärder för att öka efterfrågan och stimulera användningen i stället för att enbart säkerställa att det finns en anslutning. Skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster skulle på medellång sikt kunna bli ett ytterligare incitament för att utveckla bredbandet, men målen om samhällsomfattande bredband borde kunna uppnås genom rätt utformade nationella program.
11. Europaparlamentet anser att en effektiv radiospektrumpolitik, som möjliggör en harmoniserad användning av den "digitala utdelningen", och investeringsfrämjande lagstiftning också är viktiga instrument för att öka bredbandstäckningen.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att slutföra den pågående konsekvensbedömningen och tillhandahålla lagstiftarna solida uppgifter om aktuell utnyttjandeandel, förväntad efterfrågan och skärpta skyldigheter att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster genom bredband samt en analys av vad som är den mest effektiva finansieringsmekanismen för medlemsstater, konsumenter och företag när det gäller bredbandsutbyggnaden, samtidigt som man undviker ineffektiva kostnader och onödiga bördor.

Tisdagen den 5 juli 2011

13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, parallellt med och i samarbete med de nationella regleringsmyndigheterna, noggrant övervaka marknaderna för att se till att de medlemsstater som redan kan, eller önskar, tillhandahålla samhällsomfattande tjänster via utbudet av bredbandsteknik och bredbandshastigheter kan göra detta när marknaden misslyckas med det, utan att de i praktiken förorsakar en snedvridning av marknaden.

14. Europaparlamentet välkomnar kommissionens beslut att genomföra en djuplodande undersökning av tillhandahållandet av internetjänster till följd av att den fjärde resultattavlan för konsumentmarknaderna offentliggjorts.

15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att, med bidrag från de nationella regleringsmyndigheterna, undersöka valmöjligheterna i fråga om att på lika villkor tillämpa skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster och bestämmelserna om användarnas rättigheter, vilket skulle garantera tillgänglighet för utsatta grupper, särskilt personer med funktionsnedsättning, inte bara genom att man inför särskild terminalutrustning och överkomliga avgifter, utan också genom att man tillgängliggör lämplig information och skapar en verklig valmöjlighet för konsumenterna när det gäller tillgängliga tjänster och service.

16. Europaparlamentet anser ändå att den grundläggande bestämmelsen för finansiering av samhällsomfattande tjänster, som garanterar att de hanteras på ett icke-diskriminerande och öppet sätt, bör finnas kvar i EU:s lagstiftning och utvidgas till att även omfatta skyldigheter för både data- och röstkommunikation.

Det europeiska larmnumret 112

17. Europaparlamentet betonar att det europeiska larmnumret 112 kan rädda liv och ökar unionsmedborgarnas skydd, eftersom det fungerar som ett viktigt stödsystem för de medborgare och konsumenter som omfattas av den inre marknaden. Det är viktigt att se till att larmnumret 112 fungerar utan problem i hela EU. Parlamentet anser att kommissionen bör se till att alla delar av samhället har tillgång till denna tjänst, även personer med funktionsnedsättning (nedsatt hörsel, talsvårigheter osv.) och andra utsatta grupper.

18. Europaparlamentet beklagar dock att det europeiska larmnumret 112 ännu inte på långa vägar nått sin fulla potential. Således behövs fortfarande grundläggande åtgärder för att medborgarna ska känna igen numret, och det finns andra frågor i samband med teknik och bättre samordning som måste lösas.

19. Europaparlamentet påpekar att enligt den Eurobarometerundersökning som offentliggjordes i februari 2011 kan endast 26 procent av EU-medborgarna spontant peka ut 112 som det larmnummer som går till larmtjänsterna inom EU. 58 procent av EU-medborgarna anser fortfarande inte att invånarna i deras land är tillräckligt medvetna om att 112 är det larmnummer som gäller ⁽¹⁾.

20. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck Europeiska kommissionen och medlemsstaterna att gemensamt göra större insatser för att öka allmänhetens medvetenhet om att larmnumret 112 finns och hur det används, särskilt genom att utveckla en målinriktad och långtgående kommunikationsstrategi som behandlar de problem och frågor som medborgarna har om hur systemet fungerar.

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att förstärka sitt informationsarbete så att samtliga EU-medborgare och resenärer via medierna, särskilt tryckta och audiovisuella medier, genom informationskampanjer förstår att larmnumret 112 är det "EU-täckande" larmnummer. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas också att anordna och stödja pr-verksamhet för att göra allmänheten mer

⁽¹⁾ The European Emergency Number 112, Flash Eurobarometerundersökning, Europeiska kommissionen 2011, http://ec.europa.eu/information_society/activities/112/docs/report_2011.pdf

Tisdagen den 5 juli 2011

medveten samt arrangemang som äger rum varje år den 11 februari. Denna dag har utlysts till "temadagen för det europeiska larmnumret 112". Det är särskilt viktigt med praktiska upplysningar, exempelvis att betona att 112 är det europeiska larmnummer som man kan ringa till kostnadsfritt överallt i EU, både från fasta och mobila telefonnät.

22. Europaparlamentet konstaterar att det råder stora skillnader bland medlemsstaterna när det gäller kännedom om det europeiska larmnumret 112, och uppmanar medlemsstaterna att dela med sig av sina erfarenheter och utbyta bästa metoder för att åtminstone 80 procent av EU-medborgarna senast 2020 spontant ska veta att 112 är det nummer som man ska ringa till larmtjänsterna, var man än befinner sig i Europeiska unionen.

23. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att sprida information om larmnumret 112 på platser genom vilka det är lätt att nå ut till ett stort antal hushåll, särskilt läkarmottagningar och apotek, sjukhus och vårdcentraler, utbildningsinrättningar som skolor och universitet, flygplatser, hamnar och tågstationer – med tanke på att larmnumret 112 är särskilt användbart för resenärer – samt de nationella larmtjänsternas informationsportaler.

24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att också via internet och radio framhålla 112 som det "EU-täckande" larmnumret, eftersom internet och radio är två av de mest använda medierna bland ungdomar och personer som reser mycket. Parlamentet betonar att endast 16 procent av de personer som känner till larmnumret 112 har fått information om det via radio och endast 11 procent via internet.

25. Europaparlamentet uppmanar samtliga medlemsstater att se till att larmnumret 112 syns tydligt på samtliga utryckningsfordon, däribland polisbilar, ambulanser, brandbilar och andra utryckningsfordon.

26. Europaparlamentet konstaterar emellertid att medlemsstaterna sedan länge har egna larmnummer och betonar att det, i de fall de avser att bibehålla dessa nationella nummer, är viktigt att inte äventyra allmänhetens medvetenhet om vilka larmnummer som finns eller orsaka förvirring om vilket nummer som ska användas.

27. Europaparlamentet beklagar att medlemsstaterna ännu inte sett till att snabba, exakta och tillförlitliga lokaliseringsuppgifter är tillgängliga för dem som nås via larmnumret 112. Därför uppmanar parlamentet kommissionen att i nära samarbete med medlemsstaterna snarast möjligt avsevärt förbättra precisionen och tillförlitligheten hos informationen om varifrån ett samtal kommer i enlighet med de nya EU-bestämmelserna för telekommunikation och att uppdatera sin teknik med slutmålet att införa obligatorisk automatisk lokalisering för alla 112-samtal, även för dem som kommer från roamingkunder, inom några sekunder för att ge dem som ska sända hjälpen och utryckningspersonalen denna avgörande information, vilket är ovärderligt för medborgarna. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga att vidta åtgärder mot medlemsstater som inte uppfyller sina skyldigheter på detta område.

28. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att införa åtgärder som förbättrar tillgången till finansiering för att stödja forskningsprojekt i syfte att se till att bästa möjliga teknik för att identifiera varifrån ett samtal kommer utvecklas, inklusive samtal via IP-telefoni, och stöder därför utvecklingen av nästa generations normer och bestämmelser. Parlamentet begär att de medel från stödprogrammet för informations- och kommunikationsteknik (ICT-PSP) som avsatts i EU:s budget för 2009, 2010 och 2011 tilldelas för att stödja testning och genomförande av innovativa tjänster (som grundar sig på IP-telefoni och IP-åtkomst till 112-tjänsten), vilket skulle kunna inledas genom nätverksberoende tillämpningar, till dess att nästa generations 112-system har införts i EU. Kommissionen uppmanas också att undersöka genomförandet av nästa generations 112-tillämpningar, till exempel sms, videoupptagningar och sociala nätverk, och hur sådana tillämpningar, som i dagsläget står till medborgarnas förfogande, kan användas vid larmkommunikation för att förbättra åtkomsten till 112-tjänsten och stärka medborgarinitierade reaktioner på nödsituationer.

Tisdagen den 5 juli 2011

29. Europaparlamentet anser att nödsamtalssystemet e-call genom reglering bör införas som en obligatorisk tjänst.

30. Europaparlamentet understryker betydelsen av bättre samordning mellan larmorgan på både nationell nivå och gränsöverskridande EU-nivå i syfte att nå den högsta effektivitetsnivån. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att stödja och säkra samordning med medlemsstaternas myndigheter för att hitta sätt att förbättra driftskompatibiliteten mellan deras system.

31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i nära samarbete med medlemsstaterna så snart som möjligt fastställa tillförlitlighets- och kvalitetskrav för hela 112-tjänstekedjan och att fastställa resultatindikatorer och riktlinjer för kvaliteten på 112-tjänsten, som den upplevs av medborgarna, där man särskilt bedömer behovet av tillgänglighet, driftskompatibiliteten mellan larmtjänsterna, flerspråkigheten och snabba och kvalitativa uttryckningar från larmtjänsternas sida.

32. Med tanke på att förbättra effektiviteten hos 112-larmtjänsterna i EU rekommenderar Europaparlamentet att det inrättas ett handlingsprogram för att stödja att man delar erfarenheter och utbyter bästa praxis mellan de nationella regleringsmyndigheterna, larmtjänsterna och det civila samhällets organisationer i medlemsstaterna. Detta utbyte bör utvidgas till att även omfatta organisationer i EU:s kandidat- och grannländer. Parlamentet föreslår att man i detta syfte skulle kunna inrätta ett nätverk av experter. Parlamentet rekommenderar särskilt utbyte av bästa praxis mellan medlemsstaterna när det gäller att hantera 112-samtal, särskilt om utbildningen av operatörer, att anlita en enda operatör för hantering av samtal och att använda online- och tolktjänster som skulle kunna hjälpa människor som inte talar språket i det land där de använder larmtjänsterna.

33. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta de åtgärder som behövs för att minska antalet misslyckade försök att ringa larmnumret, minska uppkopplings- och svarstiderna och minska antalet busringningar/felringningar. Medlemsstaterna uppmanas att utbyta bästa metoder när det gäller blockeringen av samtal från mobiltelefoner utan SIM-kort.

34. Europaparlamentet understryker behovet av att göra larmnumret 112 tillgängligt för människor med olika typer av funktionsnedsättning och utsatta grupper, och efterlyser med eftertryck en standardisering av möjligheten till tillgång till larmnumret 112 för dessa grupper, eventuellt genom särskilda terminaler för användare med hörsel- eller synnedsättning, textrelä- eller teckenspråkstjänster eller annan specialutrustning. Parlamentet uppmanar också kommissionen och medlemsstaterna att intensifiera sina insatser för att öka dessa människors medvetenhet om larmnumret 112 genom att använda olika kommunikationshjälpmedel som är särskilt anpassade efter deras behov.

35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra en undersökning av prestanda hos de aktuella tjänsterna för larmnumret 112 och samarbetet mellan de relevanta organen, med målet att förbättra tjänsterna, samt av de enskilda åtgärder som medlemsstaterna hittills har vidtagit. Kommissionen uppmanas dessutom att överväga möjligheten att utvidga 112-tjänsten till att utöver röstsamtal även omfatta sms så att textmeddelandet "112" utlöser en utryckning.

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genom oberoende organ senast i slutet av 2012 göra en utvärdering av hur långt medborgarna upplever att man kommit i genomförandet av 112-numret i hela EU, där man särskilt bedömer tillgängligheten, driftskompatibiliteten och uttryckningstiderna. Kommissionen uppmanas i detta sammanhang dessutom att inom samma tidsfrist tillhandahålla en översikt över de rättsligt bindande och praktiskt genomförda uttryckningstiderna i EU och att utvidga den konsekvensbedömning som utarbetas inom ramen för e-Call-systemet till att även omfatta de mänskliga och ekonomiska konsekvenserna av 112-numret.

Tisdagen den 5 juli 2011

37. Eftersom tekniken redan finns uppmanar Europaparlamentet medlemsstaterna och kommissionen att främja inrättandet av ett "omvänt 112-system", dvs. ett samhällsomfattande, flerspråkigt, tillgängligt, förenklat och effektivt sammankopplat system inom hela EU för varning och alarmering av medborgare i händelse av alla slags överhängande eller nära förestående större nödsituationer eller katastrofer som orsakas av naturfenomen och/eller människan. Parlamentet anser att ett sådant system bör genomföras utan att hindra den personliga integriteten och kompletteras av lämpliga informations- och utbildningskampanjer för medborgarna.

38. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utreda om det är möjligt att i framtiden inrätta en 116-tjänst, liknande 112-tjänsten, för medborgare som befinner sig i en akut känslomässig kris, lider av depression eller har andra psykiska problem.

*

* *

39. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar och parlament.

En effektivare och rättvisare detaljhandelsmarknad

P7_TA(2011)0307

Europaparlamentets resolution av den 5 juli 2011 om en effektivare och rättvisare detaljhandelsmarknad (2010/2109(INI))

(2013/C 33 E/02)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens rapport av den 5 juli 2010 om övervakning av marknaden för handel och distribution "Mot en mer effektiv och rättvis inre marknad för handel och distribution 2020" (KOM(2010)0355), och av det åtföljande arbetsdokumentet från kommissionen om detaljhandelstjänster på den inre marknaden (SEK(2010)0807),
- med beaktande av svaren på det offentliga samrådet med kommissionen om rapporten om övervakning av marknaden för handel och distribution (vilket hölls från den 5 juli till den 10 september 2010),
- med beaktande av rundabordssamtalet om en effektivare och rättvisare detaljhandelsmarknad för företag och konsumenter, vilket hölls av utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd den 25 januari 2011,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 20 januari 2011 om rapporten om övervakning av marknaden för handel och distribution "Mot en mer effektiv och rättvis inre marknad för handel och distribution 2020",
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 april 2011 med titeln "Inre marknadsakten – Tolv åtgärder för att stimulera tillväxten och stärka förtroendet för inre marknaden – Gemensamma insatser för att skapa ny tillväxt"(KOM(2011)0206),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 27 oktober 2010 med titeln "På väg mot en inre marknadsakt – Att skapa en verkligt konkurrenskraftig social marknadsekonomi: Femtio förslag för att arbeta, driva företagsverksamhet och handel bättre tillsammans" (KOM(2010)0608),
- med beaktande av Mario Montis rapport av den 9 maj 2010 om en ny strategi för den inre marknaden,

Tisdagen den 5 juli 2011

- med beaktande av rådets slutsatser av den 10 december 2010 om inre marknadsakten,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 8 oktober 2010 om smart lagstiftning i Europeiska unionen (KOM(2010)0543),
- med beaktande av den fjärde resultattavlan för konsumentmarknaderna, "Making markets work for consumers" (höstupplagan, oktober 2010), och av den femte resultattavlan för konsumentvillkoren, "Consumers at home in the single market" (vårupplagan, mars 2011),
- med beaktande av den tjugoförsta resultattavlan för den inre marknaden, offentliggjord den 23 september 2010,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 "Europa 2020: En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla" (KOM(2010)2020),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 28 oktober 2009 om en bättre fungerande livsmedelsförsörjningskedja i Europa (KOM(2009)0591),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 25 juni 2008 med titeln "Tänk småskaligt först – En "Small Business Act" för Europa" (KOM(2008)0394),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/7/EU av den 16 februari 2011 om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 764/2008 av den 9 juli 2008 om förfaranden för tillämpning av vissa nationella tekniska regler på produkter som lagligen saluförts i en annan medlemsstat och om upphävande av beslut nr 3052/95/EG ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG av den 9 juli 2008 om en gemensam ram för saluföring av produkter och upphävande av rådets beslut 93/465/EEG ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin ståndpunkt av den 23 juni 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om konsumenträttigheter ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 6 april 2011 om styrelseformer och partnerskap på den inre marknaden ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 6 april 2011 om en inre marknad för företag och tillväxt ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EUT L 48, 23.2.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 218, 13.8.2008, s. 21.

⁽³⁾ EUT L 218, 13.8.2008, s. 30.

⁽⁴⁾ EUT L 218, 13.8.2008, s. 82.

⁽⁵⁾ EUT L 376, 27.12.2006, s. 36.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0293.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0144.

⁽⁸⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0146.

Tisdagen den 5 juli 2011

- med beaktande av sin resolution av den 6 april 2011 om en inre marknad för européer ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 21 oktober 2010 om framtiden för EU:s standardisering ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 21 september 2010 om den inre marknaden för e-handel ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 7 september 2010 om skäliga inkomster för jordbrukare: en bättre fungerande livsmedelsförsörjningskedja i Europa ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 20 maj 2010 om förverkligandet av en inre marknad för konsumenter och medborgare ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 9 mars 2010 om konsumentskydd ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 9 mars 2010 om resultattavlan för den inre marknaden ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 9 mars 2010 om Solvit ⁽⁸⁾,
- med beaktande av sin förklaring av den 19 februari 2008 om utredning av och åtgärder mot maktmissbruk som stormarknader med verksamhet i Europeiska unionen kan utöva ⁽⁹⁾,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A7-0217/2011), och av följande skäl:
 - A. Den våg av protektionism som sveper genom Europa är alarmerande.
 - B. Den reala ekonomin måste åter sättas högst upp på den politiska dagordningen om den inre marknadens fulla potential ska kunna frigöras.
 - C. Detaljhandelsmarknaden har en avgörande plats i vårt åtagande om en nystart för den inre marknaden.
 - D. Detaljhandelsmarknaden, som är en stor energiförbrukare och avfallsproducent, kan på ett avgörande sätt bidra till hållbarhet, inklusive EU:s 20-20-20-mål för energin.
 - E. Affärspotentialen för gränsöverskridande internethandel förverkligas inte fullt ut på grund av olika hinder, till exempel tunga administrativa bördor, språkbarriärer, osäkerhet i systemet, olämplig och otillräcklig information samt bristande administrativ samordning och samarbete. Detta gör konsumenterna ovilliga att köpa via internet av detaljhandlare i andra medlemsstater och detaljhandlarna ovilliga att sälja via internet över gränserna.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0145.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0384.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0320.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0302.

⁽⁵⁾ EUT C 161E, 31.5.2011, s. 84.

⁽⁶⁾ EUT C 349E, 22.12.2010, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT C 349E, 22.12.2010, s. 25.

⁽⁸⁾ EUT C 349E, 22.12.2010, s. 10.

⁽⁹⁾ EUT C 184E, 6.8.2009, s. 23.

Tisdagen den 5 juli 2011

En vision för större konkurrenskraft, tillväxt och sysselsättning

1. Europaparlamentet betonar att detaljhandeln är en drivkraft för tillväxt, konkurrenskraft och sysselsättning i EU och spelar en nyckelroll för uppnåendet av målen i Europa 2020-strategin.
2. Europaparlamentet framhåller att detaljhandeln tillhandahåller mångsidiga och moderna sätt att köpa och sälja varor och tjänster och att sektorn bidrar till större valfrihet för konsumenterna samt erbjuder flexibla och anständiga arbetstillfällen, framför allt för unga.
3. Europaparlamentet uppmanar EU:s institutioner att ge detaljhandeln högsta politiska prioritet som en grundpelare i inre marknadsakten och ett redskap för att återställa allmänhetens förtroende för den inre marknaden.
4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stärka den tvärpolitiska samordningen och ta ett långsiktigt helhetsgrepp på detaljhandeln.
5. Europaparlamentet beklagar att allvarliga hinder fortfarande står i vägen för att detaljhandeln ska kunna uppnå sin fulla potential på och utanför internet. Dessa hinder måste åtgärdas utan dröjsmål.
6. Europaparlamentet understryker att detaljhandlare och leverantörer har ett gemensamt ansvar för att uppnå en effektivare, mer transparent och rättvisare detaljhandelsmarknad.
7. Europaparlamentet anser att den huvudsakliga tonvikten måste läggas på en effektiv tillämpning av fördragsprinciperna samt befintliga regler och instrument för den inre marknaden, liksom på självreglering, innan man, där så är lämpligt, överväger att gå regleringsvägen.

Undanröjande av hindren för den fria rörligheten för varor och tjänster

8. Europaparlamentet fruktar att restriktiva nationella regler, olika tolkningar och ett ofullständigt verkställande försvårar den fria rörligheten för varor och tjänster inom EU. Krav på extra tester och registreringar, icke-erkännande av certifikat och standarder, begränsningar av det regionala utbudet och dylikt skapar merkostnader för konsumenter och detaljhandlare, i synnerhet små och medelstora företag, vilket därmed begränsar den inre marknadens potentiella användbarhet för såväl allmänhet som företag.
9. Europaparlamentet anser att kommissionen, på grundval av adekvata statistiska verktyg, ytterligare bör analysera orsakerna till prisskillnader i EU, så att större pristransparens och jämförbarhet säkras för konsumenterna, utan att det påverkar tillämpningen av europeiska och nationella skatte- och arbetsmarknadsregler, för att därmed skapa utrymme för mer medvetna val och samtidigt öka förtroendet för den gränsöverskridande handeln. Parlamentet erinrar i detta sammanhang om att det är viktigt att systematiskt sammanställa priserna på jämförbara varor i de olika medlemsstaterna och att detta förutsätter ett aktivt samarbete mellan de olika nationella statistikbyråerna.
10. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att fullt ut och korrekt genomföra regler och lagstiftning om den inre marknaden – särskilt varupaketet, tjänstedirektivet, direktivet om sena betalningar, e-handelsdirektivet och småföretagsakten samt direktivet om otillbörliga affärsmetoder – och att avlägsna överlappningar och minska de administrativa bördorna samt regleringshinder som kan begränsa tillväxten och sysselsättningskapandet.

Tisdagen den 5 juli 2011

11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att mer noga övervaka medlemsstaterna i syfte att minska eftersläpningen i införlivandet och säkra ett effektivt ömsesidigt erkännande av varor och tjänster. Kommissionen uppmanas även att förenkla de befintliga reglerna.

12. Europaparlamentet noterar de svårigheter som oberoende detaljhandlare i Europa ställs inför, och anser att lagstiftningen om detaljhandeln på ett mer genomgående sätt bör vara evidensbaserad, särskilt när det gäller behovet att i tillräcklig mån studera och förstå lagstiftningens inverkan på mindre företag.

13. Europaparlamentet uppmuntrar näringslivs- och konsumentorganisationer att med kommissionens stöd tillhandahålla intressenter mer information, utbildning och juridisk rådgivning om deras rättigheter och om de redskap för problemlösning som står till deras förfogande, till exempel Solvit, och att stödja ett utbyte emellan av bästa praxis.

14. Ett fragmenterat betalningssystem är till hinder för handeln. Europaparlamentet uppmanar därför kommissionen att förbättra det gemensamma eurobetalningsområdet (Sepa) för att utveckla en grundläggande betalningstjänst som är tillgänglig för alla kort, främja konkurrens mellan olika betalningssätt genom att avskaffa hinder, skapa större tydlighet när det gäller transaktionskostnaderna samt slopa omotiverade förmedlingsavgifter. Parlamentet uppmanar också kommissionen att säkerställa snabbare banköverföringar inom EU och påpekar vidare att Sepa även kan ses som ett värdefullt verktyg i kampen mot den informella ekonomin.

Breddat marknadstillträde för företag och konsumenter

15. Europaparlamentet fäster uppmärksamhet vid den oro som råder i delar av det civila samhället och bland småföretagen över att köpcentrumen blir allt fler, samtidigt som lokala affärer och marknader är på tillbakagång i avlägsna områden och i stadskärnorna.

16. Europaparlamentet betonar att man i planeringen av detaljhandeln bör förse företagen med en strukturell ram för konkurrens samt stärka konsumenternas valfrihet och ge dem tillgång till varor och tjänster, framför allt i mer svårtillgängliga områden och glesbygdsmråden samt för konsumenter som lider av nedsatt rörlighet. Parlamentet framhåller vidare att lokala affärer och marknader spelar en social, kulturell och miljörelaterad roll i återupplivandet av landsbygd och stadsområden. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att uppmuntra hållbara, lokala samhällen genom att främja innovation och tillväxt för små och medelstora företag.

17. Europaparlamentet betonar att de små och medelstora företagen utgör ryggraden i den europeiska ekonomin och spelar en unik roll för att skapa sysselsättning, särskilt på landsbygden, samt för att främja innovation och tillväxt inom detaljhandeln i lokala samhällen runtom i EU.

18. Europaparlamentet anser att tillgängligheten måste tillgodoses, med full respekt för subsidiaritetsprincipen.

19. Europaparlamentet erkänner att det är medlemsstaterna själva som fastställer reglerna för lokalisering av försäljningsställen, och att hållbarhet, rörlighet, regional planering och stärkande av stadskärnor är viktiga faktorer som måste beaktas vid godkännandebeslut om lokaliseringen av nya försäljningsställen.

20. Europaparlamentet anser att incitament för att renovera gamla byggnader i tätortsområden, bland annat genom användning av strukturfonderna, skulle kunna göra det möjligt att sänka hyror (offentligt-privata partnerskap) och underlätta för företag som spelar en viktig roll för den sociala och ekonomiska utvecklingen – särskilt lokala företag – att återetablera sig.

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i samarbete med medlemsstaterna ta fram en studie om den påverkan och de eventuella konsekvenser som etablerandet av stora köpcentrum och gallerior får, både för arbetsmarknaden och de små och medelstora företagen samt för konsumenterna.

Tisdagen den 5 juli 2011

22. Europaparlamentet noterar den djupa oron bland gatuförsäljare som bedriver handel på allmän plats beträffande möjligheten att medlemsstaterna tillämpar direktiv 2006/123/EG på ett sätt som utvidgar begreppet "naturresurser" till att även omfatta offentlig mark, varvid tillstånd att bedriva handel på allmän plats skulle begränsas tidsmässigt. Detta skulle allvarligt skada sysselsättningen och konsumenternas valfrihet och rentav äventyra de traditionella, lokalt förankrade torgmarknadernas fortbestånd.

23. E-handel är ett viktigt komplement till den konventionella handeln, och lämpliga åtgärder måste vidtas för att utveckla e-handels fulla potential, inklusive bättre tillgång till internet i EU:s mest avlägsna områden. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sitt kommande meddelande om e-handel ta med åtgärder som ökar förtroendet, i synnerhet enklare registrering av gränsöverskridande domäner, säkrare system för betalning över nätet och ett underlättande av gränsöverskridande skuldinrivning, samt förbättrad information till konsumenterna om deras rättigheter, särskilt när det gäller hävande av köp och möjligheter att överklaga.

24. Europaparlamentet beklagar att det finns en betydande mängd hinder för detaljhandlarnas etableringsfrihet i hela EU. Vissa nationella handels- och skattelagar är särskilt oroande, då de i praktiken får diskriminerande följder för utländska detaljhandlare.

25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att agera med större fasthet gentemot medlemsstater som bryter mot principerna för den inre marknaden, att påskynda överträdelseförfaranden genom en "snabbspårsmetod" och att varje år rapportera till parlamentet om uppklarade ärenden på detaljhandelsområdet.

Avtalsförfaranden och affärsmetoder i relationen företag till företag

26. Europaparlamentet bekräftar att fri och rättvis konkurrens, avtalsfrihet och korrekt genomförande av relevant lagstiftning är nyckeln till en välfungerande detaljhandelsmarknad.

27. Europaparlamentet inser att företag har olika marknadsstyrka, att de behöver agera på ett ekonomiskt försvarbart sätt och att EU behöver marknadsledande företag för att kunna konkurrera globalt.

28. Det finns emellertid en utbredd rädsla för marknadsdominans av större aktörer som ofta anses sätta upp oskäliga villkor för svagare leverantörer och detaljhandlare, genom exempelvis omotiverade mekanismer för selektiv distribution, geografisk uppdelning, priskontroll och genom att man utan förvarning slutar köpa in produkter, liksom andra restriktiva metoder. Allt detta snedvrider konkurrensen, och Europaparlamentet understryker att det är hela leverantörskedjan för detaljhandeln som påverkas. Parlamentet fördömer praxis som innebär ett missbruk av ojämlika styrkeförhållanden mellan ekonomiska parter och påverkar den verkliga avtalsfriheten. Ett höjande av alla parter, särskilt de små och medelstora företagens, medvetenhet om sina avtalsmässiga rättigheter skulle bidra till att förhindra sådan praxis.

29. Europaparlamentet anser att franchisetagning kan vara en bra överlevnadsformel för oberoende detaljhandlare i en hårt konkurrensutsatt miljö. Parlamentet noterar med oro att avtalen för detaljhandlare som vill bli en del av ett franchise blir allt strängare.

30. Europaparlamentet betonar att utvecklingen med egna varumärken bör ske på ett sätt som medför större valfrihet för konsumenterna, särskilt när det gäller tydlighet, kvalitativ information och mångfald, samt förser små och medelstora företag med uppenbara möjligheter till innovation och expansion.

Tisdagen den 5 juli 2011

31. Europaparlamentet anser att renommésnyltning, som kan bli följderna av detaljhandlars dubbla roller som kunder och konkurrenter till märkestillverkare, är en oacceptabel företeelse som man genast måste ta itu med. Parlamentet välkomnar att kommissionen håller på med en analys för att skapa större klarhet kring de rättsliga ramarna och metoderna i förbindelse med affärshemligheter och renommésnyltning i EU:s 27 medlemsstater.
32. Europaparlamentet betonar att det finns ett behov av bättre jämvikt mellan aktörerna och transparens inom leverantörskedjan för detaljhandeln. Man behöver också gå från konfrontation till en dialog som bygger på fakta, så att förtroendet kan återupprättas och förhandlingarna blir rättvisare, med lika villkor för alla, och därigenom ge alla ekonomiska aktörer i leverantörskedjor möjlighet att dra nytta av mervärdet hos sina produkter och av de fulla förmånerna av den inre marknaden.
33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att fullständigt och konsekvent verkställa konkurrenslagstiftningen och, i förekommande fall på nationell nivå, lagar om illojal konkurrens och karteller.
34. Europaparlamentet understryker att man, för att konkurrensreglerna ska tillämpas korrekt och fenomenet med dominerande ställning ska kunna förhindras, i första hand bör stärka de lokala myndigheterna för konkurrensövervakning, och på kontinuerlig och fortlöpande grund etablera kommunikation och samarbete mellan dem och kommissionens generaldirektorat för konkurrens.
35. Europaparlamentet stöder det värdefulla arbetet i expertplattformen om avtalsförfaranden mellan företag inom högnivåforumet för en bättre fungerande livsmedelsförsörjningskedja, i synnerhet arbetet med att fastställa, förteckna och bedöma vad som ska utgöra uppenbart otillbörliga affärsmetoder, på grundval av uppgifter och konkreta exempel. Parlamentet efterlyser ett starkt stöd för initiativ till en dialog mellan parterna i denna fråga. Det är bekymmersamt att parlamentet inte formellt deltar i arbetet i plattformen och i högnivåforumet. Parlamentet bör utan dröjsmål ta upp denna fråga och aktivt delta i forumets arbete.
36. Europaparlamentet stöder det behov som vissa intressenter har uttryckt av ett bredare och övergripande förhållningssätt, så att mer än bara livsmedelsindustrin omfattas. Parlamentet uppmanar kommissionen och näringslivsorganisationerna att utifrån det pågående arbetet i expertplattformen undersöka möjligheten att inrätta ett nytt forum, inriktat på detaljhandeln i sin helhet och utan någon bortre tidsgräns.
37. Samtidigt ger Europaparlamentet sitt starka stöd till det intensiva arbete som utförs av detaljhandels- och leverantörorganisationer för att få till stånd en informell dialog och mekanismer för regelbundet samråd om konkurrenslagstiftningen. Parlamentet välkomnar deras frivilliga initiativ för att komma överens om en förklaring om gemensamma principer för god handelssed genom hela leverantörskedjan för detaljhandeln.
38. Europaparlamentet välkomnar också kommissionens europeiska instrument för övervakning av livsmedelspriser och andra liknande initiativ från medlemsstaterna för att möjliggöra skäligen inkomster över hela livsmedelskedjan med analys av kostnader, processer, mervärde, volymer, priser och marginaler i alla delar av livsmedelskedjan.
39. Det är bekymmersamt att särskilt små och medelstora företag inte till fullo utnyttjar befintliga rättsliga instrument för att hävda sina rättigheter, på grund av ekonomiska beroendeförhållanden och rädsla för att förlora affärer. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och näringslivsorganisationerna att hitta sätt att återupprätta förtroendet och underlätta tillgången till rättsväsendet, inklusive möjligheten till anonyma klagomål och att inrätta en EU-ombudsman på området. Därtill är parlamentet övertygat om nödvändigheten att vidareutveckla den konceptuella ramen för att kunna säkerställa att såväl vertikala som horisontella affärsförbindelser kännetecknas av rättvis konkurrens, och därmed bana väg för i verklig mening rättvisa konkurrensvillkor för företag.

Tisdagen den 5 juli 2011

40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att före utgången av 2011 offentliggöra ett meddelande med en kartläggning av befintliga nationella lagar och verktyg som rör affärsmetoder och avtalsförhållanden samt att göra en noggrann bedömning av om dessa regler verkställs på rätt sätt och om det behövs ytterligare åtgärder.

41. Europaparlamentet anser att man bör undersöka alternativa och informella mekanismer för tvistlösning och prövning samt utvärdera hur effektiva de är, eftersom de kunde vara ett sätt för detaljhandlare att lösa tvister. Parlamentet uppmanar kommissionen att före utgången av 2011 föreslå åtgärder för alternativ tvistlösning, för att stärka förtroendet hos konsumenter och företag.

42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och aktörerna i leverantörskedjan för detaljhandeln att årligen rapportera till parlamentet om vilka framsteg som gjorts i existerande plattformar och informella dialogforum. Parlamentet föreslår att det som framkommer i dessa rapporter diskuteras vid ett årligt återkommande rundabordssamtal om detaljhandelsmarknaden som anordnas av utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd.

Bättre effektivitet och hållbar konsumtion – innovativa lösningar

43. Europaparlamentet framhåller detaljhandelns ansvar för hållbarhet och gläds åt att detaljhandlare och leverantörer har gått i bräschen för miljöansvar, särskilt när det gäller avfall, energiförbrukning, transporter och minskade koldioxidutsläpp. Parlamentet stöder de åtaganden de redan har gjort för en hållbar konsumtion men anser att ytterligare insatser är nödvändiga. Företagen bör också ägna större uppmärksamhet åt sociala frågor och miljöfrågor.

44. Europaparlamentet betonar att detaljhandlare och leverantörer sporrar innovation, forskning och utveckling. Parlamentet betonar att hela sektorn måste fortsätta att öka investeringsnivån i innovativ teknik och innovativa metoder för att ytterligare förbättra konkurrenskraften i hela leveranskedjan, omfattande logistik och transporter, energieffektivitet, förpackningar, avfallshantering och produktåtervinning samt att utbyta bästa praxis.

45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta fram ett gemensamt system för utvärdering och märkning, i enlighet med vad som anges i parlamentets resolution om en inre marknad för företag och tillväxt, på grundval av produktens hela livscykel och särskilt med avsikten att förenkla, harmonisera och få bukt med företagens och konsumenternas kostnader för fragmenteringen.

46. Europaparlamentet uppmanar intressenterna att ta fler initiativ för att bekämpa livsmedelslöseriet.

47. Europaparlamentet välkomnar det gemensamma avtalet mellan Eurocommerce och UNI-Europa, ett bra exempel på att den sociala dialogen fungerar väl inom handeln. Det behöver göras mer för att öka informationen till konsumenterna om detaljhandlarnas sociala ansvar, matcha satsningarna på ny teknik med humankapital, särskilt genom kompetensutveckling, samt bekämpa den informella ekonomin.

48. Europaparlamentet erinrar om betydelsen av att befintlig sociallagstiftning och arbetslagstiftning genomförs korrekt. Parlamentet beklagar att odeklarerat arbete förekommer i så stor omfattning, vilket innebär en omfattande skatteflykt och förhindrar ett rättvist konkurrensläge på den inre marknaden.

49. Bland de främsta utmaningarna för sektorn är att förbättra arbetsförhållandena, bekämpa den informella ekonomin samt slå vakt om sysselsättningen och konkurrenskraften genom att matcha detaljhandelsföretagens behov med de anställdas kompetens på bättre sätt. Europaparlamentet framhåller därför behovet att investera i yrkesutbildning och kompetensutveckling, eftersom detta kommer att hjälpa sektorn att snabbt anpassa sig till ny teknik.

Tisdagen den 5 juli 2011

Det fortsatta arbetet

50. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i samråd med detaljhandelssektorn utarbeta en omfattande europeisk handlingsplan för detaljhandeln i syfte att ta fram en strategi som bygger på det som redan uppnåtts och tar upp återstående frågor, med sektorspecifika rekommendationer. Parlamentet är tillfreds med att ha gett sitt stöd till detta initiativ i sin resolution om en inre marknad för företag och tillväxt.

51. Parlamentet understryker att handlingsplanen bör beakta kommissionens redan befintliga initiativ, bland annat högnivåforumet för en bättre fungerande livsmedelsförsörjningskedja, initiativen om hållbarhet och klimatförändring samt relevanta förslag i inre marknadsakten.

52. Parlamentet föreslår att en uppföljning av de rekommenderade åtgärderna i handlingsplanen, inklusive framsteg i dialogen mellan intressenter, presenteras och diskuteras under det första rundabordssamtalet om detaljhandelsmarknaden.

53. Europaparlamentet förväntar sig att en ytterligare optimering av köp- och säljprocesserna i hela leverantörskedjan, från marknadsundersökningar och produktmarknadsföring till leverantörsförbindelser, logistik och lagerhållning, liksom hantering av felaktiga varor och klagomål från och service till konsumenterna, kommer att förbättra konkurrenskraften inom detaljhandeln, driva ner konsumentpriserna och förbättra tjänstekvaliteten.

54. Europaparlamentet uppmanar detaljhandlare och leverantörer att aktivt delta i en öppen, konstruktiv och fortlöpande dialog för att nå pragmatiska lösningar. EU:s medlemsstater och institutioner uppmanas att aktivt stödja denna process.

*

* *

55. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen samt medlemsstaternas regeringar och parlament.

Ungerns reviderade författning

P7_TA(2011)0315

Europaparlamentets resolution av den 5 juli 2011 om Ungerns reviderade författning

(2013/C 33 E/03)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 2, 3, 4, 6 och 7 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), artiklarna 49, 56, 114, 167 och 258 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna samt den Europakonventionen (Europakonventionen), vilka rör respekten för och främjande och skydd av de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av Ungerns grundlag, som antogs av republiken Ungerns nationalförsamling den 18 april 2011 och som träder i kraft den 1 januari 2012 (nedan kallad "den nya författningen"),
- med beaktande av yttrandena CDL(2011)016 och CDL(2011)001 från Europeiska kommissionen för demokrati genom lag (Venedigkommissionen) över den nya ungerska författningen och de tre rättsliga frågor som utarbetandet av den nya ungerska författningen väcker,

Tisdagen den 5 juli 2011

- med beaktande av förslaget till resolution nr 12490 om allvarliga bakslag för rättstatsprincipen och de mänskliga rättigheterna i Ungern ("Serious setbacks in the fields of the rule of law and human rights in Hungary"), som lades fram i Europarådets parlamentariska församling den 25 januari 2011,
- med beaktande av avgörande nr 30141/04 från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna (Schalk och Kopf mot Österrike), särskilt dess *obiter dicta*,
- med beaktande av de muntliga frågor som ställts i Europaparlamentet om Ungerns nya författning, samt av rådets och kommissionens uttalanden om den reviderade ungerska författningen och den diskussion som följde på dessa den 8 juni 2011,
- med beaktande av artiklarna 115.5 och 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Europeiska unionen är grundad på värdena respekt för demokrati och rättsstaten, vilka fastställs i artikel 2 i EU-fördraget, på entydig respekt för de grundläggande fri- och rättigheterna vilket fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och i Europakonventionen, och på erkännandet av dessa rättigheters, friheters och principers rättsliga värde, vilket EU:s förestående anslutning till Europakonventionen ytterligare bekräftar.
 - B. Ungern har undertecknat Europakonventionen, den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter och andra internationella rättsinstrument som förpliktigar landet att respektera och genomföra principer för maktindelning och institutionella kontrollsystem samt att främja demokrati och mänskliga rättigheter.
 - C. Utarbetandet och antagandet av en ny författning ligger inom medlemsstaternas behörighetsområde, men nuvarande och blivande medlemsstater och EU är också skyldiga att se till att dessa processer överensstämmer med EU:s värderingar, stadgan om de grundläggande rättigheterna samt Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna, och att bokstaven och andan i antagna författningar inte går emot dessa värderingar och instrument. Detta framgår klart av det faktum att ett antal nuvarande medlemsstaterna varit tvungna att se över och ändra sina författningar för att kunna ansluta sig till EU, eller också, på kommissionens begäran, nödgats anpassa sina författningar till krav i senare EU-fördrag.
 - D. Det rådde ingen öppenhet i den konstitutionella processen och den nya författningen utarbetades och antogs ytterst snabbt. Det fanns inte tillräckligt med tid för en ingående och saklig diskussion om den föreslagna texten. En framgångsrik och legitim författning bör bygga på ett så brett samförstånd som möjligt.
 - E. Författningen har blivit starkt kritiserad av nationella, europeiska och internationella icke-statliga organisationer och organ, av Venedigkommissionen och av företrädare för medlemsstaternas regeringar, och antogs uteslutande med röster från regeringspartiernas ledamöter, varför något politiskt eller socialt samförstånd aldrig nåddes.
 - F. Europaparlamentet delar Venedigkommissionens farhågor, särskilt vad gäller insynen, öppenheten och den inkluderande karaktären i och tidsramen för antagandeprocessen, liksom vad gäller det försvagade kontroll- och maktfördelningssystemet, i synnerhet bestämmelserna om den ungerska författningsdomstolen och om domstolarna och domarna, vilka kan äventyra det ungerska rättsväsendets oberoende.

Tisdagen den 5 juli 2011

- G. Ett antal principer som Ungern på grund av sina juridiskt bindande internationella åtaganden är skyldigt att respektera och främja nämns inte uttryckligen i den nya författningen, exempelvis förbudet mot dödsstraff och livstids fängelse utan möjlighet till benådning, förbudet mot diskriminering på grund av sexuell läggning samt upphävandet eller inskränkningen av grundläggande rättigheter genom särskilda rättsliga beslut.
- H. Genom de värderingar som den nya författningen ger uttryck för, och genom de svävande formuleringar som används för att definiera grundläggande begrepp som "familj" och rätten till liv från befruktningsogonblicket, riskerar den att diskriminera vissa grupper i samhället, nämligen etniska, religiösa och sexuella minoriteter, ensamstående föräldrar, personer som lever i civila partnerskap och kvinnor.
- I. Den oklara lydelsen i ingressen, särskilt de delar som rör den ungerska statens skyldigheter gentemot etniska ungrare som lever utomlands, skulle kunna skapa en rättslig grund för åtgärder som grannländerna skulle betrakta som inblandning i deras interna angelägenheter, något som skulle kunna leda till spänningar i regionen.
- J. I den nya författningen föreskrivs att ingressen har rättslig verkan, vilket kan få juridiska och politiska konsekvenser och skapa ett oklart rättsläge.
- K. Införlivandet av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna i den nya författningen kan ge upphov till överlappande behörigheter mellan ungerska och internationella domstolar, vilket påpekas i Venedigkommissionens yttrande.
- L. Den nya författningen ger utrymme för en utbredd användning av så kallade kardinallagar, som också antas med två tredjedels majoritet och kommer att omfatta ett stort antal frågor som rör Ungerns institutionella system, utövandet av de grundläggande rättigheterna och viktiga samhällsarrangemang. I praktiken blir antagandet av dessa lagar en del av den nya ungerska konstitutionella processen.
- M. Enligt den nya författningen ska en rad frågor, bland annat specifika aspekter av familjerätten och skatte- och pensionssystemen, som i normala fall omfattas av regeringens behörighetsområde eller den lagstiftande maktens vanliga beslutsbefogenheter, också regleras av kardinallagar. Detta innebär att framtida val kommer att få mindre betydelse och att en regering med två tredjedels majoritet bakom sig kommer att få större möjlighet att cementera sina egna politiska uppfattningar. Förfaringsättet att genom kardinallagar genomdriva specifika och detaljerade bestämmelser kan således äventyra demokratins princip.
- N. Såsom Venedigkommissionen understryker bör kulturpolitik, religionspolitik, socioekonomisk politik och finanspolitik inte skrivas i sten genom kardinallagar.
- O. Ett icke-parlamentariskt organ, budgetrådet, med begränsad demokratisk legitimitet kommer att ha befogenhet att lägga in veto mot antagandet av den offentliga budgeten, varpå nationalförsamlingen kan upplösas av statschefen, något som avsevärt begränsar den demokratiskt valda lagstiftningsförsamlingens handlingsutrymme.
- P. Det ändamålsenliga systemet med fyra parlamentariska kommissarier kommer att nedgraderas till ett system med en allmän ombudsman och två suppleanter, vilket kan medföra ett lägre rättighetsskydd. De befogenheter som kommissarien för personuppgifter och informationsfrihet tidigare hade kommer inte att ingå systemet; dessa kommer i stället att överföras till en myndighet vars funktionssätt inte angetts närmare.

Tisdagen den 5 juli 2011

- Q. Parallellt med antagandet av den nya författningen genomförde den ungerska regeringen och regeringspartierna ett stort antal nyutnämningar till nyckelpositioner, bland annat riksåklagaren, ordföranden för den statliga revisionsmyndigheten och ordföranden för budgetrådet. Det ungerska parlamentet har nyligen valt de domare som ska sitta i Ungerns nya författningsdomstol, såsom den nya författningen kräver. Utnämningsförfarandet och valet byggde inte på politiskt samförstånd.
- R. Den nya författningens bestämmelser för rättsväsendet är mycket allmänt hållna och det är oklart om Högsta domstolen, under sitt nya namn, kommer att behålla sin nuvarande ordförande.
- S. Europarådets parlamentariska församling har beslutat att utarbeta en rapport om den nya ungerska författningen på grundval av Venedigkommissionens yttrande.
- T. Att en ny författning skulle utarbetas och antas nämndes inte i regeringspartiernas valmanifest.
- U. FN:s generalsekreterare, Ban Ki-moon, har förklarat att han skulle uppskatta om den ungerska regeringen bad om råd och rekommendationer inom landet och från Europarådet eller Förenta nationerna och att han anser att Ungern, som medlemsstat i EU, bör be EU-institutionerna om vägledning och översyn av den nya författningen.
1. Europaparlamentet uppmanar de ungerska myndigheterna att ta itu med de frågor och invändningar som Venedigkommissionen tagit upp i sina yttranden och att genomföra dess rekommendationer, antingen genom att ändra författningen eller genom de framtida kardinallagarna och ordinarie lagarna, och att i synnerhet
- a) aktivt sträva efter samförstånd, garantera större insyn och främja ett verkligt politiskt och socialt inkluderande och en bred offentlig debatt i samband med det förestående utarbetandet och antagandet av de kardinallagar som anges i den nya författningen,
- b) endast anta den grundläggande och klart definierade ramen för de kardinallagar som reglerar skatte- och pensionssystemen, familjepolitiken och politiken i anslutning till kultur, religion och socioekonomiska frågor, så att framtida regeringar och demokratiskt valda lagstiftande organ kan fatta självständiga beslut om dessa politikområden, samt se över det nuvarande mandatet för budgetrådet,
- c) se till att alla medborgares rättigheter garanteras samma skydd i författningen och dess ingress, oavsett vilken religiös, sexuell, etnisk eller annan samhällsgrupp de tillhör, i enlighet med artikel 21 i stadgan om de grundläggande rättigheterna,
- d) i författningen och dess ingress uttryckligen garantera att Ungern kommer att respektera andra länders territoriella integritet när stöd söks från etniska ungrare som lever utomlands,
- e) bekräfta rättsväsendets oberoende genom att återinföra författningsdomstolens rätt att granska budgetrelaterad lagstiftning utan undantag, enligt Europadomstolens krav, genom att se över bestämmelsen om lägre obligatorisk pensionsålder för domare och genom att uttryckligen garantera rättsväsendets självständiga förvaltning,

Tisdagen den 5 juli 2011

- f) i den nya författningen uttryckligen skydda alla grundläggande medborgerliga och sociala rättigheter i linje med Ungerns internationella åtaganden, införa förbud mot dödsstraff, mot livstids fängelse utan möjlighet till benådning och mot diskriminering på grund av sexuell läggning, ge tillräckliga garantier för skyddet av grundläggande rättigheter samt klargöra att de grundläggande rättigheterna är ovillkorliga och förvärvas vid födseln,
- g) se till att omorganiseringen av systemet med parlamentariska kommissarier inte urholkar de befintliga garantierna för skyddet och främjandet av rättigheter inom områden som skyddet av nationella minoriteter, personuppgiftsskyddet och insynen i offentligt relevant information samt oberoendet för de organ som ansvarar för dessa områden, och
- h) se till att införlivandet av stadgan om de grundläggande rättigheterna i den nya författningen inte orsakar tolkningsproblem eller leder till överlappande behörigheter mellan inhemska domstolar, den nya ungerska författningsdomstolen och Europeiska unionens domstol.
2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra en djupgående granskning och analys av den nya författningen och av de kardinallagar som kommer att antas i framtiden, i syfte att kontrollera att dessa stämmer överens med unionens regelverk, i synnerhet Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, samt med bokstaven och andan i fördragen.
3. Europaparlamentet uppdrar åt sina behöriga utskott att i samarbete med Venedigkommissionen och Europarådet följa upp ärendet och fastställa om och hur rekommendationerna har genomförts.
4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Europarådet, medlemstaternas regeringar och parlament, byrån för grundläggande rättigheter, OSSE och FN:s generalsekreterare.

Femte sammanhållningsrapporten och strategin för sammanhållningspolitiken efter 2013

P7_TA(2011)0316

Europaparlamentets resolution av den 5 juli 2011 om kommissionens femte sammanhållningsrapport och strategin för sammanhållningspolitiken efter 2013 (2011/2035(INI))

(2013/C 33 E/04)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 9 november 2010 med titeln "Slutsatserna i den femte rapporten om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning: sammanhållningspolitikens framtid" (KOM(2010)0642) (nedan kallat "slutsatserna"),
- med beaktande av kommissionens femte rapport om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning med titeln "Att investera i EU:s framtid" av den 9 november 2010 (nedan kallad "femte sammanhållningsrapporten"),
- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt del III, avdelning XVIII därav,

Tisdagen den 5 juli 2011

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1080/2006 av den 5 juli 2006 om Europeiska regionala utvecklingsfonden och om upphävande av förordning (EG) nr 1783/1999 ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1081/2006 av den 5 juli 2006 om Europeiska socialfonden och om upphävande av förordning (EG) nr 1784/1999 ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006 av den 5 juli 2006 om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS) ⁽³⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden ⁽⁴⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1084/2006 av den 11 juli 2006 om inrättande av Sammanhållningsfonden och om upphävande av förordning (EG) nr 1164/94 ⁽⁵⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1085/2006 av den 17 juli 2006 om upprättande av ett instrument för stöd inför anslutningen (IPA) ⁽⁶⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1906/2006 av den 18 december 2006 om regler för företags, forskningscentrums och universitets deltagande i sjunde ramprogrammet och för spridning av forskningsresultat (2007–2013) ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 24 april 2007 om framtida utvidgningars konsekvenser för sammanhållningspolitikens effektivitet ⁽⁸⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 24 mars 2009 om grönboken om territoriell sammanhållning och läget i debatten om den kommande reformen av sammanhållningspolitiken ⁽⁹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 20 maj 2010 om sammanhållningspolitikens bidrag till att uppnå Lissabon- och Europa 2020-målen ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 22 september 2010 om den europeiska strategin för ekonomisk och social utveckling i bergsregioner, öregioner och glesbefolkade regioner ⁽¹¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 7 oktober 2010 om EU:s sammanhållnings- och regionalpolitik efter 2013 ⁽¹²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 7 oktober 2010 om Europeiska socialfondens framtid ⁽¹³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 23 juni 2011 om lägesrapport om och framtida synergier för ökad effektivitet mellan Europeiska regionala utvecklingsfonden och andra strukturfonder ⁽¹⁴⁾,

⁽¹⁾ EUT L 210, 31.7.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 210, 31.7.2006, s. 12.

⁽³⁾ EUT L 210, 31.7.2006, s. 19.

⁽⁴⁾ EUT L 210, 31.7.2006, s. 25.

⁽⁵⁾ EUT L 210, 31.7.2006, s. 79.

⁽⁶⁾ EUT L 210, 31.7.2006, s. 82.

⁽⁷⁾ EUT L 391, 30.12.2006, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT C 74 E, 20.3.2008, s. 275.

⁽⁹⁾ EUT C 117 E, 6.5.2010, s. 65.

⁽¹⁰⁾ EUT C 161 E, 31.5.2011, s. 120.

⁽¹¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0341.

⁽¹²⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0356.

⁽¹³⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0357.

⁽¹⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0286.

Tisdagen den 5 juli 2011

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 maj 2004 med titeln "Ett starkare partnerskap för de yttersta randområdena" (KOM(2004)0343) och kommissionens meddelande av den 17 oktober 2008 med titeln "De yttersta randområdena: en tillgång för Europa" (KOM(2008)0642),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 med titeln "Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla" (KOM(2010)2020),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 6 oktober 2010 med titeln "Hur regionalpolitiken kan bidra till smart tillväxt i Europa 2020" (KOM(2010)0553),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 januari 2011 med titeln "Regionalpolitikens bidrag till Europa 2020-strategins mål för hållbar tillväxt" (KOM(2011)0017),
- med beaktande av rådets (allmänna frågor) slutsatser av den 21 februari 2011 om den femte rapporten om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning (06762/2011),
- med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 1 april 2011 om femte sammanhållningsrapporten ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling och yttrandena från utskottet för sysselsättning och sociala frågor, budgetkontrollutskottet och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A7-0222/2011), och av följande skäl:
 - A. EU:s sammanhållningspolitik har bidragit i betydande grad till att produktiviteten har ökat i alla EU-regioner under den förra och den pågående stödperioden. Dessutom visar efterhandsutvärderingar att de ekonomiska, sociala och regionala skillnaderna har minskat tydligt. På samma sätt har utvecklingen positiva effekter på den sociala tryggheten och på investeringar i miljöskydd.
 - B. Sammanhållningspolitiken var tänkt att fungera som motvikt till den inre marknaden och främja utvecklingen av ett innovativt, beskyddande och solidariskt Europa med tanke på utmaningar som globalisering, demografiska förändringar och resursbevarande. Alla regioners inneboende potential bör utnyttjas för att främja tillväxt och regional och social sammanhållning.
 - C. Sammanhållningspolitiken är en fråga av verklig relevans för medborgarna, eftersom den gör att EU blir närvarande i människors vardag och syns och hörs mer i medlemsstaterna.
 - D. Sammanhållnings- och strukturpolitiken har visat sig vara flexibel i krissituationer och har i betydande grad kunnat bidra till olika nationella program för ekonomiska incitament och utbildning. Det är viktigt att denna flexibilitet upprätthålls.
 - E. EU:s strukturpolitik bidrar på ett betydande sätt till att övervinna den ekonomiska och finansiella krisen. Strukturpolitikens utjämnande effekter och betoningen på innovation ger EU-regionerna avgörande impulser för att de ska uppgradera sin infrastruktur, stärka den regionala innovationskraften och säkra en miljömässigt hållbar utveckling.

⁽¹⁾ EUT C 166 7.6.2011, s. 35.

Tisdagen den 5 juli 2011

- F. Strukturfondernas inriktning på Lissabonmålen har varit framgångsrik, vilket de imponerande kvoterna omsättning/köpkraft för målen "konvergens" och "regional konkurrenskraft och sysselsättning" har visat, och 20 procent av projekten för målet "territoriellt samarbete" är inriktade på Lissabonmålen.
- G. Syftet med det territoriella samarbetet är att territorierna och regionerna ska gå samman för att bemöta sina gemensamma utmaningar, minska de fysiska, administrativa och lagstiftningsmässiga hinder som motverkar detta samarbete och mildra "gränseffekten".
- H. Att Lissabonstrategin delvis har misslyckats beror inte på att sammanhållningspolitiken inte genomförts fullt ut, utan snarare på bristen på flernivåstyrning och på att strategin inte förankrats på regional och lokal nivå. Det beror även på effekterna av finanskrisen och bristerna i genomförandet av den inre marknaden, avsaknaden av budgetdisciplin och otillfredsställande makroekonomiska förhållanden i enskilda medlemsstater.
- I. Felkvoter och missbruk av stödmedel har under de senaste perioderna minskat betydligt. Det är dock beklagligt att strukturpolitiken alltjämt är ett politikområde där det råder många missförhållanden och att en del medlemsstater fortfarande inte har effektiva mekanismer mot missbruk av stödmedel och för återkrävande av oriktigt utbetalade medel. När missförhållanden inte anmäls kan detta antingen bero på slarv eller vara avsiktligt. Det ska dock påpekas att många av bristerna i sammanhållningspolitiken kan tillskrivas andra rättsliga krav, t.ex. avseende offentlig upphandling, miljö och statligt stöd.
- J. Det nuvarande målsystemet för sammanhållnings- och strukturpolitiken (konvergens, konkurrenskraft och sysselsättning, territoriellt samarbete) har generellt varit framgångsrikt med flernivåstyrning, övergripande mål och planeringssäkerhet tack vare tillförlitliga finansiella anslag och en godtagen planeringsperiod (sju år). Det har dock förekommit avsevärda förseningar i programplaneringen till följd av alltför långdragna finans- och lagstiftningsrelaterade förhandlingar i EU:s beslutsprocess och långtgående ändringar av sammanhållningspolitikens bestämmelser.
- K. Konsekvent främjande och utveckling av konvergensregioner har en positiv inverkan på efterfrågan på varor och tjänster på dessa marknader, och har således påvisbara positiva effekter även på EU:s rikare medlemsstater.
- L. Regionalekonomisk och social obalans, lägesrelaterade nackdelar för vissa regioner (särskilt de yttersta randområdena), specifika strukturella problem och behovet av anpassning till de nya utmaningarna gör att det även i fortsättningen behövs en omfattande och välfinansierad sammanhållningspolitik från EU:s sida i alla EU-regioner. Detta är också något som krävs Lissabonfördraget.
- M. Med tanke på sammanhållningspolitikens strategiska betydelse för framtiden bör den inte utnyttjas som en justeringsvariabel i kommande budgetförhandlingar.

Sammanhållningspolitikens mervärde och investeringsprioriteringar

1. Europaparlamentet efterlyser en starkare betoning av det europeiska mervärdet för program inom sammanhållnings- och strukturpolitiken. Detta mervärde uppnås enligt parlamentet om EU-projekt innebär en ihållande ekonomisk, infrastrukturell, social och/eller miljömässig uppvärdering av missgynnade, mindre utvecklade regioner och om detta inte skulle uppnås utan incitament från EU.

Tisdagen den 5 juli 2011

2. Europaparlamentet konstaterar vidare att EU:s stöd främjar detta mervärde om stödprojekt på nationell, regional och lokal nivå även bidrar till att uppnå alleuropeiska mål i fråga om europeisk integration, ekonomisk tillväxt, forskningsinsatser, miljöskydd, kultur, resursbesparingar, idrott, demografiska förändringar, hållbar energiförsörjning, social sammanhållning eller gränsöverskridande utveckling och om detta inte skulle uppnås utan incitament från EU.

3. Europaparlamentet anser att en stor fördel med sammanhållningspolitiken är att europeiska mål förverkligas genom ett decentraliserat tillvägagångssätt och principen om flernivåstyrning och delad förvaltning, vilket innebär ett mervärde i sig. Parlamentet anser att flernivåstyrning med väldefinierade strukturer och ansvarsområden innebär ett förkroppsligande av subsidiaritetsprincipen och ett erkännande av de regionala myndigheternas betydelse för genomförandet av sammanhållningspolitiken. Parlamentet begär att denna partnerskapsprincip och de berörda parternas egenansvar ska stärkas ytterligare genom införandet av detaljerade och bindande bestämmelser i en territoriell pakt som varje medlemsstat fastställer, så att man får till stånd en mer resultatorienterad planering och tillämpning.

4. Europaparlamentet anser att insyn i sammanhållningspolitiken och dess programplaneringsperiod, fördelning av kostnader och tillgång till information för möjliga mottagare av medel från strukturfonderna är nödvändiga villkor för att man ska kunna uppfylla sammanhållningspolitikens övergripande mål, och att insyn därför bör införas som en sektorsövergripande princip inom sammanhållningspolitikens programplaneringsförfaranden och i beslutsprocessen under nästa finansieringsperiod. Parlamentet framhåller att förteckningen över mottagare även fortsättningsvis bör offentliggöras, framför allt på internet, eftersom det är ett effektivt verktyg för att förbättra insynen.

5. Europaparlamentet ser kraven på öppenhet och insyn (slutmottagarens offentliggörandeskyldigheter) som ett omistligt instrument även för experter, allmänhet och politiker när man kontrollerar att strukturfonderna har använts i överensstämmelse med de uppsatta målen och med lagstiftningen. Rapporteringen bör inte enbart ske på det egna språket, utan även på något av EU:s tre arbetsspråk (engelska, franska eller tyska), och informationen bör presenteras på ett mer enhetligt sätt.

6. Europaparlamentet framhåller att de regionala skillnaderna visserligen har visat en tendens att minska, men att det fortfarande förekommer stor obalans – som till och med ökar mellan och inom en del medlemsstater – och att sammanhållningspolitiken därför måste koncentreras ytterligare på att minska skillnaderna och skapa en harmonisk och hållbar utveckling för alla europeiska regioner, oavsett vilken medlemsstat de ligger i.

7. Europaparlamentet inser att regioner som är särskilt missgynnade när det gäller läge och topografi har särskilda behov. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna och kommissionen att liksom i tidigare fall behålla särskilda stödförmåner för de minst gynnade regioner som nämns i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (regioner i yttersta randområden, de nordligaste regionerna med mycket låg befolkningstäthet samt ö-, bergs- och gränsregioner), så länge det är effektivt och tillför ett europeiskt mervärde.

8. Europaparlamentet inser att regioner som är särskilt missgynnade när det gäller läge, demografiska förändringar eller specifika begränsningar, till exempel på grund av sin topografi, har särskilda behov, men att även deras potential måste tas i beaktande. Därför måste man enligt parlamentet liksom i tidigare fall behålla särskilda stödförmåner, flexibilitet och särskild budgetfinansiering för de minst gynnade regioner som nämns i artiklarna 349 och 174 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (regioner i yttersta randområden, inklusive yttersta landsbygdsområden, de nordligaste regionerna med mycket låg befolkningstäthet, långa avstånd och nordliga klimatförhållanden, samt ö-, bergs- och gränsregioner). I dessa regioner bör det finnas gynnsammare investeringsvillkor, antingen genom direktstöd eller genom skattelättnader. Vidare efterlyser parlamentet studier av hur man kan behålla eller skapa vissa förmåner för dessa regioner för att på så vis se till att användningen av sammanhållningspolitikens instrument anpassas till deras ekonomi, med beaktande av betydelsen hos små och medelstora företag i dessa regioner och behovet av konkurrenskraft och lika möjligheter, så att de kan bli till en integrerad del av EU:s inre marknad.

Tisdagen den 5 juli 2011

9. Europaparlamentet poängterar att unionen kommer att kunna hävda sig i den globala konkurrensen endast om dess sammanhållningspolitik till fullo lyckas utnyttja utvecklingspotentialen i alla regioner, tätortsområden och städer och medger tillräckligt flexibla lösningar på de utmaningar och flaskhalsar som identifieras i Europa 2020-strategin. Parlamentet framhåller därför att de riktade insatserna i form av medel från strukturfonderna måste kompletteras med ett brett territoriellt synsätt för att uppväga de strukturella svagheter som även finns i starkare regioner. Sammanhållningspolitiken är emellertid inte bara ett verktyg för att genomföra Europa 2020-strategin, och parlamentet framhåller att en fortsatt inriktning på sammanhållningspolitikens grundprinciper kommer att ge ett mervärde, eftersom Europa 2020-strategins resultat kommer att bestå även efter det att strategin har upphört.

10. Europaparlamentet betonar att sammanhållningspolitiken även fortsättningsvis måste inriktas på territoriell sammanhållning och understryker att Lissabonfördraget har utökat målen för den ekonomiska och sociala sammanhållningen med den "territoriella sammanhållningen". Parlamentet konstaterar att detta mål även i fortsättningen är nära kopplat till utmaningarna för den ekonomiska och sociala sammanhållningen och att det ökar sammanhållningspolitikens europeiska mervärde. Parlamentet betonar att den territoriella sammanhållningen även är relevant på subregional nivå, särskilt i stadsområden (stadsområden med problem, okontrollerad stadsutbredning), även i de regioner som anses vara rika.

11. Europaparlamentet anser att makroregionala strategier innebär en stor möjlighet att utnyttja överregional potential bättre, förbättra samarbetet mellan de olika styrelsenivåerna och gemensamt möta gemensamma utmaningar, som miljöskydd eller utnyttjande av resurser och utvecklingsmöjligheter, och på så vis möjliggöra en mer effektiv, balanserad och hållbar utveckling. Parlamentet betonar att man på ett effektivare sätt måste koppla territoriella samarbetsprogram till territoriella strategier (som regionala utvecklingsplaner, lokala utvecklingsstrategier och lokala utvecklingsplaner). Parlamentet framhåller möjligheten till mer mål-inriktad användning av EU:s strukturfonder genom bättre samordning av befintliga stödmekanismer, utan att detta leder till en ökning av de medel som är reserverade för dessa interregionala samarbetsområden. Enligt parlamentet bör inga nya instrument, finansiella medel eller genomförandestrukturer skapas för dessa strategier, och det finansiella stöd som regionerna mottar för mindre utvecklingsprojekt får inte påverkas. Vidare anser parlamentet att den makroregionala metoden kan tillämpas för att förstärka banden mellan sammanhållningspolitiken och grannskapspolitiken. Parlamentet uppmuntrar i detta sammanhang kommissionen och medlemsstaterna att i större utsträckning beakta ESF:s territoriella dimension, särskilt i fråga om tillgång till sysselsättning.

12. Europaparlamentet tvivlar på att särskilda operativa program för funktionella geografiska enheter, såsom grupper av myndigheter, även på det lokala planet, havsområden eller flodområden, kommer att ge några extra fördelar, särskilt när det saknas en politisk instans (inklusive demokratiskt valda myndigheter) med tillräckligt omfattande ansvar för att genomföra programmen. Parlamentet kräver i stället intensivare samordning av makroregionala, storstadsrelaterade eller miljömässiga och geografiska strategier på mellanstatlig nivå och att man tar lämplig hänsyn till dessa funktionella geografiska enheter inom de nationella operativa programmen för att underlätta användningen av EU:s finansiering av interregionala utvecklingsprojekt. Parlamentet anser att särskilda operativa program bör vara ett alternativ i regioner där ett subregionalt genomförande ger större mervärde än nationella och regionala program och där politiska organ har ingått partnerskap för genomförandeändamål. När det gäller gränsöverskridande program begär parlamentet att gränsöverskridande grupperingar ska göras delaktiga i utformningen av de operativa programmen i enlighet med förordningen om en europeisk gruppering för territoriell sammanhållning (EGTS).

13. Europaparlamentet framhåller den nyckelroll som innehas av stadsområden och stadsregioner, inklusive huvudstäder och deras regioner – i uppnåendet av Europa 2020-strategins ekonomiska, miljömässiga och sociala mål. Parlamentet stöder den dynamiska process inom de integrerade tätortsprogrammen som inleddes under föregående programperiod, och betonar vikten av de pågående experimenten på detta område. Enligt parlamentet behövs det stöd för modellkoncept och modellprojekt på grundval av platsbaserade, integrerade utvecklingsplaner och en för alla parter gynnsam uppvärdering av förbindelser mellan städer och de landsbygdsområden som är funktionellt knutna till dem. Parlamentet anser att större sammanhållning mellan dessa områden är av särskild betydelse i arbetet med de problem som finns i områden med missgynnade befolkningsgrupper. Parlamentet betonar i detta sammanhang att de största socioekonomiska skillnaderna ofta finns inom städerna och att det även finns städer med missgynnade stadsdelar och öar av fattigdom i rika regioner.

Tisdagen den 5 juli 2011

14. Europaparlamentet framhåller att städerna kan göra en central insats som centrum och drivkrafter för tillväxt i en viss region. Samtidigt påpekar parlamentet att bostadsområden på landsbygden måste ha möjlighet att medverka till integrerade lösningar för en viss funktionell geografisk enhet genom att främja partnerskap och nätverk. Parlamentet betonar de särskilda utmaningar som storstadsområdena ger upphov till på grund av sina komplicerade sociala, ekonomiska och miljörelaterade uppgifter. I detta sammanhang ser parlamentet landsbygdens och stadsnära områdens inneboende potential som en chans till utveckling även på andra håll, och inte bara kring stora tätortsområden och storstäder. Parlamentet ser vidare en möjlighet till ekonomisk utveckling för särskilt missgynnade områden genom att landsbygdsområdenas inneboende potential, inklusive deras miljö- och kulturvärden, tas till vara och beviljas stöd. Inom struktur- och sammanhållningspolitiken måste partnerskapen mellan landsbygdsregioner och stadsområden handla mer om att skapa samma sociala och ekonomiska förutsättningar för utveckling och livskvalitet på landsbygden. Med tanke på att städerna har ett dynamiskt inflytande på den ekonomiska utvecklingen i regionerna och stimulerar ekonomin i omgivande landsbygdsområden uppmanar parlamentet medlemsstaterna att säkra de resurser som krävs för att genomföra nödvändiga stads- och förortsprojekt.

15. Europaparlamentet ställer sig avvisande till obligatoriska kvoter, särskilt för nationell programfördelning (ESF/Eruf), lokal utveckling och stadsutveckling, landsbygden och andra tätortskategorier eller funktionella områden, eftersom detta skulle kunna leda till en större kritisk massa av ingripanden. Parlamentet anser att alternativet att redan i de operativa programmen göra det obligatoriskt att fastställa vilka städer och områden som är stödberättigade alltid bör prioriteras när denna metod ger ett garanterat mervärde och koncentrerat stöd och att detta måste förhandlas fram på grundval av principerna om flernivåstyrning. Parlamentet anser att medlemsstaterna och regionerna bör ges större ansvar att själva anordna konkurrens- och resultatnriktade urvalsförfaranden även i detta avseende.

16. Europaparlamentet betonar att vissa regiontyper inte får prioriteras ensidigt inom struktur- och sammanhållningspolitiken. Enligt parlamentet måste mer vikt läggas på de lokala socioekonomiska och miljömässiga sammanhangen i samband med partnerskap mellan landsbygdsregioner och stadsområden.

17. Europaparlamentet framhåller att sammanhållnings- och strukturstödet även bör beakta de utbildnings-, kultur- och socialpolitiska utmaningarna i Europa 2020-strategin, samtidigt som EU:s övergripande mål om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning enligt Lissabonfördraget samt respekten för subsidiaritetsprincipen måste efterlevas. En fullständig europeisk integration av motsvarande politikområden skulle enligt parlamentet dock misslyckas av finansiella skäl, och därför krävs fler platsbaserade lokala modellstrategier för utveckling med respekt för behörighetsområden på nationella och regionala nivåer.

18. Europaparlamentet understryker likaså att sammanhållningspolitiken inte får bli ett verktyg eller instrument för sektorsinriktade frågor, t.ex. FoU-politik, industriell innovation eller klimatpolitik. Detta skulle innebära att sammanhållningspolitikens viktigaste mål riskerar att urvattnas och göra den mindre effektiv för att främja regionernas utvecklingspotential, vilket är nödvändigt för att de minst gynnade regionerna ska kunna närma sig de mest utvecklade.

19. Europaparlamentet kräver särskilt mot bakgrund av den nödvändiga omläggningen till förnybara energikällor och klimatdebatten att sammanhållningspolitiken i större utsträckning ska bidra till skyndsamt utbyggnad av miljöteknik och förnybar energi. Detta bör vara en av de prioriterade åtgärderna om tillräckliga medel finns tillgängliga i programmen och om en inriktning på förnybar energi ger ett europeiskt mervärde, på grundval av planer för decentraliserade energikoncept med effektiv lagringsteknik i regionerna. Parlamentet instämmer i att det regionala näringslivets potential bör tas tillvara.

20. Europaparlamentet inser strukturfondernas potential att stödja investeringar i energiinfrastruktur, vilket dock främst måste göras i regioner där de marknadsekonomiska energiförsörjningslösningarna av politiska och geografiska skäl är mycket begränsade. Dessutom måste stödet från strukturfonderna enligt parlamentets mening alltid kopplas till förstärkningen av den inre energimarknaden och försörjningstryggheten samt till principen om delegering av medelansvar.

Tisdagen den 5 juli 2011

21. Europaparlamentet anser även att EU har ett sammanhållningspolitiskt ansvar för att täppa till luckor och avskaffa flaskhalsar vid viktiga europeiska trafikknutpunkter i ett TEN-kärnnät, särskilt i de gränsregioner som hittills varit starkt eftersatta på detta område.

22. Europaparlamentet betonar att de transeuropeiska transportnäten spelar en avgörande roll för sammanhållningen i de europeiska regionerna och att utbyggnaden av och tillgången till TEN-infrastrukturer, havsmotorvägar och klassificerade Europavägar måste intensifieras, särskilt i gränsregionerna och de yttersta randområdena. Parlamentet kräver att alla nödvändiga åtgärder vidtas för att garantera att det finns tillräcklig finansiering för prioriterade projekt inom det transeuropeiska transportnätet och att projekten genomförs i tid. Parlamentet föreslår därför att viss gränsöverskridande infrastruktur ska betraktas som prioriterade stödprojekt i anslutning till mål 1, 2 och 3. Parlamentet anser att det måste finnas en obligatorisk rättighet att lägga fram det första förslaget på regional nivå för denna typ av åtgärder och att gränsregioner och lokala myndigheter måste garanteras jämlikt deltagande i planeringen.

23. Europaparlamentet stödjer genomförande med nationella medel, med tanke på sådana åtgärders mervärde när det gäller att stärka den regionala konvergensen, den territoriella sammanhållningen och utvecklingen av verksamheter som turism, som är viktiga för avsides belägna områden, t.ex. öar.

24. Europaparlamentet stöder den ekonomiska utvecklingen och sysselsättningen i små och medelstora företag och mikroföretag. Parlamentet vill därför att huvuddragen i småföretagsakten för Europa, dvs. "tänk småskaligt först" och den så kallade engångsprincipen, ska betraktas som en av grunderna för sammanhållningspolitiken. Parlamentet anser att medlemsstaterna och regionerna bör tillämpa dessa principer när de utarbetar sina operativa program.

Programplaneringens målstrukturer och ramar

25. Europaparlamentet betonar att de centrala delarna av Europa 2020-strategin (innovation, utbildning, energi, miljö, sysselsättning, konkurrenskraft, kompetens, fattigdomsminskning) redan ingår i sammanhållnings- och strukturpolitiken. Parlamentet anser att Europa 2020-utmaningarna går utmärkt att integrera i de tre etablerade målstrukturerna (konvergens, regional konkurrenskraft och sysselsättning samt europeisk territoriell utveckling).

26. Europaparlamentet betonar att investeringar i innovation och utbildning kan stimulera tillväxten. Parlamentet framhåller emellertid att dessa investeringar måste stödjas effektivt av relevant infrastruktur (transporter, Internet via bredband och energi) och behöriga organ (en lämplig kombination av offentliga investeringar, finanspolitisk konsolidering med makroekonomiska åtgärder, e-myndighetstjänster samt gränsöverskridande lärande).

27. Europaparlamentet anser att även utveckling av grundinfrastruktur måste anses vara förenlig med Europa 2020-strategin, eftersom det krävs konkurrenskraftiga transport-, energi- och kommunikationsnät och infrastruktur för avfallshantering för att konvergensregionerna ska kunna bidra till uppnåendet av Europa 2020-målen. Därför måste de här målen enligt parlamentets mening i viss mån kunna tolkas just med hänsyn till de svagare och mest behövande regionerna.

28. Europaparlamentet betonar att Europeiska socialfonden (ESF) är det viktigaste instrumentet för att genomföra den sociala dimensionen i Europa 2020-strategin och att ESF på ett väsentligt sätt kan bidra till att nå de viktigaste prioriteringarna i denna strategi, dvs. sysselsättning, omställning till en hållbar ekonomi, färre skolavhopp, bekämpning av fattigdom, diskriminering och social utestängning samt tillhandahållande av lösningar på de olika sociala situationer som människor befinner sig i. Parlamentet framhåller att andra sociala indikatorer skulle vara användbara i swot-analysen, utöver BNP.

29. Europaparlamentet anser att ESF är absolut nödvändig för sammanhållningspolitiken och har potential att stärka dess bidrag till målen i Europa 2020-strategin, inklusive på området för hållbar tillväxt genom att ge stöd till små och medelstora företags skapande av gröna jobb.

Tisdagen den 5 juli 2011

30. Europaparlamentet anser att kampen mot diskriminering på arbetsmarknaden, oavsett om det handlar om kön, sexuell läggning, etnicitet, ålder, funktionsnedsättning eller bostadsort, är avgörande för att främja genuint lika villkor. För att nå Europa 2020-strategins sysselsättningsmål måste sysselsättningsgraden bland kvinnor öka, och därför måste hindren för kvinnors deltagande på arbetsmarknaden bekämpas fullt ut

31. Europaparlamentet anser att BNP måste förbli det centrala kriteriet för bestämning av prioriterade utvecklingsområden (mindre än 75 procent av EU:s genomsnittliga BNP per capita) och i förekommande fall av stater som får bidrag från sammanhållningsfonden (mindre än 90 procent av EU:s genomsnittliga BNI per capita). Europaparlamentet anser att de ansvariga nationella och regionala enheterna – på lämplig beslutsnivå för respektive mål och på ett sätt som speglar de geografiska koncentrationerna – bör få besluta om ytterligare indikatorer, som bör överenskommas i partnerskapsavtalen för utveckling och investeringar och som kan mäta deras sociala, ekonomiska, miljömässiga, demografiska och geografiska utmaningar.

32. Europaparlamentet kräver att sammanhållningspolitiken i enlighet med Lissabonfördraget även i fortsättningen främst ska inriktas på de regioner som uppvisar störst eftersläpning. Enligt parlamentet måste de mest behövande regionerna inom ramen för mål 1 (konvergens) tilldelas en andel som står i proportion till utvecklingsproblemen.

33. Europaparlamentet vill se en begränsning av stödperioden för regioner som efter ett flertal programperioder med maximalt stödbelopp fortfarande inte lyckats uppnå någon nämnvärd ekonomisk, social eller miljömässig förbättring.

34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inför nästa programperiod lägga fram ett förslag om anpassningsbart, kraftfullt och proportionerligt övergångsstöd till regioner som inte längre omfattas av konvergenskriterierna, så att deras särskilda situation kan hanteras, samt till regioner med en BNP per capita på 75–90 procent av EU-snittet, detta i form av en mellankategori, så att man undviker olika behandling av regioner som befinner sig i likartade situationer. Parlamentet anser att denna speciella lösning måste ersätta dagens utfasnings- och infasningssystem så att man skapar ett rättvist system som bättre motverkar den ekonomiska och finansiella krisens negativa effekter på regionerna och samtidigt stärker rättvisan och solidariteten, som är grundläggande värderingar i sammanhållningspolitiken. Dessa övergångs-åtgärder inför nästa programperiod bör inte införas på bekostnad av dagens konvergensregioner (mål 1) och konkurrenskraftsregioner (mål 2) eller det europeiska territoriella samarbetet (mål 3).

35. Europaparlamentet anser att mål 2 (regional konkurrenskraft och sysselsättning) måste stärkas med sin övergripande karaktär och förmåga att uppnå resultat inom ett begränsat antal EU-prioriteringar, exempelvis stöd till små och stora företag, gröna innovationer, lokala ekonomier, utbildning, infrastruktur, hållbar rörlighet, förnybar energi och energiförsörjning, resurseffektivitet och social integration. Parlamentet framhåller att det är nödvändigt att behålla och vidareutveckla det beprövade system som går ut på att mer utvecklade regioner kan åtgärda regionala strukturella brister, minska geografiska skillnader, bidra till allmänna EU-mål och möta framtida utmaningar när de använder strukturer som kan reagera på förändrade omständigheter på ett flexibelt sätt, bland annat innovationskluster och konkurrens om stödmedel i dessa regioner. Parlamentet efterlyser ytterligare åtgärder för områden som är hårt drabbade av strukturella förändringar, vilket skulle kunna bidra till att förbättra den socioekonomiska situationen och infrastrukturen. Parlamentet konstaterar att strategierna i dessa fall bör utformas med tillräcklig flexibilitet så att man kan ta hänsyn till problemen och särdragen i varje region.

36. Europaparlamentet kräver åtgärder för att se till att alla utvecklade regioner kan modernisera sitt sociala och ekonomiska kapital och ta itu med särskilt missgynnade områden och otillräcklig ekonomisk utveckling.

37. Europaparlamentet är övertygat om att man måste stärka insatserna inom mål 3 (europeiskt territoriellt samarbete) vid alla inre gränser i EU och på alla tre samarbetsnivåer (gränsöverskridande, interregional, transnationell), och begär att strukturfondernas andel höjs till 7 procent. Parlamentet begär att tilldelningen av medel för varje program för territoriellt samarbete ska ske på grundval av harmoniserade

Tisdagen den 5 juli 2011

kriterier, så att behoven och särdragen i varje territorium och geografiskt område kan tillgodoses på ett strategiskt och integrerat sätt. Parlamentet betonar gränsregionernas betydelse för att uppnå Europa 2020-målen och anser att det krävs en starkare samordning mellan de transeuropeiska näten, framför allt för transport och energi, och gränsöverskridande infrastruktur, och att stödet till dessa nät måste öka i linje med europeiska prioriteringar. Parlamentet efterlyser därför extra finansiering till alla gränsregioner. Parlamentet efterfrågar en förenkling av genomförandebestämmelserna för mål 3-programmen i enlighet med proportionalitetsprincipen samt utveckling av en gemensam uppsättning bestämmelser om stödberättigande, eftersom sådana åtgärder är förutsättningar för att programmen ska bli mer effektiva och synliga. Parlamentet påpekar att de lokala beslutsfattarnas nära medverkan är en förutsättning för att programmen ska förankras och bli framgångsrika.

38. Europaparlamentet anser att europeiska grupperingar för territoriellt samarbete (EGTS) är ett unikt och ytterst värdefullt instrument för territoriellt styre som tillgodoser behoven av strukturerat samarbete. EGTS bör därför främjas som verktyg för att inrätta ett system för gränsöverskridande styrning och för att skapa egenansvar för olika politiska åtgärder på regional och lokal nivå.

39. Europaparlamentet motsätter sig bestämt varje förslag om en nationalisering eller sektorisering av sammanhållningspolitiken. Europaparlamentet anser att nya temafonder (klimat, energi, transporter) skulle urholka den etablerade principen om delad förvaltning och integrerade utvecklingsprogram, och att sådana fonder äventyrar möjligheten till synergier, effektiviteten i insatserna och därmed den regionala medverkan vid genomförandet av Europa 2020-målen.

40. Europaparlamentet insisterar på att Europeiska socialfonden även fortsättningsvis måste vara en del av sammanhållningspolitiken, eftersom detta är det enda sättet att utveckla och genomföra integrerade strategier för bemästrande av ekonomiska och sociala problem.

41. Europaparlamentet stöder kommissionen i dess mål att göra ESF starkare, effektivare och synligare. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att nå enighet i förhandlingarna om vilket belopp ESF måste bidra med i strukturfonderna.

42. Europaparlamentet anser att Europeiska socialfondens effektivitet i första hand bör ökas med hjälp av incitament, snarare än sanktioner.

43. Europaparlamentet betonar att den ekonomiska krisen har gjort det ännu mer angeläget med åtgärder inom de sektorer som Europeiska socialfonden har som sina målområden, i synnerhet sysselsättningsfrämjande åtgärder samt insatser för omskolning, social integration och fattigdomsbekämpning.

44. Europaparlamentet vidhåller att ESF är ett betydelsefullt stöd för arbetsmarknadspolitiken, exempelvis förebyggande och lokal politik såväl som politik för att få in ungdomar på arbetsmarknaden och minska arbetslösheten. Parlamentet betonar att medlemsstaterna bör använda ESF för att investera i ny kompetens, utbildning (även i förskoleverksamhet), livslångt lärande, omskolning och yrkesmässig omskolning, samt understryker att ESF spelar en viktig roll för främjandet av alla aspekter av den sociala integrationen, även för de mest missgynnade och utsatta grupperna.

45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stärka ESF:s insatser för arbetsmarknadsintegration. Medlemsstaterna uppmanas att investera i barn från tidig ålder genom utbildning, och att i ett senare skede erbjuda skolbaserad vägledning som bygger på lokala och regionala möjligheter till sysselsättning och livslångt lärande för att arbetstagarna lättare ska kunna anpassa sin kompetens till kraven på arbetsmarknaden. Målinriktade åtgärder måste också sättas in mot ungdomsarbetslösheten och för att få bukt med fenomenet "fattiga arbetstagare". Dessutom måste skräddarsydda program inrättas för att stödja missgynnade och utsatta grupper såsom romer, invandrare, funktionshindrade och personer som lämnat skolan i förtid. Syftet med dessa åtgärder är att främja effektiv tillväxt som omfattar alla och en kunskapsbaserad ekonomi Europa.

Tisdagen den 5 juli 2011

46. Europaparlamentet vill att man inriktar sig på och ger ytterligare tekniskt stöd till sådana enheter som drabbats av djup fattigdom och präglas av en ofta spänd samexistens mellan majoritets- och minoritetskulturer på subregionala nivåer. Parlamentet anser att sådana subregionala enheter lätt kan bli kvar i djupa fattigdomsfickor och utsättas för segregering även inom regioner som inte nödvändigtvis släpar efter de statistiska genomsnitten. Parlamentet konstaterar att koncentrerade insatser bör göras för att utveckla dessa subregionala enheter.

47. Europaparlamentet välkomnar att man i somliga medlemsstater för programplaneringsperioden 2007–2013 för första gången inrättat målområdesövergripande operativa program inom ESF.

48. Europaparlamentet betonar att den ovärderliga erfarenheten från gemenskapsinitiativet Equal är av betydelse än i dag, särskilt kombinationen av lokala och regionala åtgärder och det EU-övergripande utbytet av bästa praxis.

49. Europaparlamentet framhåller synergieffekterna av integrerade lokala och regionala utvecklingsstrategier, särskilt då ESF och Eruf kombineras, och vill med hänsyn till den platsbaserade integrerade utvecklingsplaneringen att det ska finnas gemensamma bestämmelser om stödberättigande och att möjligheterna till korsfinansiering mellan de båda fonderna ska ökas och underlättas. Parlamentet stöder införandet av fondövergripande operativa program, vilket ytterligare skulle underlätta integrerade strategier. Parlamentet efterlyser dessutom ökade synergieffekter mellan EUF och Eruf.

50. Europaparlamentet efterlyser ökad integration av sektorspolitiken (transport, energi, forskning, miljö, utbildning) i sammanhållnings- och strukturpolitiken för att öka synergierna och därmed förbättra effektiviteten och samordningen mellan strukturfonderna, skyddet av kritisk infrastruktur samt ramprogrammen för forskning och utveckling. Parlamentet anser att en gemensam planering för flera fonder skulle kunna bidra till att man arbetar mer integrerat, vilket skulle öka effektiviteten och samspelet mellan de olika fonderna. Parlamentet ser nationella/regionala utvecklingspartnerskap som ett lämpligt instrument för att sammanföra de olika politikområdena, och understryker i detta sammanhang behovet av att fastställa tydliga mål och utvärdera om dessa mål uppnåtts i medlemsstaterna.

51. Europaparlamentet föreslår att forsknings- och utvecklingspolitiken ska ges en territoriell dimension. Parlamentet framhåller därför betydelsen av att anpassa sammanhållnings-, forsknings- och innovationspolitiken till regionernas specifika behov, eftersom det är mycket viktigt att regionala och lokala myndigheter blir mer delaktiga i utformningen och genomförandet av regionala utvecklingsfonder och forsknings- och innovationsprogram på grund av att det är omöjligt att tillämpa samma utvecklingsstrategi på alla regioner.

52. Europaparlamentet vill se en gemensam strategisk ram för Eruf, ESF, Sammanhållningsfonden, ramprogrammen, EJFLU och EFF för programperioden efter 2013. Modellen med en harmoniserad regleringsform (förvaltning, stödberättigande, revision och rapporteringskrav) måste enligt parlamentet förstärkas med en gemensam ramförordning. Parlamentet understryker i detta avseende betydelsen av olika anslag som tillsammans och på ett smidigt sätt bidrar till att uppnå resultat. Parlamentet uppmanar kommissionen att göra nödvändiga justeringar så att relevanta anslag när detta är möjligt kan komplettera varandra.

53. Europaparlamentet anser att rådet och parlamentet bör anta en ny gemensam strategisk ram enligt det ordinarie lagstiftningsförfarandet på grundval av artikel 177 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

54. Parlamentet anser att Europeiska socialfonden måste integreras i den gemensamma strategiska ramen, samtidigt som dess egna verksamhetsregler och verksamhetsbestämmelser bevaras och tillräckliga resurser tillhandahålls. Kommissionen uppmanas att stärka ESF:s roll, höja dess profil och förenkla dess mekanismer för budgetkontroll genom att införa enkla och effektiva samarbetsförfaranden mellan förvaltningsmyndigheterna och enheterna för budgetkontroll.

Tisdagen den 5 juli 2011

55. Europaparlamentet anser att man bör överväga att återintegrera de regionalt inriktade EJFLU-programmen (de nuvarande stödformerna 3 och 4) i denna strategiska ram, men motsätter sig att en sådan återintegrering leder till att medlen till Eruf och EJFLU minskar. Europaparlamentet kräver att bindande mål för medlemsstaterna och regionerna fastställs så att harmoniserade administrativa strukturer kan skapas för EU:s strukturfonder och de regionalt inriktade programmen för landsbygdsutveckling.

56. Europaparlamentet efterlyser en översyn av förordningen om gränsöverskridande samarbete vid unionens yttre gränser och de nuvarande europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumenten, så att de berörda fonderna kan integreras i mål 3 (europeiskt territoriellt samarbete).

57. Europaparlamentet välkomnar målen i de partnerskapsavtal för utveckling och investeringar som kommissionen föreslår ska upprättas mellan EU och medlemsstaterna istället för de nationella strategiska referensramar som tidigare förberetts för enskilda medlemsstater. De viktigaste investeringsprioriteringarna måste enligt parlamentet inriktas på genomförandet av Europa 2020-strategin och uppnåendet av ytterligare sammanhållningsmål. Hur ansvarsfördelningen mellan de olika medverkande nivåerna konkret ska se ut måste enligt parlamentet klargöras utan dröjsmål, samtidigt som nationella, regionala och lokala befogenheter måste respekteras i enlighet med subsidiaritetsprincipen. Parlamentet efterfrågar ett tydligt åtagande om lämplig partsmedverkan i partnerskapsavtalen för utveckling och investeringar.

58. Europaparlamentet delar uppfattningen att de operativa programmen bör finnas kvar som ett viktigt instrument för att omsätta de strategiska dokumenten i konkreta investeringsprioriteringar och efterlyser tydliga och mätbara mål för detta.

59. Europaparlamentet vill att det ska bli obligatoriskt att, i enlighet med det konstitutionella och institutionella systemet i varje enskild medlemsstat, göra regionala och lokala myndigheter och samman slutningar av sådana delaktiga i alla faser av sammanhållningspolitiska beslut (strategisk planering, fastställande av och förhandling om partnerskapsavtal om utveckling och investeringar, operativa program, övervakning och utvärdering). Parlamentet anser att formuleringar om detta måste föras in i strukturfonds förordningarna.

60. Europaparlamentet anser att alla nya strategier för utnyttjande av ESF kommer att bli mer effektiva om de involverar de regionala och lokala förvaltningsnivåerna, som kan anpassa de strategiska målen till regionernas särdrag genom en strukturerad dialog med samtliga berörda parter.

61. Europaparlamentet stöder kommissionens förslag om ett system med tematiska prioriteringar. Ju lägre utvecklingsnivå en medlemsstat eller region har, desto mer omfattande bör en sådan prioriteringslista vara. De regionspecifika utvecklingsbehoven måste beaktas, och man måste se till att det tematiska upplägget vid planeringen av struktur- och sammanhållningsfonderna inte får tillämpas till nackdel för det integrerade platsbaserade upplägget.

62. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att, om det skulle fastställas vissa bindande prioriteringar för samtliga medlemsstater, se till att dessa prioriteringar bland annat omfattar innovation, infrastruktur, transport och resurshantering. Samtidigt bör det finnas visst handlingsutrymme med hänsyn till programmets omfattning, utgångsläget i respektive region och de resultat som ska uppnås, så att prioriteringarna kan anpassas till de särskilda behoven i varje region. Parlamentet betonar att det i detta sammanhang är fråga om innovation i vidare bemärkelse enligt flaggskeppsinitiativet Innovationsunionen. Parlamentet konstaterar att små och medelstora företag är den viktigaste källan till arbetstillfällen i EU och en grogrund för affärsidéer. Parlamentet betonar att stödet till små och medelstora företag måste fortsätta och förstärkas med hänsyn till den viktiga roll dessa kan spela i genomförandet av Europa 2020-strategin. När det gäller Innovationsunionen bör begreppet innovation ges en bred tillämpning, samtidigt som man fortsätter att underlätta de små och medelstora företagens tillgång till finansiering. Parlamentet anser att det måste vara möjligt att på frivillig basis och i enlighet med subsidiaritetsprincipen föreslå och genomföra ytterligare prioriteringar. Parlamentet kräver att de föreslagna prioriterade områdena bland annat ska omfatta energi, utbildning och fattigdomsbekämpning.

Tisdagen den 5 juli 2011

63. Europaparlamentet anser att programstarten inte får försenas och att besluts- och utvärderingsprocesserna i princip måste gå snabbare. Detta är synnerligen viktigt särskilt för små och medelstora företag. Parlamentet kräver dessutom bättre tekniska förutsättningar för de medverkande administrativa myndigheterna och att dessa ska bli mer sammanflätade, att kraven på offentliggörande ska minska och att tidsfristerna för ingivande av anbud ska bli betydligt kortare. Parlamentet uppmanar kommissionen att utvärdera om pilotområden kan inrättas för att prova ut nya förordningar i liten skala innan de blir tillämpliga på övriga regioner, så att man kan upptäcka eventuella problem i genomförandet.

Incitament, villkorlighet, resultatriktning, medfinansiering och finansieringsalternativ

64. Europaparlamentet anser att utbetalningen av stödmedel inom partnerskapen för utveckling och investeringar måste kopplas till vissa förhandsvillkor inom ramen för en dialog mellan kommissionen och medlemsstaterna. Dessa förhandsvillkor måste innebära att medlemsstaterna tvingas genomföra reformer, så att man ser till att pengarna används effektivt inom områden direkt kopplade till sammanhållningspolitiken. Om nödvändigt bör medlemsstaterna uppmanas att göra detta och utbetalningen av pengarna bör vara beroende av dessa villkor. Parlamentet anser att aktörer som medverkar i förvaltningen av de operativa programmen måste ges möjlighet att påverka villkoren. Parlamentet anser att det framför allt bör finnas en koppling till ett korrekt genomförande av redan överenskommen EU-lagstiftning (när det gäller t.ex. prisregleringar, upphandlingar, transport, miljö, hälsa etc.), så att man kan undvika oegentligheter och säkra effektivitet. Parlamentet anser emellertid inte att medlemsstaterna bör avkrävas några grundläggande sociala eller ekonomiska reformer. Alla villkor bör till fullo överensstämma med subsidiaritets- och partnerskapsprinciperna.

65. Europaparlamentet anser att nya villkor inte får leda till extra administrativa bördor för de berörda aktörerna. Parlamentet förespråkar att man utvecklar enhetliga standardsystem för villkoren för både Eruf och ESF, som även ska kunna utvärderas objektivt.

66. Europaparlamentet anser att kommissionen har ansvar för fastställandet och övervakningen av villkoren, och efterfrågar handlingsplaner för detta för medlemsstaterna och regionerna.

67. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag om att sammanhållningspolitiken ska göras mer resultatriktad med hjälp av på förhand fastställda mål och indikatorer. Parlamentet betonar att det då endast får bli fråga om ett mindre antal tydligt definierade och mätbara indikatorer, som måste ha ett direkt orsak-verkansamband med stödet och som man ska enas om tillsammans med regionerna/medlemsstaterna. Parlamentet anser dock att samtliga verktyg och kriterier som föreslås för att mäta resultatet även i fortsättningen bör baseras på ett kvalitetsinriktat förhållningssätt till programmen.

68. Europaparlamentet anser att de indikatorer som avgör regionernas finansiering ur strukturfonderna och Sammanhållningsfonden måste bygga på Eurostats färskaste statistikuppgifter, så att fullständig hänsyn tas till den ekonomiska och sociala situation som råder i regionerna till följd av krisen.

69. Europaparlamentet efterlyser ökad effektivitet och öppenhet vad gäller ESF i form av mer resultat-inriktade åtgärder, och vill därför att man på förhand fastställer tydliga och mätbara mål och resultatindikatorer, som är direkt kopplade till finansieringens syfte och som framför allt mäter hur man lyckats med att bekämpa fattigdom och social utestängning och med att integrera människor i högkvalitativa arbetstillfällen. Parlamentet anser att berörda aktörer på alla förvaltningsnivåer måste involveras vid fastställandet av dessa mål och indikatorer, som bör definieras i god tid innan stödet påbörjas så att både medlemsstaterna och kommissionen kan utvärdera de resultat som uppnåtts och använda erfarenheten under nästa planeringsfas. Parlamentet stöder kommissionens förslag om att fördelningen av bidrag från ESF ska vara avhängig av på förhand fastställda villkor, inklusive ett krav på genomförande av EU-lagstiftning och EU-mål som är avgörande för att ESF:s insatser ska lyckas, samt av strukturella reformer och

Tisdagen den 5 juli 2011

tillräckliga administrativa resurser. Parlamentet betonar att en resultatriktning inte får leda till att småskaliga stödmottagare missgynnas och att dessa inte heller får drabbas av nya hinder i fråga om tillgång eller utsätts för nya risker.

70. Europaparlamentet ser offentlig och privat medfinansiering som en av sammanhållningspolitikens grundläggande principer. Parlamentet anser att den maximala EU-finansieringsandelen måste ses över så att den i högre grad styrs av faktorer som regional utvecklingsnivå, det europeiska mervärdet och olika åtgärds-typer och kan anpassas till dessa faktorer genom att höjas eller sänkas.

71. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och regionerna att vara förutseende och planera in medel för medfinansiering och underlätta sådan finansiering genom olika finansieringslösningar.

72. Europaparlamentet anser att man vid direkta driftsstöd måste beakta att sammanhållningspolitiken, i synnerhet när det gäller större företag, ofta finansierar sådant som skulle ha genomförts ändå, i stället för att göra verklig skillnad för utvecklingen på orten. Parlamentet kräver därför att stödet till privata företag ska vara inriktat på investeringar i forskning och utveckling och att det ska ges indirekt via infrastrukturstöd i högre grad än vad som är fallet i dag. Dessutom kräver parlamentet att strukturfondsförordningen ska innehålla en tydlig bestämmelse om att ingen EU-finansiering får gå till företagsomlokaliseringar inom EU, att tröskeln för granskning av sådana investeringar ska sänkas rejält, att stora företag ska undantas från direkta subventioner och att operationernas varaktighet ska begränsas till tio år.

73. Europaparlamentet är medvetet om den hävstångseffekt och den rörlighetspotential som nya finansieringsinstrument erbjuder. Parlamentet stöder generellt ökad lånefinansiering och anser att användningen av revolverande finansieringsinstrument måste utvidgas till stödområden som visar sig vara lämpliga. Parlamentet kräver därför förenklingar och ökad rättssäkerhet under hela stödperioden och vill att det upprättas ett EU-register som anger vilka projekt som får lån och vilka som får bidrag. Parlamentet påpekar att instrumenten måste vara anpassningsbara för att de säkert ska vara praktiska och genomförbara för alla regioner och städer. Ansvaret för hur medlen används bör senast efter stödperiodens utgång överföras till medlemsstats- eller projektnivå. Under den innevarande perioden har inte alla medlemsstater infört en decentraliserad strategi för hanteringen av finansieringsinstrument som Jessica. Parlamentet betonar behovet av direkt tillgång för städer.

74. Europaparlamentet framhåller att det även fortsatt måste vara möjligt med bidrag, och att det måste åligga de lokala aktörerna att utforma en lämplig finansieringsmix i enlighet med de regionala behoven.

75. Europaparlamentet anser att Europeiska investeringsbanken (EIB) måste inta en starkare roll i samband med finansiering av TEN-infrastruktur. Enligt parlamentet bör det tas fler initiativ till lösningar såsom självbärande offentlig-privata partnerskap. Parlamentet självt har i princip ett betydande ansvar för att garantera öppenhet i detta sammanhang, liksom för beslutsfattande och övervakning.

76. Europaparlamentet ser positivt på det effektiva samarbetet mellan EIB och kommissionen om genomförandet av de tre gemensamma initiativen Jessica, Jeremie och Jasmine, ett samarbete som kommer att ge en effektivare sammanhållningspolitik med större genomslagskraft och bättre fungerande strukturfonder. Parlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att aktivt ta olika initiativ tillsammans med EIB, i synnerhet inom sammanhållningspolitiken, och att garantera ekonomiskt stöd till små och medelstora företag.

77. Europaparlamentet ser globala bidrag på subregional nivå som ett lämpligt instrument för utformning av oberoende innovationsstrategier i enlighet med EU:s regionalpolitiska målsättningar.

78. Europaparlamentet avvisar dock kvoteringar eller förpliktelser i samband med globala stöd, eftersom sådana villkor kan gå stick i stäv med de överordnade prioriteringar som fastställts specifikt efter regionernas behov.

Tisdagen den 5 juli 2011

Budget, finansiella förfaranden, minskad byråkrati, budgetdisciplin och finansiell kontroll

79. Europaparlamentet anser att systemet med sjuåriga programperioder för sammanhållningspolitiken har visat sig vara lämpligt och bör vara kvar åtminstone fram till slutet av nästa programplaneringsperiod (2020). Parlamentet vill dock att det inrättas ett system för snabbare strategisk omvärdering av grundförutsättningarna, så att EU ännu snabbare och på ett mer flexibelt sätt kan reagera på exceptionella händelser (t.ex. finanskriser, energikriser och naturkatastrofer).

80. Europaparlamentet vill framhålla att EU:s budget enligt nuvarande utformning och dess tilldelningsmekanismer, med de fondförordningar som den baseras på, har visat sig vara väl lämpade just för att genomföra sammanhållningspolitiken. Ändringar behövs enligt parlamentets mening därför bara i de fall där det framkommit att förfarandena inte fungerar som de ska eller att de strider mot gällande budgetförordning. Parlamentet stöder i detta sammanhang kommissionens förslag om harmonisering av bestämmelserna för alla fonder som är tillgängliga för regional utveckling. Parlamentet anser dock att största försiktighet måste iaktas vid varje ändring av etablerade och beprövade strukturer, oavsett hur liten ändringen är, för att undvika störningar och osäkerhet hos de nationella och regionala förvaltningsorganen och en tyngre byråkratisk börda för stödmottagarna, särskilt sådana med små strukturer och begränsad kapacitet.

81. Europaparlamentet bedömer att det säkert går att integrera målsättningarna i Europa 2020-strategin i redan befintliga mål- och fondstrukturer. Parlamentet motsätter sig en indelning av EU-budgeten enligt sådana teoretiska tillväxtbegrepp som "smart", "inkluderande" eller "hållbar" samt en uppsplittring av sammanhållningspolitiken på flera olika budgetposter. Denna politik bör ha sin egen post i EU-budgeten.

82. Europaparlamentet ser sammanhållningspolitiken efter 2013 som en potentiellt ännu viktigare bidragande faktor till fortsatt och hållbar utveckling av EU:s regioner och som ett avgörande politikområde för ett sektorsövergripande genomförande av Europa 2020-strategin, och kräver därför att den får minst samma budgetanslag.

83. Europaparlamentet påminner om att Europeiska revisionsrätten under många år har rapporterat att felfrekvensen för utbetalningar inom sammanhållningspolitiken överstiger 5 procent, men noterar att felfrekvensen gått ned från 11 procent, vilket var felfrekvensen vid det förra ansvarsfrihetsförfarandet enligt revisionsrättens årsrapport, och att tillsyns- och kontrollsystemen endast till viss del är ändamålsenliga. Parlamentet begär även att metoden för beräkning av fel klargörs, eftersom avvikelser i siffror som lämnats av revisionsrätten och av kommissionen leder till förvirring och misstro mot officiella siffror.

84. Europaparlamentet efterlyser strängare bestämmelser för övervakning av oegentligheter i användningen av strukturfonderna i fråga om medlemsstater som uppvisar betydande oegentligheter i användningen av sådana pengar. Parlamentet vill även se ett förfarande för att systematiskt stoppa eller tillfälligt avbryta betalningarna så snart det finns bevis för väsentliga brister i de ackrediterade myndigheternas funktion. Parlamentet kräver dessutom att överflödiga kontroller ska avskaffas i medlemsstater som har ett lämpligt system för förvaltning av medlen. Principerna om "förtroendekontrakt" och "gemensam revision" bör också genomföras i så hög grad som möjligt.

85. Europaparlamentet kräver av medlemsstaterna respektive de offentliga förvaltningarna att de ska utse de myndigheter eller enheter som ska ha ett totalansvar för att strukturfondsmedlen förvaltas korrekt.

86. Europaparlamentet ser årliga attesterade förvaltningsförklaringar från ledningsnivå inom den stödmedelförvaltande myndigheten (kostnadsställe/förvaltningsmyndighet) som ett lämpligt sätt att stärka rapporterings- och kontrollkedjan. Innehållsmässig korrekthet ska vara ett oeftergivligt krav i samband med sådana förklaringar, Parlamentet efterlyser därför ett sanktionssystem för falska förvaltningsförklaringar och stöder fortsatt syftet med nationella revisionsförklaringar.

Tisdagen den 5 juli 2011

87. Europaparlamentet räknar med att kommissionen från början av nästa programperiod tar ett större ansvar för att de nationella förvaltningsförfarandena förbättras. Förenklingar och förtydliganden måste omgående göras i stödprogrammets förvaltning, framför allt när det gäller ekonomisk förvaltning och finansiell kontroll. Parlamentet anser att kommissionen därför bör ansvara för att det utformas ackrediteringsförfaranden för nationella och federala förvaltningar och tillsynsorgan. Parlamentet anser att rätt till förenklad och mindre frekvent rapportering bör kopplas till välfungerande ackrediteringar och lägre fel-frekvens.

88. Europaparlamentet vill vidare se att kommissionens tillsynsroll förstärks genom tillämpning av automatiskt avbrytande och uppskov av utbetalningar så snart välgrundade belägg för en allvarlig brist i den ackrediterade myndighetens verksamhet uppdagas. Parlamentet uppmanar dessutom kommissionen att införa kraftfullare planer för att öka återvinningsgraden vid felaktiga utbetalningar.

89. Europaparlamentet anser att kontrollsystemet måste förenklas och antalet kontrollnivåer minskas samt att kommissionens och medlemsstaternas respektive ansvarsområden måste klargöras. Parlamentet efterlyser ett kontrollförfarande på endast en nivå, där medlemsstaterna ansvarar för projektinspektioner och kommissionen kontrollerar medlemsstaternas inspektionssystem.

90. Europaparlamentet anser att man för att förbättra effektiviteten inom de operativa programmen i högre grad bör använda sig av anbuds-förfaranden när projekt ska väljas ut i regionerna.

91. Europaparlamentet efterlyser ökad användning av standardförfaranden med högre standardiserade enhetskostnader och schablonbelopp för allmänna omkostnader när detta system är lämpligt, i syfte att minska byråkratin. Proportionalitetsprincipen bör enligt parlamentet beaktas i större utsträckning, dvs. betydligt lägre rapporterings- och tillsynskrav bör gälla då mindre program genomförs.

92. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att årligen offentliggöra en "svart lista" över brister och/eller förseningar när det gäller rapporterings- och offentliggörandekraven och över avvikelser, missbruk och bedrägerier i samband med användningen av medel från strukturfonderna. Informationen bör specificeras efter medlemsland och fond.

93. Europaparlamentet är oroat över de administrativa svårigheter som hindrar småföretag och mindre organisationer från att utnyttja strukturfonderna. Parlamentet vill att bestämmelser och tekniska dokument görs så tydliga som möjligt.

94. Europaparlamentet kräver att förfaranden med årliga bokslut tillämpas även för fleråriga program under den nya programperioden.

95. Europaparlamentet anser att det behövs effektivare lösningar för e-förvaltning (enhetliga formulär) inom hela förvaltnings- och kontrollsystemet. Ett erfarenhetsutbyte mellan medlemsstaterna bör samordnas av kommissionen, och samarbetsmöjligheter i fråga om tillämpning bör skapas för förvaltnings- och kontrollorganen.

96. Europaparlamentet stöder kommissionens förslag att de nationella myndigheterna ska få ersättning först när EU-bidraget har betalats ut till stödmottagaren. Parlamentet menar att detta skulle påskynda stödutbetalningarna och utgöra ett avgörande incitament för sträng nationell granskning. Detta skulle i och för sig eventuellt kunna ge likviditetsproblem på medlemsstats- eller regionnivå, och parlamentet framhåller att åtgärder måste vidtas för att garantera att detta inte sker.

Tisdagen den 5 juli 2011

97. Europaparlamentet anser att kommissionens krav på att utbetalningar i högre grad ska kopplas till resultat är ologiskt, eftersom resultat endast kommer att uppnås först när finansieringen väl ägt rum. Parlamentet befarar att övervakningen i så fall skulle bli ytterst byråkratisk. Däremot är det tänkbart med krav som innebär att utbetalningen kopplas till att det kan styrkas att de anslagna projektmedlen är förenliga med exempelvis Europa 2020-strategin.

98. Europaparlamentet anser att även om återbetalning bör ske efter det att EU-medel har betalats ut till projekten, bör mottagarna inte belastas med extra bördor i form av räntenivåer som inte avspeglar den låga risken med sådana lån för banker eller andra finansinstitut.

99. Europaparlamentet efterlyser en diversifiering av sanktionsmekanismerna, t.ex. i form av ett system med förmåner för de medlemsstater som genomför sina projekt korrekt, i första hand genom lättnader i förvaltningskraven.

100. Europaparlamentet erinrar om att ESF till skillnad från andra strukturfonder är nära kopplad till de målgrupper som den stöder och att den därför måste vara utformad på ett sätt som passar många småskaliga lokala projekt. Medlemsstaterna bör uppmanas att utan dröjsmål tilldela projekten pengar så att inte mindre stödmottagare drabbas av problem. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att garantera flexibilitet i det finansiella genomförandet av programmen, ta hänsyn till proportionalitetsprincipen vad gäller tid, insatser och ekonomiskt bidrag när man fastställer kontroll- och revisionskyldigheter och att förenkla förfarandena och minska såväl den alltför stora administrativa bördan som andra hinder, vilket kommer att gagna projekten och de potentiella stödmottagarna och därigenom förbättra ESF:s möjligheter att bidra till uppfyllandet av EU:s mål om tillväxt och sysselsättning. Parlamentet uppmanar kommissionen att öka finansieringsalternativen för förvaltningsorgan och stödmottagare och att föreslå en möjlighet till standardkostnader parallellt med traditionell redovisning.

101. Europaparlamentet stöder kommissionens förslag om att de s.k. N+2- och N+3-reglerna systematiskt bör tillämpas i vissa situationer, möjligtvis på medlemsstaternas anslagsnivå, för att öka flexibiliteten, utom under det första finansieringsåret och utom i samband med gränsöverskridande program. Alla andra undantag från regeln om automatisk indragning bör endast återspegla en anpassning till den administrativa bördan till följd av nya bestämmelser om strategisk programplanering, resultatbaserad villkorlighet och efterhandsvillkor. Parlamentet stöder förslaget om att en N+3-regel ska tillämpas vid gränsöverskridande program, med tanke på att de språkliga och kulturella utmaningarna leder till en långsammare förvaltningsprocess. Detta skulle enligt parlamentet garantera en väl avvägd balans mellan högkvalitativa investeringar och ett friktionsfritt och snabbt genomförande av programmen.

Granskaps- och utvidgningspolitiken

102. Europaparlamentet vill peka på den sammanhållningspolitiska betydelse som det europeiska granskaps- och partnerskapsinstrumentet har för det gränsöverskridande samarbetet med länder utanför EU. Parlamentet noterar de nuvarande problemen med genomförandet av programmet och är övertygat om att det på sikt kommer att bli ytterst viktigt att programmen för gränsöverskridande samarbete inom ramen för det europeiska granskaps- och partnerskapsinstrumentet återintegreras i sammanhållningspolitiken. Grannländernas infrastrukturella förbindelser (på t.ex. transport-, energi- och miljöområdet) ger positiva effekter även i EU:s gränsregioner, och parlamentet kräver att medel inom ramen för det europeiska granskaps- och partnerskapsinstrumentet i högre grad ska inriktas på strategiska grundbehov när det gäller energiförsörjning och transportinfrastruktur. Parlamentet understryker den roll som makroregioner kan spela i detta sammanhang. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka möjligheten att skapa större synergieffekter mellan de initiativ som är beroende av Eruf, föranslutningsinstrumentet, det europeiska granskaps- och partnerskapsinstrumentet och Europeiska utvecklingsfonden (EUF). Parlamentet ber kommissionen vidare att utvärdera om de strukturer som redan existerar inom regionalpolitiken även kunde användas för förvaltningen av det europeiska granskaps- och partnerskapsinstrumentet.

Tisdagen den 5 juli 2011

103. Europaparlamentet vill även betona den betydelse för sammanhållningen som EU:s utvidgningsprocess har genom instrumentet för stöd inför anslutningen, som bl.a. hjälper kandidatländerna att utforma sina sammanhållningsstrukturer såväl innehålls- som organisationsmässigt. Parlamentet framhåller genomförandeproblemen i medlemsstaterna. Parlamentet påminner om föranslutningsinstrumentets ursprungliga syften, särskilt de som var avsedda för kapacitets- och institutionsuppbyggnad och som stöd till kandidatländernas förberedelser för genomförandet av unionens sammanhållningspolitik, så att kandidatländerna skulle vara förberedda att till fullo genomföra unionens regelverk vid anslutningen. Parlamentet uppmanar kommissionen att kartlägga problemen med föranslutningsinstrumentets nuvarande funktion.

104. Europaparlamentet upprepar sitt krav om att utskottet för regional utveckling ska vara medansvarigt för den framtida utformningen av dessa instrument.

*

* *

105. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och ledarna för EU:s regioner och delstater.

EU:s budgetstöd till utvecklingsländer i framtiden

P7_TA(2011)0317

Europaparlamentets resolution av den 5 juli 2011 om EU:s budgetstöd till utvecklingsländer i framtiden (2010/2300(INI))

(2013/C 33 E/05)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av de åtaganden om biståndsvolym, bistånd till Afrika söder om Sahara och biståndskvalitet som gjordes av G8 vid toppmötet i Gleneagles 2005 och vid alla senare G8- och G20-möten,
- med beaktande av FN:s millenniedeklaration av den 8 september 2000,
- med beaktande av Europeiskt samförstånd om utveckling ⁽¹⁾ och Europeiska unionens uppförandekod om komplementaritet och arbetsfördelning inom utvecklingspolitiken ⁽²⁾,
- med beaktande av Parisdeklarationen om biståndseffektivitet och handlingsprogrammet från Accra,
- med beaktande av artikel 208 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, som föreskriver: "Unionen ska ta hänsyn till målen för utvecklingssamarbetet vid genomförande av politik som kan påverka utvecklingsländerna",
- med beaktande av artikel 25.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1905/2006 av den 18 december 2006 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete ⁽³⁾,
- med beaktande av artikel 61.2 i Cotonouavtalet,

⁽¹⁾ EUT C 46, 24.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ Rådets slutsatser 15.5.2007 (09558/2007).

⁽³⁾ EUT L 378, 27.12.2006, s. 41.

Tisdagen den 5 juli 2011

- med beaktande av sin resolution av den 6 april 2006 om biståndets effektivitet och korruptionen i utvecklingsländerna ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 5 maj 2010 med de iakttagelser som utgör en del av beslutet om ansvarsfrihet för genomförandet av budgeten för sjunde, åttonde, nionde och tionde Europeiska utvecklingsfonden för budgetåret 2008 ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 3 februari 2011 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 1905/2006 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete ⁽³⁾,
- med beaktande av Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 11/2010 "Kommissionens förvaltning av allmänt budgetstöd i AVS-länder och länder i Latinamerika och Asien",
- med beaktande av kommissionens grönbok till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och regionkommittén om "EU:s budgetstöd till tredjeland i framtiden" (KOM(2010)0586),
- med beaktande av kommissionens dokument "Guidelines on the Programming, Design & Management of General Budget Support" (2007),
- med beaktande av kommissionens rapport "Budget support: The effective way to finance development?" (2008),
- med beaktande av rapporten från den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens utskott för ekonomisk utveckling, finanser och handel om budgetstödet som medel för att fördela det offentliga utvecklingsbiståndet i AVS-länderna,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utveckling och yttrandena från utskottet för utrikesfrågor, budgetutskottet och budgetkontrollutskottet (A7-0206/2011), och av följande skäl:
 - A. Enligt Lissabonfördraget är det främsta målet för Europeiska unionens utvecklingspolitik att minska och slutligen eliminera fattigdomen.
 - B. Budgetstödet har blivit en av de viktigaste biståndsmetoderna.
 - C. Många biståndsgivare ser det allmänna och det sektoriella budgetstödet som en metod för att uppmuntra partnerländer att överta ägarskapet över utvecklingspolitiken och hållbara reformprocesser, stärka nationella institutioner och system för ansvarighet och skapa bättre förutsättningar för tillväxt, minskad fattigdom och genomförandet av utvecklingsmål.
 - D. En fungerade kapacitetsutveckling är nödvändig för att över huvudtaget kunna skapa förutsättningar för programbaserade insatser, bland annat budgetstöd och andra utvecklingsmodeller.

⁽¹⁾ EUT C 293 E, 2.12.2006, s. 316.

⁽²⁾ EUT L 252, 25.9.2010, s. 109.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0030.

Tisdagen den 5 juli 2011

- E. Budgetstödet gör det möjligt att komma tillrätta med vissa svagheter hos traditionellt projektstöd (höga transaktionskostnader, parallella och splittrade strukturer etc.) och därmed stärka enhetligheten och effektiviteten i EU:s åtgärder i enlighet med vad som betonas i Lissabonfördraget.
 - F. Budgetstödet, och i synnerhet principerna om egenansvar och harmonisering, bör bidra till att göra biståndet bättre och mer effektivt, eftersom den politiska dialogen mellan givare och mottagare gör det möjligt att anpassa biståndet till de prioriteringar som länderna har fastställt i sina nationella strategier för fattigdomsbekämpning.
 - G. Trots de risker som Europeiska revisionsrätten framhåller i sina rapporter om budgetstödet är det "dynamiska synsättet" i de allmänna villkoren för budgetstödet fortfarande ett mycket viktigt instrument för politisk dialog. Budgetstödet får dock aldrig uppfattas som en "blankocheck".
 - H. Ibland kan de åtaganden som mottagarländerna sammantaget gör gentemot sina partner försvåra utnyttjandet, eftersom biståndsgivarna kan ställa motstridiga villkor.
 - I. Hittills har EU snarare tagit upp kränkningar av mänskliga rättigheter av den så kallade första generationen inom ramen för partnerskapsavtalen, än kränkningar av sociala, ekonomiska och kulturella rättigheter (den så kallade andra generationen).
 - J. Alla biståndsgivare bör samråda med varandra, så att inga oklarheter uppstår om villkoren.
 - K. Enligt artikel 2.3 i Lissabonfördraget är ett av Europeiska unionens mål att främja en hållbar social marknadsekonomi. Detta bör även gälla för utrikespolitiken och grannskapspolitiken.
 - L. Partnerregeringens ansvar för budgetförvaltningen gentemot medborgarna utgör en väsentlig faktor i landets kapacitetsutveckling genom den kontroll som landets parlament utövar samt genom det civila samhällets information om de offentliga finanserna.
1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens initiativ som fastställs genom grönboken om budgetstödet, som i första hand syftar till att främja utvecklingen inom partnerländerna. Parlamentet kräver att kriterierna för berättigande till budgetstöd preciseras på ett sådant sätt att man undviker risken för eventuella felbeslut eller felaktig användning av denna typ av stöd genom att sådana faktorer som ländernas korruptionsindex beaktas.
 2. Europaparlamentet välkomnar samrådet på EU-nivå. Parlamentet hoppas att rutinerna för beviljandet av budgetstöd kommer att analyseras objektivt och förbättras så att effektiviteten stärks.
 3. Europaparlamentet påminner om att minskning och utrotning av fattigdom enligt Lissabonfördraget är EU:s primära mål för utvecklingspolitiken. Parlamentet betonar att fattigdomen har många dimensioner, t.ex. en mänsklig, ekonomisk, sociokulturell, könsrelaterad, miljömässig och politisk dimension, som EU:s utvecklingspolitik måste hantera.
 4. Europaparlamentet anser att EU:s stöd bör leda till en verklig kvalitativ förändring i partnerländerna och konstaterar att budgetstöd är ett effektivt instrument för att nå detta mål under förutsättning och på villkor att det används parallellt med en effektiv politisk och strategisk dialog.

Tisdagen den 5 juli 2011

5. Europaparlamentet understryker att en samstämd politik spelar en avgörande roll och är absolut nödvändig då man genomför en utvecklingspolitik med omfattande konsekvenser. Vidare vill parlamentet att EU:s utrikes- och säkerhetspolitik ska fokusera på att främja demokrati och mänskliga rättigheter samt fred och säkerhet, som alla är nyckelvillkor för hållbar utveckling. Parlamentet efterlyser mer systematiska insatser för att integrera åtgärder för anpassning till klimatförändringarna och minskning av katastrofrisker.
6. Europaparlamentet anser att beskattningen skapar en säker och oberoende finansieringskälla för hållbar utveckling och utgör en viktig länk mellan regering och medborgare i utvecklingsländer. Parlamentet kräver att uppbyggandet av en stabil skatteförvaltning och en heltäckande skatteinfrastruktur görs till en av de främsta prioriteringarna inom budgetstödet. Parlamentet rekommenderar att åtgärder för att bekämpa skatteparadis, skatteflykt och illegal kapitalflykt inkluderas i politiken för budgetstöd.
7. Europaparlamentet framhåller att man i förekommande fall behöver tillämpa formeln för det sektoriella budgetstödet för att stärka inriktningen på de sociala bassektorerna, framför allt hälsa, utbildning och stöd till de mest utsatta, särskilt personer med funktionshinder.
8. Europaparlamentet understryker att budgetstöd inte får användas för att stärka EU:s egna ekonomiska och strategiska intressen, utan för att nå utvecklingsmål i utvecklingsländerna, inklusive utvecklingsländernas egna mål, i synnerhet att utrota fattigdom och hunger.
9. Europaparlamentet erinrar om att Europeiska unionen bryter ny mark med budgetstödet och att kommissionen bidrar med ett mervärde genom sin expertis på området.
10. Europaparlamentet konstaterar att budgetstöd inte bara ökar regeringars ansvarsskyldighet utan även förbättrar givarsamordning genom den dialog om budgetfrågor som nödvändiggörs. Parlamentet påpekar att detta kan vara ett sätt att få till stånd en bättre samordning med nya givare.
11. Europaparlamentet understryker även EU:s önskan att låta övriga institutionella aktörer få ta del av dess erfarenheter, framför allt i högnivåforumet för biståndseffektivitet i Busan.
12. Europaparlamentet understryker att det dynamiska synsätt som kommissionen i likhet med de flesta andra budgetstödgivare tillämpar för med sig ett antal risker som man måste ta vederbörlig hänsyn till. Parlamentet uppmanar kommissionen att genomföra studier på nationell nivå av eventuella risker och fördelar med budgetstödet i partnerländerna.
13. Europaparlamentet uppmanar EU att utverka budgetstödet så att det kompletterar andra biståndsmetoder.
14. Europaparlamentet understryker behovet att förstärka såväl kommissionens kontrollmekanismer som den parlamentariska kontrollen och det civila samhällets information i de länder som tar emot budgetstöd. Parlamentet betonar också att bistånd endast får utbetalas om det finns en optimal kontroll av mottagarländernas offentliga finanser.
15. Europaparlamentet påminner om att det krävs tydligt definierade och noggrant övervakade indikatorer med bred tillämpning för att man ska kunna visa de konkreta effekterna av budgetstödet i tredjeländer. Dessutom bör behöriga budgetmyndigheter få regelbunden information om de indikatorer och riktlinjer som styr besluten om budgetstöd. Parlamentet understryker att dessa indikatorer måste skräddarsys efter partnerländernas konkreta behov för att undvika det tillvägagångssätt att samma storlek passar alla som kommissionen har använt, vilket skulle kunna motverka syftet.

Tisdagen den 5 juli 2011

16. Europaparlamentet anser att budgetstödet bör göras avhängigt av parlamentens demokratiska budgetkontroll i mottagarländerna. Parlamentet efterfrågar ett brett deltagande från parlament och samråd med det civila samhället i partnerländer för att på ett demokratiskt sätt besluta om hur budgetstödsmedlen ska användas.

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att innan budgetstöd beviljas förvissa sig om att syftet med interventionen ingår i mottagarlandets nationella program och att principerna om samordning, komplettering och sammanhållning i relation till andra givare respekteras, liksom additionaliteten i förhållande till de resurser som anslagits av mottagarlandet.

18. För att budgetstödet från EU ska bli relevant uppmanar Europaparlamentet kommissionen att harmonisera sin programutformningsprocess genom att förbättra förberedelserna för och dokumentationen av besluten att inleda budgetstödsinsatser och att med hänsyn till knappa resurser i delegationerna, vilket ofta begränsar deras möjligheter till viss verksamhet, tillhandahålla tillräckligt kvalificerad personal för genomförandeprocessen, eftersom budgetstöd kräver annan analytisk kunskap inom området för projekt- och programfinansiering.

19. Europaparlamentet insisterar på att nationella parlament i mottagarländer, organisationer inom det civila samhället och lokala myndigheter ska spela en ledande roll, eftersom de bäst kan identifiera sektorer som bör prioriteras, förbereda landstrategidokument och övervaka budgetanslagen. Parlamentet kräver att nationella parlament antar landstrategidokument och fleråriga budgetar i samråd med det civila samhället innan den politiska dialogen om budgetstöd med givare inleds, i syfte att stärka den parlamentariska kontrollen.

20. Europaparlamentet betonar betydelsen av att EU:s utvecklingsstöd är effektivt. Parlamentet vill att man på unionsnivå tar fram oberoende utvärderingssystem och en besvärsmekanism som är tillgänglig för dem som påverkas av EU-stödet, liksom stöd för ansvarsmekanismer på nationell nivå.

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra en kvantitativ sammanställning av allmänt och sektoriellt budgetstöd till lokalt styre, och att undersöka möjligheterna och riskerna med att decentralisera en del av budgetstödet för att få till stånd ett verkligt egenansvar inom det lokala styret.

22. Europaparlamentet uppmanar EU att respektera och främja utvecklingsländernas ansvar för och medverkan i sin egen utvecklingsstrategi och begär att EU avstår från att ta över från nationella beslutsfattare genom politisk dialog i samband med budgetstöd, något som undergräver ett demokratiskt ansvarsstagande och bidrar till att avpolitisera den interna politiska situationen.

23. Europaparlamentet anser att budgetstödet främst bör gå till sådana förvaltningssektorer som arbetar mest med fattigdomsbekämpning, framför allt hälso- och utbildningsministerier.

24. Europaparlamentet anser också att jämställdhetsperspektivet bör inkluderas i budgetstödet, i alla stadier av budgetförandet, så att dialogen med kvinnoorganisationer främjas och indikatorer uppdelade på kön fastställs.

25. För att kunna stärka det ömsesidiga ansvarstagandet anser Europaparlamentet att kommissionen bör intensifiera sin roll som medlare mellan regering, parlamentariker och det civila samhället. En procentsats av budgetstödet, avsatt för tekniskt bistånd för att stärka sektorsspecifika ministerier, skulle i detta syfte även kunna användas för att öka parlamentens och det civila samhällets kapacitet att till fullo utöva kontroll över budgetstödet.

26. Europaparlamentet betonar den viktiga roll som givarorganisationerna spelar när det gäller att utveckla partnerländernas kapacitet samt den positiva effekt som lokal projekthjälp har för att minska fattigdomen och skapa bred tillväxt och hållbar utveckling i partnerländerna.

Tisdagen den 5 juli 2011

27. Europaparlamentet ser med oro på de makroekonomiska destabiliseringseffekter och de konsekvenser för de mest sårbara befolkningsskikten som kan uppkomma om budgetstöd plötsligt dras in. Parlamentet föreslår att minskningar av budgetstöd efter samråd med det civila samhället och parlamentet i partnerlandet bör göras successivt och samordnas mellan biståndsgivarna. Detta skulle dämpa följderna, gynna den politiska dialogen och göra det möjligt att hitta samförstånds lösningar på eventuella svårigheter.
28. Europaparlamentet anser att budgetstöd precis som programstöd bör ses som ett övergångsinstrument, och att det inte bör hämma insatser för att stärka ländernas kapacitet att ta fram egna resurser, t.ex. skatter, för att de ska bli oberoende av donationer från tredjeländer.
29. Europaparlamentet uppmanar givarna att förbättra samordningen av och insynen i budgetstödet, och betonar att givarna bör arbeta för en långsiktig kompromiss med partnerländerna.
30. Europaparlamentet uppmanar EU att vidta de åtgärder som krävs för att säkra tredjeländers åtagande att investera i mekanismer som främjar deras ekonomiska stabilitet.
31. Europaparlamentet insisterar på en effektiv tillämpning av kraven i artikel 25.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1905/2006 av den 18 december 2006 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete, där det föreskrivs att "kommissionen [...] konsekvent [ska] använda en metod som grundar sig på resultat och resultatindikatorer och ska tydligt ange och övervaka dess villkorskrav samt stödja partnerländernas ansträngningar att utveckla den parlamentariska kontrollen och revisionskapaciteten och öka insynen och allmänhetens tillgång till information", och uppmanar enträget kommissionen att låta dessa bestämmelser även gälla budgetstöd till Europeiska utvecklingsfondens mottagarländer (AVS-länderna), vilket – än så länge – endast är underkastat de mer tekniska kriterierna i artikel 61.2 i Cotonouavtalet.
32. Eftersom utnyttjandet av budgetstöd är ett viktigt strategiskt beslut i unionens förbindelser med dess partnerländer anser Europaparlamentet att artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (delegerade akter) måste gälla för definitionen av kriterier för stödberättigande enligt denna stödform, så att rådet och parlamentet som medlagstiftare har fullständiga medbeslutandebefogenheter över antagandet och, om nödvändigt, återkallandet av en delegerad akt.
33. Europaparlamentet påpekar att dålig samhällsstyrning och andra allvarliga brister kan göra att utvecklingsländer inte erhåller budgetstöd.
34. Europaparlamentet anser att finansieringsbeslut om budgetstöd inte enbart får styras av den förväntade nyttan utan även måste ta hänsyn till de kort- och långsiktiga risker som stödet innebär i både givar- och partnerländer. Parlamentet konstaterar att revisionsrätten helt och hållet delar denna uppfattning, eftersom revisionsrätten i sin särskilda rapport ⁽¹⁾ framhåller behovet av att utveckla och införa en tillförlitlig riskhanteringsram.
35. Europaparlamentet anser det betänkligt att revisionsrätten i sin årsrapport om den verksamhet som finansieras genom åttonde, nionde och tionde Europeiska utvecklingsfonden (EUF) för budgetåret 2009 konstaterade att det förekom ett stort antal icke kvantifierbara fel i samband med budgetstödsutbetalningarna på grund av att det inte på ett strukturerat och formaliserat sätt kunde visas att betalningsvillkoren hade uppfyllts. Samtidigt noterar och välkomnar parlamentet att revisionsrätten konstaterar en avsevärd förbättring av redovisningen av berättigandet till budgetstöd i den tionde EUF, på grund av en tydligare resultatbedömningsmodell som numera används rutinmässigt.

⁽¹⁾ Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 11/2010: Kommissionens förvaltning av allmänt budgetstöd i AVS-länder och länder i Latinamerika och Asien.

Tisdagen den 5 juli 2011

36. Europaparlamentet påminner om att offentliga investeringar i kollektiva nyttigheter, som t.ex. utbildning, social trygghet, infrastruktur och produktionskapacitet, i synnerhet med avseende på småskaligt jordbruk och stöd till lokala marknader, är avgörande för att utvecklingsstrategier ska bli framgångsrika.

37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att i de särskilda villkoren för resultatbaserade varierande delbelopp tydligt ange indikatorer, mål, beräkningsmetoder och kontrollkällor, och att delegationernas rapporter på ett strukturerat och formaliserat sätt visar vilka framsteg som gjorts när det gäller förvaltningen av de offentliga finanserna genom att tydligt fastställa mot vilka kriterier som framstegen ska bedömas, redogör för vilka framsteg som gjorts och anger skälen till att reformprogrammet eventuellt inte har genomförts planenligt.

38. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta alla nödvändiga åtgärder för att bekämpa korruption i mottagarländerna, inklusive inställda utbetalningar om så krävs. I detta sammanhang uppmanas kommissionen att upprätthålla en nära och regelbunden dialog med partnerländernas regeringar om korruptionsfrågor och ägna tillräcklig uppmärksamhet åt särskilda mottagarländers behov av kapacitetsuppbyggnad när det gäller mekanismer för ansvarighet och korruptionsbekämpning.

39. Europaparlamentet anser att stödets förutsägbarhet är en av de viktigaste faktorerna för att garantera utgifternas kvalitet, eftersom partnerländerna därmed kan göra en långsiktig utgiftsplanering och främja förbättringar inom den sektorsvisa politiken. Parlamentet förordar en förstärkning av en sådan strategi genom partnerländernas skattepolitik och utnyttjande av inhemska intäkter som på lång sikt bör minska stödberoendet.

40. Europaparlamentet erinrar om att bristande framsteg när det gäller förvaltningen av de offentliga finanserna alljämt utestänger ett betydande antal länder från budgetstöd.

41. Europaparlamentet anser att budgetstödet bör genomföras gradvis i utvecklingsländerna, dvs. en begränsad omfattning i början som sedan utökas allteftersom partnerländernas kapacitet förbättras.

42. Europaparlamentet upprepar att budgetstöd bör utnyttjas för att minska fattigdomen, och också för att uppnå millennieutvecklingsmålen samt främja principer som partnerskap, biståndseffektivitet och konsekvens i utvecklingspolitiken. Parlamentet uttrycker sitt stöd för resultatbaserade incitament, men betonar att olika typer av utbetalningar måste kunna förutses så långt som möjligt för att de inte ska inverka negativt på budgetplaneringen. Parlamentet påminner om att budgetstöd bara får beviljas länder som respekterar och upprätthåller minimikraven när det gäller samhällsstyrning och respekt för mänskliga rättigheter. Parlamentet understryker att villkor i anslutning till makroekonomiska reformer måste gå hand i hand med mänsklig och social utveckling.

43. Europaparlamentet uppmanar utvecklingsländerna och kommissionen att främja en utveckling som bygger på delaktighet enligt bestämmelserna om detta i Cotonouavtalet och artiklarna 19 och 20 i förordning (EG) nr 1905/2006, framför allt när det gäller att bygga upp och samråda med det civila samhället och lokala och regionala myndigheter.

44. Då budgetstöd beviljas till AVS-länder som är bananexportörer och som kan utnyttja stödåtgärder för denna sektor är det enligt Europaparlamentets mening viktigt att i den variabla del som baseras på samhällsstyrningsindikatorer ta hänsyn till de särskilda villkoren i den nya artikel 17a som enligt parlamentets förslag ska införas i förordning (EG) nr 1905/2006, i enlighet med parlamentets ståndpunkt av den 3 februari 2011;

45. Europaparlamentet kräver att kommissionen offentliggör budgetstöдавtalet med utvecklingsländerna och även millenniemålskontrakten.

Tisdagen den 5 juli 2011

46. Europaparlamentet understryker att sektorsuppdelat budgetstöd under vissa omständigheter kan utgöra en användbar kompromiss för att ge de berörda regeringarna och parlamenten mer egenansvar över stödmedlen när de öronmärks för millennieutvecklingsmålen.
47. Europaparlamentet anser att länder med stora olje- och mineralfyndigheter har möjlighet att själva finansiera sin utveckling och bekämpa fattigdom genom transparenta skatteuppbördssystem och en rättvis omfördelning av tillgångar.
48. Europaparlamentet anser att millenniemålskontrakten i princip är bra exempel på budgetstöd av hög kvalitet (långsiktiga, förutsebara, inriktade på sociala sektorer osv.) som är knutna till resultaten, och parlamentet uppmanar därför kommissionen att under 2011 offentliggöra en utvärdering av millenniemålskontrakten och undersöka möjligheten att tillämpa dem i fler länder.
49. Europaparlamentet begär att kommissionen i samband med halvtidsöversynen också offentliggör "landstrategidokumentens" villkor och resultatindikatorer. Budgetstödet resultatindikatorer bör fastställas på grundval av mål för fattigdomsbekämpning och av förverkligandet av millennieutvecklingsmålen.
50. Europaparlamentet upprepar sina tidigare uppmaningar till kommissionen att övergå från kontroll av satsade resurser till kontroll av resultat i förhållande till indikatorer, genom att förbättra sitt rapporteringssystem så att det inriktas på programmets effektivitet.
51. Europaparlamentet konstaterar att effektiva utvecklingspolitiska åtgärder i partnerländerna till fullo måste beakta lokala förhållanden och respektera EU:s värden i enlighet med fördraget, medräknat principen om rättsstaten och demokrati. Parlamentet understryker att behoven måste förbli ett avgörande kriterium för fördelningen av EU:s utvecklingsbistånd.
52. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att upprätta ett offentligt register i vilket budgetstödsavtal, förfaranden och utvecklingsindikatorer förtecknas på ett öppet sätt i syfte att stärka de demokratiska institutionerna och säkra ömsesidig redovisningsskyldighet.
53. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att bli bättre på att samordna sina åtgärder inom utvecklingsstödet, både på nationell nivå och på EU-nivå. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att använda Europeiska utrikestjänsten för att förstärka sin samordning med kommissionen om budgetstödet, så att dubbelarbete och oklarheter undviks.
54. Europaparlamentet påminner kommissionen och medlemsstaterna om att de bör samordna utvecklingsarbetet med varandra och förbättra den ansvarsskyldighet som är bindande för alla parter.
55. Europaparlamentet är fast övertygat om att man i en grundlig analys av EU:s budgetstöd till tredje-länder i framtiden måste ta upp frågan om att integrera Europeiska utvecklingsfonden i den allmänna budgeten. Parlamentet är visserligen medvetet om den nuvarande situationens historiska och institutionella bakgrund men anser att det är dags för rådet, medlemsstaterna och AVS-länderna att medge att denna situation inverkar negativt på effektivitet, öppenhet och ansvarighet när det gäller EU:s budgetstöd. Parlamentet betonar dock att en sådan integrering inte får leda till en minskning av det totala anslaget till utvecklingspolitik.
56. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna, kommissionen och Europeiska utrikestjänsten att i linje med den praxis som råder inom andra politikområden förbättra samordningen av budgetstödet till tredje-länder för att undvika överlappningar eller undanröja bristande konsekvens och sammanhang. Parlamentet beklagar att granskningar har visat att bristande politik, institutioner och system för tillhandahållande av tjänster på sektorsnivå har lett till att givare använder sina egna system för att genomföra projekt och agerar på bilateral nivå i stället för att använda ett samordnat tillvägagångssätt. Denna situation är än mindre godtagbar med tanke på att resurserna är knappa och gör det mycket svårt för EU att leva upp till sina löften

Tisdagen den 5 juli 2011

om att stödet ska bli mer förutsägbart. Parlamentet vidhåller att en inriktning mot de specifika områden som ger störst mervärde bör ligga till grund för EU:s budgetstöd i alla faser, från förberedelse till tilldelning.

57. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra den allmänna opinionen medveten om budgetstödet risker, och samtidigt framhålla budgetstödet positiva effekter för framåtskridandet i partnerländerna.

58. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att fortsätta främja det ekonomiska stödet på ett säkert sätt och att samtidigt ge rådgivande stöd till en teknokratisk förvaltning av offentliga finanser.

59. Europaparlamentet understryker att syftet med förbättrad samordning är att optimera resurstilldelningen, främja utbytet av bästa praxis och göra budgetstödet effektivare.

60. Europaparlamentet anser att unionen bör erkänna och använda det mervärde som dess enorma politiska tyngd och unionsåtgärdernas potentiellt omfattande verkan medför, för att se till att EU:s politiska inflytande motsvarar dess ekonomiska bidrag.

61. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Prioriteringar för energiinfrastruktur för 2020 och framåt

P7_TA(2011)0318

Europaparlamentets resolution av den 5 juli 2011 om prioriteringar för energiinfrastruktur för 2020 och framåt (2011/2034(INI))

(2013/C 33 E/06)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande "Prioriteringar för energiinfrastrukturen för 2020 och framåt – Förslag för ett integrerat europeiskt energinätverk" (KOM(2010)0677),
- med beaktande av arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar om en konsekvensbedömning av "Prioriteringar för energiinfrastrukturen för 2020 och framåt – Förslag för ett integrerat europeiskt energinätverk" (SEK(2010)1395),
- med beaktande av kommissionens meddelande "Energi 2020 – En strategi för hållbar och trygg energiförsörjning" (KOM(2010)0639),
- med beaktande av kommissionens meddelande "Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla" (KOM(2010)2020),
- med beaktande av kommissionens meddelande "Förnybar energi – Framsteg mot 2020-målet" (KOM(2011)0031),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUT L 140, 5.6.2009, s. 16.

Tisdagen den 5 juli 2011

- med beaktande av kommissionens meddelande "Analys av möjligheterna att minska utsläppen av växthusgaser med mer än 20 procent och en bedömning av riskerna för koldioxidläckage" (KOM(2010)0265),
- med beaktande av kommissionens meddelande "Färdplan för ett konkurrenskraftigt utsläppsnått samhälle 2050" (KOM(2011)0112),
- med beaktande av det tredje lagstiftningspaketet för den inre marknaden på energiområdet med rubriken "Energi i Europa: En verklig marknad med försörjningstrygghet" ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 994/2010 av den 20 oktober 2010 om åtgärder för att trygga naturgasförsörjningen ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande "Ett resurseffektivt Europa – flaggskeppsinitiativ i Europa 2020-strategin" (KOM(2011)0021),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1364/2006/EG av den 6 september 2006 om riktlinjer för transeuropeiska energinät och om upphävande av beslut 96/391/EG och beslut nr 1229/2003/EG ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 663/2009 av den 13 juli 2009 om inrättande av ett program för hjälp till ekonomisk återhämtning genom finansiellt stöd från gemenskapen till projekt på energiområdet ⁽⁴⁾,
- med beaktande av kommissionens rapport om genomförandet av de transeuropeiska energinäten under perioden 2007–2009 (KOM(2010)0203),
- med beaktande av sin resolution av den 6 maj 2010 om att utnyttja informations- och kommunikationsteknik för att underlätta övergången till en energieffektiv ekonomi med låga koldioxidutsläpp ⁽⁵⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet – "En energipolitik för Europa" (KOM(2007)0001),
- med beaktande av kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet – "Prioriterad sammanlänkingsplan" (KOM(2006)0846),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG ⁽⁶⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 november 2010 om en ny energistrategi för Europa 2011–2020 ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EUT L 211, 14.8.2009.

⁽²⁾ EUT L 295, 12.11.2010, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 262, 22.9.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 200, 31.7.2009, s. 31.

⁽⁵⁾ EUT C 81 E, 15.3.2011, s. 107.

⁽⁶⁾ EUT L 211, 14.8.2009, s. 55.

⁽⁷⁾ EUT L 211, 14.8.2009, s. 94.

⁽⁸⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0441.

Tisdagen den 5 juli 2011

- med beaktande av sin resolution av den 15 december 2010 om översynen av handlingsplanen för energieffektivitet ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 17 februari 2011 ⁽²⁾ om Europa 2020-strategin,
- med beaktande av artikel 194 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artikel 170 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, som innebär att unionen ska bidra till att upprätta och utveckla transeuropeiska nät för infrastrukturerna inom transport-, telekommunikations- och energisektorerna,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och yttrandena från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och utskottet för regional utveckling (A7-0226/2011), och av följande skäl:
 - A. Våra främsta utmaningar på energiområdet handlar om att bekämpa klimatförändringarna, stärka försörjningstryggheten och självförsörjningen på energiområdet och samtidigt minska den totala energiförbrukningen samt importen och beroendet av fossila bränslen, diversifiera leverantörsländerna och energikällorna, uppnå en konkurrenskraftig inre energimarknad och säkerställa allmän tillgång till hållbar, prisvärd, säker och effektiv energi.
 - B. Den gemensamma energipolitiken på EU-nivå har utformats kring det gemensamma målet att garantera oavbruten fysisk tillgång till energiprodukter och energitjänster på marknaden till priser som är överkomliga för alla konsumenter (både hushåll och industrier).
 - C. Det är nödvändigt att garantera försörjningstrygghet och befästa solidariteten mellan medlemsstaterna i situationer där en medlemsstat drabbas av en energikris.
 - D. Lissabonfördraget innehåller den specifika rättsliga grunden för att utveckla en energipolitik för EU som främjar en framgångsrik sammankoppling av energinäten i medlemsstaterna över de nationella och regionala gränserna, något som krävs för att uppnå övriga mål för EU:s energipolitik och energisolidaritet (energimarknadens funktionssätt, energieffektivitet och förnybar energi, försörjningstrygghet samt diversifiering av energikällor och försörjningsformer).
 - E. Om EU inte i tid moderniserar, uppgraderar, sammankopplar och anpassar sin energiinfrastruktur till en mer hållbar och effektiv modell för produktion, överföring och förbrukning av energi och energikonsumtion äventyrar man möjligheten att uppnå energi- och klimatmålen för 2020 – särskilt målen om integrering och ökning av andelen förnybara energikällor – och riskerar att undergräva EU:s långsiktiga mål till 2050 om att minska utsläppen av växthusgaser med 80–95 procent.
 - F. Planering och beslut om infrastrukturinvesteringar måste ha stöd i långtidsscenarier där man tar hänsyn till förväntade framsteg och ytterligare behov av teknisk utveckling.
 - G. Den vidare integrationen av förnybara energikällor kommer att kräva viss anpassning av EU:s infrastruktur, såväl på överförings- som på distributionsnivån.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0485.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0068.

Tisdagen den 5 juli 2011

- H. En öppen, transparent, integrerad och konkurrenskraftig energimarknad inom EU behövs för att kunna uppnå konkurrenskraftiga energipriser, försörjningstrygghet och hållbarhet samt effektiv och storskalig användning av förnybara energikällor, och inrättandet av en sådan marknad är fortsatt en viktig utmaning för alla medlemsstater.
- I. Det är av avgörande vikt att i god tid och fullt ut införliva befintlig lagstiftning, inklusive det regelverk som anges i det tredje lagstiftningspaketet om den inre marknaden på energiområdet, och anmäla investeringar i energiinfrastruktur i avvaktan på domstolens dom ⁽¹⁾, för att få en översikt över potentiella gap mellan tillgång och efterfrågan samt hinder för investeringar.
- J. Möjligheten eller tillgången till sammankoppling mellan medlemsstaterna är fortfarande otillräcklig i en tredjedel av unionen med tanke på det mål om 10-procentig sammankoppling som fastställdes vid Europeiska rådet 2002. Vissa medlemsstater och regioner är fortfarande isolerade och beroende av en enda leverantör, vilket förhindrar en verklig integration av marknader, likviditet och energiflöden.
- K. De särskilda behoven på öar och i avlägsna områden, t.ex. Kanarieöarna, Madeira, Azorerna och de franska ultraperifera regionerna, bör beaktas när det gäller energiinfrastrukturer.
- L. I sydöstra Europa är transportnätet för energi mindre utbyggt än på resten av kontinenten.
- M. Alternativa leverans- och transitvägar och nya sammankopplingar är viktiga för att se till att solidariteten mellan medlemsstaterna omsätts i praktiken.
- N. Särskild uppmärksamhet bör riktas mot projekt som inte har avslutats men som EU har valt ut som prioriterade projekt enligt Europaparlamentets och rådets beslut nr 1364/2006/EG av den 6 september 2006 om riktlinjer för transeuropeiska energinät och om upphävande av beslut 96/391/EG och beslut nr 1229/2003/EG.
- O. Det tredje energipaketet har skapat en rättslig ram som bör förbättra konkurrenskraften på energimarknaden.
- P. Energiinfrastruktur som planeras i dag måste stämma överens med marknadens behov och EU:s långsiktiga klimat- och energimål, och med deras genomförande i medlemsstaternas nationella energipolitik, och prioritera de energikällor som inte medför några kostnader för samhället och miljön.
- Q. Det krävs ökade investeringar i överföringskapacitet när det gäller gas och elektricitet, samtidigt som man måste komma ihåg EU:s 20–20–20-mål för energin och den nya energimiljön efter 2020 med betydligt mindre användning av koldioxid.
- R. Att uppföra energiinfrastruktur är av strategisk betydelse för att vi ska kunna uppnå målen i den strategiska planen för energiteknik (SET).

⁽¹⁾ Mål C-490/10, parlamentet mot rådet, om förordning (EU, Euratom) nr 617/2010 om anmälan till kommissionen av projekt för investeringar i energiinfrastruktur inom Europeiska unionen.

Tisdagen den 5 juli 2011

- S. Energieffektivitet är ett kraftfullt och kostnadseffektivt verktyg för att uppnå en hållbar energiframtid. Energieffektivitet kan genom minskad efterfrågan på energi minska importberoendet och omlokaliseringen av anläggningar till följd av stigande kostnader, och genom smarta investeringar i befintlig och ny infrastruktur kan den minska behovet av offentliga och privata investeringar i energiinfrastruktur.
- T. Smarta nät utgör en viktig möjlighet att upprätta en effektiv relation mellan energiproduktion, energiöverföring, energidistribution och slutanvändare, vilket gör det möjligt att rationalisera energiförbrukningen och därigenom öka energieffektiviteten.
- U. Ökade möjligheter att koppla samman gassystemen längs den sydvästra axeln i nord-sydkorridoren kommer att göra det möjligt att förstärka EU:s försörjningstrygghet genom både kapacitet för import av LNG och underjordisk lagring som finns på den iberiska halvön, samtidigt som det utgör ett viktigt steg mot en verkligt integrerad inre energimarknad.
- V. Utdragna tillståndsförfaranden och bristande samordning mellan administrativa organ kan leda till stora förseningar och extrakostnader, framför allt vid gränsöverskridande projekt.
- W. Utdragna tillståndsförfaranden samt brist på metoder för kostnadsallokering och instrument för att dela på vinster och kostnader förenade med gränsöverskridande energiinfrastrukturprojekt är ett stort hinder för utvecklingen av sådana projekt.
- X. En offentlig debatt av hög kvalitet måste garanteras, och hänsyn måste tas till EU:s miljölagstiftning.
- Y. Regleringsmyndigheterna kan spela en viktig roll i skapandet av en konsumentinriktad, integrerad och konkurrenskraftig intern energimarknad.
- Z. Enligt kommissionens meddelande "Prioriteringar för energiinfrastruktur för 2020 och framåt – Förslag för ett integrerat europeiskt energinätverk" kommer det att behövas 200 miljarder euro under det kommande årtiondet för att finansiera behoven av energiinfrastruktur. Hälften av detta belopp ska komma från medlemsstaterna.
- AA. Marknadsbaserade verktyg och principen om att användaren betalar är alljämt grunden för finansiering av energiinfrastruktur, men en begränsad offentlig finansiering, som är öppen för insyn och som beslutas från fall till fall, kommer att krävas för vissa projekt av europeiskt intresse som inte är fullt ut kommersiellt genomförbara, varvid det är nödvändigt att upprätthålla lika spelregler på den inre europeiska energimarknaden, trygga energiförsörjningen, förebygga konkurrenssnedvridning och främja en effektiv integrering av förnybara energikällor.
- AB. Det är nödvändigt att snarast möjligt göra storskaliga investeringar.
- AC. De regionala myndigheterna har en avgörande roll eftersom de är huvudaktörer på energiområdet och ansvarar för en rad verksamheter som allmän och regional planering, tillståndsgivning, godkännande av större infrastrukturprojekt, investeringar, upphandlingar och produktion, och dessutom har de nära till konsumenterna.

Tisdagen den 5 juli 2011

Strategisk planering av energiinfrastruktur

1. Europaparlamentet understryker att de offentliga myndigheterna har det övergripande ansvaret att tjäna allmänintresset genom att uppfylla samhälls- och miljömål men att huvudansvaret för utvecklingen av energiinfrastruktur bör ligga hos en välreglerad marknad.
2. Europaparlamentet framhåller den avgörande vikten av att i tid, på ett riktigt sätt och fullt ut införliva befintlig lagstiftning, inklusive det regelverk som anges i det tredje lagstiftningspaketet om den inre marknaden på energiområdet, för att få till stånd en integrerad och konkurrenskraftig inre EU-marknad senast 2014.
3. Europaparlamentet framhåller behovet av att genomföra befintliga strategier och bestämmelser så att den existerande energiinfrastrukturen utnyttjas bättre till förmån för de europeiska konsumenterna. Parlamentet uppmanar kommissionen och Byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer) att mer noggrant övervaka det nationella genomförandet av de bestämmelser som rör "use it or lose it"-principen.
4. Europaparlamentet anser att en EU-strategi, framtagen i samarbete med alla berörda parter, behövs för att fullt ut utnyttja fördelarna med ny infrastruktur, och framhåller behovet av att utveckla en kompletterande, harmoniserad metod, som är förenlig med reglerna på den inre marknaden, för att välja ut infrastrukturprojekt. Denna metod bör beakta europeiska och regionala perspektiv för att avlägsna olikheter och optimera de socioekonomiska och miljömässiga effekterna.
5. Europaparlamentet understryker att planeringen av energiinfrastrukturprojekten helt och hållet bör vara i linje med försiktighetsprincipen. Det bör göras en noggrann miljökonsekvensbedömning från fall till fall av handlingsplanerna, där man beaktar lokala och regionala miljöförhållanden.
6. Europaparlamentet framhåller behovet av att säkerställa tillräckligt trygg energiförsörjning för EU och att utveckla positiva förbindelser med energileverantörs- och transitländer utanför EU genom samarbete inom ramen för regionala och globala energitransportsystem.
7. Europaparlamentet framhåller att det referensscenario som används för att utvärdera energiinfrastrukturen för 2020 måste vara öppet för insyn och stämma överens med de övergripande energipolitiska målen i artikel 194 i EU-fördraget och i EU:s färdplan för 2050, med annan EU-politik (t.ex. transport, byggnader och EU:s system för handel med utsläppsätter), med den politik för energieffektivitet som krävs för att uppnå målet om 20-procentiga energibesparingar (framför allt energieffektivitetsplanen), med eventuella konsekvenser av tekniska framsteg, särskilt vad avser förnybar energi och den ökade betydelsen av eldrivna fordon, samt med utbyggnaden av smarta nät och genomförandet av initiativen för "smarta städer och regioner".
8. Europaparlamentet stöder ett skyndsamt genomförande av innovationspartnerskapet "Smarta städer" och uppmanar relevanta partner som deltar i planeringen för en hållbar stadsutveckling att på ett bättre sätt främja och dra nytta av de möjligheter som Jessica- och Elenainitiativen kan erbjuda för investeringar i hållbar energi på lokal nivå för att hjälpa städer och regioner att starta livskraftiga investeringsprojekt på områdena energieffektivitet, rena och förnybara energikällor och hållbara stadstransporter. Parlamentet framhåller vidare möjligheterna med gränsöverskridande finansiering med grannländer inom ramen för det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet.
9. Europaparlamentet framhåller vikten av att, alltefter infrastrukturens betydelse och till förmån för kostnadseffektiviteten, fastställa var infrastruktur kan minimeras genom energieffektivitetsåtgärder, var befintlig nationell och gränsöverskridande infrastruktur kan uppgraderas eller moderniseras och var ny infrastruktur behövs och kan byggas vid sidan av befintlig energi- eller transportinfrastruktur.

Tisdagen den 5 juli 2011

10. Europaparlamentet anser att minskad energiförbrukning, minskade utsläpp och förbättrad energieffektivitet kan uppnås genom att man genomför program för att öka energieffektiviteten i bygg- och transportsektorerna.
11. Europaparlamentet betonar vikten av att identifiera potentiella framtida gap mellan tillgång och efterfrågan på energi samt potentiella framtida underskott i produktions- och överföringsinfrastrukturen.
12. Europaparlamentet understryker vikten av att samordna utformningen av EU-marknaderna och utvecklingen av system för en gemensam europeisk infrastruktur för att säkerställa förvaltningen av interna europeiska sammankopplingar och sammankopplingar med tredjeländer.
13. Europaparlamentet anser att utvecklingen av elinfrastruktur mellan EU och tredjeländer och i vissa fall befintlig elinfrastruktur kan skapa en risk för koldioxidläckage eller öka en redan befintlig risk. Parlamentet uppmanar kommissionen att utvärdera denna risk och att vid behov presentera åtgärder genom vilka EU kan hantera detta effektivt, exempelvis genom att kräva efterlevnad av direktiv 2009/28/EG om förnybar energi.
14. Parlamentet uppmanar de systemansvariga, regleringsmyndigheterna (däribland Acer) och kommissionen att i samarbete med systemansvariga och myndigheter i tredjeländer utarbeta de villkor som krävs för att säkerställa kompatibilitet och stabilitet mellan elinfrastrukturen i EU och i tredjeländer och därigenom öka energisäkerheten i medlemsstaterna.
15. Europaparlamentet framhåller att större vikt bör läggas inte bara vid gränsöverskridande projekt utan även vid inre överföringssystem, som är av stor betydelse för att integrera energimarknaderna, integrera förnybar produktion och systemsäkerhet, undanröja energiöar och avhjälpa inre flaskhalsar som påverkar hela det europeiska energisystemet. Parlamentet framhåller vikten av att garantera att avlägsna regioner och deras lokala behov beaktas i vederbörlig ordning.
16. Europaparlamentet framhåller behovet av ny infrastruktur som kan få slut på energiöarna och beroendet av en enda leverantör samt förbättra försörjningstryggheten.
17. Europaparlamentet framhåller att inga regioner i EU-medlemsstaterna, inklusive öregioner, får vara isolerade från de europeiska gas- och elnäten efter 2015. Deras energisäkerhet får inte heller riskeras på grund av att lämpliga anslutningar saknas.
18. Europaparlamentet välkomnar kommissionens insatser för att främja regionalt samarbete och efterlyser ytterligare vägledning för sådana regionala initiativ.
19. Europaparlamentet framhåller de möjligheter som befintlig EU-regional partnersamverkan erbjuder när det gäller utveckling och intensifiering av gränsöverskridande energiinfrastrukturprojekt, i synnerhet i fråga om förnybar energi, och begär uttryckligen att dessa regionala samarbetsinstrument (Euroregioner, EGTS) ska sättas in för detta ändamål.
20. Europaparlamentet anser att regionala initiativ bör stärkas och vidareutvecklas, eftersom de bäst återspeglar de särskilda villkoren för driften av energisystemet i en viss region (t.ex. struktur hos produktionskällor i regionen, vindkraft, nätbegränsningar och resurstillgång).
21. Europaparlamentet understryker att ett samarbete mellan kommuner och regioner på medlemsstats- och EU-nivå bidrar till att få bukt med energiöar, till fullbordandet av en inre marknad för energi och till genomförandet av energiinfrastrukturprojekt. Parlamentet anser att sammanhållningspolitikens mål om

Tisdagen den 5 juli 2011

europiskt territoriellt samarbete samt makroregionala strategier kan öka samarbetsmöjligheterna för gränsöverskridande projekt i syfte att åstadkomma effektiva och smarta sammanlänkningsprojekt mellan icke-konventionella lokala och regionala energikällor och de stora energinäten. Parlamentet betonar att väl samordnade infrastrukturprojekt kan garantera högsta möjliga kostnadseffektivitet och maximal effektivitet när det gäller användningen av EU-medlen. Parlamentet anser i detta sammanhang att det regionala samarbetet bör förbättras så att överensstämmelse kan uppnås mellan de fastställda prioriteringarna och EU:s regioner.

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att fastställa åtgärder för att se till att de systemansvariga för överföringssystemen ges tillräckliga incitament för att undersöka möjliga sammankopplingar ur ett regionalt eller europeiskt perspektiv och att deras investeringsplaner grundas på socioekonomiska konsekvenser av energisammankopplingar snarare än enbart på projektens ekonomi, så att man undviker underinvesteringar i överföringskapacitet.

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att senast i slutet av 2011 lägga fram förslag till lösningar på de kompromissbehov som beskrivs av den europeiske samordnaren Georg Wilhelm Adamowitsch i hans tredje årsrapport av den 15 november 2010, till exempel mellan det akuta behovet av att bygga ny infrastruktur och strikta miljöskyddsbestämmelser.

24. Europaparlamentet betonar att internationella avtal, t.ex. Esbokonventionen, måste beaktas innan ett gränsöverskridande projekt utformas eller utvidgas och påpekar att man vid en utbyggnad av energinäten måste eftersträva ett fördjupat samarbete, särskilt mellan Ryssland, Vitryssland och Baltikum, och i högre grad använda sig av energidialogen mellan EU och Ryssland för detta ändamål, inte minst med tanke på energitryggheten för EU:s medlemsstater och regioner.

25. Europaparlamentet välkomnar kommissionens beslut att införa stresstest för europeiska kärnkraftverk, och anser att framtida lagstiftningsförslag om fastställande av en gemensam ram för kärnkraftssäkerhet är avgörande för att förbättra säkerhetsnormerna i Europa.

26. Europaparlamentet konstaterar att det finns betydande risker kopplade till energiinfrastrukturer, bland annat driftsrelaterade risker (t.ex. överbelastning och försörjningsavbrott), naturbetingade risker (t.ex. jordbävningar och översvämningar), miljörelaterade risker (föroreningar samt förlorade livsmiljöer och förlorad biologisk mångfald), risker som orsakas av människor samt politiska risker (säkerhet, terrorism). Parlamentet begär därför att besluten om att utveckla de smarta näten ska genomföras såsom anges i direktiv 2008/114/EG om kritisk infrastruktur. Parlamentet föreslår att medlemsstaterna kartlägger riskerna för att ha en grund för beslutsfattandet och övervakar resultaten av inrättandet av de smarta näten för att förbättra möjligheten att sammankoppla näten.

27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka möjligheten att i prioriteringarna för energiinfrastrukturen inbegripa projekt som ökar säkerheten och tryggheten hos befintlig större energiinfrastruktur i Europa (gas- och oljeledningar, elnät, kärnkraftverk, LNG-terminaler etc.) när det gäller olyckor och naturkatastrofer eller katastrofer orsakade av människan.

Ett brett scenario för infrastrukturutveckling

28. Europaparlamentet anser att den tioåriga nätutvecklingsplanen identifierar relevanta el- och gasinfrastrukturprojekt och att den bör bidra till att fastställa prioriteringarna för urval av projekt av europeiskt intresse som ska utvecklas för att EU:s energi- och klimatmål ska kunna uppnås, utan att den inre marknadens funktion påverkas. I detta sammanhang anser parlamentet att sammankopplingskapaciteten bör övervägas i lika stor utsträckning som 20–20–20-målen och att den tioåriga nätutvecklingsplanen därför bör betraktas som ett instrument för att kontrollera att det 10-procentiga sammanlänkingsmålet efterlevs.

Tisdagen den 5 juli 2011

29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett konkret förslag för att förbättra öppenheten och allmänhetens deltagande vad gäller att fastställa EU:s prioriteringar inom ramen för en bredare process för intressenternas deltagande (som exempelvis inkluderar energisektorn, oberoende experter, konsumentorganisationer och icke-statliga organisationer), i syfte att säkra en bättre styrning av den framtida el- och gasinfrastrukturplaneringen inom EU. Parlamentet anser att offentliggörande av uppgifter angående teknisk planering är nyckeln för att garantera detta deltagande.

30. Europaparlamentet anser att man bör uppmärksamma situationer där EU-infrastruktur ägs av utländska företag eller deras dotterbolag, utan öppen förvaltningsstruktur och med otillbörlig påverkan av utländska regeringar. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram förslag för att införa lämpliga rättsliga och institutionella garantier i detta avseende, framför allt när det gäller tillgång till offentlig EU-finansiering.

31. Europaparlamentet anser att den tioåriga nätutvecklingsplanen bidrar till ett rullande program för att utveckla den europeiska infrastrukturen för gastransport och elöverföring inom ett långsiktigt europeiskt planeringsperspektiv, varvid tillsyn bör utövas av Acer och kommissionen med beaktande av relevanta föreskrifter i det tredje paketet om den inre marknaden.

32. Europaparlamentet betonar att detta nedifrån och upp-förfarande bör kompletteras med en välstrukturerad överblick uppifrån och ner ur ett europeiskt perspektiv.

33. Europaparlamentet framhåller att främjande av uppbyggnaden av överförings- och distributionsinfrastruktur för effektiv och intelligent integration av förnybar energi samt integration av nya användningar av elektricitet (som el- och laddhybridfordon) är avgörande för att på ett framgångsrikt sätt kunna uppnå de övergripande energimålen. Parlamentet välkomnar prioriteringen av det framtida europeiska supernätet och de pilotprojektet som stöds av Florensforumet. Parlamentet uppmanar kommissionen att rådgöra med alla relevanta intressenter i syfte att påskynda identifieringen av elmotorvägar som en integrerad knutpunktsbaserad infrastruktur i syfte att optimera systemets sammanlänkning, motståndskraft och operativa flexibilitet samt minska kostnaderna, utan att utelämna några större europeiska territorier. Kommissionen uppmanas vidare att senast i mitten av 2014 förse parlamentet med ett utkast som så fullständigt som möjligt tar upp de särskilda behov som är förenade med överföring av förnybar energi.

34. Europaparlamentet påminner om att de hinder som beror på ö- och bergsområdenas geografiska läge gör det mycket svårt att integrera dem i EU:s energinät. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att ta särskild hänsyn till regionernas skilda förutsättningar samt att i denna fråga noga uppmärksamma regioner med särskilda geografiska och demografiska särdrag, t.ex. öar, bergsområden och glesbygdsområden för att få större diversifiering av energikällorna och främja förnybara energikällor och på så sätt minska beroendet av energi utifrån. Parlamentet uppmanar kommissionen att bland sina prioriteringar för energiinfrastrukturer för 2020 ta med den särskilda situation som råder i fråga om öarnas energisystem.

35. Europaparlamentet framhåller att det är nödvändigt att samordna den sektorsöverskridande politiken för energiinfrastrukturer och deras förbindelser med den fysiska planeringen i kust- och havsområden. Detta kan också vara användbart för att integrera stora havsbaserade vindkraftverk i en övergripande strategi.

36. Europaparlamentet påminner emellertid kommissionen om att alla medlemsstater bör stödjas så att de kan vara såväl producenter som konsumenter av hållbar energi, av både säkerhetsskäl och ekonomiska skäl.

37. Europaparlamentet hävdar att utvecklingen av regional kraftproduktion är ett viktigt sätt att garantera en oberoende energiförsörjning i olika delar av Europa, särskilt i Baltikum som fortfarande är ett isolerat område som är beroende av en enda försörjningskälla. Parlamentet konstaterar att regionerna har ett brett urval av resurser att utnyttja, inklusive naturliga resurser, och att syftet i framtiden bör vara att utnyttja dessa fullt ut för att diversifiera energiproduktionen.

Tisdagen den 5 juli 2011

38. Europaparlamentet stöder betydelsen av effektiv gasinfrastruktur för att förbättra diversifieringen och försörjningstryggheten, eftersom detta bidrar till att den inre energimarknaden fungerar bättre och således till att minska energiberoendet, samtidigt som man tillgodoser behovet av att avsevärt minska utsläppen från energisektorn fram till 2050. Parlamentet lyfter fram behovet av ytterligare flexibilitetskrav för gasinfrastruktur och ett korrekt genomförande av dessa, framför allt i syfte att säkra omvända flöden och sammankopplingar. Parlamentet framhåller att gasinfrastruktur bör utvecklas med fullständig hänsyn till bidraget från terminaler, transportfartyg och lagringsutrymmen för LNG och VNG samt till utvecklingen av förgasad biomassa och biogas.

39. Europaparlamentet välkomnar kommissionens uttalande om att naturgas kommer att få en viktig roll som backup-bränsle. För att trygga försörjningen framhåller parlamentet emellertid att även andra energi- och lagringskällor måste få en sådan roll. Parlamentet bekräftar att en bred energimix även i fortsättningen kommer att utgöra grunden för en säker och kostnadseffektiv energiförsörjning.

40. Europaparlamentet konstaterar att sammankopplingar och lagring av gas i motsats till alla andra infrastrukturinvesteringar som EU planerar att stödja är obligatoriska infrastrukturer enligt 2009 års förordning om åtgärder för att trygga naturgasförsörjningen. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga om EU bör bidra till finansieringen av de infrastrukturförbättringar som krävs enligt förordningen från 2009.

41. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att utvärdera okonventionella gaskällor med beaktande av rättsliga frågor, livscykelanalys, tillgängliga reserver, miljöpåverkan och ekonomisk genomförbarhet. Parlamentet uppmanar kommissionen att på grundval av principen om likabehandling av primära energikällor göra en ingående utvärdering av de potentiella fördelarna och riskerna med okonventionella gaskällor i EU.

42. Europaparlamentet anser att även om en minskad kolanvändning inom ekonomin kommer att leda till en successiv minskning av förbrukningen av fossil energi, kommer olja att utgöra en betydande del av EU:s energiförsörjning under många år framöver. Därför måste en konkurrenskraftig europeisk oljetransport- och raffineringinfrastruktur upprätthållas under övergångsperioden för att garantera en säker energiförsörjning till överkomliga priser för EU:s konsumenter.

43. Europaparlamentet framhåller betydelsen av integrerad energiinfrastrukturplanering för jordbruket och småskaliga energikällor på landsbygden, i syfte att gynna decentraliserad energiproduktion, marknadsdeltagande och landsbygdsutveckling. Parlamentet betonar även vikten av ett prioriterat tillträde till nätet för förnybara energikällor enligt vad som anges i direktiv 2009/28/EG.

44. Europaparlamentet påpekar att näten måste förberedas för och anpassas till energiproduktion som t.ex. el och biogas från jordbruket och skogsbruket till följd av en reformerad gemensam jordbrukspolitik.

45. Europaparlamentet anser att nya tekniska lösningar måste uppmärksammas för att använda överskottsenergi från industrin, exempelvis facklad gas, spillvärme etc.

46. Europaparlamentet betonar betydelsen av infrastruktur på distributionsnivå och den roll som "prosumenter" (producerande konsumenter) och systemansvariga för distributionssystem spelar när det gäller att få decentraliserade energiprodukter och effektivitetsåtgärder på efterfrågesidan integrerade i systemet. Parlamentet understryker att en ökad prioritering av förvaltning och energiproduktion på efterfrågesidan avsevärt skulle stärka integrationen av decentraliserade energikällor, vilket i sin tur skulle bidra till framsteg i uppnåendet av de allmänna energipolitiska målen. Parlamentet anser att detta även gäller nationella infrastrukturprojekt som har positiva effekter bortom nationsgränserna i fråga om försörjningen eller sammanlänningen av den inre energimarknaden.

Tisdagen den 5 juli 2011

47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att senast 2012 presentera konkreta initiativ för att främja utvecklingen av energilagringsskapacitet (inklusive anläggningar för flera användningsområden (gas/väte), smarta elfordonsbatterier med omvänt flöde, lagring av pumpkraft, decentraliserad biogaslagring, högt tempererad solvärmeteknik, lagring av tryckluft samt annan innovativ teknik). Parlamentet rekommenderar att kommissionen tittar på ytterligare initiativ för energilagring för att maximera integrationen av förnybar energi.

48. Europaparlamentet anser att moderniseringen och effektiviseringen av näten för uppvärmning och kylning i städerna måste vara en prioritering för EU och bör återspeglas och stödjas i samband med översynen av den befintliga budgetramen och i den framtida budgetplanen.

49. Europaparlamentet välkomnar de projekt för avskiljning, transport och lagring av koldioxid som utvecklats så här långt. Parlamentet uppmanar kommissionen att snarast ta fram en halvtidsrapport som, även ur en teknisk och ekonomisk synvinkel, utvärderar resultaten från EU-stödd experimentell CCS-teknik för kolkraftverk.

50. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i samarbete med alla berörda parter, även relevanta systemansvariga och marknadsaktörer, där så krävs kritiskt utvärdera och granska de siffror för investeringsbehov som anges i meddelandena om prioriteringar för energiinfrastruktur, särskilt när det gäller en minskad efterfrågan genom energieffektivitetsåtgärder, och ber kommissionen att rapportera till rådet och parlamentet om vilka investeringar som sannolikt kommer att behövas.

51. Europaparlamentet konstaterar att betydande miljökostnader, utöver kapital- och driftskostnader, uppstår vid uppbyggnad, drift och nedläggning av energiinfrastrukturprojekt. Parlamentet betonar vikten av att räkna in dessa miljökostnader i kostnadsnyttoanalysen med hjälp av livscykelmetoden.

52. Europaparlamentet anser att systemansvariga för överföringssystem bör vara skyldiga att ställa alla överföringslinjer till marketns fulla förfogande, och därmed undvika uppbokning av överföringskapacitet för gränsöverskridande balansering m.m., och att dessa krav måste fastställas genom bindande lagstiftning baserad på nuvarande riktlinjer för god praxis från Europeiska gruppen av tillsynsmyndigheter för el och gas (ERGEG).

53. Europaparlamentet stöder ett ökat samarbete mellan medlemsstaterna i syfte att inrätta regionala regleringsmyndigheter för ett antal medlemsstater. Parlamentet välkomnar liknande initiativ för inrättande av gemensamma regionala systemansvariga för överföringssystem.

54. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och Acer att ta sig an uppgiften att inrätta en gemensam europeisk intradagsmarknad senast 2014, eftersom detta skulle möjliggöra ett fritt kraftutbyte via alla överföringslänkar mellan länder och/eller olika prisområden.

Smarta nät

55. Europaparlamentet anser att energiinfrastrukturen bör bli mer användarinriktad, med ett starkare fokus på samspelet mellan distributionssystemens kapacitet och förbrukningen. I detta avseende framhåller parlamentet behovet av kraft- och informationsflöden i båda riktningarna i realtid. Parlamentet pekar på fördelarna med ett nytt gas- och elsystem som innehåller effektiv teknik, effektivt material och effektiva tjänster som smarta nät, smarta mätare och driftskompatibel ICT-styrd energiförvaltning på belastnings- och efterfrågesidan, inklusive utveckling av innovativa och dynamiska prisformler och system för efterfrågesvar, till förmån för konsumenterna.

Tisdagen den 5 juli 2011

56. Europaparlamentet framhåller behovet av att främja utvecklingen av användarvänlig teknik och efterfrågehantering för att säkra utvecklingen av teknik för smarta nät och system för efterfrågerespons och för att alla berörda parter ska kunna dra full nytta av de smarta näten.
57. Europaparlamentet framhåller att inrättandet av smarta nät bör vara en av prioriteringarna för energiinfrastrukturen, så att EU:s energi- och klimatmål kan uppnås, eftersom dessa nät kommer att bidra till en integrerad distribution av förnybar kapacitet och elfordon och till att minska energiberoendet, öka energieffektiviteten och utveckla elsystemens flexibilitet och kapacitet. Parlamentet anser att smarta nät erbjuder en unik möjlighet att främja innovation, öka antalet arbetstillfällen och stärka konkurrenskraften inom den europeiska industrin, med särskilt fokus på små och medelstora företag.
58. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att underlätta utvecklingen av demonstrationsprojekt för stora smarta nät, eftersom detta är en brådskande fråga och med tanke på att det är det bästa sättet att mäta kostnad och nytta för det europeiska samhället. Parlamentet konstaterar att det för att dela riskerna för de investeringar som krävs för dessa projekt behövs offentlig finansiering inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap, vilket på ett effektivt sätt tillhandahålls av European Electric Grid Initiative (EEGI).
59. Europaparlamentet konstaterar att smarta nät är resultatet av en kombination av el- och IKT-teknik. Samarbetet mellan dessa två sektorer förtjänar följaktligen särskild uppmärksamhet, särskilt när det gäller en effektiv användning av radiospektrum inom EU och en förståelse för de smarta energifunktionerna inom ramen för det framtida "sakernas internet". Parlamentet uppmanar kommissionen att utforma en samarbetsplan för de olika berörda kommissionsavdelningarna (GD Forskning, GD Energi, GD Informationssamhället och medier etc.) med målsättningen att på ett konsekvent och allmänt effektivt sätt bidra till utvecklingen och driften av smarta nät som en grundsten i de energipolitiska åtgärderna.
60. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bedöma om det behövs ytterligare lagstiftningsinitiativ för införande av smarta nät inom ramen för bestämmelserna i det tredje energipaketet för den inre marknaden. Parlamentet anser att man i bedömningen måste ta hänsyn till följande mål: i) att säkerställa adekvat öppen tillgång till och delgivning av information om driften mellan aktörerna och deras fysiska gränssnitt, ii) att skapa en välfungerande marknad för energitjänster, och iii) att tillhandahålla verkliga incitament för operatörer inom smart teknik för smarta nät.
61. Europaparlamentet efterlyser ett större fokus på samspelet mellan kapaciteten hos distributionssystemen och konsumtionen, vilket inbegriper antagande av en gemensam europeisk strategi för smarta nät. Parlamentet noterar att tekniska standarder för smarta nät bör antas senast i slutet av 2012, vilket också belystes i slutsatserna från Europeiska rådet den 4 februari 2011.
62. Europaparlamentet betonar att näten bör anpassas till nya kunder för att underlätta för nya småskaliga produktionskällor, såsom hushåll och små och medelstora företag.
63. Europaparlamentet anser att man i det sjunde och åttonde ramprogrammet för forskning och utveckling bör prioritera teknik för smarta nät, särskilt laddningsinfrastruktur för elbilar, i syfte att snabbt få till stånd ett decentraliserat tvåvägsenerginät.
64. Europaparlamentet konstaterar att ett stabilt regelverk måste skapas för att främja de mycket stora investeringar som behövs i Europa för att införa smarta nät.
65. Europaparlamentet betonar att standardisering av smarta nät och driftskompatibilitet ska prioriteras. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att i samarbete med europeiska standardiseringsorgan och industrin påskynda arbetet med tekniska standarder och säkerhetsstandarder för elfordon, laddningsinfrastruktur, smarta nät och smart mätning, med målet att arbetet ska vara slutfört senast 2012. Parlamentet betonar att tekniken ska grundas på öppna internationella standarder för att säkerställa kostnadseffektivitet, vilket kommer att öka systemens driftskompatibilitet och ge kunderna möjlighet att välja lösningar.

Tisdagen den 5 juli 2011

66. Europaparlamentet framhåller att standardiseringsarbetet i samband med smart mätning går framåt med standardiseringsmandat M/441 som utfärdats av kommissionen till de europeiska standardiseringsorganen (CEN, Cenelec och Etsi), och betonar att man i tekniska standarder för smarta mätare bör beakta de tilläggfunktioner som identifierades i slutrapporten från samordningsgruppen för CEN/Cenelec/Etsi om smarta mätare (SM-CG), nämligen

- fjärravläsning eller meteorologiska register,
- tvåvägskommunikation,
- stöd till avancerade avgiftssystem/förskottsbetalning,
- fjärrstyrd kontroll av energitillförsel och begränsad energitillförsel,
- kommunikation med och, om lämpligt, direkt kontroll av enskild utrustning i bostäder och byggnader,
- tillhandahållande av information via en internetportal/nätport till en lokal bildskärm.

67. Europaparlamentet välkomnar det arbete som utförts av EEGI och kommissionens arbetsgrupp för smarta nät. Parlamentet uppmanar kommissionen att fullt ut beakta dess slutsatser om den särskilda lagsiftningen för smarta nät som planerats till första halvåret 2011.

68. Europaparlamentet betonar att målet med smarta mätare är att göra det möjligt för konsumenterna att effektivt övervaka och kontrollera sin energikonsumtion.

69. Europaparlamentet påpekar att medlemsstaterna redan är skyldiga – förutsatt en positiv bedömning – att införa smarta mätare för minst 80 procent av slutkonsumenterna senast 2020 och påminner om delmålet att 50 procent av hushållen ska ha smarta mätare senast 2015, vilket man enades om i den nya digitala agendan för Europa.

70. Europaparlamentet understryker att medlemsstaterna bör stödja ett tillräckligt antal pilotprojekt för hushåll i syfte att stärka allmänhetens acceptans och stimulera innovationsprocessen, enligt vad som föreskrivs i det tredje energipaketet för den inre marknaden. Parlamentet uppmanar kommissionen att på grundval av den bedömning som krävs enligt det tredje energipaketet lägga fram ytterligare åtgärder för att säkra införandet av smarta mätare hos alla kunder som inte är hushåll senast 2014. Mikroföretag ska dock tillfälligt undantas från detta krav. Parlamentet efterlyser tydliga bestämmelser vad gäller säkerhet, sekretess och uppgiftsskydd som ska fastställas i enlighet med befintlig EU-lagstiftning.

71. Europaparlamentet understryker att införandet av energiförvaltningsanordningar, särskilt installationen av smarta mätare hos hushållskunder, först och främst måste vara till tydlig nytta för slutkonsumenten. Parlamentet understryker behovet av att hålla konsumenterna informerade om deras energikonsumtion för att aktivt engagera dem i energibesparingsinsatserna, och kräver ett särskilt fokus på informationskampanjer, utbildning, tydliga fakturor samt insatser för att garantera kostnadseffektivitet och främja utvecklingen av användarvänlig teknik.

72. Europaparlamentet betonar i detta hänseende den grundläggande betydelsen av stöd till forskning och innovation, som bör främjas genom en aktiv finansieringspolitik, bland annat genom användande av innovativa instrument som ska utvecklas, såsom en europeisk fond för finansiering av innovation eller en europeisk fond för patent.

73. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att försöka välja ett standardiserat licensierat radiospektrumband för smarta mätare och smarta nät.

Tisdagen den 5 juli 2011

74. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att i nära samarbete med Europeiska data-tillsynsmannen bedöma behovet av ytterligare åtgärder för uppgiftsskydd, de olika aktörernas roller och ansvar avseende bland annat tillträde till och ägande, innehav och hantering av uppgifter liksom rätt att läsa och ändra rättigheter, och att vid behov lägga fram lämpliga lagstiftningsförslag och/eller riktlinjer.

Definiera tydliga och öppna kriterier för prioriterade projekt

75. Europaparlamentet välkomnar de prioriterade korridorer som kommissionen identifierat och instämmer i behovet av att optimera begränsade medel. Även om ansvaret för planeringen och utvecklingen av infrastrukturprojekt huvudsakligen ligger hos marknaden, påminner parlamentet om att EU spelar en roll i främjandet av vissa projekt genom att ge dem status som "projekt av europeiskt intresse" och genom att tillhandahålla offentlig finansiering till vissa av dem.

76. Europaparlamentet efterlyser en tydlig och öppen metodik som möjliggör identifiering av prioriterade projekt som uppfyller angelägna europeiska behov. Parlamentet understryker att valet av vilka projekt som är av europeiskt intresse bör göras enligt objektiva och transparenta kriterier och med deltagande av alla intressenter.

77. Europaparlamentet understryker att alla projekt av europeiskt intresse ska bidra till uppnåendet av EU:s energipolitiska mål, nämligen att fullborda den inre marknaden, främja energieffektivitet och förnybar energi och öka försörjningstryggheten, samt avsevärt kunna bidra till att

- öka marknadens integration, konkurrenskraft och likviditet och minska marknadskoncentrationen,
- sätta stopp för energiöar,
- minska överföringsförluster, förhindra överföringsbegränsningar – även vad gäller interna projekt så länge som de bidrar till utvecklingen av gränsöverskridande sammanlänkningar – och förbättra överföringskapaciteten på den gränsöverskridande marknaden,
- lösa problemet med beroende av en enda leverantör,
- diversifiera transitvägar och resursernas ursprung,
- integrera förnybar energi till nätet och öka användning av förnybara energikällor genom att undvika inskränkningar i fråga om förnybar energi.

78. Europaparlamentet anser att man för att motivera prioritering av projekt bör ta hänsyn till följande kriterier:

- Projektet måste ha en europeisk dimension (dvs. vara av tydligt intresse för EU-medborgarna).
- Projektets nödvändighet måste visas på grundval av infrastrukturhierarkin.
- Projektet måste stämma överens med målen på klimat-, energieffektivitets- och miljöområdet.
- Projektet måste stämma överens med EU:s långsiktiga energipolitik (som ger utrymme för flexibel och multifunktionell tillämpning och som undviker inläsningseffekter).

Tisdagen den 5 juli 2011

— Projektet måste erbjuda ett gott förhållande mellan kostnad och nytta och vara kostnadseffektivt.

— Projektet måste vara tekniskt hållbart,

79. Europaparlamentet anser att man för att motivera ytterligare prioritering av projekt bör ta hänsyn till följande urvalskriterier:

— Huruvida projekten förbättrar solidariteten mellan medlemsstaterna.

— Projektens mognadsgrad.

— Huruvida projekten har en minimal miljöpåverkan.

— Huruvida projekten är den bästa lösningen för den berörda befolkningen.

80. Europaparlamentet understryker vikten av regionalt samarbete i planeringen, genomförandet och övervakningen av de fastställda prioriteringarna och i utarbetandet av investeringsplaner och specifika projekt. Parlamentet anser att de befintliga strategierna för makroregioner (t.ex. Östersjöregionen och Donauregionen) även kan tjäna som modeller för samarbetsplattformar när man beslutar om och genomför energiprojekt.

81. Europaparlamentet betonar att man måste fortsätta integrationen av den inre energimarknaden, framför allt genom att främja projekt som säkerställer en välavvägd nationell energimix i grannländerna.

82. Europaparlamentet understryker att hinder för konkurrens och en marknadsstyrd utveckling av alla energiinfrastrukturer, inklusive fjärrvärme och kylvätverk, måste undanröjas.

83. Europaparlamentet erinrar om att de geografiska hinder som präglar öterritoriernas situation avsevärt försvårar deras integration med unionens energinät och att de bör beviljas särskilda medel för att minska sitt energiberoende, antingen genom att utveckla sin egen potential i fråga om förnybar energi eller genom att främja energieffektivitet och energihushållning.

84. Europaparlamentet betonar att öppenheten bör stärkas genom att allmänheten tydligt informeras om syftet med och de tekniska detaljerna i planeringen för varje projekt. Parlamentet anser att bevis på överensstämmelse med kriterierna bör verifieras i samband med offentliga samråd.

85. Europaparlamentet anser att inte bara stora infrastrukturprojekt måste stödjas, utan även mindre projekt som kan ha ett högt mervärde och som kan avslutas snabbare.

86. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att övervaka att projekt som beviljas status som prioriterade europeiska projekt fortsätter att uppfylla de ovannämnda kriterierna efter godkännandet. Parlamentet anser att program som genomgår större ändringar bör omvärderas när det gäller deras status som prioriterade europeiska projekt.

Snabba och öppna tillståndsförfaranden

87. Europaparlamentet instämmer i behovet av att i rätt tid genomföra projekt av europeiskt intresse och välkomnar kommissionens förslag om att effektivisera, samordna, förbättra och påskynda tillståndsförfarandena, förutsatt att subsidiaritetsprincipen och den nationella behörigheten för tillståndsförfarandena respekteras. På så sätt ser man till att privata investerarens innovationssatsningar inte hindras av de tidsgränser som gäller på dessa områden.

Tisdagen den 5 juli 2011

88. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av en nationell kontaktpunkt ("one-stop shop") för varje projekt av europeiskt intresse, som ska fungera som en enda administrativ kontaktpunkt mellan utvecklare och olika myndigheter som är delaktiga i tillståndsförfarandet. I samband med gränsöverskridande projekt bör ytterligare samordning mellan nationella "one-stop shops" och en utökad roll för kommissionen i denna samordning garanteras. Innan nya "one-stop shops" inrättas måste kommissionen och de nationella myndigheterna försäkra sig om att befintliga institutioner utnyttjas fullständigt.

89. Europaparlamentet framhåller att de nationella kontaktpunkterna måste vara oberoende och fria från politiskt eller ekonomiskt inflytande. Parlamentet anser att projekt av europeiskt intresse ska behandlas i den ordning ansökningarna lämnas in och inom den tidsgräns som anges i kommissionens förslag.

90. Europaparlamentet understryker vikten av projekt slutförs i god tid och av en välfungerande dialog med berörda intressenter. Parlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta ett system med varningar från mindre till större betydelse om medlemsstaterna inte handlägger tillståndansökan i rimlig tid, och att noggrant övervaka att de nationella administrativa förförandena garanterar ett korrekt och snabbt genomförande av projekt av europeiskt intresse. När det gäller projekt som stöter på svårigheter välkomnar parlamentet införandet av angivna tidsgränser för när berörda behöriga myndigheter måste avge ett slutgiltigt beslut. Om ett slutgiltigt beslut inte fattas uppmanar parlamentet med kraft kommissionen att undersöka om förseningen i fråga kan innebära att medlemsstaten hindrar ett korrekt och snabbt genomförande av EU:s inre energimarknad.

91. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, med hänsyn till de olika projektens särskilda egenskaper och regionala särdrag, fastställa huruvida det går att inrätta gemensamma eller samordnade förfaranden för tillfälliga nyckelåtgärder och bästa metoder (regelbundet informationsutbyte, information om beslut i rimlig tid, gemensamma mekanismer för problemlösning etc.) och att bedöma lämpligheten i att använda tvistlösning som ett verktyg för att fatta slutgiltiga beslut.

92. Europaparlamentet betonar behovet av ökad delaktighet och konstaterar att man för att öka lokalbefolkningens acceptans av energiinfrastrukturprojekt måste tillhandahålla lämplig information om syftet med projekten och göra dem delaktiga i projektens utveckling på ett så tidigt stadium som möjligt. Parlamentet vill att alla delar av civilsamhället, dvs. icke-statliga organisationer, näringslivet, arbetsmarknadens parter och konsumentorganisationer, deltar i samrådsprocessen för projekt av europeiskt intresse. Parlamentet uppmanar kommissionen att upprätta ett system för samråd och bedömning, med målsättningen att fastställa och sprida bästa praxis och kunskap om allmänhetens acceptans av infrastruktur.

93. Mot bakgrund av den betydelse som regionernas strategier för hållbar energi har för den regionala utvecklingspotentialen betonar Europaparlamentet behovet av en plattform för utbyte av bästa praxis som har etablerats i regionerna med utgångspunkt i goda exempel på kommuner och regioner som har riktat in sig på förnybar energi, energibesparingar och energieffektivitet. I detta avseende efterlyser parlamentet ett system för samråd och bedömning för att fastställa, sprida och ta efter bästa praxis och kännedom om allmänhetens acceptans för infrastruktur.

94. Europaparlamentet betonar att den största utmaningen består i att vinna den lokala allmänhetens acceptans för energiinfrastrukturprojekt. Parlamentet är övertygat om att medborgarnas och beslutsfattarnas acceptans och förtroende endast kan vinnas om ett beslut om energiinfrastrukturprojekt föregås av en öppen och transparent debatt.

95. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga om en modernisering och uppgradering av befintliga energikorridorer är att föredra framför nya energikorridorer när det gäller kostnadseffektivitet och allmänhetens acceptans.

Tisdagen den 5 juli 2011

96. Europaparlamentet efterlyser mer information om energinätens betydelse i EU och uppmanar kommissionen att överväga en europeisk informations- och kommunikationskampanj om energinäten på nationell och lokal nivå.

Finansieringsinstrument

97. Europaparlamentet noterar att nätinvesteringar är cykliska och bör betraktas i ett historiskt perspektiv. Parlamentet pekar på att en stor del av den infrastruktur som byggts under de senaste årtiondena för att koppla samman centraliserade kraftverk håller på att bli föråldrad, samt att samhället förväntar sig att kostnaden för att fortsätta driften av befintlig infrastruktur och införa ny infrastruktur optimeras genom offentlig-privata partnerskap och utveckling av innovativa finansieringsinstrument. Parlamentet betonar därför att det är viktigt att noggrant överväga vilka infrastrukturbehov som finns och undvika inlåsning av överskottskapacitet genom att fullt ut beakta potentialen för kostnadseffektiv energieffektivitet.

98. Europaparlamentet framhåller att en effektivt fungerande marknad ska tillhandahålla en stor del av kostnaderna för nödvändiga infrastrukturinvesteringar, enligt principerna om lämplig kostnadsfördelning, transparens, icke-diskriminering och kostnadseffektivitet och i linje med principen om att "användaren betalar". Parlamentet begär att kommissionen ska göra en bedömning av i vilka fall de befintliga rättsliga incitamenten är tillräckliga för att förmedla det nödvändiga budskapet till marknaden och av vilka kompletterande åtgärder, inklusive sådana som förbättrar reglerna om kostnadsfördelningen, som behövs.

99. Europaparlamentet anser att det, i de fall då det inte finns något tillgängligt lagstiftningsmässigt alternativ och då marknaden själv inte kan stå för de investeringar som behövs, kan krävas EU-finansiering för att finansiera vissa mindre projekt av europeiskt intresse vars särskilda karaktär gör att de inte är kommersiellt lönsamma men som måste utvecklas för att EU:s energipolitiska mål ska kunna uppnås. Parlamentet anser att offentlig finansiering kan användas för att underlätta för privata investeringar genom inrättande av en innovativ kombination av finansieringsinstrument, under förutsättning att konkurrensen inte snedvrids.

100. Europaparlamentet påminner om att Europeiska regionala utvecklingsfonden i stor utsträckning bidrar till finansieringen av energiinfrastrukturprojekt och andra infrastrukturprojekt, och betonar sammanhållningspolitikens stora betydelse på lokal och regional nivå för energieffektivitet och för uppnåendet av EU:s mål för förnybar energi.

101. Europaparlamentet betonar att sammanhållnings- och strukturfonderna även i fortsättningen bör vara centrala för EU:s infrastrukturprojekt. Parlamentet anser att alla eventuella försök att skapa nya sektorsinriktade medel med pengar från sammanhållningsfonden är missriktade.

102. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att finansieringen avseende infrastrukturinvesteringar är marknadsbaserad, så att en snedvridning av konkurrensen och felriktade investeringsincitament kan undvikas liksom omotiverade skillnader mellan medlemsstaterna, dock på villkor att det allmänna intresset – särskilt på lokal och regional nivå och i områden med särskilda geografiska villkor, t.ex. öar, bergsregioner och glest befolkade regioner – säkras genom begränsade offentliga finansieringar som ska leda till en innovativ blandning av finansiella instrument som i sin tur attraherar privata investerare.

103. Europaparlamentet anser att EU bör finansiera kommersiellt oattraktiva projekt som inte kan locka till sig privata investerare, men som ändå är centrala för att ansluta isolerade EU-regioner till de europeiska kraft- och gasnäten som ett integrerat led i inrättandet av en förenad energimarknad i EU.

104. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att endast tillåta offentlig finansiering för de medlemsstater som fullt ut har genomfört och korrekt tillämpar befintlig EU-lagstiftning, inklusive bestämmelserna i det tredje inre marknads paketet.

Tisdagen den 5 juli 2011

105. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se över reglerna för statligt stöd med avseende på energiinfrastruktur och vid behov lägga fram förslag om en ändring av dessa regler så att medlemsstaterna kan modernisera sin infrastruktur. Parlamentet uppmanar kommissionen att samtidigt utfärda en ny vägledning om offentlig finansiering av projekt och den gällande lagstiftningen om statligt stöd, med tydliga kriterier för offentlig finansiering av energiinfrastruktur. Parlamentet betonar att denna vägledning måste tas fram gemensamt av GD Energi, GD Konkurrens och GD Regional utveckling, för att undvika eventuella motsägelser i kommissionens regler på detta område.

106. Europaparlamentet begär, på grundval av de strategiska målen, att den geografiska principen beaktas när det gäller framtida energisubventioner på området för infrastruktur och forskning och utveckling (FoU). Parlamentet betonar dessutom att utvecklade regioner bör beviljas ytterligare FoU-subventioner endast om den subventionerade verksamheten genomförs i samarbete med mindre utvecklade regioner.

107. Europaparlamentet betonar att ett stabilt, förutsägbart och lämpligt regelverk, inbegripet lämplig avkastning och incitament för ny infrastruktur, är avgörande för att främja investeringar i både överföring och distribution. Parlamentet framhåller dessutom att regleringsmyndigheterna bör främja genomförandet av ny teknik genom att skapa nödvändiga marknadsincitament samt inleda pilotprojekt.

108. Europaparlamentet anser att privat finansiering kan bidra till att de nödvändiga energiinfrastrukturerna anläggs i tid, eftersom behovet av infrastrukturer är så omfattande att privata medel måste frigöras. I det fall privata investerare engageras i insatserna för att lösa infrastrukturproblemen anser parlamentet att kommissionen måste fastställa tydliga riktlinjer för marknadsaktörernas och de privata investerarnas deltagande i grossistlinjer ("merchant lines"). Parlamentet anser att osäkerheten kring effekterna på marknadsfunktionssätt kan lösas om grossistlinjerna blir skyldiga att ge marknaden tillgång till hela sin kapacitet.

109. Europaparlamentet framhåller att marknadsbaserade verktyg bör användas i största möjliga utsträckning, inklusive förbättrade regler om kostnadsfördelning, projektobligationer, löpande fonder, aktiefonder för förnybar energi, lånegarantier, icke-kommersiella lånefaciliteter för riskdelning, incitament för att finansiera offentlig-privata partnerskap, partnerskap med EIB – genom att förbättra dess interventionskapacitet och tillgängliga resurser – och användning av inkomster från ETS-auktioner för projekt som rör förnybara energikällor samt, om lämpligt, andra innovativa finansieringsinstrument. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta hänsyn till minde utvecklade medlemsstaters ekonomiska resurser och marknadsvillkor.

110. Europaparlamentet understryker vikten av ett närmare och effektivare samarbete med den privata sektorn och med olika finansiella institutioner, särskilt Europeiska investeringsbanken och Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling, så att den finansiering som krävs för i synnerhet prioriterade gränsöverskridande projekt kan säkerställas. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka andra innovativa finansieringsinstrument och att hjälpa till att främja inrättandet av offentlig-privata partnerskap, för vilka de lokala, regionala och nationella myndigheterna ska se till att det finns incitament, regelverk och policystöd. Parlamentet understryker i detta sammanhang behovet av att tekniskt stöd och finansieringslösningar tas fram på lokal och regional myndighetsnivå så att lokala aktörer kan få stöd i samband med att energieffektivitetsprojekt utformas – t.ex. genom att utnyttja Elena (EIB:s mekanism för tekniskt bistånd) och energitjänstföretagens (Esco) erfarenheter när det gäller energieffektiv infrastruktur.

111. Europaparlamentet stöder förslaget om att utfärda gemensamma europeiska projektobligationer i syfte att finansiera EU:s betydande infrastrukturbehov och infrastrukturprojekt inom ramen för Europa 2020-strategin, inklusive den nya strategin för utveckling av energiinfrastruktur. Parlamentet anser att europeiska projektobligationer skulle säkra de investeringar som behövs och skapa tillräckligt förtroende så att större investeringsprojekt får det stöd de behöver. Europeiska projektobligationer skulle på så sätt bli en viktig mekanism för att dra största möjliga nytta av offentligt stöd. Parlamentet framhåller att dessa projekt även måste bidra till övergången till en grön ekonomi för att EU ska kunna bli hållbart.

Tisdagen den 5 juli 2011

112. Europaparlamentet anser att i synnerhet europeiska projektobligationer kan bli ett viktigt finansiellt instrument för de investeringar i energiinfrastruktur som behövs i EU, genom att privata projektföretag får hjälp att locka till sig finansiering från investerare på kapitalmarknaden. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att snarast utarbeta ett lagstiftningsförslag om europeiska projektobligationer.

113. Europaparlamentet framhåller vikten av att regleringsmyndigheterna utformar en gemensam metod för kostnadsfördelning för gränsöverskridande infrastrukturprojekt eftersom marknadsmisslyckanden är vanliga när det gäller incitament för sådan nätinfrastruktur, främst på grund av naturliga monopol och brist på konkurrens.

114. Europaparlamentet understryker vikten av transparenta, proportionerliga, rättvisa och icke-diskriminerande avgifter i syfte att säkerställa en lämplig kostnadsfördelning för investeringar i gränsöverskridande och intern överföringsinfrastruktur med gränsöverskridande inverkan som avsevärt bidrar till uppnåendet av EU:s politiska mål, rättvisa priser för konsumenterna och ökad konkurrenskraft. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att inte tillämpa alltför låga avgifter. Parlamentet välkomnar kommissionens förslag till förordning om marknadsintegritet och transparens på energimarknaden (Remit).

115. Europaparlamentet påminner om att det i det tredje paketet föreskrivs att regleringsmyndigheterna, när de fastställer avgifter, inte bara bör granska investeringar och dess fördelar i medlemsstaten i fråga, utan även fördelarna för hela EU. Parlamentet uppmanar med kraft byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer) att se till att dess medlemmar respekterar denna skyldighet. Parlamentet uppmanar kommissionen att, i de fall då kostnader och fördelar inte kan fördelas rättvist genom avgifterna, ytterligare bedöma huruvida kompensationsmekanismer, baserade på strikt insyn, kan vara användbara vid godkännandet av gränsöverskridande projekt eller för relevanta interna projekt som är nödvändiga för att EU:s energimål ska kunna uppnås.

116. Europaparlamentet framhåller hur viktigt det är att höja energinätens sammanlänkningskapacitet över gränserna och understryker betydelsen av adekvat finansiering för att de uppställda målen, däribland territoriell sammanhållning, ska kunna nås.

117. Europaparlamentet efterlyser förbättrade finansieringsinstrument på europeisk nivå för att stödja de lokala och regionala myndigheternas investeringar i hållbar energiproduktion.

118. Europaparlamentet välkomnar kommissionens initiativ att under 2011 lägga fram ett förslag för att lösa frågan om kostnadsfördelningen vid tekniskt komplexa eller gränsöverskridande projekt, eftersom detta anses utgöra ett av de största hindren för utvecklingen av gränsöverskridande infrastruktur och ett nytt finansieringsinstrument avsett att stödja prioriterade projekt under perioden 2014–2020.

119. Europaparlamentet anser att det är viktigt att man i framtiden ägnar mer uppmärksamhet åt de finansiella garantierna för investeringar och att den planerade budgetramen utformas i anslutning till planeringen av budgetperioden 2014–2020.

Andra infrastrukturfrågor

120. Europaparlamentet anser att alla externa ledningar och andra energinät inom EU:s territorium bör styras av öppna mellanstatliga avtal och vara föremål för inre marknadsreglerna, inklusive regler för tredje parters tillträde, destinationsklausuler, övervakning av fördelning och hantering av flaskhalsar, avtalens varaktighet och fastkraftklausuler ("take-or-pay"). Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att befintliga och framtida ledningar och handelsavtal respekterar EU:s energilagstiftning och att vidta åtgärder vid behov.

Tisdagen den 5 juli 2011

121. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ytterligare begränsa beviljandet av undantag för tredje parters tillträde till energiinfrastruktur och att granska beviljade undantag för att se om de fortfarande är nödvändiga. Parlamentet konstaterar att tillhandahållandet av offentlig finansiering eller stöd för instrument, såsom EIB-stödda projektobligationer etc., bör bidra till att minska eller undanröja behovet av undantag för tredje parters tillträde.

*

* *

122. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaterna.

Framtiden för sociala tjänster av allmänt intresse

P7_TA(2011)0319

Europaparlamentets resolution av den 5 juli 2011 om framtiden för sociala tjänster av allmänt intresse (2009/2222(INI))

(2013/C 33 E/07)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 2 och 3.3, och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 9, 14, 106, 151, 153.1 j, 153.1 k, 159, 160, 161 och 345 samt protokoll nr 26,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artikel 36,
- med beaktande av Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, vilken undertecknades av Europeiska gemenskapen den 26 november 2009 ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1370/2007 av den 23 oktober 2007 om kollektivtrafik på järnväg och väg ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden, särskilt artikel 1.3 ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut (EG) nr 1098/2008 av den 22 oktober 2008 om Europeiska året för bekämpning av fattigdom och social utestängning (2010) ⁽⁴⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande "Genomförande av gemenskapens Lissabonprogram: Sociala tjänster av allmänt intresse i Europeiska unionen" (KOM(2006)0177) samt kommissionens medföljande arbetsdokument om sociala tjänster av allmänt intresse i Europeiska unionen (SEK(2006)0516),
- med beaktande av kommissionens meddelande "Tjänster av allmänt intresse, däribland sociala tjänster av allmänt intresse: ett nytt europeiskt åtagande" (KOM(2007)0725),

⁽¹⁾ EUT L 23, 27.1.2010, s. 35.

⁽²⁾ EUT L 315, 3.12.2007, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 376, 27.12.2006, s. 36–68.

⁽⁴⁾ EUT L 298, 7.11.2008, s. 20–29.

Tisdagen den 5 juli 2011

- med beaktande av kommissionens arbetsdokument om vanliga frågor om kommissionens beslut av den 28 november 2005 om tillämpningen av artikel 86.2 i EG-fördraget på statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster som beviljas vissa företag som fått i uppdrag att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, och av rambestämmelserna för statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster (SEK(2007)1516) och kommissionens arbetsdokument om vanliga frågor om tillämpningen av reglerna om offentlig upphandling på sociala tjänster av allmänt intresse (SEK(2007)1514),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument "Vägledning om hur Europeiska unionens bestämmelser om statligt stöd, offentlig upphandling och den inre marknaden ska tillämpas på tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, särskilt sociala tjänster av allmänt intresse"(SEK(2010)1545),
- med beaktande av kommissionens meddelande "Europa 2020: En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla" (KOM(2010)2020) och av sin resolution av den 16 juni 2010 om detta meddelande ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens första tvåårsrapport om sociala tjänster av allmänt intresse (SEK(2008)2179) och dess andra tvåårsrapport om sociala tjänster i allmänt intresse (SEK(2010)1284) ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens rekommendation av den 3 oktober 2008 om aktiv inkludering av människor som är utestängda från arbetsmarknaden ⁽³⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande om beskattning av finanssektorn (KOM(2010)0549) samt medföljande arbetsdokument (SEK(2010)1166),
- med beaktande av kommissionens meddelande "På väg mot en inre marknadsakt – Att skapa en verkligt konkurrenskraftig social marknadsekonomi" (KOM(2010)0608),
- med beaktande av kommissionens meddelande "Mot en bättre fungerande inre marknad för tjänster – bygga vidare på resultaten av den ömsesidiga utvärderingen av tjänstedirektivet" (KOM(2011)0020) och kommissionens medföljande arbetsdokument (SEK(2011)0102) om processen för den ömsesidiga utvärderingen av tjänstedirektivet,
- med beaktande av kommissionens meddelande "Årlig tillväxtöversikt: vidareutveckling av EU:s samlade insatser mot krisen" (KOM(2011)0011),
- med beaktande av kommissionsledamot László Andors uttalande om de sociala bestämmelserna i Lisabonfördraget ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Montirapporten av den 9 maj 2010 om en ny strategi för den inre marknaden i ekonomins och samhällets tjänst i Europa ⁽⁵⁾,
- med beaktande av rapporten "Tillämpningen av gemenskapsbestämmelserna på sociala tjänster av allmänt intresse", vilken utarbetades av kommittén för socialt skydd 2008 ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0223.

⁽²⁾ Kommissionens arbetsdokument som medföljde KOM(2008)0418 – Tvåårsrapport om sociala tjänster i allmänhetens intresse.

⁽³⁾ EUT L 307, 18.11.2008, s. 11.

⁽⁴⁾ Plenarsammanträdena onsdagen den 6 oktober 2010 i Bryssel, punkt 13, Sociala bestämmelser i Lisabonfördraget (debatt), uttalande av László Andor, kommissionsledamot.

⁽⁵⁾ Rapport av den 9 maj 2010 från Mario Monti till kommissionens ordförande.

⁽⁶⁾ Rådets dokument av den 20 november 2008 (16062/2008, ADD1)

Tisdagen den 5 juli 2011

- med beaktande av den rapport om en frivillig europeisk kvalitetsram för sociala tjänster som kommittén för socialt skydd utarbetade 2010 ⁽¹⁾,
- med beaktande av den gemensamma rapporten om socialt skydd och social integration 2010 som kommittén för socialt skydd utarbetade 2010 ⁽²⁾,
- med beaktande av den rapport som bedömde den sociala dimensionen av Europa 2020 strategin, en rapport som kommittén för socialt skydd utarbetade 2011 ⁽³⁾,
- med beaktande av slutsatserna och rekommendationerna från forumen om sociala tjänster av allmänt intresse i Lissabon i september 2007, Paris i oktober 2008 och Bryssel i oktober 2010 ⁽⁴⁾,
- med beaktande av slutsatserna från rådets (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) möten den 16–17 december 2008, den 8–9 juni 2009 och den 6–7 december 2010 ⁽⁵⁾,
- med beaktande av EU-domstolens domar av den
 - 19 april 2007 i mål C-295/05 (Tragsa),
 - 18 december 2007 i mål C-532/03, kommissionen mot Irland (irländska räddningstjänster),
 - 13 november 2008 i mål C-324/07 (Coditel Brabant),
 - 9 juni 2009 i mål C-480/06, kommissionen mot Tyskland (Stadtwerke Hamburg),
 - 10 september 2009 i mål C-206/08 (Eurawasser),
 - 9 oktober 2009 i mål C-573/07 (Sea Srl),
 - 15 oktober 2009 i mål C-196/08 (Acoset),
 - 15 oktober 2009 i mål C-275/08, kommissionen mot Tyskland (Datenzentrale Baden-Württemberg),
 - 25 mars 2010 i mål C-451/08 (Helmut Müller),
- med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 6 december 2006 om kommissionens meddelande "Genomförande av gemenskapens Lissabonprogram: Sociala tjänster av allmänt intresse i Europeiska unionen" ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ SPC/2010/10/8 slutlig.

⁽²⁾ Rådets dokument av den 15 februari 2010 (06500/2010).

⁽³⁾ Rådets dokument av den 18 februari 2011 (06624/2011).

⁽⁴⁾ Första forumet om sociala tjänster av allmänt intresse, den 17 september 2007 i Lissabon, under det portugisiska ordförandeskapet, andra forumet om sociala tjänster av allmänt intresse, den 28–29 oktober 2008, under det franska ordförandeskapet, tredje forumet om sociala tjänster av allmänt intresse, den 26–27 oktober 2010, Bryssel, under det belgiska ordförandeskapet.

⁽⁵⁾ Europeiska unionens råd, pressmeddelande (Press 358), 2916:e sammanträdet i rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor), Bryssel den 16–17 december 2008.

Europeiska unionens råd, pressmeddelande, 9721/2/09 REV 2 (Press 124), 2947:e sammanträdet i rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor), Luxemburg den 8–9 juni 2009.

Europeiska unionens råd, pressmeddelande, 17323/1/10 REV (Press 331 PR CO 43), 3053:e sammanträdet i rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor), Bryssel den 6–7 december 2010, Sociala tjänster av allmänt intresse, s. 18.

⁽⁶⁾ EUT C 57, 10.03.2007, s. 18.

Tisdagen den 5 juli 2011

- med beaktande av sin resolution av den 6 september 2006 om en europeisk social modell för framtiden ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 27 september 2006 om kommissionens vitbok om tjänster av allmänt intresse ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 14 mars 2007 om sociala tjänster av allmänt intresse i Europeiska unionen ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 9 oktober 2008 om främjande av social integration och bekämpning av fattigdom, inbegripet barnfattigdom, inom EU ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 19 februari 2009 om den sociala ekonomin ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 6 maj 2009 om aktiv inkludering av människor som är utestängda från arbetsmarknaden ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 18 maj 2010 om nya utvecklingstendenser inom offentlig upphandling ⁽⁷⁾,
- med beaktande av den skriftliga förklaringen av 10 mars 2011 om inrättandet av europeiska stadgar för ömsesidiga bolag, föreningar och stiftelser ⁽⁸⁾,
- med beaktande av resultaten av Eurofound's undersökningar av livskvaliteten 2003 och 2007 ⁽⁹⁾,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och yttrandena från utskottet för ekonomi och valutafrågor, utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd, utskottet för regional utveckling och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A7-0239/2011), och av följande skäl:
 - A. I artikel 3 i EU-fördraget fastställs medlemsstaternas mål att ständigt förbättra levnads- och arbetsvillkoren, och unionens mål att främja invånarnas välfärd. Dessa mål ska uppnås genom en hållbar utveckling av EU, baserad på en balanserad ekonomisk tillväxt, en starkt konkurrenskraftig social marknadsekonomi som är inriktad på att stödja små och medelstora företag och som syftar till full sysselsättning och sociala framsteg, skydd och förbättring av miljön, bekämpande av social utestängning, diskriminering samt ojämlik åtkomst till hälsovård, främjande av social rättvisa och socialt skydd, jämställdhet mellan kvinnor och män, solidaritet mellan generationerna och skydd av barnets rättigheter.
 - B. Enligt artikel 9 i EUF-fördraget ska EU vid fastställandet och genomförandet av sin politik och verksamhet beakta de krav som är förknippade med främjandet av hög sysselsättning, garantier för ett fullgott socialt skydd, kampen mot social utestängning samt en hög utbildningsnivå och en hög hälsoskyddsnivå för människor.

⁽¹⁾ EUT C 305 E, 14.12.2006, s. 141.

⁽²⁾ EUT C 306 E, 15.12.2006, s. 277.

⁽³⁾ EUT C 301 E, 13.12.2007, s. 140.

⁽⁴⁾ EUT C 9 E, 15.1.2010, s. 11.

⁽⁵⁾ EUT C 76 E, 25.3.2010, s. 16.

⁽⁶⁾ EUT C 212 E, 5.8.2010, s. 23.

⁽⁷⁾ EUT C 161 E, 31.5.2011, s. 38.

⁽⁸⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0101.

⁽⁹⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/surveys/eqls/2007/index.htm>

Tisdagen den 5 juli 2011

- C. I artikel 14 i EUF-fördraget och i dess protokoll 26 beskrivs uttryckligen tjänster av allmänt intresse, vilka inbegriper sociala tjänster av allmänt intresse. Det bekräftas att nationella, regionala och lokala myndigheter har en mycket viktig roll och en stor handlingsfrihet när det gäller att tillhandahålla, beställa och organisera tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, och att fördragen inte påverkar medlemsstaternas befogenhet att tillhandahålla, beställa och organisera icke-ekonomiska tjänster av allmänt intresse.
- D. Tillgången till tjänster av allmänt intresse är en grundläggande rättighet som omfattas av de ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter som erkänns i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna.
- E. Tillhandahållandet av allmänt tillgängliga, högkvalitativa, åtkomliga och prisvärda sociala tjänster av allmänt intresse i den mening som avses i kommissionens meddelande från 2007 om tjänster av allmänt intresse kan därför betraktas som en hörnpelare i den europeiska sociala modellen och som grunden för en god livskvalitet och för uppnåendet av EU:s sysselsättningsmål och sociala och ekonomiska mål.
- F. Sociala tjänster av allmänt intresse – framför allt tillgång till barnomsorg, äldreomsorg samt vård och omsorg av anhöriga – är helt avgörande för att man ska uppnå ett jämlikt deltagande för kvinnor och män på arbetsmarknaden samt i utbildningen.
- G. När det gäller sociala tjänster finns det en sektorsspecifik och yrkesmässig könssegregering som inverkar negativt på arbetsförhållandena och lönenivåerna. Det är framför allt kvinnor som utför obetalt hushållsarbete och som tar hand om barn och äldre.
- H. Utbredningen av sociala tjänster av allmänt intresse har varit en drivkraft för att få in fler kvinnor på arbetsmarknaden.
- I. I artiklarna 4.2 och 5.3 i EU-fördraget föreskrivs subsidiaritet på lokal nivå samtidigt som ett formellt erkännande ges åt regionalt och lokalt självstyre. I artikel 1 i protokoll 26 till EUF-fördraget erkänns nationella, regionala och lokala myndigheters avgörande roll och stora handlingsutrymme när det gäller att tillhandahålla, beställa och organisera tjänster av allmänt ekonomiskt intresse på ett sätt som i största möjliga mån tillgodoser användarnas behov.

Grundläggande rättigheter och universalitet

1. Europaparlamentet anser att sociala tjänster av allmänt intresse och de som använder och tillhandahåller dessa tjänster har en rad särdrag utöver de allmänna kännetecken som präglar tjänster av allmänt intresse. Sociala tjänster av allmänt intresse, såsom dessa definieras av medlemsstaterna, omfattar lagstadgade och kompletterande system för social trygghet och allmänt tillgängliga tjänster som tillhandahålls personen direkt, i syfte att förbättra alla människors livskvalitet. Tjänsterna har en förebyggande roll och bidrar till social sammanhållning och integration. Vidare ger tjänsterna konkret form åt de grundläggande rättigheter som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.
2. Europaparlamentet inser att det i fallet med sociala tjänster av allmänt intresse finns två motsatsfaktorer som måste förenas: dels subsidiaritetsprincipen, som upprätthåller de nationella offentliga myndigheternas frihet att fastställa, organisera och finansiera sociala tjänster av allmänt intresse efter eget godtycke, i samverkan med proportionalitetsprincipen, dels det ansvar som åligger gemenskapen och medlemsstaterna för deras respektive behörighetsområden i enlighet med fördraget.
3. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att fortsätta erbjuda lika tillgängliga, prisvärda och högkvalitativa sociala tjänster som under perioden med snabb ekonomisk tillväxt och att garantera icke diskriminerande tillgång till dessa tjänster, oavsett kön, inkomst, ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder, sexuell läggning eller anställningsförhållanden. Parlamentet anser att sociala tjänster är av grundläggande betydelse för att garantera jämställdhet eftersom sociala tjänster i kombination med hälso- och sjukvård och barnomsorg är bland de allra viktigaste faktorerna för att öka kvinnors sysselsättning och jämställdheten överlag.

Tisdagen den 5 juli 2011

4. Europaparlamentet vidhåller att dagens finansiella och ekonomiska kris och de ekonomiska framtidsutsikterna inte får äventyra utvecklingen av sociala tjänster av allmänt intresse eftersom detta på längre sikt skulle skada sysselsättningsstillväxten, den ekonomiska tillväxten inom EU, de ökade skatteintäkterna och jämställdhetsarbetet.
5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att göra en konsekvensanalys ur ett jämställdhetsperspektiv av de olika sociala tjänsterna av allmänt intresse och se till att bedömningen ur ett jämställdhetsperspektiv av föreslagna EU-åtgärder är transparent och görs regelbundet med tydliga resultat, och att jämställdhetsperspektivet byggs in i budgeten för alla program och all politik på både EU-nivå och nationell nivå. Kommissionen uppmanas också att i sina övervakningsrapporter ta upp jämställdhetsfrågan.
6. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att det inom ramen för åtgärder som syftar till en balans mellan familjeliv och arbetsliv finns tillgängliga, prisvärda och varierande former av barnomsorg av god kvalitet, i enlighet med Barcelonamålen, och att utbudet av omsorgstjänster för äldre och andra behövande förbättras som ett viktigt steg mot jämställdhet för kvinnor och män, eftersom barnomsorg inte bara underlättar kvinnors deltagande på arbetsmarknaden utan också skapar arbetstillfällen. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att vidta åtgärder för ett erkännande av dem som utfört obetalt hushållsarbete och som utan betalning tar hand om barn och äldre. I de allra flesta fallen utförs dessa uppgifter av kvinnor, som spelar en mycket viktig roll för att upprätthålla de sociala systemen
7. Europaparlamentet betonar att det allmänna intresset av sociala tjänster inte beror på tjänsternas område utan på hur de tillhandahålls. Här måste hänsyn tas till en mängd olika kriterier, till exempel att det saknas vinstsyfte och ett urval av bidragsmottagare.
8. Europaparlamentet betonar att subsidiaritetsprincipen måste ha företräde framför bestämmelserna om den inre marknaden när det gäller sociala tjänster av allmänt intresse.
9. Europaparlamentet understryker att beslutet om utformning, finansiering och tillhandahållande av sociala tjänster av allmänt intresse principiellt måste tillhöra medlemsstaternas och de lokala myndigheternas ansvarsområden. Parlamentet respekterar och stöder denna princip och uppmanar EU-institutionerna att ansluta sig till denna ståndpunkt.
10. För att de sociala tjänsterna av allmänt intresse ska kunna fylla sin funktion kan de inte enbart göras tillgängliga för funktionshindrade och utsatta personer. Europaparlamentet betonar att åtkomsten till dessa tjänster i stället måste vara allmän och oberoende av välstånd eller inkomster. Samtidigt måste det finnas garantier för att de mest utsatta grupperna får rättvis tillgång till dessa tjänster, i överensstämmelse med medlemsstaternas lagar och praxis.
11. Europaparlamentet understryker att de sociala tjänsterna av allmänt intresse i allt väsentligt är strukturerade och till för alla och på ett relevant, fördelaktigt och effektivt sätt bidrar till samtliga regioners utveckling genom att staten och lokala och regionala myndigheter kan fylla en funktion med hjälp av offentliga och privata medel. Parlamentet anser att det är särskilt viktigt att tjänsterna behålls i landsbygdsområden och sårbara regioner och betonar också den centrala funktion som de sociala tjänsterna av allmänt intresse fyller för att begränsa riskerna för segregering av splittrade och marginaliserade befolkningsgrupper.
12. Europaparlamentet betonar att sociala tjänster av allmänt intresse främst finansieras av medlemsstaterna eftersom dessa tjänster framför allt ligger inom deras behörighetsområde. Parlamentet anser dock att EU kan spela en viktig roll och hjälpa medlemsstaterna att modernisera och anpassa tjänsterna till nya förhållanden samt eventuellt föra fram medborgarnas behov när det gäller tjänsternas kvalitet och omfattning.
13. Europaparlamentet understryker vikten av en skyndsam bedömning av de sociala följder och konsekvenser som avreglering av sektorer som är grundläggande för sociala framsteg.

Tisdagen den 5 juli 2011

14. Europaparlamentet betonar att det är viktigt att stärka den sociala dimensionen av den inre marknaden och ta bättre hänsyn till den särskilda karaktären hos sociala tjänster av allmänt intresse. Man bör här ge företräde åt en pragmatisk syn, där tillgänglighet, universalitet, rättvisa, kvalitet och effektivitet i fråga om sådana tjänster är de främsta faktorerna.

15. Europaparlamentet godkänner rekommendationen i Montirapporten om att det i EU-lagstiftningen bör erkännas att Internet via bredband och grundläggande banktjänster är tjänster som medlemsstaterna kan säkerställa och som ska vara allmänt tillgängliga och åtkomliga för alla.

Ekonomiskt bidrag

16. Europaparlamentet betonar att sociala tjänster av allmänt intresse inte får definieras utifrån deras ekonomiska inverkan, men noterar samtidigt kommissionens andra tvåårsrapport och bekräftar att sociala tjänster av allmänt intresse ger ett viktigt ekonomiskt bidrag i fråga om arbetstillfällen, ekonomisk verksamhet och köpkraft och att sektorn för hälsotjänster och sociala tjänster står för 5 procent av den ekonomiska produktionen och sysselsätter 21,4 miljoner människor. Parlamentet noterar att CEEP i sin rapport "Kartläggning av de offentliga tjänsterna" också bekräftar att hälsotjänster och sociala tjänster står för 9,6 procent av sysselsättningen i EU och 9,4 procent av BNP. Arbetskraftsundersökningen från 2008 visar att 79 procent av arbetskraften inom hälso- och sjukvården, 81 procent inom hemvården och 83 procent inom socialtjänsten är kvinnor. Dessutom anser Europeiska sammanslutningen för hantverksföretag och små och medelstora företag att små och medelstora företag behöver högkvalitativa och effektiva sociala tjänster av allmänt intresse för att kunna driva en framgångsrik verksamhet. Medlemsstaterna uppmanas att även beakta jämställdhetsprinciper. Parlamentet noterar att främjandet av arbetsmarknader för alla samt förebyggande och rehabilitering kommer att leda till kostnadsbesparingar och förbättra kvaliteten på tjänsterna på längre sikt.

17. Europaparlamentet betonar att sociala tjänster av allmänt intresse hjälper medborgarna att utöva sina rättigheter och har som mål att säkerställa social, territoriell och ekonomisk sammanhållning genom genomförandet av olika solidaritetsåtgärder.

18. Europaparlamentet betonar att regionala och lokala myndigheter spelar en grundläggande roll när det gäller att definiera, finansiera, tillhandahålla och fördela sociala tjänster av allmänt intresse inom ramen för medlemsstaternas system för sociala tjänster och social trygghet: Det uppskattas att sektorn för lokal och regional förvaltning är värd 15,9 procent av BNP i EU-27, att enbart den lokala förvaltningen står för 12,9 procent och att dess utgifter för social trygghet står för 3 procent av BNP (378,1 miljarder EUR) ⁽¹⁾.

19. Europaparlamentet anser att statliga, regionala och lokala myndigheter bör utvidga tillämpningen av offentlig-privata partnerskap när det gäller sociala tjänster av allmänt intresse, så att de blir effektivare och mer tillgängliga.

Socialt bidrag

20. Europaparlamentet påpekar att Eurofound's ⁽²⁾ undersökningar av livskvaliteten har visat att ett av de viktigaste sätten att förbättra medborgarnas livskvalitet, garantera en fullständig integration i samhället och erbjuda social och territoriell sammanhållning är att tillhandahålla och utveckla tjänster av allmänt intresse, inklusive sociala tjänster av allmänt intresse. Parlamentet betonar att sociala tjänster av allmänt intresse är en hörnpelare i den europeiska sociala modellen, eftersom de är en del av de europeiska samhällenas struktur, och att tjänsternas syfte är att uppnå socialpolitiska mål och tydliggöra enskilda personers och grupper sociala rättigheter, ofta med hjälp av medlemsstaternas system för social trygghet.

21. Europaparlamentet framhåller behovet av att främja en politik för sociala framsteg, som kan garantera allmän tillgång till offentliga tjänster av hög kvalitet. Särskild hänsyn bör här tas till missgynnade grupper, såsom ensamstående mödrar, kvinnor, äldre, barn, invandrare och personer med någon typ av funktionsnedsättning.

⁽¹⁾ European Social Network (2010): "Managing Social Services in Times of Crisis" <http://www.esn-eu.org/get-document/index.htm?id=357>

⁽²⁾ Eurofound – Undersökningar av livskvaliteten: <http://www.eurofound.europa.eu/publications/htmlfiles/ef09108.htm>

Tisdagen den 5 juli 2011

22. Europaparlamentet betonar att det är olämpligt att offentliga medel som tilldelas sociala tjänster av allmänt intresse används på annat sätt än till att uppfylla tjänsternas syfte, och att inga sådana medel, förutom rimliga personalkostnader och allmänna omkostnader som uppstår i samband med tillhandahållandet av tjänster, bör användas för något annat syfte. Parlamentet anser att det berättigade vinstmaximeringsmål på ett oacceptabelt sätt strider mot principerna och målen för sociala tjänster av allmänt intresse. Om medlemsstaternas myndigheter väljer att tillämpa ett indirekt tillhandahållande av sociala tjänster av allmänt intresse så anser parlamentet att det allmänna intresset måste skyddas, och att medlemsstaterna bör garantera kvalitet, innovation, effektivitet och kostnadseffektivitet samtidigt som de stöder företag inom den sociala ekonomin som återinvesterar överskott i tjänsterna och i innovation, och uppmuntrar dem att tillhandahålla tjänster.

23. Europaparlamentet betonar statens traditionella roll som leverantör av sociala tjänster av allmänt intresse, men anser ändå att ett större utrymme för privata leverantörer förbättrar tillgången till och kvaliteten på tjänsterna och ger konsumenten fler valmöjligheter.

24. Europaparlamentet bekräftar sitt engagemang i moderna och högkvalitativa sociala tjänster av allmänt intresse, vilka ger uttryck för många av de värderingar som inbegrips i det europeiska projektet, till exempel jämlikhet, solidaritet, rättssäkerhet och respekt för den mänskliga värdigheten samt principerna om tillgänglighet, samhällsomfattande tjänster, effektivitet, sparsam förvaltning av resurser, kontinuitet, närhet till användaren och insyn.

Reglerad begränsning av tillhandahållande av sociala tjänster av allmänt intresse

25. Europaparlamentet betonar att statliga, regionala och lokala myndigheter som tillhandahåller eller delegerar sociala tjänster av allmänt intresse behöver ett tydligt rättsläge för sina tjänster och utgifter. Trots att informations- och klargörandetjänsten och den nyligen offentliggjorda vägledningen från kommissionen är mycket välkomna så medför de inte det tydliga rättsläge som krävs, vilket tenderar att hämma leverantörerna av sociala tjänster av allmänt intresse i deras arbete.

26. Europaparlamentet betonar att de statliga och lokala myndigheterna har ansvaret för att garantera att de sociala tjänsterna av allmänt intresse fungerar korrekt och för att upprätthålla en hög kvalitet.

27. Europaparlamentet anser att det varken är effektivt eller demokratiskt acceptabelt att den nuvarande tolkningen av lagstiftning leder till att domstolen uppmanas att besluta om gränserna för inremarknadsreglerna för tjänster av allmänt intresse, inklusive sociala tjänster av allmänt intresse, vilket är ett tydligt tecken på att det saknas ett tydligt rättsläge. Parlamentet pekar på den sedan länge pågående dialogen mellan de berörda parterna i denna fråga och uppmanar kommissionen att nu äntligen agera.

Ekonomisk politik och budgetpolitik

28. Europaparlamentet betonar att sociala tjänster av allmänt intresse är en oundgänglig investering för EU:s ekonomiska framtid, och att de i vissa medlemsstater står under högt tryck på grund av de ekonomiska kriserna, bankkriserna och de statliga åtstramningsprogrammen, vilket leder till att dessa tjänster efterfrågas alltmer. Sociala tjänster av allmänt intresse har varit oundgängliga som automatiska socioekonomiska stabiliseringsmekanismer under dessa kriser, främst genom systemen för social trygghet.

29. Europaparlamentet understryker att behovet av sociala tjänster av allmänt intresse stadigt ökar på grund av den nuvarande situationen med osäker tillväxt och sysselsättning, medan den demografiska utvecklingen skapar nya behov. Parlamentet betonar att den största utmaningen idag för tillhandahållandet av sociala tjänster av allmänt intresse är att bibehålla tjänsternas kvalitet och tillämpningsområde. Med tanke på deras betydelse och absoluta nödvändighet är det också viktigt att dessa tjänster förbättras så att de kan fullgöra sin viktiga roll när det gäller att uppnå Europa 2020-strategins sociala och ekonomiska mål för sysselsättning och fattigdomsminskning.

30. Europaparlamentet understryker att den ekonomiska och finansiella krisen och de åtstramningsåtgärder som vidtas av medlemsstaterna inte får leda till mindre investeringar i sociala tjänster av allmänt intresse. Tvärtom bör dessa tjänster på grund av sin betydelse och nödvändighet befästas för att möta människors behov.

Tisdagen den 5 juli 2011

31. Europaparlamentet framhåller vikten av att de statliga, regionala och lokala myndigheterna gör tillgången till subventionerat boende lättare för behövande kvinnor och för kvinnor som riskerar social utestängning och som utsatts för könsrelaterat våld, framför allt när dessa kvinnor har vårdnadsansvar för barn.
32. Europaparlamentet påpekar att det arbete som utförs av anställda inom den sociala sektorn, varav de flesta är kvinnor, bör värdesättas högre eftersom deras arbete är svårt, kräver känslighet och ett stort personligt engagemang och inte är särskilt prestigefyllt.
33. Europaparlamentet anser att solidaritetsprincipen och stärkandet av Europeiska unionen kräver att krisen, med en växande arbetslöshet och fattigdom, måste hanteras genom en mer effektiv och ändamålsenlig användning av medel på EU-nivå och på nationell nivå och genom en förstärkning av strukturfonderna, särskilt Europeiska socialfonden, och tillämpning av nya instrument, till exempel projektobligationer.
34. För att garantera tillhandahållandet av högkvalitativa sociala tjänster av allmänt intresse anser Europaparlamentet att medlemsstaternas regeringar måste ta fram en lämplig ekonomisk ram för tjänsterna. Syftet med denna ram är att säkra tjänsternas fortlevnad genom stabil finansiering, samt anständiga arbetsvillkor och utbildning för den personal och de assistenter som tillhandahåller tjänsterna.
35. Europaparlamentet betonar vidare att befogenheterna när det gäller sociala tjänster av allmänt intresse inte får överföras från medlemsstaterna till regionala och lokala myndigheter, såvida det inte först införs en samordningsmekanism som gör det möjligt att förhindra skillnader i kvaliteten på de tjänster som tillhandahålls inom olika områden. Sådana överföringar måste också åtföljas av en överföring av de resurser som krävs för att säkerställa ett fortsatt tillhandahållande av sociala tjänster av hög kvalitet som är tillgängliga för alla och som verkligen svarar mot användarnas rättigheter och behov.
36. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna behöver nya inkomster, inte minst för att kunna fortsätta att tillhandahålla kvalitativa sociala tjänster av allmänt intresse, och uppmanar kommissionen att snabbt utarbeta en genomförbarhetsstudie som grundas på de europeiska stats- och regeringschefernas beslut av den 11 mars 2011 ⁽¹⁾.

Brister i den rättsliga ramen för sociala tjänster av allmänt intresse

Allmänt

37. Europaparlamentet anser att det finns en bred enighet i Europa om att sociala tjänster av allmänt intresse är nödvändiga för våra invånares välbefinnande och en effektiv ekonomi. Tack vare att EU-reglerna tillämpas på sociala tjänster av allmänt intresse har vissa framsteg gjorts när det gäller att lösa de problem som tjänsteleverantörerna stöter på när de tillhandahåller och utvecklar dessa tjänster. Hittills finns det dock inte någon enighet inom kommissionen och rådet och mellan dessa institutioner om hur man ska vidta ytterligare praktiska åtgärder för att överbrygga de hinder som identifierats av intressenterna.
38. Europaparlamentet understryker att det i fördragen fastställs att EU och medlemsstaterna måste utveckla en social marknadsekonomi och slå vakt om den europeiska sociala modellen. Medlemsstaterna och de lokala myndigheterna får själva bestämma hur de sociala tjänsterna av allmänt intresse ska finansieras och tillhandahållas, oavsett om det sker direkt eller indirekt, och får tillämpa alla tillgängliga valmöjligheter, bland annat alternativ till upphandling, så att man säkerställer att deras sociala mål uppfylls och inte hindras av att marknadsregler tillämpas på icke marknadstjänster. Parlamentet betonar vikten av en stödjande miljö som främjar kvalitet, tillgänglighet, rimlig prissättning och effektivitet i tillhandahållandet av tjänsterna och som samtidigt gör det lättare för tjänsteleverantörerna att utveckla en initiativförmåga så att de kan förutse allmänhetens behov.
39. Europaparlamentet understryker att kvaliteten på tjänsterna måste underbyggas av ett regelbundet och integrerat samråd med användarna, eftersom tjänsterna först och främst måste tillgodose deras behov.

⁽¹⁾ Slutsatserna från mötet för euroområdet stats- eller regeringschefer den 11 mars 2011.

Tisdagen den 5 juli 2011

40. Europaparlamentet noterar den ovannämnda skriftliga förklaringen av den 10 mars 2011 om inrättandet av europeiska stadgar för ömsesidiga bolag, föreningar och stiftelser och behovet av ett större erkännande av aktörerna i den sociala ekonomin, inklusive modeller såsom kooperativ, vilka är aktiva i tillhandahållandet av sociala tjänster av allmänt intresse och den sociala ekonomins organisering och funktion. Kommissionen uppmanas att, utifrån konsekvensbedömningar på nationell nivå och EU-nivå, vidta de åtgärder som krävs för att lägga fram förslag till europeiska stadgar för föreningar, ömsesidiga bolag och stiftelser, vilket skulle göra det möjligt för dem att arbeta över nationsgränserna.

Statligt stöd

41. Europaparlamentet välkomnar den översyn av det statliga stödet som kommissionsledamot Almunia har genomfört och efterlyser ett klagörande av de grundläggande principerna om kontrollen av statligt stöd, i syfte att förtydliga rättsläget och göra begrepp som "uppdragsbeskrivning" och "offentliga myndigheter" mer transparenta. Parlamentet efterlyser större differentiering i regelverket och begär att det ska göras en beräkning av ersättningen för offentliga tjänster, där man bör ta hänsyn till bland annat sociala kriterier, särskilda egenskaper hos tjänsteleverantören och en rad externa aspekter som hänger samman med tillhandahållandet av tjänsterna, såsom socialt mervärde och samhällets deltagande.

42. Europaparlamentet välkomnar kommissionens utvärdering av konsekvenserna av Monti-Kroes-paketet från 2005. Parlamentet efterlyser en översyn av det paketet, så att man förtydligar rättsläget, förenklar reglerna (t.ex. de som rör kontrollen av överkompensation för leverantörer av sociala tjänster av allmänt intresse på lokal nivå) och gör dem smidigare att tillämpa samt överväger att utöka listan över undantag från anmälningsförfarandet, i linje med exemplen med sjukhus och subventionerat boende. Kommissionen uppmanas att på nytt bedöma vilket tröskelvärde som bör tillämpas för sociala tjänster av allmänt intresse och att föreslå ett system som tar hänsyn till medlemsstaternas BNP vid beräkning av tröskelvärdet, så att specifika tröskelvärden ska kunna beräknas för varje medlemsstat. Detta skulle förhindra att konkurrensnedvridningar uppstår genom ett gemensamt tröskelvärde i hela EU. Parlamentet begär att kontroll av överkompensation endast ska göras om det kan fastställas att det finns en allvarlig risk för överträdelser av konkurrenslagstiftningen.

43. Europaparlamentet påpekar att det inte är sektorn, tjänsteleverantörens ställning eller finansieringen som avgör om verksamheten ska betraktas som ekonomisk eller icke-ekonomisk, utan snarare verksamheten i sig och dess förebyggande effekt.

44. Europaparlamentet påminner om att huvudsaken inte är att skilja mellan ekonomiska och icke-ekonomiska tjänster av allmänt intresse, inklusive sociala tjänster av allmänt intresse, utan snarare att tydligt fastställa de offentliga myndigheternas ansvar för att, vid upphandlingen av en tjänst, säkerställa genomförandet av särskilda uppgifter av allmänt intresse som tilldelats de företag som fått i uppdrag att tillhandahålla dessa tjänster.

45. Inom ramen för den gällande EU-lagstiftningen begär Europaparlamentet att begreppen ska klargöras och att det ska genomföras de klassificeringskriterier som används för att skilja mellan ekonomiska och icke-ekonomiska sociala tjänster av allmänt intresse. Parlamentet efterlyser också en gemensam definition av tjänster av allmänt intresse, så att det blir möjligt att uppnå tjänsternas avsedda syften.

Initiativ för att främja reformer

46. Europaparlamentet är medvetet om att ömsesidigt lärande och utbyte av goda rutiner är mycket värdefullt för att inspirera till och främja fortsatt modernisering av sociala tjänster av allmänt intresse i medlemsstaterna. Kommissionen uppmanas att fortsätta att aktivt ta initiativ till och stödja denna verksamhet tillsammans med de regionala och lokala myndigheterna vid tillämpningen av EU-regler på sociala tjänster av allmänt intresse. Dessa myndigheter bör också erbjudas utbildning. Parlamentet betonar att de problem som leverantörer och mottagare av sociala tjänster av allmänt intresse har upptäckt måste få en snar lösning med hjälp av ett pragmatiskt förhållningssätt.

47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att – som en uppföljning av 2007 års meddelande av tjänster av allmänt intresse och den pågående översynen av reglerna för upphandling och statligt stöd – genomföra ett program för reform, anpassning och klagörande, för att stödja och erkänna de särskilda icke-marknadsrelaterade kännetecknen hos sociala tjänster av allmänt intresse. Syftet bör vara att säkerställa full överensstämmelse inte bara med bestämmelserna för den inre marknaden, utan även med de sociala skyldigheterna enligt fördragen.

Tisdagen den 5 juli 2011

48. Europaparlamentet anser att en EU-förordning om tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, som är tillåtna enligt artikel 14 i EUF-fördraget, inte står högst på dagordningen just nu.

49. Europaparlamentet anser att kommittén för socialt skydd har lämnat, och kommer att fortsätta att lämna, ett viktigt bidrag till den allmänna uppfattningen av och rollen för sociala tjänster av allmänt intresse. Enligt fördraget (artikel 160 i EUF-fördraget) är kommitténs befogenheter emellertid bara rådgivande. Medlemskapet i kommittén får inte utvidgas till att omfatta det civila samhället, Europaparlamentet, arbetsmarknadens parter eller andra intressenter.

50. Europaparlamentet föreslår att en arbetsgrupp på hög nivå med flera intressenter inrättas i överensstämmelse med rekommendationerna från det tredje forumet om sociala tjänster av allmänt intresse. Arbetsgruppen bör vara öppen, flexibel och insynsvänlig och bör allmänt representera intressenterna och vara inriktad på att få till stånd reformer, såsom de politiska initiativ som anges i detta betänkande och de tillhörande yttrandena och i det tredje forumet om sociala tjänster av allmänt intresse, kommissionens andra tvåårsrapport och rapporterna från kommittén för socialt skydd, samt i andra relevanta förslag när dessa läggs fram. Parlamentet och kommissionsledamoten med ansvar för sociala frågor bör dela på ordförandeskapet för arbetsgruppen, som bör inbegripa företrädare för parlamentet, berörda kommissionsledamöter, rådet, arbetsmarknadens parter och organisationer inom det civila samhället som företräder användare och leverantörer av sociala tjänster av allmänt intresse, Regionkommittén, de lokala myndigheterna och andra berörda intressenter. Arbetsgruppen skulle kunna

- bedöma fördelarna med att inrätta ett europeiskt övervaknings- eller resurscentrum för sociala tjänster av allmänt intresse, vilket skulle samla in information från olika källor i medlemsstaterna och möjliggöra ett utbyte av god praxis på nationell, regional och lokal nivå när det gäller sociala tjänster av allmänt intresse,
- försöka nå ett brett samförstånd om åtgärder för att reda ut rättsliga oklarheter och tvetydigheter när det gäller sociala tjänster av allmänt intresse,
- undersöka huruvida de av EU:s inre marknadsregler som inverkar negativt på tillhandahållandet av sociala tjänster av allmänt intresse måste omformuleras, så att de – respekterar och stöder medlemsstaternas ansvar för att definiera, finansiera och tillhandahålla sociala tjänster av allmänt intresse, med hänsyn till kommissionens aktuella översyn av reglerna,
- genomföra, med hjälp av kommittén för socialt skydd, en heltäckande studie om hur sociala tjänster av allmänt intresse fungerar,
- undersöka hur medlemsstaterna, vid definitionen av sociala tjänster av allmänt intresse, kan ta hänsyn till könsspecifika tjänster, särskilt rådgivande och sociala tjänster som framför allt inriktar sig på kvinnor samt tjänster som är viktiga för kvinnors livskvalitet och jämställdheten, t.ex. hälso- och sjukvårdstjänster, framför allt tjänster som rör sexuell och reproduktiv hälsa, utbildning och omsorg för äldre personer,
- främja innovativa inslag, t.ex. ett medlemsstatsregister över sociala tjänster av allmänt intresse, ett pilotsystem för äldreomsorg och åtgärdsprogram baserade på den europeiska frivilliga kvalitetsramen,
- reflektera över hur medlemsstaterna kan utveckla former där både män och kvinnor bedriver hemhjälp och ger stöd till äldre och utsatta personer, och minska den negativa inverkan som vård av anhöriga har på familjemedlemmars sysselsättning och pensioner.

51. Europaparlamentet efterlyser ett fjärde europeiskt forum om sociala tjänster av allmänt intresse, i syfte att föra vidare initiativet i 2007 års Ferreirabetänkande, och se över framstegen mot en reform. Parlamentet begär också att den föreslagna arbetsgruppen ska lämna in en framstegsrapport till det fjärde forumet, så att forumet ges kontinuitet, handlingsfrihet och substans.

Tisdagen den 5 juli 2011

En frivillig europeisk kvalitetsram

52. Europaparlamentet välkomnar den frivilliga kvalitetsramen och insisterar på att principerna bör tillämpas och övervakas med hjälp av de föreslagna kvalitetskriterierna inom ramen för en öppen samordningsmetod där intressenterna måste inkluderas.

53. Europaparlamentet gläder sig över att kommissionen i de viktiga initiativ som bifogats till meddelandet om en europeisk plattform mot fattigdom och social utestängning föreslår att den frivilliga europeiska kvalitetsramen för sociala tjänster utvecklas på sektornivå, bl.a. när det gäller långvarigt vårdbehov och hemlöshet. Parlamentet ser gärna att kommissionen också tar sig an frågor som rör barnomsorg, funktionsnedsättning och subventionerat boende och att den använder lika möjligheter som en indikator.

54. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att klargöra sambandet mellan den frivilliga kvalitetsramen och den kvalitetsram som ingår i Prometheusprogrammet, så att dubbelarbete undviks. Medlemsstaterna uppmanas att använda den frivilliga kvalitetsramen för att utarbeta eller förbättra de nuvarande systemen för ackreditering och övervakning av kvaliteten på ett sätt som passar varje enskild medlemsstat. Medlemsstaterna bör utvärdera hur den frivilliga kvalitetsramen fungerar med hänvisning till stadgan om de grundläggande rättigheterna och protokoll 26 i EUF-fördraget.

55. För att man ska kunna tillhandahålla sociala tjänster av hög kvalitet är det nödvändigt att både män och kvinnor har anständiga arbetsförhållanden som är stabila och förenliga med medlemsstaternas lagar och praxis. Det måste också finnas en regelbunden kvalitetsutbildning samt delaktighet och egenmakt för användarna, och jämställdhetsperspektivet måste beaktas. Europaparlamentet betonar att frivilligarbete är värdefullt inom sociala tjänster av allmänt intresse men att det inte kan ersätta den nödvändiga förekomsten av professionell, utbildad arbetskraft såsom socialarbetare och allmän personal.

56. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja skapande av sysselsättning och tillväxtpotentialen i sektorn för sociala tjänster och hälso- och utbildningstjänster genom att erbjuda invandrare och EU-medborgare anständiga arbetsvillkor och tillgång till heltäckande system för socialt skydd.

57. Europaparlamentet anser att en särskilt viktig uppgift för socialarbetare bör vara att öka motivationen till arbete, utbildning eller näringsverksamhet i syfte att verka för självständighet och självförsörjning.

58. Europaparlamentet anser att principerna för den frivilliga kvalitetsramen kan användas för att bidra till att definiera kvalitetskriterier för tjänsterna. Dessa kriterier ska tillämpas på de omarbetade reglerna för offentlig upphandling när det gäller anbudsinfordringar och kontrakt, inklusive underentreprenader.

59. Europaparlamentet anser att man för att ytterligare förbättra den frivilliga kvalitetsramen bör ta med en hänvisning till finansieringen och tjänsteleverantörens ställning.

*

* *

60. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas och kandidatländernas parlament och regeringar, Regionkommittén samt Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.

Tisdagen den 5 juli 2011

Att göra EU:s utvecklingspolitik effektivare

P7_TA(2011)0320

Europaparlamentets resolution av den 5 juli 2011 om att göra EU:s utvecklingspolitik effektivare (2011/2047(INI))

(2013/C 33 E/08)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 208 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, där det fastställs att det främsta målet för unionens politik på detta område ska vara minskning och på sikt utrotning av fattigdom och att unionen ska ta hänsyn till målen för utvecklingssamarbetet vid genomförande av politik som kan påverka utvecklingsländerna,
- med beaktande av Förenta Nationernas millenniedeklaration av den 8 september 2000,
- med beaktande av Monterreysamförståndet, som antogs vid Internationella konferensen om finansiering för utveckling i Monterrey i Mexiko den 18–22 mars 2002,
- med beaktande av det europeiska samförståndet om utveckling ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument om EU:s handlingsplan för jämställdhet och ökat medinflytande för kvinnor i utvecklingsarbetet 2010–2015 (SEK(2010)0265) och rådets slutsatser av den 14 juni 2010 om millennieutvecklingsmålen, där rådet stöder EU:s handlingsplan på detta område,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1905/2006 av den 18 december 2006 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete ⁽²⁾ ("finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete"),
- med beaktande av EU:s uppförandekod om komplementaritet och arbetsfördelning inom utvecklingspolitiken ⁽³⁾,
- med beaktande av Parisförklaringen om biståndseffektivitet och Accrahandlingsplanen,
- med beaktande av Social Protection Floor-initiativet, som FN:s huvudstyrelse (Chief Executives Board, CEB) lanserade i april 2009,
- med beaktande av den europeiska utvecklingsrapporten "Social protection for inclusive development", som lades fram den 7 december 2010,
- med beaktande av ILO:s agenda för anständigt arbete och ILO:s globala sysselsättningspakt, som antogs i fullständig enighet den 19 juni 2009 vid Internationella arbetskonferensen,
- med beaktande av rapporten från Olivier De Schutter, FN:s särskilda rapportör för rätten till mat, med titeln "Agroecology and the Right to Food", som lades fram vid det 16:e mötet i FN:s råd för mänskliga rättigheter [A/HRC/16/49] den 8 mars 2011,

⁽¹⁾ EUT C 46, 24.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 378, 27.12.2006, s. 41.

⁽³⁾ Rådets slutsatser av den 15 maj 2007 (09558/2007).

Tisdagen den 5 juli 2011

- med beaktande av rapporten från FN:s livsmedels- och lantbruksorganisation, med titeln "The State of Food and Agriculture 2010-2011; Women in Agriculture – Closing the gender gap for development", som lades fram i Rom 2011,
- med beaktande av kommissionens initiativ i mars 2010 om en strukturerad dialog för ett effektivt utvecklingspartnerskap i syfte att identifiera konkreta sätt att öka effektiviteten när det gäller det civila samhällets organisationer och lokala myndigheters delaktighet i EU-samarbetet,
- med beaktande av kommissionens grönbok av den 10 november 2010 med titeln "EU:s utvecklingspolitik till stöd för en socialt integrerande tillväxt och en hållbar utveckling" (KOM(2010)0629),
- med beaktande av kommissionens grönbok av den 19 oktober 2010 om EU:s budgetstöd till tredjeländ i framtiden,
- med beaktande av sina resolutioner av den 23 maj 2007 om anständigt arbete för alla ⁽¹⁾, av den 24 mars 2009 om avtal i samband med millennieutvecklingsmålen ⁽²⁾, av den 25 mars 2010 om effekterna av den globala finansiella och ekonomiska krisen på utvecklingsländerna och utvecklingssamarbetet ⁽³⁾, av den 7 oktober 2010 om sjukvårdssystem i Afrika söder om Sahara och global hälso- och sjukvård ⁽⁴⁾, av den 15 juni 2010 om framstegen i uppnåendet av millennieutvecklingsmålen: halvtidsöversyn inför FN:s högnivåmöte i september 2010 ⁽⁵⁾, av den 25 november 2010 om klimatförändringskonferensen i Cancún (COP 16) ⁽⁶⁾ och av den 8 mars 2011 om beskattning och utveckling – samarbete med utvecklingsländer för att främja god förvaltning i skattefrågor ⁽⁷⁾,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utveckling (A7-0205/2011), och av följande skäl:
 - A. Minskning och utrotning av fattigdom är enligt Lissabonfördraget EU:s primära mål för utvecklingspolitiken.
 - B. Genom det europeiska samförståndet om utveckling bekräftas EU:s åtagande att minska fattigdomen och strävan att uppnå millennieutvecklingsmålen samt unionens engagemang för principerna om egenansvar, partnerskap, biståndseffektivitet och konsekvens i utvecklingspolitiken. Dessa är fortsatt mycket viktiga och ska vara vägledande för insatserna för att förbättra effekterna av EU:s utvecklingsbistånd.
 - C. Fattigdom rör inte bara ekonomin utan har också mänskliga, sociokulturella, politiska, säkerhetsmässiga, könsrelaterade och miljömässiga dimensioner, vilket man även måste ta hänsyn till i EU:s utvecklingspolitik.
 - D. Jämställdhet, kvinnors politiska och ekonomiska medinflytande och kvinnors åtnjutande av mänskliga rättigheter är grundläggande förutsättningar för minskad fattigdom och hållbar utveckling.

⁽¹⁾ EUT C 102 E, 24.4.2008, s. 321.

⁽²⁾ EUT C 117 E, 6.5.2010, s. 15.

⁽³⁾ EUT C 4 E, 7.1.2011, s. 34.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0355.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0210.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0442.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P7_TA (2010)0082.

Tisdagen den 5 juli 2011

Högeffektiv utvecklingspolitik

1. Europaparlamentet välkomnar försöken att ta fram europeiska landstrategidokument för att förbättra samordningen mellan kommissionen och medlemsstaterna. Parlamentet betonar att man i programplaneringen måste säkerställa att agendan för biståndseffektivitet genomförs och att parlamentets rätt att utöva demokratisk kontroll i enlighet med artikel 290 i Lissabonfördraget respekteras.
2. Europaparlamentet begär än en gång att Europeiska utvecklingsfonden (EUF) inbegrips i EU-budgeten som ett viktigt steg mot en förbättrad samordning mellan EU:s olika stödinstrument. Parlamentet påpekar dock att detta varken får leda till en minskning av medlen till det framtida instrumentet för utvecklings-samarbete eller till EUF (jämfört med nuvarande nivåer).
3. Europaparlamentet betonar att effekterna av EU:s bistånd kan ökas avsevärt redan nu om de principer som styr åtgärderna på utvecklingsområdet genomförs fullt ut, t.ex. inriktningen på fattigdomsbekämpning i EU:s bistånd, konceptet för en konsekvent utvecklingspolitik och åtagandena från Paris och Accra om biståndseffektivitet. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att ta initiativet i dessa frågor, särskilt inför högnivåforumet om biståndseffektivitet i Busan, och att se till att denna avgörande process följer de mål som tidigare ställts upp i EU:s operativa ram för biståndseffektivitet 2015.
4. Europaparlamentet anser att de program och den politik som finansieras av EU bör bli föremål för systematiska utvärderingar så att man kan identifiera de effektivaste utvecklingsinsatserna. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att utifrån noggranna kriterier och indikatorer utforma övergripande riktlinjer för sådana utvärderingar. Fokuseringen på politikens genomslagskraft får dock inte leda till att de uppnådda resultaten utvärderas endast utifrån kvantitativa kriterier och i ett kortsiktigt perspektiv.
5. Europaparlamentet anser att "millennieutvecklingsmålskontrakt" utgör en positiv modell för ett förutsägbart och resultatbaserat bistånd, och att detta koncept därför bör vidareutvecklas av kommissionen och medlemsstaterna.
6. Europaparlamentet påminner om att en ansvarsfull styrning som bygger på deltagande är en viktig faktor för utveckling, vilket också fastslås i det europeiska samförståndet om utveckling. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att övervaka och rapportera om samhällsstyrningsmetoder i utvecklingsländer, bland annat om korruptionsbekämpning, åtgärder för att förbättra den offentliga finansiella förvaltningen, insatser för att öka insynen samt upprätthållande av de mänskliga rättigheterna. Parlamentet stöder kommissionens förslag om att i högre grad främja god samhällsstyrning och korruptionsbekämpning i mottagarländerna, men betonar samtidigt att mekanismer där bistånd används som ett incitament för politiska reformer måste vara transparenta, särskilt prioritera demokrati och mänskliga rättigheter och engagera nationella intressenter på utvecklingsområdet.
7. Europaparlamentet betonar att man för att följa konceptet om demokratiskt egenansvar bör stödja parlament, lokala och regionala myndigheter, civilsamhället och andra intressenter i deras försök att utföra sin uppgift att fastställa utvecklingsstrategier, ställa regeringar till svars och övervaka och utvärdera tidigare prestationer och utvecklingsresultat. Parlamentet betonar dessutom att territoriella utvecklingsstrategier ökar mottagarländernas egenansvar.
8. Europaparlamentet uppmanar EU att uppfylla åtagandena från Accra genom att tillhandahålla medel och lämpligt stöd till sina partnerregeringar för att möjliggöra ett meningsfullt deltagande för medborgarna i civilsamhällets organisationer.
9. Europaparlamentet vill peka på den roll som de lokala och regionala myndigheterna med sina nätverk har för att öka genomslagskraften för EU:s utvecklingspolitik. Parlamentet betonar att de nationella parlamenten i mottagarländerna har de bästa förutsättningarna för att fastställa prioriterade sektorer, utarbeta och

Tisdagen den 5 juli 2011

anta landstrategidokument och fleråriga budgetar samt övervaka budgetanslag i samråd med civilsamhället innan den politiska dialogen med givarna inleds, med målsättningen att stärka parlamentariskens roll i beslutsprocessen.

10. Europaparlamentet framhåller att det finns ett starkt samband mellan en effektiv utvecklingspolitik och kapacitetsutveckling. Parlamentet påpekar att kapacitetsutveckling bör betraktas som en integrerad process för att öka medborgarnas, organisationernas, regeringarnas och samhällenas möjligheter att utforma hållbara utvecklingsstrategier, och att kapacitetsutveckling är en process som kräver egenansvar från och politiskt utrymme för partnerländerna.

11. Europaparlamentet påpekar att en grundläggande förutsättning för ett verkningsfullt utvecklingsstöd är att stöd till kapacitetsutveckling inte bara ges genom budgetstödinstrumentet utan även via tekniskt samarbete. Parlamentet påpekar att dessa instrument med tiden kan bidra till att öka partnerländernas känsla av egenansvar för och solidarisering med förändringsprocesserna.

12. Europaparlamentet betonar att målet att öka biståndets inverkan och uppnå fler resultat/mer valuta för pengarna inte får leda till en riskovillig utvecklingspolitik som endast inriktas på "lätta länder". Parlamentet kräver att fattigdomsutrotning även fortsättningsvis måste utgöra det avgörande kriteriet för tilldelning av utvecklingsbistånd från EU och att biståndseffektiviteten måste förbättras genom fokusering på konkreta resultat. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se över omfattningen av finansieringsinstrumenten och att inrikta det offentliga utvecklingsbiståndet på de fattigaste och mest sårbara länderna samt på de fattigaste samhällsskikten, särskilt de människor som löper störst risk för social utestängning, t.ex. kvinnor, barn, äldre personer och personer med funktionshinder, samtidigt som uppnådda resultat och biståndets inverkan beaktas. Parlamentet efterlyser en utfasningsperiod för tilldelningen av offentligt utvecklingsbistånd till tillväxtekonomier.

13. Europaparlamentet understryker behovet av att skilja mellan behoven hos de minst utvecklade länderna och medelinkomstländerna, i synnerhet de som är på väg att bli bidragsgivare. Parlamentet påminner om att 72 procent av världens fattiga lever i de minst utvecklade länderna och om att samarbetet och dialogen därför bör fortsätta för att bemöta den ihållande fattigdomen och ojämlikheten. Parlamentet utvecklar det samarbete som ligger utanför det officiella utvecklingsbiståndet och som bedrivs med de minst utvecklade länderna och med strategiska partner inte får finansieras genom den redan låga utvecklingsbudgeten.

14. Europaparlamentet anser att EU:s utvecklingspolitik bör sikta på att eliminera hinder för utveckling, såsom dumpning av jordbruksprodukter, obefogade skuldbördor, kapitalflykt och orättvis handel. Det är även viktigt att skapa internationella förutsättningar för att bekämpa fattigdom, garantera en anständig inkomst och försörjning och sörja för att de grundläggande mänskliga rättigheterna respekteras, inklusive sociala och ekonomiska rättigheter.

15. Europaparlamentet erinrar om att mänskliga rättigheter och icke-diskriminering ska ses som universella värden och utgöra den princip som ska ligga till grund för en större genomslagskraft för EU:s utvecklingspolitik.

16. Europaparlamentet understryker att bekämpandet av ojämlikhet – inklusive ojämlikhet mellan könen – förstärker den människorättsbaserade strategi som förespråkas i det europeiska samförståndet om utveckling och kan leda till att fattigdomen minskas snabbare.

17. Europaparlamentet är medvetet om att utvecklingen hämmas till följd av konflikter och katastrofer. Parlamentet anser därför att det är både viktigt och kostnadseffektivt att investera i förebyggande åtgärder.

18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillsammans med intresserade medlemsstater ge nya innovativa biståndsstrategier en chans, t.ex. betalning vid biståndsliverans, resultatbaserat bistånd och resultatbaserad finansiering.

Tisdagen den 5 juli 2011

19. Europaparlamentet understryker att en förutsättning för att man ska kunna genomföra en effektiv utvecklingspolitik och uppnå millennieutvecklingsmålen är att det finns konsekvens i politiken. Parlamentet uppmanar kommissionen att fastställa tydliga ansvarsområden och ledningsstrukturer på högsta nivå för att det åtagande om konsekvens i utvecklingspolitiken som finns i fördraget ska kunna införas, och begär att kommissionen, Europeiska utrikestjänsten och EU-delegationerna avsätter tillräckliga resurser för detta ändamål.

20. Europaparlamentet anser att EU:s utvecklingspolitik bör ha en incitamentsbaserad inriktning för att vara verkningsfull, som grundas på större differentiering genom att de länder som visar goda resultat belönas och de länder som är längst ifrån att nå målen får hjälp.

21. Europaparlamentet kräver att riktade innovativa finansieringsmekanismer som fokuseras på välståndsskapande, egendomsrättigheter och begränsning av kapitalflykten beaktas i utformningen av lokaliserade utvecklingsriktlinjer, enligt mottagarländernas särskilda prioriteringar.

Uppfyllande av finansiella åtaganden

22. Europaparlamentet upprepar sin ståndpunkt om att målet att avsätta 0,7 procent av unionens bruttonationalinkomst (BNI) till offentligt utvecklingsbistånd måste uppnås. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att hitta nya källor för utvecklingsfinansiering, t.ex. en skatt på finansiella transaktioner på global nivå, finansiering från den privata sektorn och marknadsinriktade lösningar, och motsätter sig alla ändringar eller utvidgningar av den definition av offentligt utvecklingsbistånd som fastställts av OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd.

23. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att fullgöra sina uppfyllda finansiella åtaganden, inklusive åtagandena om mödrars och barns hälsa inom ramen för G8:s Muskoka-initiativ.

24. Europaparlamentet påpekar att bistånd måste ges på ett förutsägbart sätt, kopplas till nationella planer och prioriteringar och uppmuntra till insyn och ansvarsskyldighet från de berörda givarregeringarnas, icke-statliga organisationernas och partnerstaternas sida.

25. Europaparlamentet anser att mervärdet av kommissionens utvecklingsbistånd och det faktum att tidsgränsen för millennieutvecklingsmålen närmar sig rättfärdigar en betydande realökning av de årliga siffrorna för offentligt utvecklingsbistånd under nästa fleråriga budgetram. Parlamentet betonar att den andel av det sammanlagda biståndet som kanaliseras via EU-budgeten inte får minskas och även fortsättningsvis bör inriktas på fattigdomsbekämpning.

26. Europaparlamentet påminner om att det bistånd som ges via EU:s framtida instrument för utvecklingsarbete även i fortsättningen måste vara kopplat till de kriterier för offentligt utvecklingsbistånd som fastställts av OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd.

27. Europaparlamentet vill att man inom EU utökar satsningen på utbildning och information om utveckling. Parlamentet betonar att detta inte bara bör ses som ett sätt att öka allmänhetens stöd för utvecklingsbiståndet utan också som ett sätt att ge alla människor i EU möjlighet att förstå globala utvecklingsfrågor. Parlamentet påpekar att om man lyckas öka medvetenheten om dessa frågor och komma till rätta med den likgiltiga inställningen till skyldigheten att hjälpa utvecklingsländerna så skulle detta stärka EU:s utvecklingspolitik.

Tisdagen den 5 juli 2011

28. Europaparlamentet konstaterar att det för att öka allmänhetens medvetenhet och komma till rätta med den likgiltiga inställningen till dessa frågor krävs insatser för att förbättra insynen i biståndsutgifter, öka spridningen av oberoende konsekvensanalyser och tillämpa strängare påföljder för de aktörer som har förskingrat utvecklingsbistånd.

Främjande av en tillväxt som gynnar de fattiga

29. Europaparlamentet är medvetet om att ekonomisk tillväxt är en avgörande drivkraft i utvecklingen. Parlamentet betonar dock att tillväxt bara är ett instrument bland många, och att maximerad tillväxt inte automatiskt leder till maximerad utveckling. Parlamentet noterar i synnerhet att tillväxtens effekter på fattigdomen skulle kunna vara mycket större om ojämlikheterna minskades och de mänskliga rättigheterna respekterades. Parlamentet kräver därför att EU:s utvecklingsbistånd inriktas på att skapa en tillväxt som gynnar de fattiga genom att man vidtar åtgärder som specifikt fokuserar på fattiga och marginaliserade personer, i syfte att öka deras andel av det nationella välståndet och göra det möjligt för dem att bli en drivkraft för en verkligt integrerande tillväxt, såsom mikrokrediter och mikrofinansiering samt andra marknadslösningar.

30. Europaparlamentet påpekar att en politik som endast grundas på ekonomisk tillväxt har en begränsad inverkan när det gäller fattigdomsutrotning och främjande av social sammanhållning, vilket den senaste tidens finans-, klimat-, energi- och livsmedelskriser har visat. Parlamentet förespråkar en hållbar utveckling som baseras på rättvis handel och social rättvisa, och som gynnar de nuvarande generationerna utan att riskera framtida generationers tillgång till resurserna.

31. Europaparlamentet betonar att varje politik för ekonomisk tillväxt måste åtföljas av en politik för att främja införandet av sociala normer och miljönormer samt en aktiv politik för social trygghet.

32. Europaparlamentet understryker att EU:s politik bör främja tillväxt i de sektorer i ekonomin där de fattiga tjänar sitt levebröd, såsom inom jordbruket, och ägna större uppmärksamhet åt den informella sektorn. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja åtgärder som säkrar äganderätten när det gäller mark och gör det lättare för fattiga att få tillgång till mark, marknader och krediter och andra ekonomiska tjänster samt kunskapsutveckling, utan att man förstärker redan existerande ojämlikheter eller befäster asymmetriska beroendestrukturer.

33. Europaparlamentet stöder satsningarna på näringslivs- och infrastrukturutveckling som bidrar till en hållbar ekonomisk tillväxt samtidigt som sociala normer och miljönormer respekteras. Parlamentet konstaterar att det effektivaste sättet att öka tillväxten och hjälpa människor ur fattigdom är att öka näringslivs- och marknadsutvecklingen.

34. Europaparlamentet påpekar att näringslivsutveckling har en enorm potential för att förändra de nationella ekonomierna och att detta, till skillnad från jordbruksexport eller utvinning av naturresurser, som utsätter ekonomierna för chocker, sannolikt ger mer utrymme för långsiktig produktivitetstillväxt. Parlamentet uppmanar därför utvecklingsländerna att ta itu med denna fråga genom att utforma och genomföra en industrialiseringspolitik med särskild inriktning på tillverkningsspecialisering och kapacitetsuppbyggnad inom handeln.

35. Europaparlamentet betonar att den industriella tillväxten måste vara energieffektiv så att BNP-tillväxten frikopplas från oljeberoendet och växthusgasutsläppen. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att göra allt som står i deras makt för att underlätta överföringen av energieffektiv teknik och bästa praxis till utvecklingsländerna.

Tisdagen den 5 juli 2011

36. Europaparlamentet anser att finansiering av storskaliga export- eller infrastrukturprojekt visserligen är attraktivt eftersom sådana initiativ ger synbara resultat, men påpekar att detta inte nödvändigtvis är den bästa strategin för att skapa fördelar för befolkningen i allmänhet och fattiga marginaliserade samhällen i synnerhet.

37. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att mer systematiskt stödja ILO:s agenda för anständigt arbete i utvecklingsländer, i syfte att främja skapandet av högkvalitativa arbetstillfällen och värna om grundläggande arbetsnormer.

38. Europaparlamentet framhåller att en diversifiering av utvecklingsländernas ekonomi och en minskning av deras importberoende måste utgöra prioriterade mål för en tillväxtfrämjande politik.

39. Europaparlamentet betonar att investeringsprojekt som stöds av EU-mekanismer som kombinerar bistånd och lån måste vara föremål för övervakning och konsekvensanalyser av internationellt överenskomna sociala normer och miljönormer. Parlamentet betonar att beslutsprocessen när det gäller urvalet av projekt måste vara transparent och förenlig med EU:s landsstrategidokument, principen om ländernas egenansvar och EU:s åtagande om frikoppling av bistånd.

40. Europaparlamentet betonar att en kombination av olika biståndsformer bör ge upphov till nya medel och inte får innebära att bidragen från EU:s offentliga utvecklingsbistånd ersätts med lån.

41. Europaparlamentet betonar att utvecklingspolitiken inte kan bli verkligt effektiv utan lämpliga rättsliga ramar, särskilt när det gäller markrättigheter och avtalsrätt.

42. Europaparlamentet understryker att främjande av jämställdhet kommer att frigöra kvinnornas produktivitet och på så vis bidra till en hållbar utveckling som gynnar de fattiga.

Mänsklig utveckling

43. Europaparlamentet betonar att fattigdom inte bara mäts i ekonomiska termer och att fattigdom i vidare bemärkelse innebär att människor förnekas rätten till grundläggande rättigheter som mat, utbildning, hälsa och yttrandefrihet.

44. Europaparlamentet understryker att tillhandahållandet av grundläggande socialtjänster är avgörande för att skapa en tillväxt som gynnar de fattiga och för att nå millennieutvecklingsmålen. Parlamentet vill att 20 procent av allt EU-stöd öronmärks för grundläggande socialtjänster, såsom definierats av FN i millennieutvecklingsmålen (indikator 8.2 för mål 8 "Utveckla ett globalt partnerskap för utveckling"), med särskild inriktning på fri och allmän tillgång till primärvård och grundskoleutbildning, och med hänsyn till EU:s stöd till initiativet "Utbildning för alla" och 2010 års meddelande om EU:s roll i det globala hälsoarbetet. Parlamentet uppmanar att särskild hänsyn måste tas till sårbara grupper och de personer som löper stor risk för social utestängning, t.ex. funktionshindrade personer.

45. Europaparlamentet understryker att flickors utbildning och främjande av jämställdhet inom utbildningen är en central faktor för utveckling, och att viktiga utvecklingsmöjligheter går förlorade om man inte hanterar problemet med könsskillnader i politiken och åtgärderna på detta område. Parlamentet påpekar att flickors utbildning är ett av de områden där utvecklingsinvesteringar är allra mest verksamma, både på det

Tisdagen den 5 juli 2011

privata och på det sociala planet och för individer, familjer och samhället i stort, genom att minska födelsetalen, sänka dödligheten bland mödrar, spädbarn och barn, skydda mot hiv/aids-smitta, öka andelen kvinnor i arbetskraften och höja lönerna samt skapa generationsöverskridande utbildningsfördelar.

46. Europaparlamentet anser att man måste överbygga de finansieringsskillnader mellan olika hälso- och sjukvårdssystem som följer av nedskärningar inom området för sexuell och reproduktiv hälsa samt att man måste investera i kampen mot hiv/aids och andra sjukdomar.

47. Europaparlamentet påpekar att satsningar på barn och ungdomar utgör långsiktiga investeringar för en hållbar mänsklig utveckling.

48. Europaparlamentet välkomnar FN:s Social Protection Floor-initiativ, och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka stödet till utvecklingsländernas nationella socialskyddsprogram och att ta fram en heltäckande politisk ram för frågan som även ska omfatta aspekter som jämställdhet och ökat inflytande för kvinnor.

49. Europaparlamentet skulle vilja se insatser från EU:s sida för att man på ett mer systematiskt sätt ska kunna hantera frågan om sambanden mellan den externa dimensionen hos EU:s migrations- och asylpolitik och andra politikområden med kopplingar till migrationsfrågor, t.ex. sysselsättning, utbildning, rättigheter och socialt skydd.

50. Europaparlamentet anser att skatteinkomster är en central förutsättning för att utvecklingsländerna ska kunna tillmötesgå den egna befolkningens mest grundläggande behov och bli mindre beroende av utländskt bistånd samt främja demokratisk ansvarighet. Parlamentet upprepar sin åsikt att EU måste stödja partnerländerna i utvecklingen av rättvisa, överskådliga och effektiva skattesystem för att generera de inkomster som behövs för socialskyddet och för en politik som gynnar fattiga. På internationell nivå måste EU fortsätta att verka för en ökad finansiell insyn och se till att utvecklingsbiståndet fördelas mellan partnerländerna. Parlamentet anser att utbyte av bästa praxis och information inom det skattepolitiska området är en förutsättning för att få till stånd rättvisa skattesystem.

51. Europaparlamentet pekar på den reella betydelse som ligger i mänskliga rättigheter och på de många olika sätt som EU kan hjälpa till att skapa förutsättningar för att samtliga mänskliga rättigheter ska respekteras.

Den privata sektorns deltagande

52. Europaparlamentet är medvetet om att utvecklingen av den privata sektorn i utvecklingsländer är avgörande för att skapa arbetstillfällen, tillhandahålla tjänster och höja välfärden. Parlamentet erinrar om att 90 procent av arbetstillfällena i utvecklingsländerna finns inom den privata sektorn. Parlamentet betonar att EU:s utvecklingsbistånd, i enlighet med agendan om att skapa en tillväxt som gynnar de fattiga, bör vara inriktat på att ordna finansiering åt inhemska företag, mobilisera inhemskt kapital och hjälpa mottagarländerna att skapa en miljö som bidrar till utvecklingen av små och medelstora företag och mikroföretag samt på att undanröja formella hinder och hinder för tillgång till kapital och överkomliga krediter. Parlamentet understryker också att kapacitetsbyggandet framför allt bör inriktas på fattigare företagare.

53. Europaparlamentet erinrar om vikten av en privat sektor som tar ett socialt och ekologiskt ansvar för att en hållbar utveckling snabbare ska kunna förverkligas. Parlamentet uppmanar kommissionen att främja och stödja bland annat företag inom den sociala ekonomin som verkar i enlighet med vissa etiska och ekonomiska principer.

54. Europaparlamentet ser det som viktigt att man noggrant analyserar de eventuella risker som ett ökat deltagande från den privata sektorns sida skulle kunna innebära och att man därför bör fastställa tydliga kriterier för stöd till projekt inom den privata sektorn samt utforma strikta mekanismer för konsekvensbedömningar så att man kan säkerställa att den privata sektorns investeringar är hållbara, ligger i linje med överenskomna internationella utvecklingsmål och inte innebär en återgång till ett bundet bistånd.

Tisdagen den 5 juli 2011

55. Europaparlamentet erinrar om att offentliga investeringar i kollektiva nyttigheter, kollektiv infrastruktur och kollektiva tjänster är en grundförutsättning för att en hållbar tillväxt ska kunna skapas och för att skillnaderna i samhället faktiskt ska kunna minska.

56. Europaparlamentet betonar att investeringsprojekt i utvecklingsländer där den privata sektorn deltar och som finansieras av EU bör uppfylla internationellt överenskomna miljö-, social- och transparensnormer och normer för mänskliga rättigheter samt följa mottagarländernas utvecklingsplaner. Parlamentet motsätter sig allt samarbete med privata enheter som direkt eller indirekt skulle kunna leda till någon form av skatteundandragande eller skatteflykt. Parlamentet uppmanar kommissionen att se över sina kontrollmekanismer när beslut om finansiering av råvaruutvinningsprojekt ska fattas.

57. Europaparlamentet anser att investeringar ger positiva effekter för tillväxten och sysselsättningen, inte bara i EU utan även i utvecklingsländerna. Parlamentet betonar att industriländerna har ett ansvar för att investeringar i och tekniköverföring till inhemska företag främjas i högre utsträckning, så att det inom de nya sektorer som växer fram i utvecklingsländerna blir möjligt att tillämpa kvalitetsstandarder och internationella sociala normer och miljönormer. Parlamentet betonar också att det behövs ökat samarbete för att hjälpa utvecklingsländerna att stärka sin institutionella kapacitet och tillsynskapacitet när det gäller utländska investeringar.

58. Europaparlamentet uppmanar EU att erkänna utvecklingsländernas rätt att reglera investeringarna, gynna investerare som stöder partnerlandets utvecklingsstrategi och ge företräde åt inhemska och regionala investerare för att främja regional integration.

59. Europaparlamentet uppmanar EU att uppfylla sina åtaganden när det gäller utvecklingshjälp inom ramen för strategin för handelsrelaterat bistånd ("aid for trade") med särskild inriktning på projekt som utformats för att hjälpa utvecklingsländerna att utveckla sin handelsrelaterade kompetens och förbättra försörjningskedjan så att de i slutänden kan konkurrera på regionala och globala marknader.

60. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett lagstiftningsförslag med samma syfte som den nya amerikanska lagen om "konfliktmineraler", dvs. att bekämpa illegal minarexploatering i utvecklingsländer, inte minst i Afrika, som göder inbördeskrig och konflikter och så att man kan spåra mineraler som importeras till EU-marknaden.

61. Europaparlamentet anser att de offentlig-privata partnerskapen som innebär att den privata sektorn involveras i utvecklingsarbetet och som stöds av kommissionen måste bli föremål för analys och utvärdering, så att vi kan dra lärdom av denna erfarenhet innan vi inför ett nytt utvecklingspolitiskt koncept som innebär att offentliga medel används för att mobilisera finansieringsmöjligheter inom den privata sektorn.

62. Europaparlamentet betonar att allt stöd till den privata sektorn måste ges parallellt med stöd till nationella, regionala och lokala myndigheter och parlament i mottagarländerna så att de kan skapa en effektivare reglering av marknaderna, främja insyn, tillämpa en rättvis skattepolitik och gott styre samt bekämpa korruption, inom såväl företag och frivilligorganisationer som regeringar och offentliga myndigheter.

Klimatförändringar, energi och hållbar utveckling

63. Europaparlamentet välkomnar förslaget om att inrikta utvecklingssamarbetet på hållbar energi och erinrar om att tillgång till energi är en förutsättning för att millennieutvecklingsmålen ska kunna nås. Parlamentet kräver att de fattigas tillgång till vatten och energi, tillsammans med tillhandahållandet av offentliga tjänster och lokal utveckling, måste vara huvudmålen för EU-stödda projekt.

Tisdagen den 5 juli 2011

64. Europaparlamentet anser att prioritet bör ges åt hållbara energilösningar på lokal och regional nivå, t.ex. en decentraliserad energiproduktion, så att prioriteringarna på utvecklingsområdet kan samordnas med behoven på miljöområdet.

65. Europaparlamentet noterar de enorma möjligheter som många utvecklingsländer erbjuder när det gäller förnybara energikällor (solenergi, vindkraft, geotermisk energi och biomassa). Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att genomföra projekt för förnybar energi i utvecklingsländer och att tillhandahålla teknik, expertis och investeringsmöjligheter, eftersom detta är en förutsättning för ekonomisk och social utveckling och minskar dessa länders beroende av fossila bränslen och deras sårbarhet när det gäller prisfluktuationer.

66. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att det offentliga utvecklingsbistånd som EU ger för att förbättra energitillgången främjar den lokala ekonomiska utvecklingen, gröna jobb och minskad fattigdom och att det inte är kopplat till eller används för att stödja europeiska företag. Parlamentet uppmanar även kommissionen att inte blanda ihop en politik vars syfte är att underlätta de fattigas tillgång till energi med arbetet för att nå EU:s klimatmål eller tillgodose egna energiförsörjningsbehov.

67. Europaparlamentet välkomnar utvecklingsländernas initiativ att investera i livsmedelsproduktion istället för i biobränsleproduktion, så att de kan trygga sin livsmedelsförsörjning.

68. Europaparlamentet erinrar om att de utvecklade länderna har en skyldighet att inta en ledande roll när det gäller att bygga upp en global ekonomi med låga koldioxidutsläpp så att utsläppen kan minskas i den utsträckning som krävs. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att föregå med gott exempel när det gäller att minska sina utsläpp.

69. Europaparlamentet är medvetet om att arbetet med att bekämpa klimatförändringarna och arbetet med att nå centrala utvecklingsmål utgör målsättningar som stärker varandra sinsemellan. Parlamentet betonar behovet av mer systematiska satsningar på en integrering av ekosystembaserade åtgärder för anpassning till och minskning av effekterna av klimatförändringen och för katastrofriskreducering. Parlamentet efterlyser därför ett helhetsperspektiv som integrerar miljödimensionen i utvecklingsprogram och utvecklingsprojekt genom att till exempel skärpa reglerna för gränsöverskridande avfallstransporter och illegal skogsavverkning.

70. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att analysera effekterna av fenomenet klimatflyktingar. Enligt vissa beräkningar kommer fram till 2050 uppemot 200 miljoner människor att ha tvingats flytta p.g.a. gradvist försämrade levnadsvillkor. Det är viktigt att EU via sin utvecklingspolitik bidrar med bistånd och till att minska antalet klimatflyktingar genom att investera i teknik, mänskliga resurser och ekonomiskt bistånd.

71. Europaparlamentet utvecklar sin ståndpunkt att en integrering inte får ersätta de åtaganden om nya och utvidgade resurser som EU och andra biståndsgivare har gjort för att stödja utvecklingsländernas insatser för att mildra effekterna av och anpassa sig till klimatförändringarna. Parlamentet understryker att denna strategi måste omfatta en lokal och/eller regional dimension för att de specifika problem som uppstår inom dessa områden ska kunna hanteras och påminner om att klimatfinansieringen – och kollektiva nyttigheter i allmänhet – inte får finansieras via det offentliga utvecklingsbiståndet och därför måste vara nytt och gå utöver medlemsstaternas åtagande om att avsätta 0,7 procent av BNI till utvecklingsbistånd.

72. Europaparlamentet betonar vikten av en hållbar utveckling i städerna dels som en del av den internationella agendan, dels som insatser på lokal, regional och nationell nivå som kan ge positiva effekter för livskvaliteten för alla människor runt om i världen, inte minst för människor i utvecklingsländerna.

Tisdagen den 5 juli 2011

73. Europaparlamentet påpekar att hållbar utveckling kan uppnås endast genom att mottagarländernas kapacitetsuppbyggnad stärks och deras grundläggande infrastruktur förbättras.

74. Europaparlamentet kräver att artikel 8 j i konventionen om biologisk mångfald, som utgör en grundsten för hållbar utveckling, inkluderas och genomförs i samband med de nationella och regionala strategidokumenterna.

75. Europaparlamentet är medvetet om att skogsskövling och import av virke från ohållbart skogsbruk till EU-marknaden har bidragit till naturkatastrofer och fattiga länders sårbarhet. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och rådet att i den nya utvecklingspolitiska strategin införa ett totalförbud mot handel med illegalt avverkat virke inom EU.

Livsmedelstrygghet och jordbruk

76. Europaparlamentet upprepar sin ståndpunkt att EU bör inrikta sitt utvecklingsbistånd på att trygga livsmedelsförsörjningen i utvecklingsländerna och främja en hållbar, lokal, småskalig och ekologisk jordbruksproduktion. Parlamentet betonar att man framför allt måste ge småjordbrukare tillgång till produktionsmedel (mark, tryggad äganderätt, utsäde, utbildning, krediter och rådgivning), förädlings- och försäljningsmöjligheter samt tillträde till lokala och internationella marknader.

77. Europaparlamentet hänvisar till IAASTD-rapporten och kräver stöd till en omställning till ett organiskt och ekologiskt hållbart jordbruk. En sådan omställning, som ska bygga på erfarenheterna från småskalig jordbruksproduktion, utgör också ett konkret exempel på klimatanpassning.

78. Europaparlamentet betonar att det är viktigt att särskilt stödja kvinnor som är verksamma inom jordbruket, eftersom forskning visar att ett mer jämställt jordbruk skulle kunna öka den totala jordbruksproduktionen i utvecklingsländer med 2,5–4 procent och att kvinnor spenderar en större del av sin inkomst på livsmedel, hälsa, kläder och utbildning för sina barn. Parlamentet betonar att alla former av diskriminering mot kvinnor måste upphöra och efterlyser en ökad medvetenhet om jämställdhetsfrågor inom jordbrukspolitiken och programmen på jordbruksområdet. Parlamentet understryker dessutom att kvinnor måste ses som likvärdiga partner i en hållbar utveckling av jordbruket och livsmedelssäkerheten.

79. Europaparlamentet kräver att EU även bemöter de bakomliggande orsakerna till den osäkra livsmedelsförsörjningen, såsom bristande respekt för människors rätt till mat, spekulation på livsmedelspriser och landgrabbing. Parlamentet upprepar att man vid reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken måste ta hänsyn till de åtaganden som finns i fördraget om förbättrad konsekvensen i utvecklingspolitiken, rättvis konkurrens och stöd till utvecklingsländernas möjligheter och deras egen produktion. Parlamentet efterlyser åtgärder för att eliminera landgrabbing och ohållbart utnyttjande av mark- och vattenresurser, för att garantera mindre markägares och inhemska jordbrukares äganderätt till sin mark och deras tillgång till jordbruksmark och för att få ett slut på utsädesmonopolen och beroendet av specialiserade bekämpningsmedel.

80. Europaparlamentet noterar att jordbruksproduktionen, för att vi ska kunna föda en världsbefolkning som 2050 förväntas överstiga 9 miljarder, måste öka med 70 procent fram till dess, samtidigt som vi måste begränsa vår användning av mark, vatten och bekämpningsmedel. Den globala livsmedelstryggheten är en akut fråga för EU, och parlamentet vill se omedelbara och konsekventa insatser för att livsmedelstryggheten ska kunna garanteras på såväl europeisk som global nivå.

Tisdagen den 5 juli 2011

81. Europaparlamentet betonar att en bristande livsmedelsförsörjningstrygghet kräver en mängd insatser inom olika sektorer, t.ex. när det gäller förvaltning av lokala naturresurser, ökade produktion och tillverkning, utbildning, uppbyggnad av branschorganisationer, skyddsnet för de mest sårbara, information om näringslära samt även en diversifiering av sysselsättningen på landsbygden till att omfatta mer än endast jordbrukssektorn, så att hushållen på landsbygden kan öka sina inkomster, med tanke på att det är dessa människor som i första hand drabbas av svält.
82. Europaparlamentet pekar på behovet av förbättrade jordbruksproduktionsmetoder, bl.a. lågkostnadsteknik, av tillgång till jordbruksforskning och av ökad produktivitet och effektivitet i utvecklingsländerna så att hållbarheten kan stärkas.
83. Europaparlamentet uppmanar EU och utvecklingsländerna att främja markägandet som ett instrument för att minska fattigdomen. Detta kan ske genom att äganderätten stärks och genom att jordbrukare, småföretagare och lokala intressegemenskaper ges bättre kreditmöjligheter.
84. Europaparlamentet ser med stor oro på de regeringsstödda markuppköp i framför allt Afrika som nyligen gjorts av utländska investerare och som hotar att undergräva den lokala livsmedelsförsörjningen och orsaka en social instabilitet som, om den inte hanteras på rätt sätt, kan få oförutsebara och långtgående konsekvenser.
85. Europaparlamentet påpekar att EU:s partnerskapsavtal om fiske bör kunna underlätta en konsolidering av fiskeripolitiken i partnerskapsländerna och stärka deras förmåga att garantera såväl ett hållbart fiske i de egna vattnen som den lokala sysselsättningen inom denna sektor.
86. Europaparlamentet anser att en central aspekt av utvecklingspolitiken bör utgöras av såväl ett adekvat skydd mot vattenrelaterade katastrofer och sjukdomar som tillgång till tillräckligt med vatten av god kvalitet till rimliga kostnader, utan att göra avkall på hållbarheten inom livsviktiga ekosystem, så att man kan tillgodose behoven av mat och energi och andra grundläggande behov som hör samman med ett hälsosamt och produktivt liv.

Öppenhet och insyn

87. Europaparlamentet vill att en elektronisk databas med uppgifter om det offentliga utvecklingsbiståndet skapas i syfte att öka insynen i och allmänhetens acceptans för utvecklingsprojekt som helt eller delvis finansieras av EU eller medlemsstaterna. Med hjälp av en sådan databas skulle användare kunna identifiera samtliga projekt och program som EU-finansierar och, i förekommande fall, FN-organ driver i mottagarländerna, samt få information om vem som finansierar och vilka organisationer som genomför dem. Databasen bör vara användarvänlig och tillgänglig för alla via internet. Den bör ha en funktion som gör att det är lätt att söka efter vissa uppgifter med hjälp av en uppsättning fastställda kriterier (biståndsgivare, sektor inom kommittén för utvecklingsbistånd, plats, projektstatus, finansieringstyp och millennieutvecklingsmål) samt innehålla tabeller och kartor för analysändamål. Parlamentet påpekar att en sådan databas även är viktig för att stärka samordningen och harmoniseringen mellan olika givare samt för relationerna till mottagarlandets regering.

*

* *

88. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Onsdagen den 6 juli 2011

Europeiska bredbandssektorn – investeringar i digitalt baserad tillväxt

P7_TA(2011)0322

Europaparlamentets resolution av den 6 juli 2011 om Europeiska bredbandssektorn – investeringar i digitalt baserad tillväxt (2010/2304(INI))

(2013/C 33 E/09)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens rekommendation av den 20 september 2010 om reglerat tillträde till nästa generations accessnät (NGA) ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 september 2010 "Europeiska bredbandssektorn – investeringar i digitalt baserad tillväxt" (KOM(2010)0472),
- med beaktande av sin ståndpunkt av den 11 maj 2011 om kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om inrättande av det första programmet för radiospektrumpolitik ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 augusti 2010 "En digital agenda för Europa" (KOM(2010)0245),
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande över förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om inrättande av det första programmet för radiospektrumpolitik och kommissionens meddelande "Europeiska bredbandssektorn – investeringar i digitalt baserad tillväxt" (TEN/434-435 – CESE 362/2011),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 17 september 2009 "Gemenskapens riktlinjer för tillämpning av reglerna för statligt stöd på snabb utbyggnad av bredbandsnät" ⁽³⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 4 augusti 2009 "Europeisk rapport om digital konkurrenskraft: De största landvinningarna för strategin i2010 under 2005-2009" (KOM(2009)0390),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 18 juni 2009 "Sakernas Internet – En handlingsplan för Europa" (KOM(2009)0278),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 28 januari 2009 "Investera nu i morgondagens Europa" (KOM(2009)0036),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 mars 2006 "Att överbrygga bredbandsklyftan"(KOM(2006)0129),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 25 april 2006 "Handlingsplan för e-förvaltning inom ramen för initiativet i2010: Ett snabbare införande av e-förvaltning i Europa till nytta för alla" (KOM(2006)0173),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 30 april 2004 "E-hälsovård – bättre hälso- och sjukvård för Europas medborgare: Handlingsplan för ett europeiskt område för E-hälsovård" (KOM(2004)0356),

⁽¹⁾ EUT L 251, 25.9.2010, s. 35.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0220.

⁽³⁾ EUT C 235, 30.9.2009, s. 7.

Onsdagen den 6 juli 2011

- med beaktande av sin resolution av den 15 juni 2010 om sakernas internet ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 5 maj 2010 om en ny digital agenda för Europa: 2015.eu ⁽²⁾,
- med beaktande av sin rekommendation till rådet av den 26 mars 2009 om förstärkning av säkerheten och de grundläggande friheterna på internet ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 24 september 2008 om maximal nytta av den digitala utdelningen i Europa: Ett gemensamt sätt att hantera det spektrum som frigörs i samband med övergången till digitala sändningar ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 19 juni 2007 om skapandet av en europeisk bredbandspolitik ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 14 februari 2007 "Mot en europeisk radiospektrumpolitik" ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 14 mars 2006 om det europeiska informationssamhället för tillväxt och sysselsättning ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av 23 juni 2005 om informationssamhället ⁽⁸⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 14 oktober 1998 om globaliseringen och informationssamhället: Behovet av stärkt internationell samordning ⁽⁹⁾,
- med beaktande av den ändrade EU-ramen för elektronisk kommunikation, särskilt direktiven 2002/21/EG (ramdirektivet), 2002/20/EG (auktorisationsdirektivet), 2002/19/EG (tillträdesdirektivet), 2002/22/EG (direktivet om universella tjänster) och 2002/58/EG (direktivet om integritetsskydd och elektronisk kommunikation) samt förordning (EG) nr 1211/2009 (Berec-förordningen),
- med beaktande av "En ekonomisk återhämtningsplan för Europa", (KOM(2008)0800).
- med beaktande av bilaga III till rådets ändringsförordning (EG) nr 473/2009 av den 25 maj 2009,
- med beaktande av artikel 189 i Lissabonfördraget,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och yttrandena från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd, utskottet för regional utveckling och utskottet för kultur och utbildning (A7-0221/2011), och av följande skäl:

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0207.

⁽²⁾ EUT C 81 E, 15.3.2011, s. 45.

⁽³⁾ EUT C 117 E, 6.5.2010, s. 206.

⁽⁴⁾ EUT C 8 E, 14.1.2010, s. 60.

⁽⁵⁾ EUT C 146 E, 12.6.2008, s. 87.

⁽⁶⁾ EUT C 287 E, 29.11.2007, s. 364.

⁽⁷⁾ EUT C 291 E, 30.11.2006, s. 133.

⁽⁸⁾ EUT C 133 E, 8.6.2006, s. 140.

⁽⁹⁾ EGT C 104, 14.4.1999, s. 128.

Onsdagen den 6 juli 2011

- A. Effektiva bredbandsnät i hela EU är en avgörande förutsättning för att nå Europa 2020-strategins mål att främja en smart, hållbar, inkluderande och territoriellt sammanhållen ekonomisk tillväxt, förbättra sysselsättningen, stärka Europas konkurrenskraft, underlätta forskning och innovation så att alla regioner, städer, kommuner och grupper i samhället kan leva digitalt och få möjlighet att utnyttja ny digital teknik för offentliga tjänster.
- B. Tillgång till bredband ges via många plattformar (koppar, kabel, fiber, fast och mobilt trådlöst, satellit osv.) och har lockat till sig alla sorters användare (till exempel konsumenter, företag, förvaltningar och offentliga icke-vinstdrivande institutioner såsom skolor, bibliotek, sjukhus och organ för offentlig säkerhet) som använder bredband för att tillgå en mängd olika tjänster (e-handel, hälso- och sjukvård, röst- och videokommunikation, underhållning, flottförvaltning, myndighetstjänster, utbildning, internutbildning och mycket mer). Bredband möjliggör även maskin-till-maskin-tillämpningar (smarta elmätare och intelligenta nät, trådlösa hjärtmonitörer, utryckningstjänster, larmtjänster, fordonstelemetri, inventariespårning m.m.).
- C. Om man erkänner och anammar olika plattformar, användare och tjänster som en del av bredbandsekosystemet kommer detta att bidra till säkerställandet av hundra procentig bredbandstillgång och medföra många samhälleliga fördelarna, vilket i sin tur kommer att främja hundra procentig bredbandsanvändning. Det bör ingå i EU:s mål att alla regioner och samhällssektorer bör kunna dra nytta av den digitala omgivningen.
- D. Hållbart infrastrukturtillträde och tjänstekonkurrens, i kombination med realistiska och hållbara mål uppifrån, kommer att göra så att nästa generations uppkopplingar blir tillgängliga på ett effektivt sätt utifrån efterfrågan.
- E. EU:s bredbandspolitik måste lägga grunden för en utveckling där EU kan ta ledningen i fråga om bredbandens tillgänglighet och hastighet, mobilitet, täckning och kapacitet. Ett globalt ledarskap inom IKT-sektorn är av avgörande vikt för EU:s välbefinnande och konkurrenskraft. En europeisk marknad med nästan 500 miljoner människor anslutna till höghastighetsbredband skulle fungera som en spjutspets för utvecklingen av den inre marknaden och skapa en globalt sett unik kritisk massa av användare där alla regioner exponeras för nya möjligheter och där användarna får ett mervärde och unionen kan bli en världsledande kunskapsbaserad ekonomi. En snabb bredbandsutveckling har väsentlig betydelse för att sporra till innovation och produktivitet inom EU och stimulera nya små och medelstora företag samt sysselsättningskapande inom EU.
- F. Det är mycket viktigt att överbrygga den digitala klyftan och garantera alla tillgång till bredband i hela EU, så att det skapas ett europeiskt mervärde, särskilt i avlägsna belägna områden och på landsbygden, i syfte att garantera social och territoriell sammanhållning.
- G. Bredband är viktigt för genomförandet av ny teknikinfrastruktur, som är nödvändig för att EU ska bli ledande på det vetenskapliga, tekniska och industriella området, såsom datormoln, superdatorer, sakers internet och smarta datormiljöer. Europaparlamentet påminner om att god bredbandstillgång och bredbandshastighet är av avgörande vikt för utvecklingen och den effektiva användningen av sådan IKT. Dessutom konstaterar parlamentet att denna teknik och de tjänster som tillhandahålls genom den är avsedda att gynna såväl konsumenterna som företagen, inbegripet små och medelstora företag.
- H. Offentliga aktörer kan bidra på ett betydande sätt till utbyggnaden av bredband för alla och nästa generations accessnät i områden med låg eller ingen tillgång till denna typ av tjänster. De offentliga investeringarna bör göras på ett sådant sätt att de kompletterar privata investeringar och ökar konkurrenskraften. De som investerar i nästa generations accessnät måste ges adekvata incitament att fortsätta att investera i bredband.

Onsdagen den 6 juli 2011

- I. Den privata sektorn har under de senaste tio åren investerat hundratals miljarder euro i teknik, tjänster, tillämpningar och innehåll för bredband, utan att alla unionsmedborgare kunnat dra nytta av fördelarna med bredband. Främjandet av sådana privata och offentliga investeringar bör även fortsättningsvis vara den främsta drivkraften bakom bredbandsutbyggnaden i EU.
- J. Vid Medelhavsunionens ministerkonferens den 4 november 2008 i Marseille fattades beslut om att minska den digitala klyftan mellan Medelhavets båda kuster, vilket ledde till förslaget om bredband för Medelhavsområdet (BB-Med).

Bredband för alla

1. Europaparlamentet konstaterar att meddelandet utgör bara en del av ett större paket som även inbegriper den digitala agendan, innovationsunionen, programmet för radiospektrumpolitik och EU:s och medlemsstaternas finansieringsprogram för att skapa ett ömsesidigt stödjande system för en effektiv vidareutveckling av, tillgång till och användning av nät, oavsett om dessa är markbundna fasta och mobila eller fungerar via satellit.
2. Europaparlamentet konstaterar att bredbandsbegreppet ständigt utvecklas i takt med att antalet plattformar växer och kundbasen och variationen av användare flerdubblas exponentiellt. Bredband handlar nu inte bara om internettillgång och begränsas inte heller till direkt mänsklig interaktion eftersom mängden maskin-till-maskin-uppkopplingar och -tillämpningar ökar snabbt.
3. Europaparlamentet konstaterar att både den fasta och den mobila datatrafiken ökar exponentiellt och att ett antal åtgärder, till exempel ytterligare harmoniserad spektrumtilldelning för trådlöst bredband, ökad spektrumeffektivitet och snabb utbyggnad av nästa generations accessnät, kommer att vara av avgörande betydelse för hanteringen av denna ökning.
4. Europaparlamentet anser därför att målet måste vara att EU ska vara världsledande för utvecklingen av IKT-infrastruktur. För att detta mål ska nås bör grundläggande bredbandstjänster med hundra procentig täckning tillhandahållas alla européer senast 2013, med kapaciteter på minst 2 Mbps på landsbygden och åtskilligt högre hastigheter i övriga områden. Parlamentet erinrar kommissionen om att man för att motverka uppkomsten av en digital klyfta måste beakta det ökande kravet på överföring för innovativa internetjänster såsom e-förvaltning, e-hälsa eller e-lärande. Parlamentet anser att man måste beakta hur sådana mål ska finansieras men samtidigt måste ta största hänsyn till konkurrensen för att förhindra snedvridningar av marknaden och låta i första hand marknaden erbjuda lösningar.
5. Europaparlamentet konstaterar att en förutsättning för att 100 Mbps-målet ska kunna uppnås är att cirka 15 procent av hushållen i EU har abonnemang med minst den hastigheten år 2015.
6. Europaparlamentet påminner om vikten av att uppnå målen för den digitala agendan, alltså att alla unionsmedborgare har tillgång till bredband med minst 30 Mbps senast 2020 och unionen ges möjlighet att skaffa sig högsta möjliga bredbandshastighet och bredbandskapacitet. Parlamentet poängterar att man för att uppnå EU:s bredbandsmål för 2020 måste fastställa riktmärken för mellanåren 2013, 2015 och 2018 både på EU-nivå och på nationell nivå, inom ramen för den digitala agendan.
7. Europaparlamentet framhåller att man måste utnyttja all tillgänglig teknik, inbegripet mobil teknik och satellitteknik, på bästa möjliga sätt i syfte att uppnå bredbandstäckning på mest kostnadseffektiva sätt på landsbygden, i bergsområden och på öar, utan att konsumenterna, medlemsstaternas regioner eller näringslivet åläggs onödiga bördor.

Onsdagen den 6 juli 2011

8. Europaparlamentet konstaterar att den framtida spektrumtilldelningen måste bereda väg för ett europeiskt ledarskap i fråga om trådlösa tillämpningar och nya tjänster. Parlamentet påpekar att tillgången till låga radiofrekvensband, vars överföringsegenskaper möjliggör täckning av stora områden, är av avgörande vikt för att man ska kunna underlätta trådlös bredbandstäckning på landsbygden och i bergs- och öregioner som gör det möjligt att tillgå alla tänkbara internetjänster. Parlamentet understryker att Europa fortsatt måste gå i bräschen för den vetenskapliga forskningen kring och tekniska utvecklingen av trådlösa tjänster. Parlamentet konstaterar att det är nödvändigt att förbättra tillgången till bredbandsinfrastruktur som inbegriper markbaserad användarutrustning för att göra det lättare för användarna att ansluta sig till bredbandsinternet via satellit till ett överkomligt pris på landsbygden och ge dem tillträde till alla tänkbara internetjänster.
9. Europaparlamentet rekommenderar åtgärder för att underlätta ett snabbt genomförande av den "digitala utdelningen" för nya mobila bredbandstjänster genom ett harmoniserat och teknikneutralt tillvägagångssätt som omfattar hela EU – vilket skulle ge stordriftsfördelar och förhindra negativa interferensproblem mellan länderna – utan påverkan på befintlig mottagning av digital-TV/HDTV, på grundval av internationella standarder. Parlamentet understryker att EU måste stödja projekt och försök med så kallade trådlösa städer ("wireless cities").
10. Europaparlamentet anser att undervisnings- och forskningsinstitut måste ha tillgång till bredbandsinfrastruktur för att trygga den fria rörligheten för kunskap i syfte att förbereda de yngre generationerna och göra EU konkurrenskraftigare. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ta fram europeiska och nationella program för att underlätta tillgången till och finansiera bredbandsinfrastruktur för alla undervisnings- och forskningsinstitut senast 2015. Parlamentet anser att alla Europas forskningsinstitut och akademiska institutioner bör vara anslutna till nät med ultrahög hastighet av typ Gbps senast 2015, i syfte att skapa ett intranät för det gemensamma europeiska forskningsområdet.
11. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja och sprida höghastighetsuppkopplingar med öppet tillträde till viktiga offentliga infrastrukturer (skolor, sjukhus och andra offentliga institutioner) som är belägna i avlägsna områden, som ett sätt att förbättra de allmänna tjänsterna och förankra höghastighetsanslutningarna i avlägsna regioner, och därigenom minska investeringskostnaderna för den lokala privata distributionen.
12. Europaparlamentet föreslår att medlemsstaterna ska uppmanas att vidta offentliga politiska stödåtgärder för införandet av ny teknik och främja införandet av digitala undervisningsmetoder. Parlamentet uppmanar kommissionen att främja utbyte av bästa praxis, både mellan medlemsstaterna och med tredjeländer.
13. Europaparlamentet påminner om att den nya tekniken och tillgången till höghastighetsanslutningar har positiv inverkan på medborgarnas utbildning, bland annat genom att öppna positiva möjligheter för distansundervisning, särskilt i de perifera randområdena, samt för information, kommunikation och avkoppling.
14. Europaparlamentet betonar att det behövs fortsatta investeringar i forskning inom EU om såväl fast som mobil framtida kommunikationsteknik. Kommissionen uppmanas att fortsätta utarbeta gemensamma teknikutvecklingsinitiativ inom dessa områden under medverkan av universitet, forskningsinstitut, produkttillverkare samt leverantörer av tjänster och innehåll. Parlamentet anser att dessa plattformar är det bästa sätt ny teknik kan utvecklas och utnyttjas på och att de kommer att ge EU betydande konkurrensfördelar.
15. Europaparlamentet konstaterar att programföretag bör kunna erbjuda ett mångsidigt audiovisuellt kvalitetsutbud med hjälp av redan existerande sändningsplattformar, däribland både markplattformar och bredbandsnät, särskilt för beställtjänster, förutsatt att bredbandsnäten uppfyller samma kvalitetskrav och strävar efter maximal spektrumeffektivitet och täckning.

Onsdagen den 6 juli 2011

16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, i syfte att skapa en enhetlig, konsekvent och effektiv EU-ram som samlar alla resurser, snarast lägga fram ett lämpligt förslag till strategisk plan för en enda ram för alla aspekter av EU:s nätsäkerhet, för att trygga fullgott skydd av och god motståndskraft hos nätinfrastuktur och infrastruktur för viktig information, bland annat miniminormer för säkerhet samt certifieringar, en gemensam terminologi, hantering av incidenter på nätet samt en färdplan för nätsäkerhet. Parlamentet anser att en sådan plan bör innehålla en definition av varje aktörs insatser, inbegripet kommissionen, medlemsstaterna, Enisa, Europol, Eurojust, EU:s och medlemsstaternas organisationer för incidenthantering och andra relevanta organ och myndigheter på EU-nivå och nationell nivå samt den privata sektorn, och att där även bör tas upp frågan om EU:s roll och representation på det internationella planet.

17. Europaparlamentet anser att skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster i slutändan kan bli ytterligare en sporre till bredbandsutvecklingen och uppmanar kommissionen att snabbt se över vad som i detta avseende ska förstås med samhällsomfattande tjänster.

18. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i nära samarbete med alla berörda parter upprätta nationella bredbandsplaner och anta verksamhetsplaner med konkreta åtgärder för uppnåendet av de bredbandsmål för 2013 och 2020 som ställs upp i den digitala agendan. Kommissionen uppmanas att studera dessa planer, att föreslå optimala lösningar och att samordna genomförandet av dem med medlemsstaterna.

Bredband för ekonomisk tillväxt, innovation och internationell konkurrenskraft

19. Europaparlamentet anser att det behövs nya höghastighetsnät och -tjänster för att främja EU:s internationella konkurrenskraft och skapa arbetstillfällen av hög kvalitet.

20. Europaparlamentet menar att kombinationen av konkurrens och noggrant utvalda mål för både infrastrukturen och tjänsterna utgör den bästa grunden för hållbara investeringar samt hållbar innovation och användning. Parlamentet understryker emellertid att ökat samarbete mellan berörda parter ibland också kan främja investeringar.

21. Europaparlamentet anser att bredbandsnät med hög kapacitet och användning av fiber i accessnätet är nödvändiga för såväl slutanvändarna och deras framtida behov som den ekonomiska utvecklingen med tanke på de alltmer krävande bredbandstillämpningarna.

22. Europaparlamentet rekommenderar främjandet av en konkurrensutsatt marknad för investeringar i och användning av fast och trådlös bredbandsinfrastruktur, och konstaterar att en konkurrensutsatt marknad fungerar som en katalysator för ytterligare investeringar och innovation genom försorg av tillhandahållare av kommunikationstjänster, tillämpningar och innehåll samt utgör en mycket viktig plattform för den digitala ekonomin. Parlamentet konstaterar att en stabil bredbandsplattform kommer att sammanföra användare inom förvaltning och näringsliv och enskilda användare på ömse sidor om Atlanten och att framför allt EU och Förenta staterna därför bör vara djärva i sina bredbandssatsningar.

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, Organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (Berec) och tjänsteleverantörerna att försöka utarbeta ett gemensamt tillvägagångssätt senast fram till 2013 i syfte att stärka den inre marknaden för företagande och elektroniska kommunikationer i hela EU.

Onsdagen den 6 juli 2011

24. Europaparlamentet framhåller att det för framväxten av konkurrenskraftiga mobila marknader är viktigt med en konkurrensutsatt och läglig spektrumtilldelning av trådlöst bredband genom programmet för radiospektrumpolitik och uppmanar medlemsstaterna att tillgängliggöra 800 MHz-bandet senast 2013, med respekt för befintliga tjänster.
25. Europaparlamentet påminner om att den digitala miljön och IKT är drivkrafter för innovation, varför tillgång till höghastighetsbredband är en förutsättning för alla europeiska innovationspartnerskap genom att samarbetet och medborgarnas delaktighet ökar.
26. Europaparlamentet betonar vikten av offentlig förkommersiell upphandling av FoU-baserade lösningar för ovannämnda sektorer, som ett sätt att stimulera en god cirkel av teknisk utveckling och efterfrågan på höghastighetsbredbandstjänster.
27. Europaparlamentet anser att de offentliga medel som har anslagits för bredbandstjänster effektivt kan stimulera EU-regionernas konkurrenskraft om de inriktas på utvecklingen av en modern ny generation av infrastruktur med hög överföringskapacitet i områden med mycket låg bredbandsanslutning. Sådana områden, i synnerhet områden med mycket industri och hög befolkningstäthet, skulle snabbt kunna gynnas av de innovativa och kreativa möjligheter som erbjuds av de nya tjänster som enskilda och företag skulle få tillgång till.
28. Europaparlamentet anser att utvidgningen av bredbandsnäten, framför allt i landsbygdsområden, kommer att leda till bättre kommunikation, särskilt för personer med nedsatt rörlighet eller personer som lever under isolerade förhållanden, och öka tillgången till tjänster samt främja utvecklingen av små och medelstora företag i landsbygdsområden, och därmed bidra till att skapa ny sysselsättning liksom utveckla nya tjänster i dessa områden.
29. Europaparlamentet beklagar att den investering på 1 miljard euro som utlovades 2008 i kommissionens meddelande om en ekonomisk återhämningsplan för Europa, som hänvisar till en 100-procentig bredbandstäckning vid utgången av 2010, inte har utbetalats och att detta mål inte har uppnåtts. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vid översynen av den nuvarande fleråriga finansieringsramen avsätta tillräckliga medel för att målet med 100-procentig bredbandstäckning senast 2013 ska nås.
30. Europaparlamentet understryker att det snarast måste skapas en konkurrenskraftig digital inre marknad som kan fungera som en spjutspets för att göra den inre marknaden tillgänglig för alla EU-medborgare. Det bör också inrättas en enda instans för mervärdesskatt i varje medlemsstat i syfte att underlätta gränsöverskridande e-handel för små och medelstora företag och entreprenörer.
31. Europaparlamentet vidhåller att den starka efterfrågan på anslutningar, som samtidigt stimulerar EU:s e-ekonomis profil, bidrar till EU:s beredskap för nät ("Network Readiness") och är en reaktion på de samhällsförändringar som pågår på den inre marknaden, bör stödjas med hjälp av de passande resurser och den starka konkurrens i fråga om infrastruktur som behövs för att det europeiska bredbandsprojektet ska förverkligas.
32. Europaparlamentet understryker att bredbandstjänster är av avgörande vikt för konkurrenskraften hos EU:s näringsliv och på ett betydande sätt bidrar till den ekonomiska tillväxten, den sociala sammanhållningen och sysselsättning av hög kvalitet och att de ger alla regioner och grupper i samhället möjlighet att leva digitalt i EU. Parlamentet anser att ett lyckat genomförande av "bredbandspaketet" är av avgörande vikt för att man ska kunna minska arbetslösheten, särskilt bland ungdomarna, genom att skapa smart och hållbar tillväxt för alla i EU, i enlighet med Europa 2020-strategin.
33. Europaparlamentet välkomnar kommissionens initiativ att sammankalla ett digitalt forum i juni 2011.

Onsdagen den 6 juli 2011

Incitament för investeringar och konkurrens

34. Europaparlamentet framhåller vikten av att de åtgärder som medlemsstaterna och näringslivet vidtar för att alla ska få tillgång till bredband är inriktade på åtgärder på efterfrågesidan och inte snedvrider marknaden eller skapar orimliga bördor för branschen.

35. Europaparlamentet noterar de potentiellt stora riskerna med att anlägga kostsam infrastruktur för nästa generations bredband och att det tar lång tid innan investeringarna börjar betala sig. Parlamentet anser att regleringen inte får avskräcka från investeringar i denna infrastruktur och att den måste tillförsäkra samtliga marknadsaktörer tillräckliga incitament för att investera.

36. Europaparlamentet betonar att kostnaderna för infrastrukturinvesteringar måste finansieras av marknaden. Parlamentet konstaterar dock att i sådana fall där det inte är sannolikt att marknadskrafterna kommer att leda till att en öppen infrastruktur installeras inom en rimlig tid kan ramen för statligt bredbandsstöd och en riktad användning av EU-medlen genom Europeiska investeringsbanken (EIB), strukturfonderna och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) vara det mest framstegsvänliga kompletterande sättet att påskynda bredbandsutbyggnaden. Parlamentet uppmanar kommissionen att vid sin översyn av riktlinjerna för statligt stöd tillhandahålla en stabil och konsekvent ram till stöd för konkurrens och ändamålsenliga investeringar i öppna nät och tillåta att EU-medel anslås flexibelt under respektive programplaneringsperioder.

37. Europaparlamentet stöder alla åtgärder som kommer att bidra till sänkta kostnader för anläggningsarbeten och understryker behovet av innovativa tjänster som främjar användningen. Parlamentet understryker vikten av att främja nya kunskaper och ny kompetens när det gäller att tillhandahålla innovativa tjänster och anpassa sig till den tekniska utvecklingen och anser att lokala, regionala och nationella myndigheter måste vidta åtgärder för att stödja investeringar i nya, öppna och konkurrenskraftiga nätverk för att minska kostnaderna, och anser att offentliga medel (från medlemsstaterna och EU) bör öronmärkas för utveckling av bredbandsinfrastruktur i isolerade, glesbefolkade eller avlägset belägna områden som ur ett lönsamhetsperspektiv inte är tillräckligt attraktiva för leverantörerna.

38. Europaparlamentet framhåller att det behövs bättre vägledning om bredbandsinvesteringar för lokala och regionala myndigheter med målet att uppmuntra till fullt utnyttjande av EU-medlen, eftersom utgifts-siffrorna för strukturfonderna ger vid handen att regionerna har svårt att utnyttja de tillgängliga medlen och att använda dem till bredbandsprojekt. Parlamentet anser att statligt stöd till bredbandsinvesteringar bör användas i samverkan med strukturfonderna för att gynna det lokala företaget och den lokala ekonomin samt skapa lokal sysselsättning och främja konkurrens på telekommarknaden. Parlamentet anser att man för att dra maximal nytta av den begränsade offentliga finansieringen, oavsett om den kommer direkt från medlemsstaterna eller via EU, måste göra denna tydligt inriktad på sådana projekt som kan förväntas ge största möjliga effekter på de privata investeringarna, så att både täckningen och kapaciteten ökar ytterligare. Parlamentet understryker att det behövs offentliga medel eller förmånliga lån, i enlighet med kommissionens riktlinjer om statligt stöd, som bör inriktas på framtidssäkrade, långvariga och öppna infrastrukturer som gynnar konkurrensen och konsumenternas valfrihet.

39. Europaparlamentet understryker att åtgärder på detta område huvudsakligen vidtas på lokal nivå, och stöder kommissionens ansträngningar att utveckla och förbättra de mekanismer som ska göra det möjligt för lokala aktörer att få relevant information som kan sänka investeringskostnaderna. För att de planerade bredbandsnäten ska bli helt funktionsdugliga anser parlamentet att det inte räcker med att bara kommissionen och medlemsstaterna samarbetar utan att även regionala och lokala myndigheter måste involveras i utarbetandet av dessa planer.

40. Europaparlamentet konstaterar att det behövs regleringsmässig tydlighet för att investeringarna ska främjas och hindren för investeringar i nästa generations nät ska åtgärdas, och uppmuntrar de nationella tillsynsmyndigheterna att vidta konkurrensfrämjande åtgärder som tryggar insyn och icke-diskriminering på

Onsdagen den 6 juli 2011

grossistmarknaden för telekommunikationer, vilket skulle ge alla konkurrenter möjlighet att tillgå infrastrukturen på rättvisa villkor. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att följa EU:s telekomregler och de nationella tillsynsmyndigheterna att genomföra rekommendationen om nästa generations accessnät. Parlamentet uppmanar kommissionen att införa fler investeringsfrämjande inslag i regleringsramen samt att stimulera utnyttjandet av samverkans effekter från infrastrukturprojekt.

41. Europaparlamentet framhåller vikten av konkurrensutsatta marknader för uppnåendet av rimligt prissatt bredband samt understryker att medlemsstaterna och de nationella tillsynsmyndigheterna snarast måste genomföra EU:s ändrade telekomram och rekommendation om nästa generations accessnät.

42. Europaparlamentet konstaterar att det finns ett behov av tydliga riktlinjer för medlemsstaterna, så att medlen används till centrala bredbandsmål i rimlig tid samtidigt som åtgärderna förblir kostnadseffektiva och proportionerliga.

43. Europaparlamentet efterfrågar en investeringsvänlig ram för nästa generations accessnät och trådlösa höghastighetsuppkopplingar (mobila och via satellit) som bland annat garanterar ett tydligt rättsläge, främjar investeringar, konkurrens och teknikneutralitet och överlåter teknikvalen åt marknaden.

44. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa icke-diskriminerande tillgång till byggarbeten och underlätta tillgången till rörledningar, så att investeringströskeln sänks betydligt.

45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att med stöd av medlemsstaterna kartlägga de områden som saknar tillgång eller har ringa tillgång till denna typ av tjänster.

46. Europaparlamentet konstaterar att EU-politiken för att maximera tillgången till och användningen av bredband måste uppmuntra till utbyggnaden av effektiva och rimligt prissatta nät, tillämpningar, utrustning för åtkomst och tjänster och innehåll. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att utveckla e-förvaltning, e-demokrati, e-lärande och e-hälsotjänster, vilket kommer att öka bredbands efterfrågan.

47. Europaparlamentet understryker att den offentliga politiken i fall där marknadskrafterna kan tillgodose behovet av konkurrensutsatt bredbandstillgång bör främja den privata sektorns investeringar och innovation genom att undanröja hinder för utbyggnaden.

48. Europaparlamentet stöder det samarbete som kommissionen inlett med Europeiska investeringsbanken (EIB) för att förbättra finansieringen av nät med hög och ultrahög hastighet, och betonar att denna finansiering måste riktas mot öppna infrastrukturprojekt som stöder en mängd olika tjänster.

49. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag om att undersöka möjligheterna till nya finansieringskällor och innovativa finansieringsinstrument. Parlamentet stöder därför skapandet av ett projekt för ett EU-system med projektobligationer som i samarbete med EIB och med garanterad EU-budgetering kommer att täcka den finansieringsbrist som råder på grund av privata aktörers bristande investeringsvilja och de nationella budgetarnas allvarliga begränsningar. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att så snart som möjligt lägga fram konkreta lagstiftningsförslag om utnyttjandet av denna alternativa finansieringskälla för stora infrastrukturprojekt med ett europeiskt mervärde.

50. Europaparlamentet ger sitt fortsatta stöd till lämpliga offentliga investeringar och ansvarsmodeller, särskilt med medverkan av regionala och lokala myndigheter, offentlig-privata partnerskap och system för skatteincitament för utbyggnaden av nät med hög och ultrahög hastighet. Parlamentet understryker vikten av att de offentliga strategierna samordnas på samtliga nivåer.

Onsdagen den 6 juli 2011

51. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att enas om en EU-överenskommelse om bredbandsutbyggnaden för att bättre samordna nationella och europeiska stödprogram samt privata investeringar, i enlighet med kommissionens riktlinjer om statligt stöd, med särskild inriktning på landsbygdsområden, samt att trygga den nödvändiga samordningen genom enhetliga resultatindikatorer för hela EU.

52. Europaparlamentet begär att det inrättas en enda EU-arbetsgrupp på hög nivå med företrädare för alla relevanta intressenter, inbegripet användare och tillhandahållare av elektroniska nät och tjänster, nationella tillsynsmyndigheter och Berec, vilken ska ha i uppgift att bidra till framtagandet av en framtida IKT-infrastrukturstrategi och specifika tjänster för informationssamhället.

53. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att trygga principen om ett öppet och neutralt internet samt att främja slutanvändarnas möjligheter att tillgå och sprida information och använda sig av tillämpningar och tjänster som de själva väljer. Parlamentet uppmanar kommissionen att bedöma huruvida det behövs regler för vägledningen om genomförandet av EU:s ändrade telekomram.

54. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utarbeta åtgärder som kan vidtas för att det ska bli lättare för nya operatörer att etablera sig på marknaden i syfte att främja en konkurrensutsatt miljö.

55. Europaparlamentet betonar att de tillsynsåtgärder som medlemsstaterna vidtar för införandet av funktionell åtskillnad bör vidtas enbart i undantagsfall efter en analys av de förväntade konsekvenserna för tillsynsmyndigheten och företaget, särskilt dess personal och incitamenten för det att investera i sitt nätverk. Denna konsekvensbedömning bör diskuteras med samtliga berörda parter, inbegripet personalrepresentanter.

Fördelar för konsumenterna

56. Europaparlamentet noterar att kommissionen avser att ge vägledning om kostnadsberäkning och icke-diskriminering, två nyckelprinciper för EU-ramen, och uppmanar kommissionen att stödja konkurrens i nät med hög och ultrahög hastighet och låta alla operatörer få tillgång till infrastrukturen på rättvisa villkor i syfte att säkerställa ett brett urval av tjänster, skäliga avgifter för nätåtkomst och rimliga konsumentpriser samt skapa incitament till effektiva investeringar och en snabb övergång till nät med hög och ultrahög hastighet.

57. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att åtgärda social digital utestängning och undanröja andra hinder för bredbandsanvändning, särskilt bland låginkomsttagare och personer med funktionshinder, och att kräva att samtliga berörda parter tillhandahåller utbildning och allmän tillgång till bredbandstjänster, ekonomiskt stöd för inköp av bredbandstjänster och bredbandsutrustning och incitament för att utveckla teknik och innehåll för specifika användares behov.

58. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, i syfte att uppnå lämpliga interaktiva tjänster och möjliggöra kontroll av bredbandsmålen, specificera fler kvalitativa egenskaper hos bredbandstillgången – inbegripet nedladdnings- och uppladdningshastigheter, latenser och upplevd hastighet – och de egenskaper som behövs för att dessa tjänster ska vara effektiva. Parlamentet välkomnar kommissionens arbete med att ta fram en metod för att mäta relevanta aspekter av användarnas faktiska erfarenheter.

59. Europaparlamentet betonar skillnaden mellan teoretiska nethastigheter och användarnas faktiska erfarenheter, eftersom användarnas erfarenheter också hänger samman med bland annat webbplatskapaciteten och belastningen på nätet med mera. Parlamentet uppmanar kommissionen att tillsammans med Berec förfina sina mätningar av tillhandahållna bredbandshastigheter och att anpassa sina mål till detta. Berec uppmanas även att ta fram EU-riktlinjer för att säkerställa att de utannonserade bredbandshastigheterna på korrekt sätt speglar de genomsnittliga upp- och nedladdningshastigheter som användarna faktiskt kan

Onsdagen den 6 juli 2011

fövänta sig och garantera en omfattande konsumentinformation om de tjänster som erbjuds i syfte att trygga öppenheten kring fördelarna med ny teknik, skapa större möjligheter till jämförelser och öka konkurrensen. Parlamentet uppmanar Berec att se till att de typiska bredbandshastigheter som konsumenterna upplever annonseras på ett ärligt sätt i syfte att värna om öppenheten när det gäller fördelarna med ny teknik för upp- och nedladdning. De nationella regleringsmyndigheterna uppmanas att vidta åtgärder mot leverantörer som inte följer Berecs rekommendationer.

60. Europaparlamentet upprepar betydelsen av framtida höghastighetstjänster som kommer att tillgodose EU:s energieffektivitets- och säkerhetsmål och andra kommunikationsmöjligheter (till exempel effektiva och intelligenta transportsystem och system för kommunikation människa till människa, människa till maskin och maskin till maskin).

61. Europaparlamentet konstaterar att nya fiberoptiska nät erbjuder konsumenterna tillgång av hög kvalitet med genomgående högre hastighet än befintlig teknik. Parlamentet anser att det vore ändamålsenligt att prioritera bredbandsutbyggnad med optisk fiber i områden där detta är den mest ekonomiska och hållbara lösningen på sikt.

62. Europaparlamentet begär att kommissionen varje år lägger fram en rapport för parlamentet om det bredbandsutbud och de bredbandsval som de facto finns tillgängliga för användarna i EU samt om utvecklingen i fråga om genomförandet av ramen för elektronisk kommunikation och rekommendationen om nästa generations accessnät.

63. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att samordna bästa metoder bland medlemsstaterna på området för allmänt tillgängliga, öppna, snabba Wi-Fi-nätverk inom kollektivtrafiken.

64. Europaparlamentet understryker att utvecklingen av ny informations- och kommunikationsteknik tillsammans med bredband innebär betydande möjligheter för ännu bättre kommunikation och dialog mellan medborgarna och EU-institutionerna.

65. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra mer ingående bedömningar av de eventuella hälsoeffekterna av viss bredbandsrelaterad teknik, särskilt system för kommunikation människa till människa, människa till maskin och maskin till maskin. Parlamentet understryker att EU konstant måste övervaka och utvärdera hälsoriskerna med trådlöst internet så att invånarna inte utsätts för hälsoskadlig strålning.

E-initiativ: främjande av efterfrågan

66. Europaparlamentet efterlyser särskilda åtgärder för att garantera att de små och medelstora företagen fullt ut kan dra nytta av bredbandspotentialen på områdena för e-handel och e-upphandling. Kommissionen uppmanas att utbyta bästa metoder och att överväga att ta med ett specifikt program för de små och medelstora företagen och bredbandsanslutning som en del av den digitala agendan.

67. För att optimera dess effekter och samhällsnytta betonar Europaparlamentet att utbyggnaden av bredband bör kopplas till informations- och utbildningsprogram för att öka medvetenheten om efterfrågan.

68. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att på alla utbildningsnivåer och genom livslångt lärande för alla öka sina insatser för att råda bot på bristande e-kunskaper, med särskilt fokus på personer med bristande it-kunskaper. Parlamentet påpekar att EU:s bredbandsinvesteringar kan lyckas endast om de tekniska investeringarna går hand i hand med investeringar i medborgarnas it-kunskaper. Parlamentet understryker den nya teknikens roll i utbildningen och konstaterar att teknisk kompetens inte enbart är ett mål för framtiden utan även ett viktigt verktyg för att åstadkomma livslångt lärande och social sammanhållning.

Onsdagen den 6 juli 2011

69. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och näringslivet att ge människor förmågan att skaffa sig ny kompetens genom omfattande omskolnings- och utbildningsprogram samt att följa upp den tekniska utvecklingen med aktiva arbetsmarknadspolitiska åtgärder.

70. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att följa det exempel som kommissionen gett genom sin handlingsplan för e-förvaltning, det vill säga att anta en öppen strategi för tillträde till data från den offentliga sektorn, främja elektronisk ID och garantera en alleuropeisk och världsomfattande interoperabilitet för elektroniska signaturer. Parlamentet erinrar om att alla åtgärder bör syfta till att förenkla de administrativa förfarandena inom den offentliga förvaltningen.

71. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att påskynda förfarandena vid offentlig upphandling genom att använda internetresurser och elektronisk fakturering (initiativet om e-fakturor).

72. Europaparlamentet stöder initiativ såsom e-hälsa och en alleuropeisk infrastruktur för hälso- och sjukvårdsinformation, vilka syftar till att öka patienternas autonomi och livskvalitet. I ljuset av den åldrande befolkningen i EU konstaterar parlamentet att sådana tjänster bör vara ständigt tillgängliga överallt, även via mobila enheter, och framför allt finnas tillgängliga till ett överkomligt pris. För att införa den alleuropeiska infrastrukturen för hälsoinformation inom ett patientinriktat hälsosystem måste följande åtgärder vidtas:

— Genomförande av EU-omfattande avtal mellan hälsomyndigheter i EU om standarder som möjliggör integrerad tillgång till relevant information i den europeiska infrastrukturen för hälso- och sjukvårdsinformation. Myndigheterna på samtliga nivåer – lokalt, nationellt och på EU-nivå – måste engageras.

— Genomförande av den europeiska infrastrukturen för hälsoinformation. Detta kommer att innebära ett omfattande utvecklingsarbete för att underlätta sammanförandet av information som lagras på olika platser samt genomförande av grundläggande patientinriktade tjänster till stöd för patienterna, godkännanden av behandlingar och betalning, var som helst och när som helst.

73. Europaparlamentet stöder innovativa bredbandstjänster riktade mot sjöfartssektorn och välkomnar kommissionens och medlemsstaternas diskussion om ett nytt e-sjöfartsinitiativ som bygger på projektet SafeSeaNet, vilket också är tänkt att hantera information om logistik, tullar, gränskontroll, miljö, fiske, kommunikationer och säkerhet.

74. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja utnyttjande av den senaste generationens satelliter som ett innovativt sätt att använda bredbandskommunikation i projekt med ett europeiskt mervärde, inbegripet att främja utnyttjandet av det globala maritima nödsignals- och säkerhetssystemet samt den nya generationens globala bredbandsnät (BGAN) och "maritime FleetBroadband"-tjänster.

75. Europaparlamentet påminner om vikten av att koppla den digitala agendan till tillhandahållandet av tjänster som skapar ny tillväxt, t.ex. e-handel, e-hälsa, e-lärande och e-banktjänster.

76. Europaparlamentet understryker vikten av en stabil EU-ram för integritetsskydd och välkomnar den pågående översynen av direktivet om uppgiftsskydd

*

* *

77. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Onsdagen den 6 juli 2011

Ett samlat grepp på skyddet av personuppgifter i Europeiska unionen

P7_TA(2011)0323

Europaparlamentets resolution av den 6 juli 2011 om ett samlat grepp på skyddet av personuppgifter i Europeiska unionen (2011/2025(INI))

(2013/C 33 E/10)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 16,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artiklarna 7 och 8, och den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen), särskilt artikel 8 om skydd för privatliv och familjeliv och artikel 13 om tillgång till rättslig prövning,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets rambeslut 2008/977/RIF av den 27 november 2008 om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europarådets konvention nr 108 av den 28 januari 1981 om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter, en konvention som vidareutvecklas i direktiv 95/46/EG, tilläggsprotokollet till denna konvention av den 8 november 2001 om tillsynsmyndigheter och gränsöverskridande flöden av personuppgifter samt Ministerkommitténs rekommendationer till medlemsstaterna, särskilt rekommendation R (87) 15 om polisens användning av personuppgifter och rekommendation CM/Rec(2010)13 om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter i samband med profilering,
- med beaktande av riktlinjerna för reglering av behandlingen av elektroniska dokument som innehåller personuppgifter, som utfärdades 1990 av FN:s generalförsamling,
- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén "Ett samlat grepp på skyddet av personuppgifter i Europeiska unionen" (KOM(2010)0609),

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EUT L 350, 30.12.2008, s. 60.

⁽³⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 201, 31.7.2002, s. 37.

Onsdagen den 6 juli 2011

- med beaktande av rådets slutsatser om kommissionens meddelande "Ett samlat grepp på skyddet av personuppgifter i Europeiska unionen" ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europeiska datatillsynsmannens yttrande av den 14 januari 2011 över kommissionens meddelande "Ett samlat grepp på skyddet av personuppgifter i Europeiska unionen",
- med beaktande av det gemensamma bidraget från arbetsgruppen för skydd av enskilda med avseende på behandlingen av personuppgifter (artikel 29-gruppen) och från arbetsgruppen för polisiära och rättsliga frågor till samrådet om kommissionens rapport om den rättsliga ramen för den grundläggande rätten till skydd av personuppgifter med titeln "The Future of Privacy" ⁽²⁾,
- med beaktande av yttrande 8/2010 från artikel 29-gruppen över tillämplig lagstiftning ⁽³⁾,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om skyddet av personuppgifter och sin resolution om Stockholmsprogrammet ⁽⁴⁾,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandena från utskottet för industrifrågor, forskning och energi, utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd, utskottet för kultur och utbildning och utskottet för rättsliga frågor (A7-0244/2011), och av följande skäl:
 - A. Dataskyddsdirektivet 95/46/EG och direktiv 2009/140/EG om telekommunikation ("telekompaketet") möjliggör det fria flödet av personuppgifter på den inre marknaden.
 - B. Lagstiftningen om skydd av personuppgifter i EU, i medlemsstaterna och på andra håll har bildat en rättstradition som måste upprätthållas och vidareutvecklas.
 - C. Grundprincipen i dataskyddsdirektivet (95/46/EG) förblir giltig, men medlemsstaterna har valt olika tillvägagångssätt för genomförandet och verkställandet av detta direktiv. EU måste – efter en grundlig konsekvensbedömning – skaffa sig en omfattande, sammanhållen och modern ram som håller en hög nivå och som ger ett ändamålsenligt skydd av enskilda personers grundläggande rättigheter, i synnerhet rätten till personlig integritet, i samband med all behandling av personuppgifter om enskilda som sker inom och utanför EU, och under alla omständigheter. Detta behövs för att EU ska kunna hantera de många utmaningar som uppgiftsskyddet står inför, såsom dem som orsakas av globalisering, teknisk utveckling, ökad aktivitet på internet, allt bredare användningsområden samt säkerhetsfrågor (t.ex. bekämpning av terrorism. En sådan ram för uppgiftsskydd kan ge bättre rättslig förutsebarhet, hålla de administrativa bördorna till ett minimum, åstadkomma lika villkor för de ekonomiska operatörerna, stärka den digitala inre marknaden samt skapa tilltro till registeransvarigas och verkställande myndigheters agerande.

⁽¹⁾ Rådets (rättsliga och inrikes frågor) 3 071:a möte i Bryssel den 24–25 februari 2011. Slutsatserna finns på adressen http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/jha/119461.pdf

⁽²⁾ 02356/09/EN WP 168.

⁽³⁾ 0836/10/EN WP 179.

⁽⁴⁾ Till exempel: Europaparlamentets ståndpunkt av den 23 september 2008 om utkastet till rådets rambeslut om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete (EUT C 8 E, 14.1.2010, s. 138); Europaparlamentets rekommendation till rådet av den 26 mars 2009 om förstärkning av säkerheten och de grundläggande friheterna på Internet (EUT C 117 E, 6.5.2010, s. 206); Europaparlamentets resolution av den 25 november 2009 om kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet om ett område med frihet, säkerhet och rättvisa i allmänhetens tjänst – Stockholmsprogrammet (EUT C 285 E, 21.10.2010, s. 12).

Onsdagen den 6 juli 2011

- D. Överträdelser av bestämmelserna om uppgiftsskydd kan allvarligt äventyra enskildas grundläggande rättigheter och medlemsstaternas värden. EU och dess medlemsstater måste därför vidta verkningfulla åtgärder mot sådana överträdelser då de leder till bristande tilltro från allmänhetens sida, vilket i sin tur skadar en ändamålsenlig användning av den nya tekniken. Felaktig användning och missbruk av personuppgifter bör därför beläggas med lämpliga, stränga och avskräckande påföljder, inklusive straffrättsliga sådana.
- E. Full hänsyn måste tas till andra relevanta grundläggande rättigheter i stadgan och andra mål i EU:s fördrag, såsom rätten till yttrande- och informationsfrihet och öppenhetsprincipen, när man garanterar den grundläggande rätten till skydd av personuppgifter.
- F. Den nya rättsliga grund som anges i artikel 16 i EUF-fördraget, liksom erkännandet av rätten till skydd av personuppgifter i artikel 8 i stadgan om de grundläggande rättigheterna och av rätten till respekt för privatliv och familjeliv som en självständig rättighet enligt artikel 7 i samma stadga, ställer fullständiga krav på ett samlat grepp på uppgiftsskyddet på alla områden där personuppgifter behandlas, även på området för polissamarbete och straffrättsligt samarbete, området för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken – utan att det påverkar de särskilda bestämmelserna i artikel 39 i EU-fördraget – samt på området för uppgiftsbehandling som utförs av EU:s institutioner och organ, och detta samlade grepp får också stöd däri.
- G. Det är av yttersta vikt att man tar hänsyn till en rad centrala krav när man överväger lagstiftningslösningar, nämligen att skyddet måste vara ändamålsenligt, gälla under alla omständigheter och vara oberoende av de politiska preferenserna inom en viss tidsperiod. Ramen måste vara långsiktigt stabil, och om det ibland blir nödvändigt med begränsningar i utövandet av rättigheten måste det handla om undantagsfall som är lagenliga, strikt nödvändiga, står i proportion till sitt syfte och aldrig drabbar de väsentliga delarna av själva rättigheten.
- H. Insamling, analys, utbyte och missbruk av uppgifter, liksom risken för profilering eller ”kartläggning av människor”, allt pådrivet av den tekniska utvecklingen, har nått en oerhörd omfattning och kräver därför stränga regler för uppgiftsskydd, såsom tillämplig lagstiftning och en definition av alla berörda parter ansvarområden vid genomförandet av EU:s lagstiftning om skydd av personuppgifter. Det blir allt vanligare att företag och affärer erbjuder kundkort (klubbkort, rabattkort, förmånskort osv.) som används eller kan användas för att skapa kundprofiler.
- I. Medborgarna känner sig inte lika trygga när de handlar via nätet som när de handlar i fysiska butiker, på grund av rädsla för identitetsstöld och bristande insyn i hur deras personuppgifter kommer att behandlas och användas.
- J. Tack vare tekniken går det i allt större utsträckning att upprätta, skicka, behandla och lagra personuppgifter var som helst och när som helst, i många olika former. Mot den bakgrunden är det ytterst viktigt att registrerade personer kan utöva faktisk kontroll över uppgifter om sig själva.
- K. Den grundläggande rätten till uppgiftsskydd och personlig integritet innefattar skydd för enskilda mot eventuell övervakning och missbruk av personuppgifter från såväl statens som privata aktörers sida.
- L. Personlig integritet och säkerhet går att förena, och båda är av grundläggande betydelse för medborgarna. Man behöver med andra ord inte välja mellan frihet och trygghet.

Onsdagen den 6 juli 2011

- M. Barn behöver särskilt skydd, eftersom de inte är lika medvetna om risker, konsekvenser, skyddsåtgärder och rättigheter i samband med behandlingen av personuppgifter. Ungdomar lägger ut personlig information på sociala nätverkssajter, som snabbt växer på internet.
- N. För att de registrerade och de nationella uppgiftsskyddsmyndigheterna ska kunna utöva verklig kontroll måste de registeransvariga ge möjlighet till insyn.
- O. Alla registeransvariga är inte internetföretag, vilket betyder att de nya uppgiftsskyddsreglerna måste omfatta både online- och offlinemiljön och ta hänsyn till eventuella skillnader mellan dessa miljöer.
- P. De nationella uppgiftsskyddsmyndigheterna lyder under mycket olika villkor i de 27 medlemsstaterna, särskilt i fråga om deras ställning, resurser och befogenheter.
- Q. Ett starkt uppgiftsskydd, inom EU och internationellt, är den nödvändiga grunden för ett gränsöverskridande flöde av personuppgifter. De aktuella skiljaktigheterna i lagstiftning och verkställighet när det gäller uppgiftsskydd påverkar skyddet för de grundläggande rättigheterna och de enskilda friheterna, rättssäkerheten och klarheten i avtalsförbindelser, utvecklingen av e-handel och e-affärsprocesser, konsumenternas tilltro till systemet, gränsöverskridande transaktioner, den globala ekonomin samt EU:s inre marknad. I detta sammanhang är uppgiftsutbytet viktigt för att möjliggöra och garantera den allmänna säkerheten, både nationellt och internationellt sett. Att principerna om nödvändighet, proportionalitet, ändamålsbegränsning, tillsyn och en tillfredsställande skyddsnivå följs är en förutsättning för att utbyte ska få ske.
- R. De gällande reglerna och villkoren för överföring av personuppgifter från EU till tredjeländer har lett till olika förfaringsätt och rutiner i olika medlemsstater. Det är helt avgörande att registrerade personers rättigheter respekteras fullt ut i tredjeländer dit personuppgifter överförs och behandlas.

Ett fullständigt engagemang för ett samlat grepp

1. Europaparlamentet ser mycket positivt på och ger sitt starka stöd till kommissionens meddelande "Ett samlat grepp på skyddet av personuppgifter i Europeiska unionen" med dess tonvikt på ett stärkande av befintliga arrangemang, nya principer och mekanismer samt ett säkerställande av ett enhetligt uppgiftsskydd av hög standard, i den nya miljö som är resultatet av Lissabonfördragets ikraftträdande (artikel 16 i EUF-fördraget) och den numera bindande stadgan om de grundläggande rättigheterna, särskilt artikel 8.
2. Europaparlamentet betonar att de normer och principer som anges i direktiv 95/46/EG utgör en bra utgångspunkt som bör vidareutvecklas, utvidgas och förstärkas, som en del av en modern uppgiftsskyddslagstiftning.
3. Europaparlamentet understryker vikten av artikel 9 i direktiv 95/46/EG, enligt vilken medlemsstaterna är skyldiga att medge undantag från regler för uppgiftsskydd när personuppgifter används enbart för journalistiska ändamål eller för konstnärligt och litterärt skapande. Här uppmanar parlamentet kommissionen att se till att dessa undantag bevaras och att bemöda sig om att utvärdera behovet av en vidareutveckling av dem, i ljuset av eventuella nya bestämmelser som syftar till att slå vakt om tryckfriheten.

Onsdagen den 6 juli 2011

4. Europaparlamentet betonar att det teknikneutrala tillvägagångssättet enligt direktiv 95/46/EG bör behållas som grundregel för den nya ramen.

5. Europaparlamentet framhåller att den tekniska utvecklingen å ena sidan har skapat nya hot mot skyddet av personuppgifter och å andra sidan lett till en enorm ökning i användningen av informationsteknik för vardagsbruk och vanligtvis harmlösa ändamål. Denna utveckling gör det nödvändigt med en grundlig utvärdering av de gällande uppgiftsskyddsreglerna i syfte att säkerställa att reglerna fortfarande ger en hög skyddsnivå, att de fortfarande innebär en rimlig avvägning mellan rätten till skydd av personuppgifter och rätten till yttrande- och informationsfrihet samt att de inte i onödan utgör ett hinder för vanlig behandling av personuppgifter, som i normalfallet är harmlös.

6. Europaparlamentet anser det vara en absolut nödvändighet att tillämpningen av de allmänna uppgiftsskyddsreglerna utvidgas till att även omfatta polissamarbete och rättsligt samarbete, även vid inhemsk uppgiftsbehandling, med särskild hänsyn till den betänkliga tendensen att personuppgifter från den privata sektorn systematiskt återanvänds för brottsbekämpningssyften. Samtidigt kan det, när det är strikt nödvändigt och står i proportion till sitt syfte i ett demokratiskt samhälle, lämnas utrymme för snävt utformade och harmoniserade begränsningar av vissa rättigheter till uppgiftsskydd för den enskilde.

7. Europaparlamentet betonar att den nya ramen bör omfatta EU:s institutioners och organs behandling av personuppgifter, som regleras genom förordning (EG) nr 45/2001.

8. Europaparlamentet inser att utökade tilläggsåtgärder kan vara nödvändiga för att ange hur de allmänna principerna i den övergripande ramen ska tillämpas på verksamheten och uppgiftsbehandlingen inom särskilda sektorer, så som redan har varit fallet med direktivet om integritet och elektronisk kommunikation, men vidhåller att sådana sektorsspecifika regler under inga omständigheter får sänka den skyddsnivå som garanteras genom lagstiftningsramen, utan bara innehålla strikta definitioner av undantagsmässiga, nödvändiga, legitima och snävt utformade avvikelser från de allmänna uppgiftsskyddsprinciperna.

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att den pågående översynen av EU:s uppgiftsskyddslagstiftning kommer att innebära

— fullständig harmonisering och rättslig förutsebarhet, med ett enhetligt och starkt skydd för enskilda under alla omständigheter,

— ett ytterligare förtydligande av reglerna för fastställande av tillämplig lagstiftning, så att enskilda får ett enhetligt skydd oavsett var den registeransvarige befinner sig, vilket även omfattar myndigheters eller domstolars verkställighet av uppgiftsskyddsregler.

10. Europaparlamentet anser att den reviderade ordningen för uppgiftsskydd, samtidigt som den innebär ett fullständigt verkställande av rätten till personlig integritet och uppgiftsskydd, bör minimera de byråkratiska och ekonomiska bördorna och erbjuda instrument som gör det möjligt för företagssammanslutningar som upplevs som enheter att agera som enheter och inte som ett antal enskilda företag. Parlamentet uppmanar kommissionen att genomföra konsekvensbedömningar och noggrant utvärdera kostnaderna för nya åtgärder.

Stärkande av enskildas rättigheter

11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stärka befintliga principer och krav, såsom principerna om öppenhet, dataminimering och ändamålsbegränsning samt kraven på informerat och uttryckligt förhandsmedgivande, anmälan av personuppgiftsbrott och respekt för registrerade personers rättigheter, i enlighet med direktiv 95/46/EG, och att förbättra genomförandet av dessa principer och krav i medlemsstaterna, särskilt när det gäller den "globala onlinemiljön".

Onsdagen den 6 juli 2011

12. Europaparlamentet understryker att ett samtycke endast bör betraktas som giltigt om det är otvetydigt, informerat, frivilligt, specifikt och uttryckligt. Lämpliga mekanismer måste införas för att registrera användares samtycke och återkallande av samtycke.

13. Europaparlamentet påpekar att frivilligt samtycke inte kan förutsättas på området för anställningsavtal.

14. Europaparlamentet är bekymrat över de oönskade konsekvenserna av beteendestyrd annonsering på nätet och påminner om att det enligt direktivet om integritet och elektronisk kommunikation krävs att den berörda personen uttryckligen och i förväg har gett sitt samtycke till överföring av cookies och övervakning av hans eller hennes surfvanor för att sådant ska få användas för personligt utformad reklam.

15. Europaparlamentet ger sitt fulla stöd åt införandet av en allmän öppenhetsprincip, användningen av teknik som ökar öppenheten samt en utveckling av standardmeddelanden om skydd av personuppgifter som gör det möjligt för enskilda personer att utöva kontroll över uppgifter om dem själva. Parlamentet betonar att information om uppgiftsbehandling måste ges på klart och enkelt språk och på ett sätt som är lättförståeligt och lättillgängligt.

16. Europaparlamentet understryker vidare vikten av förbättrade villkor för utövandet av – och medvetenhet om – rätten att få tillgång till, korrigera, radera och blockera uppgifter, ett detaljerat klagorande och lagfästande av "rätten att glömmas bort" ⁽¹⁾ samt möjliggörande av uppgiftsportabilitet ⁽²⁾, samtidigt som man ser till att fullständig teknisk och organisatorisk genomförbarhet utvecklas och finns på plats så att dessa rättigheter kan utövas. Enskilda personer behöver ha tillräcklig kontroll över de uppgifter som finns om dem själva på nätet för att kunna använda internet på ett ansvarsfullt sätt.

17. Europaparlamentet betonar att medborgarna måste kunna utöva sina rättigheter i fråga om uppgifter utan kostnad. Parlamentet uppmanar företagen att avhålla sig från att försöka skapa onödiga hinder för rätten att få tillgång till, ändra eller radera personuppgifter. Parlamentet understryker att registrerade personer vid varje enskild tidpunkt måste kunna få reda på vilka uppgifter som lagrats av vem, när, i vilket syfte och för vilken tidsperiod samt hur uppgifterna behandlas. Vidare måste de kunna få sina uppgifter raderade, korrigerade eller blockerade utan krångel, och de måste informeras om eventuellt missbruk eller personuppgiftsbrott. Parlamentet kräver också att uppgifterna meddelas på den berörda personens begäran och raderas senast när personen begär detta. Det behövs tydlig information till registrerade personer om uppgiftsskyddsnivåerna i tredjeländer. Parlamentet betonar att rätten till tillgång till uppgifter inte enbart omfattar fullständig tillgång till de behandlade uppgifterna om den egna personen, inklusive uppgifter om källa och mottagare, utan också begriplig information om logiska kretsar som används vid eventuell automatisk behandling. Det senare kommer att bli ännu viktigare i samband med profilering och datautvinning.

18. Europaparlamentet påpekar att profilering är en stor trend i den digitala världen, inte minst på grund av den ökade betydelsen av sociala nätverk och integrerade internetbaserade affärsmodeller. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att införa bestämmelser om profilering och ge en tydlig definition av begreppen "profil" och "profilering".

19. Europaparlamentet upprepar behovet att utöka de registeransvarigas skyldigheter i fråga om information till de registrerade, och välkomnar den uppmärksamhet som kommissionen i sitt meddelande ägnar åt informationskampanjer riktade till allmänheten och mer specifikt till ungdomar. Utsatta personer, särskilt barn och äldre, behöver en särskild behandling. Parlamentet uppmanar de olika aktörerna att ta initiativ till sådan informationsverksamhet och stöder kommissionens förslag om att samfinansiera informationsåtgärder om lagstiftningen om uppgiftsskydd genom EU:s budget. Parlamentet efterlyser effektiv informationsspridning i varje medlemsstat om rättigheter och skyldigheter för fysiska och juridiska personer i fråga om insamling, behandling, lagring och vidarebefordran av personuppgifter.

⁽¹⁾ Alla relevanta element som understödjer denna rättighet måste anges på ett tydligt och exakt sätt.

⁽²⁾ Portabilitet för personuppgifter kommer att underlätta funktionen för såväl den inre marknaden som internet, som kännetecknas av öppenhet och samtrafikförmåga.

Onsdagen den 6 juli 2011

20. Europaparlamentet påminner om behovet att särskilt skydda utsatta personer, framför allt barn, till exempel genom att införa ett starkt uppgiftsskydd som standardparameter och vidta lämpliga och specifika åtgärder för att skydda deras personuppgifter.

21. Europaparlamentet betonar att lagstiftningen om uppgiftsskydd måste beakta det särskilda behovet att skydda barn och ungdomar – bland annat i ljuset av barns ökade tillgång till internet och digitalt innehåll. Parlamentet understryker att mediekunskap måste bli en del av den formella utbildningen, så att barn och ungdomar kan lära sig hur man agerar ansvarsfullt på nätet. Här måste särskild uppmärksamhet ägnas åt bestämmelserna för insamling och behandling av uppgifter om barn, stärkandet av principen om ändamålsbegränsning när det gäller uppgifter om barn och hur barns samtycke inhämtas samt skydd mot beteendestyrd annonsering⁽¹⁾.

22. Europaparlamentet vill se ett ytterligare klargörande och förstärkta garantier för behandling av känsliga uppgifter, och efterlyser en reflektion om behovet att hantera nya kategorier, exempelvis genetiska och biometriska uppgifter, särskilt mot bakgrund av den tekniska utvecklingen (t.ex. datormoln) och samhällsutvecklingen i stort.

23. Europaparlamentet betonar att personuppgifter om en användares yrkesmässiga situation som meddelas arbetsgivaren inte bör publiceras eller vidarebefordras till tredje part utan att den berörda personen på förhand samtyckt till detta.

Ytterligare främjande av inre marknadsaspekten och bättre tillämpning av bestämmelser om uppgiftsskydd

24. Europaparlamentet anser att uppgiftsskyddet måste få en ännu starkare ställning på den inre marknaden, och betonar att ett effektivt skydd av rätten till integritet är en förutsättning för att säkra konsumenternas förtroende, vilket är nödvändigt för att man ska kunna utnyttja den digitala inre marknads fulla tillväxtpotential. Parlamentet påminner kommissionen om att gemensamma principer och bestämmelser för både varor och tjänster är en förutsättning för en digital inre marknad, eftersom tjänster är en viktig del av den digitala marknaden.

25. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till kommissionen om att klargöra bestämmelserna om tillämplig lag på området för skydd av personuppgifter.

26. Europaparlamentet anser att det är mycket viktigt att förstärka de registeransvarigas skyldigheter att se till att lagstiftningen om uppgiftsskydd respekteras, bland annat genom att inrätta proaktiva mekanismer och förfaranden, och välkomnar de övriga anvisningar som föreslås i kommissionens meddelande.

27. Europaparlamentet påminner om att man här måste ägna särskild uppmärksamhet åt de registeransvariga, som omfattas av en yrkesmässig skyldighet att iaktta sekretess, och att man för deras del bör överväga att inrätta särskilda strukturer för övervakning av uppgiftsskyddet.

28. Europaparlamentet välkomnar och stöder kommissionens övervägande att införa en princip om ansvarsskyldighet, eftersom detta är av central betydelse för att se till att de registeransvariga handlar i enlighet med sitt ansvar. Samtidigt uppmanar parlamentet kommissionen att noggrant undersöka hur en sådan princip skulle kunna genomföras i praktiken och att bedöma dess följder.

⁽¹⁾ Man skulle kunna överväga en åldersgräns för barn, under vilken föräldrarnas samtycke måste inhämtas, liksom mekanismer för att verifiera barns ålder.

Onsdagen den 6 juli 2011

29. Europaparlamentet ser positivt på möjligheten att göra det obligatoriskt att utse uppgiftsskyddsombud i organisationer, eftersom erfarenheterna från de medlemsstater som redan har uppgiftsskyddsombud visar att konceptet är framgångsrikt. Parlamentet påpekar dock att detta måste bedömas omsorgsfullt när det gäller småföretag och mikroföretag, så att man undviker att lägga på dem överdrivna kostnader eller andra bördor.

30. I detta sammanhang välkomnar Europaparlamentet även det arbete som görs för att förenkla och harmonisera dagens anmälningssystem.

31. Europaparlamentet anser att det är mycket viktigt att göra konsekvensbedömningar med avseende på integritetsaspekter obligatoriska i syfte att kartlägga integritetsrisker, förutse problem och ta fram proaktiva lösningar.

32. Europaparlamentet anser att det är av yttersta vikt att de registrerade kan hävda sina rättigheter. Rättslig prövning genom grupp-talan skulle kunna införas som ett sätt för enskilda personer att kollektivt försvara sina rättigheter när det gäller uppgifter och kräva ersättning för skador till följd av personuppgiftsbrott. Införandet av ett sådant instrument måste emellertid omfattas av begränsningar så att det inte missbrukas. Parlamentet uppmanar kommissionen att klargöra förhållandet mellan meddelandet om uppgiftsskydd och det pågående offentliga samrådet om grupp-talan. Därför efterlyser parlamentet en mekanism för grupp-talan vid brott mot uppgiftsskyddsbestämmelser, så att de registrerade kan få ersättning för den skada de lidit.

33. Europaparlamentet lyfter fram behovet av ett ordentligt och harmoniserat genomförande i hela EU. Kommissionen uppmanas att i sitt lagstiftningsförslag ta med stränga och avskräckande påföljder, inklusive straffrättsliga påföljder, för missbruk och oegentlig hantering av personuppgifter.

34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att införa ett system för obligatorisk allmän anmälan av personuppgiftsbrott, genom att utvidga systemet till att omfatta andra områden än telekommunikationsområdet; samtidigt är det viktigt att se till a) att systemet inte används för rutin-anmälningar för alla sorters brott, utan huvudsakligen används för sådana brott som kan få negativa följder för den enskilde, och b) att alla brott undantagslöst registreras och uppgifterna om dem görs tillgängliga för uppgiftsskyddsmyndigheter och andra lämpliga myndigheter så att de kan granskas och bedömas. Därmed säkras likvärdiga förutsättningar och ett enhetligt skydd för alla enskilda personer.

35. Europaparlamentet anser att koncepten "privacy by design" (inbyggda skyddsmekanismer för skydd av den personliga integriteten) och "privacy by default" (förvalda inställningar för skydd av den personliga integriteten) innebär att uppgiftsskyddet stärks, och stöder en konkret tillämpning och vidareutveckling av dessa koncept. Parlamentet ser även behovet av att främja användningen av integritetsfrämjande teknik. Parlamentet framhåller att all tillämpning av "privacy by design" bör grundas på rimliga och konkreta kriterier och definitioner för att garantera användarnas rätt till personlig integritet och uppgiftsskydd, och att den måste garantera rättslig förutsebarhet, insyn, lika villkor och fri rörlighet. "Privacy by design" bör grundas på principen om dataminimering, vilket innebär att alla produkter, tjänster och system bör konstrueras på ett sådant sätt att de endast samlar in, använder och överför sådana personuppgifter som är absolut nödvändiga för att de ska fungera.

36. Europaparlamentet noterar att utvecklingen av datormoln och dess mer utbredda användning ger upphov till nya utmaningar i fråga om integritet och skydd av personuppgifter. Parlamentet efterlyser därför ett klagorande av möjligheterna för registeransvariga, registerförare och värdar att fördela de berörda rättsliga skyldigheterna bättre så att de registrerade personerna vet var deras uppgifter lagras, vem som har tillgång till dem, vem som bestämmer för vilka ändamål uppgifterna ska användas och vilka processer som är tillgängliga för säkerhetskopiering och återställning.

Onsdagen den 6 juli 2011

37. Europaparlamentet uppmanar därför kommissionen att ta vederbörlig hänsyn till uppgiftsskyddsfrågor i samband med datormoln vid översynen av direktiv 95/46/EG, samt att se till att bestämmelser om uppgiftsskydd gäller för alla berörda parter, såväl telekomoperatörer som andra operatörer.

38. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att alla internetoperatörer tar sitt ansvar när det gäller uppgiftsskyddet, och uppmanar reklamföretagen och webbredaktörerna att i förväg tydligt informera internetanvändarna om all insamling av uppgifter som rör dem.

39. Europaparlamentet välkomnar det avtal om en ram för konsekvensbedömning av integritets- och uppgiftsskydd för tillämpningar för radiofrekvensidentifiering (RFID) som nyligen undertecknades. Syftet med avtalet är att säkra konsumenternas integritet innan man inför RFID-etiketter på en viss marknad.

40. Europaparlamentet stöder arbetet för att främja initiativ till självreglering – t.ex. uppförandekoder – och att man överväger frivilliga system för EU-certifiering, vilket kan komplettera lagstiftningsåtgärderna. Samtidigt framhåller parlamentet att EU:s modell för uppgiftsskydd grundas på lagstiftning som fastställer garantier på hög nivå. Kommissionen uppmanas att göra en konsekvensbedömning av initiativ till självreglering som verktyg för en bättre tillämpning av uppgiftsskyddsreglerna.

41. Europaparlamentet anser att eventuella certifierings- eller märkningssystem måste hålla garanterad integritet och tillförlitlighet, vara teknikneutrala, globalt igenkännbara och ekonomiskt överkomliga, så att man inte skapar inträdeshinder.

42. Europaparlamentet ställer sig bakom att de nationella uppgiftsskyddsmyndigheternas ställning och befogenheter ytterligare förtydligas, stärks och harmoniseras, liksom att man utforskar hur en mer konsekvent tillämpning av EU:s regler om uppgiftsskydd ska kunna säkerställas på hela den inre marknaden. Vidare betonar parlamentet vikten av att säkerställa samstämmighet mellan behörighetsområdena för Europeiska datatillsynsmannen, de nationella uppgiftsskyddsmyndigheterna och artikel 29-gruppen.

43. Europaparlamentet framhåller i detta sammanhang att artikel 29-gruppens roll och befogenheter bör stärkas i syfte att förbättra samordningen och samarbetet mellan medlemsstaternas uppgiftsskyddsmyndigheter, särskilt när det gäller behovet att garantera en enhetlig tillämpning av bestämmelserna om uppgiftsskydd.

44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inom den nya rättsliga ramen förtydliga det väsentliga begreppet om oberoende för de nationella tillsynsmyndigheterna, i bemärkelsen frånvaro av varje påverkan utifrån⁽¹⁾. Parlamentet betonar att de nationella uppgiftsskyddsmyndigheterna bör få de nödvändiga resurserna och förses med harmoniserade befogenheter att bedriva utredningar och fastställa påföljder.

Stärkande av uppgiftsskyddets globala dimension

45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att rationalisera och stärka de nuvarande förfarandena för internationell överföring av uppgifter – rättsligt bindande avtal och bindande företagsregler – samt att, på grundval av ovannämnda principer för skydd av personuppgifter, definiera de långtgående grundläggande aspekter i fråga om uppgiftsskydd i EU som ska föras in i alla typer av internationella avtal. Bestämmelserna i EU:s avtal med tredjeländer om skydd av personuppgifter bör ge unionsmedborgarna samma nivå på skyddet av personuppgifter som den nivå som gäller inom EU.

⁽¹⁾ I linje med artikel 16 i EUF-fördraget och artikel 8 i stadgan.

Onsdagen den 6 juli 2011

46. Europaparlamentet anser att kommissionens förfarande för att bedöma om skyddsnivån är tillfredsställande skulle vinna på ett ytterligare förtydligande samt ett striktare genomförande, kontroll av efterlevnaden och övervakning. Även kriterierna och kraven för bedömning av nivån på uppgiftsskyddet i ett tredjeland eller inom en internationell organisation bör anges bättre, med hänsyn till de nya hoten mot den personliga integriteten och personuppgifter.

47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att noggrant utvärdera effektiviteten hos och den korrekta tillämpningen av principerna om integritetsskydd (de s.k. Safe Harbour Principles).

48. Europaparlamentet välkomnar kommissionens ståndpunkt i fråga om ömsesidighet för skyddsnivåerna för de registrerade personer vilkas uppgifter exporteras till eller förvaras i tredjeländer. Parlamentet uppmanar kommissionen att vidta kraftfulla åtgärder för att stärka samarbetet på regleringsnivå med tredjeländer för att klargöra gällande regler och konvergensen mellan EU:s lagstiftning om skydd av personuppgifter och motsvarande lagstiftning i tredjeländer. Parlamentet uppmanar kommissionen att föra fram detta som en prioriterad fråga i det nystartade transatlantiska ekonomiska rådet.

49. Europaparlamentet stöder kommissionens ansträngningar för att utöka samarbetet med tredjeländer och internationella organisationer som FN, Europarådet och OECD samt med standardiseringsorganisationer som Europeiska standardiseringskommittén (CEN), Internationella standardiseringsorganisationen (ISO), www-konsortiet (W3C) och Internet Engineering Task Force (IETF). Parlamentet uppmanar utvecklingen av internationella standarder ⁽¹⁾, samtidigt som man ser till att det råder samstämmighet mellan initiativen för internationella standarder och pågående översyner inom EU, OECD och Europarådet.

*

* *

50. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

⁽¹⁾ Se Madriddeklarationen "Global Privacy Standards for a Global World", oktober 2009, och resolutionen om internationella standarder, antagen vid den 32:a internationella konferensen för uppgiftsskyddsmyndigheter i Jerusalem den 27–29 oktober 2010.

Kommissionens arbetsprogram för 2012

P7_TA(2011)0327

Europaparlamentets resolution av den 6 juli 2011 om kommissionens arbetsprogram för 2012

(2013/C 33 E/11)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande om kommissionens arbetsprogram för 2011 (KOM(2010)0623/2),
- med beaktande av ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och kommissionen, särskilt bilaga 4,
- med beaktande av resultatet av den löpande dialogen mellan kommissionens samtliga ledamöter och parlamentsutskotten och av utskottsordförandekonferensens sammanfattande rapport av den 7 juni 2011 som översänts till talmanskonferensen,

Onsdagen den 6 juli 2011

- med beaktande av sin resolution av den 8 juni 2011 med titeln "Investering i framtiden: en ny flerårig budgetram för ett konkurrenskraftigt och hållbart Europa för alla" ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av 23 juni 2011 med titeln "Den gemensamma jordbrukspolitiken 2020: Att klara framtidens utmaningar i fråga om livsmedel, naturresurser och territoriell balans" ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 6 juli 2011 om den finansiella, ekonomiska och sociala krisen: rekommendationer om åtgärder och initiativ" ⁽³⁾,
- med beaktande av artikel 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. För att ta hänsyn till de praktiska erfarenheter som hittills har gjorts ska en översyn av ramavtalet genomföras före utgången av 2011. Denna översyn kommer även att erbjuda en möjlighet att förbättra de interna arbetsmetoderna, t.ex. i fråga om den löpande dialogen, större öppenhet och en effektivisering av utskottens bidrag, samtidigt som de erfarenheter som hittills har förvärvat beaktas fullt ut för att skapa en stadig grund för utarbetandet av parlamentets prioriteringar.
 - B. Den finansiella krisen och de åtgärder som vidtagits för att hantera den påverkar fortfarande avsevärt medlemsstaternas ekonomier och euroområdets stabilitet.
 - C. Kommissionen måste handla i hela den utsträckning som dess lagfästa befogenheter och politiska auktoritet medger. EU kan inte fungera effektivt om inte kommissionen identifierar och i praktiken omsätter och främjar medlemsstaternas och medborgarnas allmänna intresse samt effektivt fullgör sin plikt att övervaka hur fördragen och unionslagstiftningen genomförs.
 - D. Kommissionen spelar en avgörande roll i utformningen av EU:s framtid och bör använda sitt nästa arbetsprogram för att främja unionens mål och värden, ta ett ökat ansvar för det europeiska projektet, lyfta EU ut ur krisen och säkra unionens representation och respekterade ställning i världen.
 - E. Vid utarbetandet av programmet står kommissionen bland annat inför utmaningen att bekämpa sitt eget sedan länge tillämpade sektoriella angreppssätt och i stället skapa synergier mellan politikområden, se till att mål och metoder är samstämda och låta respekten för grundläggande principer, såsom icke-diskriminering, respekten för grundläggande rättigheter och likhet inför lagen, genomsyra alla lagstiftnings- och icke-lagstiftningsåtgärder.

ATT ÅTERSKAAPA TILLVÄXT OCH SYSSLSÄTTNING: FULL FART FRAM MOT 2020

1. Europaparlamentet erinrar om att EU:s budget ska återspegla EU:s politiska prioriteringar, och uppger att det behövs nya egna medel och ökade investeringar på EU-nivå för att målen i Europa 2020-strategin ska kunna nås.
2. Europaparlamentet begär därför att man inleder ett öppet och konstruktivt samråd och samarbete på EU-nivå om syftet med, tillämpningsområdet för och inriktningen på unionens fleråriga budgetram och reformeringen av inkomstsystemet, inklusive en konferens om egna medel där ledamöter från Europaparlamentet och de nationella parlamenten deltar.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0266.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0297.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0331.

Onsdagen den 6 juli 2011

3. Europaparlamentet erinrar om sina riktlinjer för den fleråriga budgetramen för perioden efter 2013, som antagits i betänkandet från det särskilda utskottet för politiska utmaningar och budgetmedel för ett hållbart EU efter 2013 med titeln "Investering i framtiden: en ny flerårig budgetram för ett konkurrenskraftigt och hållbart Europa för alla". Parlamentet påminner dessutom om att parlamentet måste ge sitt godkännande, på grundval av ett betänkande från budgetutskottet, för att rådet ska kunna anta den fleråriga budgetramen samt om att Europaparlamentet enligt artiklarna 312.5 och 324 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) måste involveras i förhandlingarna om nästa fleråriga budgetram.

4. Europaparlamentet uppmanar med kraft rådet och kommissionen att respektera Lissabonfördraget och att göra vad som krävs för att snabbt nå en överenskommelse med parlamentet om en praktisk arbetsmetod för förhandlingsprocessen om nästa fleråriga budgetram. Parlamentet påminner om kopplingen mellan en reform av inkomsterna och en reform av utgifterna, och kräver därför ett fast åtagande om att förslagen om nya egna medel ska diskuteras i samband med förhandlingarna om nästa fleråriga budgetram.

5. Europaparlamentet kräver att förslagen till ett gemensamt strategiskt ramverk som ska omfatta Sammanhållningsfonden, Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) och Europeiska fiskerifonden (EFF) läggs fram så snart som möjligt, och uppmanar kommissionen att lägga fram ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning med artiklarna 289.1 och 294 i EUF-fördraget som rättslig grund. Parlamentet uppmanar också med kraft kommissionen att lägga fram ett nytt förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om EU:s solidaritetsfond.

6. Europaparlamentet framhåller vikten av att omgående lägga fram förslaget om Europeiska socialfonden, eftersom det kommer att vara ett viktigt verktyg för att bekämpa arbetslösheten och minska de sociala orättvisorna och fattigdomen genom bättre grund- och yrkesutbildning. Man bör i högre grad inrikta sig på arbetslösheten bland unga, vilken är alarmerande hög, och på problemet med elever som lämnar skolan i förtid.

7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att samarbeta med parlamentet och rådet för en bättre kvalitet på lagstiftningen. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang också kommissionen och rådet att se till att alla rättsakter innehåller systematiska jämförelsetabeller som tydligt visar dels hur unionslagstiftningen införlivas i den nationella lagstiftningen, dels att den tillämpas på ett verkningsfullt sätt.

8. Europaparlamentet understryker vikten av att i god tid och på lämpligt sätt genomföra unionslagstiftningen i medlemsstaternas nationella lagstiftning, och uppmanar med kraft kommissionen att utöva sina genomförandebefogenheter och att, om nödvändigt, inleda överträdelseförfaranden för att säkra att lagstiftningen införlivas och genomförs effektivt.

9. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att så snart som möjligt och enligt en tydlig tidsplan anpassa unionslagstiftningen till bestämmelserna i artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget och begär därför att kommissionen översänder de nödvändiga lagstiftningstexterna.

Regleringen av finansmarknaden: slutförandet av reformen

10. Europaparlamentet understryker att den ekonomiska krisen fortfarande måste åtgärdas genom att det utvecklas en ekonomisk styrning som kan genomdriva budgetdisciplin och samordning, stabilisera den monetära unionen och öka investeringarna i produktiva arbetstillfällen. Parlamentet uppmanar med eftertryck kommissionen att snarast möjligt lägga fram förslag till en permanent krismekanism som regleras genom EU-bestämmelser, en genomförbarhetsstudie om inrättandet av ett system för gemensamt utfärdande av europeiska statsobligationer på basis av solidariskt ansvar samt förslag om att fullt ut införliva Europa 2020-strategin i stabilitetsramen och om att införa en enhetlig representation utåt för euroområdet.

Onsdagen den 6 juli 2011

11. Vad beträffar finansiell reglering påpekar Europaparlamentet att åtgärder för att förbättra det finansiella systemets återhämtningsförmåga och dess förmåga att absorbera förluster måste åtföljas av åtgärder som sätter stopp för riskuppyggnad liksom av åtgärder som minskar kostnaderna för förluster. Parlamentet betonar i detta sammanhang behovet av bättre övervakning av riskackumulering från bankernas sida, av att separera renodlad bankverksamhet från annan finansiell verksamhet och av handfasta förslag för att på ett mer ordnat sätt hantera bankkonkurser. Parlamentet understryker dessutom behovet av att reglera de enheter som är nära förbundna med banksystem och som erbjuder liknande tjänster men som inte omfattas av samma regelverk (skuggbanker).

12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att skyndsamt lägga fram

— ett förslag till direktiv om marknader för finansiella instrument (Mifid) med en lagstiftningsram för värdepappershandel, handelsplatser och investeringsföretags affärsverksamhet, och

— ett kraftfullt förslag till bankers och kreditinstituts krishantering när de pågående stresstesterna för bankerna väl slutförts.

13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att under 2012 för parlamentet lägga fram

— ytterligare förslag för integrering av banktjänster till privatpersoner och mindre företag – som fortfarande är av i huvudsak nationell karaktär – i syfte att fullt ut utnyttja fördelarna med en EU-omfattande finansmarknad till nytta för konsumenterna och näringslivet,

— ett förslag till en krislösningsmekanism för försäkringsbolag.

14. Europaparlamentet framhåller att fokus måste ligga på skydd av och förtroende från investerare, och anser därför att initiativ för att återupprätta förtroendet för det finansiella systemet är av avgörande betydelse och bör omfatta en omfattande översyn av dels praxis för tillbörlig aktsamhet, moraliska risker i gränsöverskridande grupper och system för incitament och ersättning, dels den vidare transparensen och ansvarsskyldigheten i det finansiella systemet.

15. Europaparlamentet framhåller att kreditvärderingsinstituten avsevärt bidrog till utvecklandet och förvärrandet av euroområdets skuldcris och följderna för den europeiska banksektorn, och uppmanar därför kommissionen att snarast lägga fram en reviderad lagstiftningsram för att stärka regleringen och tillsynen av kreditvärderingsinstituten. Parlamentet anser att införandet av ett europeiskt kreditvärderingsinstitut skulle resultera i en välkommen mångfald av metoder.

Smart tillväxt

16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att före årsskiftet lägga fram ett lagstiftningsförslag om nästa ramprogram för forskning, teknisk utveckling och demonstration som främjar offentlig-privata partnerskap, minskar byråkratin, gynnar ett mer sektorsövergripande tillvägagångssätt samt får fler mindre aktörer och innovativa företag att delta i projekten. Parlamentet anser att budgeten för forskning och utveckling måste ökas inför nästa finansieringsperiod för att EU inte ska hamna än mer på efterkälken gentemot sina konkurrenter, med tanke på att man i vissa andra delar av världen (t.ex. i Förenta staterna och framför allt i Kina) kraftigt ökat medlen till forskning och utveckling, och för att till fullo stödja målen i Europa 2020-strategin.

17. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att tillämpa ett mer risktolerant och förtroendebaserat tillvägagångssätt i sina forsknings- och utvecklingsprogram för att minska byråkratin och få fler innovativa företag att medverka i projekt.

Onsdagen den 6 juli 2011

18. Europaparlamentet framhåller behovet av att det avsätts medel för investeringar i höghastighetsnät, och betonar att bredband för alla är av största betydelse för att Europa ska kunna konkurrera internationellt och för att inga européer ska hamna på efterkälken.

19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inom ramarna för sitt arbetsprogram för 2012 föra ett nära samarbete med medlemsstaterna för att säkerställa att 2009 års reform av regelverket för elektronisk kommunikation genomförs på ett korrekt sätt och i god tid. Framför allt bör förpliktelseerna rörande marknadstillträde och andra konsumentfördelar stärkas, bland annat bör kontrakts- och prisuppgifterna förbättras och åtgärderna för nummerportabilitet skärpas.

20. Europaparlamentet konstaterar att den nya tekniska utvecklingen på flera områden bör tas upp i 2012 års arbetsprogram, samtidigt som den digitala inre marknaden måste stärkas. Dessa områden bör inbegripa datormoln, sakernas internet, digitala signaturer och nätsäkerhet.

21. Europaparlamentet förväntar sig att kommissionen ser till att de åtgärder för att minska kostnaderna för dataroaming börjar gälla fullt ut under 2012.

22. Europaparlamentet understryker vikten av en strategi för informations- och kommunikationsteknik och av att fullborda den europeiska digitala inre marknaden, eftersom detta kommer att ge industrier och små och medelstora företag stora möjligheter att växa i den gränsöverskridande handeln, föra människor närmare varandra, omforma deras levnads- och arbetsförhållanden, tillhandahålla nya verktyg för utbildning och yrkesutbildning och förbättra tillgången till offentliga tjänster och allmänna uppgifter. Kommissionen uppmanas därför att öka stödet till informations- och kommunikationstekniken så att EU kan ta ledningen på tillväxtmarknader, såsom marknaderna för hälsovårdsteknik och miljövänligare transport- och elnät.

23. Europaparlamentet erinrar om att immateriella rättigheter blir allt viktigare för Europas tillväxt och kreativa potential, och betonar att man måste trygga ett adekvat skydd av dessa rättigheter. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att genast lägga fram konkreta förslag till översyn på detta område. Parlamentet framhåller den roll som immateriella rättigheter har för kultursektorn och den kreativa sektorn och för tillgången till kulturella varor och tjänster.

Hållbar tillväxt

24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förbättra sin klimatstrategi för att utveckla EU:s ledande roll i kampen mot klimatförändringarna och för att samtidigt stärka EU:s konkurrenskraft och nå fram till ett välavvägt internationellt avtal.

25. Europaparlamentet efterlyser en helhetsbetonad energistrategi för EU gentemot omvärlden, där frågor om råvaror och sällsynta jordartsmetaller ingår och öppna globala marknader prioriteras. Parlamentet efterlyser dessutom en hållbar, konkurrenskraftig och integrerad energipolitik för EU där frågor avseende mångfalden och andelen av olika energikällor och energitryggheten behandlas tillsammans som en del av en sammanhållen strategi. Det är även av avgörande betydelse för EU:s konkurrenskraft och tillväxt att den inre energimarknaden fullbordas. Parlamentet uppmanar kommissionen att skynda på utvecklandet av ett integrerat europeiskt energinät genom att lägga fram de förslag som nämns i energiinfrastrukturpaketet.

26. Med tanke på målet om att senast 2014 fullborda en inre energimarknad uppmanar Europaparlamentet kommissionen att övervaka genomförandet av unionslagstiftningen på områdena energi och energieffektivitet och att omgående anta de genomförandeåtgärder som krävs för att uppnå detta mål. Kommissionen uppmanas dessutom med kraft att lägga fram eventuella nya förslag som är nödvändiga för att dessa mål ska kunna nås.

Onsdagen den 6 juli 2011

27. Europaparlamentet kräver en omgående översyn av direktivet om kärnsäkerhet för att skärpa det. Översynen bör i synnerhet ta hänsyn till resultaten av de stresstester som gjorts efter olyckan i Fukushima.
28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett förslag till det sjunde miljöhandlingsprogrammet och en kraftfull och samlad strategi för biologisk mångfald.
29. Europaparlamentet anser att man genom reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken bör se till att den gemensamma jordbrukspolitiken verkligen anpassas till de mål som fastställs i Europa 2020-strategin och att hållbarhet ställs i centrum för denna politik, i syfte att trygga en livskraftig livsmedelsproduktion i Europa på lång sikt. Reformen bör samtidigt förbättra jordbrukarnas konkurrenskraft och innovationsförmåga, främja landsbygdsutveckling, bevara mångfalden av produktionssystem och produktionsmetoder inom jordbruket samt minska byråkratin.
30. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att utvärdera systemet för tidig varning och reaktion, liksom systemet för snabb varning för livsmedel och foder, i syfte att åtgärda eventuella brister.
31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett lagstiftningsförslag för att förbjuda saluföring av produkter från klonade djur och deras avkommor och att komma med ett nytt lagstiftningsförslag om nya livsmedel.
32. Europaparlamentet beklagar djupt att riktlinjerna för TEN-T har försenats, liksom förslagen om flygplatspaketet. Parlamentet välkomnar vitboken om den framtida transportpolitiken, och uppmanar kommissionen att snarast möjligt lägga fram de lagstiftningsförslag som nämns i vitboken. Parlamentet konstaterar att en integrerad och driftskompatibel europeisk järnvägsmarknad ännu inte har uppnåtts och anser därför att en översyn i god tid av riktlinjerna för TEN-T bör prioriteras, så att ett heltäckande, multimodalt transportnät med effektiv sammodalitet och driftskompatibilitet kan utvecklas. Kommissionen uppmanas därför att lägga fram ett lagstiftningsförslag om järnvägssektorn och om en utvidgning av Europeiska järnvägsbyråns befogenheter inom områdena certifiering och säkerhet. Parlamentet insisterar på att det finns ett trängande behov av att förbättra finansieringen av TEN-T och samordningen via stöd från Sammanhållningsfonden.
33. Europaparlamentet understryker behovet av att kommissionen under 2012 lägger fram en europeisk stadga om passagerares rättigheter i alla transportsätt.
34. Europaparlamentet insisterar på att man till fullo måste införa ett gemensamt europeiskt luftrum, inbegripet upprättandet av funktionella luftrumsblock och införandet av Sesar, för att framtida behov av luftrumskapacitet och säkerhet ska kunna bemötas. Parlamentet beklagar misslyckandet med att gradvis avskaffa restriktionerna i fråga om vätskor, aerosoler och geler vid passagerarflygningar, och anser att detta bör vara en fortsatt prioriterad fråga för kommissionen.
35. Europaparlamentet framhåller att det behövs en genomgripande och vittsyftande reform av den gemensamma fiskeripolitiken, som innebär att kraven på en åternationalisering avvisas och innehåller ett ekosystembaserat tillvägagångssätt, regionalisering, klart definierade åtgärder för småskaligt fiske, ny stimulans till den europeiska vattenbrukssektorn och seriösa ansträngningar för att bekämpa både olagligt, oreglerat och orapporterat fiske och att fångst kastas överbord. Parlamentet oroar sig över att kommissionen eventuellt inte kommer att lägga fram något nytt förslag om tekniska åtgärder före 2013 när de nuvarande övergångsåtgärderna upphör att gälla.

Tillväxt för alla

36. Europaparlamentet välkomnar flaggskeppsinitiativen ny kompetens för nya arbetstillfällen och plattformen mot fattigdom, men beklagar samtidigt att det finns för få lagstiftningsförslag på områdena för sysselsättning och sociala frågor. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett förslag till en ny

Onsdagen den 6 juli 2011

social strategi, i linje med de huvudsakliga landvinningarna i Lissabonfördraget och med iakttagande av principerna om subsidiaritet och social dialog på löne- och pensionsområdet, och att i överensstämmelse med artikel 153.5 i EUF-fördraget respektera medlemsstaternas och de sociala parternas befogenheter samt att garantera att förfarandet har demokratisk legitimitet genom att Europaparlamentet involveras.

37. Europaparlamentet efterlyser en stark sammanhållningspolitik för hela EU för perioden efter 2013 och kräver att man i samband med utarbetandet av denna framtida sammanhållningspolitik effektiviserar användningen av medlen och programmen, säkerställer adekvata ekonomiska resurser och anpassar politiken till målen i Europa 2020-strategin, samtidigt som man bör skapa mervärde via synergier med annan intern politik. Parlamentet förväntar sig att kommissionen spelar en konstruktiv medlarroll under hela den tid som arbetet med att anta förordningarna om sammanhållningspolitiken pågår, med iakttagande av principen om medbeslutande, för att en överenskommelse ska kunna nås i ett så tidigt skede som möjligt av lagstiftningsförfarandet och olyckliga förseningar kan undvikas och så att det ska gå att effektivt undvika inkörningsproblem av det slag som kan uppstå när de sammanhållningspolitiska operativa programmen för nästa programplaneringsperiod ska genomföras.

38. Europaparlamentet stöder initiativ som främjar möjligheten att förena yrkes- och familjeliv och anser att kommissionen bör lägga fram lagstiftningsförslag avseende olika slag av ledigheter, t.ex. pappaledighet, adoptionsledighet och ledighet för närståendevård, samt för att fastställa en europeisk strategi utgående från medlemsstaternas bästa praxis i syfte att skapa förutsättningar för att sysselsättningsmålen i Europa 2020-strategin ska kunna nås. Parlamentet välkomnar de initiativ som kommissionen har tagit för att överbygga löneklyftan mellan kvinnor och män, men beklagar att löneklyftan kvarstår som en verklig utmaning att åtgärda, och uppger sin begäran om ett starkt engagemang för att med hjälp av en översyn av nuvarande lagstiftning åtgärda de många orsakerna till den lönemässiga ojämlikheten mellan kvinnor och män.

39. Europaparlamentet beklagar att kommissionen ännu inte har lagt fram något lagstiftningsförslag för att bekämpa våld mot kvinnor inom ramen för en övergripande strategi med en lämplig tillnärmning av påföljder.

40. Europaparlamentet beklagar avsaknaden av ett förslag och initiativ på folkhälsoområdet och uppmanar kommissionen att lägga fram ett lagstiftningsförslag om läkemedel för avancerad terapi. Parlamentet välkomnar kommissionens avsikt att under 2012 ändra direktiv 2004/37/EG om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för cancerframkallande eller mutagena ämnen i arbetet. Parlamentet framhåller att nya fakta och uppgifter pekar på behovet av en förändring och uppmanar därför med kraft kommissionen att skyndsamt lägga fram ändringsrättsakten och därvid även överväga en utvidgning av direktivets räckvidd för att minska riskerna med reproduktionstoxiska ämnena och ämnenas förekomst och för att slå vakt om arbetarskyddet för Europas arbetstagare.

41. Europaparlamentet framhåller att de nya fleråriga programmen inom utbildning, kultur, audiovisuella frågor, ungdomsfrågor, idrott och medborgarskap måste ägnas särskild uppmärksamhet eftersom de är avgörande betydelse för att målen i Europa 2020-strategin ska kunna uppnås och för att bevara den kulturella och språkliga mångfalden i EU och är en stark drivkraft för social sammanhållning och integration. Parlamentet anser att det måste vidtas åtgärder, utgående från en adekvat och ändamålsenlig budgetram, för att dessa väletablerade program ska kunna fortsätta tillgodose unionsmedborgarnas behov även efter 2013.

Att frigöra den inre marknadens tillväxtpotential

42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillämpa testet om konsekvenserna för små och medelstora företag mer systematiskt, eftersom dessa inte har tillämpats ordentligt och konsekvent i alla nya lagstiftningsförslag, framför allt inte på nationell nivå. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att lägga fram miniminormer och minimikrav, utgående från bästa praxis, för hur detta test ska tillämpas på unionsnivå och nationell nivå.

Onsdagen den 6 juli 2011

43. Europaparlamentet bekräftar sitt stöd för Inre marknadsakten, men uppmanar med eftertryck kommissionen att lägga fram ett förslag för att modernisera och förenkla reglerna för offentlig upphandling för upphandlande myndigheter och små och medelstora företag, inbegripet förbättrade levnads- och arbetsförhållanden.

44. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag i arbetsprogrammet för 2012 om att se över strategin för konsumentpolitik och lagstiftningsstrategin genom att införliva initiativ från alla relevanta tjänsteavdelningar vid kommissionen. Parlamentet noterar i synnerhet nödvändigheten av att se till att konsumenterna runtom i EU till fullo åtnjuter det skydd som erbjuds genom nyckellagstiftningen, såsom direktivet om otillbörliga handelsmetoder och konsumentkreditdirektivet.

45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå en ambitiös reform av direktivet om yrkeskvalifikationer för att främja verklig rörlighet för arbetstagare i EU genom att förenkla förfarandena för automatiskt erkännande och samtidigt respektera patienternas säkerhet, öka rörligheten för nyutexaminerade samt se över om vissa reglerade yrken eller vissa kategorier inom dessa yrken kan avregleras.

46. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta ett program om rättvisa till gagn för tillväxten för att på så sätt förbättra företagens och konsumenternas möjligheter till rättslig prövning. Kommissionen uppmanas därför att prioritera framläggandet av det aviserade förslaget om alternativa system för tvistlösning inom civil- och handelsrätt.

ATT DRIVA MEDBORGARNAS AGENDA: FRIHET, SÄKERHET OCH RÄTTVISA

47. Europaparlamentet beklagar avsaknaden av ett lagstiftningsförslag för stärkt solidaritet inom EU på asylområdet, och konstaterar att arbetet med asylopaketet bör fortsätta för att inrätta ett gemensamt europeiskt asylsystem som garanterar en hög skyddsnivå och full respekt för de grundläggande rättigheterna och samtidigt förhindrar att asyllagstiftningen utnyttjas för andra ändamål.

48. Europaparlamentet är bekymrat över att nuvarande regelverk på asylområdet (Dublin, Eurodac, förfarande för mottagande samt skyddsdirektivet för asylsökande) inte genomförts på ett korrekt sätt, vilket betyder att en gemensam europeisk standard inte kan garanteras och att känslan av solidaritet undergrävs.

49. Europaparlamentet uppmärksammar kommissionens paket om offers rättigheter och anser att det är mycket viktigt att brottsoffer får utökade rättigheter och starkare stöd inom EU.

50. Europaparlamentet uppmanar därför kommissionen att se till att Schengenregelverket respekteras fullt ut och understryker att alla eventuella förslag från kommissionen bör behandlas med hjälp av den europeiska metoden. Parlamentet är medvetet om att det behövs smarta yttre gränser, bättre förvaltning av de yttre gränserna och en effektiv och trovärdig yttre gränspolitik. Parlamentet anser att inresekontrollen till EU:s territorium är en av de grundläggande funktionerna för ett område utan inre gränser och att kontrollen av EU:s yttre gränser hela tiden måste förbättras för att svara mot de nya utmaningar som invandringen och säkerheten innebär och att det därför måste införas en välavvägd viseringspolitik. Parlamentet uppmanar i anslutning till detta kommissionen att slutföra arbetet med den andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II), informationssystemet för viseringar (VIS) och Eurodac samt med den nya byrån för informationsteknik. Parlamentet påminner om att den effektiva och integrerade förvaltningen av EU:s yttre och inre gränser och viseringspolitiken hänger nära samman och är ett viktigt verktyg i migrations- och asylpolitiken, liksom för rörligheten och för att missbruk ska kunna undvikas. Parlamentet beklagar att SIS II ännu inte har tagits i bruk och uppmanar kommissionen att öka sina ansträngningar för att genomföra systemet. Parlamentet kommer även i fortsättningen att noggrant övervaka tilldelningen av EU-medel för detta ändamål.

Onsdagen den 6 juli 2011

51. Europaparlamentet ser positivt på att Sirene-handboken ändrats, med en uppdatering av den gemensamma praktiska handboken för gränsbevakare. Likaså ser parlamentet positivt på vidareutvecklingen av det europeiska gränsövervakningssystemet (Eurosur) och på att det i enlighet med Stockholmsprogrammet införts ett system för europeiska gränsbevakare.

52. Europaparlamentet välkomnar kommissionens initiativ om att ytterligare klarlägga under vilka omständigheter medlemsstaternas myndigheter får utföra gränskontroller, dela med sig av operativ information och samarbeta med varandra och med Frontex. Parlamentet håller med om att Frontex bör spela en viktig roll i handhavandet av gränskontrollerna och välkomnar överenskommelsen om en ändring av dess rättsliga ram så att Frontex får bättre insatskapacitet vid de yttre gränserna.

53. Europaparlamentet är av den bestämda åsikten att de kommande förslagen om en översyn av direktiv 95/46/EG och direktivet om lagring av uppgifter bör vara ambitiösa och gå utöver det otillräckliga skydd som erbjuds i rambeslutet om dataskydd inom den före detta tredje pelaren. Parlamentet betonar vikten av att man i samband med de frågor som rör datormoln och sakernas internet tar upp viktiga frågor rörande säkerhet på internet och skydd för den personliga integriteten. Parlamentet understryker att uppgiftsskyddet även bör vara långtgående i samband med terrorismbekämpning. Parlamentet uppmanar kommissionen att respektera EU:s bestämmelser om uppgiftsskydd då den förhandlar med tredjeländer, och understryker att parlamentet noggrant kommer att granska alla förslag, bland annat rörande ett EU-system för passageraruppgifter och ett EU-system för framtagning av finansiella uppgifter samt alla avtal om passageraruppgifter som EU ingår med tredjeländer (förhandlingar pågår redan med Förenta staterna, Kanada och Australien), så att dessa verkligen respekterar de grundläggande rättigheterna.

EUROPA I VÄRLDEN: VI SKA GÖRA VÅR INSATS PÅ DEN GLOBALA ARENAN

54. Europaparlamentet framhåller att de värden, principer och åtaganden som EU grundas på bör utgöra de centrala riktlinjerna för en gemensam utrikespolitik. Parlamentet betonar att kommissionen måste samarbeta fullt ut med Europeiska utrikestjänsten, inte bara i frågor om utvidgning, utveckling, handel och humanitärt bistånd, utan också i frågor som rör den inre politikens externa aspekter för att på så sätt garantera större samstämmighet i EU:s insatser, framför allt mellan handelspolitiken och industripolitiken så att handeln kan fungera som ett verkligt instrument för tillväxt och sysselsättning i EU. Parlamentet understryker vice ordförandens/den höga representantens roll i utarbetandet av en samstämd och konsekvent utrikespolitik.

55. Europaparlamentet kräver att EU:s försvarskapacitet förbättras genom en bättre samordning av resurserna i syfte att förbättra EU:s möjligheter att snabbt och effektivt reagera på externa kriser och stärka den transatlantiska säkerheten.

Den europeiska grannskapspolitiken

56. Europaparlamentet betonar att översynen av instrumenten för externt finansiellt stöd bör ses som en möjlighet att stärka EU:s utrikespolitik, särskilt i den pågående övergångsprocessen mot demokrati i det södra grannskapet. Parlamentet efterlyser flexibla och snabbare utbetalningar av ekonomiskt stöd till stödberättigade länder i krissituationer, och betonar att kommissionen måste stärka mottagarländernas förmåga att ta egenansvar för stödet för att på så sätt maximera dess verkan. Parlamentet uppmanar kommissionen att dra lärdom av de tidigare instrumenten för externt finansiellt stöd och att ta hänsyn till de invändningar som uttryckts av revisionsrätten.

57. Europaparlamentet välkomnar kommissionens översyn av den europeiska grannskapspolitiken och förväntar sig konkreta förslag om hur de två multilaterala dimensionerna av denna politik bör vidareutvecklas, varvid man särskilt bör uppmärksamma de arabländer som nu strävar efter att införa demokrati. Parlamentet betonar att det behövs en nystart, och välkomnar de förslag som kommissionen lagt fram i sitt meddelande från maj 2011 om översynen av den europeiska grannskapspolitiken samt förespråkar ett

Onsdagen den 6 juli 2011

snabbt genomförande av konkreta åtgärder för att återuppta förbindelserna med EU:s närmaste grannländer. Parlamentet understryker att EU:s åtagande i fråga om närmare kontakter med sina grannländer kommer att fullgöras i form av en kombination av ökat ekonomiskt stöd, utökat demokratistöd, marknadstillträde samt förbättrad rörlighet. Parlamenten kräver att Medelhavsunionen ses över på grundval av en utvärdering av nuvarande brister och mot bakgrund av aktuella händelser med anknytning till den arabiska våren.

EU:s utvidgning

58. Europaparlamentet förväntar sig att kommissionen fortsätter sitt arbete med anslutningsförhandlingarna. Parlamentet understryker att man efter det framgångsrika slutförandet av förhandlingarna med Kroatien bör fortsätta att förbereda för förhandlingar med andra kandidatländer på västra Balkan. Dessa länder måste dock vidta alla åtgärder för att fullständigt och strikt uppfylla samtliga Köpenhamnskriterier. Särskild uppmärksamhet bör dessutom ägnas situationen i Bosnien och Hercegovina och arbetet med att finna en lösning på namtvisten med före detta jugoslaviska republiken Makedonien. Parlamentet hoppas att de pågående förhandlingarna om Cypern kommer att leda fram till en övergripande lösning och förväntar sig att Turkiet kommer att bidra till denna process genom att respektera sina skyldigheter enligt Ankaraprotokollet.

59. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inleda förhandlingar med Kosovo för att snarast möjligt upprätta en färdplan för liberalisering av viseringsbestämmelserna, eftersom Kosovo är det enda landet på västra Balkan som omfattas av EU:s viseringssystem. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang den överenskommelse som nyligen ingicks mellan Serbien och Kosovo.

En övergripande handelspolitik

60. Europaparlamentet stöder kommissionens strävan att i alla pågående bilaterala och regionala handelsförhandlingar nå ett positivt resultat med avseende på övergripande och välavvägda handelsavtal under 2012, något som avsevärt skulle förbättra EU:s handelsutsikter och EU-företagens möjligheter i världen. Parlamentet anser dock att det behövs fortlöpande insatser från EU:s sida för att vi ska kunna dra nytta av de möjligheter som öppnades 2011 vid de multilaterala förhandlingarna inom Doharundan, som bör bereda väg för världsekonomisk stabilitet.

61. Europaparlamentet anser att EU bör stärka sina handelsförbindelser med de stora ekonomiska och politiska aktörerna i världen, framför allt med Förenta staterna, Kina, Ryssland, Indien, Japan och BRIK-länderna, genom att utnyttja befintliga medel och instrument för samarbete och utveckla dessa där det går. Parlamentet uppmanar kommissionen att bättre involvera parlamentet i pågående förhandlingar med viktiga handelspartner och i fastställandet av förhandlingsmandat för investeringsavtal. Kommissionen uppmanas dessutom att avsluta förhandlingarna om befintliga bilaterala och regionala frihandelsavtal och att i dessa föreslå effektiva skyddsklausuler. Dessa frihandelsavtal ska ses som en kompletterande strategi och inte som ett alternativ till den multilaterala ramen.

62. Europaparlamentet anser att undanröjandet av hinder för handel och investeringar över hela världen kvarstår som en nyckelfråga och ett väsentligt inslag i EU:s världshandelsstrategi. I detta sammanhang konstaterar parlamentet att kommissionens senaste rapport från 2011 om hinder för handel och investeringar visar att det finns avsevärda och omotiverade hinder för våra förbindelser med strategiska partner som begränsar tillträdet till marknaderna i viktiga tredjeländer. Parlamentet upprepar därför sin uppmaning till kommissionen att målmedvetet och bestämt driva dessa frågor och fortsätta kampen mot omotiverade protektionistiska åtgärder och samtidigt säkerställa att handelspolitiken förblir ett verktyg för att skapa arbetstillfällen både inom och utanför EU. Parlamentet uppmanar kommissionen att anstränga sig ytterligare för att identifiera och gradvis avskaffa icke-tariffära hinder för handel och investeringar över Atlanten, särskilt på området för ömsesidigt erkännande och standardisering, genom att fullt ut utnyttja Transatlantiska ekonomiska rådet, så att en transatlantisk marknad kan uppnås senast 2015.

Onsdagen den 6 juli 2011

63. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att verka för att man i alla handelsavtal inbegriper rättsligt bindande bestämmelser om mänskliga rättigheter, sociala normer och miljönormer, i enlighet med vad som föreskrivs i flera av parlamentets initiativbetänkanden från 2010.

Utvecklingspolitik och humanitärt bistånd

64. Europaparlamentet begär att kommissionen under 2012 lägger fram ett initiativ om nyskapande finansieringsformer för offentligt utvecklingsbistånd, i syfte att fullgöra åtagandena rörande millennieutvecklingsmålen. Parlamentet begär vidare lagstiftningsförslag som tar upp ytterligare skatteparadis, olagliga penningflöden och missbruk av prisöverföringar, som en uppföljning till meddelandet "att främja god förvaltning i skattefrågor".

65. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett meddelande med konkreta förslag om hur man kan skapa en effektiv koppling mellan humanitärt bistånd och utveckling. Förslaget bör vara tillräckligt flexibelt för att tillåta koppling mellan katastrof-, återanpassnings- och utvecklingsbistånd i övergångssituationer. Parlamentet stöder utvidgningen av skolmåltidsprogrammen till att omfatta alla barn i områden där det råder akut svält med hjälp av lokalproducerade livsmedel. Parlamentet stöder också avgiftsbefriade grundskolor och väsentliga hälsotjänster som vid behov ska kompenseras med ökat givarbistånd.

66. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett lagstiftningsinitiativ för att skapa öppenhet i utvinningsindustrin genom rättsligt bindande åtgärder på EU-nivå, i syfte att ge utvecklingsländer tillgång till intäkter som genererats från deras naturresurser för att hjälpa befolkningen ur fattigdomen.

*

* *

67. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar och parlament.

Lagstiftning om transmissibel spongiform encefalopati (TSE) och om foder- och livsmedelskontroller i samband därmed

P7_TA(2011)0328

Europaparlamentets resolution av den 6 juli 2011 om EU:s lagstiftning om transmissibel spongiform encefalopati (TSE) och om därmed sammanhängande foder- och livsmedelskontroller – genomförande och utsikter (2010/2249(INI))

(2013/C 33 E/12)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av meddelandet av den 16 juli 2010 från kommissionen till Europaparlamentet och rådet med titeln "TSE-färdplan 2: Ett strategidokument om transmissibel spongiform encefalopati 2010–2015" (KOM(2010)0384),
- med beaktande av rapporten av den 25 augusti 2010 från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om hur den officiella kontrollen i medlemsstaterna fungerar i fråga om livsmedelssäkerhet, djurhälsa, djurskydd och växtskydd (KOM(2010)0441),
- med beaktande av meddelandet av den 2 december 2010 från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om behovet och användningen av maskinurbenat kött i EU i framtiden, inbegripet strategin för information till konsumenterna (KOM(2010)0704),

Onsdagen den 6 juli 2011

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung ⁽²⁾ och rapporten från kommissionen till rådet och Europaparlamentet om erfarenheterna från tillämpningen av förordningarna om livsmedelshygien (KOM(2009)0403),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG av den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådet förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd ⁽⁴⁾ och rapporten från kommissionen till rådet och Europaparlamentet om tillämpningen av denna förordning (KOM(2009)0334),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/99/EG av den 17 november 2003 om övervakning av zoonoser och zoonotiska smittämnen, om ändring av rådets beslut 90/424/EEG och om upphävande av rådets direktiv 92/117/EEG ⁽⁶⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 av den 21 oktober 2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002 ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 mars 2011 om proteinbristen i EU: vilka lösningar finns det på detta långvariga problem?, ⁽⁸⁾
- med beaktande av kommissionens beslut om ändring av beslut 2009/719/EG om tillåtelse för vissa medlemsstater att se över sina årliga övervakningsprogram för BSE,
- med beaktande av rådets slutsatser den 22 oktober 2010 om ovannämnda kommissionsmeddelande av den 16 juli 2010 med titeln "TSE-färdplan 2: Ett strategidokument om transmissibel spongiform encefalopati 2010–2015",
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A7-0195/2011), och av följande skäl:

⁽¹⁾ EGT L 147, 31.5.2001, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 226, 25.6.2004, s. 22.

⁽³⁾ EGT L 109, 6.5.2000, s. 29.

⁽⁴⁾ EUT L 165, 30.4.2004, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 325, 12.12.2003, s. 31.

⁽⁷⁾ EUT L 300, 14.11.2009, s. 1.

⁽⁸⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0084.

Onsdagen den 6 juli 2011

- A. I mitten av 1990-talet hade förekomsten av bovin spongiform encefalopati (BSE) i Europeiska unionen antagit epidemiska proportioner, vilket ledde till att en rad åtgärder infördes i syfte att utrota BSE och andra former av transmissibel spongiform encefalopati (TSE).
- B. Antalet positiva BSE fall i EU minskade från 2 167 fall 2001 till 67 fall 2009. Mot bakgrund av det minskande antalet fall kan den lagstiftning som genomfördes under perioden anses ha bidragit i utrotningen av BSE och andra former av TSE i EU och denna nedåtgående trend i den epidemiologiska utvecklingen bör åtföljas av en anpassning av lagstiftningen till den aktuella situationen.
- C. Med anledning av det stadigt sjunkande antalet BSE fall har lagstiftningen om TSE ändrats under senare år. Ytterligare ändringar skulle kunna övervägas, samtidigt som den höga djur och folkhälsolivån i Europeiska unionen säkerställs och upprätthålls. Dessa ändringar skulle kunna omfatta åtgärder som avser avlägsnande av specificerat riskmaterial (SRM), översyn av det totala förbudet mot utfodring med bearbetade animaliska proteiner till andra djur än idisslare, utrotning av scrapie, utslaktning av kohorter samt övervakning.
- D. Det är absolut nödvändigt att öka den inhemska produktionen av proteingrödor för att minska beroendet av import av soja och andra proteinkällor.

Allmänna anmärkningar

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens "TSE-färdplan 2: Ett strategidokument om transmissibel spongiform encefalopati" och dess förslag om viss översyn av det gällande TSE-regelverket i Europeiska unionen. Parlamentet understryker dock att vissa bestämmelser behöver analyseras ingående och endast kommer att stödjas på vissa villkor.
2. Europaparlamentet understryker vikten av att se till att den betydande nedgången i antalet BSE-fall i Europeiska unionen inte leder till mindre stränga TSE-åtgärder eller till nedmontering av de strikta kontroll- och övervakningsmekanismerna i EU. Parlamentet noterar den tidigare och gällande TSE-lagstiftningens bidrag i utrotningen av TSE i EU.

BSE-övervakning

3. Europaparlamentet noterar den höjning av åldersgränserna för TSE-testning av nötkreatur äldre än 72 månader i 22 medlemsstater som infördes genom ovannämnda kommissionsbeslut om ändring av beslut 2009/719/EG om tillåtelse för vissa medlemsstater att se över sina årliga övervakningsprogram för BSE.
4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att höja åldersgränserna i de återstående medlemsstaterna endast om detta stöds av sunda riskbedömningar, i syfte att inte äventyra en hög djurhälso- och konsumentskyddsnivå.
5. Europaparlamentet understryker att övervakningsmekanismen är ett viktigt instrument för att övervaka TSE i EU. Parlamentet uttrycker oro över ytterligare höjningar av åldersgränserna för testning av nötkreatur, särskilt i betraktande av den urvalstestning som från och med januari 2013 kommer att gälla för BSE-övervakningssystemet för nötkreatur. Parlamentet uppmanar kommissionen att underrätta parlamentet om framsteg och nya rön om de urval som ska göras.
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att upprätthålla testning av riskdjur som ett viktigt inslag i den fortsatta övervakningen av trenden för BSE-fall i EU och för att se till att eventuella nya fall kan upptäckas snabbt i framtiden.

Onsdagen den 6 juli 2011

Översyn av förbudet mot utfodring med bearbetade animaliska proteiner till andra djur än idisslare

7. Europaparlamentet stöder – särskilt mot bakgrund av den rådande proteinbristen i EU – kommissionens förslag om att upphäva förbudet mot utfodring med bearbetade animaliska proteiner till andra djur än idisslare, förutsatt att detta enbart gäller icke växtätande djur, samt att

- de bearbetade animaliska proteinerna uteslutande härrör från sådana arter som inte har något samband med TSE sjukdomar,
- de framställnings- och steriliseringsmetoder som används för bearbetat animaliskt protein uppfyller högsta tänkbara säkerhetsnormer och reglerna i förordningen om animaliska biprodukter samt utnyttjar nyast och säkrast tänkbara tillgängliga teknik,
- de befintliga förbuden mot återanvändning inom arten ("kannibalism") fortsätter gälla,
- framställningskanalerna för bearbetat animaliskt protein som härrör från olika arter hålls fullständigt åtskilda,
- åtskiljandet av dessa framställningskanaler kontrolleras av behöriga myndigheter i medlemsstaterna och granskas av kommissionen,
- det innan utfodringsförbudet verkligen upphävs finns en tillförlitlig artspecifik metod för att fastställa den art som proteinerna i djurfoder som innehåller bearbetat animaliskt protein kommer från, så att återvinning inom arten och förekomsten av bearbetat animaliskt protein från idisslare kan uteslutas,
- framställningen av bearbetat animaliskt protein från kategori 1- eller kategori 2-material förbjuds och att endast kategori 3-material som är tjänligt som livsmedel används för framställning av bearbetat animaliskt protein.

8. Europaparlamentet betonar att dessa åtgärder måste åtföljas av en gemensam jordbrukspolitik med syfte att förena växtodling och boskapsuppfödning, åstadkomma ett adekvat utnyttjande av gräsmark, öka den inhemska produktionen av proteiner och främja växelbruksystem.

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att införa åtgärder som garanterar att risken för korskontaminering av material från andra djur än idisslare med material från idisslare genom transportkanalerna utesluts om förbudet mot utfodring med bearbetade animaliska proteiner till andra djur än idisslare upphävs.

10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka behovet av ett separat tillstånd för slakterier i vilka animaliska biprodukter uppkommer såväl från andra djur än idisslare som från idisslare, så att det garanteras att dessa biprodukter hålls tydligt åtskilda.

11. Europaparlamentet förkastar användningen av bearbetat animaliskt protein som härrör från andra djur än idisslare eller idisslare i foder för idisslare.

12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bedöma behovet av att kontrollera importen av bearbetat animaliskt protein för att se till att återvinning inom arten, användningen av kategori 1- och kategori 2-material samt överträdelser av hygienreglerna kan uteslutas. Parlamentet understryker att regelbundna och oanmälda kontroller på plats också är nödvändiga i detta syfte.

Onsdagen den 6 juli 2011

13. Europaparlamentet förordar en kritisk granskning av fastställandet av en toleransnivå för obetydliga mängder i foder av otillåtna animaliska proteiner som härrör från andra djur än idisslare på grund av oavsiktlig och tekniskt oundviklig kontaminering, så snart som en bestämningsmetod för andelen av dessa proteiner finns att tillgå.

Förteckningen över specificerat riskmaterial

14. Europaparlamentet förväntar sig att kommissionen upprätthåller de strikta normerna i EU:s förteckning över specificerat riskmaterial (SRM). Parlamentet betonar att dessa strikta normer inte får försvagas av eventuella försök av Världsoorganisationen för djurhälsa (OIE) att anpassa EU:s normer till OIE:s förteckning.

15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga ändringar av EU:s SRM-förteckning endast om dessa stöds av vetenskapliga fakta och med tillämpning av försiktighetsprincipen, om riskerna för människors och djurs hälsa kan uteslutas och säkerheten i livsmedels- och foderkedjan kan garanteras.

Forskning om TSE

16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att uppmuntra genetisk kontroll av scrapie hos får genom avels- och uppfödningssystem som syftar till att undvika inavel eller genetisk drift.

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta åtgärder för att uppmuntra den pågående forskningen om scrapieresistens hos getter och om atypisk scrapie, eftersom det skulle kunna bidra till utrotningen av TSE i EU.

18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att uppmuntra den pågående forskningen för att utveckla snabba diagnostiska tester för BSE på levande och döda djur.

19. Europaparlamentet avvisar kommissionens förslag att minska EU:s finansiering av forskning om TSE sjukdomar.

Utslaktning av kohorter

20. Europaparlamentet noterar kommissionens förslag om att se över den gällande strategin för utslaktning av kohorter i BSE-smittade anläggningar. Parlamentet understryker att innan någon ändring görs av strategin för utslaktning av kohorter måste följande aspekter beaktas i syfte att bevara den höga nivån på konsumenternas förtroende: 1) konsumentskyddet, 2) riskerna för människors och djurs hälsa och 3) bevarandet av möjligheterna för riskhanterare och lagstiftare att kunna vidta nödvändiga omedelbara åtgärder om BSE skulle dyka upp igen i EU.

Livsmedels- och fodersäkerhet

21. Europaparlamentet noterar ovannämnda kommissionsrapport om hur den officiella kontrollen i medlemsstaterna rent allmänt fungerar i fråga om livsmedelssäkerhet, djurhälsa, djurskydd och växtskydd. Parlamentet påpekar att rapporten avslöjar vissa kvalitetsbrister i medlemsstaternas rapporter och uppmanar med eftertryck medlemsstaterna att förbättra kvaliteten på sina rapporter genom bättre genomförda nationella kontroller för att fastställa överensstämmelse med lagstiftningen, genom att ge exempel på fall av bristande överensstämmelse och genom bättre fungerande tillsynsmyndigheter och livsmedelsföretag. Kommissionen uppmanas att effektivt övervaka medlemsstaternas kontroller.

Onsdagen den 6 juli 2011

22. Europaparlamentet uttrycker oro över kontamineringen av livsmedel och foder, t.ex. med dioxin, och uppmanar medlemsstaterna att genomdriva och tillämpa de gällande bestämmelserna om livsmedels- och foderkontroller och riskhantering mycket strikt och att vid behov skärpa reglerna och säkra ett harmoniserat genomförande enligt gemensamma riktlinjer på hela den inre marknaden.

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta åtgärder som garanterar att kraven uppfylls i förordning (EG) nr 1069/2009 och i genomförandeförordningen (EU) nr 142/2011 avseende behandling av animaliska biprodukter före omvandlingen till biogas samt avseende användningen eller bortskaffandet av rötrest, och som garanterar att illegal spridning till foderkedjan förhindras. Parlamentet uppmanar kommissionen att kontrollera genomförandet av de gällande reglerna i medlemsstaterna för att se till att denna verksamhet sker i ett slutet system.

Maskinurbenat kött

24. Europaparlamentet uttrycker oro över EU:s gällande lagstiftning om maskinurbenat kött och genomförandet i medlemsstaterna.

25. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se över sin tillämpning av definitionerna av maskinurbenat kött i överensstämmelse med de befintliga reglerna.

26. Europaparlamentet efterlyser obligatorisk märkning av maskinurbenat kött i livsmedel så att konsumenterna blir bättre informerade och kan göra väl underbyggda val.

27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att informera tredjeländer om alla ändringar av TSE-förordningen och om åtgärder i samband med TSE sjukdomar.

*

* *

28. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna genomföranderapport till rådet och kommissionen.

Luffartsskydd med särskild inriktning på säkerhetsskannrar

P7_TA(2011)0329

Europaparlamentets resolution av den 6 juli 2011 om luffartsskydd med särskild inriktning på säkerhetsskannrar (2010/2154(INI))

(2013/C 33 E/13)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet om användning av säkerhetsskannrar vid EU:s flygplatser (KOM(2010)0311),

— med beaktande av sin resolution av den 23 oktober 2008 om luffartsskyddsåtgärder och kroppsskanning – konsekvenser för de mänskliga rättigheterna, integriteten, den personliga värdigheten och dataskyddet ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUT C 15 E, 21.1.2010, s. 71.

Onsdagen den 6 juli 2011

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 300/2008 av den 11 mars 2008 om gemensamma skyddsregler för den civila luftfarten ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 272/2009 av den 2 april 2009 om komplettering av de gemensamma grundläggande standarder för skydd av civil luftfart som fastställs i bilagan till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 300/2008 ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens förordning (EU) nr 185/2010 av den 4 mars 2010 om detaljerade bestämmelser för genomförande av de gemensamma grundläggande standarderna avseende luftfartsskydd ⁽³⁾,
- med beaktande av kommissionens femte rapport till Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om genomförandet av förordning (EG) nr 2320/2002 om införande av gemensamma skyddsregler för den civila luftfarten (KOM(2010)0725),
- med beaktande av sin ståndpunkt av den 5 maj 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om avgifter för luftfartsskydd ⁽⁴⁾,
- med beaktande av rådets rekommendation 1999/519/EG av den 12 juli 1999 om begränsning av allmänhetens exponering för elektromagnetiska fält (0 Hz–300 GHz) ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/40/EG av den 29 april 2004 om minimikrav för arbetstagares hälsa och säkerhet vid exponering för risker som har samband med fysikaliska agens (elektromagnetiska fält) i arbetet (artonde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) ⁽⁶⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/25/EG av den 5 april 2006 om minimikrav för arbetstagares hälsa och säkerhet vid exponering för risker som har samband med fysikaliska agens (artificiell optisk strålning) i arbetet (nittonde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) ⁽⁷⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ⁽⁸⁾,
- med beaktande av rådets direktiv 96/29/Euratom av den 13 maj 1996 om fastställande av grundläggande säkerhetsnormer för skydd av arbetstagarnas och allmänhetens hälsa mot de faror som uppstår till följd av joniserande strålning ⁽⁹⁾,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs sektion för transporter, energi, infrastruktur och informationssamhället om kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet om användning av säkerhetsskannrar vid EU:s flygplatser,

⁽¹⁾ EUT L 97, 9.4.2008, s. 72.

⁽²⁾ EUT L 91, 3.4.2009, s. 7.

⁽³⁾ EUT L 55, 5.3.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 81 E, 15.3.2011, s. 164.

⁽⁵⁾ EGT L 199, 30.7.1999, s. 59.

⁽⁶⁾ EUT L 184, 24.5.2004, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 114, 27.4.2006, s. 38.

⁽⁸⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽⁹⁾ EGT L 159, 29.6.1996, s. 1.

Onsdagen den 6 juli 2011

- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för transport och turism, yttrandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och yttrandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A7-0216/2011), och av följande skäl:

Säkerhetsskannrar

- A. Säkerhetsskannrar är den allmänna term som används för teknik som kan detektera metallföremål och andra föremål som bärs under kläderna. Detektionsresultatet är säkerhetsskannrarnas förmåga att upptäcka förbjudna gömda föremål som bärs under kläderna på den person som säkerhetskontrolleras.
- B. I EU:s lagstiftning om luftfartsskydd fastställs en förteckning över metoder och teknik som kan upptäcka förbjudna föremål som bärs under kläderna, av vilka medlemsstaterna väljer en eller flera. Säkerhetsskannrar finns inte med i den befintliga förteckningen.
- C. För närvarande använder flera medlemsstater säkerhetsskannrar tillfälligt vid sina flygplatser, genom att utöva rätten att pröva nya tekniska metoder under maximalt 30 månader (kapitel 12.8 i bilagan till kommissionens förordning (EU) nr 185/2010).
- D. Medlemsstaterna har rätt att tillämpa säkerhetsåtgärder som är strängare än de grundläggande gemensamma EU-kraven, och får följaktligen använda säkerhetsskannrar inom sina territorier. När detta görs ska det ske på grundval av en riskbedömning och vara förenligt med EU-lagstiftningen. Dessa åtgärder ska vara relevanta, objektiva, icke-diskriminerande och stå i proportion till den risk som avses (artikel 6 i förordning (EG) nr 300/2008).
- E. Till följd av att medlemsstaterna får införa säkerhetsskannrar enligt något av nämnda alternativ är det omöjligt att inrätta verkligt gemensamma regler för säkerhetskontroller. Om situationen består kommer de villkor som tillämpas för medlemsstaternas användning av säkerhetsskannrar inte att vara enhetliga, och därmed inte till fördel för passagerarna.
- F. Diskussionen om säkerhetsskannrar måste knytas till en allmän debatt om ett integrerat övergripande säkerhetskoncept för flygplatser i EU.
- G. Hälsa är mycket viktigt och en rättighet som måste skyddas. Exponering för joniserande strålning utgör en risk som bör undvikas. Skannrar som använder joniserande strålning vars effekter är kumulativa och skadliga för människors hälsa bör därför förbjudas i Europeiska unionen.
- H. Både EU-lagstiftningen och de nationella lagstiftningarna innehåller bestämmelser om skydd mot hälso-risker från användning av teknik som avger joniserande strålning och om gränsvärdena för exponering för sådan strålning, och därför bör skannrar som använder joniserande strålning förbjudas i Europeiska unionen.
- I. Kommissionen har konsulterat Europeiska datastillsynsmannen, artikel 29-arbetsgruppen och Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter. De har framfört viktiga synpunkter om de villkor som måste uppfyllas för att användningen av säkerhetsskannrar vid flygplatser ska vara förenlig med skyddet av de grundläggande rättigheterna.

Onsdagen den 6 juli 2011

- J. Rätten till hälsa, personlig integritet, tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet, principen om icke-diskriminering samt skyddet av personuppgifter måste beaktas på lämpligt sätt, både när det gäller den teknik som utnyttjas och dess användning, innan införandet av kroppsskannrar kan övervägas.
- K. Säkerhetsskannrar kommer, förutom att de garanterar en högre säkerhet än de befintliga apparaterna, även att underlätta kontrollen av passagerarna och minska väntetiderna.

Finansiering av luftfartsäkerhet

- L. Rådet har ännu inte yttrat sig om Europaparlamentets ståndpunkt om direktivet om avgifter för luftfartsskydd.

Säkerhetsåtgärder för last

- M. I de senaste terroristplanerna som avslöjats av underrättelsetjänsterna försökte man utnyttja flygplanens last för att genomföra attentaten.
- N. Inte bara passagerare, utan även last och post måste därför omfattas av lämpliga säkerhetsåtgärder.
- O. Last och post som fraktas i passagerarflygplan utgör ett mål för terrorattacker. Med tanke på att säkerhetsnivån när det gäller last och post inte alls är lika sträng som den för passagerare, är det nödvändigt att skärpa säkerhetskontrollerna av post och last som fraktas i passagerarflygplan.
- P. Säkerhetsåtgärderna omfattar dessutom inte bara flygplatserna, utan hela leveranskedjan.
- Q. Postoperatörerna spelar en viktig roll på luftsäkerhetsområdet när det gäller hanteringen av post- och paketförsändelser. Postoperatörerna har, i enlighet med den europeiska lagstiftningen, investerat stora belopp och infört ny teknik för att uppfylla de internationella och europeiska säkerhetsnormerna.

Internationella förbindelser

- R. En internationell samordning av flygsäkerhetsåtgärderna är nödvändig för att garantera en hög skyddsnivå och undvika att passagerarna kontrolleras flera gånger i onödan, vilket leder till ytterligare begränsningar och kostnader.

Utbildning av säkerhetspersonal

- S. Utbildning och fortbildning av säkerhetspersonal är nödvändigt för att säkra ett högt luftfartsskydd, som i sin tur måste garantera att passagerarna behandlas på ett sätt som skyddar deras personliga integritet och deras personuppgifter.
- T. Sociala standarder och utbildningsstandarder för säkerhetspersonal bör ingå i översynen av rådets direktiv 96/67/EG av den 15 oktober 1996 om tillträde till marknaden för marktjänster på flygplatserna inom gemenskapen ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT L 272, 25.10.1996, s. 36.

Onsdagen den 6 juli 2011

Allmänt

1. Europaparlamentet anser att det krävs ett integrerat synsätt på luftfartssäkerhet. Säkerhetskontrollerna bör göras enhetliga så att passagerare, bagage och last som ankommer till en flygplats i EU från andra EU-flygplatser inte måste kontrolleras igen.
2. Europaparlamentet anser att vissa effektiva och snabba metoder för säkerhetsskanning av passagerarna förkortar säkerhetskontrollerna, vilket utgör ett mervärde på luftfartssäkerhetsområdet.
3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka andra tekniker för upptäckt av sprängämnen, inklusive fasta ämnen, på luftfartssäkerhetsområdet.
4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ta fram ett integrerat system för riskbedömning där man på ett bra sätt utnyttjar underrättelseuppgifter mellan länderna, övervakning av centrala bokningssystem samt passagerarprofilering av de passagerare för vilka det finns rimliga skäl att misstänka att de utgör en säkerhetsrisk samt för kontroll av bagage och last. Systemet bör baseras på all tillgänglig och tillförlitlig information, särskilt den från polismyndigheter, underrättelsetjänster, tullmyndigheter och transportföretag. Hela systemet bör sträva efter effektivitet och vara fullt förenligt med artikel 21 i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna om icke-diskriminering och i linje med unionslagstiftningen om uppgiftsskydd.
5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att garantera ett effektivt samarbete, effektiv säkerhetshantering och effektivt informationsutbyte mellan alla berörda myndigheter och tjänster samt mellan myndigheterna och säkerhets- och luftfartsföretagen, såväl på EU-nivå som på nationell nivå.
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se över förteckningen över godkända kontrollmetoder och villkoren och minimistandarderna för deras tillämpning och beakta eventuella problem som påvisats, praktiska erfarenheter och tekniska framsteg, för största möjliga detektionsresultat samt för att skydda passagerarnas och arbetstagarnas rättigheter och intressen, i enlighet med de tekniska framstegen.
7. Europaparlamentet betonar vikten av att bekämpa terrorism och organiserad brottslighet som utgör hot mot säkerheten i EU, vilket redan slagits fast i Stockholmsprogrammet, och stöder i detta sammanhang endast vidtagandet av sådana säkerhetsåtgärder som utvecklats för att förebygga terroristdåd, är effektiva och föreskrivna i lag, är nödvändiga i ett fritt och öppet demokratiskt samhälle, står i rimlig proportion till det mål som ska uppnås samt fullt ut stämmer överrens med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och Europakonventionen. Det är mycket viktigt att medborgarna litat på sina institutioner, och en rimlig balans mellan säkerhetstänkandet och tryggheten av grundläggande fri- och rättigheterna måste därför uppnås.
8. Europaparlamentet framhåller i anslutning till detta att alla insatser mot terrorism fullt ut måste uppfylla grundläggande rättigheter och skyldigheter som gäller i EU och som är nödvändiga i ett demokratiskt samhälle. Parlamentet framhåller vidare att insatserna mot terrorism också måste vara proportionerliga, strikt nödvändiga, föreskrivna i lag och därmed begränsade till sina specifika mål.

Säkerhetsskannrar

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå att säkerhetsskannrar läggs till i förteckningen över godkända kontrollmetoder, under förutsättning att den åtföljs av lämpliga regler och gemensamma minimistandarder för användningen av säkerhetsskannrar enligt denna resolution, endast om den konsekvensbedömning som Europaparlamentet efterlyste 2008 först har genomförts, vilken ska visa att säkerhetsskannrar inte utgör ett hot mot passagerarnas hälsa, mot skyddet av personuppgifter eller mot den personliga värdigheten eller integriteten, samt påvisa effektiviteten hos dessa skannrar.

Onsdagen den 6 juli 2011

10. Europaparlamentet anser att användningen av säkerhetsskannrar måste regleras av EU-gemensamma regler, förfaranden och standarder som inte bara fastslår kriterier för att upptäcka otillåtna föremål, utan även innehåller nödvändiga garantier för skyddet av passagerarnas, de anställdas samt kabin- och säkerhetspersonalens hälsa, grundläggande rättigheter och intressen.

11. Europaparlamentet anser att säkerhetsskannrar bör bidra till att kontrollerna vid flygplatserna underlättas och förkortas och till att säkerhetskontrollerna blir mindre besvärliga för passagerarna, och parlamentet uppmanar därför kommissionen att ta hänsyn till denna aspekt i sitt lagstiftningsförslag.

12. Europaparlamentet föreslår i detta sammanhang att kommissionen, när de gemensamma reglerna om användning av säkerhetsskannrar har fastställts, ser över dem regelbundet, så att bestämmelserna om hälso- och skydd, respekt för privatlivet samt skydd av personuppgifter och av de grundläggande rättigheterna anpassas till de tekniska framstegen.

Nödvändighet och proportionalitet

13. Europaparlamentet anser att det ökade terroristhotet kräver att myndigheterna vidtar sådana skyddsåtgärder och förebyggande åtgärder som de demokratiska samhällena kräver.

14. Europaparlamentet anser att säkerhetsskannrar är effektivare än de befintliga metalldetektorerna när det gäller att upptäcka otillåtna föremål, särskilt föremål som inte är av metall samt vätskor. Kroppsvisitering (en fullständig manuell kroppsvisitering) upplevs som mer besvärande och tidsödande och möter större motstånd än skanning.

15. Europaparlamentet anser att användningen av säkerhetsskannrar, under förutsättning att ett tillräckligt skydd garanteras, utgör ett bättre alternativ än andra mindre krävande metoder som inte ger ett liknande skydd. Parlamentet påminner dock om att huvudprioriteringarna på luftfartssäkerhetsområdet även i fortsättningen bör vara utnyttjande av underrättelseuppgifter i bred bemärkelse samt välutbildad säkerhetspersonal vid flygplatserna.

16. Europaparlamentet anser att frågorna kring och kraven i fråga om personlig integritet och hälsa kan lösas med befintliga tekniker och metoder. Den teknik som utvecklas för närvarande är lovande och bör användas i så stor utsträckning som möjligt.

17. Europaparlamentet anser att det bör vara upp till EU:s medlemsstater att bestämma om de vill installera säkerhetsskannrar eller ej. Parlamentet anser emellertid att en ökad harmonisering av skannrarnas användning är nödvändig för att upprätta ett europeiskt område med enhetlig luftfartssäkerhet.

18. Europaparlamentet anser att medlemsstaternas användning av säkerhetsskannrar måste följa EU:s standarder och minimikrav, utan att det påverkar medlemsstaternas rätt att tillämpa strängare åtgärder.

19. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna bör utöka antalet kontrollpunkter och förstärka säkerhetspersonalen så att passagerarna inte påverkas av installationen av säkerhetsskannrar.

20. Europaparlamentet anser att personer som kontrolleras bör få bestämma om de vill genomgå en kontroll med säkerhetsskanner, och om de vägrar måste de genomgå alternativa kontrollmetoder som garanterar säkerheten lika effektivt som säkerhetsskannrar och fullt ut respekterar deras rättigheter och värdighet. Parlamentet betonar att en sådan vägran inte i sig får leda till att misstankar riktas mot passageraren.

Onsdagen den 6 juli 2011

Hälsa

21. Europaparlamentet påminner om att särskilt principen om att all exponering ska vara så låg som rimligtvis är möjligt (ALARA-principen) bör uppfyllas i tillämpningen av EU:s och medlemsstaternas lags-tiftning.
22. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att använda den teknik som är minst skadlig för människors hälsa och som ger en godtagbar lösning när det gäller värnandet om allmänhetens integritet.
23. Europaparlamentet anser att exponering för kumulativ joniserande strålning inte bör tillåtas. Parla-mentet anser därför all teknik som använder joniserande strålning uttryckligen ska förbjudas i samband med säkerhetskontroller.
24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inom ramen för nästa ramprogram för forskning undersöka möjligheten att använda teknik som är helt ofarlig för hela befolkningen samtidigt som den gör att man kan garantera en god flygsäkerhet.
25. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att regelbundet bedöma de långsiktiga följderna av exponering för säkerhetsskannrar med hänsyn till nya vetenskapliga rön och att kontrollera att utrustningen är korrekt installerad samt att den används på rätt sätt och fungerar väl.
26. Europaparlamentet insisterar på att ordentlig hänsyn ska tas till särskilda fall och att rättvisa och individanpassade åtgärder ska vidtas för personer vars hälsa eller förmåga att kommunicera gör dem utsatta, till exempel gravida kvinnor, barn, äldre personer, personer med funktionsnedsättning och personer med medicinska implantat (t.ex. ortopediska proteser eller pacemakrar) samt personer som har med sig läkemedel eller medicinsk utrustning som de behöver för sin hälsa (t.ex. sprutor och insulin).

Kroppsbilder

27. Europaparlamentet anser att endast standardfigurer bör användas och insisterar på att inga kroppsbilder får tas.
28. Europaparlamentet betonar att uppgifter som erhålls genom skanningen inte får användas för andra syften än att upptäcka förbjudna föremål, att de inte får användas längre än vad som krävs för att genomföra säkerhetskontrollen, att de måste förstöras omedelbart efter det att varje person genomgått säkerhetskontrollen och att de inte får lagras.

Icke-diskriminering

29. Europaparlamentet anser att reglerna måste garantera att en slumpvis urvalsprocess används och att passagerarna inte väljs ut att genomgå en säkerhetsskannerkontroll på grundval av diskriminerande kriterier.
30. Europaparlamentet framhåller att varje form av profilering som grundar sig på exempelvis kön, ras, hudfärg, etnicitet, genetiska särdrag, språk, religion eller övertygelse är oacceptabel i samband med urvals-förfaranden vid eller vägran att genomgå säkerhetsskanning.

Skydd av personuppgifter

31. Europaparlamentet anser att alla säkerhetsskannrar måste använda en standardfigur för att skydda passagerarnas identitet och se till att de inte kan identifieras med hjälp av bilder av någon del av kroppen.

Onsdagen den 6 juli 2011

32. Europaparlamentet betonar att tekniken inte ska kunna göra det möjligt att lagra eller spara uppgifter.

33. Europaparlamentet påminner om att användningen av kroppsskannrar måste vara i överensstämmelse med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter.

34. Europaparlamentet understryker att de medlemsstater som bestämmer sig för att använda kroppsskannrar bör ha möjlighet att i överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen tillämpa striktare bestämmelser än EU-lagstiftningens bestämmelser om skydd av medborgarna och deras personuppgifter.

Information till personer som genomgår säkerhetsskanning

35. Europaparlamentet anser att personer som kroppsskannas bör få utförlig information på förhand, särskilt om hur skannern fungerar, vilka regler som fastställts för skydda värdigheten, den personliga integriteten och personuppgifter samt möjligheten att vägra att gå igenom skannern.

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sina informationskampanjer om flygpassagerares rättigheter även inbegripa information om rättigheter när det gäller säkerhetskontroller och säkerhetsskannrar.

Behandling av personer som genomgår säkerhetsskanning

37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att säkerhetspersonalen genomgår särskild utbildning i hur säkerhetsskannrarna ska användas så att passagerarnas grundläggande rättigheter och personliga värdighet och hälsa samt skyddet av personuppgifter respekteras. Parlamentet anser i anslutning till detta att en uppförandekod skulle kunna vara ett mycket användbart verktyg för säkerhetspersonal som ansvarar för skannrar.

Finansiering av luftfartsskyddet

38. Europaparlamentet påminner om sin resolution av den 5 maj 2010 om avgifter för luftfartsskydd.

39. Europaparlamentet anser att avgiftssystemet för luftfartsskydd bör vara öppet och endast användas för att täcka säkerhetskostnader. De medlemsstater som beslutar att tillämpa strängare säkerhetsåtgärder bör själva stå för de merkostnader som dessa åtgärder medför.

40. Europaparlamentet uppmanar rådet att omedelbart anta en ståndpunkt i första behandlingen om avgifter för luftfartsskydd, med tanke på den nära kopplingen mellan lagstiftningen om luftfartsskydd och lagstiftningen om avgifter för luftfartsskydd.

41. Europaparlamentet föreslår att säkerhetsåtgärdernas kostnader anges på alla passagerares biljetter.

Förbud mot vätskor, aerosoler och geler

42. Europaparlamentet upprepar och vidhåller sin ståndpunkt att förbudet mot att medföra vätskor bör upphöra 2013 såsom fastställts i EU:s lagstiftning. Parlamentet uppmanar därför med kraft alla berörda parter, kommissionen, medlemsstaterna och branschen till ett nära samarbete för att se till att begränsningarna för att medföra vätskor ombord på flygplan avskaffas till fördel för passagerarna.

Onsdagen den 6 juli 2011

43. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och flygplatserna att vidta alla nödvändiga åtgärder för att i god tid införa lämplig teknik så att ett upphävt förbud mot att medföra vätskor inte leder till att säkerheten sänks.

44. Europaparlamentet anser därför att alla berörda parter bör vidta de åtgärder som krävs för övergången från ett upphävt förbud mot att medföra vätskor, aerosoler och geler till ett system med säkerhetskontroll sker på ett så effektivt och enhetligt sätt som möjligt och med fullständiga garantier för passagerarnas rättigheter.

Säkerhetsåtgärder för last

45. Europaparlamentet anser att kontroller av last och post bör grundas på en riskanalys och stå i proportion till de risker som transporten av dem medför. Lämpliga säkerhetsåtgärder bör garanteras, särskilt när last och post fraktas i passagerarflygplan.

46. Europaparlamentet påminner om att det inte är praktiskt genomförbart att säkerhetsskanna all last. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att fortsätta sina ansträngningar för att genomföra förordning (EG) nr 300/2008 samt kommissionens förordning (EU) nr 185/2010 så att man kan öka säkerheten i hela leveranskedjan.

47. Europaparlamentet påpekar att säkerhetsnivån för last fortfarande skiljer sig åt mellan medlemsstaterna. För att skapa en enhetlig säkerhetskontroll bör medlemsstaterna därför se till att gällande EU-åtgärder i fråga om last och post tillämpas korrekt samt erkänna behöriga aktörer som har godkänts av en annan medlemsstat.

48. Europaparlamentet anser att medlemsstaternas säkerhetsåtgärder kring flyglast och post och kommissionens tillsyn av åtgärderna har förstärkts. En teknisk rapport för att spåra bristerna i det befintliga lastsystemet samt att hitta möjliga lösningar på dessa brister är därför absolut nödvändigt.

49. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att förbättra säkerhetskontrollerna av flygplanslast. Parlamentet understryker i detta sammanhang att det behövs fler säkerhetskontrollanter på nationell nivå.

50. Europaparlamentet betonar att tullinformation kan vara värdefull för att beräkna risken med vissa sändningar. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att fortsätta att undersöka om det går att använda tullens elektroniska system för luftfartssäkerhetsändamål. I arbetet kan till exempel det europeiska programmet "Import Control System" användas, avsett för att förbättra tullsamarbetet.

51. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att last med ursprung i tredjeländer fraktas på ett säkert sätt från den ursprungliga flygplatsen och att ange kriterier för identifieringen av högrisklast. Det är särskilt viktigt att noggrant ange de olika aktörernas ansvar.

52. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inom ramen för sitt säkerhetsprogram ta hänsyn till alla aspekter i de berörda aktörernas verksamhet och harmonisera säkerhetsåtgärderna i samband med transport av post och last. Ekonomin måste vara dynamisk och främja handelsutbytet, kvaliteten på tjänsterna och utvecklingen av e-handel.

53. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram förslag om ett harmoniserat system för utbildning och fortbildning av säkerhetspersonal som hanterar last, så att man kan tillämpa den senaste tekniken inom säkerhetsområdet.

Onsdagen den 6 juli 2011

Internationella förbindelser

54. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att samarbeta med Internationella civila luftfartsorganisationen (Icao) och tredjeländer när det gäller riskbedömningar och underrättsystem på luftfartssäkerhetsområdet.

55. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att arbeta för att globala rättsliga standarder inrättas inom ramen för Icao och stödja tredjeländers ansträngningar i tillämpningen av dessa standarder, med målsättningen att skapa ett enhetligt och effektivt säkerhetskontrollsystem.

*

* *

56. Europaparlamentet anser att det är olämpligt att tillämpa kommittéförfarandet inom sektorn för luftfartssäkerhet, åtminstone för åtgärder som har följder för de medborgerliga rättigheterna, och begär att parlamentet involveras fullt ut genom medbeslutandeförfarandet.

57. Europaparlamentet förväntar sig att kommissionen lägger fram ett lagstiftningsförslag, i syfte att under denna mandatperiod anpassa förordning (EG) nr 300/2008, som beaktar kommissionens eget uttalande av den 16 december 2010 inom ramen för antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter.

58. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Kvinnor och företagsledarskap

P7_TA(2011)0330

Europaparlamentets resolution av den 6 juli 2011 om kvinnor och företagsledarskap (2010/2115(INI))

(2013/C 33 E/14)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av den fjärde internationella kvinnokonferensen som hölls i Peking i september 1995, den förklaring och den handlingsplan som antogs i Peking samt de slutdokument som blev resultatet och som antogs vid FN:s särskilda sessioner Peking +5, Peking +10 och Peking +15 om ytterligare åtgärder och initiativ för att genomföra Pekingförklaringen och handlingsplanen, vilka antogs den 9 juni 2000, den 11 mars 2005 respektive den 12 mars 2010,
- med beaktande av FN:s konvention från 1979 om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artiklarna 1, 2, 3, 4, 5, 21 och 23,
- med beaktande av artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen, där värden som är gemensamma för medlemsstaterna betonas såsom mångfald, icke-diskriminering, tolerans, rättvisa, solidaritet och principen om jämställdhet mellan kvinnor och män,

Onsdagen den 6 juli 2011

- med beaktande av artikel 19 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, enligt vilken diskriminering på grund av kön ska bekämpas,
- med beaktande av kommissionens rapport om utvecklingen av jämställdheten mellan kvinnor och män 2011,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 27 oktober 2010, "På väg mot en inre marknadsakt. Att skapa en verkligt konkurrenskraftig social marknadsekonomi. Femtio förslag för att arbeta, driva företagsverksamhet och handel bättre tillsammans" (KOM(2010)0608),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 21 september 2010, "Strategi för jämställdhet 2010–2015" (KOM(2010)0491),
- med beaktande av kommissionens grönbok av den 6 juni 2010 om företagsstyrning i finansiella institut och om ersättningspolicy (KOM(2010)0284),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 5 mars 2010, "Ett förstärkt engagemang för jämställdhet – Kvinnostadga" (KOM(2010)0078),
- med beaktande av den europeiska pakten för jämställdhet som antogs av Europeiska rådet i mars 2006, och den nya europeiska pakten för jämställdhet mellan kvinnor och män som antogs av rådet den 7 mars 2011,
- med beaktande av rådets rekommendation 96/694/EG om en balanserad fördelning mellan kvinnor och män i beslutsprocessen,
- med beaktande av det årliga mötet för Världsekonomiskt forum i Davos den 26-29 januari 2011 och programmet "Women Leaders and Gender Parity",
- med beaktande av sin resolution av den 11 maj 2011 om bolagsstyrning i finansinstitut ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 mars 2011 om jämställdhet mellan kvinnor och män i Europeiska unionen – 2010 ⁽²⁾,
- med beaktande av sina resolutioner av den 15 juni 1995 om FN:s fjärde internationella kvinnokonferens i Peking: Jämställdhet, utveckling och fred ⁽³⁾, av den 10 mars 2005 om uppföljningen av handlingsprogrammet från FN:s fjärde internationella kvinnokonferens (Peking + 10) ⁽⁴⁾ och av den 25 februari 2010 om Peking + 15 – FN:s handlingsplan för jämställdhet ⁽⁵⁾,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A7-0210/2011), och av följande skäl:

A. Jämställdhet har skrivits in i EU-fördraget som en grundläggande princip och ett viktigt mål och uppgiftsområde för Europeiska unionen. En särskild uppgift som unionen själv föresatt sig är att låta ett jämställdhetsperspektiv genomsyra all sin verksamhet.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0223.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0085.

⁽³⁾ EGT C 166, 3.7.1995, s. 92.

⁽⁴⁾ EUT C 320E, 15.12.2005, s. 247.

⁽⁵⁾ EUT C 348E, 21.12.2010, s. 11.

Onsdagen den 6 juli 2011

- B. Ett av EU:s viktigaste mål borde vara att undanröja de hinder och den ojämlikhet mellan könen som kvarstår och som motverkar kvinnors framsteg i karriären, så att det blir möjligt för kompetenta och kvalificerade kvinnor att få tillträde till befattningar som de i dag har svårt att nå.
- C. Jämställdhet i arbetet bör främja att ingen åtskillnad görs mellan män och kvinnor på arbetsmarknaden generellt och i fråga om befordringar till ledande befattningar på alla nivåer, för att uppnå en social rättvisa och utnyttja kvinnors kompetens fullt ut och därmed stärka ekonomin genom att kvinnor garanteras samma möjlighet att utvecklas som män.
- D. Kvinnors representation hindras även av en kombination av faktorer såsom kvardröjande könsdiskriminering, stereotypa beteenden som lever kvar i företagen och begränsade möjligheter att få en mentor för en eventuell framtida chefskarriär.
- E. Kvinnor tilldelades 59,5 procent av de universitetsexamina som utfärdades i EU 2008. Kvinnor är överrepresenterade i fakulteterna för företagsekonomi, förvaltning och juridik, men andelen kvinnor i de största börsnoterade företagens högsta beslutsfattande organ var 2009 bara 10,9 procent.
- F. Studier från kommissionen och från den privata sektorn har visat att det finns ett samband mellan företagets förbättrade ekonomiska och finansiella resultat och närvaron av kvinnor i företagets beslutande organ. Det framgår tydligt av studierna att en betydande representation av kvinnor på ledande poster utgör en verkligt pådrivande faktor för goda resultat och ekonomisk konkurrenskraft.
- G. Därför är det viktigt att införa metoder som fallstudier och utbyte av god praxis på området samt positiv särbehandling för att uppnå ett optimalt utnyttjande av kvinnlig arbetskraft på alla nivåer i företagets verksamhet.
- H. I dag är dock bara tio procent av ledamöterna i styrelserna för de största börsnoterade företagen i EU kvinnor och endast tre procent av ordförandena i dessa styrelser är kvinnor, även om det finns skillnader mellan länderna och mellan olika berörda sektorer på arbetsmarknaden. Klyftan mellan kvinnors och mäns löner är fortfarande så stor som 17,5 procent i EU som helhet och gäller även personer i ledande ställning.
- I. Andelen kvinnor i företagets styrelser ökar för närvarande bara med en halv procentenhet per år. Om förändringen fortsätter i denna långsamma takt kommer det att ta ytterligare femtio år innan företagsstyrelserna består av minst 40 procent av varje kön.
- J. Industri- och handelskammare samt de organisationer som företräder fackföreningar och arbetsgivare har långt ifrån uppnått en balanserad representation av kvinnor och män, vilket avspeglar att kvinnor är dåligt representerade på företagets ledande poster. Industri- och handelskammare samt organisationerna som företräder fackföreningar och arbetsgivare kan dock bidra till spridning och utbyte av god praxis på området.
- K. Det är politikens, såväl på EU-nivå som på medlemsstatsnivå, och företagets sak att undanröja hindren för kvinnors deltagande på arbetsmarknaden i allmänhet, och i ledande organ i synnerhet, och att erbjuda lika möjligheter för kvinnor så att de kan få ansvarsfulla poster. På så sätt kan de befintliga resurserna utnyttjas effektivt, tillflödet av kvinnlig kompetens och kvinnliga egenskaper optimeras och den mänskliga potentialen utnyttjas på bästa sätt till fördel för unionen samt värna om EU:s grundläggande värderingar där jämställdhet är en fundamental princip.

Onsdagen den 6 juli 2011

- L. Den privata sektorn har tagit initiativ och vidtagit proaktiva åtgärder för att öka kvinnors representation, exempelvis genom utveckling av personalresurserna i företagen för att bättre följa upp kvinnors karriärer, eller genom inrättande av nätverk utanför företagen som främjar kvinnors medverkan och karriärer och där man regelbundet utbyter god praxis. Dessa åtgärder har dock visat sig nyttiga och värda att uppmuntra även om de fortfarande är otillräckliga för att förändra maktförhållandena i företagen och kvinnor har fortsatt att vara underrepresenterade i företagsledningarna.
- M. Kommissionen har meddelat att den ska lägga fram lagstiftningsåtgärder som ska se till att de börsnoterade företagen vidtar effektiva åtgärder för att uppnå en jämn fördelning mellan kvinnor och män i styrelserna, och i de fall självregleringen inte fungerar, se till att detta sker inom de följande 12 månaderna.
1. Europaparlamentet välkomnar de åtgärder som kommissionen aviserade den 1 mars 2011, särskilt kommissionens avsikt att lägga fram förslag till EU-lagstiftning 2012 om företagen inte genom frivilliga åtgärder klarar av att uppnå målen om 30 procent kvinnor i företagsstyrelserna senast 2015 och 40 procent senast 2020.
 2. Europaparlamentet uppmanar med kraft företagen att uppnå den kritiska tröskeln 30 procent kvinnor bland ledamöterna i styrande organ senast 2015 och 40 procent 2020.
 3. Europaparlamentet konstaterar en klar förbättring av kvinnornas representation i Norge efter antagandet av en lag 2003 som föreskriver att minst 40 procent av vardera kön ska vara representerat i styrelserna för börsnoterade företag med fler än 500 anställda, med effektiva sanktioner vid överträdelser.
 4. Europaparlamentet betonar att företagen måste respektera lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet och att de i detta syfte bör vidta åtgärder för att förhindra all diskriminering.
 5. Europaparlamentet välkomnar initiativ från medlemsstater som Frankrike, Nederländerna och Spanien där man har fastställt ett tröskelvärde för kvinnors deltagande i företagets styrande organ. Parlamentet följer också debatten om kvinnors deltagande i andra medlemsstater som Belgien, Tyskland och Italien. Parlamentet konstaterar att politisk vilja är det enda sättet att påskynda arbetet med att anta tvingande regler för att se till att det finns en jämn balans mellan kvinnor och män i företagets styrande organ.
 6. Europaparlamentet välkomnar Finlands kodex för företagsstyrning som föreskriver att det måste finnas både kvinnor och män i företagets beslutsfattande organ och att en offentlig förklaring måste ges i de fall kodexen inte följs. Parlamentet konstaterar att denna kodex har lett till att andelen kvinnor är nu 25 procent i de finska företagets beslutsfattande organ och att andelen börsnoterade företag med kvinnor i styrelsen eller ledningen har ökat från 51 till 70 procent på de två år som gått sedan införandet av kodexen aviserades.
 7. Europaparlamentet framhåller att rekryteringen till poster i företagets styrande organ måste bygga på den kompetens som personerna tillägnat sig i form av färdigheter, kvalifikationer och erfarenhet, och att principerna om öppenhet, objektivitet, delaktighet, effektivitet, icke-diskriminering och jämlikhet måste iaktas i företagets rekryteringspolicy.
 8. Europaparlamentet anser att man bör överväga att införa effektiva regler för att förhindra att personer upptar flera poster i styrelserna för att ställa dessa poster till kvinnornas förfogande, men även för att sträva efter effektivitet och opartiskhet bland styrelsemedlemmarna i medelstora och stora företag.
 9. Europaparlamentet understryker att de offentliga, börsnoterade företagen bör föregå med gott exempel och vara de första som tillämpar en jämn könsfördelning i ledningen och på ledande poster på alla nivåer.

Onsdagen den 6 juli 2011

10. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att vidta nya politiska åtgärder för att öka andelen kvinnor i företagsledningarna, särskilt genom att

- a) inleda en dialog som skulle kunna äga rum årligen och som inte begränsar sig till frågan om kvoter, med styrelserna för stora företag och med arbetsmarknadens parter om vilka metoder som kan användas för att öka antalet kvinnor,
- b) stödja initiativ för att utvärdera och främja jämställdheten mellan kvinnor och män i rekryteringskommittéer och på områden som löneskillnader, yrkesklassificering, utbildning och karriärutveckling,
- c) främja de europeiska företagens sociala ansvar genom insatser för att garantera kvinnorna ledaransvar och familjevänliga tjänster,
- d) stödja åtgärder som uppmuntrar unga kvinnor att i högre grad välja naturvetenskapliga och tekniska studier, vilket också FN:s ekonomiska och sociala råd har krävt,
- e) införa specifika åtgärder och arrangemang för att erbjuda tjänster av hög kvalitet och till rimliga priser, t.ex. när det gäller omsorg av barn, äldre och andra omsorgsbehövande personer, skatteincitament för företagen eller annan ersättning för att göra det möjligt för de anställda i företagen att kombinera familje- och yrkesliv,
- f) utveckla enskilda kvinnors kompetens i företagen för att förbereda dem på ett effektivt sätt för utövandet av ledande funktioner genom särskild och fortlöpande utbildning samt andra stödåtgärder, såsom riktat mentorskap och nätverksstrukturer för att effektivt förbereda dem för ledarskap på alla nivåer,
- g) utveckla utbildningen om jämlikhet och icke-diskriminering,
- h) främja exakta och kvantifierbara åtaganden från företagets sida,
- i) uppmuntra alla berörda parter att utarbeta initiativ för att ändra sättet att se på kvinnor och kvinnor och kvinnors självuppfattning när det gäller arbete, så att kvinnor får möjlighet att ta ledningsansvar på företagets operativa sida och inte bara på den funktionella sidan; enligt parlamentet bör sådana initiativ syfta till att dels uppmuntra flickor och unga kvinnor att föreställa sig bredare karriärmöjligheter med stöd av lärare, familj och olika förebilder, dels förmedla kvinnligt ledarskap på ett positivt sätt i de europeiska medierna,
- j) fastställa sätt att öka andelen kvinnor från särskilt underrepresenterade grupper, såsom kvinnor med invandrarbakgrund eller etnisk minoritetsbakgrund.

11. Europaparlamentet betonar problemet med löneskillnaderna inom företagen, i synnerhet löneskillnaderna mellan kvinnor och män på beslutsfattande poster. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att vidta åtgärder för att minska denna ihållande löneklyfta som har samband med traditionellt betingade stereotyper som påverkar karriärutvecklingen och bidrar till att kvinnor är dåligt representerade inom företagens styrande organ.

12. Europaparlamentet anser i synnerhet att företag som är skyldiga att lägga fram icke förenklade resultaträkningar borde uppnå en balanserad representation av kvinnor och män i ledningen inom en rimlig tidsperiod.

Onsdagen den 6 juli 2011

13. Europaparlamentet uppmanar företagen att anta och tillämpa företagsstyrningskoder för att främja jämställdhet mellan könen i styrelser, använda sig av gruppptryck för att påverka organisationer inifrån och införa principen följ-eller-förklara, som innebär att företagen måste förklara varför det inte finns åtminstone en kvinna i styrelsen.

14. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna och kommissionen bör utarbeta initiativ för att skapa en rättvisare fördelning av familjers omsorg och ansvar, inte bara inom familjerna utan även mellan familj och samhälle, samt minska skillnaderna mellan kvinnors och mäns löner för lika arbete. Särskilda åtgärder bör vidtas för att

a) hantera problem med tillgång till ansvarsfull barnomsorg till överkomligt pris i närmiljön,

b) införa flexibla arbetsmetoder för att höja organisationskapaciteten och ta vara på kvinnors bidrag i mesta möjliga mån. Flexibla arbetsvillkor måste vinna arbetstagarnas stöd och göra dem villiga till samarbete. Det krävs därför ett ledarskap som kan utmana kulturella attityder och traditionella principer för gott företagande samt förmedla nya sätt att se på kvinnors och mäns roller i samhället, hållbar arbetskraftsplanering, socialt kapital och samhällsansvar.

15. Europaparlamentet uppmanar företagsledarna att uppmärksamma sin personal på kvinnors och mäns karriärutveckling och personligen engagera sig i kvinnliga chefers uppföljnings- och karriärstödprogram på det egna företaget.

16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att

a) snarast möjligt lägga fram en aktuell lägesbeskrivning om andelen kvinnor i alla typer av företag i EU samt om de åtgärder av både tvingande och inte tvingande karaktär som näringslivet har vidtagit och de bestämmelser som nyligen antagits i de olika medlemsstaterna för att öka andelen kvinnor,

b) mot bakgrund av slutsatserna i lägesbeskrivningen och om företagets och medlemsstaternas frivilliga åtgärder är otillräckliga, föreslå införande av kvoter senast 2012 för att öka kvinnornas andel i företagets styrande organ till 30 procent senast 2015 och till 40 procent senast 2020 med beaktande av medlemsstaternas befogenheter samt deras ekonomiska, strukturella (storleken på företagen), rättsliga och regionala särdrag.

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att upprätta en färdplan för att nå de fastställda specifika och mätbara målen för att nå fram till en balanserad representation i företagen, oavsett deras storlek och att utarbeta en särskild vägledning för små och medelstora företag.

18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att skapa en webbplats med exempel på god praxis inom detta område för utbyte av kunskaper och bästa praxis. Parlamentet understryker att det är viktigt att fastställa en kommunikationsstrategi för att effektivt informera allmänheten och arbetsmarknadens parter om betydelsen av sådana åtgärder. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas därför att lansera riktade informationskampanjer.

19. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar.

Onsdagen den 6 juli 2011

Den finansiella, ekonomiska och sociala krisen: rekommendationer om åtgärder och initiativ

P7_TA(2011)0331

Europaparlamentets resolution av den 6 juli 2011 om den finansiella, ekonomiska och sociala krisen: rekommendationer om åtgärder och initiativ (2010/2242(INI))

(2013/C 33 E/15)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

- med beaktande av sitt beslut av den 7 oktober 2009 ⁽¹⁾ om tillsättning av ett särskilt utskott för den finansiella, ekonomiska och sociala krisen (CRIS-utskottet) och fastställande av dess behörighetsområden, sammansättning och mandatperiod, antaget i enlighet med artikel 184 i arbetsordningen,
- med beaktande av sitt beslut av den 16 juni 2010 att förlänga CRIS-utskottets mandat till den 31 juli 2011 ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 20 oktober 2010 om den finansiella, ekonomiska och sociala krisen: rekommendationer om åtgärder och initiativ (halvtidsutvärdering) ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 mars 2011 om innovativ finansiering på global nivå och på EU-nivå ⁽⁴⁾,
- med beaktande av EU:s pågående lagstiftningsarbete, framför allt vad gäller fördragsändringar, ekonomisk styrning, inre marknadsakten och energipolitik,
- med beaktande av sina slutsatser till följd av förslagen från särskilda utskottet för politiska utmaningar och budgetmedel för ett hållbart EU (SURE) om den nya fleråriga budgetramen,
- med beaktande av bidragen från följande nationella parlament: österrikiska förbundsrådet, österrikiska nationalrådet, belgiska senaten och representantkammaren, bulgariska nationalförsamlingen, tjeckiska senaten och deputeradekammaren, danska folketinget, Finlands riksdag, franska nationalförsamlingen, tyska förbundsradet och förbundsrådet, grekiska parlamentet, ungerska parlamentet, italienska deputeradekammaren och senaten, lettiska parlamentet, litauiska parlamentet, nederländska första kammaren, polska sejmen och senaten, portugisiska parlamentet, rumänska deputeradekammaren och senaten, slovakiska parlamentet, slovenska nationalförsamlingen, Sveriges Riksdag och Förenade kungarikets överhus och underhus,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från särskilda utskottet för den finansiella, ekonomiska och sociala krisen (A7-0228/2011), och av följande skäl:

⁽¹⁾ EUT C 230 E, 26.8.2010, s. 11.

⁽²⁾ EUT C 257 E, 24.9.2010, s. 211.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0376.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0080.

Onsdagen den 6 juli 2011

- A. Krisen har medfört stora sociala kostnader. Sysselsättningen har minskat med 1,8 procent i EU, vilket har lett till arbetslöshet för 23 miljoner ekonomiskt aktiva personer (9,6 procent av hela befolkningen), att ungdomsarbetslösheten är 21 procent, att utsikterna för återhämtning av sysselsättningen är ovissa och att 17 procent av EU-medborgarna riskerar att drabbas av fattigdom ⁽¹⁾.
- B. De folkliga uppror som förekommit längs Medelhavets södra kust och i Mellanöstern kan ses som en följd av bland annat ekonomiska och sociala brister, ojämlikhet och hög arbetslöshet som särskilt påverkar den yngre välutbildade generationen. Dessa uppror är en påminnelse om vilket värde demokrati har och visar att globaliseringen kräver omfattande åtgärder som innefattar erkännande och respekt för de grundläggande rättigheterna och friheterna och korrigerande av ojämlikheterna mellan olika länder och mellan olika samhällsklasser de enskilda länderna.
- C. Tre år efter Lehman Brothers kollaps har vissa åtgärder vidtagits för att åtgärda finanskrisen, men det behövs ytterligare insatser för att inrätta en hållbar finanssektor, som kan hantera aggressiv spekulation och finansiera den reala ekonomin, helst genom långfristiga investeringar och skapande av arbetstillfällen. Reformeringen av den ekonomiska styrningen har inte åtgärdat frågan om obalanser på global och europeisk nivå tillräckligt effektivt.
- D. Finanskrisen har utlöst en ekonomisk och social kris som i vissa länder har lett till en politisk kris.
- E. Till 2013 räknar EU-kommissionen med att den ekonomiska tillväxten minskar med i genomsnitt cirka 4,8 procent av BNP per år och, under nästa årtionde, förväntas den att vara mycket lägre än under de senaste 20 åren ⁽²⁾.
- F. Krisen visar på en brist på tillit, förtroende och visioner i EU.
- G. Det är ett viktigt mål för Europeiska unionen att ytterligare utveckla den sociala marknadsekonomin och dess värden.
- H. Antalet människor som lever i relativ välfärd ökat, men de ekonomiska och sociala klyftorna har samtidigt ökat.
- I. Den globala finanskrisen har fått allvarliga effekter på framstegen mot att nå millennieutvecklingsmålen, och särskilt målet om att halvera fattigdomen i världen till 2015.
- J. Krisen har uppmärksammat behovet att åstadkomma en verklig ekonomisk styrning av unionen som omfattar en systematisk uppsättning av politiska strategier som utformats för att garantera en hållbar utveckling, en stabil sysselsättning med arbetstillfällen av hög kvalitet, budgetdisciplin, korrigerande av de alltför stora makroekonomiska obalanserna, den europeiska ekonomins konkurrenskraft och produktivitet, en strängare reglering och tillsyn av finansmarknaderna samt en lämplig mekanism för att råda bot på finanskrisen.

⁽¹⁾ Eurostat, Statistics in focus, 9/2010, Population and social conditions http://epp.eurostat.ec.europa.eu/cache/ITY_OFF-PUB/KS-SF-10-009/EN/KS-SF-10-009-EN.PDF och Europeiska kommissionen, Employment in Europe 2010 (http://ec.europa.eu/employment_social/eie/executive_summaries_en.html#top).

⁽²⁾ Europeiska kommissionen, *Impact of the current Economic and Financial crisis on potential output*, Occasional Papers nr 49, juni 2009, tabell V, s. 33 (http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/publication15479_en.pdf).

Onsdagen den 6 juli 2011

- K. Europaparlamentet har i sin resolution av den 8 juni 2011 om investering i framtiden: en ny flerårig budgetram för ett konkurrenskraftigt och hållbart Europa för alla, tydligt förklarat att EU:s budget med sin nuvarande övergripande nivå på 1 procent av BNI inte kan eliminera finansieringsunderskottet till följd av ytterligare finansieringsbehov som fördraget och befintliga politiska prioriteringar och åtaganden ger upphov till. Parlamentet är därför övertygat om att det krävs åtminstone en ökning med 5 procent av anslagen för nästa fleråriga budgetram jämfört med 2013 års nivå.
- L. I samma resolution uppmärksammar Europaparlamentet att taket för egna medel har varit oförändrat sedan 1993. Parlamentet anser att taket för egna medel kan kräva en viss stegvis anpassning eftersom medlemsstaterna överför fler befogenheter till och fastställer fler mål för unionen. Parlamentet anser att det nuvarande taket för egna medel, vilket enhälligt har fastställts av rådet, visserligen ger tillräckligt budgetutrymme för att möta unionens mest överhängande utmaningar, men att det fortfarande inte skulle vara tillräckligt för att EU-budgeten skulle bli ett verksamt verktyg för den europeiska ekonomiska styrningen eller bidra i betydande grad till investeringar i Europa 2020-strategin på EU-nivå.
- M. För att garantera en hållbar utveckling inom unionen och nå målen i Europa 2020-strategin är det nödvändigt att 1) omfördela icke utnyttjade betalningsbemyndiganden till gemensamma program inriktade på tillväxt, konkurrenskraft och sysselsättning och 2) öka volymen av EIB:s lån och åstadkomma en obligationsmarknad som är attraktiv för offentliga och privata investerare och genom vilken projekt av gemensamt intresse för hela unionen kan finansieras (obligationer för särskilda projekt).

I. Statsskulderna i Europa och eurokrisen inbegripet gemensamma emissioner av statspapper och euroobligationer

1. Europaparlamentet erinrar om de tre sammanhängande sårbara punkterna och den obalanserade utgiftspolitiken i vissa medlemsstater har förvärrat finanskrisen betydligt har bidragit till en ytterligare ökning av underskotten i de statliga finanserna och därefter spänningar på marknaderna för statspapper i vissa medlemsstater.
2. Europaparlamentet betonar att kreditvärderingsinstitutens nedgradering av Greklands, Irlands och Portugals statsskulder har lett till en spillover-effekt i eurozonen och en förändring i portföljer som återspeglar spekulativt och riskobenäget beteende bland investerare och att det lett till att finansiering till hållbar marknadsränta blivit omöjligt att få för Grekland, Irland och Portugal, vilket lett till finansiellt stöd från EU-IMF-program.
3. Europaparlamentet anser att Internationella arbetsorganisationen (ILO) bör få ett särskilt mandat inom EU-IMF:s program för ekonomiskt stöd.
4. Europaparlamentet påminner om att kreditvärderingsinstitutet i hög grad bidrog till finanskrisen genom att tilldela strukturerade finansiella instrument felaktiga kreditbetyg, som i genomsnitt fick nedgraderas. Parlamentet stöder de principer som Financial Stability Board fastställde i oktober 2010 om allmänna riktlinjer för hur man ska minska utnyttjandet av externa kreditbetyg, och uppmanar kommissionen att beakta det offentliga samråd som avslutades i januari 2011.
5. Europaparlamentet begär att det görs en öppen granskning av statsskulden så att man ska kunna fastställa dess ursprung och med säkerhet veta vem som är de huvudsakliga innehavarna av skuldpaper samt vilka belopp det handlar om.

Onsdagen den 6 juli 2011

6. Europaparlamentet konstaterar att medlemsstaternas bilaterala eller multilaterala initiativ utgör ett hot mot ekonomisk integration, finansiell stabilitet och eurons trovärdighet, och välkomnar idén om den europeiska terminen för samordning av budgetpolitiken där syftet är att komma till rätta med stora interna obalanser i EU.
7. Europaparlamentet betonar att statsskuldskrisen har framhävt de risker som obalanser inom EU för med sig. Parlamentet understryker behovet av att EU agerar samstämmt, att man utvecklar en mycket större samordning av skattepolitiken och vid behov en gemensam skattepolitik med en tillräcklig EU-budget som delvis finansieras med egna medel, och att man inför lämpliga bestämmelser om krishantering och ekonomisk och skattemässig konvergens.
8. Europaparlamentet betonar behovet av att rationalisera medlemsstaternas utgifter genom EU-budgeten, särskilt på områden där EU har ett större mervärde än de nationella budgetarna.
9. Europaparlamentet betonar att medlemsstaternas tillväxtmöjligheter bör ses som en mycket viktig aspekt när man för fastställande av den relativa nivån på räntesatserna för statsskulden, särskilt med tanke på stödet från det europeiska finansiella stabiliseringsinstrumentet och från och med 2013 från den europeiska stabilitetsmekanismen.
10. Europaparlamentet erkänner de kraftigt skuldyngda medlemsstaternas insatser när det gäller budgetkonsolidering och strukturella reformer.
11. Europaparlamentet betonar att moderbankerna i medlemsstaterna bär sin del av ansvaret för de ansvarslösa långivningsmetoder som deras dotterbanker i andra EU-länder tillämpade, och som bland annat bidrog till fastighetsbubblan i Spanien, Irland och Lettland, och de budgetsårigheter som nu drabbar dessa länder. Parlamentet noterar därför att ett ekonomiskt stöd som vid behov ges till dessa skuldsatta länder inte bara skulle komma dessa enskilda länder till godo, utan även de medlemsstater vars moderbanker inte från början tillämpade ansvarsfulla långivningsmetoder vid sina dotterbanker.
12. Europaparlamentet betonar att alla medlemsstater har en systemisk betydelse. Parlamentet efterlyser ett omfattande och sammanhängande reformpaket som omfattar alla och som tar itu med finanssystemets svagheter. Parlamentet efterlyser inrättande av ett europeiskt finansorgan som stärker EMU:s ekonomiska pelare. Parlamentet efterlyser dessutom att man vidtar åtgärder för att komma till rätta med den nuvarande bristen på konkurrenskraft genom lämpliga strukturella reformer som hanterar målen för EU 2020-strategin och de grundläggande orsakerna bakom statsskuldskrisen när det behövs. Parlamentet påpekar att påpekar att medlemsstaternas offentliga finanser återigen måste bli hållbara och grundas på en sund politik för kvalitativa offentliga utgifter och rättvis och effektiv inkassering av intäkter.
13. Europaparlamentet begär att kommissionen ska undersöka ett framtida system för euroobligationer för att fastställa villkoren för att ett sådant system ska gynna alla deltagande medlemsstater och hela euroområdet. Parlamentet påpekar att euroobligationer skulle innebära ett konkurrenskraftigt alternativ till den amerikanska obligationsmarknaden i dollar, och att de skulle främja marknadsintegration på den europeiska statspappersmarknaden, lägre lånekostnader, ökad likviditet, budgetdisciplin och efterlevnad av stabilitets- och tillväxtpakten, främja samordnade strukturella reformer, samt göra kapitalmarknaderna mer stabila vilket skulle främja idén om att euron är en global "trygg hamn". Parlamentet erinrar om att den gemensamma emissionen av euroobligationer kräver ytterligare ett steg mot en gemensam ekonomisk politik och finanspolitik.

Onsdagen den 6 juli 2011

14. Europaparlamentet betonar därför att när euroobligationer ska emitteras bör emissionen begränsas till en skuldkvot på 60 procent av BNP med solidariskt ansvar och kompletteras med incitament för att minska statsskulden till denna nivå. Parlamentet föreslår att det övergripande syftet med euroobligationer bör vara att minska statsskulden. Parlamentet konstaterar att tillgång till sådana euroobligationer skulle kräva överenskommelse om och genomförande av mätbara skuldminskingsprogram.

15. Europaparlamentet konstaterar att man har uppnått en politisk överenskommelse om att ändra artikel 125 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF) för att omvandla den tillfälliga europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten (EFSF) till en permanent europeisk stabilitetsmekanism (ESM) inom 2013. Parlamentet anser att ESM ska konverteras till en europeisk skuldbyrå på ett senare stadium och att Europaparlamentet ska ges en stark roll i denna fördragsändring.

16. Europaparlamentet beklagar bristen på socialt ansvar hos dem som arbetar inom finanssektorn eftersom de inte avsäger sig en del av sin bonus under minst ett år och istället skänker de till ett socialt projekt, såsom minskningen av ungdomsarbetslösheten i unionen.

II. Globala obalanser och global styrning

17. Europaparlamentet erinrar om att både en rad utvecklade ekonomier och tillväxtekonomier såsom Förenta staterna och Kina bidrar till globala obalanser. Parlamentet välkomnar ett aktivt deltagande och en ytterligare integrering av Kina i det globala systemet för ekonomisk styrning.

18. Europaparlamentet noterar att över hälften av den globala ekonomiska verksamheten sker utanför EU, Förenta staterna och Japan, och att denna omsvängning är ny och utan motstycke.

19. Europaparlamentet betonar att för att omfördela den globala efterfrågan krävs det ett asymmetriskt tillvägagångssätt: länder med stora externa överskott (t.ex. Kina) behöver diversifiera sina tillväxtfrämjande faktorer och främja intern efterfrågan, medan länder med stora underskott (t.ex. Förenta staterna) behöver öka sina inhemska besparingar och genomföra strukturella reformer.

20. Europaparlamentet betonar att finansmarknaderna måste tjäna en hållbar utveckling av den reala ekonomin.

21. Europaparlamentet stöder G20:s insatser för att reglera marknaderna för råvaruderivat, Parlamentet uppmanar kommissionen att ta itu med prissvängningarna på jordbruksmarknaderna, fullt ut genomföra samtliga ramåtgärder som beslutats på G20-nivå och bekämpa överdrivna och skadliga spekulationer, främst genom den kommande lagstiftningen om finansmarknader som ska införas i EU, och en översyn av marknadsmissbruksdirektivet ⁽¹⁾ och MiFID ⁽²⁾.

22. Europaparlamentet erinrar om råvarors betydelse för EU, såväl som tryggad livsmedelsförsörjning och stabila livsmedelspriser i världen, särskilt för utvecklingsländer, och det inflationstryck som livsmedelsbrist och prisinstabilitet leder till i hela världen. Parlamentet uppmanar Europeiska unionen att minska råvaruberandet genom att snabbt förbättra effektivitetsnormerna och stärka produktionen och användningen av förnybara material. Parlamentet konstaterar att för att bidra till en tryggad livsmedelsförsörjning

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG av den 28 januari 2003 om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (EUT L 96, 12.4.2003, s. 16).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument (EUT L 145, 30.4.2004, s. 1).

Onsdagen den 6 juli 2011

och stabila livsmedelspriser så måste man generalisera hållbara produktionsmetoder och återinrätta förvaltningsmekanismer när det gäller tillgången. Parlamentet efterlyser därför ytterligare öppenhet och ömsesidiga åtgärder när det gäller handel. Parlamentet varnar även mot protektionistiska tendenser på råvarumaterialområdet.

23. Europaparlamentet efterlyser bättre reglering av creditswappar.

24. Europaparlamentet noterar att mycket stora belopp i form av privata investeringar tenderar att gå till tillväxtländerna och under 2011 förväntas inflödet vara nära 1 biljon US-dollar ⁽¹⁾. Parlamentet uppmanar IMF att utveckla en ram för att förhindra uppkomsten av spekulationsbubblor genom att övervaka globala kapitalflöden och vidta lämpliga åtgärder för att förebygga skadlig utveckling. Parlamentet erkänner att kapitalkontroller inte ersätter en god ekonomisk politik och endast bör tillämpas som en sista utväg. Parlamentet framhåller behovet av länder vidtar parallella åtgärder för att motverka uppkomsten av sådana bubblor.

25. Europaparlamentet noterar de potentiella riskerna, när det gäller icke-optimala villkor för långsiktig finansiering av den reala ekonomin, när det gäller den pågående koncentrationen av finansmarknadens aktörer, inbegripet finansinstitut och börser. Parlamentet uppmanar mot denna bakgrund europeiska systemrisknämnden att noggrant övervaka utvecklingen av eventuella systemrisker som en följd av koncentrationen på finansmarknaderna.

26. Europaparlamentet understryker att även om EU i dag har en balanserad bytesbalans och inte bidrar till globala obalanser, så kommer unionen att påverkas starkt av en otillbörlig korrigerande av obalanserna genom en depreciering av US-dollar. Parlamentet konstaterar att EU noggrant måste samordna sin politik angående obalanser inom handeln och på valutaområdet med Förenta staterna för att undvika en snabb depreciering av dollarn. Parlamentet uppmanar Förenta staterna och de större internationella aktörerna att se till att valutaförvaltning blir en multilateral uppgift som inbegriper alla stora världsvalutor. Parlamentet välkomnar att indikatorer för globala obalanser har meddelats och begär att dessa indikatorer beaktas fullt ut vid utarbetandet av makroekonomiska åtgärder.

27. Europaparlamentet betonar att för att förbättra sin roll som en global aktör behöver EU ta itu med en rad utmaningar, nämligen: brist på konkurrenskraft och samordning, otillräcklig finansiell stabilitet, svag sysselsättning och tillväxt, interna obalanser som ökar klyftorna på den inre marknaden och inom EMU. Det finns även en bristfällig politisk tyngd på internationell nivå, som bland annat beror på en oenhetlig representation inom internationella organisationer. Detta skulle kunna förbättras genom åtgärder för en enhetlig representation av euron på internationell nivå, enligt vad som sägs i fördraget.

28. Europaparlamentet påpekar att EU måste "tala med en röst", ha en enda representant i IMF-styrelsen på medellång sikt, särskilt för euroområdet, och när det är lämpligt fullt ut företräda medlemsstaterna för att globalt främja demokrati, mänskliga rättigheter, rättsstatliga principer, anständiga arbets- och levnadsförhållanden, god förvaltning, hållbar utveckling och fri och rättvis handel, samt klimatmålen i enlighet med dess interna agenda samt bekämpa korruption, skattebedrägerier, skatteflykt och skatteparadis.

29. Europaparlamentet anser att EU bör försöka nå en balanserad och rättvis global handelsöverenskommelse för att minska klyftorna mellan tillväxtekonomierna och de utvecklade ekonomierna. Parlamentet kräver att handelshinder i tredjeländer ska avskaffas. Parlamentet anser att frånvaron av en global överenskommelse om handeln utgör ett stort handikapp eftersom tillväxtekonomierna blockerar av industriländerna när det gäller jordbruksexport och tillväxtekonomierna blockerar tjänsteexport från industriländerna.

⁽¹⁾ IMF Staff Position Noteposition, 19 februari 2010, SPN/10/04, Capital Inflows: The Role of Controls.

Onsdagen den 6 juli 2011

30. Europaparlamentet understryker att man måste öppna upp marknaderna för offentlig upphandling på en transparent och ömsesidig grund.
31. Europaparlamentet understryker vikten av en anda av ömsedigt ansvar och de gemensamma fördelar som kan uppnås i EU:s förbindelser med sina viktigaste strategiska partner. Parlamentet anser i detta sammanhang att EU borde fråga sig om det vore klokt att införa instrument för att undersöka de ekonomiska rutinerna i tredjeländerna när det gäller statligt stöd och för att bedöma beteenden vars mål eventuellt kan vara att överföra nyckelteknik till områden utanför det europeiska territoriet.
32. Europaparlamentet påpekar att IASB (International Accounting Standards Board), som ansvarar för internationella redovisningsbestämmelser, för närvarande endast fastställer en skyldighet att upprätta konsoliderade bokslut på regional nivå. Parlamentet efterlyser beslut om redovisningsbestämmelser som innebär att alla företag och stiftelser är bokföringsskyldiga för varje enskilt land samt att man genom avtal om utbyte av information mellan myndigheter främjar internationellt samarbete i skattefrågor.
33. Europaparlamentet upprepar kravet på en långtgående reform av den globala ekonomiska och finansiella styrningen för att främja öppenhet och ansvarsskyldighet samt garantera samstämdhet mellan de internationella ekonomiska och finansiella institutionernas politik. Parlamentet anser att Bretton Woods-institutionerna och andra befintliga organ för global ekonomisk styrning, inklusive G20-gruppen, som ett första steg mot en struktur för global ekonomisk styrning bör integreras i FN-systemet och inom ramen för detta samarbeta med Världshandelsorganisationen (WTO), ILO och en världsklimatorganisation som bör inrättas.
34. Europaparlamentet uppmanar G20-länderna att snarast anta en global och samordnad politisk åtgärd för att bidra till en stark, stabil och balanserad global hållbar tillväxt. Parlamentet uppmanar dessa länders respektive parlament ska medverka för att öka legitimiteten och ansvarsskyldigheten. Parlamentet efterlyser dessutom en reform av och mer ekonomiska resurser till IMF för att öka dess öppenhet och ansvar och göra organisationen mer demokratisk samtidigt som man stärker dess roll i den ekonomiska och finansiella övervakningen av dess medlemmar i syfte att inrätta ett trovärdigt skydds nät för att bekämpa globala obalanser.
35. Europaparlamentet efterlyser att följande nya system för ekonomiskt stöd införs:
- Ett reformerat IMF skulle som en sista utväg kunna fungera som en global långgivare och kunna motverka enskilda länders behov av att bygga upp valutareserver om dess förmåga att tillhandahålla kortfristig likviditet och starkare ekonomiska skydds nät förstärks.
 - Millennieutvecklingsmålen – den aktuella krisen har framhävt behovet av att skapa incitament för finansmarknaderna att främja långfristiga investeringar och hållbar utveckling. De multilaterala och bilaterala utvecklingsbankernas finansiella roll bör uppdateras och uppgraderas till följd av utvecklingsländernas ökade behov av finansiering. Intäkterna från skatten på finansiella transaktioner kan delvis användas för finansiering av uppnående av millennieutvecklingsmålen och för att uppfylla de internationella åtagandena i samband med klimatförändringarna. Vikten av annan finansiering för utvecklingsinstrumenten kontinuerligt undersökas, särskilt skuldsanering, skuldavskrivning för de fattigaste länderna samt underlättande av penningöverföringar från utvandrare. Åtagandena för det förutsebara offentliga utvecklingsbiståndet bör upprepas och andra innovativa finansieringskällor för att minska finansieringsbristen till följd av de krympande ekonomierna i utvecklingsländerna bör undersökas. Medlemsstaterna bör bekräfta sitt åtagande att anslå 0,7 procent av sin BNI till utvecklingsbistånd för att uppnå millennieutvecklingsmålen.
 - EU måste fastställa politiska prioriteringar och finansiella medel för ett förstärkt Europa-Medelhavssamarbete till följd av omvandlingarna och utvecklingen i partnerländerna i södra Medelhavet. Parlamentet anser att det är nödvändigt att de europeiska projektobligationerna utvidgas till Europa-Medelhavsprojekt, till exempel när det gäller hållbara transporter och energi, den digitala agendan och utbildning, och att man därmed skapar mervärde för båda sidorna av Medelhavet.

Onsdagen den 6 juli 2011

III. Argument för ett nytt monetärt system

36. Europaparlamentet påminner om att inget land eller block av länder skulle tjäna på ett "valutakrig" som skulle motverka EU-medborgarnas insatser för att minska statsskulden och genomföra strukturella reformer. Parlamentet konstaterar att euron har förhindrat en valutakris av det slag som historiskt ofta förknippas med finanskriser. Parlamentet erinrar om att det multilaterala handelssystemets (WTO) regler inte omfattar kapitalflöden och inte matchas av ett multilateralt monetärt system.

37. Europaparlamentet påminner om G20-målet från Korea att bygga ett stabilare och mer elastiskt internationellt monetärt system (IMS), och erkänner den globala oron över IMS funktion och kräver att ett stort steg framåt tas omgående. Parlamentet begär därför IMS ska reformeras på ett sådant sätt att man säkerställer ett systematiskt och långtgående makroekonomiskt samarbete med hållbar och balanserad global tillväxt.

38. Europaparlamentet betonar att IMS bland annat bör ta itu med

— valutakurser: det första steget är att bedriva en politik som gör det möjligt att gradvis och tillräckligt justera valutakurserna i förhållande till föränderliga makroekonomiska grund faktorer,

— reservvaluta: det krävs reformer av det internationella systemet för reservvaluta för att undvika en situation där reserver orsakar globala obalanser, det nuvarande dollarbaserade internationella reservsystemet skulle gradvis kunna ersättas av ett multilateralt system som fokuserar på särskilda dragningsrätter (SDR) som representerar en bred korg med valutor från hela världen, t.ex. den kinesiska renminbin och den brasilianska realen,

— kapitalflöden: ett multilateralt regelsystem behöver antas för att främja långsiktiga kapitalrörelser, underlätta icke-spekulativa kapitalutflöden, undvika störningseffekter på fragmenterade värdepappersmarknader samt garantera att marknaderna för statsobligationer är öppna och välfungerande, samtidigt som man undviker att de missbrukas som verktyg för att främja merkantilism eller utslagning.

39. Europaparlamentet efterlyser dessutom att hänsyn tas – på lång sikt – till möjligheten att inrätta en global reservvaluta som inledningsvis grundas på en utveckling och omvandling av Internationella valutafondens särskilda dragningsrätter.

IV. Att öka EU:s konkurrenskraft och hållbarhet, och genomföra Europa 2020-strategin genom att främja innovation samt långsiktiga investeringar för arbetstillfällen och tillväxt

Konkurrenskraft, konvergens och Europa 2020-strategin

40. Europaparlamentet efterlyser att man konsekvent tar fullständig hänsyn till målen för Europa 2020-strategin och behovet av att få bukt med alla interna obalanser inom EU när man fastställer innehållet i den europeiska terminen.

41. Europaparlamentet betonar vikten av ömsesidigt understödda EU-åtgärder när det gäller att genomföra Europa 2020-strategin för smart, hållbar tillväxt och sysselsättning för alla, vilka backas upp av diverse verktyg, bland annat framtidsinriktade miljö-, klimat- och energistrategier, resurseffektivitet, en förnyad jordbrukspolitik, sammanhållningspolitik, strategier för innovation och forskning och utveckling, en förnyad EU-budget och mer anpassade nationella budgetar till stöd för dessa gemensamma mål.

Onsdagen den 6 juli 2011

42. Europaparlamentet betonar att hållbarhetsdelen av Europa 2020-strategin måste ingå i alla relevanta politikområden för att EU ska kunna återta ledarskapet i världen. Parlamentet understryker att det är absolut nödvändigt för Europa att ta ledningen i den gröna omvandlingen till ett resurseffektivt hållbart samhälle om Europa vill fortsätta att vara konkurrenskraftigt i den globala ekonomin. Parlamentet betonar att stor-skaliga investeringar i grön infrastruktur och förnybar energi och energieffektivitet är ett utmärkt sätt att stimulera återhämtningen och främjandet av långsiktig tillväxt och skapande av arbetstillfällen.

43. Europaparlamentet påminner om att den inre marknadens fulla potential fortfarande inte förverkligats och att det behövs förnyad politisk beslutsamhet och resoluta åtgärder för att dess fulla potential ska frigöras för hållbar tillväxt och sysselsättning för alla i samhället. Parlamentet betonar behovet av att ytterligare utveckla den europeiska tjänstesektorn och förbättra handeln med tjänster.

44. Europaparlamentet betonar att Europa 2020-strategins framgång är beroende av EU:s åtagande i sin helhet, och att medlemsstaterna, de nationella parlamenten, de lokala och regionala myndigheterna och arbetsmarknadens parter tar sitt ansvar. Parlamentet påminner om vikten av en fungerande social dialog inom ramen för Europa 2020-strategin samt främjande av en verklig europeisk social dialog om makroekonomisk politik och makroekonomiska åtgärder. Parlamentet konstaterar att dessa åtgärder bör genomföras för att uppnå ett brett samförstånd om vilken väg man ska följa.

45. Europaparlamentet noterar de allt större befogenheterna och det allt större ansvaret för regionala och lokala myndigheter. Parlamentet påminner om att två tredjedelar av de offentliga investeringarna i Europa förblir på subnationell nivå. Parlamentet konstaterar att valet av nivå för den offentliga investeringens genomförande och verkställande i mycket hög grad påverkar dess effektivitet. Parlamentet betonar därför vikten av att man ser till att den offentliga investeringen genomförs på den mest effektiva förvaltningsnivån.

46. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck de nationella parlamenten och regeringarna i medlemsstaterna att i sina nationella beslut agera på ett gemenskapsansvarigt sätt gentemot EU och att inbegripa EU-dimensionen i sina nationella diskussioner.

47. Europaparlamentet understryker att finanspolitisk konsolidering måste åtföljas av mål på medellång och lång sikt såsom de mål som fastställs i Europa 2020-strategin, framför allt när det gäller skapande av arbetstillfällen, social integration, investeringar i infrastruktur, resurseffektivitet, miljöanpassning av ekonomin och en kunskapsbaserad ekonomi, för att öka konkurrenskraften och den sociala, ekonomiska och territoriella sammanhållningen. Parlamentet konstaterar att de olika politikområdena på nationell nivå och på EU-nivå bör ge sammanhängande stöd till strategin och att budgetdisciplin kan, om den införs utan en väldefinierad strategi, underminera tillväxtpöjligheterna, minska konkurrenskraften och allvarligt skada ekonomin i det långa loppet. Parlamentet påminner om att eftersom den öppna metoden för samordning misslyckats, bör Europa 2020-strategin innehålla bindande mål som kommissionen ställer upp för medlemsstaterna med maximi- och minimivärden som ska tillämpas på vissa makroekonomiska aspekter av deras ekonomier.

48. Europaparlamentet begär att kommissionen i nära samarbete med Eurostat tar initiativet till en strikt finansiell granskning av alla medlemsstater i syfte att fastställa deras aktuella finansiella ställning så att faktabaserade beslut kan fattas när det gäller Europa 2020-projekt, regionala projekt och sammanhållningsprojekt. Parlamentet begär en granskning av alla finansieringsprogram i Europeiska unionen liksom av nationella och regionala bidrag. Parlamentet rekommenderar en intensifiering av de projekt och program vars framgång är av avgörande betydelse och ett avskaffande av ineffektiva bidrag och ekonomiska utvecklingsprogram.

49. Europaparlamentet påpekar att särskilt kvinnor löper större risk för att hamna i fattigdom. Dessutom har barnfattigdomen ökat i ett antal medlemsstater under krisen. Detta är oacceptabelt och denna negativa trend måste brytas. Parlamentet begär därför i synnerhet att de befintliga frivilligorganisationerna ska utvecklas till ett solitt nätverk för att utrota barnfattigdom genom barninriktade metoder, barnspecifika mål och kraftig fokusering på barns rättigheter.

Onsdagen den 6 juli 2011

50. Europaparlamentet noterar att solida system för social trygghet är viktiga ekonomiska stabilisatorer i svåra tider. Parlamentet betonar därför att samtidigt som det finns ett behov av att konsolidera de offentliga finanserna, finns det också starka skäl att säkra den offentliga sektorns tjänster och bibehålla befintliga nivåer på det sociala skyddet. Parlamentet kräver därför beslut om åtgärder som minskar inkomstklyftorna, i synnerhet genom att ta itu med ungdomsarbetslösheten.

51. Europaparlamentet understryker att den ekonomiska nedgången inte får fördröja politiska åtgärder vars syfte är att göra det lättare att kombinera arbete och familj, särskilt inte de åtgärder som underlättar kvinnors tillträde till arbetsmarknaden.

52. Europaparlamentet noterar de utmaningar som har uppstått till följd av krisen, med en stor nedgång i den ekonomiska verksamheten, minskad tillväxt på grund av en kraftig ökning av den strukturella och långsiktiga arbetslösheten och en minskning av de offentliga och privata investeringarna samt ökad konkurrens från tillväxtländerna.

53. Europaparlamentet medger att det för att komma till rätta med de nuvarande obalanserna inom EU inte räcker med en universallösning och för att vara effektiv måste den ekonomiska politiska samordningen ta vederbörlig hänsyn till utgångspunkterna i EU-ländernas olika nationella ekonomier och deras särdrag. Parlamentet framhåller behovet av ekonomisk samordning och framsteg i arbetet med att återsälla sunda finanser.

54. Europaparlamentet påpekar att de nationella budgetarna och EU:s budget måste stämma bättre överens och komplettera varandra på ett bättre sätt, och anser att i nästa fleråriga budgetram måste man betona de prioriterade områdena inom Europa 2020-strategin och bör garantera en adekvat finansiering av flaggskeppsinitiativen inom de områden där EU har delad behörighet med medlemsstaterna, vilket kan ge ett starkt europeiskt mervärde.

55. Europaparlamentet betonar att både jordbruks- och sammanhållningspolitiken måste spela en huvudroll till stöd för Europa 2020-strategin. Parlamentet är övertygat om att en reformering av den gemensamma jordbrukspolitiken måste genomföras inom ramen för hanteringen av de globala utmaningarna. En framgångsrik Europa 2020-strategi förutsätter att man garanterar samstämmigheten i EU-politiken, bland annat aspekter som anpassning av de nationella budgetarna och EU-budgetarna, däribland den gemensamma jordbrukspolitiken och Sammanhållningsfonden, t.ex. genom att man garanterar en rättvis fördelning av resurser mellan medlemsstater och regioner utifrån tydliga mål som utformas för att främja konvergens och konkurrenskraft, samtidigt som man lägger tyngdpunkten på de medlemsstater och regioner som har störst behov och politikområden som utbildning, innovation och forskning och utveckling.

56. Europaparlamentet erinrar dessutom om att Europa 2020-strategin endast kommer att vara trovärdig om den kompletteras med adekvata ekonomiska resurser och stöder därför följande:

- Antagande av samstämmiga slutsatser inom ramen för nästa fleråriga budgetram och en EU-budget med inriktning på åtgärder som bidrar till uppnåendet av målen i Europa 2020-strategin.
- Tilldelning av EU-anslag mot bakgrund av deras ekonomiska, sociala och miljömässiga betydelse och effektivitet. Medel som inte används av medlemsstaterna bör omfördelas till hållbara offentliga investeringar på EU-nivå i gemensamma projekt eller program som syftar till att främja tillväxt, konkurrenskraft och sysselsättning, samt investeringar i infrastruktur, utbildning och fortbildning, innovation, forskning och utveckling.
- Tillhandahållande av tekniskt bistånd som syftar till att förbättra utnyttjandet av medlen och främja ett effektivt genomförande av investeringsprojekt.

Onsdagen den 6 juli 2011

- En mer framträdande roll för Europeiska investeringsbanken när det gäller att förstärka strukturfondernas katalytiska roll och hävstångsfunktion.
- Vidareutveckling av innovativa finansieringsinstrument, tillsammans med EIB och Europeiska investeringsfonden liksom Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling (t.ex. kombinerad finansiering med bidrag och lån, riskkapitalinstrument, nya former för riskdelning och garantier).
- Styra privata besparingar mot långsiktiga investeringar genom lämpliga incitament och mekanismer.
- Utveckling av innovativ finansiering som inbegriper både offentliga och privata medel, exempelvis Margueritefonden 2020 som redan utvecklats av flera institut och EIB.
- Införandet av projektobligationer i syfte att utnyttja privatkapital för att tillmötesgå behoven i samband med Europas infrastrukturutmaningar.
- Åtgärder för att garantera tillgång till avsevärt mycket större riskkapital kopplat till långsiktiga investeringar.
- Åtgärder för att underlätta tillgången till finansiering och mindre byråkrati, särskilt för de små och medelstora företagen, samtidigt som strikta standarder för transparens upprätthålls.

Energi- och transportpolitik och den inre marknaden

57. Europaparlamentet anser att inrättandet av en europeisk energigemenskap är ett mycket viktigt politiskt projekt för att förverkliga Europa 2020-målen om en fortsatt övergång till förnybara energislag samtidigt som energieffektiviteten maximeras, Europas energioberoende ökas och en verklig inre energimarknad inrättas. Parlamentet betonar ytterligare betydelsen av den utrikespolitiska dimensionen av dess energipolitik.

58. Europaparlamentet anser att förhållandet mellan olje- och naturgasproducerande länder och konsumentländer, främst länderna i Europa, bör stärkas, även med beaktande av den senaste politiska utvecklingen i Medelhavsområdet. Parlamentet anser att det föreligger ett akut behov av en gemensam politik för hållbar energi och anskaffning av råvaror så att man kan undvika negativa effekter som skulle kunna fördröja återhämtningen och den framtida utvecklingen av den europeiska ekonomin.

59. Europaparlamentet betonar den nyckelroll som en integrering av principerna för resurseffektivitet i alla EU:s politikområden spelar för att säkra EU:s konkurrenskraft, inklusive utveckling av nya innovativa produkter och tjänster, nya sätt att minska tillförseln, minimering av avfallet, förbättrad förvaltning av resurslagren, förändrade konsumtionsmönster och förbättrad logistik. Det gäller att se till att produktionsprocesserna, förvaltningen och affärsmetoderna optimeras för att säkra att livscykelmetoden för att utforma produkter och tjänster på ett "vaggan till graven-sätt" tillämpas.

60. Europaparlamentet erinrar om att tillgång till energi och råvaror samt den effektiva användningen av dem är livsviktig för att garantera EU:s övergripande konkurrenskraft. Parlamentet betonar att EU, för att förbli konkurrenskraftigt i det långa loppet, måste vara världsledande i främjande av energibesparingar och energieffektivitet, i forskning och investeringar i ny grön teknik, i diversifiering och rationalisering av energiförsörjningen liksom i utveckling och ökad användning av förnybara energikällor. Parlamentet erinrar om att ett minskat beroende av import av energi och råvaror bidrar till att garantera EU:s konkurrenskraft, samtidigt som detta också bidrar till att EU:s inflationsmål kan uppnås.

Onsdagen den 6 juli 2011

61. Europaparlamentet hävdar att särskild uppmärksamhet bör fästas vid en hållbar transportpolitik och särskilt vid en utvidgning av de transeuropeiska transportnäten och konstaterar samtidigt att en förbättrad tillgång till dessa för mindre utvecklade regioner genom medel ur strukturfonderna och Sammanhållningsfonden, på ett ansenligt sätt skulle bidra till att stärka den inre marknaden. Parlamentet understryker vikten av att man förfogar över ett effektivt och sammankopplat transportsystem som underlättar den fria rörligheten för personer, varor och tjänster och som främjar tillväxten. Parlamentet understryker de transeuropeiska transportnätens betydelse för att tillhandahålla ett stort europeiskt mervärde genom att undanröja trafikstockningar, fysiska hinder som skillnader i olika spårvidd och säkerställa infrastruktur över gränserna.

62. Europaparlamentet anser att inre marknadsakten är ett viktigt politiskt initiativ som lägger grunden för Europa 2020-målen och flagskeppsinitiativen i syfte att utnyttja tillväxtpotentialen på den inre marknaden och fullborda den gemensamma marknaden i Monti-betänkandets anda. Parlamentet betonar att krisen tydligt har illustrerat vikten av att stärka EU:s industriella bas och innovationspotential genom att underlätta marknadstillträde och rörlighet samt bekämpa social och territoriell fragmentering i hela EU.

Rörlighet och migration

63. Europaparlamentet betonar att både de stora upporen i våra grannregioner och den demografiska utvecklingen inom EU kräver en gemensam migrationspolitik, och betonar att ökad rörlighet för arbetskraften måste uppmuntras genom att man garanterar alla arbetstagare lika anställningsvillkor och sociala villkor och rättigheter samt möjlighet att överföra socialförsäkrings- och pensionsförmåner för att stärka EU:s inre marknad.

64. Europaparlamentet anser att Schengenavtalet är en mycket viktig landvinning för EU:s medborgare och att man måste slå vakt om det. Parlamentet kräver att samarbetet i detta hänseende stärks ytterligare. Parlamentet uttrycker stor oro över eventuella ändringar av Schengenbestämmelserna. Parlamentet framhåller behovet av att det är delaktigt i lagstiftningsförfarandet och betonar vikten av att medlemsstaterna hindras från att ta ensidiga beslut på detta område. Parlamentet betonar att antagandet av Schengenavtalet utgjorde ett steg mot en större EU-integration och att man måste slå vakt om principen om fri rörlighet för personer.

65. Europaparlamentet efterfrågar en gemensam invandringspolitik för EU och välkomnar kommissionens förslag att tillåta mer legala vägar att komma till EU för att arbeta. Parlamentet betonar att det behövs en reformering av det nuvarande blåkortssystemet (för att låta det täcka ett mycket större antal jobb och yrken). Parlamentet konstaterar att arbetsgivare i EU i allt högre grad är beroende av människor från länder utanför EU som kommer till EU när det gäller arbete inom sektorer som jordbruk, trädgårdsodling, turism, äldreomsorg och barnomsorg, eftersom allt färre EU-medborgare är tillgängliga för arbete i dessa sektorer. Parlamentet menar att kommissionens förslag om säsongarbetare måste syfta till att ge dessa arbetare, som ofta är sårbara och utsatta, med bättre villkor och en säker rättslig ställning för att skydda dem från exploatering.

Små och medelstora företag, innovation samt forskning och utveckling

66. Europaparlamentet rekommenderar att kommissionen bör underlätta för och uppmuntra små och medelstora företag att investera eget kapital, antingen i form av riskkapital eller genom aktienotering, mer stöd från strukturfonderna, och att sätta mindre lit till skuldsättning, framför allt när det gäller högteknologiska nystartade företag, som är i stort behov av kapital till forskning och utveckling. Parlamentet betonar behovet av att stärka garantiinstrumentet inom ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation och att förenkla tillgången till finansiering för små och medelstora företag. Parlamentet påpekar att det är särskilt nödvändigt att främja och stödja kvinnliga företagare.

Onsdagen den 6 juli 2011

67. Europaparlamentet noterar den sociala ekonomins (tredje sektorns) roll i Europa och dess betydelse för att främja nya innovationer. Parlamentet betonar behovet av strategisk politik för miljövänliga och resurseffektiva offentliga upphandlingar i Europa för att stödja en rättvis och konkurrenskraftig innovationssektor.

68. Europaparlamentet anser att EIB och EIF bör ges en ledande roll på europeisk nivå för att frigöra medel till små och medelstora företag genom att använda mer enhetliga och tydligare förfaranden i samarbete med medlemsstaternas finansinstitutioner och samtidigt undvika att inrätta system som är parallella till redan befintliga strukturer på nationell nivå, så att små och medelstora företag enkelt kan hitta sin sedvanliga inkörsport. Parlamentet rekommenderar att EIB/EIF bör fungera som ett filter genom att koncentrera sig på rätt prioriteringar inom Europa 2020-strategin för att stärka ekonomin, sysselsättningen, en hållbar miljö och resurseffektivitet, och fungera som en mentor för utvalda grupper av små och medelstora företag, genom att delta i diskussioner med banker och deras riskhanteringsgrupper för att hjälpa små och medelstora företag att få långfristiga lån. Parlamentet begär att EIB:s möjligheter att tillhandahålla finansiering utnyttjas fullt ut.

69. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att påskynda sin process för att genomföra bestämmelserna i småföretagsakten (Small Business Act 2008) och den översyn av akten som kommissionen offentliggjorde den 23 februari 2011, för att minska administrativa kostnader, underlätta små och medelstora företags tillgång till finansiering och stödja deras internationalisering.

70. Europaparlamentet betonar att nästa generation av EU:s finansieringsprogram systematiskt måste stödja innovativa och jobbskapande små och medelstora företag, både inom den inre marknaden och globalt. Parlamentet understryker att man måste underlätta möjligheterna att snabbt grund företag genom att utnyttja ny teknik, förbättra finansieringen, minska den administrativa bördan och främja företagens internationalisering. Parlamentet anser att det skulle vara mycket önskvärt att man uppmärksammade den nyckelroll som spelas av systemet med kooperativa banker och regionala banker, vilka tryggar en optimering av strategin att bistå sektorn för små och medelstora företag.

Beskattning

71. Europaparlamentet betonar att både EMU och den inre marknaden kräver ökad samordning av nationell skattepolitik, och betonar att beskattningens kvalitet bör förbättras för att ge rätt incitament till sysselsättning, innovation och långsiktiga investeringar. Kommissionen uppmanas att i samband med den europeiska terminen analysera återhämtningsförmågan i medlemsstaternas skattesystem så att medlemsstaternas skattereformer kan stå emot ekonomiska svängningar och inte nödvändigtvis vilar på skattegrunder som är starkt cykliska eller som man vet riskerar att skapa bubblor.

72. Europaparlamentet stöder kommissionen i dess insatser för att bekämpa skadlig skattekonkurrens, skatteflykt eller skattebedrägerier och skatteparadis både i EU och på internationell nivå, förbättra skatteuppbördssystemen och införa en gemensam konsoliderad bolagsskatt med indikativa skatteskalor och ett särskilt och förenklat skattesystem för små och medelstora företag. Parlamentet välkomnar momsstrategin som kommissionen kommer att lägga fram för att inrätta ett system som är skyddat mot bedrägerier.

73. Europaparlamentet noterar att bekämpning av skattefusk och skatteflykt och förbättrad skatteuppbörd, även i förhållande till tredjeland, måste vara en grundläggande aspekt av medlemsstaternas nuvarande insatser syftande till budgetkonsolidering.

74. Europaparlamentet anser att en sådan åtgärd är avgörande i den nuvarande situationen där medlemsstaterna behöver konsolidera sina budgetar, och konstaterar att skattekonkurrens endast är acceptabel om den inte äventyrar medlemsstaternas förmåga att samla in de intäkter som de har rätt till. Parlamentet påminner om att lösningar bör utformas för att minimera skadlig skattekonkurrens.

Onsdagen den 6 juli 2011

75. Europaparlamentet anser att man vid tilldelningen av EU-medlen bör ta hänsyn till medlemsstaternas skattestrategi och huruvida de är beredda att samarbeta för att bekämpa skatteflykt och främja en mer nära skattesamordning.

76. Europaparlamentet konstaterar att det inte finns någon gemensam definition av begreppet skatteparadis. Parlamentet önskar åtminstone en enhetlig EU-definition i väntan på en definition på internationell nivå.

77. Med tanke på hur viktig korruptionsbekämpning är för en verklig sanering av finanserna uppmanar Europaparlamentet medlemsstaterna att i sina straffrättsystem införa en bestämmelse om att det utbetalande organet ska annullera betalningen och, om betalningen redan gjorts, kräva tillbaka det dubbla av vad som betalats ut, i samband med verksamhet som inbegripit korruption, betalning av mutor eller andra medel för att få olagliga fördelar.

Sysselsättning

78. Europaparlamentet betonar att nya arbetstillfällen och bättre arbetstillfällen är en förutsättning för att uppnå en rättvis, grön och smart tillväxtstrategi, och efterlyser därför

- åtgärder för nya jobb skapas inom sektorer som grundas på innovation, forskning och utveckling, t.ex. energi- och miljösektorn på ett sätt som främjar en jämställd balans,
- åtgärder för att förbättra effektiviteten i det EU-stöd för direkt skapande av arbetstillfällen som finns att tillgå för medlemsstaterna inom Europeiska socialfonden,
- åtgärder för att underlätta för kvinnor på arbetsmarknaden (särskilt genom en konstant ökning av möjligheterna att få barnomsorg till rimligt pris), äldre arbetstagares (utan att deras pensionsrättigheter och sociala rättigheter påverkas) och invandrades deltagande på arbetsmarknaden och minska arbetslösheten bland unga,
- åtgärder för att höja kvaliteten på utbildning och yrkesutbildning och livslångt lärande och företagande effektivt främjas i syfte att förstärka arbetstagarnas möjligheter att få anställning och utveckla ett konkurrenskraftigt mänskligt kapital,
- åtgärder för att skapa möjlighet till sysselsättning och inrättar program för social integration för de mest utsatta grupperna såsom romer och personer med funktionshinder,
- åtgärder för att skapa hållbara jobb av hög kvalitet som ger anständiga inkomster i jordbruks- och landsbygdsområden, och
- åtgärder mot odeklarerat arbete.

79. Europaparlamentet påpekar att den största delen av arbetslösheten i de medlemsstater där åtstramande skatteåtgärder nu vidtas orsakas av en övergripande nedgång i ekonomin, med en oroande ökning av långtidsarbetslösheten. Man måste snabbt vidta åtgärder mot långtidsarbetslösheten eftersom den allvarligt kan skada den långsiktiga tillväxten i de berörda länderna och därigenom minska hela unionens framtida konkurrenskraft.

Onsdagen den 6 juli 2011

80. Europaparlamentet noterar att arbetsmarknaden inom EU som ett resultat av den pågående krisen på lång sikt kan förbli uppsplittrad, med å ena sidan en koncentration av högkvalificerade arbetstillfällen i medlemsstater med budgetbalans, å andra sidan höga arbetslöshetssiffror och brist på kompetent arbetskraft i de medlemsstater som drabbats hårdast av krisen och som också är de mest skuldsatta.

81. Europaparlamentet anser att det fortfarande finns ett behov av att ta itu med frågan om företagsstyrning när det gäller incitament för företagsledningen att genomföra långfristiga investeringar och inrätta arbetstillfällen, och föreslår att en årlig rapport med en bedömning av företagens sociala ansvar och miljöansvar för alla börsnoterade företag med över 250 anställda och en omsättning på över 50 miljoner euro upprättas.

Utbildningsstrategi

82. Europaparlamentet betonar vikten av utbildning för barn och ungdomar, yrkesutbildning, universitetsutbildning och vuxenutbildning för innovation och tillväxt och understryker vikten av lämpligt genomförande av flexicurity. Parlamentet understryker att utbildningssystemen måste anpassas för att bättre utrusta människor med de kunskaper och färdigheter som behövs för att garantera ökad sysselsättning, produktivitet, tillväxt och konkurrenskraft.

83. Europaparlamentet föreslår att man inrättar ett praktikprogram för EU i analogi med Erasmusprogrammet, under full medverkan av den privata sektorn. Parlamentet anser att detta program bör omfatta grupper av universitet, universitet för tillämpad vetenskap, institutioner för yrkesutbildning, industrin, finansmarknader och små, medelstora och stora företag, och att det bör ge allmänheten, däribland utsatta grupper, tillträde till utbildning, framför allt i överförbar kompetens i den kunskapsbaserade ekonomin för att främja livslångt lärande.

84. Europaparlamentet stöder införandet av åtgärder för att höja kvaliteten på högre utbildning i Europa, bland annat genom ytterligare undanröjning av hinder för studenternas rörlighet, förbättrade kopplingar mellan universitet och företag och främjande av en ökad entreprenörsanda i samhället. Parlamentet föreslår att man inför ett europeiskt stipendium för innovation som bidrar till att främja kunskaper och färdigheter som kommer till användning i innovativa sektorer samtidigt som man möjliggör ett inrättande av nätverk och samarbete på EU-nivå. Parlamentet menar att ett sådant stipendium skulle riktas till ungdomar i yrkesutbildningsprogram som inrättats och särskilt genomförts i var och en av medlemsstaterna.

85. Europaparlamentet betonar behovet av att på europeisk och nationell nivå skapa förutsättningar för den privata och offentliga sektorn att öka investeringarna i forskning och utveckling. Parlamentet noterar att universiteten finansieras främst genom den nationella budgeten, vilken redan är under konsolideringspress. Medlemsstaterna uppmanas därför att se till att deras finansieringssystem för universiteten är utformade så att de stärker Europas kapacitet till teknisk utveckling, innovation och skapande av arbetstillfällen.

86. För att medlemsstaterna ska uppmuntras att göra större investeringar på utbildningsområdet anser Europaparlamentet att särskild hänsyn bör tas till offentliga satsningar på utbildning och forskning när medlemsstaterna medellångsiktiga budgetmål bedöms.

87. Europaparlamentet stöder europeiska universitetssammanslutningens (EUA) krav på en höjning av de offentliga investeringarna i högre utbildning till 3 procent av BNP, och anser att detta mål kräver en kvalitativ utvärdering av anslagen vid bedömningen av stabilitets- och tillväxtpakten.

88. Europaparlamentet vill att man ska förbättra utbildningen för arbeten som inte kräver universitetsstudier genom utveckling av ett system med lärlingsplatser.

Onsdagen den 6 juli 2011

V. Nyttänkande inom EU: Mer än europeisk ekonomisk styrning

89. Europaparlamentet betonar att EU befinner sig vid ett vägskäl: antingen bestämmer medlemsstaterna sig för att ansluta sig till insatserna för att fördjupa integrationen eller annars kan stagnation på beslutsnivå och divergens på ekonomisk nivå leda till att EU glider isär.

90. Europaparlamentet varnar för riskerna med att återgå till en fragmenterad union som är sårbar för protektionism och populism.

91. Europaparlamentet efterlyser en mer långtgående demokratisk politisk union där EU-institutionerna ges en större roll både i utformningen och i genomförandet av den gemensamma politiken. Parlamentet betonar vikten av att stärka den demokratiska legitimiteten för och kontrollen över unionen.

92. Europaparlamentet betonar vikten av att man respekterar principerna för det europeiska projektet: jämlikhet mellan medlemsstaterna, solidaritet, sammanhållning och samarbete. Dessa principer måste följas genom att man rättar till interna obalanser på ett effektivt sätt och genom att man närmar sig en verklig konvergens med hjälp av samordning mellan de medlemsstater som tillhör euroområdet och dem som inte gör det.

93. Europaparlamentet understryker att kommissionen behöver stärkas och göras mer ansvarig inför parlamentet. Europaparlamentet bör spela en central roll som medborgarnas viktigaste röst, särskilt när det gäller att tillhandahålla ett forum för offentliga gränsöverskridande debatter, med hänsyn till spridnings-effekterna av nationella beslut på områden som ekonomiska och sociala styrelseformer.

94. Europaparlamentet betonar att ekonomisk styrning, med konvergerande ekonomisk politik och finans- och socialpolitik måste organiseras med hjälp av gemenskapsmetoden, under ledning av EU-institutionerna och med fullt deltagande av de nationella parlamenten.

95. Europaparlamentet anser att den nya lagstiftningen om europeiska systemrisknämnden (ESRB) och de tre europeiska tillsynsmyndigheterna är ett första steg i rätt riktning, men anser att det krävs ytterligare framsteg, särskilt för att garantera direkt övervakning på EU-nivå av systemiska institutioner som lånefinansierade enheter, och tillämpning av ett gemensamt regelverk. Parlamentet betonar behovet av att ge de nya myndigheterna personalresurser och ekonomiska resurser i proportion till deras växande ansvar.

96. Europaparlamentet anser att det, förutom övervakning för att garantera finansiell stabilitet, också finns ett behov av övervakning och preventiva mekanismer för att avvärja potentiella bubblor, liksom av optimal kapitalfördelning, mot bakgrund av de makroekonomiska utmaningarna och målen, och även ett behov av investeringar i den reala ekonomin. Parlamentet anser dessutom att skattepolitiken bör användas som ett verktyg i detta syfte.

97. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ytterligare förslag om reglering av strukturer på finansmarknaden vilkas storlek, systematiska integration, komplexitet eller nära kopplingar till varandra kan hota den finansiella stabiliteten och regleringsorganens förmåga att stå emot deras krav, införa åtgärder som gör det möjligt för tillsynsorganen, att överblicka deras verksamhet, särskilt det parallella banksystemet och dess hävstångsnivå. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka regleringsalternativ, till exempel att sätta ett tak för strukturernas storlek eller göra det mindre attraktivt med stora strukturer, och affärsmodeller.

98. Europaparlamentet betonar att för att lösa statsskuldskrisen och öka EU:s konkurrenskraft, konvergens och solidaritet krävs det att befogenheter och anslag överförs till EU, vilket skulle innebära en betydande lättnad för de nationella budgetarna, och betonar behovet att skapa avsevärda synergier mellan de nationella budgetarna och EU-budgeten vilket skulle möjliggöra en optimal användning och fördelning av befintliga budgetresurser på alla nivåer, samtidigt som hänsyn tas till subsidiaritetsprincipen för att främja starka regioner och stater.

Onsdagen den 6 juli 2011

99. Europaparlamentet drar slutsatsen att för att fullborda den demokratiska politiska unionen och den ekonomiska integrationen så att de matchar den monetära unionen i överensstämmelse med de prioriteringar som Europeiska rådet enats om, behöver EU en budget som är tillräckligt stor för att tillgodose euron på ett hållbart sätt, så att valutan får ett relevant budgetutrymme på den politiska organisationsnivå där den utges.

100. Europaparlamentet påminner om att rapporter som gjordes innan den monetära unionen förverkligades – särskilt McDougall-rapporten som analyserade vilka förutsättningar som krävdes för att genomföra Wernerplanen – bekräftade att en sådan budget skulle behöva uppgå till mellan 2,5 och 10 procent av unionens BNI, beroende på huruvida och vilka omfördelningsfunktioner som skulle vara inbyggda i unionsbudgeten, att budgetens finansiering måste utgå från egna medel, och att den borde användas för att finansiera politik och åtgärder inom utrikes- säkerhets- och försvarspolitik, energi- och transportsektorerna, utveckling och samarbete samt FoU, och att de nationella budgetarna skulle minska i motsvarande utsträckning för att åstadkomma skatteneutralitet för medborgare och näringsliv.

101. Europaparlamentet betonar behovet av att skapa en bättre balans mellan ekonomisk och social politik, bland annat genom en förstärkning och institutionalisering av den makroekonomiska sociala dialogen.

102. Europaparlamentet erinrar om att EU hämtar sin legitimitet ur de demokratiska värden som unionen står för, de mål som unionen eftersträvar och de befogenheter, instrument och institutioner som unionen förfogar över. Europaparlamentet anser att en fördjupning av den europeiska ekonomiska integrationen är nödvändig för att garantera stabilitet i euroområdet och i hela EU och kommer att kräva vidare utveckling när det gäller euroområdets externa representation, omröstning med kvalificerad majoritet om bolagsskatt och bekämpning av skatteflykt, gemensamma emissioner av statspapper och euroobligationer, EU:s lånemöjligheter, en bättre balans mellan ekonomisk och social politik, egna resurser till EU-budgeten och de nationella parlamentens och Europaparlamentets funktioner.

103. Europaparlamentet anser att politiska beslut om ekonomisk styrning inte bör äventyra de åtaganden som man enats om på EU-nivå och som återspeglar samtliga medlemsstaters målsättningar och intressen, och att sådana beslut bör vara förankrade i fördraget och verkställas under full institutionell medverkan och kontroll av kommissionen och parlamentet.

104. Europaparlamentet efterlyser en övergripande strategi som en reaktion på de utmaningar som EU står inför, med stärkt ekonomisk styrning som en stöttepelare för EU:s reaktion. Vidare efterlyser parlamentet en fortsatt beslutsamhet i strävandena efter budgetkonsolidering, tillväxtfrämjande strukturreformer och reparation av banksektorn. Parlamentet konstaterar att rådet lagt fram förslag om en europluspakt som en del av det paket för ekonomisk styrning som förhandlas fram av parlamentet och rådet.

105. Europaparlamentet begär att Euratomfördraget ersätts av en europeisk energigemenskap.

106. Europaparlamentet anser att förutom de fördragsändringar som stabilitetsmekanismen kräver bör dessa sammanhängande frågor behandlas i ett konvent, i enlighet med artikel 48.3 i fördraget om Europeiska unionen.

107. Europaparlamentet anser att om så inte sker kommer det att vara nödvändigt att fördjupa samarbetet enligt artikel 329 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt för att euroområdet ska kunna fungera på ett demokratiskt och effektivt sätt.

Onsdagen den 6 juli 2011

108. Europaparlamentet påminner om att en reaktion på krisen från EU måste baseras på en fördjupad europeisk integration, tillämpning av gemenskapsmetoden, befästande av en parlamentarisk dialog, främjande av dialog mellan arbetsmarknadens parter, förstärkning av välfärdsstaten genom stöd till social integrering, skapande av arbetstillfällen och hållbar tillväxt och ytterligare byggande av en social marknads ekonomi och dess värderingar som ett viktigt mål för Europeiska unionen, för att på så sätt samla alla medborgare kring Europaprojektet utifrån de värderingar som är inskrivna i fördragen och Europeiska stadgan för de grundläggande rättigheterna.

*

* *

109. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen, Europeiska rådets ordförande, Eurogruppens ordförande, Europeiska centralbanken, Europeiska investeringsbanken, Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och medlemsstaternas regeringar och parlament samt arbetsmarknadens parter.

Torsdagen den 7 juli 2011

Situationen i Syrien, Jemen och Bahrain inom ramen för situationen i arabvärlden och Nordafrika

P7_TA(2011)0333

Europaparlamentets resolution av den 7 juli 2011 om situationen i Syrien, Jemen och Bahrain mot bakgrund av situationen i arabvärlden och Nordafrika

(2013/C 33 E/16)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Syrien, Jemen and Bahrain, särskilt resolutionen av den 7 april 2011 om situationen i Syrien, Bahrain och Jemen ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 24 mars 2011 om Europeiska unionens förbindelser med Gulfstaternas samarbetsråd ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 7 april 2011 om översynen av den europeiska grannskapspolitiken – den sydliga dimensionen ⁽³⁾,
- med beaktande av uttalandena av vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant om Syrien den 18, 22, 24 och 26 mars, den 23 april, den 6 och 11 juni 2011, om Jemen den 10, 12 och 18 mars, den 27 april, den 11, 26 och 31 maj och den 3 juni 2011, samt om Bahrain den 10, 12 och 18 mars, den 3 maj och den 1 juli 2011,
- med beaktande av vice ordförandens/den höga representantens uttalanden på EU:s vägnar om Syrien den 29 april 2011,
- med beaktande av det gemensamma meddelandet av den 25 maj 2011 om ny respons på ett grannskap i förändring, vilket kompletterar det gemensamma meddelandet av den 8 mars 2011 om ett partnerskap för demokrati och delat välstånd med södra Medelhavsområdet,
- med beaktande av det uttalande om det södra grannskapet som gjordes vid Europeiska rådets möte den 23–24 juni 2011,
- med beaktande av FN:s råd för mänskliga rättigheters resolution om Syrien av den 29 april 2011,
- med beaktande av rådets beslut 2011/273/Gusp av den 9 maj 2011, 2011/302/Gusp av den 23 maj 2011 och 2011/367/Gusp av den 23 juni 2011 om Syrien,
- med beaktande av rådets (yttre förbindelser) slutsatser av den 23 maj och den 20 juni 2011,
- med beaktande av FN:s generalsekreterares uttalande av den 3 juni 2011 om Syrien,
- med beaktande av FN:s generalsekreterares uttalande av den 23 juni 2011 om domarna mot 21 bahrainska politiska aktivister, människorättsförsvarare och oppositionsledare,
- med beaktande av FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheters preliminära rapport om Syrien av den 14 juni 2011,

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0148

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0109.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0154.

Torsdagen den 7 juli 2011

- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948,
- med beaktande av FN:s konvention om barnets rättigheter från 1990,
- med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter från 1966,
- med beaktande av FN:s konvention mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning från 1975,
- med beaktande av EU:s riktlinjer om människorättsförsvarare från 2004, som uppdaterades 2008,
- med beaktande av artikel 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Fredliga demonstranter i länderna i Nordafrika och Mellanöstern har uttryckt legitima förhoppningar om demokrati och framfört starka krav på institutionella, politiska, ekonomiska och sociala reformer som har som mål att skapa en verklig demokrati, bekämpa korruption och nepotism, säkerställa respekten för rättsstaten, de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, utjämna de sociala skillnaderna och skapa bättre ekonomiska och sociala villkor.
 - B. Det gemensamma meddelandet av den 25 maj 2011 om ny respons på ett granskning i förändring innehåller en ny strategi som går ut på att man ser över genomförandet av de grundläggande principerna för EU:s yttre åtgärder, dvs. de universella värdena mänskliga rättigheter, demokrati och rätts-säkerhet, vilka står i centrum för grannskapspolitiken. Samtidigt framgår det av strategin att EU måste stödja demokratiseringsprocesserna i Nordafrika och Mellanöstern.

Syrien

- C. Sedan de våldsamma repressalierna inleddes i Syrien i mars 2011 har våldet trappats upp, och säkerhetsstyrkorna har svarat på de fortsatta protesterna med massgripanden och ökande brutalitet. Enbart i provinsen Dara har över 400 civila dödats, och totalt i hela landet möjligen över 1 000 personer.
- D. Nyinspelade videofilmer som sänts världen över har visat oroväckande bilder av godtyckligt gripna syriska barn som torterats eller misshandlats, vilket i vissa tragiska fall, som när det gäller den trettonårige pojken Hamza al-Khateeb, har lett till döden. Dessutom har användningen av skarp ammunition mot demonstranter redan orsakat minst trettio barns död enligt uppgifter från FN:s barnorganisation Unicef den 31 maj 2011.
- E. I sitt tredje tal till nationen den 20 juni 2011 tillkännagav president Bashar al-Asad att Syriens framtid skulle utformas inom ramen för en nationell dialog. Trots upprepade löften om politiska reformer och förändringar i Syrien har myndigheterna inte vidtagit några trovärdiga åtgärder för att infria dessa löften. Över 800 fall av påtvingade eller ofrivilliga försvinnanden och 11 000 fall av godtyckliga gripanden har redan dokumenterats av människorättsorganisationer.
- F. Med tanke på den allvarliga situationen i Syrien antog rådet den 23 juni 2011 ett beslut och en förordning om införande av restriktiva åtgärder mot ytterligare sju personer som fördes upp på förteckningen från den 9 maj 2011. Särskilda åtgärder vidtogs, bland annat visumförbud och frysning av tillgångar. Rådet införde också ett embargo riktat mot fyra enheter med anknytning till den syriska regimen omfattande vapen och utrustning som kan användas för internt förtryck.

Torsdagen den 7 juli 2011

- G. Associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Arabrepubliken Syrien, å andra sidan, har aldrig undertecknats. Undertecknandet av detta avtal har på Syriens begäran skjutits upp sedan i oktober 2009, och rådet har redan beslutat att inte vidta några ytterligare åtgärder. Respekten för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna är en väsentlig del av detta avtal.
- H. Det finns en allvarlig risk för en ökning av de våldsamma angreppen från extremistgrupper, bl.a. väpnade jihadistgrupper. Det är viktigt att de olika religiösa samfundet i Syrien, bl.a. den stora andel irakiska flyktingar som har kommit till landet, får skydd.
- I. Efter belägringen av Dara inledde säkerhetsstyrkorna en storskalig militär operation och en kampanj med godtyckliga gripanden i de närliggande städerna. Uppskattningsvis 12 000 syrier från Jisr ash-Shagur med omnejd har flytt från Syrien till Turkiet av fruktan för säkerhetsstyrkornas vedergällningar, och enligt Röda halvmånen väntar ytterligare 17 000 människor på att ta sig över gränsen.

Jemen

- J. Situationen i Jemen är fortfarande djupt oroande efter månader av våld och oroligheter som har vållat det jemenitiska folket stort lidande. Många har dödats och sårats, demonstranter har fängslats och den ekonomiska och politiska krisen i landet har förvärrats.
- K. Gulfstaternas samarbetsråd (GCC) har tagit initiativ till en plan för ett fredligt maktöverlämnande som ännu inte har undertecknats av Jemens president, Ali Abdullah Saleh.
- L. Den 3 juni 2011 skadades Jemens president, Ali Abdullah Saleh, allvarligt i ett angrepp mot hans bostad och han vårdas nu i Saudiarabien. Makten har tillfälligt överlämnats till landets vicepresident, Abd al-Rab Mansur al-Hadi.
- M. Jemen är Mellanösterns fattigaste land med utbredd undernäring, sinande oljereserver, en växande befolkning, en svag central regering, allt större vattenbrist och få investeringar i landets ekonomi. Det finns en allvarlig oro för att Jemen ska upplösas. Sedan februari råder en bräcklig vapenvila med de shiitiska rebellerna i norra delen av landet, och i landets södra del verkar en separatist rörelse. Dessutom finns det uppgifter som tyder på att många al-Qaida-anhängare använder Jemen som bas.

Bahrain

- N. Det nationella säkerhetstillståndet i Bahrain hävdades den 1 juni 2011 och kung Hamad Bin Isa al-Khalifa efterlyste då en nationell dialog som inleddes den 2 juli 2011.
- O. Den 29 juni 2011 inrättade kung Hamad en oberoende kommission som bestod av internationella oberoende experter. Syftet med denna kommission är att utreda människorättsbrott begångna under regeringens senaste tillslag mot demonstranter som krävde reformer.
- P. Den 22 juni 2011 avkunnade Bahrains domstol för nationens säkerhet, en militärdomstol, sin dom mot 21 bahrainska oppositionsaktivister. Sju av dessa fälldes i sin frånvaro, åtta oppositionsaktivister dömdes till livstids fängelse och 13 andra fick fängelsestraff på upp till 15 år för "konspiration mot regeringen". Många andra politiska aktivister, människorättsförfvarare och journalister fängslades under de protester med krav på reformer som nyligen har ägt rum. Enligt människorättsorganisationer har de utsatts för tortyr, misshandel och trakasserier.

Torsdagen den 7 juli 2011

- Q. Den 22 maj 2011 bekräftade den nationella appellationsdomstolen Ali Abdullah Hassan al Sankis och Abdulaziz Abdulridha Ibrahim Husseins dödsdomar för mordet på två poliser under protesterna mot regeringen i Bahrain. Verkställandet av avrättningarna har skjutits upp till september.
- R. 47 bahraiska läkare och sjuksköterskor har anklagats för "anstiftan till att störta regeringen med våld" och ställts inför rätta i en bahraisk militärdomstol. Sjukvårdspersonalen gav alla sårade likvärdig vård, i överensstämmelse med sina yrkesetiska riktlinjer.
- S. På begäran av Bahraisk regering har utländska styrkor under Gulfstaternas samarbetsråd (GCC) flagg satts in i Bahrain.
1. Europaparlamentet fördömer kraftfullt regimernas oproportionerliga våld mot de fredliga demonstranterna och beklagar djupt det stora antalet dödade och sårade. Parlamentet uttrycker sitt deltagande med de anhöriga till dem som dödsats eller sårats och manar till ett omedelbart stopp för blodspillan och ett frisläppande av de personer som gripits. Vidare efterlyser parlamentet utredningar av morden, gripandena och den påstådda användningen av tortyr.
 2. Europaparlamentet hyllar folket för det mod man har visat prov på i sin fredliga kamp för demokratisk förändring, i synnerhet kvinnorna, som har stått och ofta står kvar i fronten för protesterna.
 3. Europaparlamentet uppmanar det politiska ledarskapet i arabländerna att infria sina åtaganden genom att utan dröjsmål inleda en förbehållslös, öppen och konstruktiv politisk dialog med deltagande av alla demokratiska politiska partier och rörelser, liksom företrädare för det civila samhället, i syfte att bana väg för verklig demokrati och genomförandet av reella, långtgående och betydande institutionella, politiska, ekonomiska och sociala reformer, som är avgörande för den långsiktiga stabiliteten och utvecklingen i dessa länder och i regionen i stort.

Syrien

4. Europaparlamentet fördömer kraftfullt det upptrappade våldet i Syrien och de fortsatta allvarliga kränkningarna av de mänskliga rättigheterna, liksom belägringen av ett antal städer som Dara, Jisr ash-Shagur och Hama och massgripandena, de utomrättsliga avrättningarna, de godtyckliga frihetsberövandena och anklagelserna om påtvingade eller ofrivilliga försvinnanden och om tortyr.
5. Europaparlamentet beklagar djupt att det hävande av undantagstillståndet som aviserades den 21 april 2011 inte har omsatts i praktiken, att flera andra reformer som president Asad utlovat inte har genomförts och att politiska fångar fortfarande hålls fängslade, trots den amnesti som presidenten nyligen utlyste. De syriska myndigheterna uppmanas att utan dröjsmål häva belägringen av de städer som drabbats samt bevilja omedelbart och ohindrat tillträde för humanitära organisationer och hjälparbetare.
6. Europaparlamentet uppmanar de syriska myndigheterna och president Bashar al-Asad att sätta stopp för dödandet av obeväpnade demonstranter och att omedelbart frige samtliga demonstranter, journalister, människorättsförfvarare och politiska fångar som hålls frihetsberövade. Parlamentet begär att alla demokratiska krafter och det civila samhällets aktörer ska involveras i en omedelbar och verklig politisk process för att bidra till demokratiseringen i Syrien utifrån en konkret tidsplan för grundläggande reformer och respekt för mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen.
7. Europaparlamentet uppmanar de syriska myndigheterna att ge utländsk press rätt att resa in i landet och förvissa sig om riktigheten i påståendet att det är "beväpnade extremistligor" som först skjuter på säkerhetsstyrkorna, vilket regimen har påstått för att rättfärdiga det oförsvarliga blodbad som äger rum. De syriska myndigheterna uppmanas att samarbeta fullt ut med kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter och andra FN-enheter och att ge dem obehindrat tillträde.

Torsdagen den 7 juli 2011

8. Europaparlamentet uppmanar de syriska myndigheterna att omedelbart frige alla barn som gripits i samband med undertryckandet av demonstrationer eller liknande händelser. Myndigheterna uppmanas också att grundligt utreda de anmälda fallen av våld mot barn och att i framtiden avstå från gripanden av barn och andra kränkningar av barns rättigheter.

9. Europaparlamentet välkomnar rådets beslut att införa restriktioner mot Syrien och mot personer som är ansvariga för det våldsamma förtrycket av civilbefolkningen, att ställa in samtliga förberedelser av nya bilaterala samarbetsprogram, suspendera pågående bilaterala program med de syriska myndigheterna inom ramen för Europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet och Medainstrumentet, uppmana Europeiska investeringsbanken att i dagsläget inte godkänna någon ny finansiell EIB-verksamhet i Syrien, överväga ytterligare indragning av gemenskapsbiståndet till Syrien mot bakgrund av utvecklingen och att inte gå vidare med associeringsavtalet med Syrien. Parlamentet stöder de smarta sanktioner som rådet antagit, och uppmanar rådet att ta ett kraftfullt diplomatiskt initiativ för att få andra länder att anta samma sanktioner. Rådet bör fortsätta att utöka de riktade sanktionerna mot alla personer och enheter med koppling till regimen, med målet att försvaga och isolera dem och därmed bereda väg för en övergång till demokrati.

10. Europaparlamentet ger sitt kraftfulla stöd till EU:s diplomatiska insatser tillsammans med dess partner från världssamfundet för att förmå FN:s säkerhetsråd att fördöma det pågående våldet i Syrien, motsätta sig straffrihet och uppmana de syriska myndigheterna att tillmötesgå det syriska folkets legitima strävanden. Parlamentet beklagar att dessa ansträngningar hittills inte har burit frukt och att en resolution inte har kunnat presenteras. EU:s medlemsstater och vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att fortsätta att samarbeta med sina internationella partner för att få FN:s säkerhetsråd att engagera sig i situationen i Syrien och för att se till att de syriska myndigheterna fullgör sitt ansvar att skydda det syriska folket.

11. Europaparlamentet välkomnar Turkiets beslut att hålla gränsen öppen för syriska flyktingar, liksom den snabba mobiliseringen av Röda halvmånens resurser.

12. Europaparlamentet välkomnar EU:s erkännande av Turkiets och andra regionala parter insatser för att ta itu med olika aspekter av krisen, särskilt de humanitära aspekterna, och påpekar att man kommer att arbeta tillsammans med dem när det gäller situationen i Syrien. Parlamentet uppmanar Turkiet och EU att intensifiera sitt utrikespolitiska samarbete och uppmuntrar med eftertryck till gemensamma ansträngningar till stöd för demokratisering och utveckling i Mellanöstern och i Nordafrika.

13. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att omgående ge bistånd och stöd till de turkiska och libanesiska myndigheternas arbete för att hantera den humanitära krisen vid deras respektive gränser mot Syrien, även genom att inrätta en humanitär korridor på FN-nivå.

14. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten, rådet och kommissionen att gynna de framväxande demokratiska oppositionsrörelserna i och utanför landet. I detta sammanhang begär parlamentet att det snarast kommer igång en verklig politisk dialog som leder till en djupgående demokratiseringsprocess i Syrien.

Jemen

15. Europaparlamentet fördömer i skarpast möjliga ordalag den senaste tidens väpnade angrepp i Jemen, bl.a. angreppet den 3 juni 2011 mot presidentens bostad. Alla parter uppmanas att upphöra med alla fientligheter, respektera de mänskliga rättigheterna och stå fast vid en permanent vapenvila.

Torsdagen den 7 juli 2011

16. Europaparlamentet välkomnar vicepresident Abd al-Rab Mansur al-Hadis åtagande att respektera vapenvilan, dra tillbaka armén från Jemens städer och garantera ett vederbörligt skydd för alla framtida fredliga protester och demonstrationer.

17. Europaparlamentet uttrycker solidaritet med folket i Jemen, välkomnar dess strävan efter demokratiska förändringar i landet och stöder GCC:s arbete i den mån det är inriktat på att hitta en förhandlingslösning – vilket innebär att president Saleh och hans familjemedlemmar, som fortfarande sitter kvar vid makten, måste avgå – inom ramen för ett mer inkluderande politiskt system som är inriktat på fattigdomsbekämpning och förbättrade levnadsvillkor för majoriteten av befolkningen.

18. Europaparlamentet beklagar djupt att de jemenitiska myndigheterna inte lyckades garantera fri lejd för diplomater från Förenade arabemiraten i Sana den 22 maj 2011, bland annat för generalsekreteraren för GCC och för ambassadörer från flera GCC-medlemsstater, EU, Förenade kungariket och Förenta staterna. Myndigheterna i Jemen uppmanas att till fullo respektera Wienkonventionen om diplomatiska förbindelser.

19. Europaparlamentet ser med oro på att det saknas framstegsrapporter från den kommitté på hög nivå som Jemens regering utsett för att utreda attacken mot demonstranter den 18 mars 2011 i Sana, där 54 människor dödades och över 300 sårades. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att stödja kraven på en internationell oberoende utredning av denna incident.

20. Europaparlamentet välkomnar det uppdrag som kontoret för FN:s råd för mänskliga rättigheter utfört i Jemen. Inom ramen för detta uppdrag har man utvärderat människorättsituationen i landet och kommer nu att utfärda rekommendationer till Jemens regering och världssamfundet.

Bahrain

21. Europaparlamentet fördömer förtrycket i Bahrain och begär att samtliga fredliga demonstranter – inklusive politiska aktivister, journalister och människorättsförsvarare – omedelbart och ovillkorligt släpps på fri fot, liksom de 47 bahrainiska läkare och sjuksköterskor som utförde sin yrkesplikt. Parlamentet uttrycker djup oro över att åtta oppositionsaktivister har dömts till livstids fängelse och att 13 personer har dömts till 15 års fängelse.

22. Europaparlamentet välkomnar hävandet av det nationella säkerhetstillståndet i Bahrain och kung Hamad Bin Isa al-Khalifas uppmaning till nationell dialog. Den nationella dialog som kung Hamad inlett kan bara bli verklighet om alla politiska krafter deltar, även oppositionen och det civila samhället, i syfte att bana väg för verklig demokrati och politiska reformer i Bahrain.

23. Europaparlamentet uppmanar de bahrainiska myndigheterna att omvandla Ali Abdullah Hassan al-Sankis och Abdulaziz Abdulridha Ibrahim Husseins dödsstraff och att återinföra de facto-moratoriet för dödsstraff.

24. Europaparlamentet välkomnar kung Hamads beslut att inrätta en oberoende kommission som ska utreda människorättsbrott begångna under regeringens senaste tillslag mot demonstranter som krävde reformer. Parlamentet begär att kommissionen ska vara fullständigt opartisk och medge insyn i sitt arbete, och uppmanar Bahrains regering att inte blanda sig i kommissionens arbete.

Torsdagen den 7 juli 2011

25. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av ett ministerium för mänskliga rättigheter och social utveckling i Bahrain och uppmanar detta ministerium att agera i enlighet med internationella normer och skyldigheter i fråga om mänskliga rättigheter.

26. Europaparlamentet är bekymrat över närvaron av utländska styrkor under GCC:s flagg i Bahrain. GCC uppmanas att i egenskap av regional kollektiv aktör bidra med resurser i syfte att agera konstruktivt och medla till förmån för fredliga reformer i Bahrain.

Arabvärlden och Nordafrika

27. Europaparlamentet stöder övergången till demokrati i Egypten och Tunisien, som är det första exemplet på den demokratiseringsprocess som just nu äger rum och ett tecken på den nya vågen av deltagande av medborgarna och framför allt ungdomarna i arabvärlden. Parlamentet ger sitt kraftfulla stöd till människors strävan efter frihet, mänskliga rättigheter och demokrati och efterlyser öppna, rättvisa och fria valprocesser i båda länderna, varvid hänsyn bör tas till deras individuella omständigheter. Världssamfundet uppmanas att göra ytterligare ansträngningar för att stödja och uppmuntra den politiska reformprocessen i länder i Nordafrika och Mellanöstern.

28. Europaparlamentet upprepar världssamfundets åtagande att skydda civila i Libyen, bl.a. genom att utöva intensifierat tryck på den libyska regimen, och att stödja uppbyggnaden av en demokratisk libysk stat. Parlamentet välkomnar EU:s beslut att påskynda sina sanktioner mot regimen genom att föra upp sex regimkontrollerade hamnmyndigheter på EU:s förteckning över frysning av tillgångar. Parlamentet uppmanar än en gång överste Muammar Mohammed Abu Minyar Gaddafi att omgående lämna över makten.

29. Europaparlamentet är oroat över det lidande som det libyska folket utsätts för på grund av matbrist, bristande tillgång till sjukvård och brist på kontanter för att betala ut löner och tillgodose olika administrativa behov. Vice ordföranden/den höga representanten och EU:s medlemsstater uppmanas att snabbt agera för att låta det nationella övergångsrådet förfoga över delar av de frusna libyska tillgångarna, med tillstånd från och under tillsyn av FN:s säkerhetsråds sanktionskommitté, så att de akuta behoven kan tillgodoses.

30. Europaparlamentet uppmanar rådet och vice ordföranden/den höga representanten att ta ytterligare initiativ för att hitta en lösning på konflikten, med hänsyn till den arresteringsorder som Internationella brottmålsdomstolen nyligen utfärdat mot överste Gaddafi, hans son Saif al-Islam Gaddafi och Abdullah al-Sanussi.

31. Europaparlamentet välkomnar reformprocessen i Marocko, i synnerhet den föreslagna författningsreform som har blivit föremål för en folkomröstning, som ett steg i rätt riktning för att skapa ett öppnare, modernare och mer demokratiskt styre. De politiska partierna i Marocko uppmanas att aktivt ta del i förändringsprocessen. Medborgarna, organisationerna i det civila samhället och de politiska partierna bör fortsatt stå i centrum för det fortlöpande genomförandet av reformerna. Parlamentet noterar att Marocko var det första landet i regionen som beviljades framskjuten ställning i förbindelserna med EU.

32. Europaparlamentet noterar det glädjande tillkännagivandet från Algeriets president om att en demokratiseringsprocess ska inledas och ett bättre styre komma till stånd i landet, bland annat genom ett hävande av undantagstillståndet och ett genomförande av en planerad författningsreform. Parlamentet understryker behovet att påskynda dessa initiativ och efterlyser ett kraftfullt engagemang från de algeriska myndigheterna i denna reformprocess, som bör vara inkluderande och öppen för det civila samhället.

33. Europaparlamentet välkomnar åtagandet till förmån för politiska reformer i Jordanien, särskilt översynen av författningen och arbetet inom kommittén för nationell dialog. Parlamentet berömmar de jordanska myndigheternas insatser och framhåller behovet av att reformerna genomförs i praktiken. Parlamentet noterar att EU sagt ja till ett partnerskap med framskjuten ställning för Jordanien 2010.

Torsdagen den 7 juli 2011

34. Europaparlamentet framhåller att rätten till tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet är en grundläggande mänsklig rättighet som myndigheterna bör garantera. Myndigheterna uppmanas att erbjuda de religiösa samfundet i respektive länder ett tillförlitligt och effektivt skydd och att garantera personlig säkerhet och fysisk integritet för medlemmar i alla religiösa samfund.

35. Europaparlamentet uttrycker sitt kraftfulla stöd för rådets ståndpunkt om att den europeiska grannskapspolitiken måste kunna möta utmaningarna i det södra grannskapet. Parlamentet välkomnar EU:s och medlemsstaternas åtagande att följa med och stödja konkreta ansträngningar som görs av de regeringar som verkligen är engagerade i politiska och ekonomiska reformer samt av de civila samhällena. Parlamentet ser positivt på vice ordförandens/den höga representantens inrättande av en arbetsgrupp för södra Medelhavsområdet.

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att tillämpa en differentierad strategi som bygger på den ”mer för mer”-politik som fastställs i det gemensamma meddelandet av den 25 maj 2011 om länderna i södra Medelhavsområdet. Syftet med denna politik är att gynna de länder som gjort verkliga framsteg i fråga om demokrati, fria och rättvisa val och framför allt mänskliga rättigheter.

37. Europaparlamentet uppmanar Europeiska unionen att fortsätta att tillhandahålla nödvändigt humanitärt bistånd till fördrivna personer i regionen, av vilka många nu lever som flyktingar längs gränserna till sina länder.

38. Europaparlamentet välkomnar det Deauville-partnerskap med befolkningen i regionen som inletts av medlemmarna i G8. Parlamentet noterar att de första länderna i partnerskapet kommer att vara Egypten och Tunisien. Rådet och EU:s medlemsstater uppmanas att samordna sina insatser med G8-medlemmarna, som är beredda att utvidga detta partnerskap till att omfatta alla de länder i regionen som engagerar sig för en övergång till fria, demokratiska och toleranta samhällen.

*

* *

39. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaternas regeringar och parlament, Arabrepubliken Syriens regering och parlament, Republiken Jemens regering och parlament, Republiken Turkiets regering och parlament, Konungariket Bahrains regering och parlament, det nationella övergångsrådet, Konungariket Marockos regering och parlament, Folkrepubliken Algeriets regering och parlament, Konungariket Jordaniens regering och parlament, Arabrepubliken Egyptens regering, Republiken Tuniens regering, GCC:s generalsekreterare och generalsekreteraren för unionen för Medelhavsområdet.

EU:s utrikespolitik till stöd för demokratisering

P7_TA(2011)0334

Europaparlamentets resolution av den 7 juli 2011 om EU:s utrikespolitik till stöd för demokratisering (2011/2032(INI))

(2013/C 33 E/17)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, särskilt artikel 21, och den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, särskilt artikel 25,

— med beaktande av FN:s konvention om barnets rättigheter,

Torsdagen den 7 juli 2011

- med beaktande av FN:s konvention från 1979 om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor,
- med beaktande av den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, de OSSE-åtaganden som fastställdes i Köpenhamn 1990 och vid toppmötet i Istanbul 1999, då alla OSSE-länder åtog sig att inbjuda internationella observatörer, framför allt från OSSE:s kontor för demokratiska institutioner och mänskliga rättigheter (ODIHR), till sina val,
- med beaktande av Afrikanska stadgan om mänskliga och folkens rättigheter och Amerikanska konventionen om mänskliga rättigheter,
- med beaktande av ILO:s konvention 169 av den 7 juni 1989 om urbefolkningar och stamfolk,
- med beaktande av artiklarna 2, 6, 8 och 21 i fördraget om Europeiska unionen,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, som tillkännagavs i Strasbourg den 12 december 2007,
- med beaktande av artiklarna 8, 9 och 96 i partnerskapsavtalet mellan AVS-länderna och EG (2000),
- med beaktande av resolutionen om främjande och konsolidering av demokratin, antagen av FN:s generalförsamling den 4 december 2000 ⁽¹⁾, och dess resolution av den 20 december 2004 om en förstärkt roll för regionala, subregionala och övriga organisationer och mekanismer i syfte att främja och konsolidera demokratin ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1889/2006 av den 20 december 2006 om inrättande av ett finansieringsinstrument för främjande av demokrati och mänskliga rättigheter i hela världen (EIDHR),
- med beaktande av sin resolution av den 20 september 1996 om kommissionens meddelande om införande av demokratiska principer och mänskliga rättigheter i avtal som ingås mellan gemenskapen och tredje land ⁽³⁾ och sin resolution av den 14 februari 2006 om klausulen om mänskliga rättigheter och demokrati i Europeiska unionens avtal ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 15 mars 2001 om kommissionens meddelande om EU:s stöd till och övervakning av val ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 april 2002 om kommissionens meddelande om Europeiska unionens roll i arbetet för att främja mänskliga rättigheter och demokratisering i tredje land ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 maj 2008 om EU:s valobservatörsuppdrag: mål, tillvägagångssätt och framtida utmaningar ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 22 oktober 2009 om främjande av demokrati i EU:s yttre förbindelser ⁽⁸⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 mars 2010 om effekterna av den globala finansiella och ekonomiska krisen på utvecklingsländerna och utvecklingssamarbetet ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ A/RES/55/96.

⁽²⁾ A/RES/59/201.

⁽³⁾ EGT C 320, 28.10.1996, s. 261.

⁽⁴⁾ EUT C 290 E, 29.11.2006, s. 107.

⁽⁵⁾ EGT C 343, 5.12.2001, s. 270.

⁽⁶⁾ EUT C 131 E, 5.6.2003, s. 147.

⁽⁷⁾ EUT C 271 E, 12.11.2009, s. 31.

⁽⁸⁾ EUT C 265 E, 30.9.2010, s. 3.

⁽⁹⁾ EUT C 4 E, 7.1.2011, s. 34.

Torsdagen den 7 juli 2011

- med beaktande av sin resolution av den 21 september 2010 om minskning av fattigdomen och skapande av arbetstillfällen i utvecklingsländerna: åtgärder som ska vidtas, framför allt punkterna 71, 72 och 73 ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 november 2010 om företagens sociala ansvar och miljöansvar vid internationella handelsavtal ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 november 2010 om mänskliga rättigheter samt sociala normer och miljönormer i internationella handelsavtal ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 16 december 2010 om årsrapporten om de mänskliga rättigheterna i världen 2009 och EU:s politik på området ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 mars 2011 om beskattning och utveckling – samarbete med utvecklingsländer för att främja god förvaltning i skattefrågor ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 5 april 2011 om migrationsströmmar till följd av instabilitet: Omfattning och roll för EU:s utrikespolitik ⁽⁶⁾,
- med beaktande av samtliga avtal mellan Europeiska unionen och tredjeländer och människorätts- och demokratiklausulerna i dessa avtal,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 18 maj 2009 om stöd för en demokratisk samhällsstyrning – på väg mot en förstärkt EU-ram,
- med beaktande av de båda uppsättningarna med rådets slutsatser om demokratistöd i EU:s yttre förbindelser, det vill säga dem av den 17 november 2009 och dem av den 13 december 2010, som innehåller en lägesrapport för 2010 och en förteckning över pilotländer,
- med beaktande av det gemensamma dokumentet från kommissionen och rådets generalsekretariat om en förstärkning av demokratin i EU:s yttre förbindelser (SEK(2009)1095),
- med beaktande av det gemensamma meddelandet till Europeiska rådet, Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén med titeln "Ett partnerskap för demokrati och delat välstånd med södra Medelhavsområdet" (KOM(2011)0200),
- med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådets möte i Köpenhamn den 22 juni 1993,
- med beaktande av Europeiska kommissionens tematiska och geografiska finansiella instrument för demokratisering, mänskliga rättigheter och människohandel (exempelvis Aeneas, dess efterföljare det tematiska programmet för migration och asyl, Migration: EU Expertise, EIDHR, Taiex, det europeiska granskings- och partnerskapsinstrumentet osv.),
- med beaktande av rapporten av den 21 mars 2011 från FN:s generalsekreterares särskilda representant för mänskliga rättigheter och transnationella och andra företag ⁽⁷⁾,
- med beaktande av att en post som vice ordförande för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och en operativ europeisk utrikestjänst inrättades den 1 januari 2011,

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0327.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0446.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0434.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0489.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0082.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0121.

⁽⁷⁾ A/HRC/17/31, 2011.

Torsdagen den 7 juli 2011

- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,

- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och yttrandena från utskottet för utveckling och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A7-0231/2011), och av följande skäl:
 - A. I unionens fördrag förklaras att de mänskliga rättigheterna och demokratin är grundläggande värden för EU och att de utgör de principer och mål för EU:s yttre åtgärder som unionen måste främja som allmänna värden.
 - B. Demokrati är det bästa skyddet för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, tolerans gentemot alla samhällsgrupper och lika möjligheter för alla.
 - C. Demokratin har utvecklats till att bli ett allmänt värde, men de demokratiska systemen kan ha olika utformning och fungera på olika sätt. Detta exemplifieras av att EU består av 27 medlemsstater som har olika men på jämbördigt sätt giltiga former av demokrati, formade av historien, kulturen och omständigheterna, och också av EU i sig, som utgör en form av överstatlig demokrati som är unik i världen. Det finns ingen enskild modell eller plan för demokratin, men det råder enighet om demokratin centrala beståndsdelar.
 - D. I två resolutioner från FN:s generalförsamling ⁽¹⁾ har dessa beståndsdelar definierats.
 - E. Mänskliga rättigheter och demokrati är ouplösligt förbundna. Enbart i en demokrati kan människor fullt ut åtnjuta mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, och enbart om mänskliga rättigheter respekteras kan demokrati existera.
 - F. Rättsstatsprincipen måste råda, och man måste garantera likhet inför lagen, erkännande av privat äganderätt och avsaknad av godtycklig inblandning från de offentliga myndigheternas sida, både i lagstiftningen och i praktiken. Detta kräver att offentliga institutioner utövar sina befogenheter genom öppna, ansvarsskyldiga demokratiskt valda personer och offentliga tjänstemän, samt ett oberoende och opartiskt rättsväsen.
 - G. Jämlikhet och icke-diskriminering är grundläggande och alla har rätt att åtnjuta alla mänskliga rättigheter utan att diskrimineras på grundval av ras, kön, sexuell läggning, språk, religion, politisk eller annan åskådning, nationellt eller socialt ursprung, börd eller ställning i övrigt. Demokratin bör garantera alla människors rättigheter, däribland de personer som tillhör minoriteter, ursprungsbefolkningar och andra utsatta grupper, samtidigt som mäns och kvinnors möjlighet att delta på lika villkor i politiken och i beslutsfattandet är en förutsättning för verklig demokrati.
 - H. Demokratisk samhällsstyrning omfattar bland annat skydd av mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, rätt till rättslig prövning, en framträdande roll för parlament och lokala myndigheter i beslutsfattandet och öppen förvaltning av offentliga finanser. Ledares och offentliga tjänstemäns ansvarsskyldighet inför medborgarna är en grundläggande del av demokratin, och kampen mot korruption är i detta sammanhang av central betydelse. Demokratisk samhällsstyrning leder också till civil kontroll av säkerhetssektorn.
 - I. Alla medborgare har rätt att regelbundet rösta i öppna och rättvisa val och att kandidera till offentliga uppdrag.

⁽¹⁾ A/RES/55/96 och A/RES/59/201.

Torsdagen den 7 juli 2011

- J. Åsikts- och yttrandefrihet i politiska, sociala och ekonomiska frågor i vid bemärkelse, utan risk för statliga påföljder, är en universell rättighet liksom möjligheten att leta efter olika informationskällor.
- K. Alla medborgare har rätt att bilda oberoende föreningar och organisationer, inklusive oberoende politiska partier och intressegrupper.
- L. Politiska partier och de olika politiska åsikter och intressen samt den regionala eller kommunala tillhörighet de företrädare är av grundläggande betydelse. Politiska partier måste få verka fritt utan inblandning från regeringen eller verkställande tjänstemän. Valda företrädare, oavsett om de stöder eller är motståndare till regeringen, behöver befogenhet och resurser för att kunna diskutera och godkänna lagstiftning och nationella budgetar och ställa regeringar till svars för offentlig förvaltning och användning av medel. Starka parlament, i egenskap av offentliga forum för att på fredlig väg förhandla om motstridiga politiska och sociala intressen, och nationella lagstiftande beslutsfattande organ är grundläggande för deltagardemokrati.
- M. Organisationer i det civila samhället och icke-statliga aktörer är en grundläggande byggsten för en välfungerande demokrati och spelar en viktig roll för att skapa en demokratisk kultur som är djupt rotad i samhället, eftersom de företrädare allmänhetens krav och ställer offentliga myndigheter till svars för deras handlingar.
- N. Oberoende och mångsidiga medier är grundläggande för att garantera att många olika åsikter kommer till uttryck och delges allmänheten, och fri tillgång till information och kommunikation och censurerad tillgång till internet (internetfrihet) är universella rättigheter som är oumbärliga för att garantera öppenhet och ansvarsskyldighet i den offentliga förvaltningen.
- O. Utbildning om demokratiska värderingar är viktig för att främja demokrati, liksom åldersanpassat deltagande i beslutsfattandet inom utbildningsinstitutioner.
- P. EU-institutionerna måste använda dessa demokratins särdrag som byggstenar för unionens stöd till särskilda områden i syfte att bistå tredjeländer på deras väg mot demokrati.
- Q. I rådets slutsatser från 2009 och 2010 om stöd till demokratin i EU:s yttre förbindelser tas dessa särdrag upp.
- R. EU:s anslutning till den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna stärker både det europeiska systemet för skydd för de mänskliga rättigheterna och EU:s ställning i förhållande till tredjeländer.
- S. Det är av yttersta vikt att återigen fastslå att de medborgerliga, politiska, ekonomiska, sociala och kulturella rättigheterna är ömsesidigt beroende av och ömsesidigt förstärker varandra och att en verklig demokrati endast kan byggas upp om samtliga dessa rättigheter garanteras. Demokratin utgör det bästa sättet att garantera och skydda mänskliga rättigheter och möjliggöra en hållbar ekonomisk utveckling. Det är av yttersta vikt att civilsamhället aktivt deltar i och bidrar till samhällsstyrningen, något som fortfarande alltför ofta försummas.
- T. I sitt handlingsprogram för demokratistöd i EU:s yttre förbindelser bekräftade rådet sin vilja att öka samstämdheten och effektiviteten i sitt stöd, men endast begränsade framsteg har gjorts här.

Torsdagen den 7 juli 2011

- U. Unionen förfogar över en bred uppsättning instrument för stöd till demokratin och de mänskliga rättigheterna, såsom politiska och ekonomiska avtal, handelsavtal och partnerskap, vilka innehåller människorätts- och demokratiklausuler, en särskild stimulansordning för hållbar utveckling och gott styre (GSP plus), den politiska dialogen, åtgärder inom den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp), uppdrag inom den europeiska säkerhets- och försvarspolitiken (ESFP), särskilda finansiella instrument, samverkansprojekt och valobservatörsuppdrag. Det är emellertid nödvändigt att åstadkomma en samstämd och resultatriktad människorätts- och demokratipolitik som grundas på standardmetoder och är anpassad till situationen i varje enskilt land och undanröjer befintliga inkonsekvenser och dubbla normer i EU:s yttre politik till stöd för demokratisering samt undviker att införa nya sådana, ägnar särskild uppmärksamhet åt de särskilda behoven i känsliga lägen och situationer efter konflikter och främjar demokrati, mänskliga rättigheter och utveckling om sammanhängande mål.
- V. EU bör ta större hänsyn till de sociala, politiska, ekonomiska och strategiska förutsättningarna i ett land när man beslutar om att bevilja eller dra tillbaka handelspreferenser som till exempel GSP plus.
- W. EU bör intensifiera sitt arbete för att främja normer och faktorer som rör demokrati genom sin verksamhet i internationella organisationer och bör fortsätta främja ett effektivt genomförande av de uppgifter och skyldigheter som man åtagit sig inom och genom de forum i vilka EU:s medlemsstater deltar.
- X. Övervakning och verkställande av rättsligt bindande människorättsklausuler i EU:s internationella avtal utgör fortfarande en stor utmaning. Ett tillfälligt upphävande av ett internationellt avtal mellan EU och ett partnerland till följd av allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna eller demokratin är ett verktyg som har inrättats för att kunna användas i vissa situationer. Trots att människorätts- och demokratiklausulen ofta kränks, och trots att vissa tredjeländer inte respekterar sina åtaganden i de berörda internationella avtalen, leder detta endast undantagsvis till att regeringarna i dessa länder beläggs med påföljder eller i tillräcklig utsträckning hålls ansvariga, inte ens vid grova kränkningar av de mänskliga rättigheterna. EU:s underlåtenhet att utnyttja detta verktyg fortsätter att undergräva unionens trovärdighet som en stark och beslutsam aktör på den internationella arenan.
- Y. Påföljder ska väljas på ett rättvist, återhållsamt och klokt sätt. Påföljderna får aldrig i första hand gå ut över invånarna i det berörda landet.
- Z. Unionen förfogar över verkliga möjligheter till incitament på detta område, som kan användas som drivkraft för reformer, men deras fulla potential har inte utnyttjats av politiska skäl och särskilt på grund av bristande samförstånd i EU om vikten av att främja demokrati och respekt för de mänskliga rättigheterna i motsats till andra prioriteringar. I teorin finns inget strukturellt eller rättsligt hinder mot en samordnad användning av de yttre finansieringsinstrumenten för att stödja demokratisering.
- AA. Resolution 63/168, som antogs av FN:s generalförsamling den 18 december 2008, uppmanar till ett globalt moratorium för dödsstraff. Dödsstraff utdöms fortfarande i många länder och i vissa fall även för minderåriga.
- AB. Europeiska initiativet för demokrati och mänskliga rättigheter (EIDHR) hör till de viktigaste delarna av EU:s politik, eftersom det är inriktat på åtgärder som inte går att genomföra med bilaterala samsarbetsinstrument.

Torsdagen den 7 juli 2011

- AC. EIDHR gör det möjligt att finansiera EU:s valobservatörsuppdrag (EU EOM), som är centrala instrument för samverkan för att befästa demokratin, men lämplig uppföljning och lämpligt genomförande av rekommendationerna från dessa uppdrag har ofta uteblivit.
- AD. Denna situation har kunnat uppstå till följd av en brist på politisk vilja hos regeringarna i de länder som tar emot EU:s valobservatörer och kommissionens och medlemsstaternas oförmåga att se till att dessa rekommendationer följs upp med särskilda stödprogram, särskilt till förmån för nyvalda parlament.
- AE. Europaparlamentet förfogar ännu inte över tillräckligt detaljerade analyser som ger en överblick över EU:s demokratistöd i dess helhet, inklusive det stöd som utgår från medlemsstaterna. Detta beror i viss utsträckning på sådant som öppenhet, tillgång till handlingar eller på att rådet ännu inte har tagit ställning.
- AF. Enbart genom att tillämpa en princip om fullständig villkorlighet för stödet kan man uppnå verklig demokratisering, verklig respekt för de mänskliga rättigheterna och verkligt förbättrade ekonomiska framtidsutsikter för lokalbefolkningarna. Principen om villkorlighet bör fastställas tillsammans med mottagarländerna och i nära samråd inte bara med regeringarna utan också med det civila samhället samt med fullständig respekt för lokalbefolkningarnas faktiska behov.
- AG. Politiska partier och parlament, valda vid fria och rättvisa val, är centrala faktorer för alla demokratier och demokratiseringsprocesser. Stödet till och tillämpningen av det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter har ännu inte motsvarat den betydelse dessa aktörer har haft.
- AH. Arbetet vid FN:s enhet för jämställdhet och kvinnors egenmakt (UN Women) är av största vikt för att stödja kvinnor som bidrar till och deltar i demokratiseringsprocessen.
- AI. Det råder brett samförstånd mellan EU:s institutioner om demokratins flerdimensionella, komplicerade och långsiktiga natur, men kommissionen och medlemsstaterna har inte beaktat hela valcykeln när de utarbetat program och genomfört åtgärder till stöd för demokratin.
- AJ. I de länder som genomgår en demokratiseringsprocess är kvinnor och barn särskilt utsatta när det gäller människohandel, även människohandel i prostitutionssyfte.

Behovet av ett paradigmskifte

1. Europaparlamentet anser att endast demokratier som bygger på rättsstatsprincipen kan utgöra en grund för balanserade strukturella partnerskap mellan tredjeländer och EU, som också tar hänsyn till behoven och intressena hos båda parter och deras respektive befolkningar.
2. Europaparlamentet betonar att partnerskap som grundas på dialog och samråd ökar egenansvaret för demokratisering och stärker den demokratiska samhällsstyrningen, och uppmanar alla EU-institutioner att använda dessa dialoger på ett mer samstämt, konsekvent och samordnat sätt.
3. Europaparlamentet anser att EU:s roll som "mjuk makt" i det globala systemet endast kan befästas om skyddet för de mänskliga rättigheterna är en verklig politisk prioritering i förhållande till tredjeländer.

Torsdagen den 7 juli 2011

4. För att EU ska kunna föra en trovärdig och samstämd utrikespolitik och stödja den demokratiska utvecklingen anser Europaparlamentet att man inom EU och medlemsstaterna alltid måste eftersträva en exemplarisk politik präglad av respekt för de mänskliga rättigheterna och demokratin.
5. Europaparlamentet anser att man genom fattigdomsbekämpning och undanröjande av de hinder som ligger i vägen för ländernas utveckling på ett avgörande sätt kan bidra till demokratiseringsprocesserna.
6. De pågående händelserna i Nordafrika och Mellanöstern har visat gränserna för en koncentration på säkerhet – särskilt kampen mot olaglig migration – och stabilitet, som har misslyckats med att minska fattigdom och sociala orättvisor. Europaparlamentet betonar att "säkerhet kontra demokrati" är ett falskt dilemma, eftersom det inte kan finnas någon mänsklig säkerhet i ett samhälle utan demokratisk och ansvarsskyldig regering. Ekonomisk tillväxt har inträtt, men vinsterna av denna har inte fördelats rättvist. Parlamentet anser därför att frågan om social rättvisa och bekämpning av orättvisor måste bli ett grundläggande mål för EU:s yttre politik, eftersom detta är oundgängligt för att skapa ett fredligt, välmående och demokratiskt samhälle.
7. Europaparlamentet framhåller behovet av ett paradigmskifte som inriktas på en verklig konsolidering av demokratin som grundas på en utveckling som kommer inifrån, är hållbar och övergripande, gynnar folken samt respekterar rättsstatsprincipen och grundläggande mänskliga rättigheter och friheter. EU måste medverka till att ett klimat utvecklas som gynnar framväxten av ett demokratiskt samhälle.
8. Europaparlamentet framhåller att demokrati som styrelsesystem erbjuder mekanismer för fördelning av den politiska makten och hantering av konflikter, vilket är av grundläggande betydelse för stabila och fredliga samhällen. Demokrati måste emellertid växa fram på hemmaplan och är inte något som på ett konstlat sätt kan påtvingas av utomstående aktörer. Parlamentet hävdar att EU, tillsammans med världssamfundet, kan spela en aktiv roll när det gäller att stödja processerna för att befästa demokratin.
9. Europaparlamentet anser att om en demokratiseringsprocess ska bli framgångsrik är det avgörande att den berör den sociala och ekonomiska utvecklingen i det berörda landet så att befolkningens grundläggande rättigheter, till exempel rätten till utbildning, hälsa och sysselsättning, garanteras.
10. Europaparlamentet anser att erfarenheten av övergången till demokrati efter de diktatoriska kommunistregimernas kollaps i Central- och Östeuropa bör delas med de nya framväxande demokratiska krafterna i Nordafrika och i Mellanöstern i stort. Parlamentet uppmanar kommissionen och Europeiska utrikestjänsten att delta mer aktivt i den pågående demokratiseringsprocessen i denna viktiga grannregion, och uppmanar även europeiska partier att utveckla samarbetsprogram med framväxande partner alla grannregioner.
11. Europaparlamentet understryker att man nu måste prioritera en förstärkt och kraftfullare användning av unionens befintliga uppsättning instrument och incitament, som sammanförs i strategier som är anpassade till situationen i varje land, och undanröja bristande samstämdhet och dubbla normer i genomförandet, vilka skadar synen på EU och dess förmåga att genomföra en kraftfull och samstämd yttre politik. Parlamentet betonar att en sådan strategi kräver en verklig politisk förändring så att demokrati, rättsstatsprincipen och de mänskliga rättigheterna blir en grundval för EU:s utrikespolitik, som måste omvandlas till politiska mål men också integreras i politikens utformning och struktur.
12. Europaparlamentet kräver att de internationella avtalen, de landsvisa strategidokumenterna, handlingsplanerna, programmet GSP plus och alla övriga former av avtalsförbindelser mellan unionen och ett tredje land förstärks genom en tydligare formulering av klausulerna om mänskliga rättigheter, demokrati, ursprungsbefolkningars rätt till föregående samråd, god samhällsstyrning, tydliga mekanismer i samband med bristande efterlevnad (på grundval av åtminstone dem som ingår i Cotonouavtalet), åtaganden tillsammans med särskilda, mätbara, uppnåeliga och tidsbestämda kriterier för utvärdering av framsteg samt en exakt tidsplan för genomförandet. Parlamentet beklagar att trots klausulerna om mänskliga rättigheter

Torsdagen den 7 juli 2011

i Cotonouavtalet blundar EU ofta för att regeringar som är parter i Cotonouavtalet vid upprepade tillfällen systematiskt bryter mot mänskliga rättigheter och att unionen inte vidtar några åtgärder mot dessa regeringar. Parlamentet uppmanar kommissionen att anta en samstämd politik som syftar till att avskräcka från brott mot mänskliga rättigheter, till exempel genom att minska anslagen till regeringar som inte respekterar demokrati och mänskliga rättigheter, det vill säga att neka dem budgetstöd samtidigt som man ökar de ekonomiska medlen för att stärka det civila samhället och kringgå dessa regeringar.

13. Europaparlamentet erinrar om att den gemensamma handelspolitikens mål bör samordnas helt med EU:s övergripande mål. Enligt artikel 207 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska den gemensamma handelspolitiken föras inom ramen för principerna och målen för unionens yttre åtgärder. I enlighet med artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen ska EU dessutom bidra till hållbar utveckling, utrotning av fattigdomen och skydd för de mänskliga rättigheterna.

14. Europaparlamentet betonar vikten av en kontinuerlig uppföljning av avtalens genomförande och efterlyser i detta sammanhang konsekvensbeskrivningar när det gäller mänskliga rättigheter och demokrati som komplement till konsekvensbeskrivningarna av hållbar utveckling, detta i syfte att säkerställa en fortlöpande utvärdering av avtalen.

15. Europaparlamentet konstaterar att demokratiska principer och värderingar kan uppmuntras ytterligare genom att man främjar ratificeringen av Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen och prioriterar de regioner som är underrepresenterade, i syfte att förstärka stadgans universella karaktär samt kampen mot straffrihet, folkmord, krigsförbrytelser och brott mot mänskligheten.

16. Europaparlamentet beklagar att kommissionen endast mycket sällan använder sig av de mekanismer som gör det möjligt att dra in de förmåner som beviljats inom ramen för GSP plus vid överträdelser av överenskomsterna i enlighet med denna särskilda stimulansordning. Parlamentet tar avstånd från kommissionens inställning och konstaterar att kommissionen trots samstämmiga uppgifter från ett flertal internationella organisationer vägrar att inleda undersökningar av ett antal länder som gynnas genom GSP plus och som starkt misstänks för att inte följa ingångna överenskomelser.

17. Europaparlamentet påminner om att det kraftfullt har tagit ställning för att i samtliga frihandelsavtal införa rättsligt tvingande krav på det sociala och miljömässiga området och även krav på att de mänskliga rättigheterna ska respekteras samt att den minsta gemensamma nämnaren ska vara den förteckning över överenskomelser som ingår i förordningen om GSP plus.

18. Europaparlamentet bekräftar på nytt att parlamentet måste genomföra en striktare kontroll av dessa delar. Följaktligen uppmanas rådet och kommissionen att göra parlamentet delaktigt i alla skeden som rör förhandling, ingående, tillämpning och upphävande av internationella avtal med tredjeländer, framför allt i samband med att man fastställer förhandlingsmandat för nya avtal och särskilt i fråga om främjandet av de mänskliga rättigheterna. Parlamentet måste göras delaktigt i dialogen mellan associeringsråden, eller andra jämbördiga politiska organ med ansvar för administration av ett avtal, om genomförandet av åtagandena i fråga om demokratisering, och parlamentet måste delta i beslutsförandet om att inleda samråd eller tillfälligt upphäva ett avtal.

19. Europaparlamentet anser att man bör dra lärdom av historien när det gäller beslutsfattande för att förbättra förbindelserna med partnerländerna, och betonar att en framskjuten ställning enbart får beviljas om partnerländerna uppfyller tydliga krav på mänskliga rättigheter och demokrati. Parlamentet efterlyser återigen en tydlig samrådsmekanism som garanterar att parlamentet kommer att informeras fullt ut på alla nivåer av förhandlingarna.

20. Det är inom FN:s ram som uppföljningen av människorättsläget i varje enskilt land får sin huvudsakliga legitimitet. Europaparlamentet påpekar än en gång att samtliga EU-länder måste inta en gemensam ståndpunkt i alla FN-organ. Parlamentet uppmanar emellertid kommissionen och Europeiska utrikestjänsten att lägga fram regelbundna övergripande rapporter om tredjeländernas genomförande av de åtaganden i fråga om demokrati och mänskliga rättigheter som särskilt ingår i avtalen med unionen.

Torsdagen den 7 juli 2011

21. Europaparlamentet bekräftar återigen EU:s kontinuerliga stöd till det arbete som FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, UN Women och Unicef utför, och uppmanar rådet, kommissionen och medlemsstaterna att nära samarbeta med rådet för mänskliga rättigheter.

22. Europaparlamentet kräver också att unionen på demokratiseringens känsliga område grundar sina strategier på en noggrann analys av möjligheterna till reformer i tredjeländerna och ledarnas politiska vilja att engagera sig i ett sådant arbete samt identifierar eventuella hinder för att kunna utforma smidigare strategier. Denna identifiering bör baseras på återkommande diskussioner med alla demokratiska krafter i landet i fråga så att arbetet grundas på ömsesidigt förtroende och ömsesidig kännedom.

23. Europaparlamentet konstaterar att EU-bistånd i form av budgetstöd till auktoritära stater inte alltid är en garanti för demokratisk utveckling. Det är resultatet av biståndet, snarare än insatserna, som bör stå i fokus för vår utvärdering av biståndseffektiviteten.

24. Europaparlamentet rekommenderar att Europeiska unionen, i de fall som rör de mest komplicerade partnerskapen, avstår från att isolera dessa länder och i stället sköter sina förbindelser med dem på grundval av lämplig och effektiv villkorlighet, som utgör ett verkligt incitament för demokratiska reformer, krav på god samhällsstyrning och respekt för de mänskliga rättigheterna, samt att unionen ser till att folken verkligen drar nytta av samarbetet. Parlamentet godkänner principen om "mer för mer" enligt meddelandet "Ett partnerskap för demokrati och delat välstånd med södra Medelhavsområdet". I gengäld bör unionen inte tveka att omstrukturera de medel som tidigare varit avsedda för länder vilkas regeringar inte fullgör sina åtaganden i fråga om demokratisk samhällsstyrning och omfördela dem till förmån för länder som hunnit längre i genomförandet av sina åtaganden, inom ramen för såväl Europa-Medelhavspartnerskapet som det östliga partnerskapet. Parlamentet efterlyser ökad tonvikt på främjandet av demokrati i partnerskaps- och grannskapspolitiken.

25. Europaparlamentet uppmanar unionen att inte tveka att utfärda relevanta, proportionella och smarta påföljder riktade mot regimens huvudansvariga myndigheter – samtidigt som man ger stöd till befolkningen och ökar det direkta stödet för att stärka det civila samhället – när gäller länder som inte uppfyller sina åtaganden i fråga om mänskliga rättigheter, god samhällsstyrning och demokratisering. Innan åtgärder vidtas bör man noga överväga vilka följder sådana påföljder kan få för befolkningen i mottagarländerna. Parlamentet betonar att samarbetet med tredjeländer måste ske på grundval av jämbördig och ömsesidig respekt länderna emellan. Parlamentet efterlyser inrättandet av ett nätverk för finansiellt stöd, under överinseende av en Europa-Medelhavsbank, för att främja tekniska och företagsrelaterade utvecklingsinitiativ.

26. Europaparlamentet betonar dock att detta tillvägagångssätt, tillsammans med den kommande reviderade europeiska grannskapspolitiken, innebär att ett differentierat tillvägagångssätt endast kan bli ett värdefullt och trovärdigt instrument om man kräver samma mål i fråga om mänskliga rättigheter och demokrati för alla partnerländer i den europeiska grannskapspolitiken. Parlamentet betonar att EU återigen skulle förlora sin trovärdighet om man gjorde skillnad mellan "minimornormer" som ska respekteras av de mest komplicerade länderna och mer krävande normer för de mest utvecklade länderna.

27. Europaparlamentet uppmanar rådet och Europeiska utrikestjänsten att integrera användningen av "smarta" påföljder och hot om dem som ett instrument inom ramen för EU:s människorättspolitik gentemot de mest förtryckande regimerna. Parlamentet är övertygat om att selektiva negativa påföljder, såsom frysning av tillgångar och inreseförbud för högt uppsatta personer, kan och bör utnyttjas på ett sätt som inte förhindrar ytterligare diplomatiska förbindelser, bilateral handel, tillhandahållande av EU-bistånd och kontakter mellan människor. Parlamentet upprepar dock att för att verkligen avskräcka från brott mot mänskliga rättigheter bör riktade påföljder tillämpas systematiskt och samstämt samt inom ramen för bredast tänkbara internationella samarbete.

28. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att, när så krävs, utöva påtryckningar på regeringarna i de medlemsstater som är kända för brott mot mänskliga rättigheter i syfte att förbättra människorättsituationen i dessa länder och följaktligen påskynda demokratiseringsprocessen.

Torsdagen den 7 juli 2011

29. Europaparlamentet önskar att ett forum inrättas som samlar de nationella parlamenten och Europaparlamentet för behandling av utrikespolitiska frågor, särskilt sådana känsliga frågor som mänskliga rättigheter och demokrati.

Att fördjupa den politiska dimensionen

30. Europaparlamentet anser att man måste tillämpa ett globalt och samstämt tillvägagångssätt som grundas på strategier för utveckling, mänskliga rättigheter, god samhällsstyrning, social integration, främjande av kvinnor och minoriteter och religiös tolerans som ytterligare ett instrument inom EU:s yttre politik. Detta är oundgängligt för att förena de båda tillvägagångssätt som finns på området för främjande av demokratin, det vill säga å ena sidan det utvecklingsinriktade tillvägagångssätt som koncentreras på socioekonomiska framsteg för alla och tillväxt för de fattiga, å andra sidan det politikinriktade tillvägagångssätt som stöder politisk mångfald, parlamentarisk demokrati och respekten för rättsstatsprincipen, de mänskliga rättigheterna och grundläggande friheterna och ett fungerande civilt samhälle. Parlamentet betonar att detta stöd för den politiska dimensionen i tredjeländer måste utgöra ett stöd för kapacitetsuppbyggnad av institutionerna och mångfald, framför allt när det gäller rättsväsendets oberoende och integritet samt mekanismer för god samhällsstyrning, däribland kampen mot korruption, samt institutionellt stöd snarare än inblandning. Parlamentet understryker det mervärde som Europaparlamentets tidigare ledamöter tillför i samband med unionens insatser för demokratin.

31. Europaparlamentet efterlyser ökad integrering av mänskliga rättigheter, demokrati, demokratisk samhällsstyrning och rättsstatsprincipen i all verksamhet som EU bedriver inom ramen för de yttre förbindelserna, i enlighet med nya och befintliga åtaganden, både ur ett institutionellt perspektiv och i politiska och geografiska/tematiska instrument.

32. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att även i fortsättningen bevara den opolitiska naturen hos det humanitära bistånd som tillhandahålls under demokratiseringsprocessen.

33. Europaparlamentet erkänner unionens insatser för att främja vissa grupper av aktörer som arbetar för demokratiska reformer, bland annat människorättsförsvarare och oberoende medier. Parlamentet framhåller behovet av att förstärka den politiska mångfalden i syfte att främja övergången till demokrati. Parlamentet efterlyser ett systematiskt stöd för nya parlament som har tillsatts genom fria och rättvisa demokratiska val, framför allt i länder som befinner sig i ett övergångsskede eller haft besök av något av EU:s valobservatörsuppdrag. Parlamentet anser att detta stöd inte automatiskt bör finansieras enbart av EIDHR utan även genom geografiska instrument.

34. Europaparlamentet välkomnar kommissionens och den höga representantens beslut att stödja inrättandet av ett europeiskt initiativ för demokrati som ett flexibelt expertverktyg för att stödja politiska aktörer som strävar efter demokratiska förändringar i icke-demokratiska länder och länder som befinner sig i en övergångsfas, särskilt EU:s östra och södra grannländer. Parlamentet understryker att det framtida initiativet bör komplettera arbetet inom EIDHR och de övriga demokratiseringsverktyg och yttre finansieringsinstrument som redan är i kraft, i fråga om dess målsättningar och finansiella och administrativa förutsättningar. Parlamentet stöder idén om en decentralisering av egenansvar för EU:s politik till stöd för demokratisering genom att EU:s aktörer för demokrati kopplas samman med motsvarande aktörer i mål-länderna. Parlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten, kommissionen och det kommande polska ordförandeskapet att lägga fram en tydlig avgränsning av befogenheterna för ett framtida europeiskt initiativ för demokrati i förhållande till dessa instrument och ramar. Parlamentet insisterar på att det ska ha rätt att delta i och granska förfarandet för inrättande av ett framtida europeiskt initiativ för demokrati och dess funktionssätt, i fastställandet av dess årliga mål, prioriteringar, förväntade resultat och medelstilldelning i bred bemärkelse, samt i genomförande och övervakning av verksamheten.

35. Europaparlamentet uppmanar biståndsgivarna att se demokratibyggnad som ett politiskt och moraliskt absolut krav, inte bara som en teknisk åtgärd. De bör dessutom öka sin lokalkännedom om mottagarländerna så att biståndet kan riktas på ett effektivt sätt som svarar mot de lokala förhållandena.

36. Europaparlamentet betonar att alla demokratifrämjande strategier måste grunda sig på dialog med så många lokala aktörer som möjligt för att vara fullständigt legitima och förankrade i folkviljan. Parlamentet uppmanar rådet, Europeiska utrikestjänsten och kommissionen att genomföra breda och djupa samråd med alla berörda parter.

Torsdagen den 7 juli 2011

37. Europaparlamentet välkomnar att stabilitetsinstrumentet möjliggör ett effektivt, omedelbart och samordnat agerande vid krissituationer och instabilitet i tredjeländer samt att det bidrar till att skapa de förutsättningar som krävs för att genomföra åtgärderna inom ramen för övriga instrument, nämligen föranslutningsinstrumentet, det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet samt finansieringsinstrumentet för utvecklingsamarbete.

38. Europaparlamentet framhåller att det vid all samhällsdemokratisering är viktigt att värna om flickors och kvinnors rättigheter, bland annat rätten till likabehandling och utbildning. Parlamentet stöder helhjärtat alla initiativ, incitament och åtgärder för att bygga upp kapacitet som ingår i EU:s yttre åtgärder i syfte att främja kvinnors deltagande i beslutsfattande på alla nivåer, både på det offentliga och privata planet. Parlamentet betonar att en jämn könsfördelning inom livets alla områden är avgörande för demokratin, och att kvinnors deltagande i utvecklingen har ett grundläggande och universellt accepterat värde och är en förutsättning för den socioekonomiska utvecklingen och för ett gott demokratiskt styre. Därför uppmanas EU-institutionerna att prioritera jämställdhet mellan könen i befrämjandet av demokrati. Det är viktigt att stödja kvinnorrättsförsvarare och kvinnliga parlamentsledamöter, bland annat genom möjligheter att integrera jämställdhetsperspektivet i budgetprocessen. EU uppmanas särskilt att ge både finansiellt och kapacitetsbyggande stöd till kvinnorrättsorganisationer och kvinnliga politiska kandidater. Parlamentet stöder integrering och stärkande av jämställdhetsfrågor i prioriterade teman och genom att man tillämpar strategier som bygger på deltagande vid utformning och utveckling av program med tyngdpunkten lagd på att bekämpa könsstereotyper och alla former av diskriminering av och våld mot kvinnor.

39. Europaparlamentet föreslår att valsamordningsgruppens mandat ska utökas till att omfatta även demokratistödsåtgärder, utan att de berörda utskottens behörighetsområden påverkas, och uppmanar till nära samarbete mellan kontoret för främjande av den parlamentariska demokratin (OPPD) och valsamordningsgruppen.

40. Europaparlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten och EU-delegationerna att erkänna hur viktigt det är att öka medvetenheten hos EU-delegationernas tjänstemän när det gäller demokratiseringsåtgärder och i synnerhet stöd till parlamenten.

41. Europaparlamentet framhåller vikten av att integrera demokratiseringspolitiken i allt arbete inom parlamentet och dess delegationer. Parlamentet framhåller också vikten av globalt interparlamentariskt samarbete om demokratiseringspolitiken genom sådana forum som Parliamentarians for Global Action.

42. Europaparlamentet understryker att legitima demokratiska politiska partier, genuina sociala rörelser och en fri press kan spela en viktig roll för att skydda allmänhetens intressen genom att övervaka regeringarnas öppenhet och ansvarsskyldighet, vilket ger staterna möjlighet att skydda de mänskliga rättigheterna och främja den sociala och ekonomiska utvecklingen.

43. Europaparlamentet understryker den viktiga roll som de civila samhällena och parlamenten i tredjeländerna har för den demokratiska budgetkontrollen och är övertygat om att allt direkt budgetstöd från unionen måste åtföljas av en teknisk och politisk förstärkning av de nationella parlamentens kontrollförmåga. Unionen bör aktivt informera parlamenten i tredjeländerna om innehållet i samarbetet med unionen. Parlamentet uppmanar OPPD att aktivt stödja parlamenten vid den demokratiska budgetövervakningen. I detta sammanhang gläder sig parlamentet särskilt över ett utökat samarbete med parlamenten i länderna i det östliga partnerskapet inom Euronest, som konstituerades den 3 maj 2011, och har stora förväntningar på detta samarbete. Detta initiativ, som togs av Europaparlamentet, utgör en viktig del av EU:s yttre politik för att främja demokratisering.

Torsdagen den 7 juli 2011

44. Europaparlamentet framhåller de insatser som OPPD har gjort för att hjälpa och stödja parlament i nya och framväxande demokratier, liksom regionala parlament. Parlamentet framhåller även OPPD:s bidrag till uppbyggnaden av parlamentens institutionella och administrativa kapacitet i nya och framväxande demokratier samt dess samarbete med FN:s utvecklingsprogram (UNDP) och Interparlamentariska unionen (IPU) i detta hänseende. Parlamentet uppmanar OPPD att verka för en global samsyn om de grundläggande normerna för god parlamentarisk praxis.
45. Europaparlamentet anser att det civila samhället i framtiden måste bidra direkt till god samhällsstyrning och därmed till att övervaka tillämpningen av avtalen. Kommissionen och rådet uppmanas därför eftertryckligen att inrätta en strukturerad mekanism för övervakning av EU:s internationella avtal, där alla delar av det civila samhället i tredjeländerna, däribland icke-statliga aktörer och arbetsmarknadens parter, involveras i arbetet med att utvärdera tillämpningen av avtalen.
46. Europaparlamentet gläder sig över unionens beslut att utarbeta landsspecifika människorättsstrategier. Parlamentet betonar att dessa strategier också bör omfatta olika aspekter av demokratiseringen och efterlyser ett snabbt genomförande av dessa strategier, så att unionen omgående kan göra en gemensam analys av läget och behoven i varje land, och en handlingsplan som anger på vilket sätt unionens instrument fullt ut kan användas i kompletterade syfte. Parlamentet framhåller samtidigt att nya strategier och deras genomförande måste undanröja befintliga och förhindra nya inkonsekvenser och dubbla normer i EU:s yttre politik till stöd för mänskliga rättigheter och demokratisering. De landsspecifika strategidokumenterna bör forma all yttre politik som hör till ett berört land och även användningen av EU:s instrument. De landsspecifika strategidokumenterna måste göras tillgängliga för parlamentet.
47. Europaparlamentet uppmanar EU att koppla sina framtida finansiella åtaganden till tredjeländernas framsteg med att genomföra människorättsstrategier och skapa verklig demokrati.
48. Europaparlamentet framhåller behovet av att bygga upp starka partnerskap med andra aktörer på världsarenan, såsom Afrikanska unionen och Arabförbundet, i syfte att främja demokratiska värderingar mer effektivt. Parlamentet uppmanar eftertryckligen unionen att aktivt eftersträva sådana partnerskap, särskilt med Förenta staterna, med tanke på EU:s och Förenta staternas gemensamma åtgärder för att samordna sin utvecklingspolitik bättre.
49. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av ett direktorat för mänskliga rättigheter och demokrati inom Europeiska utrikesjämbudet och uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att inom var och en av EU:s yttre representationer tillsätta en kontaktperson för mänskliga rättigheter och demokrati.
50. Europaparlamentet arbetar för kvinnors roll som fredsmäklare med syfte att förebygga och lösa konflikter och strävar efter ett aktivt deltagande från kvinnors sida, vilket gynnar samhället.
51. Europaparlamentet stöder regionala program för att skydda de mest utsatta människorna, särskilt program som riktar sig till barn, kvinnor och äldre.
52. Europaparlamentet är övertygat om att ett bemyndigande av människor, särskilt kvinnor, och det civila samhället, genom allmän utbildning och yrkesutbildning samt andra medvetandehöjande åtgärder, vilket underlättar ett effektivt försvar av de mänskliga rättigheterna, inklusive sociala, ekonomiska och kulturella rättigheter, på ett grundläggande sätt kompletterar utvecklingen och genomförandet av all politik och alla program för demokratisering. Parlamentet anser att den nödvändiga finansieringen av detta bör garanteras.

Torsdagen den 7 juli 2011

53. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att utarbeta en politisk strategi i samband med EU:s valobservatörsuppdrag, framför allt genom att lägga fram ett politiskt projekt som utgör ramen för varje uppdrag. Parlamentet efterlyser att det, två år efter varje uppdrag, ska göras en utvärdering av vilka demokratiska framsteg som gjorts och vilka punkter som det återstår att förstärka, i samband med Europaparlamentets årliga debatt om de mänskliga rättigheterna med vice ordföranden/den höga representanten. Parlamentet bekräftar fördelarna med att anlita före detta parlamentsledamöter för att ställa deras sakkunskap och erfarenheter till förfogande för valobservatörsuppdragen eller i samband med uppföljningen av dessa.

54. Det är, särskilt med tanke på de begränsade tillgängliga medlen, viktigt att välja ut de länder som prioriteras för utsändning av valobservatörsuppdrag på grundval av den verkliga verkan som ett uppdrag kan få för främjandet av en verklig demokratiseringsprocess på lång sikt. Europaparlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten att vara mycket selektiv vid urvalet av sådana länder och påminner om att valsamordningsgruppen, som hörs om årsprogrammet för unionens valobservatörsuppdrag, har fastställt tydliga kriterier i detta avseende. Parlamentet efterlyser ökad vaksamhet när det gäller förenligheten med de metoder och regler som fastställts på internationell nivå, särskilt när det gäller uppdragets oberoende och effektivitet.

55. Europaparlamentet understryker vikten av att efter varje valobservatörsuppdrag utfärda rekommendationer som är realistiska och kan förverkligas. Parlamentet uppmanar unionens institutioner och medlemsstaterna att anpassa sig efter slutsatserna samt uppmanar kommissionen, Europeiska utrikestjänsten och medlemsstaterna att ägna särskild uppmärksamhet åt att stödja genomförandet av rekommendationerna genom att samarbeta. Parlamentet betonar vikten av en adekvat kontroll av genomförandet av dessa rekommendationer. Parlamentet kräver att spridningen och övervakningen av dessa rekommendationer åläggs EU:s delegationer och att nödvändiga medel tillhandahålls. Parlamentet betonar behovet av nära samarbete med dem som undertecknat förklaringen om principer för internationell valobservation för att stärka effektiviteten i valarbetet i världen.

56. Europaparlamentet anser att parlamentets ständiga delegationer och de gemensamma parlamentariska församlingarna borde spela en mycket större roll för att följa upp valobservatörernas rekommendationer och analysera vilka framsteg som gjorts på området mänskliga rättigheter och demokrati.

57. Europaparlamentet understryker vikten av en politisk stödprocess som präglas av kontinuitet i stället för att bara vara inriktad på tiden omedelbart före och efter valen. Parlamentet vill i detta sammanhang berömma det värdefulla arbete som politiska stiftelser utför.

58. Europaparlamentet framhåller att regeringar måste ställas till svars för kränkningar av de mänskliga rättigheterna, dåligt styre, korruption och missbruk av nationella resurser som är avsedda att gynna hela samhället. Mot denna bakgrund uppmanas rådet, kommissionen och medlemsstaterna att fortsätta sitt arbete med att främja god samhällsstyrning och att bekämpa straffrihet, bland annat genom att kräva att tredje-länder samarbetar fullt ut med Internationella brottmålsdomstolen (ICC) och se till att nya avtal innehåller åtaganden i fråga om Romstadgan.

59. Europaparlamentet uppmanar berörda EU-institutioner att upprätthålla och stärka EIDHR och att förbättra och integrera andra befintliga instrument och ramar som syftar till demokratistöd i tredjeländer.

Att stödja det civila samhället

60. Europaparlamentet understryker behovet av en decentraliserad strategi som kompletterar den politiska dimensionen och som kan ta bättre hänsyn till befolkningens vardagsförhållanden. Detta skulle innebära att man ger stöd till både lokala och regionala organisationer som bidrar till att stärka demokratin genom att skapa forum för dialog och utbyte av god praxis med unionen och även med de andra partnerskapsländerna i samma region.

Torsdagen den 7 juli 2011

61. Europaparlamentet föreslår att det utvecklas en öppnare och mer dynamisk politik för stöd till de drivande krafterna i samhället och till dem som gynnar medborgarnas delaktighet. Parlamentet föreslår att man främjar inflytandet för det civila samhället med hjälp av särskilda program och genom att man tar med denna tanke i befintliga program.

62. Europaparlamentet understryker behovet av att stärka det civila samhällets kapacitet genom utbildning och medvetandehöjande åtgärder, och att låta det civila samhället delta i politiska processer. Ett nära partnerskap mellan den offentliga och privata sektorn samt stärkande av de övervakande institutionerna, till exempel de nationella parlamenten, är avgörande för att främja demokratin.

63. Europaparlamentet efterlyser ett riktat stöd till icke-extremistiska sociala rörelser, verkligt oberoende medier och politiska partier som arbetar för demokrati i auktoritära stater och nya demokratier. Syftet ska vara att främja allmänhetens deltagande, stödja hållbara flerpartisystem och stärka de mänskliga rättigheterna. Det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter bör spela en central roll i detta sammanhang.

64. Europaparlamentet efterlyser stöd för att alla berörda parter ska delta på bred front i ländernas utveckling och uppmuntrar alla parter i samhället att medverka till demokratins uppbyggnad. Parlamentet framhåller de icke-statliga organisationernas och andra icke-statliga aktörers avgörande roll för att främja demokrati, social rättvisa och de mänskliga rättigheterna.

65. Europaparlamentet stöder den etablerade praxis som går ut på att hitta nya sätt att involvera det civila samhället, de politiska partierna, medierna och andra icke-statliga politiska aktörer i EU:s dialoger med tredjeländer. Parlamentet upprepar sitt stöd för mediernas frihet, skydd och främjande, för en minskning av den digitala klyftan och för ett underlättande av tillgången till internet.

66. Europaparlamentet anser att man bör ge finansiellt stöd till det civila samhället genom EIDHR samt avsätta medel till icke-statliga organisationers lokala projekt. Parlamentet föreslår att man stegvis ökar tilldelningen av medel om landet är på väg att göra framsteg när det gäller det civila samhället och demokratin.

67. Europaparlamentet understryker att tillgång till information och oberoende medier är avgörande för att allmänheten ska kräva demokratiska reformer och uppmanar därför till ökat stöd när det gäller att främja friheten för "gamla" och "nya" medier, skydda oberoende journalister, minska den digitala klyftan och underlätta tillgång till internet.

68. Europaparlamentet välkomnar medlemsstaternas åtgärder för att främja demokratin i världen, såsom samarbetsprogrammet för ombudsmännen i länderna inom det östliga partnerskapet 2009–2013. Programmet initierades av den polska och franska ombudsmannen gemensamt. Dess syfte är att öka möjligheterna för ombudsmannainstitutioner, offentliga myndigheter och icke-statliga organisationer i länderna i det östliga partnerskapet att skydda den enskildes rättigheter och bygga upp en demokratisk rättsstat. Parlamentet framhåller behovet av att denna verksamhet samordnas inom EU så att EU:s institutioner kan dra nytta av tidigare erfarenheter på detta område.

69. Europaparlamentet bekräftar EU:s åtagande att bekämpa människohandel och uppmanar kommissionen att ägna särskild uppmärksamhet åt de stater som genomgår en demokratiseringsprocess, eftersom deras befolkning löper särskilt stor risk att råka ut för människohandel. Parlamentet efterlyser ett nära samarbete om detta mellan generaldirektoratet för utveckling och samarbete – EuropeAid, generaldirektoratet för utvidgning, generaldirektoratet för inrikes frågor och EU:s samordnare för kampen mot människohandel.

Torsdagen den 7 juli 2011

70. Europaparlamentet är medvetet om vikten av ett samarbete mellan EU och Europarådet för att främja demokratiseringen i världen. Parlamentet välkomnar att EU:s och Europarådets gemensamma program till stöd för demokrati, god samhällsstyrning och stabilitet i länderna i det östliga partnerskapet påbörjats

*

* *

71. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Europeiska utrikestjänsten och medlemsstaternas regeringar och parlament.

Förberedelser inför valet till ryska statsduman i december 2011

P7_TA(2011)0335

Europaparlamentets resolution av den 7 juli 2011 om förberedelserna inför valet till ryska statsduman i december 2011

(2013/C 33 E/18)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan Europeiska unionen och Ryska federationen som trädde i kraft 1997 och som har förlängts i väntan på att ersättas av ett nytt avtal,
- med beaktande av de pågående förhandlingarna om ett nytt avtal som ska skapa en ny heltäckande ram för förbindelserna mellan EU och Ryssland, och av partnerskapet för modernisering som lanserades 2010,
- med beaktande av sina tidigare betänkanden och resolutioner om Ryssland och förbindelserna mellan EU och Ryssland, särskilt resolutionen av den 9 juni 2011 om toppmötet mellan EU och Ryssland ⁽¹⁾, resolutionen av den 17 februari 2011 om rättsstatsprincipen i Ryssland ⁽²⁾, resolutionen av den 17 juni 2010 om toppmötet mellan EU och Ryssland ⁽³⁾, resolutionen av den 12 november 2009 inför toppmötet mellan EU och Ryssland i Stockholm den 18 november 2009 ⁽⁴⁾, resolutionen av den 17 september 2009 om mordet på människorättsaktivister i Ryssland ⁽⁵⁾ och resolutionen av den 17 september 2009 om de externa aspekterna av en tryggad energiförsörjning ⁽⁶⁾,
- med beaktande av samråden om mänskliga rättigheter mellan EU och Ryssland, i synnerhet det senaste mötet den 4 maj 2011,
- med beaktande av det ryska justitieministeriets beslut av den 22 juni 2011 om att avslå ansökan om att registrera Folkets frihetsparti (Parnas) och med beaktande av tidigare, liknande beslut som innebär att dessa partier inte kan delta i valet,
- med beaktande av det uttalande om partiregistrering i Ryssland som Catherine Ashton, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, gjorde den 22 juni 2011,
- med beaktande av Rysslands skyldighet, till följd av dess medlemskap i Europarådet och landets under-tecknande av Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, att upprätthålla demokratins principer,
- med beaktande av resultatet av det toppmöte mellan EU och Ryssland som hölls i Nizjnij Novgorod den 9–10 juni 2011,
- med beaktande av artikel 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0268.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0066.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0234.

⁽⁴⁾ EUT C 271E, 7.10.2010, s. 2.

⁽⁵⁾ EUT C 224E, 19.8.2010, s. 27.

⁽⁶⁾ EUT C 224E, 19.8.2010, s. 23.

Torsdagen den 7 juli 2011

- A. Den politiska mångfalden är en hörnsten i demokratin och det moderna samhället, och en källa till politisk legitimitet.
- B. Den 12 april 2011 kritiserade Europadomstolen det tungrodda förfarandet för registrering av politiska partier i Ryssland, vilket inte är förenligt med den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.
- C. Observatörer från kontoret för demokratiska institutioner och mänskliga rättigheter (ODIHR) besökte Ryssland under parlamentsvalet 2003 och föreslog att ett normalt OSSE-uppdrag skulle inledas sex veckor innan valet och bestå av 60 långtidsstationerade observatörer samt 400 observatörer med korta uppdrag.
- D. Utvecklingen i Ryssland ger fortfarande anledning till oro när det gäller respekten för och skyddet av de mänskliga rättigheterna samt respekten för gemensamt överenskomna demokratiska principer, regler och förfaranden. Ryssland är en fullvärdig medlem av Europarådet, OSSE och FN och har därigenom förbundit sig att följa principerna om demokrati och respekt för mänskliga rättigheter i enlighet med dessa organisationers principer.
1. Europaparlamentet är fortfarande övertygat om att Ryssland är en av EU:s viktigaste partner för strategiskt samarbete, med vilken unionen delar inte bara ekonomiska och handelsrelaterade intressen, utan även målet att föra ett nära samarbete såväl i det gemensamma grannskapet som på den internationella arenan.
 2. Europaparlamentet upprepar de åsikter parlamentet framförde i sin resolution av den 9 juni 2011 om toppmötet mellan EU och Ryssland i Nizjnij Novgorod.
 3. Europaparlamentet beklagar djupt de ryska myndigheternas beslut att avslå Folkets frihetspartis (Parnas) ansökan om registrering inför valet till statsduman i december 2011, och uppmanar de ryska myndigheterna att garantera fria och rättvisa val samt dra tillbaka alla beslut och bestämmelser som strider mot denna princip.
 4. Europaparlamentet upprepar sin oro över de svårigheter som de politiska partierna möter vad gäller registreringen inför valet, och som effektivt begränsar den politiska konkurrensen i Ryssland, minskar väljarnas valmöjligheter och visar att det fortfarande finns verkliga hinder för politisk mångfald i landet.
 5. Europaparlamentet understryker att valet till statsduman bör följa de normer för val som fastställts av Europarådet och OSSE. Parlamentet uppmanar de ryska myndigheterna att tillåta och fullt ut samarbeta med ett långvarigt valobservatörsuppdrag från OSSE och Europarådet i ett så tidigt skede som möjligt, och uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att insistera på att det inrättas ett uppdrag i detta syfte. Parlamentet vill se ett nära samarbete mellan detta observatörsuppdrag, civilsamhället och övervakningsgrupperna.
 6. Europaparlamentet beklagar det sexmånaders reseförbud som ålades Boris Nemtsov den 5 juli 2011 och begär att det omedelbart ska lyftas.
 7. Europaparlamentet uttrycker sin oro över det lagförslag som ska behandlas i duman om att ge de ryska domstolarna rätt att bortse från Europadomstolens domar på vissa områden, ett initiativ som bryter mot de grundläggande principerna i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. Parlamentet välkomnar den ryska dumans nyligen fattade beslut att för närvarande inte behandla detta lagförslag och hoppas att detta initiativ slutligen dras tillbaka.
 8. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, OSSE, Europarådet samt Ryska federationens president, regering och parlament.
-

Torsdagen den 7 juli 2011

Ändringar av Schengenavtalet

P7_TA(2011)0336

Europaparlamentets resolution av den 7 juli 2011 om förändringar av Schengen

(2013/C 33 E/19)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen och artiklarna 3, 18, 20, 21, 67, 77 och 80 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artikel 45 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av Schengenavtalet av den 14 juni 1985,
- med beaktande av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 19 juni 1990,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) ⁽²⁾,
- med beaktande av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättandet av en utvärderingsmekanism avsedd att kontrollera tillämpningen av Schengenregelverket (KOM(2010)0624),
- med beaktande av förslaget till betänkande om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättandet av en utvärderingsmekanism avsedd att kontrollera tillämpningen av Schengenregelverket (PE460.834),
- med beaktande av sin resolution av den 2 april 2009 om tillämpningen av direktiv 2004/38/EG om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier ⁽³⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande om migration av den 4 maj 2011 (KOM(2011)0248),
- med beaktande av rådets (rättsliga och inrikes frågor) slutsatser av den 9 juni 2011,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 24 juni 2011,
- med beaktande av artikel 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Upprättandet av Schengenområdet och införlivandet av Schengenregelverket i EU:s regelverk är en av den europeiska integrationsprocessens största framgångar. Detta har inneburit att man avskaffat kontroller av personer vid de inre gränserna och infört en aldrig tidigare skådad fri rörlighet för en befolkning på över 400 miljoner människor inom ett område på 4 312 099 km².

⁽¹⁾ EUT L 158, 30.4.2004, s. 77.

⁽²⁾ EUT L 105, 13.4.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 137 E, 27.5.2010, s. 6.

Torsdagen den 7 juli 2011

- B. Fri rörlighet har blivit en av pelarna för EU-medborgarskapet och en av grunderna för EU som ett område för frihet, säkerhet och rättvisa, där rätten att fritt röra sig och bosätta sig i alla medlemsstater, och rätten att åtnjuta samma rättigheter, skydd och garantier, även förbudet mot all diskriminering på grund av nationalitet finns inskriven.
- C. Enligt kodexen om Schengengränserna och artikel 45 i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna kan även tredjelandsmedborgare som lagligen vistas i EU, på särskilda villkor, beviljas rätt till fri rörlighet inom EU.

Den senaste tidens händelser

- D. Särskilt under det senaste året har oerhörda förflyttningar av människor från flera nordafrikanska länder ägt rum. Schengensystemet har den senaste tiden utsatts för press genom att några medlemsstater mot bakgrund av det plötsliga inflödet av migranter överväger att återinföra nationella gränskontroller.
- E. Den 4 maj 2011 presenterade kommissionen flera initiativ för en mer strukturerad strategi för migration, som särskilt tar hänsyn till den senaste tidens utveckling i Medelhavsområdet och som inbegriper ett förslag om Schengen. I sina slutsatser av den 23-24 juni 2011 uppmanar Europeiska rådet kommissionen att lägga fram förslag till en skyddsmekanism så att man ska kunna reagera på exceptionella omständigheter som kan äventyra det övergripande Schengensamarbetet.

Kodexen om Schengengränserna/migrationspolitiken

- F. Schengenreglerna om villkoren för personers rörlighet över de inre gränserna har fastställts i kodexen om Schengengränserna, där det i artiklarna 23–26 fastställs åtgärder och förfaranden för ett tillfälligt återinförande av kontroller vid de inre gränserna, men sådana kontroller ger på grund av sin ensidiga karaktär inte EU:s kollektiva intresse företräde.
- G. I och med upprättandet av Schengenområdet definierades också de gemensamma yttre gränserna som EU har ett gemensamt ansvar för enligt artikel 80 i EUF-fördraget. EU har ännu inte lyckats fullt ut med denna uppgift, även om man försöker upprätta effektiva kontroller och samarbete mellan tullmyndigheter, polis och rättsliga myndigheter, en gemensam invandrings-, asyl- och viseringspolitik samt andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) och informationssystemet för viseringar (VIS).

Utvärderingsmekanismen

- H. Avskaffandet av kontroller vid de inre gränserna kräver ett fullständig ömsesidigt förtroende mellan medlemsstaterna för varandras förmåga att till fullo genomföra de kompletterande åtgärder som behövs för att dessa kontroller ska kunna avskaffas. Säkerheten i Schengenområdet beror på hur strikt och effektivt varje enskild medlemsstat kontrollerar sina yttre gränser, liksom kvaliteten på den information som utbyts genom SIS och hur snabbt detta utbyte sker. Om någonda av dessa funktioner skulle uppvisa brister skulle detta äventyra säkerheten i hela EU.
- I. Det är av avgörande betydelse att utvärdera medlemsstaternas iakttagande av Schengenregelverket för att se till att Schengenområdet fungerar väl. Utvärderingsmekanismen som grundar sig på arbetsgruppen för utvärdering av Schengen (Schengen Evaluation Working Group SCH-EVAL), som är ett helt mellanstatligt organ, har inte visat sig fungera tillfredsställande.

Torsdagen den 7 juli 2011

- J. De dubbla standarder som för tillfället tillämpas i samband med Schengen, det vill säga att höga krav ställs på alla kandidatländer medan de länder som redan tillhör Schengenområdet behandlas på ett mycket självbelåtet sätt, måste avskaffas.
- K. I förslaget till förordning har det införts en ny utvärderingsmekanism som ska utvärdera om Schengenregelverket tillämpas, och denna behandlas nu av Europaparlamentet genom det ordinarie lagstiftningsförfarandet. I denna mekanism fastställs redan förfaranden, principer och verktyg som ska ge medlemsstaterna stöd att följa Schengenregelverket samt utvärdera hur de följt detta regelverk, också när de ställts inför oförutsedda händelser.

Medbeslutande

- L. I artikel 77 i EUF-fördraget står det att parlamentet och rådet i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ska besluta om åtgärder om bland annat vilka slags kontroller personer som passerar de yttre gränserna ska omfattas av, i en situation av slopad kontroll av personer, oavsett deras medborgarskap, när de passerar de inre gränserna.

Schengenrådets betydelse

1. Europaparlamentet betonar att den fria rörligheten för personer inom Schengenområdet har varit ett av de viktigaste resultaten av den europeiska integrationen och att Schengen haft en positiv inverkan på hundratusentals medborgares liv, inte bara genom att underlätta gränsöverskridandet utan också genom att stimulera ekonomin, och att den fria rörligheten är en grundläggande rättighet och en av pelarna för EU-medborgarskapet, vars villkor fastställs i fördragen och i direktiv 2004/38/EG.

Förvaltningen av Schengensamarbetet/utvärderingsmekanismen

2. Europaparlamentet rekommenderar starkt att förvaltningen av Schengensamarbetet stärks för att säkerställa att alla medlemsstater faktiskt kan kontrollera sin del av EU:s yttre gränser, och i syfte att stärka det ömsesidiga förtroendet och bygga upp förtroendet för effektiviteten i EU:s system för migrationshantering. Parlamentet framhåller bestämt att det behövs en större solidaritet med de medlemsstater som ställs inför det största inflödet av migranter, för att hjälpa dem att hantera dessa extraordinära situationer.

3. Europaparlamentet anser att den nya utvärderingsmekanismen för Schengen som håller på att diskuteras i parlamentet kommer att utgöra en del av svaret, eftersom den garanterar en effektiv övervakning av varje försök att införa olagliga kontroller vid inre gränser, samt stärker det ömsesidiga förtroendet. Parlamentet anser också att det nya utvärderingssystemet för Schengen redan gör det möjligt för medlemsstater att begära och få stöd med avseende på att se till att Schengenregelverket följs i händelse av ett exceptionellt tryck på EU:s yttre gränser.

4. Europaparlamentet betonar att det är nödvändigt att se till att medlemsstaterna även efter anslutningen genomför och tillämpar Schengenreglerna korrekt. Parlamentet påpekar att detta också betyder att i ett tidigt skede hjälpa de medlemsstater som har problem så att de kan komma till rätta med sina brister med hjälp av praktiskt stöd från EU-organen. Parlamentet anser att den nuvarande utvärderingsmekanismen bör stärkas och göras till ett EU-system.

5. Europaparlamentet anser att utvärderingsmekanismens effektivitet bygger på möjligheten att tillämpa sanktioner om bristerna kvarstår och äventyrar Schengenrådets allmänna säkerhet. Parlamentet påminner om att det främsta syftet med sådana sanktioner är att verka avskräckande.

Torsdagen den 7 juli 2011

Kodexen om Schengengränserna

6. Europaparlamentet anser att de nödvändiga villkoren för att i undantagsfall tillfälligt återinföra gränskontroller vid de inre gränserna tydligt anges i förordning (EG) nr 562/2006 (kodex om Schengengränserna) där det i artiklarna 23, 24 och 25 föreskrivs en möjlighet att återinföra gränskontroller vid de inre gränserna, men endast om det föreligger ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett initiativ som syftar till att fastställa hur medlemsstaterna strikt ska tillämpa dessa artiklar.

7. Europaparlamentet anser därför att de nyligen införda ytterligare undantagen från de nuvarande bestämmelserna, såsom de nytillkomna skälen för att i undantagsfall återinföra gränskontroller absolut inte skulle stärka Schengensystemet. Parlamentet påpekar att inflödet av migranter och asylsökande vid de yttre gränserna inte under några omständigheter kan ses som ett ytterligare skäl för att återinföra gränskontroller.

8. Europaparlamentet beklagar djupt att flera medlemsstater försöker återinföra gränskontroller, vilket tydligt äventyrar själva andan i Schengenregelverket.

9. Europaparlamentet är övertygat om att den senaste tidens problem med Schengen har sin grund i oviljan att genomföra en gemensam unionspolitik inom andra områden, framför allt i fråga om ett gemensamt europeiskt system för asyl och migration (som också skulle innefatta åtgärder mot olaglig invandring och bekämpning av organiserad brottslighet).

10. Europaparlamentet upprepar att det är oerhört viktigt med framsteg på denna punkt, också eftersom det bestämts att ett gemensamt europeiskt system för asyl ska ha införts senast 2012.

11. Europaparlamentet motsätter sig bestämt varje förslag till en ny Schengenmekanism som har andra syften än att öka den fria rörligheten och stärka EU:s förvaltning av Schengenområdet.

Medbeslutande

12. Europaparlamentet framhåller att alla försök att frångå artikel 77 i EUF-fördraget som den korrekta rättsliga grunden för alla åtgärder på detta område kommer att anses vara en avvikelse från EU-fördragen. Parlamentet förbehåller sig rätten att, om nödvändigt, vidta alla tillgängliga rättsliga åtgärder.

*

* *

13. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Europarådet och medlemsstaternas regeringar och parlament.

Torsdagen den 7 juli 2011

Europaparlamentets strategi för genomförandet av artiklarna 9 och 10 i protokoll nr 1 till Lissabonfördraget om interparlamentariskt samarbete inom Gusp/GSFP

P7_TA(2011)0337

Europaparlamentets resolution av den 7 juli 2011 om Europaparlamentets strategi för genomförandet av artiklarna 9 och 10 i protokollet till Lissabonfördraget vad gäller parlamentariskt samarbete inom den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken

(2013/C 33 E/20)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionsätt, särskilt artiklarna 9 och 10 i protokollet om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen,
- med beaktande av sin ståndpunkt av den 8 juli 2010 om förslaget till rådets beslut om hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ⁽¹⁾ ska organiseras och arbeta samt av det bifogade uttalandet från kommissionens vice ordförande/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik om politiskt ansvar ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 11 maj 2011 om rådets årliga rapport till Europaparlamentet om de viktigaste aspekterna och de grundläggande vägvalen när det gäller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp) 2009, som läggs fram för parlamentet i enlighet med del II punkt G.43 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 ⁽³⁾, särskilt punkt 18 i denna resolution,
- med beaktande av sin resolution av den 11 maj 2011 om utvecklingen av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken efter Lissabonfördragets ikraftträdande ⁽⁴⁾, särskilt punkterna 12, 13 och 14,
- med beaktande av konferensen för talmän i EU-ländernas parlament, som hölls i Bryssel den 4–5 april 2011,
- med beaktande av bidraget och slutsatserna från det 45:e mötet i Cosac, som hölls i Budapest den 29–31 maj 2011,
- med beaktande av artikel 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Enligt artikel 9 i protokollet om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen ska Europaparlamentet och de nationella parlamenten tillsammans bestämma hur ett effektivt och regelbundet interparlamentariskt samarbete ska organiseras och främjas.
 - B. Som medlem i kommissionärskollegiet måste vice ordföranden/unionens höga representant godkännas av parlamentet.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0280.

⁽²⁾ Ibid, bilaga II.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0227.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0228.

Torsdagen den 7 juli 2011

- C. Parlamentet beslutar tillsammans med rådet i frågor som rör budgeten för EU:s yttre åtgärder, inklusive civila uppdrag inom den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp) och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik (GSFP) och administrativa kostnader som uppkommer i samband med EU:s samordning av militära uppdrag.
- D. I överensstämmelse med fördraget rådfrågas parlamentet regelbundet om de viktigaste aspekterna och de grundläggande vägvalen när det gäller Gusp, och parlamentets godkännande är nödvändigt för att EU:s strategier ska kunna omsättas i lagstiftning och för att internationella avtal ska kunna ingås, inklusive sådana avtal som huvudsakligen rör Gusp, med undantag endast för avtal som uteslutande rör Gusp.
1. Europaparlamentet påminner om att parlamentet är en viktig aktör när det gäller att ge Gusp och GSFP demokratisk legitimitet, eftersom parlamentet utövar politisk kontroll av dessa båda politikområden.
 2. Europaparlamentet är samtidigt övertygat om att ett stärkt interparlamentariskt samarbete på området för Gusp och GSFP skulle ge parlamentet större möjligheter att påverka de politiska val som görs av EU och dess medlemsstater, med tanke på parlamentets ansvar för unionens gemensamma politik, inklusive Gusp/GSFP, och på de befogenheter varje nationellt parlament har i fråga om nationella säkerhets- och försvarspolitiska beslut.
 3. Europaparlamentet beklagar att ingen överenskommelse nåddes vid konferensen för talmän i EU-ländernas parlament den 4–5 april 2011, och ser fram emot att ge sitt stöd till det polska ordförandeskapets ansträngningar för att nå en överenskommelse mellan Europaparlamentet och de nationella parlamenten om nya former av interinstitutionellt samarbete på detta område.
 4. Europaparlamentet bekräftar den ståndpunkt man framfört i relevanta betänkanden, särskilt följande punkter:
 - Enlig artikel 9 i protokollet till Lissabonfördraget om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen ska "Europaparlamentet och de nationella parlamenten [...] tillsammans bestämma hur ett effektivt och regelbundet interparlamentariskt samarbete ska organiseras och främjas inom unionen", i syfte att främja gemensamt ansvar vid utarbetandet och genomförandet av ett effektivt och regelbundet interparlamentariskt samarbete.
 - Parlamentets egen representation i varje ny form av interparlamentariskt samarbete bör vara av en storlek som återspeglar rangen och betydelsen av dess roll i kontrollen av Gusp/GSFP, erkänner denna politikens gemensamma europeiska natur samt tillgodoser behovet av att återspegla parlamentets politiska och geografiska mångfald.
 - För att skapa mervärde och minska kostnaderna står Europaparlamentets sekretariat och lokaler i princip till förfogande för att hjälpa till med organisationen och anordnandet av interparlamentariska sammanträden.
 - Slutsatserna från de interparlamentariska sammanträdena ska inte vara bindande för de deltagande parterna.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till det polska ordförandeskapet för konferensen för talmän i EU-ländernas parlament, till talmännen för EU-ländernas parlament och till kommissionens vice ordförande/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik.
-

Torsdagen den 7 juli 2011

Ordning för livsmedelsutdelning till de sämst ställda i unionen

P7_TA(2011)0338

Europaparlamentets resolution av den 7 juli 2011 om ordningen för livsmedelsutdelning till de sämst ställda i unionen

(2013/C 33 E/21)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 27 i rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden") ⁽¹⁾ och kommissionens förordning (EG) nr 983/2008 av den 3 oktober 2008 om antagande av en plan för att tilldela medlemsstaterna resurser som hänförs till budgetåret 2009 för leverans av livsmedel från interventionslager till de sämst ställda i gemenskapen ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens ändrade förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 1234/2007 när det gäller utdelning av livsmedel till de sämst ställda i unionen (KOM(2010)0486),
- med beaktande av EU-domstolens dom i mål T-576/08,
- med beaktande av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 562/2011 av den 10 juni 2011 om antagande av en plan för att tilldela medlemsstaterna resurser som ska hänföras till budgetåret 2012 för leverans av livsmedel från interventionslager till förmån för de sämst ställda i Europeiska unionen och om undantag från vissa bestämmelser i förordning (EU) nr 807/2010 ⁽³⁾,
- med beaktande av sin ståndpunkt av den 26 mars 2009 om förslaget till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1290/2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken och förordning (EG) nr 1234/2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden) när det gäller utdelning av livsmedel till de sämst ställda i gemenskapen ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin förklaring av den 4 april 2006 ⁽⁵⁾ om ordningen för livsmedelsutdelning till de sämst ställda i unionen, sin resolution av den 22 maj 2008 ⁽⁶⁾, sin ståndpunkt av den 26 mars 2009 och kommissionens förslag KOM(2010)0486,
- med beaktande av rådets rekommendation 92/441/EEG om gemensamma kriterier för tillräckliga resurser och socialtjänstförmåner i de sociala trygghetssystemen,
- med beaktande av artikel 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Kommissionen uppskattar att 43 miljoner människor i EU riskerar att drabbas av livsmedelsfattigdom.

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 268, 9.10.2008, s. 3.

⁽³⁾ EUT L 152, 11.6.2011, s. 24.

⁽⁴⁾ EUT C 117 E, 6.5.2010, s. 258.

⁽⁵⁾ EUT C 293 E, 2.12.2006, s. 170.

⁽⁶⁾ EUT C 279 E, 19.11.2009, p. 71.

Torsdagen den 7 juli 2011

- B. Den ekonomiska och finansiella krisen och de ständigt stigande livsmedelspriserna gör att fler människor riskerar att drabbas av livsmedelsfattigdom.
- C. Kommissionen uppskattar att 80 miljoner människor i EU riskerar att drabbas av fattigdom och att antalet människor som drabbas av fattigdom skulle kunna öka på grund av den finansiella och ekonomiska krisen. En av de fem prioriteringarna i Europa 2020-strategin är att minska fattigdomen och den sociala utestängningen i EU.
- D. Ordningen för livsmedelsutdelning till de sämst ställda i unionen inrättades 1987 inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken. Ordningen förser i dag 13 miljoner fattiga människor i 19 medlemsstater med livsmedelsbistånd och har leveranskedjor med runt 240 livsmedelsbanker och välgörenhetsorganisationer.
- E. EU:s interventionslager har minskat kraftigt.
- F. Ordningen har blivit alltmer beroende av uppköp på marknaden till följd av omarbetningen av den gemensamma jordbrukspolitiken. Detta har lett till minskade interventionslager, som är ordningens traditionella försörjningskälla.
- G. EU-domstolen har slagit fast att artikel 2 i förordning (EG) nr 983/2008 avseende ytterligare livsmedelsuppköp på marknaden bör ogiltigförklaras.
- H. Till följd av EU-domstolens dom har finansieringen i kommissionens förslag för 2012 plötsligt minskat från 500 miljoner euro 2011 till 113 miljoner euro 2012.
- I. En ny finansieringsperiod för den gemensamma jordbrukspolitiken och dess olika program samt för strukturfonderna, inklusive Europeiska socialfonden, inleds 2014.
1. Europaparlamentet framhåller att ett beslut att plötsligt stoppa en existerande och fungerande ordning för livsmedelsutdelning utan förvarning eller förberedelser kommer att få stora konsekvenser för de mest utsatta människorna i EU och att detta inte är någon pålitlig finansieringsmetod.
 2. Europaparlamentet uppmanar därför kommissionen och rådet att ta fram en övergångslösning för de återstående åren av innevarande finansieringsperiod (2012 och 2013) för att undvika en omedelbar och kraftig minskning av livsmedelsbiståndet på grund av att finansieringen minskar från 500 miljoner euro till 113 miljoner euro, så att människor som är beroende av livsmedelsbistånd slipper hamna i livsmedelsfattigdom.
 3. Europaparlamentet uppmanar därför kommissionen och rådet att hitta ett sätt att behålla livsmedelsutdelningsordningen under de återstående åren av innevarande finansieringsperiod (2012 och 2013) och den nya finansieringsperioden 2014–2020 på en rättslig grund som inte kan ifrågasättas av EU-domstolen, varvid det årliga finansieringstaket bör ligga kvar på 500 miljoner euro så att människor som är beroende av livsmedelsbistånd slipper hamna i livsmedelsfattigdom.
 4. Europaparlamentet uppmanar på lång sikt alla berörda parter att noga bedöma huruvida ordningen för livsmedelsutdelning är lämplig, särskilt som en del av den gemensamma jordbrukspolitiken, i och med den nya finansieringsperioden från och med 2014.

Torsdagen den 7 juli 2011

5. Europaparlamentet noterar kommissionsledamot Ciolos tillkännagivande den 29 juni 2011 av förslaget att ordningen för de sämst ställda ska flyttas från den gemensamma jordbrukspolitik, och konstaterar att lämplig finansiering måste säkerställas.
 6. Europaparlamentet erinrar om att program till förmån för utsatta personer måste genomföras mot bakgrund av förhandlingarna i förstainstansrätten, vilket kommissionen med rätta påpekade i sitt uttalande om budgetberäkningen för 2012. Parlamentet konstaterar att domstolen i sin dom T-576/08 av den 13 april 2011 slog fast att endast tilldelning av livsmedel från interventionslager ska omfattas av detta program, till skillnad från utgifter som uppstår genom uppköp av livsmedel på marknaden. Parlamentet anser att artikel 2 i förordning (EG) nr 983/2008 på grund av domen inte kan användas som rättslig grund för utdelning av livsmedel till behövande.
 7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå en ändring av förordningen om ordningen för de sämst ställda för att råda bot på det nuvarande dödläget i rådet i frågan. Parlamentet anser att den lämpligaste rättsliga grunden bör ringas in inför nästa ekonomiska programperiod.
 8. Europaparlamentet betonar att rätten till livsmedel är en grundläggande mänsklig rättighet som förverkligas när alla människor alltid har fysisk och ekonomiskt överkomlig tillgång till lämpliga, säkra och näringsrika livsmedel för att kunna tillgodose sina näringsbehov och livsmedelspreferenser och därigenom leva ett sunt och aktivt liv. Parlamentet betonar att dåliga kostvanor har negativ inverkan på hälsan.
 9. Europaparlamentet understryker att ett hälsosamt kostintag av hög kvalitet är särskilt viktigt för barn och bidrar till att tillgodose deras utvecklings- och utbildningsbehov.
 10. Europaparlamentet välkomnar kommissionens och FN-organens initiativ att tillsammans kämpa mot osäker livsmedelsförsörjning och undernäring i hela världen.
 11. Europaparlamentet betonar att lantbrukare måste garanteras en skälig och rättvis inkomst och ersättning för sitt arbete och att lantbrukare i många regioner har ekonomiska svårigheter. Kommissionen uppmanas med kraft att ta upp frågan om landsbygdsfattigdom och en döende landsbygd.
 12. Europaparlamentet anser att ökad livsmedelstrygghet och utvecklingen av hållbara produktions- och distributionssystem på lång sikt förutsätter att livsmedelsavfallet minimeras.
 13. Europaparlamentet framhåller betydelsen av att erbjuda de mest utsatta och sämst ställda i samhället bistånd på EU-nivå, särskilt mot bakgrund av den nuvarande ekonomiska, finansiella och sociala krisen.
 14. Europaparlamentet erinrar om att ett av de fem målen i Europa 2020-strategin är att minska fattigdomen och den sociala utestängningen i EU. För att bekämpa fattigdom behövs enligt parlamentet en helhetspolitik som kopplar ihop skäliga inkomster, arbets- och levnadsvillkor samt tillgång till alla grundläggande rättigheter – politiska, ekonomiska, sociala och kulturella. Parlamentet anser att insatser för livsmedelsbistånd kan vara en av beståndsdelarna i en helhetspolitik mot fattigdom. Vidare konstaterar parlamentet att en sidoeffekt av fattigdom ofta är undernäring och livsmedelsfattigdom.
 15. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen samt medlemsstaternas regeringar och parlament.
-

Torsdagen den 7 juli 2011

Framsteg vid åtgärder mot minor

P7_TA(2011)0339

Europaparlamentets resolution av den 7 juli 2011 om framsteg vid åtgärder mot minor (2011/2007(INI))

(2013/C 33 E/22)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Ottawakonventionen av den 3 december 1997 om förbud mot användning, lagring, produktion och överföring av antipersonella minor (truppminor) samt om deras förstöring (i fortsättningen kallad "Ottawakonventionen") som trädde i kraft den 1 mars 1999,
- med beaktande av 1980 års konvention om vissa konventionella vapen (CCW) och tillhörande protokoll, i synnerhet det ändrade protokoll II om förbud mot eller restriktioner i användningen av minor, försåt och andra anordningar samt protokoll V om explosiva lämningar efter krig,
- med beaktande av sina senaste resolutioner av den 22 april 2004 om antipersonella landminor ⁽¹⁾, av den 7 juli 2005 om en värld utan minor ⁽²⁾, av den 19 januari 2006 om funktionshinder och utveckling ⁽³⁾, av den 13 december 2007 om tioårsdagen av Ottawakonventionen från 1997 ⁽⁴⁾ och av den 6 september 2001 om åtgärder för att främja en utfästelse från icke-statliga aktörers sida om att verka för ett totalförbud av truppminor ⁽⁵⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1724/2001 av den 23 juli 2001 om åtgärder mot antipersonella landminor i utvecklingsländer ⁽⁶⁾ och rådets förordning (EG) nr 1725/2001 av den 23 juli 2001 om åtgärder mot antipersonella landminor i andra tredje länder än utvecklingsländer ⁽⁷⁾,
- med beaktande av den s.k. handlingsplanen från Cartagena för perioden 2010–2014 med titeln "Ending the Suffering Caused by Anti-personnel Mines" som antogs vid andra konferensen för översyn av Ottawakonventionen från 1997 som ägde rum i Cartagena i Colombia den 30 november–4 december 2009,
- med beaktande av kommissionens riktlinjer för Europeiska gemenskapens åtgärder mot minor 2008–2013,
- med beaktande av sina många resolutioner om klustervapen, varav den senaste antogs den 8 juli 2010 ⁽⁸⁾, och om ikraftträdandet av Oslokonventionen, som undertecknades av 94 stater och trädde i kraft den 1 augusti 2010,
- med beaktande av 2009 års rapport från FN:s minröjningstjänst,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A7-0211/2011), och av följande skäl:

⁽¹⁾ EUT C 104 E, 30.4.2004, s. 1075.

⁽²⁾ EUT C 157 E, 6.7.2006, s. 473.

⁽³⁾ EUT C 287 E, 24.11.2006, s. 336.

⁽⁴⁾ EUT C 323 E, 18.12.2008, s. 485.

⁽⁵⁾ EGT C 72 E, 21.3.2002, s. 352.

⁽⁶⁾ EUT L 234, 1.9.2001, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT L 234, 1.9.2001, s. 6.

⁽⁸⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0285.

Torsdagen den 7 juli 2011

- A. EU har aktivt deltagit i åtgärder mot minor, i synnerhet sedan den gemensamma åtgärden 1995, och verkar för ett totalförbud mot och eliminering av antipersonella minor i hela världen. EU är en av de främsta anhängarna av och bidragsgivarna till åtgärder mot minor. Detta är en av EU:s prioriteringar när det gäller mänskliga rättigheter samt humanitärt stöd och utvecklingsstöd.
- B. "Åtgärder mot minor" omfattar kartläggning, detektering, utmärkning och röjning av antipersonella landminor och andra explosiva lämningar efter krig – till exempel övergiven och oexploderad ammunition, rester av klustervapen och improviserade sprängladdningar – samt utbildning i minrisker och risker med explosiva lämningar efter krig, med särskilda utbildningsprogram för barn, hjälp åt offren samt förstöring av lager. Dessa åtgärder kombineras med främjande åtgärder för universalisering av relevanta konventioner och fördrag i syfte att stoppa framställningen, handeln och användningen av antipersonella landminor.
- C. Antipersonella landminor och explosiva lämningar efter krig, inbegripet improviserade sprängladdningar och rester av klustervapen, utgör ett allvarligt hinder för återuppbyggnadsarbetet i de drabbade länderna förutom att de orsakar förluster av människoliv, framför allt bland civilbefolkningen, och kan användas som råmaterial för improviserade sprängladdningar.
- D. Den 1 december 2010 hade 156 stater formellt accepterat att underteckna Ottawakonventionen.
- E. Under 1999 dödades cirka 18 000 personer av antipersonella minor och andra explosiva lämningar efter krig. År 2009 hade denna siffra, enligt övervakningsorganet Landmine and Cluster Munition Monitor, sjunkit till omkring 4 000. Uppskattningsvis 70 procent av dessa offer är civila, varav en tredjedel barn. Fortfarande utsätts väldigt många människor runt om i världen för antipersonella minor och andra explosiva lämningar efter krig.
- F. Endast två regeringar – Burma/Myanmar och Libyen – har nyligen lagt ut antipersonella minor. Ingen export eller överföring mellan stater av antipersonella minor finns registrerad och endast tre stater antas fortsätta tillverkningen, men rebelliska grupper, t.ex. Farc, fortsätter att framställa egna sprängladdningar.
- G. De flesta beväpnade styrkor har slutat använda antipersonella minor, men olika beväpnade icke-statliga aktörer fortsätter att använda dem tillsammans med improviserade sprängladdningar som aktiveras av offren och klustervapen.
- H. I över 90 länder finns fortfarande i viss utsträckning antipersonella minor och andra explosiva lämningar efter krig, men de hårdast drabbade länderna är Afghanistan, Colombia, Pakistan, Myanmar, Kambodja och Laos.
- I. I första hand är det de drabbade staterna som är skyldiga att ta itu med problemen i samband med antipersonella minor och andra explosiva lämningar efter krig på det egna territoriet före, under och efter en konflikt.
- J. I många drabbade länder där konflikten har upphört men stora beväpnade styrkor finns kvar har endast små militära personalresurser satts in för minröjning.
- K. Behovet av stöd till offren kommer att återstå långt efter det att hotet från antipersonella minor har undanröjts.

Torsdagen den 7 juli 2011

- L. Det internationella samfundet har på ett imponerande sätt reagerat på utmaningen från mintragedin genom att bidra med 3,9 miljarder USD till minröjning mellan 1999 och 2009, och de största bidragsgivarna har varit Förenta staterna (902,4 miljoner USD), EU (521,9 miljoner USD), Japan (336,9 miljoner USD), Norge (342,7 miljoner USD), Kanada (259,8 miljoner USD), Storbritannien (220,6 miljoner USD), Tyskland (206,9 miljoner USD) och Nederländerna (201,9 miljoner USD).
- M. Hotet från antipersonella minor uppfattas ofta som större än det i verkligheten är. Siffrorna visar att enbart 2 procent av all den mark som är föremål för kostsamma insatser för att fysiskt röja minor har förenats med antipersonella minor och explosiva lämningar efter krig. Det finns tydliga tecken på att de medel som avsatts för åtgärder mot minor används på ett ineffektivt sätt. Bättre undersökningsmetoder och bättre förståelse av undersökningsresultaten kan och har under de senaste åren dramatiskt minskat behovet av fullständig röjning av misstänkt farliga områden.
- N. Tekniken som används i samband med detektering av explosiva ämnen har trots omfattande investeringar inte gjort några stora framsteg, och det finns nya behov på grund av den ökande förekomsten av improviserade sprängladdningar.
- O. Utbildning i riskreducering har en avgörande betydelse när det gäller att hjälpa människor, i synnerhet barn, i mindrabbede områden att leva ett tryggare liv och lära sig om farorna med antipersonella minor och explosiva lämningar efter krig.

Globala insatser för minröjning

1. Europaparlamentet välkomnar de framsteg som har gjorts inom minröjning under det senaste decenniet, men understryker att man nu måste flytta fokus för insatserna och höja tempot om hotet från antipersonella minor ska kunna elimineras under överskådlig tid.
2. Europaparlamentet välkomnar att 156 länder nu har undertecknat och ratificerat Ottawakonventionen, inklusive 25 av EU:s medlemsstater, men beklagar att 37 länder fortfarande inte har anslutit sig. Parlamentet uppmanar alla länder som ännu inte anslutit sig till Ottawakonventionen och konventionen mot klustervapen att underteckna dessa. Parlamentet uppmanar i synnerhet de EU-medlemsstater som ännu inte har anslutit sig till konventionen att göra detta. Parlamentet anser i detta sammanhang att man bör eftersträva större synergieffekter mellan de olika internationella instrumenten.
3. Europaparlamentet välkomnar att 56 länder nu har undertecknat konventionen mot klustervapen, inklusive 15 av EU:s medlemsstater. Parlamentet välkomnar även antagandet av deklARATIONEN och handlingsplanen från partsmötet i Vientiane 2010. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att främja universaliseringen och genomförandet av såväl Ottawakonventionen som konventionen mot klustervapen.
4. Europaparlamentet ger sitt fulla stöd till den handlingsplan som antogs i Cartagena och som inbegriper en ingående femårsplan med åtaganden på samtliga områden för åtgärder mot minor, och uppmanar rådet att snarast möjligt anta ett beslut om att stödja denna plan.
5. Europaparlamentet betonar att man behöver skapa synergieffekter mellan de olika typerna av åtgärder mot minor, i synnerhet när det gäller humanitära aspekter och utvecklingsaspekter, men också när det gäller att öka det lokala egenansvaret och deltagandet i relaterade projekt för att bättre tillgodose behoven hos de människor som är direkt drabbade.

Torsdagen den 7 juli 2011

6. Europaparlamentet inser vikten av bidragen från internationella givare, internationella organ och icke-statliga organisationer och den internationella och lokala personalens hängivna och uppoffrande arbete i kampen mot det gissel som antipersonella minor utgör.

7. Europaparlamentet välkomnar att ytterligare sju länder har meddelat att de slutfört sina minröjningsaktiviteter under 2009 och 2010, vilket innebär att 16 stater nu har gjort det.

8. Europaparlamentet konstaterar att Förenta staterna har varit en ledande global kraft i arbetet mot minor genom att lämna ett starkt stöd till internationella program för att röja minerad mark och hjälpa offren och att USA redan har uppfyllt de flesta av de viktigaste bestämmelserna i Ottawakonventionen. Parlamentet väddar därför till Förenta staterna att underteckna fördraget.

9. Europaparlamentet väddar till Ryssland att ansluta sig till Ottawakonventionen och konstaterar att Ryssland, som tidigare var en viktig leverantör av antipersonella minor och länge registrerats som användare av minor, togs bort från 2010 års lista efter att ha förklarat att man slutat lägga ut minor.

10. Europaparlamentet erinrar fördragsstaterna om att de har en internationell skyldighet att förstöra lager med antipersonella minor. Parlamentet oroas över att Kina och Ryssland har de största lagren av antipersonella minor, uppskattningsvis 100 miljoner respektive 24,5 miljoner. Parlamentet uppmanar EU att i sina förhandlingar med Ryssland och Kina ta upp frågan om att länderna ska förstöra sina befintliga lager och snabbt ansluta sig till Ottawakonventionen. Vidare anser parlamentet att EU bör fortsätta att främja universaliseringen av Ottawakonventionen och andra relevanta konventioner, bland annat genom att inkludera frågan om åtgärder mot minor i sin politiska dialog och de avtal som ingås med tredjeländer.

11. Europaparlamentet beklagar djupt att antipersonella minor fortfarande används av rebelliska grupper, terroristgrupper och andra icke-statliga aktörer, och hänvisar i detta avseende till situationen i Colombia, där Farc anses vara den rebelliska grupp som använder mest antipersonella minor i världen.

Fallstudie – Afghanistan

12. Europaparlamentet konstaterar att en spridd och ohämmad användning av antipersonella minor under mer än tre decennier av konflikt innebär att Afghanistan är ett av världens mest förorenade länder, något som förvärras ytterligare genom talibanernas användning av improviserade sprängladdningar.

13. Europaparlamentet beklagar djupt att Afghanistan fortfarande har ett av de högsta dödstalen i världen, trots att minröjning har bedrivits i landet i mer än ett decennium av världens största och mest välfinansierade humanitära minröjningsprogram. Det är djupt oroande att över hälften av de 508 offren för antipersonella minor och andra explosiva lämningar mellan den 1 mars 2009 och den 1 mars 2010 var barn.

14. Europaparlamentet inser att de pågående konflikterna på många platser gör minröjningen oerhört riskfylld och att talibanerna har attackerat FN:s kontor och såväl lokal som internationell personal.

15. Europaparlamentet konstaterar att cirka 80 miljoner USD donerades av det internationella samfundet för åtgärder mot minor i Afghanistan under 2009 och att EU:s finansiella och tekniska bistånd på 89 miljoner euro sedan 2002 har bidragit till att antipersonella minor eliminerats på ett cirka 240 km² stort område i landet, vilket har lett till att denna mark kan utnyttjas ekonomiskt och att man kunnat återuppbygga egendom så att familjer kan återvända hem. Parlamentet betonar att man i högre grad bör fokusera på att hjälpa offren och ge utbildning i minrisker.

Torsdagen den 7 juli 2011

16. Europaparlamentet välkomnar att operationerna utförs praktiskt taget uteslutande av cirka 10 000 lokalt anställda med internationellt stöd, vilket stärker det lokala egenansvaret i processen.

17. Europaparlamentet uttrycker sin oro över den uppenbara oviljan från den afghanska regeringens sida att ta ansvar för åtgärderna mot minor på central och provinsial nivå.

Fallstudie – Angola

18. Europaparlamentet påpekar att 30 år av konflikt har medfört att Angola, liksom Afghanistan, är ett av de länder som är värst drabbade av antipersonella minor.

19. Europaparlamentet konstaterar att den nationella sektorsövergripande kommissionen för minröjning och humanitär hjälp (CNIDAH) är nu väl etablerad som en nationell myndighet för åtgärder mot minor, men att givarländerna har lite att säga till om och att regeringen har tillgång till sina egna omfattande finansiella resurser, framför allt från oljeintäkter.

20. Europaparlamentet känner djup oro över de många strukturella problem som lyfts fram i kommissionens utvärdering från 2009, till exempel det ineffektiva utnyttjandet av de 2,7 miljoner euro som lagts ut på 22 anställda inom CNIDAH. Parlamentet uppmanar EU att övervaka, kontrollera och utvärdera hur pengarna faktiskt används och se till att de anslagna medlen används på ett effektivt och riktat sätt för att uppnå vad som krävs, dvs. minröjd mark.

21. Europaparlamentet beklagar att omfattningen av hotet från antipersonella minor och explosiva lämningar efter krig fortfarande inte är känd med säkerhet trots genomförandet av en nationell undersökning 2007 och ett omfattande program för åtgärder mot minor, och att det med den nuvarande takten kommer att ta 100 år att röja hela landet. Parlamentet understryker det kraftiga behovet av att skapa en annan relation mellan regeringen och de internationella givarna, avsätta större nationella resurser åt problemet, införa bättre teknik för arealreduktion och öka den nationella minröjningskapaciteten så att mark kan frisläppas snabbare för produktiv användning.

Fallstudie - Bosnien

22. Europaparlamentet beklagar att Bosnien och Hercegovina, 16 år efter det att konflikten upphörde i området, fortfarande är kraftigt förorenat med antipersonella minor och explosiva lämningar efter krig, med cirka 11 000 minfält och uppskattningsvis 220 000 aktiva antipersonella minor och explosiva lämningar efter krig i hela landet, vilket utgör en allvarlig säkerhetsrisk och ett hinder för den ekonomiska och sociala utvecklingen.

23. Europaparlamentet konstaterar att åtgärderna mot minor fått en bättre ledning genom inrättandet av centrumet för åtgärder mot minor i Bosnien och Hercegovina, men beklagar att Bosnien och Hercegovina har halkat långt efter de mål om finansiering och minröjning som fastställs i landets begäran om förlängning enligt Ottawakonventionen.

24. Europaparlamentet inser att resursmobiliseringen innebär betydande utmaningar för regeringen och att strategin för åtgärder mot minor 2009–2019 ännu inte har antagits. Parlamentet beklagar att det regeringsorgan som ansvarar för åtgärder mot minor – kommissionen för minröjning – inte har träffat företrädarna för givarländerna som funnits i Sarajevo i flera år och att dess medlemmar inte har närvarat vid Ottawakonventionens internationella möten sedan den andra konferensen för översyn av konventionen 2009. Parlamentet uppmanar regeringen att ta på sig det fulla ansvaret för minröjningen och se till att den planeras och hanteras på ett strategiskt sätt.

Torsdagen den 7 juli 2011

25. Europaparlamentet gratulerar den Slovenienbaserade internationella fonden för stöd åt minröjning och hjälp åt landminornas offer (ITFD) för dess bidrag till åtgärderna mot minor i Bosnien och Hercegovina, och understryker behovet av att behålla fokuseringen på Bosnien och Hercegovina till dess problemet har lösts helt.

26. Europaparlamentet konstaterar att 33 ackrediterade minröjningsorganisationer är verksamma i Bosnien och Hercegovina men att militär personal kunde användas i större utsträckning.

27. Europaparlamentet berömmar Eufor Althea och dess instruktörer som har utbildat tusentals människor i minrisker, och uppmuntrar dem att fortsätta med sitt arbete.

Hjälp åt offren

28. Europaparlamentet inser att livsbetingelserna och utkomstmöjligheterna för de som drabbats av antipersonella minor och andra explosiva lämningar av krig försämras för all framtid, att de flesta av dem är civila – ofta bland de fattigaste i några av världens fattigaste länder – och att de kommer att behöva mycket specialiserat och kontinuerligt medicinskt och socialt stöd under många år, även om det inte skulle tillkomma några nya offer.

29. Europaparlamentet välkomnar att antalet offer minskats kraftigt genom åtgärderna mot minor men beklagar att civilpersoner utgjorde 70 procent av alla offer under 2009. Parlamentet beklagar framför allt den stora andelen barn bland offren.

30. Europaparlamentet beklagar att de överlevande och deras organisationer deltog i genomförandet av hjälpen åt offren i mindre än hälften av de drabbade länderna och håller med om att de överlevandes synpunkter och rättigheter måste respekteras fullt ut. Parlamentet uppmanar det internationella samfundet och EU att kraftigt öka den andel av finansieringen som kan utnyttjas för hjälp åt offren, dock inte på bekostnad av minröjningen.

Framsteg inom tekniken för detektering och kartläggning av minor

31. Europaparlamentet inser att lokalbefolkningen i mindrabbad områden har bäst kunskaper om var ett minhot föreligger.

32. Europaparlamentet konstaterar att framsteg visserligen har gjorts inom mindetekteringsteknik och utbildning men att snabba, pålitliga och kostnadseffektiva lösningar fortfarande är svåra att hitta och att tekniker där man använder manuella sonder fortfarande är vanligt förekommande. Parlamentet konstaterar att FN:s internationella standarder för minröjning (IMAS) har haft stor betydelse för att förbättra minröjningsarbetets säkerhet och effektivitet genom att fastställa standarder och ge vägledning, samt att FN:s minröjningstjänst har haft en viktig roll när det gäller att samordna minröjningsarbetet.

33. Europaparlamentet konstaterar att skraddarsydda metoder baserade på en kombination av ett antal olika tekniska lösningar för att undvika nya skador och utföra minröjningsarbetet med minsta möjliga miljöpåverkan erbjuder de bästa möjligheterna att göra tekniska framsteg inom detektering.

34. Europaparlamentet inser att värdet av en korrekt genomförd kartläggning är helt beroende av den efterföljande rapporteringens noggrannhet och effektivitet och att givarna måste vara säkra på att deras finansiering av sådana aktiviteter utnyttjas väl.

Torsdagen den 7 juli 2011

35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att avsätta ytterligare forskningsmedel åt teknik för kartläggning och detektering av minor, i nära samarbete med internationella partner som är specialiserade på detta område, och att utnyttja de medel som finns att tillgå genom det sjunde ramprogrammet och området för säkerhetsforskning.

Mot ett slut på hotet från antipersonella minor

36. Europaparlamentet oroas över att vissa av de länder som lider av hotet från antipersonella minor litar för mycket på internationellt finansiellt stöd för åtgärder mot minor och inte satsar tillräckligt mycket av sina egna resurser i fråga om personal eller inkomster. Parlamentet uppmanar EU att se till att de drabbade länderna engagerar sig mer och att påminna dessa länder om deras ansvar. Parlamentet kräver i synnerhet att situationen i Angola ska granskas för att man ska kunna mobilisera ett större nationellt bidrag.

37. Europaparlamentet oroas över att resurser för "minröjning" avleds till områden där det finns ett litet hot mot människor eller den ekonomiska utvecklingen, eller där man upplever ett hot som inte finns i verkligheten, till nackdel för fokuseringen på områden där det finns ett starkt hot mot människors liv. Parlamentet uppmanar till ökade insatser för att förbättra verksamhetens planering och ledning och noggrannare inledande kartläggning och rapportering av misstänkta områden.

38. Europaparlamentet uttrycker sin oro över den bristfälliga säkerheten och kontrollen vid militära förråd som innehåller vapen och explosivt krigsmateriel, t.ex. landminor, i synnerhet i länder där revolt och oro råder.

39. Europaparlamentet anser att det internationella samfundet bör inrikta sin uppmärksamhet på de länder som har minst förmåga att hjälpa sig själva, och på minröjning och hjälp åt offren, samt att syftet bör vara att snabbare övergå till en situation där länderna kan förklaras fria från minor som hotar mänskligt liv och ekonomisk utveckling.

40. Europaparlamentet uppmanar givarna att se till att finansieringens inriktning, övervakning och utvärdering blir effektivare.

41. Europaparlamentet anser att insatserna bör koncentreras till att skapa och utveckla större lokal kapacitet, vilket kan inkludera att lokal personal får strukturerad och fackmässig specialutbildning eller att man i högre grad utnyttjar militära enheter som fått utbildning i humanitär minröjning i ett läge när konflikterna har upphört.

42. Europaparlamentet uppmanar till förbättrad nationell planering där man utnyttjar bästa praxis och till ökad internationell samordning av åtgärder mot minor som tydligare inriktas på resurser till prioriterade områden, samtidigt som man bibehåller förenklade byråkratiska strukturer.

43. Europaparlamentet beklagar att det inte finns någon tillförlitlig sammanställning över det nuvarande antalet offer för antipersonella minor, explosiva lämningar efter krig och improviserade sprängladdningar, och uppmanar till en grundlig analys som en hjälp för att rikta in resurserna effektivare med större hänsyn till offrens och deras familjers behov.

44. Europaparlamentet beklagar att EU sedan den särskilda budgetrubriken togs bort 2007 inte har förfogat över något instrument som är flexibelt och inriktat på flera olika länder och som kan reagera konsekvent på prioriteringar i samband med åtgärderna mot minor samt att EU:s totala finansiering av åtgärder mot minor rent kvantitativt har minskat. Parlamentet kräver därför att man återgår till en mer riktad strategi med en enda budgetrubrik under ett enda ansvarigt direktorat för att signalera styrkan i EU:s fortsatta engagemang för åtgärder mot minor. Denna strategi måste ta hänsyn till de enskilda ländernas särskilda behov, i enlighet med strategidokumentet för de olika länderna, samtidigt som den måste ta hänsyn till att förekomsten av landminor har blivit en strukturfråga i vissa länder och därmed en fråga för EU:s utvecklingspolitik.

Torsdagen den 7 juli 2011

45. Europaparlamentet beklagar att varken det exceptionella stödet (artikel 3) eller den långsiktiga komponenten (artikel 4) i stabilitetsinstrumentet hittills har använts för att finansiera minröjningsprogram.

46. Europaparlamentet understryker att åtgärder mot minor kan lämna betydande bidrag till avrustning, demobilisering och återuppbyggnad efter konflikter, inte minst genom att tillhandahålla mycket respekterade utbildningar och arbetstillfällen åt tidigare stridande.

47. Europaparlamentet uppmanar givarna att standardisera sina metoder för att bevaka och utvärdera kostnadseffektiviteten hos åtgärderna mot minor så att de blir öppnare för jämförelser och granskning, per land och inom ramen för stödgruppen för åtgärder mot minor (MASG) för att identifiera och sprida bästa praxis.

48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att uppdatera sina riktlinjer för Europeiska gemenskapens åtgärder mot minor 2008–2013 så att de återspeglar de föreslagna ändringarna i den institutionella arkitekturen och finansieringsstrukturen, medger en snabbare och flexiblare spridning av medel och ger tydliga instruktioner om hur man får tillgång till finansiering genom att fokusera på de viktigaste prioriteringarna och bästa praxis. Parlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta "stödpaket" som gör det möjligt för de mest behövande länderna att uppfylla sina skyldigheter enligt Ottawakonventionen och att göra en korrekt kontroll och utvärdering av finansieringens effektivitet.

49. Europaparlamentet betonar att minröjningsåtgärder bör vara en obligatorisk del av strategierna för de länder där man vet att minor förekommer och/eller lagras.

50. Europaparlamentet är övertygat om att en värld fri från hoten från antipersonella minor mot liv, försörjning och ekonomisk utveckling är en realistisk möjlighet inom överskådlig tid under förutsättning att man förbättrar den internationella samordningen och prioriteringen, rutinerna för ledning, kartläggning, minröjning, övervakning och rapportering samt utnyttjar tillgängliga medel på ett bättre sätt.

*

* *

51. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och medlemsstaternas regeringar, Europeiska utrikestjänsten och kommissionen, FN, Förenta staternas president och kongress, regeringarna i de värst mindrabbad länderna och internationella icke-statliga organisationer.

Demokratiska republiken Kongo – massvåldtakterna i provinsen Sydkivu

P7_TA(2011)0340

Europaparlamentets resolution av den 7 juli 2011 om Demokratiska republiken Kongo – massvåldtakterna i provinsen Sydkivu

(2013/C 33 E/23)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av sina tidigare resolutioner om Demokratiska republiken Kongo,

— med beaktande av Cotonouavtalet, som undertecknades i juni 2000,

Torsdagen den 7 juli 2011

- med beaktande av EU:s riktlinjer om våld mot kvinnor och bekämpning av alla former av diskriminering mot dem,
- med beaktande av Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen, antagen 1998, särskilt artiklarna 7 och 8, i vilka det slås fast att våldtäkt, sexuellt slaveri, påtvingad prostitution, påtvingat havandeskap, påtvingad sterilisering eller varje annan form av sexuellt våld är brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser som är att likställa med en form av tortyr och en allvarlig krigsförbrytelse, vare sig den förövats systematiskt eller inte under interna eller internationella konflikter,
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolutioner 1325 (2000) och 1820 (2008) om kvinnor, fred och säkerhet och FN:s säkerhetsråds resolution 1888 (2009) om sexuellt våld mot kvinnor och barn i samband med väpnade konflikter,
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolution 1925 (2010), som fastställer mandatet för FN:s uppdrag i Demokratiska republiken Kongo (Monusco),
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolution 1991 av den 28 juni 2011, som förlänger Monuscos mandat,
- med beaktande av uttalandet den 23 juni 2011 av Margot Wallström, FN:s generalsekretariats särskilda representant för sexuellt våld i väpnade konflikter,
- med beaktande av slutkommunikén från det sjätte regionala sammanträdet för den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen i Yaoundé i Kamerun den 28–29 april 2011,
- med beaktande av den lag mot sexuellt våld som antogs av Demokratiska republikens parlament 2006 och som syftar till att påskynda åtal vid våldtäkt och införa hårdare straff,
- med beaktande av artikel 122.5 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Den 10–12 juni 2011 utsattes 170 personer för våldtäkt och fysiskt våld i byarna Nakiele och Abala i provinsen Sydkivu. Medlemmar ur den väpnade grupp som var ansvarig för övergreppen hade redan i januari 2011 varit inblandade i massvåldtäkter, gripanden och plundringar i samma region.
 - B. Säkerheten i Sydkivu är alltfjänt ytterst bräcklig, och oroligheterna i de östra delarna av Demokratiska republiken Kongo har lett till otaliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna och krigsförbrytelser – bland annat sexuellt våld mot kvinnor, massvåldtäkter och andra former av tortyr, massaker på civila och omfattande rekrytering av barnsoldater – där förövarna är väpnade rebellgrupper samt regeringens armé- och polisstyrkor.
 - C. Våldtäkt är ett vapen som stridande parter i krig använder för att skrämja, bestraffa och kontrollera sina offer och har blivit ohyggligt vanligt i de östra delarna av Demokratiska republiken Kongo sedan de militära operationerna inleddes 2009. Grymheterna mot kvinnor handlar om våldtäkt, gruppvåldtäkt, sexuellt slaveri och mord och för med sig betydande konsekvenser, som att kvinnorna bryts ned fysiskt och psykiskt.
 - D. Den 29 juni 2011 beslutade FN:s säkerhetsråd att förlänga FN-uppdraget i Demokratiska republiken Kongo (Monusco) med ytterligare ett år. Uppdraget har mandat att ta till alla medel som krävs för att skydda civilbefolkningen mot kränkningar av internationell humanitär rätt och de mänskliga rättigheterna.

Torsdagen den 7 juli 2011

- E. Det finns ingen infrastruktur att tala om för våldtäktsoffren, som saknar möjlighet till adekvat stöd och läkarvård. Kvinnor blir överfallna med berätt mod på öppen gata och förlorar till följd av det ofta sin ställning i samhället och blir oförmögna att ta hand om sina barn. Dessutom löper de stor risk att smittas av aids. Den enda akutsjukvård som står att finna ges av de många frivilligorganisationer som verkar på fältet. Deras samordning och möjligheter att nå ut till offren kan emellertid inte längre garanteras.
- F. Demokratiska republiken Kongo oförmåga att lagföra egna armémedlemmar och väpnade grupper för brott mot folkrätten har gynnat en kultur av straffrihet. Demokratiska republiken Kongo saknar tillräckliga humanitära, tekniska och finansiella resurser för att utföra sina uppgifter i landets östra provinser och skydda befolkningen.
- G. Lagen om sexuellt våld, som antogs av Demokratiska republiken Kongo parlament 2006, tillämpas i mycket begränsad omfattning.
- H. Medierna har en mycket viktig funktion att fylla för att hålla mobiliseringen på en hög nivå och väcka allmänhetens uppmärksamhet.
1. Europaparlamentet fördömer skarpt massvåldtäkterna, det sexuella våldet och de andra brott mot de mänskliga rättigheterna som begicks den 10–12 juni 2011 i regionen Sydkivu. Parlamentet delar lidandet och smärtan med alla offer för det sexuella våld och särskilt de massvåldtäkter som begåtts vid upprepade tillfällen i de östra delarna av Demokratiska republiken Kongo under de senaste fyra åren.
 2. Europaparlamentet uppmanar Demokratiska republiken Kongo regering att betrakta kampen mot massvåldtäkter och sexuellt våld mot kvinnor som en nationell prioritering.
 3. Europaparlamentet välkomnar FN:s beslut att utreda händelserna, och kräver att dessa brott blir föremål för omedelbara, oberoende och opartiska utredningar som är förenliga med internationella normer. Parlamentet beklagar att krigsförbrytare alljämt innehar höga befälsbefattningar. Parlamentet efterlyser effektiva och omedelbara åtgärder för att garantera offrens och vittnenas säkerhet under och efter utredningarna.
 4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och Demokratiska republiken Kongo att se över landsstrategidokumentet för Demokratiska republiken Kongo och dess nationella vägledande program inom den tionde europeiska utvecklingsfonden (2008–2013) för att göra frågan om massvåldtäkter och sexuellt våld mot kvinnor till en nationell prioritering i kampen mot straffrihet.
 5. Europaparlamentet oroar sig över att sexuellt våld riskerar att trivialiseras. Parlamentet understryker att det ankommer på Demokratiska republiken Kongo regering att garantera säkerheten inom landets territorium och skydda civilbefolkningen. Parlamentet erinrar president Kabila om att han personligen förbundit sig att föra en nolltoleranspolitik mot sexuellt våld, att lagföra förövare av krigsförbrytelser och brott mot mänskligheten som begåtts i landet och att samarbeta med Internationella brottmålsdomstolen och med länderna i regionen.
 6. Europaparlamentet hyllar insatserna av de frivilligorganisationer som hjälper offer för våldtäkter och krigsförbrytelser, särskilt den läkarvård som ges av vissa sjukhus, exempelvis Panzisykhuset i Bukavu. Parlamentet understryker att flertalet offer för sexuellt våld inte får den medicinska, sociala eller juridiska hjälp de behöver. Parlamentet föreslår att Demokratiska republiken Kongo regering utarbetar ett heltäckande program för stöd och återintegrering i samhället och på arbetsmarknaden för offren. Vidare uppmanas kommissionen att frigöra ytterligare medel i kampen mot sexuellt våld och att verka för inrättandet av boenden för offer för sexuellt våld i känsliga områden. Parlamentet föreslår att det genomförs ett pilotprojekt för att förbättra sjukvården till offer för sexuellt våld i Demokratiska republiken Kongo.

Torsdagen den 7 juli 2011

7. Europaparlamentet oroar sig över att Subcluster GBV, som skulle samordna de humanitära insatserna mot sexuellt våld, lades ned för ett och ett halvt år sedan på grund av att FN:s befolkningsfond, UNFPA, inte kunde tillhandahålla det ledarskap som krävdes. Parlamentet kräver därför att systemet för humanitär samordning på fältet omarbetas.
8. Europaparlamentet uttrycker sin oro över att Monusco inte lyckats utnyttja sitt mandat och sina insatsregler mer aktivt för att erbjuda skydd mot massvåldtäkterna, inklusive de övergrepp som dess egna styrkor gjort sig skyldiga till. Parlamentet är emellertid helt på det klara med att Monusco behövs för att bereda tillträde åt humanitära insatser. Parlamentet vidhåller att Monuscos mandat och insatsregler måste genomföras med beslutsamhet för att befolkningens säkerhet ska kunna garanteras på ett effektivare sätt. Parlamentet välkomnar beslutet att förlänga uppdragets mandat till den 30 juni 2012.
9. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att stödja verksamheten inom uppdragen Eusec RD et Eupol RD. Parlamentet begär att frågor om bekämpande av sexuellt våld integreras fullt ut i de gemensamma säkerhets- och försvarsinsatserna.
10. Europaparlamentet är fortsatt djupt oroad över dagens humanitära situation i Demokratiska republiken Kongo och underfinansieringen i regionen, som beror på att vissa bilaterala givare dragit ner finansieringen. Parlamentet beklagar djupt att de beviljade medlen i dagsläget endast når fram till ett fåtal offer, och uppmanar kommissionen att behålla den finansiering som anslagits för humanitärt bistånd i de östra delarna av Demokratiska republiken Kongo.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram lagstiftningsförslag om konfliktmineraler – som ger bränsle åt kriget och massvåldtäkterna i Demokratiska republiken Kongo – i syfte att bekämpa straffrihet, och att som förebild använda den amerikanska Dodd Franck-lagen (särskilt avsnitt 1502), som innehåller nya informationskrav på produkter som framställts med hjälp av konfliktmineraler.
12. Europaparlamentet konstaterar att planen för att lösa konflikten i Sydkivu med företrädesvis militära medel framstår som ett misslyckande. Parlamentet anser att det krävs en politisk lösning på konflikten och beklagar världssamfundets bristande mod. Nu är det dags att gå längre än att bara fördöma det som skett, och parlamentet anser att Demokratiska republiken Kongos regering, EU och FN måste ta sitt ansvar och vidta konkreta åtgärder för att sätta stopp för grymheterna. Om ingenting händer kommer de humanitära aktörerna att tvingas stanna kvar länge på fältet.
13. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, kommissionens vice ordförande/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Afrikanska unionen, de nationella regeringarna i regionen kring de stora sjöarna, presidenten, premiärministern och parlamentet i Demokratiska republiken Kongo, FN:s generalsekreterare, FN:s särskilda representant för sexuellt våld i väpnade konflikter, FN:s säkerhetsråd och FN:s råd för mänskliga rättigheter.

Indonesien, inklusive angrepp på minoriteter

P7_TA(2011)0341

Europaparlamentets resolution av den 7 juli 2011 om Indonesien, inklusive angrepp på minoriteter

(2013/C 33 E/24)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av sin resolution av den 16 december 2010 om den årliga rapporten om de mänskliga rättigheterna i världen 2009 och EU:s politik på området ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0489.

Torsdagen den 7 juli 2011

- med beaktande av att Indonesien invalts i FN:s råd för de mänskliga rättigheterna i maj 2011, samt av att medlemmarna av detta råd är skyldiga att iakttä de högst ställda normerna för främjande och skydd av de mänskliga rättigheterna,
- med beaktande av att Indonesien under 2011 innehar ordförandeskapet i Asean och av Aseans stadga som trädde i kraft den 15 december 2008 samt av att det den 23 oktober 2009 inrättats en mellanstatlig Asean-kommission för de mänskliga rättigheterna,
- med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter som Indonesien ratificerade 2006,
- med beaktande av kapitel 29 i Indonesiens statsförfattning där religionsfriheten garanteras,
- med beaktande av artiklarna 156 och 156a i Indonesiens strafflag med deras förbud mot hädelse, avvikelser från den rena läran och religionskränkning,
- med beaktande av presidentförordningen nr 1/PNPS/1965 om förhindrande av hädelse och missbruk av religioner,
- med beaktande av EU:s uttalande av den 8 februari 2011 om att ahmadier i provinsen Banten nyligen utsatts för angrepp och dödade,
- med beaktande av partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan EU och Indonesien och den första omgången i dialogen om de mänskliga rättigheterna som hölls inom ramen för detta i juni 2010 i Jakarta,
- med beaktande av artikel 122.5 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Indonesien är världens största huvudsakligen muslimska nation och dess tradition av åsiktsmångfald, kulturell harmoni, religionsfrihet och social rättvisa har inskrivits i den nationella ideologin "Pancasila".
 - B. Antalet angrepp på religiösa minoriteter har avsevärt ökat, framför allt mot ahmadier som själva anser sig vara muslimer, men också mot kristna, buddister och framstegsvänliga organisationer inom det civila samhället.
 - C. Efter förbudet mot att sprida ahmadiyahmuslimernas lära 2008 har Indonesiens minister för religionsfrågor upprepade gånger efterlyst ett totalförbud mot ahmadiyahmuslimernas samfund, något som redan införts av de tre provinserna Västra Java, Södra Sulawesi och Västra Sumatra. Den 6 februari 2011 gick en folkmassa på minst 1 500 personer till angrepp mot 20 ahmadiyahmuslimer i Cikeusik i provinsen Banten, varvid tre av de angripna dödade och flera andra skadades allvarligt, vilket föranledde en förkastelse och ett krav på utredning av det inträffade från Indonesiens presidents sida.
 - D. Efter detta angrepp inträffade det den 8 februari 2011 att hundratals människor satte eld på tre kyrkor och angrep en präst i staden Temanggung i centrala Java efter att en kristen person som anklagats för att ha förolämpat islam dömts till fem års fängelse, i stället för att, som angriparna förväntat sig, blivit dömd till döden. Gemenskapen av kristna kyrkor i Indonesien har registrerat 430 angrepp på kristna kyrkor under de gångna sex åren.
 - E. Över 150 personer har redan arresterats eller frihetsberövats med stöd av artiklarna 156 och 156a i Indonesiens strafflag. Det finns belägg för att de lokala stadgandena mot hädelse, avvikelser från den rena läran och religionskränkning utnyttjas av extremister för att slå ned på religionsfriheten och hetsa till motsättningar och våld mellan grupperna i samhället.

Torsdagen den 7 juli 2011

- F. Den 19 april 2010 fastställde Indonesiens författningsdomstol lagarna mot hädelse och avvikelse från den rena läran och avslog begäran om att de skulle upphävas, en begäran som inlämnats av fyra framstående islamska lärda och minst sju indonesiska organisationer för det civila samhället och de mänskliga rättigheterna samt fått stöd av minst 40 andra organisationer.
- G. I trovärdiga rapporter från den nationella kommissionen för de mänskliga rättigheterna berättas det att medlemmar av Indonesiens säkerhetsstyrkor brutit mot de mänskliga rättigheterna, bland annat genom tortyr och annan misshandel och onödigt och överdrivet bruk av maktmedel, framför allt i Papua och på Moluckerna. Det är sällan som de ansvariga ställs till svars inför en oavhängig domstol.
1. Europaparlamentet välkomnar det gemensamma uttalandet av den 24 maj 2011 från presidenten, representanhusets talman, talmannen för de regionala företrädarnas råd, talmannen för folkets rådgivande församling, presidenterna för högsta domstolen och författningsdomstolen och andra ledande tjänstemän som velat att "Pancasila" ska vidmakthållas och åsiktsmångfalden skyddas.
 2. Europaparlamentet understryker vilka framsteg Indonesien under de senaste åren gjort för att genomföra demokrati och rättsstatliga förhållanden och fäster stort avseende vid att harmoniska förbindelser mellan Europeiska unionen ska få kvarstå samt fördjupas under många år framöver, såsom det framgår av partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan EU och Indonesien.
 3. Europaparlamentet hälsar med tillfredsställelse de utfästelser som gjorts av Indonesien innan landet valdes in i FN:s råd för de mänskliga rättigheterna den 20 maj 2011, bland annat i form av att ratificera alla viktigare internationella instrument för mänskliga rättigheter, framför allt den internationella konventionen om skydd av alla människor mot påtvingade försvinnanden.
 4. Europaparlamentet uttrycker sin allvarliga oro över våldet mot religiösa minoriteter, framför allt ahmadiyahmuslimer, kristna, bahaier och buddister. Parlamentet oroar sig över att brotten mot religionsfriheten undergräver de mänskliga rättigheter som garanteras i Indonesiens statsförfattning och innefattar förbud mot diskriminering samt yttrandefrihet, åsiktsfrihet och frihet att hålla fredliga sammankomster.
 5. Europaparlamentet uppmanar Indonesiens regering, framför allt ministern för religionsfrågor, och Indonesiens rättsväsen, att garantera att rättsstatliga förhållanden råder och vidmakthålls och att de som utövar våld och hat i religionens namn ställs inför rätta.
 6. Europaparlamentet uttrycker djup oro över de lokala stadgandena mot hädelse, avvikelse från den rena läran och religionskränkning, som lämnar utrymme för missbruk, samt det gemensamma ministeriebeslutet från 2008 med förbud mot att sprida ahmadiyahmuslimernas lära och uppmanar de indonesiska myndigheterna att upphäva eller se över dem.
 7. Europaparlamentet hälsar med tillfredsställelse det arbete som gjorts av det civila samhället i Indonesien, bland annat muslimer, kristna och konfessionslösa tankesmedjor, människorättsorganisationer samt organisationer mot extremism, för att främja åsiktsmångfald, religionsfrihet, harmoni mellan religionerna och mänskliga rättigheter.
 8. Europaparlamentet uppmanar med kraft Indonesiens regering att följa rekommendationerna från FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter och framför allt att inbjuda FN:s särskilde rapportör för religions- och trosfrihet att besöka landet.
 9. Europaparlamentet välkomnar den undersökning som gjorts av de blodiga angreppen på ahmadiyahmuslimer i västra Java i februari 2011, vilken lett till att regionala och provinsiella polischefer bytts ut, nio poliser åtalats för tjänstefel och 14 andra ställts inför rätta för de brott som begåtts, och efterlyser en oberoende övervakning av rättegångarna mot de åtalade för att verkligen alla berörda parter ska vederfaras rättvisa.

Torsdagen den 7 juli 2011

10. Europaparlamentet uppmanar de indonesiska myndigheterna att undersöka anklagelser om brott mot de mänskliga rättigheterna som begåtts av medlemmar av säkerhetsstyrkorna och lagföra dem som befunnits ansvariga, också personer i befälsställning.

11. Europaparlamentet vill att alla samvetsfångar som arresterats och åtalats enbart för att de deltagit i fredliga politiska protester omedelbart och villkorslöst ska försättas på fri fot, eftersom detta strider mot andan i den särskilda självstyrelselagen från 2001 där papuaner, molucker och andra etniska och religiösa minoriteter garanteras rätt att uttrycka sin kulturella identitet.

12. Europaparlamentet uppmanar EU:s delegation och medlemsstaternas diplomatiska beskickningar att fortsätta sin noggranna övervakning av situationen för de mänskliga rättigheterna, framför allt i känsliga regioner och Papua, Moluckerna och Aceh.

13. Europaparlamentet påpekar vikten av att de mänskliga rättigheterna tas med som en dimension i den politiska dialogen inom ramen för partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan EU och Indonesien, varvid tyngdpunkten särskilt ska vila på religionsfrihet och respekt för minoriteter.

14. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att stödja det civila samhället i Indonesien samt landets människorättsorganisationer, som aktivt främjar demokrati, tolerans och fredlig samexistens mellan olika etniska och religiösa grupper.

15. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Indonesiens regering och parlament, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, Aseans mellanstatliga kommission för mänskliga rättigheter och FN:s råd för de mänskliga rättigheterna.

Indien, särskilt dödsdomen mot Davender Pal Singh

P7_TA(2011)0342

Europaparlamentets resolution av den 7 juli 2011 om Indien, särskilt dödsdomen mot Davender Pal Singh

(2013/C 33 E/25)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Förenta nationernas generalförsamlings resolution 63/168 som efterlyser ett genomförande av resolution 62/149 av 18 december 2007 som utfärdades av generalförsamlingen 2007, där 106 länder röstade för ett världsomfattande moratorium mot dödsstraff och avrättningar, 34 länder lade ner sina röster och endast 46 länder röstade mot,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution 65/206 av den 21 december 2010 om ett moratorium mot tillämpning av dödsstraffet,
- med beaktande av EU:s riktlinjer om dödsstraffet,
- med beaktande av sin resolution av den 27 september 2007 om ett allmänt moratorium för dödsstraff ⁽¹⁾,
- med beaktande av samarbetsavtalet från 1994 mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Indien,

⁽¹⁾ EUT C 219E, 28.8.2008, s. 306.

Torsdagen den 7 juli 2011

- med beaktande av den tematiska dialogen mellan EU och Indien om mänskliga rättigheter,
- med beaktande av artikel 2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av sin resolution av 7 oktober 2010 om världsdagen mot dödsstraffet ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 122.5 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Fram till maj 2011 har avrättningar skett i endast nio länder, vilket är ett klart tecken på ett allt större globalt erkännande av att dödsstraffet är grymt och omänskligt till sin natur.
 - B. Indien har inte tillämpat dödsstraffet sedan 2004.
 - C. Tillstånd har utfärdats för avrättningen av de två fångarna.
 - D. Indiens president Pratibha Patil har på inrikesministeriets rekommendation vägrat att se över de nådeansökningar som i enlighet med artikel 72 i den indiska författningen ingivits för Davinder Pal Singh Bhullar från Punjab och för Mahendra Nath Das från Assam.
 - E. Mahendra Nath Das dömdes till döden 1997, anklagad för mord. Alla rättsliga utvägar är uttömda och avrättningen av honom har av Gauhati High Court i Assam (nord-östra Indien) skjutits upp till den 21 juli 2011, då den indiska regeringen försökt vinna tid för sitt svar till domstolen.
 - F. Davinder Pal Singh Bhullar dömdes till döden den 29 augusti 2001 efter att ha funnits skyldig till involvering i bombattentatet 1993 mot ungdomskongressens kontor i New Delhi.
 - G. Omständigheterna kring Davinder Pal Singh Bhullars återvändande till Indien från Tyskland och Mahendra Nath Das utdragna vistelse i dödszell väcker frågor.
 - H. När Indien presenterade sin kandidatur för medlemskap i rådet för mänskliga rättigheter inför valet den 20 maj 2011 skedde detta med en utfästelse om att upprätthålla högsta möjliga standarder när det gäller att främja och skydda mänskliga rättigheter.
 - 1. Europaparlamentet hyser allvarliga farhågor om att Indiens regering kommer att återinföra dödsstraffet efter ett *de facto* moratorium på sju år, och därigenom gå emot den världsomspännande tendensen att avskaffa dödsstraffet.
 - 2. Europaparlamentet upprepar sitt starka stöd för kravet från FN:s generalförsamling om införande av ett moratorium mot avrättningar, i syfte att avskaffa dödsstraffet.
 - 3. Europaparlamentet vädjar enträget till Indiens regering om att avstå från avrättningen av Davinder Pal Singh Bhullar och Mahendra Nath Das samt förvandla deras domar.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0351.

Torsdagen den 7 juli 2011

4. Europaparlamentet uppmanar de indiska myndigheterna att handlägga fallen Davinder Pal Singh Bhullar och Mahendra Nath Das på ett sätt som är särskilt transparent.

 5. Europaparlamentet uppmanar Indiens regering och parlament att anta lagstiftning genom vilken ett permanent moratorium mot avrättningar införs, med målet att avskaffa dödsstraffet inom en snar framtid.

 6. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Indiens president, regering och parlament, Indiens justitieminister, Indiens inrikesminister, FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, unionens höga representant för utrikes- och säkerhetspolitik, kommissionen och medlemsstaternas regeringar och parlament.
-

Tisdagen den 5 juli 2011

III

(Förberedande akter)

EUROPAPARLAMENTET

**Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: Odense
Staalskibsværft/Danmark**

P7_TA(2011)0300

Europaparlamentets resolution av den 5 juli 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/025 DK/Odense Staalskibsværft från Danmark) (KOM(2011)0251 – C7-0114/2011 – 2011/2093(BUD))

(2013/C 33 E/26)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till parlamentet och rådet (KOM(2011)0251 – C7-0114/2011),
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning⁽¹⁾, särskilt punkt 28,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter⁽²⁾ (fonden),
- med beaktande av skrivelsen från utskottet för sysselsättning och sociala frågor,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0234/2011), och av följande skäl:
 - A. Europeiska unionen har inrättat lagstiftningsinstrument och budgetinstrument för att ge kompletterande stöd till arbetstagare som blivit arbetslösa till följd av de genomgripande strukturförändringar som skett inom världshandeln och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
 - B. Tillämpningsområdet för fonden har utvidgats, och från och med den 1 maj 2009 är det möjligt att söka stöd för åtgärder som riktas till arbetstagare som har blivit övertaliga som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.
 - C. Unionens ekonomiska stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda bör vara dynamiskt och ges så snabbt och effektivt som möjligt, i enlighet med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande, som antogs vid förlikningsmötet den 17 juli 2008, och med vederbörlig hänsyn till bestämmelserna i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 när det gäller antagandet av beslut om utnyttjande av fonden.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tisdagen den 5 juli 2011

- D. Danmark har ansökt om ekonomiskt bidrag från fonden till följd av 1 356 uppsägningar (varav 950 berörs av stödåtgärder) i företaget Odense Staalskibsværft som är verksamt inom varvssektorn i Odense kommun i region Syddanmark.
- E. Ansökan uppfyller kriterierna för berättigande till stöd som fastställs i förordningen om fonden.
1. Europaparlamentet uppmanar de berörda institutionerna att vidta de åtgärder som krävs för att förbättra förfaranden och budgethantering så att fonden snabbare ska kunna tas i anspråk. Parlamentet uppskattar i denna mening det förbättrade förfarande som infördes av kommissionen efter begäran från Europaparlamentet om att snabba på frigörandet av bidrag i syfte att inför budgetmyndigheten lägga fram kommissionens bedömning av berättigandet av en ansökan till fonden tillsammans med förslaget om utnyttjande av fonden. Parlamentet hoppas att ytterligare förbättringar i förfarandet kommer att göras inom ramen för kommande översyner av fonden och att större effektivitet, transparens och synlighet för fonden kommer att uppnås.
 2. Europaparlamentet erinrar om institutionernas åtagande att garantera ett smidigt och snabbt förfarande för antagandet av beslut om utnyttjande av fonden, i syfte att tillhandahålla ett tidsbegränsat och individuellt stöd av engångskaraktär för att hjälpa arbetstagare som har blivit övertaliga till följd av globaliseringen och den finansiella och ekonomiska krisen. Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter kan spela en viktig roll för att återintegrera uppsagda arbetstagare på arbetsmarknaden.
 3. Europaparlamentet betonar att det i enlighet med artikel 6 i förordningen om fonden bör säkerställas att fonden stöder återinträdet på arbetsmarknaden av enskilda arbetstagare som blivit övertaliga. Parlamentet erinrar om att stödet från fonden varken får ersätta åtgärder som åligger företagen enligt nationell lagstiftning eller kollektivavtal, eller åtgärder för omstrukturering av företag eller sektorer.
 4. Europaparlamentet konstaterar att den information som presenterats om det samordnade paketet med individanpassade tjänster som ska finansieras via fonden innehåller uppgifter om hur dessa tjänster kompletterar de åtgärder som finansieras genom strukturfonderna. Parlamentet upprepar sin begäran till kommissionen om att en jämförande analys av dessa uppgifter även ska presenteras i dess årsrapporter.
 5. Europaparlamentet välkomnar det faktum att budgeten för 2011, efter att parlamentet begärt detta upprepade gånger, för första gången visar betalningsbemyndiganden på 47 608 950 EUR för budgetpost 04 05 01 som avser fonden. Parlamentet påminner om att fonden skapades som ett separat särskilt instrument med egna mål och tidsfrister och därför den förtjänar ett målinriktat anslag, som innebär att man undviker överföringar från andra budgetposter, något som inträffade tidigare, och som kunde inverka negativt på uppfyllandet av de olika målen.
 6. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.
 7. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 8. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/025 DK/Odense Staalskibsværft från Danmark)

(Texten till denna bilaga återges inte här eftersom den motsvaras av den slutliga rättsakten, beslut 2011/468/EU.)

Tisdagen den 5 juli 2011

Utnyttjande av EU:s solidaritetsfond - Översvämningarna 2010 i Slovenien, Kroatien och Tjeckien

P7_TA(2011)0301

Europaparlamentets resolution av den 5 juli 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska unionens solidaritetsfond i enlighet med punkt 26 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (KOM(2011)0155 – C7-0081/2011 – 2011/2060(BUD))

(2013/C 33 E/27)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2011)0155 – C7-0081/2011),
 - med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾ (IIA av den 17 maj 2006), särskilt punkt 26,
 - med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2012/2002 av den 11 november 2002 om inrättande av Europeiska unionens solidaritetsfond ⁽²⁾,
 - med beaktande av Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande, som antogs vid medlingssammanträdet den 17 juli 2008, om EU:s solidaritetsfond,
 - med beaktande av en skrivelse från utskottet för regional utveckling,
 - med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0238/2011).
1. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.
 2. Europaparlamentet påminner om att det i punkt 26 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 föreskrivs att om det finns möjlighet att omfördela anslag under den rubrik där behovet av ytterligare medel uppstår, ska kommissionen beakta detta när vederbörligt förslag utformas.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 311, 14.11.2002, s. 3.

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om utnyttjande av Europeiska unionens solidaritetsfond i enlighet med punkt 26 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning

(Texten till denna bilaga återges inte här eftersom den motsvaras av den slutliga rättsakten, beslut 2011/535/EU.)

Tisdagen den 5 juli 2011

Förslag till ändringsbudget nr 2/2011: översvämningar 2010 i Slovenien, Kroatien och Tjeckien

P7_TA(2011)0302

Europaparlamentets resolution av den 5 juli 2011 om rådets ståndpunkt om förslaget till Europeiska unionens ändringsbudget nr 2/2011 för budgetåret 2011, avsnitt III – kommissionen (10522/2011 – C7-0137/2011 – 2011/2065(BUD))

(2013/C 33 E/28)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 314, och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 106a,
- med beaktande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 37 och 38,
- med beaktande av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2011, slutgiltigt antagen den 15 december 2010 ⁽²⁾,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽³⁾,
- med beaktande av det förslag till Europeiska unionens ändringsbudget nr 2/2011 för budgetåret 2011 som kommissionen lämnade in den 25 mars 2011 (KOM(2011)0154),
- med beaktande av den ståndpunkt om förslaget till ändringsbudget nr 2/2011 som rådet fastställde den 24 maj 2011 (10522/2011 – C7-0137/2011),
- med beaktande av artikel 75b i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0233/2011), och av följande skäl:
 - A. Förslaget till ändringsbudget nr 2/2011 till den allmänna budgeten för 2011 syftar till att ta EU:s solidaritetsfond (EUSF) i anspråk för ett belopp på 19,5 miljoner EUR i åtagande- och betalningsbemyndiganden efter omfattande regn i Slovenien, Kroatien och Tjeckien i augusti och september 2010.
 - B. Syftet med detta förslag till ändringsbudget är att formellt föra in denna budgetjustering i budgeten för 2011.
 - C. Enligt det gemensamma uttalandet om betalningsbemyndiganden som bifogades budgeten för budgetåret 2011 ska en ändringsbudget läggas fram om "bemyndigandena i budgeten för 2011 inte räcker för att täcka utgifterna".
 - D. Rådet har beslutat att omfördela budgetanslag från budgetposter enbart på grundval av låga genomförandegrader utan att ta hänsyn till att genomförandet av slutförandebudgetposter kräver ytterligare åtgärder när det gäller kontroller och att inte alla medlemsstater har vidtagit de åtgärder som krävs för att underlätta avslutandet.

⁽¹⁾ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Antagna texter från detta sammanträde, P7_TA(2010)0475.

⁽³⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

Tisdagen den 5 juli 2011

- E. Den negativa reserv som upprättades av rådet för förslaget till ändringsbudget nr 1/2011 är enbart pragmatisk och tillhandahåller inte en hållbar och finansiellt sund lösning för att ta itu med frågan om oförutsedda behov av betalningsbemyndiganden, såsom parlamentet påpekat ⁽¹⁾.
- F. Kommissionen har ännu inte presenterat någon lösning för att utnyttja den negativa reserven trots parlamentets resolution om förslaget till ändringsbudget nr 1/2011 liksom rådets uppmaning till kommissionen att lägga fram en sådan "så snart som möjligt".
- G. De betalningsbemyndiganden som fastställdes för Europeiska fonden för justering för globaliserings-effekter kommer sannolikt inte att täcka behoven för hela år 2011 och måste därför utökas.
- H. Genomförandet av betalningarna justerades nedåt i juni 2011 för flera viktiga energiprojekt främst på grund av operativa förseningar och dessa anslag kan användas för andra ändamål.
1. Europaparlamentet tar del av rådets ståndpunkt om förslaget till ändringsbudget nr 2/2011.
 2. Europaparlamentet anser att de omfördelningar som rådet föreslagit strider mot det gemensamma uttalandet om betalningsbemyndigandena, som det värdesätter och till vilket det känner sig förpliktat.
 3. Europaparlamentet beslutar att ändra rådets ståndpunkt om förslaget till ändringsbudget nr 2/2011 enligt nedan i syfte att
 - täcka de behov som följer av mobiliseringen av EUSF,
 - utnyttja den negativa reserven,
 - utöka betalningsbemyndigandena för Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution tillsammans med parlamentets ändring till rådet och kommissionen samt till de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ Europaparlamentets resolution av den 6 april 2011 om rådets ståndpunkt om förslaget till ändringsbudget nr 1/2011 (Antagna texter, P7_TA(2011)0128).

Ändringsförslag 1

AVSNITT III — KOMMISSIONEN

UTGIFTER — UTGIFTER

Siffror

Titel	Rubrik	Budget 2011		Parlamentets ståndpunkt nr 2/2011		Nytt belopp	
		Åtaganden	Betalningar	Åtaganden	Betalningar	Åtaganden	Betalningar
01	Ekonomi och finans	524 283 196	341 387 137			524 283 196	341 387 137
	40 01 40	40 929	40 929			40 929	40 929
02	Näringsliv	524 324 125	341 428 066			524 324 125	341 428 066
	40 01 40	1 055 561 122	1 209 465 022			1 055 561 122	1 209 465 022
		52 772	52 772			52 772	52 772
03	Konkurrens	1 055 613 894	1 209 517 794			1 055 613 894	1 209 517 794
	40 01 40	93 403 671	93 403 671			93 403 671	93 403 671
		56 917	56 917			56 917	56 917
04	Sysselsättning och socialpolitik	93 460 588	93 460 588		50 000 000	93 460 588	93 460 588
	40 01 40, 40 02 41	11 398 325 662	9 163 443 236			11 398 325 662	9 213 443 236
		44 335	44 335			44 335	44 335
05	Jordbruk och landsbygdens utveckling	11 398 369 997	9 163 487 571			11 398 369 997	9 213 487 571
	40 01 40, 40 02 40	57 292 184 763	55 269 004 060			57 292 184 763	55 269 004 060
		74 532	74 532			74 532	74 532
06	Transport och rörlighet	57 292 259 295	55 269 078 592			57 292 259 295	55 269 078 592
	40 01 40	1 546 683 351	1 141 803 775			1 546 683 351	1 141 803 775
		25 609	25 609			25 609	25 609
07	Miljö och klimatpolitik	1 546 708 960	1 141 829 384			1 546 708 960	1 141 829 384
	40 01 40, 40 02 41	470 550 540	390 290 122			470 550 540	390 290 122
		44 853	44 853			44 853	44 853
		470 595 393	390 334 975			470 595 393	390 334 975

Tisdagen den 5 juli 2011

C 33 E/212

SV

Europeiska unionens officiella tidning

5.2.2013

Titel	Rubrik	Budget 2011		Parlamentets ståndpunkt nr 2/2011		Nytt belopp	
		Åtaganden	Betalningar	Åtaganden	Betalningar	Åtaganden	Betalningar
08	Forskning	5 334 630 545	4 117 083 880			5 334 630 545	4 117 083 880
	40 01 40	6 884	6 884			6 884	6 884
		5 334 637 429	4 117 090 764			5 334 637 429	4 117 090 764
09	Informationssamhälle och medier	1 538 552 441	1 334 275 234			1 538 552 441	1 334 275 234
	40 01 40, 40 02 41	29 384	29 384			29 384	29 384
		1 538 581 825	1 334 304 618			1 538 581 825	1 334 304 618
10	Direkt forskning	394 978 000	396 209 233			394 978 000	396 209 233
11	Havsfrågor och fiske	948 592 229	719 026 792			948 592 229	719 026 792
	40 01 40, 40 02 41	52 021 983	52 021 983			52 021 983	52 021 983
		1 000 614 212	771 048 775			1 000 614 212	771 048 775
12	Den inre marknaden	94 868 629	93 358 064			94 868 629	93 358 064
	40 01 40, 40 02 41	35 305	35 305			35 305	35 305
		94 903 934	93 393 369			94 903 934	93 393 369
13	Regionalpolitik	40 565 228 265	33 499 601 033	19 546 647	19 546 647	40 584 774 912	33 519 147 680
	40 01 40	43 816	43 816			43 816	43 816
		40 565 272 081	33 499 644 849			40 584 818 728	33 519 191 496
14	Beskattning och tullunion	142 229 539	114 783 765			142 229 539	114 783 765
	40 01 40	32 492	32 492			32 492	32 492
		142 262 031	114 816 257			142 262 031	114 816 257
15	Utbildning och kultur	2 428 691 266	1 996 401 080			2 428 691 266	1 996 401 080
	40 01 40	38 857	38 857			38 857	38 857
		2 428 730 123	1 996 439 937			2 428 730 123	1 996 439 937
16	Kommunikation	273 374 552	253 374 552			273 374 552	253 374 552
	40 01 40	46 111	46 111			46 111	46 111
		273 420 663	253 420 663			273 420 663	253 420 663
17	Hälsa och konsumentskydd	692 021 626	596 046 062			692 021 626	596 046 062
	40 01 40	57 583	57 583			57 583	57 583
		692 079 209	596 103 645			692 079 209	596 103 645

Tisdagen den 5 juli 2011

Titel	Rubrik	Budget 2011		Parlamentets ståndpunkt nr 2/2011		Nytt belopp	
		Åtaganden	Betalningar	Åtaganden	Betalningar	Åtaganden	Betalningar
18	Ett område med frihet, säkerhet och rättvisa	1 193 910 768	871 707 680			1 193 910 768	871 707 680
	40 01 40, 40 02 41	16 479 335	13 005 028			16 479 335	13 005 028
		1 210 390 103	884 712 708			1 210 390 103	884 712 708
19	Yttre förbindelser	4 270 665 587	3 378 255 172			4 270 665 587	3 378 255 172
	40 01 40, 40 02 41	44 005 106	6 441 836			44 005 106	6 441 836
		4 314 670 693	3 384 697 008			4 314 670 693	3 384 697 008
20	Handel	105 067 905	104 422 321			105 067 905	104 422 321
	40 01 40	34 787	34 787			34 787	34 787
		105 102 692	104 457 108			105 102 692	104 457 108
21	Utvecklingssamarbete och förbindelser med AVS-länderna	1 433 111 933	1 392 926 690			1 433 111 933	1 392 926 690
	40 01 40, 40 02 41	109 058 175	86 736 049			109 058 175	86 736 049
		1 542 170 108	1 479 662 739			1 542 170 108	1 479 662 739
22	Utvidgning	1 123 357 217	1 012 513 363			1 123 357 217	1 012 513 363
	40 01 40	17 764	17 764			17 764	17 764
		1 123 374 981	1 012 531 127			1 123 374 981	1 012 531 127
23	Humanitärt bistånd	878 195 432	838 516 019			878 195 432	838 516 019
	40 01 40	14 878	14 878			14 878	14 878
		878 210 310	838 530 897			878 210 310	838 530 897
24	Bedrägeribekämpning.	81 749 000	74 805 171			81 749 000	74 805 171
25	Kommissionens politiska samordning och juridiska rådgivning	190 812 414	190 812 414			190 812 414	190 812 414
	40 01 40	565 027	565 027			565 027	565 027
		191 377 441	191 377 441			191 377 441	191 377 441
26	Kommissionens administration	1 018 708 135	1 017 153 328			1 018 708 135	1 017 153 328
	40 01 40, 40 02 41	78 381	78 381			78 381	78 381
		1 018 786 516	1 017 231 709			1 018 786 516	1 017 231 709

Titel	Rubrik	Budget 2011		Parlamentets ståndpunkt nr 2/2011		Nytt belopp	
		Åtaganden	Betalningar	Åtaganden	Betalningar	Åtaganden	Betalningar
27	Budget	69 440 094	69 440 094			69 440 094	69 440 094
	40 01 40	30 939	30 939			30 939	30 939
28	Revision	69 471 033	69 471 033			69 471 033	69 471 033
	40 01 40	11 399 202	11 399 202			11 399 202	11 399 202
		7 105	7 105			7 105	7 105
29	Statistik	11 406 307	11 406 307			11 406 307	11 406 307
	40 01 40	145 143 085	124 373 319			145 143 085	124 373 319
		47 443	47 443			47 443	47 443
30	Pensioner och därmed sammanhängande utgifter	145 190 528	124 420 762			145 190 528	124 420 762
		1 278 009 000	1 278 009 000			1 278 009 000	1 278 009 000
31	Språktjänster	392 908 762	392 908 762			392 908 762	392 908 762
	40 01 40	236 399	236 399			236 399	236 399
32	Energi	393 145 161	393 145 161			393 145 161	393 145 161
	40 01 40, 40 02 41	699 617 012	1 535 110 306		- 251 935 540	699 617 012	1 283 174 766
		41 299	41 299			41 299	41 299
40	Reserver	699 658 311	1 535 151 605			699 658 311	1 283 216 065
		977 129 000	77 520 404		182 388 893	977 129 000	259 909 297
	Totalt	138 440 114 943	122 938 920 666	19 546 647		138 459 661 590	122 938 920 666
	40 01 40, 40 02 40, 40 02 41	223 269 000	159 909 297			223 269 000	159 909 297
		138 663 383 943	123 098 829 963			138 682 930 590	123 098 829 963

AVDELNING 04 — SYSSELSÄTTNING OCH SOCIALPOLITIK

Siffror

Kapitel	Rubrik	BR	Budget 2011		Parlamentets ståndpunkt nr 2/2011		Nytt belopp	
			Åtaganden	Betalningar	Åtaganden	Betalningar	Åtaganden	Betalningar
04 01	Administrativa utgifter för politikområdet sysselsättning och socialpolitik		95 925 690	95 925 690			95 925 690	95 925 690
	40 01 40		44 335	44 335			44 335	44 335

Tisdagen den 5 juli 2011

Kapitel	Rubrik	BR	Budget 2011		Parlamentets ståndpunkt nr 2/2011		Nytt belopp	
			Åtaganden	Betalningar	Åtaganden	Betalningar	Åtaganden	Betalningar
04 02	Europeiska socialfonden	1	95 970 025	95 970 025			95 970 025	95 970 025
04 03	Arbeta i Europa – social dialog och rörlighet	1	10 963 813 972	8 743 950 522			10 963 813 972	8 743 950 522
04 04	Sysselsättning, social solidaritet och jämställdhet		79 130 000	64 266 181			79 130 000	64 266 181
04 05	Europeiska fonden för justering för globaliserings-effekter	1	157 056 000	151 704 616			157 056 000	151 704 616
04 06	Instrumentet för stöd inför anslutningen – Utveckling av mänskliga resurser	4	p.m.	47 608 950		50 000 000	p.m.	97 608 950
	Avdelning 04 — Totalt		102 400 000	59 987 277			102 400 000	59 987 277
	40 01 40, 40 02 41		11 398 325 662	9 163 443 236		50 000 000	11 398 325 662	9 213 443 236
			44 335	44 335			44 335	44 335
			11 398 369 997	9 163 487 571			11 398 369 997	9 213 487 571

KAPITEL 04 05 — EUROPEISKA FONDEN FÖR JUSTERING FÖR GLOBALISERINGSEFFEKTER

Siffror

Avdelning Kapitel Artikel Punkt	Rubrik	BR	Budget 2011		Parlamentets ståndpunkt nr 2/2011		Nytt belopp	
			Åtaganden	Betalningar	Åtaganden	Betalningar	Åtaganden	Betalningar
04 05	Europeiska fonden för justering för globaliserings-effekter							
04 05 01	Europeiska fonden för justering för globaliserings-effekter	1.1	p.m.	47 608 950		50 000 000	p.m.	97 608 950
	Kapitel 04 05 — Totalt		p.m.	47 608 950		50 000 000	p.m.	97 608 950

Tisdagen den 5 juli 2011

Artikel 04 05 01 — Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter*Siffror*

Budget 2011		Parlamentets ständpunkt nr 2/2011		Nytt belopp	
Åtaganden	Betalningar	Åtaganden	Betalningar	Åtaganden	Betalningar
p.m.	47 608 950		50 000 000	p.m.	97 608 950

Anmärkningar

Detta anslag är avsett att täcka Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter, så att unionen ska kunna ge tillfälligt och riktat stöd till arbetstagare som blivit arbetslösa till följd av genomgripande strukturförändringar inom världshandeln på grund av globaliseringen, om denna arbetslöshet har betydande negativa konsekvenser för den regionala eller lokala ekonomin. För ansökningar som lämnas in före den 31 december 2011 får det också användas för stöd till arbetstagare som blivit arbetslösa som ett direkt resultat av den globala ekonomiska krisen.

Högst 500 000 000 EUR per år ska kunna utbetalas ur fonden.

Syftet med denna reserv är i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 att ge ytterligare tillfälligt stöd till arbetstagare som drabbats till följd av genomgripande strukturförändringar i världshandeln och att hjälpa dem att finna ett nytt arbete.

Åtgärder som vidtas inom ramen för Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter bör komplettera åtgärder som vidtas via Europeiska socialfonden utan att skapa dubbla strukturer.

Metoderna för att föra in anslag i denna reserv och för att ta ut medel från fonden anges i punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 och i artikel 12 i förordning (EG) nr 1927/2006.

Rättslig grund

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (EUT L 406, 30.12.2006, s. 1).

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 546/2009 av den 18 juni 2009 om ändring av förordning (EG) nr 1927/2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (EUT L 167, 29.6.2009, s. 26).

Referensrättsakter

Interinstitutionellt avtal av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (EUT C 139, 14.6.2006, s. 1).

AVDELNING 13 — REGIONALPOLITIK

Siffror

Kapitel	Rubrik	BR	Budget 2011		Parlamentets ståndpunkt nr 2/2011		Nytt belopp	
			Åtaganden	Betalningar	Åtaganden	Betalningar	Åtaganden	Betalningar
13 01	Administrativa utgifter för politikområdet regionalpolitik		88 430 098	88 430 098			88 430 098	88 430 098
	40 01 40		43 816	43 816			43 816	43 816
			88 473 914	88 473 914			88 473 914	88 473 914
13 03	Europeiska regionala utvecklingsfonden och annan regional verksamhet	1	28 742 233 077	25 165 081 196			28 742 233 077	25 165 081 196
13 04	Sammanhållningsfonden	1	11 073 646 193	7 625 295 593			11 073 646 193	7 625 295 593
13 05	Föranslutningsverksamhet med anknytning till strukturpolitiken		478 530 004	438 405 253			478 530 004	438 405 253
13 06	Solidaritetsfonden		182 388 893	182 388 893	19 546 647	19 546 647	201 935 540	201 935 540
	Avdelning 13 — Totalt		40 565 228 265	33 499 601 033	19 546 647	19 546 647	40 584 774 912	33 519 147 680
	40 01 40		43 816	43 816			43 816	43 816
			40 565 272 081	33 499 644 849			40 584 818 728	33 519 191 496

KAPITEL 13 06 — SOLIDARITETSFONDEN

Siffror

Avdelning Kapitel Artikel Punkt	Rubrik	BR	Budget 2011		Parlamentets ståndpunkt nr 2/2011		Nytt belopp	
			Åtaganden	Betalningar	Åtaganden	Betalningar	Åtaganden	Betalningar
13 06	Solidaritetsfonden							
13 06 01	Europeiska unionens solidaritetsfond — Medlemsstater	3.2	178 562 910	178 562 910	18 371 576	18 371 576	196 934 486	196 934 486
13 06 02	Europeiska unionens solidaritetsfond — Stater som förhandlar om anslutning	4	3 825 983	3 825 983	1 175 071	1 175 071	5 001 054	5 001 054
	Kapitel 13 06 — Totalt		182 388 893	182 388 893	19 546 647	19 546 647	201 935 540	201 935 540

Tisdagen den 5 juli 2011

Artikel 13 06 01 — Europeiska unionens solidaritetsfond – Medlemsstater*Siffror*

Budget 2011		Parlamentets ståndpunkt nr 2/2011		Nytt belopp	
Åtaganden	Betalningar	Åtaganden	Betalningar	Åtaganden	Betalningar
178 562 910	178 562 910	18 371 576	18 371 576	196 934 486	196 934 486

Anmärkningar

Denna artikel är avsedd att täcka anslag som beviljats från unionens solidaritetsfond vid naturkatastrofer i medlemsstaterna.

Beslut om tilldelning av anslaget ska fattas i en ändringsbudget vars enda syfte är att mobilisera Europeiska unionens solidaritetsfond.

Rättslig grund

Rådets förordning (EG) nr 2012/2002 av den 11 november 2002 om inrättande av Europeiska unionens solidaritetsfond (EGT L 311, 14.11.2002, s. 3).

Referensrättsakter

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning, framlagt av kommissionen den 6 april 2005, om inrättande av Europeiska unionens solidaritetsfond (KOM(2005)0108 slutlig).

Interinstitutionellt avtal av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (EUT C 139, 14.6.2006, s. 1).

Artikel 13 06 02 — Europeiska unionens solidaritetsfond — Stater som förhandlar om anslutning*Siffror*

Budget 2011		Parlamentets ståndpunkt nr 2/2011		Nytt belopp	
Åtaganden	Betalningar	Åtaganden	Betalningar	Åtaganden	Betalningar
3 825 983	3 825 983	1 175 071	1 175 071	5 001 054	5 001 054

Anmärkningar

Denna artikel är avsedd att täcka vad som följer av utnyttjandet av Europeiska unionens solidaritetsfond vid naturkatastrofer i länder som förhandlar om anslutning med unionen.

Beslut om tilldelning av anslaget ska fattas i en ändringsbudget vars enda syfte är att mobilisera Europeiska unionens solidaritetsfond.

Rättslig grund

Rådets förordning (EG) nr 2012/2002 av den 11 november 2002 om inrättande av Europeiska unionens solidaritetsfond (EGT L 311, 14.11.2002, s. 3).

Tisdagen den 5 juli 2011

Referensrättsakter

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning, framlagt av kommissionen den 6 april 2005, om inrättande av Europeiska unionens solidaritetsfond (KOM(2005)0108 slutlig).

Interinstitutionellt avtal av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (EUT C 139, 14.6.2006, s. 1).

AVDELNING 32 — ENERGI

Siffror

Kapitel	Rubrik	BR	Budget 2011		Parlamentets ståndpunkt nr 2/2011		Nytt belopp	
			Åtaganden	Betalningar	Åtaganden	Betalningar	Åtaganden	Betalningar
32 01	Administrativa utgifter inom politikområdet energi		77 046 009	77 046 009			77 046 009	77 046 009
	40 01 40		41 299	41 299			41 299	41 299
			77 087 308	77 087 308			77 087 308	77 087 308
32 03	Transeuropeiska nät	1	24 150 000	20 471 848			24 150 000	20 471 848
32 04	Konventionella och förnybara energikällor		125 688 003	1 080 982 371		- 251 935 540	125 688 003	829 046 831
32 05	Kärnenergi	1	280 578 000	209 479 379			280 578 000	209 479 379
32 06	Forskning om energi	1	192 155 000	147 130 699			192 155 000	147 130 699
	Avdelning 32 — Totalt		699 617 012	1 535 110 306		- 251 935 540	699 617 012	1 283 174 766
	40 01 40, 40 02 41		41 299	41 299			41 299	41 299
			699 658 311	1 535 151 605			699 658 311	1 283 216 065

KAPITEL 32 04 — KONVENTIONELLA OCH FÖRNYBARA ENERGIKÄLLOR

Siffror

Avdelning Kapitel Artikel Punkt	Rubrik	BR	Budget 2011		Parlamentets ståndpunkt nr 2/2011		Nytt belopp	
			Åtaganden	Betalningar	Åtaganden	Betalningar	Åtaganden	Betalningar
32 04	Konventionella och förnybara energikällor							
32 04 01	<i>Slutförande av programmet Intelligent energi – Europa (2003–2006)</i>	1.1	—	4 570 459			—	4 570 459
32 04 02	<i>Slutförande av programmet Intelligent energi – Europa (2003–2006): internationellt samarbete – Coopers</i>	4	—	95 218			—	95 218
32 04 03	<i>Stödverksamhet till EU:s energipolitik och inre energimarknad</i>	1.1	3 000 000	3 332 626			3 000 000	3 332 626

Tisdagen den 5 juli 2011

Avdelning Kapitel Artikel Punkt	Rubrik	BR	Budget 2011		Parlamentets ståndpunkt nr 2/2011		Nytt belopp	
			Åtaganden	Betalningar	Åtaganden	Betalningar	Åtaganden	Betalningar
32 04 04	<i>Slutförande av energiramprogrammet (1999–2002) – Konventionella och förnybara energikällor</i>	1.1	—	p.m.			—	p.m.
32 04 05	<i>Europeisk strategisk plan för energiteknik (SET-plan)</i>	1.1	p.m.	p.m.			p.m.	p.m.
32 04 06	<i>Ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation— Programmet för intelligent energi – Europa</i>	1.1	114 499 000	39 039 339			114 499 000	39 039 339
32 04 07	<i>Pilotprojekt – Energitrygghet – Biobränslen</i>	1.1	p.m.	1 500 000			p.m.	1 500 000
32 04 08	<i>Pilotprojekt — Portplus — Plan för hållbar energi för hamnar</i>	1.1	p.m.	p.m.			p.m.	p.m.
32 04 09	<i>Förberedande åtgärd — Investeringsfond för förnybar energi och bioraffinering av avfall och restprodukter</i>	1.1	p.m.	p.m.			p.m.	p.m.
32 04 10	<i>Europeiska byrån för samarbete mellan nationella energitillsynsmyndigheter</i>							
32 04 10 01	Europeiska byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter — Bidrag till avdelningarna 1 och 2	1.1	4 017 000	4 017 000			4 017 000	4 017 000
32 04 10 02	Europeiska byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter – Bidrag till avdelning 3	1.1	983 000	983 000			983 000	983 000
	<i>Artikel 32 04 10 —Delsumma</i>		5 000 000	5 000 000			5 000 000	5 000 000
32 04 11	<i>Energigemenskapen</i>	4	2 939 003	2 798 457			2 939 003	2 798 457
32 04 12	<i>Pilotprojekt – Europeiskt ramprogram för utveckling och utbyte av erfarenheter när det gäller hållbar stadsutveckling</i>	1.1	p.m.	300 000			p.m.	300 000
32 04 13	<i>Förberedande åtgärd – Europeiska öar för en gemensam energipolitik</i>	1.1	p.m.	500 000			p.m.	500 000
32 04 14	<i>Energiprojekt till stöd för ekonomisk återhämtning</i>							
32 04 14 01	Energiprojekt till stöd för ekonomisk återhämtning — Energinät	1.1	p.m.	732 955 589		– 251 935 540	p.m.	481 020 049
32 04 14 02	Energiprojekt till stöd för ekonomisk återhämtning — Avskiljning och lagring av koldioxid	1.1	p.m.	247 566 539			p.m.	247 566 539

Avdelning Kapitel Artikel Punkt	Rubrik	BR	Budget 2011		Parlamentets ståndpunkt nr 2/2011		Nytt belopp	
			Åtaganden	Betalningar	Åtaganden	Betalningar	Åtaganden	Betalningar
32 04 14 03	Energiprojekt till stöd för ekonomisk återhämtning — Europeiska nät för vindkraft till havs	1.1	p.m.	42 848 055			p.m.	42 848 055
32 04 14 04	Energiprojekt till stöd för ekonomisk återhämtning — Energieffektivitet och initiativ på området förnybar energi	1.1	p.m.	p.m.			p.m.	p.m.
	<i>Artikel 32 04 14 —Delsumma</i>		p.m.	1 023 370 183		- 251 935 540	p.m.	771 434 643
32 04 15	<i>Pilotprojekt avseende återvinning av avfall för pro- duktion av ren energi</i>	1.1	p.m.	p.m.			p.m.	p.m.
32 04 16	<i>Säkerheten i energiinstallationer och infrastruktur</i>	1.1	250 000	476 089			250 000	476 089
	Kapitel 32 04 — Totalt		125 688 003	1 080 982 371		- 251 935 540	125 688 003	829 046 831

Tisdagen den 5 juli 2011

Artikel 32 04 14 — Energiprojekt till stöd för ekonomisk återhämtning

Punkt 32 04 14 01 — Energiprojekt till stöd för ekonomisk återhämtning – Energinät

Siffror

Budget 2011		Parlamentets ståndpunkt nr 2/2011		Nytt belopp	
Åtaganden	Betalningar	Åtaganden	Betalningar	Åtaganden	Betalningar
p.m.	732 955 589		– 251 935 540	p.m.	481 020 049

*Anmärkningar**Tidigare punkt 06 04 14 01*

Detta anslag är avsett att täcka kostnader för de infrastrukturprojekt inom gas- och elsektorerna som har störst mervärde för unionen.

Syftet med anslaget är att anpassa och utveckla energinät av särskilt stor betydelse för gemenskapen till stöd för den inre energimarknaden, och att särskilt öka sammanlänkningskapacitet, trygghet och diversifiering när det gäller försörjningen samt undanröja miljörelaterade, tekniska och finansiella hinder. Särskilt unionsstöd behövs för att intensifiera utvecklingen och påskynda utbyggnaden av energinät, i synnerhet om utbudet av försörjningsvägar och försörjningskällor inte är diversifierat.

Anslaget bör också bidra till anslutning och integration av förnybara energikällor samt stärkt ekonomisk och social sammanhållning med mindre gynnade regioner och öregioner inom unionen.

Detta anslag ska finansiera den andra fasen av den ekonomiska återhämtningsplanen i enlighet med vad budgetmyndighetens två grenar kom överens om den 2 april 2009. Finansieringen måste godkännas av budgetmyndigheten och ska tillgängliggöras på det sätt som föreskrivs i punkterna 21, 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006, utan att detta påverkar anslagen för de program som godkänts inom ramen för medbeslutandeförfarandet och Europaparlamentets prioriteringar.

Om det i kommissionens årliga rapport till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av den ekonomiska återhämtningsplanen fastställs allvarliga risker vid genomförandet av prioriterade projekt, ska kommissionen rekommendera åtgärder för att avhjälpa dessa risker och, där så är lämpligt och förenligt med den ekonomiska återhämtningsplanen, lämna ytterligare förslag på sådana projekt som redan omnämns i förordning (EG) nr 663/2009.

Rättslig grund

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 663/2009 av den 13 juli 2009 om inrättande av ett program för hjälp till ekonomisk återhämtning genom finansiellt stöd från gemenskapen till projekt på energiområdet (EUT L 200, 31.7.2009, s. 31).

AVDELNING 40 — RESERVER

Siffror

Kapitel	Rubrik	BR	Budget 2011		Parlamentets ståndpunkt nr 2/2011		Nytt belopp	
			Åtaganden	Betalningar	Åtaganden	Betalningar	Åtaganden	Betalningar
40 01	Reserver för administrativa utgifter	5	1 834 000	1 834 000			1 834 000	1 834 000
40 02	Reserver för åtgärdsanslag		975 295 000	258 075 297			975 295 000	258 075 297
40 03	Negativ reserv		p.m.	- 182 388 893		182 388 893	p.m.	p.m.
Avdelning 40 — Totalt			977 129 000	77 520 404		182 388 893	977 129 000	259 909 297

KAPITEL 40 03 — NEGATIV RESERV

Siffror

Avdelning Kapitel Artikel Punkt	Rubrik	BR	Budget 2011		Parlamentets ståndpunkt nr 2/2011		Nytt belopp	
			Åtaganden	Betalningar	Åtaganden	Betalningar	Åtaganden	Betalningar
40 03	Negativ reserv	3.2						
40 03 01	Negativ reserv (Rubrik 3b: Medborgarskap)		p.m.	- 178 562 910		178 562 910	p.m.	p.m.
40 03 02	Negativ reserv (Rubrik 4: EU som global partner)		4	p.m.	- 3 825 983		3 825 983	p.m.
Kapitel 40 03 — Totalt			p.m.	- 182 388 893		182 388 893	p.m.	p.m.

Tisdagen den 5 juli 2011

Artikel 40 03 01 — Negativ reserv (Rubrik 3b: Medborgarskap)*Siffror*

Budget 2011		Parlamentets ståndpunkt nr 2/2011		Nytt belopp	
Åtaganden	Betalningar	Åtaganden	Betalningar	Åtaganden	Betalningar
p.m.	- 178 562 910		178 562 910	p.m.	p.m.

*Anmärkningar**Ny artikel*

Denna artikel avser att täcka betalningsbemyndiganden på EUR 178 562 910 som införts under artikel 13 06 01 – Europeiska unionens solidaritetsfond – Medlemsstater.

Principen om en negativ reserv föreskrivs i artikel 44 i budgetförordningen. Denna reserv ska utnyttjas före budgetårets slut genom överföring enligt det förfarande som anges i artiklarna 23 och 24 i budgetförordningen.

Rättslig grund

Rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EUT L 248, 16.9.2002, s. 1).

Artikel 40 03 02 — Negativ reserv (Rubrik 4: EU som global partner)*Siffror*

Budget 2011		Parlamentets ståndpunkt nr 2/2011		Nytt belopp	
Åtaganden	Betalningar	Åtaganden	Betalningar	Åtaganden	Betalningar
p.m.	- 3 825 983		3 825 983	p.m.	p.m.

*Anmärkningar**Ny artikel*

Denna artikel avser att täcka betalningsbemyndiganden på EUR 3 825 983 som införts under artikel 13 06 02 – Europeiska unionens solidaritetsfond – Stater som förhandlar om anslutning.

Principen om en negativ reserv föreskrivs i artikel 44 i budgetförordningen. Denna reserv ska utnyttjas före budgetårets slut genom överföring enligt det förfarande som anges i artiklarna 23 och 24 i budgetförordningen.

Rättslig grund

Rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EUT L 248, 16.9.2002, s. 1).

Tisdagen den 5 juli 2011

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: Företaget LM Glasfiber/Danmark

P7_TA(2011)0303

Europaparlamentets resolution av den 5 juli 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/022 DK/LM Glasfiber från Danmark) (KOM(2011)0258 – C7-0112/2011 – 2011/2092(BUD))

(2013/C 33 E/29)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till parlamentet och rådet (KOM(2011)0258 – C7-0112/2011),
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 28,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾ (fonden),
- med beaktande av skrivelsen från utskottet för sysselsättning och sociala frågor,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0235/2011), och av följande skäl:
 - A. Europeiska unionen har inrättat lagstiftningsinstrument och budgetinstrument för att ge kompletterande stöd till arbetstagare som blivit arbetslösa till följd av de genomgripande strukturförändringar som skett inom världshandeln och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
 - B. Tillämpningsområdet för fonden har utvidgats, och från och med den 1 maj 2009 är det möjligt att söka stöd för åtgärder som riktas till arbetstagare som har blivit övertaliga som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.
 - C. Unionens ekonomiska stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda bör vara dynamiskt och ges så snabbt och effektivt som möjligt, i enlighet med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande, som antogs vid förlikningsmötet den 17 juli 2008, och med vederbörlig hänsyn till bestämmelserna i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 när det gäller antagandet av beslut om utnyttjande av fonden.
 - D. Danmark har ansökt om ekonomiskt bidrag från fonden till följd av 1 650 uppsägningar (varav 825 berörs av stödåtgärder) i företaget LM Glasfiber som är verksam inom sektorn Nace rev 2 huvudgrupp 28 (tillverkning av maskiner och utrustning) i tre kommuner i södra Danmark (region Syddanmark).

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tisdagen den 5 juli 2011

- E. Ansökan uppfyller kriterierna för berättigande till stöd som fastställs i förordningen om fonden.
1. Europaparlamentet uppmanar de berörda institutionerna att vidta de åtgärder som krävs för att förbättra förfaranden och budgethantering så att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter snabbare ska kunna tas i anspråk. Parlamentet uppskattar i denna mening det förbättrade förfarande som infördes av kommissionen efter begäran från Europaparlamentet om att snabba på frigörandet av bidrag i syfte att inför budgetmyndigheten lägga fram kommissionens bedömning av berättigandet av en ansökan till fonden tillsammans med förslaget om utnyttjande av fonden. Parlamentet hoppas att ytterligare förbättringar i förfarandet kommer att göras inom ramen för kommande översyner av fonden och att större effektivitet, transparens och synlighet för fonden kommer att uppnås.
 2. Europaparlamentet erinrar om institutionernas åtagande att garantera ett smidigt och snabbt förfarande för antagandet av beslut om utnyttjande av fonden, i syfte att tillhandahålla ett tidsbegränsat och individuellt stöd av engångskaraktär för att hjälpa arbetstagare som har blivit övertaliga till följd av globaliseringen och den finansiella och ekonomiska krisen. Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter kan spela en viktig roll för att återintegrera uppsagda arbetstagare på arbetsmarknaden.
 3. Europaparlamentet betonar att det i enlighet med artikel 6 i förordningen om fonden bör säkerställas att fonden stöder återinträdet på arbetsmarknaden av enskilda arbetstagare som blivit övertaliga. Parlamentet erinrar om att stödet från fonden varken får ersätta åtgärder som åligger företagen enligt nationell lagstiftning eller kollektivavtal, eller åtgärder för omstrukturering av företag eller sektorer.
 4. Europaparlamentet konstaterar att den information som presenterats om det samordnade paketet med individanpassade tjänster som ska finansieras via fonden innehåller uppgifter om hur dessa tjänster kompletterar de åtgärder som finansieras genom strukturfonderna. Parlamentet upprepar sin begäran till kommissionen om att en jämförande analys av dessa uppgifter även ska presenteras i dess årsrapporter.
 5. Europaparlamentet välkomnar det faktum att budgeten för 2011, efter att parlamentet begärt detta upprepade gånger, för första gången visar betalningsbemyndiganden på 47 608 950 EUR för budgetpost 04 05 01 som avser fonden. Parlamentet påminner om att fonden skapades som ett separat särskilt instrument med egna mål och tidsfrister och den därför förtjänar ett målinriktat anslag, som innebär att man undviker överföringar från andra budgetposter, något som inträffade tidigare, och som kunde inverka negativt på uppfyllandet av de olika målen.
 6. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.
 7. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 8. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/022 DK/LM Glasfiber från Danmark)

(Texten till denna bilaga återges inte här eftersom den motsvaras av den slutliga rättsakten, beslut 2011/469/EU.)

Tisdagen den 5 juli 2011

Byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området med frihet, säkerhet och rättvisa *I**

P7_TA(2011)0304

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 5 juli 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området med frihet, säkerhet och rättvisa (KOM(2010)0093 – C7-0046/2009 – 2009/0089(COD))

(2013/C 33 E/30)

(Medbeslutandeförfarandet: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0093),
 - med beaktande av artikel 294.2 och artiklarna 74, 77.2 a och b, 78.2 e, 79.2 c, 82.1 d, 85.1, 87.2 a och 88.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0046/2009),
 - med beaktande av yttrandet från utskottet för rättsliga frågor över den föreslagna rättsliga grunden,
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av yttrandet från Europeiska datatillsynsmannen av den 7 december 2009 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 9 juni 2011 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artiklarna 55 och 37 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandena från budgetutskottet och budgetkontrollutskottet (A7-0241/2011).
1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.
 2. Europaparlamentet godkänner Europaparlamentets och rådets gemensamma förklaring som bifogas denna resolution.
 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

⁽¹⁾ EUT C 70, 19.3.2010, s. 13.

Tisdagen den 5 juli 2011

P7_TC1-COD(2009)0089

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 5 juli 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om inrättande av en europeisk byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området med frihet, säkerhet och rättvisa

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 1077/2011.)

BILAGA TILL FÖRSLAGET TILL LAGSTIFTNINGSRESOLUTION

Utkast till gemensamt uttalande från Europaparlamentet och rådet

Europaparlamentet och rådet erkänner de särskilda omständigheterna som ligger bakom de specifika arrangemangen om byråns säte och enheter och det faktum att det inte föregriper slutsatserna av företrädarna för medlemsstaterna, församlade i rådet, på stats- eller regeringschefsnivå av den 13 december 2003 ⁽¹⁾, i synnerhet vad gäller det företräde som ska ges medlemsstaterna som har anslutit till EU 2004 och 2007 i fördelningen av säten för kontor och myndigheter som ska inrättas i framtiden.

⁽¹⁾ Se 05381/2004, s. 27.

Produkter som kan komma att omfattas av befrielse från eller nedsättning av sjö tull *

P7_TA(2011)0305

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 5 juli 2011 om förslaget till rådets beslut om ändring av beslut 2004/162/EG när det gäller produkter som kan komma att omfattas av befrielse från eller nedsättning av sjö tull (KOM(2010)0749 – C7-0022/2011 – 2010/0359(CNS))

(2013/C 33 E/31)

(Särskilt lagstiftningsförfarande – samråd)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(2010)0749),
- med beaktande av artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilken Europaparlamentet har hörts av rådet (C7-0022/2011),
- med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling (A7-0199/2011).

1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag.
2. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.

Tisdagen den 5 juli 2011

3. Rådet uppmanas att höra parlamentet på nytt om rådet har för avsikt att väsentligt ändra den text som parlamentet har godkänt.
4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

Förslag till ändringsbudget nr 3/2011: överskott från budgetåret 2010

P7_TA(2011)0308

Europaparlamentets resolution av den 5 juli 2011 om rådets ståndpunkt om förslaget till Europeiska unionens ändringsbudget nr 3/2011 för budgetåret 2011, avsnitt III – Kommissionen (11630/2011 – C7-0166/2011 – 2011/2075(BUD))

(2013/C 33 E/32)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 310 och 314 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artikel 106a i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen,
- med beaktande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ⁽¹⁾, (budgetförordningen), särskilt artiklarna 15.3, 37 och 38,
- med beaktande av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2011, slutgiltigt antagen den 15 december 2010 ⁽²⁾,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽³⁾,
- med beaktande av det förslag till Europeiska unionens ändringsbudget nr 3/2011 för budgetåret 2011 som kommissionen lade fram den 15 april 2011 (KOM(2011)0219),
- med beaktande av rådets ståndpunkt om ändringsbudget nr 3/2011 som rådet antog den 16 juni 2011 (11630/2011 – C7-0166/2011),
- med beaktande av artiklarna 75b och 75e i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0254/2011), och av följande skäl:
 - A. Förslaget till ändringsbudget nr 3/2011 syftar till att i budgeten för 2011 införa överskottet från budgetåret 2010, vilket uppgår till 4 539 394 283 EUR.
 - B. Detta överskott består till största delen av ett positivt inkomstutfall på över 1,8 miljarder EUR och ett underutnyttjande av anslag på 2,72 miljarder EUR samt en positiv växelkurskillnad på 22,3 miljarder EUR.
 - C. Den största delen av inkomsterna (1,28 miljarder EUR av 1,8 miljarder EUR) kommer från dröjsmålsräntor och bötesbelopp.
 - D. Skillnaden mellan den genomröstade budgeten för 2011 (122,96 miljarder EUR) och de genomförda eller överförda anslagen (120,97 miljarder EUR) utgörs av annullerade anslag (740 miljoner EUR), huvudsakligen på grund av att förslaget till ändringsbudget nr 10/2010 inte antogs.

⁽¹⁾ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0475.

⁽³⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

Tisdagen den 5 juli 2011

- E. Det underutnyttjande beloppet på 2,72 miljarder EUR beror på otillräckligt genomförda program, underutnyttjande av oanvända reserver, underutnyttjande inom andra budgetavsnitt och underutnyttjande av anslag som fördes över från 2009 till 2010.
1. Europaparlamentet noterar förslaget till ändringsbudget nr 3/2011 som uteslutande handlar om införandet i budgeten av överskottet för 2010, i enlighet med artikel 15 i budgetförordningen.
 2. Europaparlamentet är fast övertygat om att inkomster från dröjsmålsräntor och bötesbelopp inte ska ses som ett överskott och därför inte bör dras av från medlemsstaternas bidrag (egna medel baserade på BNI).
 3. Europaparlamentet anser tvärtom att dessa inkomster, som kommer från tillämpningen av EU:s konkurrenspolitik, direkt bör gå tillbaka till och återinvesteras i EU-budgeten. Parlamentet avser att främja och försvara denna princip under de kommande förhandlingarna om de årliga och fleråriga budgetarna.
 4. Europaparlamentet godkänner dock rådets ståndpunkt om förslaget till ändringsbudget nr 3/2011 utan ändringar och uppdrar åt talmannen att förklara ändringsbudget nr 2/2011 slutgiltigt antagen samt att se till att den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen och de nationella parlamenten.

Tillämpning av konsumentskyddslagstiftningen ***I

P7_TA(2011)0309

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 5 juli 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen (KOM(2010)0791 – C7-0012/2011 – 2011/0001(COD))

(2013/C 33 E/33)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0791),
- med beaktande av artiklarna 294.2 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0012/2011),
- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 5 maj 2011 ⁽¹⁾,
- med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 22 juni 2011 att godkänna denna ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,

⁽¹⁾ Ännu ej offentliggjort i EUT.

Tisdagen den 5 juli 2011

— med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A7-0201/2011).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2011)0001

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 5 juli 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 954/2011.)

OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister ***I

P7_TA(2011)0310

Europaparlamentets ändringar antagna den 5 juli 2011 av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (KOM(2010)0484 – C7-0265/2010 – 2010/0250(COD)) ⁽¹⁾

(2013/C 33 E/34)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

[Ändr. 1 om inget annat anges]

PARLAMENTETS ÄNDRINGAR (*)

till kommissionens förslag

⁽¹⁾ Ärendet återförvisades till det ansvariga utskottet för ytterligare behandling enligt artikel 57.2 andra stycket i arbetsordningen (A7-0223/2011).

(*) Ändringar: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med fetkursiv stil och strykningar med symbolen ■.

Tisdagen den 5 juli 2011

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING
om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) På kommissionens begäran offentliggjordes den 25 februari 2009 en rapport av en grupp experter på hög nivå, med Jacques de Larosière som ordförande. I denna drogs slutsatsen att tillsynsramarna behövde stärkas, för att begränsa riskerna för och omfattningen av framtida finanskriser. Det rekommenderades också långtgående reformer av tillsynsstrukturen för unionens finanssektor, inklusive inrättandet av ett europeiskt system för finansiell tillsyn bestående av tre nya europeiska tillsynsmyndigheter: en vardera för värdepapperssektorn, för försäkrings- och tjänstepensionssektorn och för banksektorn samt inrättandet av en Europeisk systemrisknämnd.
- (2) I kommissionens meddelande av den 4 mars 2009 med titeln "Främja återhämtning i Europa" föreslogs att unionens regelverk för finansiella tjänster skulle stärkas. I sitt meddelande av den 3 juli 2009 om effektiva, säkra och solida derivatmarknader analyserade kommissionen derivatens roll i samband med finanskrisen och i sitt meddelande av den 20 oktober 2009 med titeln "Effektiva, säkra och solida derivatmarknader: förestående initiativ" angav den vilka åtgärder den avsåg att vidta för att begränsa riskerna med derivat.
- (3) Den 23 september 2009 antog kommissionen förslag till tre förordningar om inrättande av ett europeiskt system för finansiell tillsyn, inklusive inrättandet av tre europeiska tillsynsmyndigheter (ESA), för en konsekvent tillämpning av unionslagstiftningen och införande av gemensamma standarder och praxis av hög kvalitet för tillsyn och övervakning, nämligen Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 (EBA) ⁽³⁾, Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 (Eiopa) ⁽⁴⁾ och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 (Esma) ⁽⁵⁾. **Dessa myndigheter har en central roll att spela för att säkra finanssektorns stabilitet. Det är därför mycket viktigt att hela tiden säkerställa att utvecklingen av deras arbete får hög politisk prioritet och att de ges tillräckligt med resurser.**

⁽¹⁾ EUT C 54, 19.2.2011, s. 44.

⁽²⁾ EUT C 57, 23.2.2011, s. 1

⁽³⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 12.

⁽⁴⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 48.

⁽⁵⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 84.

Tisdagen den 5 juli 2011

- (4) OTC-derivat ("over-the-counter", OTC) är inte transparenta, eftersom de är privata kontrakt och alla uppgifter om dem vanligtvis bara är tillgängliga för kontraktsparterna. De skapar ett komplicerat nät av beroenden som kan göra det svårt att bedöma deras riskers natur och omfattning. Finanskrisen har visat att sådana egenskaper vid marknadsoro ökar osäkerheten och därmed innebär risker för den finansiella stabiliteten. I denna förordning skapas förutsättningar för att begränsa dessa risker och förbättra derivatkontrakts transparens.
- (5) På toppmötet i Pittsburgh den 26 september 2009 kom G20-ledarna överens om att alla standardiserade OTC-derivatkontrakt senast från slutet av 2012 ska clearas via centrala motparter och att OTC-derivatkontrakt ska inrapporteras till transaktionsregister. I juni 2010 i Toronto bekräftade G20-ledarna sitt åtagande och åtog sig även att påskynda genomförandet av kraftfulla åtgärder för att förbättra transparens och tillsyn på ett internationellt sett konsekvent och icke-diskriminerande sätt **i syfte att förbättra OTC-derivatmarknaderna och skapa kraftfullare verktyg för att kunna ställa företaget till svars för de risker de tar**. Kommissionen kommer att sträva efter att dessa åtaganden genomförs på ett liknande sätt av våra internationella partner.
- (6) I sina slutsatser av den 2 december 2009 var Europeiska rådet ense om det fanns ett behov av att väsentligt begränsa motpartsrisker och att det var viktigt att förbättra derivattransaktioners transparens, effektivitet och integritet. I Europaparlamentets resolution "Derivatmarknader: förestående initiativ" av den 15 juni 2010 efterlyses obligatorisk clearing och rapportering av OTC-derivat.
- (7) Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) bör inom förordningens tillämpningsområde verka för värnande av finansmarknadernas stabilitet i kritiska situationer och trygga av att nationella tillsynsmyndigheter konsekvent tillämpar unionens regler och löser inbördes tvister. Esma är också ålagd att utveckla bindande tekniska standarder för tillsyn och har en central roll vid auktorisation och övervakning av centrala motparter och transaktionsregister.
- (8) Enhetliga regler krävs för derivatkontrakt som anges i avsnitt C punkterna 4–10 i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument ⁽¹⁾.
- (8a) *I sitt meddelande av den 2 februari 2011 med titeln "Råvaror och marknader för basprodukter: att möta utmaningarna" identifierade kommissionen den ökade "finansialiseringen" av internationella råvarumarknader som en strategisk utmaning för unionens ekonomier. Kommissionen bekräftade behovet av mer transparens i handeln med råvaror och den potentiellt positiva effekten av positionslimiter i derivathandeln med råvaror. I syfte att uppnå en faktisk minskning av de osunt höga handelsvolymerna på råvarumarknaderna bör kommissionen i synnerhet bedöma effekterna av att endast låta fysiska handlare få tillträde till handel med råvaror på börser och därmed utestänga finansinstitut. I de kommande översynerna av direktiv 2004/39/EG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG av den 28 januari 2003 om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmisbruk) ⁽²⁾ bör kommissionen särskilt ta upp problemet med prisvolatilitet på livsmedels- och jordbruksmarknaderna och införa lämpliga krav för att förhindra systemrisker och manipulationer, inbegripet marginalkrav, positionslimiter och sanktionsmässiga återkrav av vinster.*

⁽¹⁾ EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 96, 12.4.2003, s. 16.

Tisdagen den 5 juli 2011

- (9) Stimulanser till ökad användning av centrala motparter har inte visat sig räcka för att se till att OTC-derivat faktiskt clearas. För de OTC-derivat som kan clearas krävs därför obligatoriska krav på clearing via centrala motparter.
- (10) Det är sannolikt att medlemsstater kommer att vidta skiljaktiga nationella åtgärder som kan skapa hinder för en smidigt fungerande inre marknad och vara till nackdel för marknadsaktörer och finansiell stabilitet. För att trygga ett starkt investerarskydd och åstadkomma likvärdiga konkurrensvillkor för marknadsaktörerna krävs det också att clearingkravet tillämpas enhetligt i unionen.
- (11) För att kunna se till att clearingkravet begränsar systemriskerna, krävs det ett förfarande där de derivatklasser som ska omfattas av kravet kartläggs. I förfarandet bör det beaktas att inte alla OTC-derivat som clearas via centrala motparter kan anses vara lämpade för obligatorisk clearing via sådana motparter.
- (12) I förordningen anges urvalskriterier för clearingkravet. På grund av sin centrala roll bör Esma, *efter att ha hört kommissionen och Europeiska systemrisknämnden, inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd* ⁽¹⁾ (ESRB), besluta om en derivatklass uppfyller urvalskriterierna, om clearingkravet bör tillämpas och från när clearingkravet ska gälla, och även vid behov eventuella genomförandestandarder för en "infasing". Ett successivt införande av clearingkravet skulle kunna ske i form av en andel av de godtagbara klasserna som måste clearas eller i form av de typer av marknadsaktörer som måste uppfylla clearingkravet. Bilateral clearing bör även i fortsättningen vara tillåten om de rättsliga förutsättningarna för clearing saknas för vissa derivatkontrakt inom en viss derivatklass, vilket kan vara fallet för säkerställda obligationer.
- (12a) Vid sitt beslut om huruvida en derivatklass ska bli föremål för clearingkravet bör Esma sträva efter att minska systemrisken och undvika systemåterverkningar. Detta innebär att bedömningen bland annat ska beakta faktorer som det framtida datum från vilket clearingkravet ska börja gälla, den relevanta derivatklassens kopplingar på marknaden, nivån på den kontraktsmässiga och ekonomiska standardiseringen av kontrakten, effekten på EU-företagens prestationer och konkurrenskraft på de globala marknaderna, de centrala motparternas operativa och riskrelaterade förmåga att hantera volymen och skyldigheterna enligt detta direktiv, nivån på avvecklingsrisk och motpartsrisk och kostnadseffekterna på den reala ekonomin, i synnerhet investeringar.
- (12b) Med tanke på valutamarknadens särdrag (daglig transaktionsvolym, valutarpar, vikten av transaktioner med tredjeländer, avvecklingsrisker som hanteras genom en befintlig solid mekanism) vore det påkallat med en lämplig ordning som framför allt skulle grundas på internationell konvergens och ömsesidigt erkännande av relevant infrastruktur.
- (12c) Vid utarbetandet av delegerade akter och tekniska standarder för genomförande bör särskild uppmärksamhet fästas vid de behov som institut för långsiktigt sparande har att erbjuda långsiktiga sparprodukter till konsumenterna. Därför bör denna förordning inte leda till alltför stora kostnader för institut för långsiktigt sparande. Ett av sätten att uppnå detta mål är en korrekt tillämpning av proportionalitetsprincipen.

⁽¹⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 1.

Tisdagen den 5 juli 2011

- (12d) *För institut för långsiktigt sparande bör statsobligationer och högkvalitativa företagsobligationer kunna ställas som säkerhet som ett alternativ till kontanter för att fungera som initial- och variationssäkerheter.*
- (13) För att ett OTC-derivat ska kunna clearas, krävs det att båda kontraktsparterna samtycker. Därför bör undantagen från kravet anges noga, eftersom de kan minska kravets effektivitet och fördelarna med clearing via centrala motparter samt leda till regelarbiterage bland vissa grupper av marknadsaktörer. **Kommissionen och Esma bör icke desto mindre se till att obligatoriska clearingarrangemang också skyddar investerare.**
- (13a) *Rent generellt bör kraven i denna förordning endast gälla framtida transaktioner. På så sätt blir en smidig övergång möjlig som förstärker stabiliteten i systemet samtidigt som behovet av senare justeringar minskas. I detta sammanhang bör clearing- och rapporteringskrav hanteras på olika sätt. Ett retroaktivt clearingkrav är knappast genomförbart av rättsliga skäl eftersom det skulle kräva ställande av säkerheter i efterhand, men detta gäller inte ett retroaktivt rapporteringskrav. I detta fall skulle ett retroaktivt rapporteringskrav kunna införas, på grundval av resultaten från en konsekvensanalys och med hjälp av regler som är skräddarsydda för olika derivatklasser, tekniska krav och återstående löptid.*
- (14) OTC-derivat som inte anses lämpade för clearing via centrala motparter är fortfarande förenade med motpartsrisiker och därför bör regler införas för att hantera dessa risker. Dessa regler bör bara vara tillämpliga på marknadsaktörer som omfattas av clearingkravet.
- (14a) *Det är viktigt att den med nödvändighet skilda behandlingen av icke-finansiella motparter i denna förordning förankras i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut ⁽¹⁾ och direktiv 2006/49/EG om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut ⁽²⁾. Motparter som inte är ålagda att cleara centralt bör inte bli föremål för högre kapitalkrav på grund av fortsatta bilaterala arrangemang.*
- (14b) *Kapitalkravet för finansiella motparter som handlar med OTC-derivat som clearas bilateralt och inte genom centrala clearingorganisationer bör kunna beräknas som en funktion av de potentiella förluster som är förknippade med obeståndsrisk, beräknad för varje motpart.*
- (15) Regler om clearing, rapporteringskrav respektive regler om riskbegränsningsteknik för derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart bör tillämpas på finansiella motparter, nämligen värdepappersföretag **med auktorisation** enligt direktiv 2004/39/EG, kreditinstitut **med auktorisation** enligt direktiv 2006/48/EG, försäkringsföretag med auktorisation enligt rådets direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring ⁽³⁾, försäkringsföretag **med auktorisation** enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring ⁽⁴⁾, återförsäkringsföretag **med auktorisation** enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG av den 16 november 2005 om återförsäkring ⁽⁵⁾, företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) **med auktorisation** enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar

⁽¹⁾ EUT L 177, 30.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 177, 30.6.2006, s. 201.

⁽³⁾ OJ L 228, 16.8.1973, p. 3.

⁽⁴⁾ EUT L 345, 19.12.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 323, 9.12.2005, s. 1.

Tisdagen den 5 juli 2011

som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) ⁽¹⁾ samt alternativa investeringsfonder (**AIF-fonder**) som förvaltas av **AIF-förvaltare som auktoriserats eller registrerats** enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder ⁽²⁾.

- (15a) **Verksamheten i fondföretag som endast utför derivattransaktioner med låg volym bör därför studeras i syfte att avgöra på vilken närmare grund de bör klassificeras som finansiella motparter enligt denna förordning. Åtgärder bör i detta sammanhang vidtas för att förhindra konkurrensnedrivning och minska möjligheterna till missbruk. Clearingtröskeln för icke-finansiella motparter bör därför inte automatiskt tillämpas på fondföretag. I stället bör ett snävt definierat undantag övervägas och införas.**
- (15b) **Fondföretag bör falla inom denna förordnings räckvidd eftersom fondföretags diversifierade investeringspolicy även omfattar transaktioner med derivatkontrakt. Fondföretag har ökat avsevärt under senare år och motsvarar nu uppskattningsvis 50 % av unionens BNP och de har också global systemvikt med tanke på deras betydande investeringskapacitet.**
- (15c) **Pensionsfonder enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut ⁽³⁾ med en lågriskprofil och som använder derivat för att säkra sina pensionsåtaganderisker bör omfattas av rapporteringskraven och riskbegränsningsteknikerna för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart enligt denna förordning. Dessa pensionsfonder bör dock inte omfattas av clearingkravet för att undvika oproportionerliga kostnader för pensionsspararna.**
- (16) I lämpliga fall bör regler för finansiella motparter också tillämpas på icke-finansiella motparter. Det är känt att icke-finansiella motparter använder OTC-kontrakt för att skydda sig mot affärsrisker med direkt koppling till deras affärsverksamhet. Vid bedömningen av om en icke-finansiell motpart för omfattas av clearingkravet, bör det därför beaktas i vilket syfte den **icke-finansiella** motparten använder OTC-derivat och eller hur stor dess exponering mot dessa instrument är. **Icke-finansiella motparter bör förklara derivatanvändningen i sina årsrapporter eller på annat lämpligt sätt.** När den fastställer ett tröskelvärde för clearingkravet, bör Esma samråda med alla berörda myndigheter, exempelvis tillsynsmyndigheter för råvarumarknader och **de icke-finansiella motparterna** för att se till att dessa sektorer helt och fullt beaktas. Dessutom bör kommissionen till den 31 december 2013 utvärdera vilken systemvikt de icke-finansiella företagens transaktioner med OTC-derivat har inom olika sektorer, inklusive energisektorn. **Om en jämförbar uppsättning EU-regler som är skräddarsydda för enskilda sektorer skulle träda i kraft bör kommissionen omedelbart överväga huruvida sektorn bör undantas från denna förordnings tillämpningsområde och lägga fram lämpliga lagstiftningsförslag.**
- (16a) **Clearingtröskeln för icke-finansiella motparter är en mycket viktig storhet för alla marknadsaktörer. Både kvalitativa och kvantitativa kriterier bör bedömas och ges en lämplig viktning när clearingtröskeln fastställs. I samband med detta bör lämpliga insatser göras för att i betydande grad standardisera OTC-kontrakten och erkänna vikten av riskbegränsning för icke-finansiella motparter inom ramen för deras normala affärsverksamhet. Införandet av trösklar grundat på företagets relevans för marknaden som helhet eller för ett visst OTC-marknadssegment skulle kunna kompletteras av operativa risktal.**

⁽¹⁾ EUT L 302, 17.11.2009, s. 32.

⁽²⁾ EUT L 174, 1.7.2011, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 235, 23.9.2003, s. 10.

Tisdagen den 5 juli 2011

- (16b) *I syfte att undanta små och medelstora företag från clearingkravet bör man också beakta sektor-specifika OTC-clearingtrösklar på grundval av den totala volymen kontrakt som ingås av ett företag. Esmas bör dessutom undersöka huruvida en de minimis-regel bör införas för små och medelstora företag när det gäller rapporteringskravet.*
- (16c) *Kommissionen bör se till att framtida lagstiftningsförslag inte leder till att icke-finansiella motparters nödvändiga och motiverade användning av OTC-derivat för att säkra marknadsrisker inom affärsverksamheten undermineras i form av pris eller tillgänglighet.*
- (17) Om ett kontrakt ingåtts av en fond bör det omfattas av förordningen, oberoende av om fonden förvaltas av en fondförvaltare.
- (18) Från förordningens tillämpningsområde bör undantas centralbanker och andra nationella organ med liknande funktioner, andra offentliga organ med uppdrag att förvalta eller delta i förvaltningen av offentlig skuld samt multilaterala utvecklingsbanker som förtecknas i del 1 punkt 4.2 i bilaga VI till direktiv 2006/48/EG, **Banken för internationell betalningsutjämning och vissa offentliga organ enligt definitionen i artikel 4.18 i direktiv 2006/48/EG**, för att undvika att deras befogenheter begränsas till att vid behov intervensera för att stabilisera marknaden. **Redan i förväg bör frågan övervägas huruvida det vore försvarbart att bevilja undantag från clearingkravet till offentliga organ enligt artikel 4.18 i direktiv 2006/48/EG som ägs av nationella regeringar och som har uttryckliga garantiordningar som motsvarar fullt ansvar från denna nationella regering.**
- (19) Eftersom inte alla marknadsaktörer som omfattas av clearingkravet kan bli den centrala motpartens clearingmedlemmar (**eller kunder till clearingmedlemmar**), bör de ha möjlighet att få tillgång till centrala motparter såsom kunder **eller genom värdepappersföretag eller kreditvärderingsinstitut som själva är kunder.**
- (20) En oavsiktlig snedvridning av konkurrensen på OTC-derivatmarknaden kan bli följderna av att ett clearingkrav införs, samtidigt med ett förfarande för att fastställa vilka centrala motparter som kan omfattas av detta krav. Exempelvis kan en central motpart vägra att clara transaktioner som verkställs på en viss handelsplats, eftersom motparten ägs av en konkurrerande handelsplats. För att undvika sådan diskriminerande praxis bör centrala motparter acceptera att clara transaktioner som genomförs på olika handelsplatser, förutsatt att de senare uppfyller den centrala motpartens operativa och tekniska krav, **utan hänvisning till de centrala dokument på grundval av vilka parterna ingick OTC-derivattransaktionerna i fråga, under förutsättning att dessa dokument är förenliga med marknadsstandarder.** Allmänt bör kommissionen fortsätta att nära övervaka hur OTC-derivatmarknaden utvecklas och bör vid behov ingripa för att förhindra sådan snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden.
- (21) Tillförlitliga uppgifter behövs för att kunna bestämma OTC-derivatklasser som bör omfattas av clearingkravet, tröskelvärden och systemviktiga icke-finansiella motparter. I regleringssyfte är det därför viktigt att ett enhetligt rapporteringskrav för uppgifter om OTC-derivat införs på EU-nivå. **Dessutom behövs, i så hög utsträckning som möjligt, ett retroaktivt rapporteringskrav, för både finansiella motparter och icke-finansiella motparter över tröskeln, så att Esma får jämförbara uppgifter. Om en sådan retroaktiv rapportering inte är möjlig för en viss klass av OTC-derivat bör en lämplig motivering ges till respektive transaktionsregister.**

Tisdagen den 5 juli 2011

- (22) Det är viktigt att marknadsaktörerna till transaktionsregister rapporterar in alla uppgifter om OTC-derivatkontrakt som de ingått. På detta sätt kommer information om de inneboende riskerna på OTC-derivatmarknaderna att lagras centralt och vara lätt tillgängliga för Esma, berörda behöriga myndigheter och berörda centralbanker inom Europeiska centralbankssystemet. **Kommissionen och Esma bör överväga att utvidga rapporteringskravet till inbäddade derivat.**
- (22a) *Tjänstepensionsinstitut enligt definitionen i artikel 6 a i direktiv 2003/41/EG eller arrangemang som erbjuder samma riskbegränsningsnivå och som erkänns enligt nationell lag när det gäller pensionsinstitutsverksamhet som använder derivatkontrakt som på ett objektivet mätbart sätt minskar de risker som har en direkt koppling till solvensen för ett institut som driver en pensionsplan, bör bli föremål för bestämmelserna om bilaterala säkerheter enligt denna förordning som ska ses över 2014.*
- (23) För att möjliggöra en mer omfattande överblick över marknaden **och för att bedöma systemriskerna** bör både clearade och ej clearade kontrakt inrapporteras till transaktionsregister.
- (23a) **Esma, Eiopa och EBA bör ges tillräckliga resurser för att effektivt utföra de uppgifter som de ges genom denna förordning.**
- (24) Kravet att inrapportera varje ändring eller avslut av kontrakt bör gälla kontraktets ursprungliga motparter och alla andra enheter som rapporterar på dessa motparters vägnar. En motpart eller deras anställda som, i enlighet med förordningen och på en annan motparts vägnar rapporterar in alla kontraktsuppgifter till ett transaktionsregister, ska inte anses bryta mot stadganden om konfidentiella uppgifter.
- (25) Det bör finnas effektiva, proportionerliga och avskräckande sanktioner i fråga om clearing- och rapporteringskraven. Medlemsstaterna bör tillämpa dessa sanktioner så att det inte minskar reglernas effektivitet. **Medlemsstaterna bör se till att de sanktioner som åläggs redovisas offentligt och att bedömningsrapporterna om existerande reglers effektivitet regelbundet offentliggörs.**
- (26) Ett minsta startkapital bör vara ett villkor för auktorisation av en central motpart. Den centrala motpartens kapital, inklusive balanserade vinstmedel och reserver, bör alltid vara proportionerligt mot denna motparts storlek och verksamhet, för att säkerställa att den har tillräckligt stort eget kapital i förhållande till operativa eller återstående risker och att den vid behov kan genomföra en ordnad avveckling eller omstrukturering av rörelsen.
- (27) Eftersom det genom förordningen införs en rättslig skyldighet att i regleringssyfte cleara via särskilda centrala motparter, är det viktigt att se till att dessa är säkra och sunda och alltid uppfyller förordningens strikta krav på organisation, styrformer och riskhantering. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna förordning bör dessa krav gälla för clearing av alla finansiella instrument som den centrala motparten hanterar.
- (27a) **Den berörda behöriga myndigheten bör förvissa sig om att en central motpart har tillräckligt med finansiella resurser tillgängliga (vilket bör inbegripa ett minimibelopp för den centrala motpartens eget kapital), i enlighet med riktlinjer från Esma.**
- (28) Av reglerings- och harmoniseringsskäl bör det därför säkerställas att finansiella motparter bara anlitar centrala motparter som uppfyller förordningens krav.

Tisdagen den 5 juli 2011

- (29) Direkta regler för centrala motparters auktorisation och tillsyn är en viktig konsekvens av kravet på clearing av OTC-derivat. Det är lämpligt att nationella behöriga myndigheter får fortsatt ansvar för alla aspekter på centrala motparters auktorisation och tillsyn, inklusive kontroll av att en ansökande central motpart följer förordningen och Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper⁽¹⁾. Motivet är att dessa myndigheter har bäst möjligheter att granska de centrala motparternas dagliga verksamhet, genomföra regelbundna kontroller och vid behov vidta lämpliga åtgärder.
- (30) Om en central motpart riskerar insolvens kan det finanspolitiska ansvaret främst ligga på medlemsstaten där den är etablerad. Följaktligen bör motsvarande behörig myndighet i den medlemsstaten ansvara för denna centrala motparts auktorisation och tillsyn. Emellertid kan en central motparts clearingmedlemmar vara etablerade i olika medlemsstater och kommer att vara de första som påverkas av motpartens obestånd. Därför bör Esma involveras i auktorisations- och tillsynsprocessen. På detta sätt undviks skiljaktiga nationella åtgärder eller praxis och hinder för den inre marknaden. **Esma bör i arbetet med att utarbeta rekommendationer och beslut delaktiggöra andra behöriga myndigheter i berörda medlemsstater.**
- (31) Det är nödvändigt att stärka reglerna om informationsutbyte mellan behöriga myndigheter och att öka kraven på dessas samarbete och bistånd. ■ För informationsutbytet krävs strikt tystnadsplikt. OTC-derivatkontraktens omfattande påverkan gör det viktigt att andra berörda **tillsynsmyndigheter** ■ har tillgång till information som krävs för att fullgöra deras uppdrag.
- (31a) **Ingenting i denna förordning bör begränsa eller förhindra en central motpart i en jurisdiktion från att cleara en produkt som är utställd i en annan medlemsstats valuta eller ett tredjelands valuta eller ställa krav på att en central motpart ska ha banklicens för att få tillgång till daglig centralbankslikviditet.**
- (32) Finansmarknadernas globala karaktär gör att **det krävs överenskommelser med** centrala motparter som är etablerade i tredjeland **om tillhandahållandet av** clearingtjänster inom unionen. **Sådana överenskommelser bör omfatta att Esma och den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den centrala motparten avser att tillhandahålla clearingtjänster auktoriserar den centrala motparten i ett tredjeland eller att kommissionen beviljar ett undantag från villkoren och förfarandet för auktorisering.** Detta förutsätter att kommissionen har slagit fast att det tredjelandet har regelverk och tillsynssystem som överensstämmer med unionens och att **nödvändiga** krav uppfylls. I detta sammanhang kommer överenskommelser med unionens viktigaste internationella parter att vara särskilt viktiga för att åstadkomma globalt likvärdiga konkurrensvillkor och finansiell stabilitet.
- (32a) **Den 16 september 2010 enades Europeiska rådet om att unionen behöver främja sina intressen och värden mer energiskt och i en anda av ömsesidighet och gemensam nytta inom ramen för unionens yttre förbindelser och vidta åtgärder för att, bland annat, säkra mer omfattande marknadstillträde för europeiska företag och fördjupa regleringssamarbetet med viktigare handelspartner.**
- (33) Oberoende av ägarstrukturen bör centrala motparter ha stabila styrformer, en företagsledning med gott anseende och oberoende styrelseledamöter. **Åtminstone en tredjedel av styrelseledamöterna, men inte färre än två personer, bör vara oberoende ledamöter. Dessa oberoende ledamöter bör inte fungera som oberoende ledamöter i mer än en annan central motpart. Deras ersättning bör inte på något sätt vara kopplad till den centrala motpartens resultat.** Emellertid kan centrala motparters olika styr- och ägarstrukturer påverka deras villighet eller förmåga att cleara vissa produkter.

(1) EUT L 166, 11.6.1998, s. 45.

Tisdagen den 5 juli 2011

Därför bör de oberoende styrelseledamöterna och den riskkommitté den centrala motparten ska inrätta ta upp eventuella intressekonflikter inom denna motpart. Clearingmedlemmar och kunder behöver vara lämpligt representerade, eftersom de kan påverkas av den centrala motpartens beslut.

- (34) En central motpart kan lägga ut andra funktioner än riskhanteringsfunktionen, under förutsättning att de utkontrakterade funktionerna inte menligt inverkar på dess verksamhet och förmåga att hantera risker. **Utkontrakterade funktioner bör godkännas av den centrala motpartens riskkommitté.**
- (35) En central motparts deltagandekrav bör därför vara transparenta, proportionerliga och icke-diskriminerande. De bör också möjliggöra fjärråtkomst, i den mån detta inte utsätter motparten för ytterligare risker.
- (36) Kunder till clearingmedlemmar som clearar sina OTC-derivat via centrala motparter bör säkerställas en hög skyddsnivå. Den faktiska skyddsnivån är avhängig av vilken nivå av separering som dessa kunder väljer. Intermediärer bör separera sina tillgångar från kundernas. Av detta skäl bör centrala motparter hålla uppdaterade och lätt identifierbara register. **Dessutom bör konton för medlemmar på obestånd kunna överföras till andra medlemmar.**
- (36a) **En central motparts stabilitet skulle undermineras av varje form av rättslig osäkerhet kring giltigheten och verkställbarheten i de regler och förfaranden som gäller för en central motpart när det gäller separering av tillgångar, clearingmedlemmar och deras kunders förpliktelser och överföringen av positioner när en i förväg bestämd händelse inträffar. De händelser som skulle kunna utlösa en överföring av positioner bör vara fastställda i förväg för att skapa nödvändig säkerhet om räckvidden på det skydd som ges.**
- (37) En central motpart bör ha ett sunt riskhanteringssystem för hantering av kreditrisker, likviditetsrisker, operativa och andra risker, inbegripet risker som det utsätts för eller utsätter andra enheter för till följd av beroendeförhållanden. En central motpart bör ha lämpliga förfaranden och mekanismer som klarar en clearingmedlems obestånd. För att minimera obeståndets spridningsrisker bör den centrala motparten ha strikta deltagandekrav, erhålla lämpliga marginalsäkerheter, ha en obeståndsfond och andra finansiella medel för att täcka eventuella förluster. **En mycket solid riskhantering bör förbli en central motparts främsta mål. Den bör dock kunna anpassa dess egenskaper till clearingmedlemmarnas kunders specifika verksamhet och riskprofiler och, om så anses lämpligt, bland de mycket likvida tillgångar som accepteras som säkerhet ta med åtminstone kontanter och statsobligationer med lämpliga värderingsavdrag ("haircuts").**
- (37a) **En central motparts riskhanteringsstrategier bör vara sunda och bör inte överföra risker till skattebetalarna.**
- (37b) **Rådet för finansiell stabilitet har konstaterat att centrala motparter är systemviktiga institut. Det finns ingen etablerad praxis internationellt eller inom unionen när det gäller villkoren för centrala motparter att få tillgång till likviditetsfaciliteter från centralbanker eller behovet av att ha licens som kreditinstitut. Genomförandet av det clearingkrav som denna förordning inför kan öka centrala motparters systemvikt och likviditetsbehoven. Kommissionen bör därför uppmanas att beakta alla resultat från pågående arbete centralbanker emellan för att tillsammans med ECBS bedöma det eventuella behovet av åtgärder för att underlätta centrala motparters likviditetsfaciliteter i en eller fler valutor samt att rapportera till Europaparlamentet och rådet.**

Tisdagen den 5 juli 2011

- (38) Marginalsäkerhetskrav och värderingsavdrag ("haircuts") på säkerheter kan få procykliska effekter. Centrala motparter, behöriga myndigheter **och Esma** bör därför besluta om åtgärder för att förhindra och kontrollera de eventuella procykliska effekter som centrala motparters riskhanteringspraxis kan få, förutsatt att dessa motparters ekonomiska sundhet och säkerhet inte påverkas negativt.
- (39) Hantering av exponeringen är en väsentlig del av clearingförfarandet. Tillgång till eller användning av relevanta källor för prisuppgifter bör tryggas för allmänna clearingtjänster. Sådana källor bör omfatta indexuppgifter som används som referenser till derivat eller andra finansiella instrument.
- (40) Marginalsäkerheter är en central motparts främsta försvarslinje. Förvisso bör centrala motparter investera erhållna säkerheter på ett säkert och försiktigt sätt, men samtidigt bör de vinnlägga sig om lämpligt skydd av säkerheterna så att de i tid kan återställas till de clearingmedlemmar som inte är på obestånd eller till en samverkande central motpart, om den som erhållit säkerheterna skulle hamna på obestånd.
- (40a) Att ha tillgång till tillräckliga likviditetsresurser är avgörande för en central motpart. En sådan likviditet kan tillhandahållas av en centralbank och/eller en kreditvärdig och pålitlig affärsbank.**
- (41) Genom "European Code of Conduct for Clearing and Settlement" av den 7 november 2006 ⁽¹⁾ inrättades ett frivilligt regelverk för skapandet av kopplingar mellan centrala motparter och transaktionsregister. Emellertid följer clearing- och avvecklingssektorn fortfarande nationsgränserna, vilket fördyrar gränsöverskridande handel och hindrar harmonisering. Därför bör villkor föreskrivas för slutandet av samverkansöverenskommelser mellan centrala motparter, så att dessa inte utsätter relevanta centrala motparter för risker som inte hanteras på lämpligt sätt.
- (42) Samverkansöverenskommelser **kan generellt sett** vara viktiga verktyg för att öka integreringen av clearing- och avvecklingsmarknaden inom unionen, varför en reglering bör ske. Emellertid kan de utsätta centrala motparter för ytterligare risker. Eftersom ökad komplexitet är en aspekt på samverkansöverenskommelser mellan centrala motparter som clearar OTC-derivatkontrakt, **är det på detta stadium lämpligt att kräva en frist på fem år mellan mottagandet av clearingtillstånd för derivat och möjligheten att ansöka om auktorisering för samverkan liksom att begränsa senare samverkansöverenskommelser** till kontantsäkerheter. Esma bör dock senast den 30 september 2014 lämna en rapport till kommissionen om huruvida **och i så fall när** detta bör utvidgas till andra finansiella instrument.
- (43) I transaktionsregister samlas i regleringssyfte uppgifter in som är relevanta för myndigheterna i alla medlemsstater. **Esma** bör få ansvaret för registrering, upphävande och tillsyn.
- (44) Eftersom regleringsmyndigheter, centrala motparter och andra marknadsaktörer är beroende av transaktionsregistrens uppgifter, bör det säkerställas att transaktionsregistren omfattas av stränga krav på registerhållning och datahantering.
- (45) De centrala motparternas, **deras medlemmars** och transaktionsregistrens tjänster bör förknippas med transparenta priser och avgifter, så att marknadsaktörerna kan fatta välgrundade beslut.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/internal_market/financial-markets/docs/code/code_en.pdf

Tisdagen den 5 juli 2011

- (45a) *Det finns områden inom sektorn för finansiella tjänster och handel med derivatkontrakt där det också kan finnas kommersiella och immateriella rättigheter. Om dessa gäller produkter eller tjänster som har blivit eller påverkar en branschstandard, bör det krävas att sådana licenser görs tillgängliga på proportionerliga, rättvisa, rimliga och icke-diskriminerande villkor.*
- (46) Esma bör kunna föreslå kommissionen att förelägga viten. Syftet med sådana viten är att en överträdelse som Esma konstaterat fås att upphöra, att fullständig och korrekt information som myndigheten begärt ska lämnas in och att transaktionsregister, **centrala motparter, deras medlemmar** och andra personer underkastar sig en utredning. I avskräckande syfte och för att få transaktionsregister, **centrala motparter och deras medlemmar** att följa förordningen bör dessutom kommissionen på begäran av Esma kunna ålägga böter, om det avsiktligt eller genom försummelse har brutits mot vissa bestämmelser i förordningen. Böterna bör vara avskräckande och proportionerligt mot överträdelsens natur och allvar, dess varaktighet samt det berörda transaktionsregistrets, **centrala motpartens eller medlemmens** ekonomiska styrka.
- (47) För en effektiv tillsyn av transaktionsregister, **centrala motparter och deras medlemmar** bör Esma ha befogenhet att genomföra utredningar och kontroller på plats.
- (48) Medlemsstaterna och Esma bör skydda fysiska personers rätt när det gäller bearbetning av personuppgifter, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾.
- (49) Det är viktigt att åstadkomma en internationell samsyn kring kraven på centrala motparter och transaktionsregister. Denna förordning följer de rekommendationer som utvecklats av CPSS-IOISCO och ECBS-CESR och skapar en EU-ram, så centrala motparter kan fungera säkert. Esma bör beakta denna utveckling, när den utformar de tekniska standarder för tillsyn, riktlinjer och rekommendationer som föreskrivs i förordningen.
- (50) **Befogenheten att anta akter** i enlighet med artikel 290 i fördraget **om Europeiska unionens funktionssätt och befogenheten att godkänna tekniska tillsynsstandarder i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010 bör delegeras till kommissionen med avseende på** vilka uppgifter som ska ingå i anmälan till europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och i registret, om myndighetens beslutskriterier för om clearingkravet är godtagbart, om informations- och clearingtröskel, om avtals maximala löptid, om likviditet, om minsta styrningsregler, om registerhållning, om minsta kontinuerlig verksamhet och garanterade tjänster, om marginalsäkerheters procentandelar och tidshorisonter, om extrema marknadsförhållanden, om mycket likvida säkerheter och värderingsavdrag ("haircuts"), om mycket likvida finansiella instrument och koncentrationsbegränsningar, om hur tester ska genomföras, om vilka uppgifter en registreringsansökan till värdepappers- och marknadsmyndigheten ska innehålla, om böter och om vilken information ett transaktionsregister bör tillhandahålla, i enlighet med vad som anges i denna förordning. När den utformar delegerade akter, bör kommissionen anlita EU-tillsynsmyndigheternas sakkunskap (värdepappers- och marknadsmyndigheten, Europeiska bankmyndigheten och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten). Men tanke på Esmas sakkunskap om värdepapper och värdepappersmarknader bör den spela en central rådgivande roll, när kommissionen förbereder delegerade akter. Om så är lämpligt, bör denna myndighet dock samråda närmare med **EBA och Eiopa**.
[Ändr. 16]
- (50a) *Som ett led i utarbetandet av tekniska riktlinjer och tekniska standarder för tillsyn, särskilt när det gäller att fastställa clearingtrösklar för icke-finansiella motparter enligt denna förordning, bör Esma anordna offentliga utfrågningar med marknadsaktörerna.*

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

Tisdagen den 5 juli 2011

- (51) *I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ⁽¹⁾. [Ändr. 17]*
- (52) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att ange enhetliga krav på OTC-derivatkontrakt samt på centrala motparters och transaktionsregisters verksamhet, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, och de därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (53) Reglerna för samverkande system gör det lämpligt att ändra direktiv 98/26/EG, för att skydda rättigheterna för en systemoperatör som ställer kompletterande säkerhet för en systemoperatör, i fall av insolvensförfaranden mot den senare systemoperatören.
- (53a) *För att säkerställa en enhetlig och effektiv lagstiftning och med tanke på de nära kopplingarna mellan handel och clearing- och avvecklingstjänster bör denna förordning avstämmas med direktiv 2004/39/EG, vilket kommer att avgöra de lämpliga marknadsplatskraven som ska gälla för de handelsplatser där transaktioner med derivat enligt definitionen i EMIR utförs. Dessa krav kan omfatta transparens, tillgång, orderutförande, övervakning, stabilitet och systemsäkerhet samt andra nödvändiga krav.*
- (53b) *Försäljning av komplexa derivatprodukter till lokala myndigheter behöver särskilt uppmärksammas. Kommissionen bör inkludera specifika förslag i den kommande översynen av direktivet 2004/39/EG för att ta itu med denna fråga. Dessa förslag kommer att omfatta specifika krav på vederbörlig skicklighet, aktsamhet och omsorg, samt informations- och offentliggörandekrav.*

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Avdelning I

Innehåll, tillämpningsområde och definitioner

Artikel 1

Innehåll och tillämpningsområde

1. I denna förordning föreskrivs enhetliga krav för derivatavtal, **särskilda bestämmelser för att förbättra transparensen och riskhanteringen på marknaden för OTC-derivat** samt **enhetliga krav** för centrala motparters och transaktionsregisters verksamhet.

För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna förordning ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i vilka det fastställs riktlinjer för tolkning och tillämpning av avsnitt C punkterna 4–10 i bilaga I till direktiv 2004/39/EG i förhållande till denna förordning.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 juni 2012.

⁽¹⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

Tisdagen den 5 juli 2011

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i andra stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010. [Ändr. 18]

2. Förordningen ska tillämpas på centrala motparter **och deras clearingmedlemmar**, finansiella motparter och transaktionsregister. Den ska tillämpas på icke- finansiella motparter när så anges.

3. Avdelning V ska bara tillämpas på överlåtbara värdepapper och penningmarknadsinstrument, som definieras i artikel 4.18 a–b och 4.19 i direktiv 2004/39/EG.

4. **Clearingkraven i denna** förordning ska inte tillämpas på följande:

a) Medlemmar i Europeiska centralbankssystemet och andra nationella organ som fyller likartade funktioner och andra offentliga organ som har som uppdrag att hantera eller delta i hanteringen av offentlig skuld.

b) Multilaterala utvecklingsbanker som förtecknas i del 1 punkt 4.2 i bilaga VI till direktiv 2006/48/EG.

ba) Banken för internationell betalningsutjämnning (BIS).

4a. Ytterligare undantag från denna förordning kräver att Europaparlamentet och rådet antar en särskild förordning som utarbetas på grundval av internationella standarder och motsvarande sektorsvisa unionsbestämmelser.

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning gäller följande definitioner:

- (1) central motpart: en enhet som juridiskt sett träder emellan motparterna i kontrakt som är föremål för handel på en eller flera finansmarknader och blir köpare till varje säljare och säljare till varje köpare samt svarar för driften av ett clearingsystem,
- (2) transaktionsregister: en enhet som centralt samlar in och registerför uppgifter om OTC-derivat,
- (3) clearing: **processen genom vilken en tredje part direkt eller indirekt träder emellan transaktionsmotparterna för att överta deras rättigheter och förpliktelser,**
- (4) derivatklass: **en underkategori derivat som har gemensamma och väsentliga egenskaper som åtminstone omfattar förhållandet med den underliggande tillgången, typen av underliggande tillgång, betalningsprofil och valutan. Derivat som hör till samma klass kan ha olika löptider,**
- (5) OTC-derivat: derivatkontrakt som inte genomförs på en reglerad marknad **eller på en tredje-landsmarknad som anses vara likvärdig med en reglerad marknad eller på någon annan organiserad handelsplats som är inrättad enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad** ⁽¹⁾ **där sådana kontrakt clearas genom en central motpart,**

⁽¹⁾ EUT L 390, 31.12.2004, s. 38.

Tisdagen den 5 juli 2011

- (5a) **reglerad marknad: ett multilateralt system enligt definitionen i artikel 4.1.14 i direktiv 2004/39/EG,**
- (5b) **multilateral handelsplattform eller MTF-plattform: ett multilateralt system enligt definitionen i artikel 4.1.15 i direktiv 2004/39/EG,**
- (6) finansiell motpart: **ett företag etablerat i unionen som är ett auktoriserat värdepappersföretag enligt direktiv 2004/39/EG, ett auktoriserat kreditinstitut enligt direktiv 2006/48/EG, ett auktoriserat försäkringsföretag enligt direktiv 73/239/EEG, ett auktoriserat försäkringsföretag enligt direktiv 2002/83/EG, ett auktoriserat återförsäkringsföretag enligt direktiv 2005/68/EG, ett auktoriserat fondföretag enligt direktiv 2009/65/EG, ett auktoriserat tjänstepensionsinstitut enligt direktiv 2003/41/EG eller en auktoriserad alternativ investeringsfond enligt direktiv 2011/61/EU,**
- (7) icke-finansiell motpart: ett i unionen etablerat annat företag än de som anges i **punkterna 1 och 6,**
- (7a) **tjänstepensionsinstitut: en pensionsplan som inrättats enligt direktiv 2003/41/EG, inbegripet auktoriserade enheter som ansvarar för driften av tjänstepensionsinstitut och agerar för deras räkning enligt artikel 2.1 i det direktivet eller kapitalförvaltare som utsetts enligt artikel 19.1 i det direktivet eller något annat arrangemang som enligt nationell lag erkänns som en pensionsplan,**
- (8) motpartsrisk: risken för att en transaktions motpart hamnar i obestånd före slutavvecklingen av transaktionens kassaflöden,
- (9) samverkansöverenskommelse: en överenskommelse mellan två eller flera centrala motparter som innebär att transaktioner verkställs med hjälp av olika system,
- (10) behörig myndighet: den myndighet som en medlemsstat har utsett i enlighet med artikel 18 **eller en eller flera av ESA-myndigheterna, [Ändr. 5]**
- (11) clearingmedlem: ett företag som deltar i en central motpart och med ansvar för att fullgöra de finansiella skyldigheter som deltagandet föranleder,
- (12) kund: ett företag med en **direkt eller indirekt** avtalsrelation till en central motparts clearingmedlem **eller något närstående företag till denna** som gör det möjligt för företaget att cleara sina transaktioner **genom denna clearingmedlems användning av** den centrala motparten,
- (13) kvalificerat innehav: varje direkt eller indirekt ägarandel i en central motpart som motsvarar minst 10 % av kapitalet eller av rösträtten enligt artiklarna 9 och 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG, med beaktande av villkoren för sammanläggning av dessa enligt artikel 12.4 och 12.5 i det direktivet, eller som gör det möjligt att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av den centrala motpart eller det transaktionsregister som innehavet avser,
- (14) moderföretag: ett moderföretag enligt artiklarna 1 och 2 i rådets sjunde direktiv 83/349/EEG grundat på artikel 54.3 g i fördraget om sammanställd redovisning ⁽¹⁾,

(1) EUT L 193, 18.7.1983, s. 1.

Tisdagen den 5 juli 2011

- (15) dotterföretag: ett dotterföretag enligt artiklarna 1–2 i direktiv 83/349/EEG, inbegripet varje dotterföretag till ett dotterföretag till det moderföretag som är det yttersta moderföretaget till dessa företag,
- (16) kontroll: kontroll som denna definieras i artikel 1 i direktiv 83/349/EEG,
- (17) nära relationer: en situation där två eller flera fysiska eller juridiska personer är förenade genom
- a) ägarintresse, som innebär ett innehav, direkt eller genom kontroll, av 20 % eller mer av rösterna eller kapitalet i ett företag, eller
- b) kontroll, som innebär relationen mellan ett moderföretag och ett dotterföretag i alla de fall som avses i artikel 1.1 och 1.2 i direktiv 83/349/EEG, eller en likartad relation mellan en fysisk eller juridisk person och ett företag, varvid varje dotterföretag till ett dotterföretag också skall anses som dotterföretag till det moderföretag som är överordnat dessa företag;

Som nära relation ska även anses en situation där två eller flera fysiska eller juridiska personer upprätthåller en varaktig relation till en och samma person genom en kontrollrelation.

- (18) kapital: kapital i den mening som avses i artikel 22 i direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut, till den del det är inbetalt, samt överkurs vid aktieemission, om det helt absorberar förluster i en fortlevnadssituation och vid konkurs eller likvidation prioriteras efter alla andra krav,
- (19) reserver: reserver i den mening som avses i artikel 9 i rådets direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om årsbokslut i vissa typer av bolag ⁽¹⁾ och balanserad vinst och förlust från föregående räkenskapsår,
- (20) styrelsen: administrativ styrelse och/eller tillsynsråd, i enlighet med nationell bolagsrätt,
- (21) oberoende styrelseledamot: en styrelseledamot som inte har någon **tidigare eller aktuell** affärs-, familje- eller annan relation som kan föranleda en intressekonflikt med den centrala motparten, dess majoritetsaktieägare, ledning eller clearingmedlemmar eller motsvarande ledning,
- (22) företagsledning: den/de person/er som faktiskt leder den centrala motpartens affärsverksamhet samt arbetande styrelseledamot eller styrelseledamöter.
- (22a) **clearingmotpart från tredjeland: företag som är etablerade i tredjeland och som anses vara likvärdiga med finansiella motparter eller icke-finansiella motparter enligt artikel 7.2; sådan likvärdighet ska anses gälla när ett företag som är etablerat i ett tredjeland skulle, om det vore etablerat inom unionen, klassificeras som en finansiell motpart eller en icke-finansiell motpart enligt artikel 7.2,**
- (22b) **separering: en separering som innebär att åtminstone en persons tillgångar och positioner inte ska utnyttjas för att fullgöra åtaganden från eller anspråk på en annan person som det är tänkt att denne är separerad från, och de inte ska vara tillgängliga för sådana ändamål, särskilt inte vid en clearingmedlems insolvens,**

⁽¹⁾ EUT L 222, 14.8.1978, s. 11.

Tisdagen den 5 juli 2011

- (22c) **handelskomprimering**: *processen att rättsligt ersätta en given uppsättning av derivatkontrakt med en annan uppsättning av kontrakt som ur varje marknadsaktörs perspektiv kännetecknas av*
- a) *ett lägre antal kontrakt och sammanlagt nominellt värde och*
 - b) *samma eller liknande riskprofil som den ursprungliga uppsättningen derivatkontrakt,*
- (22d) **samordnat utnyttjande**: *samordnat utnyttjande enligt definitionen i artikel 10 a i direktiv 2004/109/EG.*

2. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av punkt 1.22a ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som närmare specificerar de kriterier som ska användas i klassificeringen av företag från tredjeland som clearingmotparter från tredjeland.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 juni 2012.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010. [Ändr. 19]

Avdelning II

Clearing, rapportering och riskbegränsning av OTC-derivat

Artikel 3

Clearingkravet

1. En finansiell motpart **eller en icke-finansiell motpart enligt artikel 7.2** ska cleara alla OTC-derivatkontrakt som anses godtagbara enligt artikel 4 och som ingåtts med andra finansiella motparter **eller icke-finansiella motparter enligt artikel 7.2** till de relevanta centrala motparter som är förtecknade i registret enligt artikel 4.4.

Clearingkravet ska också tillämpas på finansiella motparter och icke-finansiella motparter **enligt första stycket** som ingår godtagbara derivatkontrakt med **clearingmotparter från tredjeland**.

OTC-derivatkontrakt som ingåtts före den dag då clearingkravet börjar gälla för den derivatklassen är undantagna från clearingkravet.

Detta clearingkrav ska gälla alla OTC-derivat som klassificeras som godtagbara för clearingkravet efter det att Esma offentliggjort sitt beslut enligt artikel 4.2 a.

(1a) **Inga clearingkrav ska gälla för derivatkontrakt mellan dotterföretag till samma moderföretag eller mellan ett moderföretag och ett dotterföretag. Moderföretag och dotterföretag i denna bestämmelse är företag som definieras som sådana enligt relevanta EU-regler. Detta undantag ska inte påverka rapporteringskravet enligt artikel 6 eller kraven avseende riskbegränsningsteknikerna enligt artikel 8.**

Undantagen är endast tillämpliga om det berörda moderföretaget först har skriftligen underrättat den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat att det avser att utnyttja undantaget. Underrättelsen ska göras minst trettio kalenderdagar innan undantaget utnyttjas. Den berörda myndigheten ska se till att undantaget endast tillämpas för derivatkontrakt som uppfyller följande villkor:

Tisdagen den 5 juli 2011

- a) *Derivatkontrakten mellan dotterföretag till samma moderföretag eller mellan ett moderföretag och ett dotterföretag är ekonomiskt motiverade.*
- b) *Utnyttjandet av undantaget ökar inte systemrisken i det finansiella systemet.*
- c) *Det finns inga rättsliga begränsningar för kapitalflödena mellan dotterföretagen till samma moderföretag eller mellan moderföretaget och dotterföretaget.*

2. Vid tillämpning av clearingkravet enligt punkt 1 ska finansiella motparter och de icke-finansiella motparter som avses i artikel 7.2 antingen vara clearingmedlem eller **cleara sina transaktioner i den centrala motparten genom ett värdepappersföretag eller ett kreditinstitut som omfattas av kraven i direktiv 2004/39/EG.**

Artikel 4

Clearingkravets godtagbarhet

1. När en behörig myndighet har auktoriserat en central motpart för clearing av en derivatklass i enlighet med artikel 10 eller 11, ska den omedelbart anmäla auktorisationen till Esma och begära ett beslut om huruvida clearingkravet enligt artikel 3 är godtagbart.

1a. När en central motpart som är etablerad i ett tredjeland har godkänts i enlighet med artikel 23 ska den berörda tillsynsmyndigheten i det tredjelandet informera Esma, i enlighet med de samarbetsavtal som avses i artikel 23.4, om de klasser av derivatkontrakt för vilka denna centrala motpart har beviljats rätten att erbjuda clearingtjänster till clearingmedlemmar och/eller kunder som är etablerade i unionen.

2. Efter mottagande av anmälan och begäran enligt punkt 1 ska Esma inom sex månader rikta ett beslut till den behöriga myndighet som så begärt och uppge följande:

- a) Om derivatklassen är godtagbar för clearingkravet enligt artikel 3.
- b) Det **framtida** datum från vilket clearingkravet ska gälla **inbegripet den tidshorisont inom vilken motparter eller kategorier av motparter blir föremål för clearingkravet. Detta datum ska inte vara tidigare än det datum då clearingkravet införs.**

ba) Om och på vilka villkor clearingkravet gäller för transaktioner med personer i tredjeländer.

Innan ett beslut fattas ska Esma genomföra ett offentligt samråd med marknadsaktörerna och med icke marknadsaktörer med expertkunskap eller intresse för ämnet samt kontakta ESRB och behöriga myndigheter i tredjeländer. En sammanfattning av dessa samråd ska offentliggöras inom en månad och ytterligare information om de offentliga samråden samt om andra samråd ska tillhandahållas på begäran. [Ändr. 21]

2a. Esma ska, på eget initiativ och i enlighet med kriterierna i punkt 3 samt efter att ha genomfört ett offentligt samråd och ha rådfrågat ESRB, och vid behov behöriga myndigheter i tredjeländer, identifiera och meddela kommissionen vilka klasser av derivatkontrakt som ska omfattas av clearingkravet men som ingen central motpart ännu auktoriserats för.

Tisdagen den 5 juli 2011

Efter att ha kartlagt en sådan klass av derivatkontrakt ska Esma offentliggöra en förslagsinfordran för clearing av denna klass av derivatkontrakt.

3. Esma ska grunda sitt beslut på följande kriterier:
 - a) Begränsning av systemrisk i det finansiella systemet, **inbegripet potentiell underlåtenhet från i högsta grad sammankopplade motparter att uppfylla sina betalningsförpliktelser och en brist på transparens avseende positionerna.**
 - b) Kontraktens likviditet.
 - c) Tillgängligheten till **skäliga, pålitliga och allmänt accepterade priskällor.**

I

Vid tillämpningen av ovanstående kriterier ska Esma också beakta internationell konsensus.

Före beslut ska Esma genomföra ett offentligt samråd och vid behov rådfråga behöriga myndigheter i tredjeländer.

4. Esma ska utan dröjsmål offentliggöra beslut enligt punkt 2 i ett register. Registret ska innehålla de godtagbara derivatklasserna och de centrala motparter som är auktoriserade att cleara dem. Myndigheten ska löpande uppdatera registret.

Den ska regelbundet se över sina beslut och vid behov ändra dem.

5. På eget initiativ och i samråd med ESRB ska Esma kartlägga och meddela kommissionen den klass av derivatkontrakt som bör ingå i dess offentliga register **och vara godtagbar för clearingkravet**, men som ingen central motpart ännu **auktoriserats för**. **Efter att ha identifierat en sådan kategori av derivat ska Esma offentliggöra en förslagsinfordran från centrala motparter att cleara dem och offentliggöra en förteckning över vilka derivat en sådan infordran gjorts.**

5a. En derivatklass ska upphöra att anses godtagbar för clearingkravet om det inte längre finns någon central motpart som är auktoriserad eller som av Esma anses vara auktoriserad att cleara dem enligt denna förordning eller om ingen central motpart är beredd att cleara denna derivatklass.

6. **För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om följande:**

- a) Uppgifter som ska ingå i anmälan enligt punkt 1.
- b) Kriterierna enligt punkt 3.
- c) Uppgifter som ska ingå i registret enligt punkt 4.

I uppgifterna enligt punkt 4 **ska det åtminstone** korrekt och entydigt anges vilken derivattyp som omfattas av clearingkravet.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 juni 2012.

Tisdagen den 5 juli 2011

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Innan ett beslut fattas enligt punkt 1 ska Esma genomföra ett offentligt samråd med marknadsaktörerna. [Ändr. 20]

Artikel 4a

I syfte att främja en effektiv och enhetlig global reglering av derivatkontrakt får kommissionen överlämna förslag till rådet om ett lämpligt förhandlingsmandat som syftar till att uppnå en överenskommelse om likvärdig lagstiftning som tillämpas på transaktioner som utförs i ett tredjeland av finansiella motparter och icke-finansiella motparter enligt artikel 7.

Artikel 4b

Offentligt register

1. För tillämpningen av clearingkravet ska Esma inrätta och sköta ett offentligt register. Registret ska vara offentligt tillgängligt på Esmas webbplats.
2. Registret ska åtminstone innehålla uppgifter om följande:
 - a) De klasser av derivatkontrakt som är föremål för clearingkravet enligt artikel 3.
 - b) De centrala motparter som kan utnyttjas för att uppfylla clearingkravet.
 - c) De datum från och med clearingkravet börjar gälla, inbegripet eventuella infasningsperioder.
 - d) De klasser av derivat som kartlagts av Esma i enlighet med artikel 4.5.
3. När en behörig myndighet eller den relevanta behöriga myndigheten i ett tredjeland återkallat auktorisationen att clara en viss klass av derivatkontrakt ska Esma genast stryka en sådan central motpart från registret avseende denna derivatklass.
4. Esma ska regelbundet uppdatera registret.
5. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna artikel får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande som specificerar de uppgifter som ska tas med i det offentliga register som avses i punkt 1.

Esma ska överlämna sådana förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 juni 2012.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010. [Ändr. 19]

Artikel 5

Tillgången till central motpart

1. En central motpart som auktoriserats för clearing av godtagbara OTC-derivatkontrakt ska acceptera clearing av sådana på ett **transparent, rättvist** och icke-diskriminerande sätt, oberoende av handelsplats, **och om möjligt på basis av öppna internationella branschstandarder, förutsatt att detta inte påverkar riskbegränsningen negativt.** För att undvika diskriminerande praxis ska centrala motparter acceptera att clara transaktioner som genomförs på olika handelsplatser, förutsatt att dessa handelsplatser uppfyller den centrala motpartens operativa, tekniska och rättsliga krav, formulerade av eller tillämpliga på den centrala motparten, samt dess tillgångs- och riskhanteringskrav, utan hänvisning till de kontraktshandlingar på grundval av vilka parterna ingick OTC-derivattransaktionerna i fråga.

Tisdagen den 5 juli 2011

1a. Den centrala motparten ska ge den handelsplats som ansöker om auktorisation för clearing av ett OTC-derivatkontrakt ett tydligt negativt eller positivt svar inom tre månader efter det att handelsplatsens ansökan har behandlats.

Om en central motpart nekar att cleara ett OTC-derivatkontrakt från en handelsplats ska handelsplatsen ges ett till fullo motiverat och utförligt svar.

Om ansökan avslagits kan handelsplatsen efter en väntetid på minst tre månader lämna in en ny ansökan om tillgång.

Om oenighet uppstår ska Esma lösa alla tvister mellan behöriga myndigheter i enlighet med bestämmelserna i artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

1b. När det gäller de rapporter till kommissionen och Europaparlamentet som avses i artikel 68 ska Esma övervaka tillgången till centrala motparter och vissa metoders effekter på konkurrenskraften, inklusive användningen av exklusiva licensieringsmetoder.

Artikel 6

Rapporteringskravet

1. Alla derivatkontrakt ska rapporteras till ett transaktionsregister som registrerats i enlighet med artikel 51. Motparter ska rapportera in uppgifter om derivatkontrakt som de har ingått och alla materiella ändringar, novationer eller avslut av kontrakt. Uppgifterna ska rapporteras in senast vardagen efter avtalets ingående, ändring, novation eller avslut, med undantag för när detta fastställs i akter som antagits enligt punkt 5. I detta sammanhang ska ett avtal som enligt avtalsvillkor avslutas eller en affär som löper ut – i motsats till en förtida uppsägning – inte betraktas som ändring. Uppgifterna om en derivataffär får inte rapporteras senare än en bankdag efter genomförandet av affären eller ändringen. Som bankdagar ska räknas sådana dagar som är bankdagar för båda motparterna och för den berörda centrala motparten om avtalet clearas via en central motpart. De ska även under en femårsperiod bevara alla de uppgifter som behövde rapporteras.

Tredje parter har rätt att genomföra den rapportering som regleras i första stycket för de ursprungliga motparterna under förutsättning att inga uppgifter i avtalet rapporteras dubbelt.

Rapporteringskraven enligt första stycket ska uppfyllas av den centrala motparten vid clearing av derivatkontrakt som omfattas av clearingkravet. Om derivatkontrakt omfattas av en handelskomprimeringsprocess ska rapporteringskraven enligt första stycket uppfyllas av tillhandahållaren av handelskomprimeringstjänsten.

Esma ska ges befogenhet att undersöka om det kan införas ett retroaktivt rapporteringskrav när dessa uppgifter är oundgängliga för tillsynsmyndigheterna. Esma ska vid beslutet beakta följande kriterier:

(a) De tekniska förutsättningarna för en rapportering (särskilt om transaktionerna är registrerade elektroniskt).

b) Återstående löptid för utestående transaktioner.

Innan ett beslut fattas ska Esma genomföra ett offentligt samråd med marknadsaktörerna. [Ändr. 14 och 15]

Tisdagen den 5 juli 2011

2. **All rapportering ska i möjligaste mån ske i enlighet med öppna, internationella branschstandarder.**
3. En motpart som omfattas av rapporteringskravet får till den andra motparten **eller tredje part** delegera inrapporteringen av uppgifterna i derivatkontraktet.

En motpart som på en annan motparts vägnar rapporterar in alla kontraktsuppgifter till ett transaktionsregister ska inte anses bryta mot kontraktets stadganden om konfidentiella uppgifter eller mot annan rättslig, regleringsmässig eller administrativ bestämmelse.

Den rapporterande enheten, dess ledning eller anställda **eller andra personer som agerar för dess räkning** är befriade från ansvar för detta utlämnande av uppgifter.

4. **För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma, i samråd med EBA, ECBS och ESRB, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att fastställa uppgifter och typer av rapporter enligt punkterna 1 och 2 för de olika klasserna, grupperna eller kategorierna av derivat samt för eventuella retroaktiva effekter, inbegripet villkoren för den retroaktiva rapporteringen och rapportering av elektroniskt registrerade handelstransaktioner för alla derivat samt kriterier och villkor för retroaktiv rapportering av utestående kontrakt som ingåtts före denna förordnings ikraftträdande.**

Rapporterna ska minst innehålla följande:

- (a) Kontraktsparterna och i annat fall förmånstagaren till kontraktets rättigheter och skyldigheter.
- (b) Kontraktets väsentliga kännetecken inklusive typ, underliggande instrument, löptid, **utövande, leveransdatum, prisuppgift** och nominellt värde.
- (ba) **För derivat som inte uppfyller ett standardformat ska det finnas ett platshållarformat som ger de behöriga myndigheterna möjlighet att upptäcka om sådana transaktioner förekommer och vidta de åtgärder som eventuellt krävs.**
- (bb) **En unik kontraktsbeteckning.**

Esma ska, i samarbete med EBA, Eiopa och ESRB, överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 juni 2012.

Om förslagen till tekniska standarder för tillsyn avser grossistenergi produkter i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 [om integritet och öppenhet på energimarknaderna] + ⁽¹⁾ ska Esma samråda med Byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer).

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010. [Ändr. 19]

4a. Vid utarbetandet av förslagen till tekniska standarder för tillsyn ska Esma beakta bland annat förteckningen över de uppgifter som ska rapporteras enligt tabell 1 bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 1287/2006 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG.

+ Nummer, datum och titel för förordningen (COM(2010)0726).

⁽¹⁾ EUT L

Tisdagen den 5 juli 2011

5. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av punkterna 1 och 2 ska **Esma i samarbete med EBA, Eiopa och ESRB utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande** för att fastställa hur rapporterna enligt punkterna 1 och 2 ska utformas samt deras frekvens.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn och överlämna dem till kommissionen senast den 30 juni 2012.

Om förslagen till tekniska standarder för genomförande avser grossistenergi produkter i den mening som avses i förordning (EU) nr .../2011 av den ... [om integritet och öppenhet på energimarknaderna] ++ ska Esma samråda med Byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer)

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 7

Icke-finansiella motparter

1. **En icke-finansiell motpart ska omfattas av rapporteringskravet enligt artikel 6.1.**
2. Om en icke-finansiell motpart tar positioner i OTC-derivatkontrakt **så att den rullande genomsnittspositionen under 50 bankdagar i följd** överskrider den tröskel som ska fastställas enligt punkt 3 b, ska den omfattas av clearingkravet enligt artikel 3 **■**.

Clearingkravet ska fortsätta att gälla så länge som den icke-finansiella motpartens nettopositioner och nettoexponeringar i OTC-derivatkontrakt överskrider clearingtröskeln och ska upphöra så snart som dessa nettopositioner och nettoexponeringar underskrider clearingtröskeln under en viss tidsperiod.

Den behöriga myndighet som utsetts i enlighet med artikel 48 i direktiv 2004/39/EG ska se till att kravet enligt första stycket efterlevs.

Det clearingkrav som avses i första stycket ska uppfyllas inom sex månader.

2a. Vid beräkningen av positionerna enligt punkt 2 ska inte OTC-derivatkontrakt beaktas som en icke-finansiell motpart har ingått och som på ett objektivt mätbart sätt är direkt kopplade till denna motparts säkring av affärsverksamhet eller likviditetsfinansiering.

3. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma, efter samråd med ESRB och andra berörda myndigheter, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om följande:

■

b) Clearingtröskeln.

ba) Kriterier för att avgöra vilka OTC-derivatkontrakt som är direkt kopplade till motpartens affärsverksamhet eller likviditetsfinansiering på ett objektivt mätbart sätt.

Dessa trösklar ska fastställas med utgångspunkt från vilken systemvikt en motparts samlade nettopositioner och nettoexponeringar har per derivatklass.

++ Nummer för förordningen (COM(2010)0726).

Tisdagen den 5 juli 2011

Esma ska, efter samråd med EBA och ESRB och andra berörda myndigheter, överlämna dessa förslag till standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 juni 2012.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010. [Ändr. 19]

Esma ska inom ramen för förberedelserna för fastställandet av clearingtröskeln och kriterierna för att avgöra vilka OTC-derivatkontrakt som är direkt kopplade till motpartens affärsverksamhet eller företagsfinansiering på ett objektivt mätbart sätt, anordna offentliga utfrågningar och ge icke-finansiella motparter möjlighet att yttra sig.

5. Kommissionen ska, efter samråd med ESA-myndigheterna och andra berörda myndigheter, regelbundet se över tröskelvärdena enligt punkt 3 och vid behov ändra dem.

Artikel 8

Risikbegränsningsteknik för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart

1. Finansiella motparter eller icke-finansiella motparter enligt artikel 7.2, vilka ingår ett derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart, ska med **vederbörlig noggrannhet** se till att det har införts lämpliga **kontrollförfaranden** och system för att mäta, övervaka och begränsa operativa risker samt **marknads-** och kreditrisker, och då minst följande:

- a) **Lämpliga** elektroniska verktyg som säkerställer att OTC-derivatkontraktets villkor godkänns i tid.
- b) **Standardiserade förfaranden som är** stabila, motståndskraftiga och kontrollerbara för att stämma av portföljer, hantera därmed förknippade risker och tidigt upptäcka tvister mellan parter och lösa dem samt övervaka värdet av utestående kontrakt.

För tillämpningen av punkt b ska utestående kontraktets värde uppdateras regelbundet och riskhanteringsförfarandena ska kräva att en exakt och väl separerad säkerhet överlämnas i tid eller **kräva ett kapitalstöd som står i proportion till risken, i enlighet med tillämpliga lagstadgade kapitalkrav för finansiella motparter.**

Finansiella motparter **och icke-finansiella motparter enligt artikel 7.2 ska erbjuda motparter möjlighet till separering av initialsäkerheter innan kontraktet ingås.**

Esma ska regelbundet övervaka aktiviteten kring derivat som inte är godtagbara för clearing i syfte att kartlägga fall då en viss kontraktsklass kan ge upphov till systemrisk. Esma ska efter samråd med ESRB vidta åtgärder för att hindra ytterligare ackumulering av kontrakt i en sådan klass.

De behöriga myndigheterna och Esma ska se till att tillsynsförfaranden och tillsynsarrangemang syftar till att undvika regelarbitrage mellan clearade och ej clearade derivattransaktioner och återspeglar risköverföringar till följd av derivatkontrakt.

Esma och behöriga myndigheter ska se över marginalsäkerhetsstandarder i syfte att undvika regelarbitrage i enlighet med artikel 37.

Tisdagen den 5 juli 2011

1b. För pensionsinvesteringar enligt direktiv 2003/41/EG eller en plan där medlemsstatens lagstiftning erkänner denna som pensionsplan kan man vid motståndskraftiga bilaterala säkerheter för derivat som används som riskbegränsning beakta motpartens kreditvärdighet. Kapitalkraven i tillsynsbestämmelserna ska vara linje med kraven i centralt clearade kontrakt.

2. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som anger riktlinjer för lämpliga tillsynsförfaranden och tillsynsarrangemang samt marginalsäkerhetsstandarder enligt punkt 1 samt längsta tidsintervallet mellan ingåendet av ett OTC-derivatkontrakt och godkännandet enligt punkt 1 a.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 juni 2012.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010. [Ändr. 19]

3. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska ESA-myndigheterna utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn om erforderliga system och säkerhets- och kapitalnivåer för att uppfylla punkt 1 b och punkt 1 andra stycket.

ESA-myndigheterna ska överlämna dessa gemensamma förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 juni 2012.

Beroende av partens rättsliga form ska kommissionen **tilldelas befogenhet att anta** de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med **artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010, i förordning (EU) nr 1094/2010 och i förordning (EU) nr 1095/2010.** [Ändr. 19]

I

Artikel 9

Sanktioner

1. Med beaktande av kommissionens meddelande av den 8 december 2010 om att förstärka sanktions-systemen i finanssektorn, och efter samråd med Esma, ska medlemsstaterna införa bestämmelser om sanktioner vid överträdelse av bestämmelserna i denna avdelning och ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de tillämpas. Sanktionerna ska åtminstone innebära administrativa böter. Sanktionerna i fråga ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

2. Medlemsstaterna ska se till att de myndigheter som ansvarar för tillsynen av finansiella motparter, och i tillämpliga fall icke-finansiella motparter, offentliggör alla sanktioner som utdömts för överträdelse av artiklarna 3–8, förutsatt att detta inte allvarligt drabbar finansmarknaden eller åsamkar de berörda parterna oproportionerligt stora skador. Medlemsstaterna ska regelbundet offentliggöra bedömningsrapporter om hur effektiva de tillämpade bestämmelserna om sanktioner är.

Senast den 30 juni 2012 ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om bestämmelserna enligt punkt 1. De ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om senare ändringar av dem.

3. Med Esmas bistånd ska kommissionen granska om böterna enligt punkt 1 och tröskelvärdena enligt artikel 7.1 och 7.2 tillämpas effektivt och konsekvent.

Tisdagen den 5 juli 2011

3a. En överträdelse av bestämmelserna i denna avdelning ska inte påverka giltigheten av ett OTC-derivatkontrakt eller parternas möjligheter att verkställa bestämmelserna i ett OTC-derivatkontrakt. En överträdelse av bestämmelserna i denna avdelning utgör inte grund för skadeståndsanspråk mot en part i ett OTC-derivatkontrakt.

Avdelning III

Auktorisation och tillsyn av centrala motparter

Kapitel 1

Villkor och förfaranden för auktorisation av centrala motparter

Artikel 10

Auktorisation av centrala motparter

1. Om en central motpart är en i unionen etablerad juridisk person med tillgång till tillräcklig likviditet och avser att tillhandahålla tjänster och utöva verksamhet, ska den ansöka om auktorisation hos behörig myndighet i den medlemsstat där den är etablerad.

Likviditeten kan tillhandahållas av en centralbank och/eller en kreditvärdig pålitlig affärsbank. Tillgången till likviditet kan vara relaterad till en auktorisation enligt artikel 6 i direktiv 2006/48/EG eller till andra lämpliga arrangemang.

2. Auktorisationen ska gälla inom hela unionen.

3. Auktorisationen **av den centrala motparten ska beviljas endast för verksamheter relaterade till clearing** och det ska anges vilka tjänster och verksamheter som den centrala motparten är auktoriserad för, inklusive vilka klasser av finansiella instrument som auktorisationen omfattar.

4. En central motpart ska alltid uppfylla villkoren för den ursprungliga auktorisationen.

En central motpart ska utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten om väsentliga förändringar som är relevanta för villkoren för den ursprungliga auktorisationen.

5. **För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare kriterier för tillräcklig likviditet enligt punkt 1.**

Esma ska, efter samråd med EBA överlämna förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 juni 2012.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010. [Ändr. 19]

■

Artikel 11

Utvidgning av verksamheter och tjänster

1. En central motpart ska lämna in en begäran om utvidgning, om den vill utvidga sin affärsverksamhet till verksamheter och tjänster som inte omfattas av den ursprungliga auktorisationen. Det ska betraktas som en utvidgning av auktorisationen, om clearingtjänster tillhandahålls i annan valuta eller för finansiella instrument som har väsentligt andra riskegenskaper än de som den centrala motparten auktoriserats för.

Tisdagen den 5 juli 2011

Utvidgningen av en auktorisation ska följa förfarandet enligt artikel 13.

2. Om en central motpart önskar utvidga sin verksamhet till en annan medlemsstat än där den är etablerad, ska den behöriga myndigheten i etableringsmedlemsstaten utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten.

Artikel 12

Kapitalkrav

1. För att få auktoriseras enligt artikel 10 ska en central motpart ha ständig tillgång till ett startkapital på minst **10 miljoner EUR**.

2. Den centrala motpartens kapital ska, inklusive balanserade vinstmedel och reserver, **stå i proportion till storleken på och riskerna i den centrala motpartens affärsverksamhet**. Kapitalet ska alltid vara tillräckligt för att vid behov och inom rimlig tid kunna genomföra en ordnad avveckling eller omstrukturering av rörelsen och erbjuda tillräckligt skydd mot operativa eller återstående risker.

3. **För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma, i nära samarbete med ECBS och efter samråd med EBA, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om krav avseende en central motparts kapital, balanserade vinstmedel och reserver enligt punkt 2, inbegripet med vilken frekvens eller vid vilka tidpunkter dessa ska uppdateras.**

Esma ska, i nära samarbete med ECBS och efter samråd med EBA, överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 juni 2012.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010. [Ändr. 19]

Artikel 13

Förfarande för att bevilja och avslå auktorisation

1. Den behöriga myndigheten ska bara bevilja auktorisation, om den finner att den ansökande centrala motparten uppfyller alla förordningens krav och kraven som antagits i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper⁽¹⁾, och **under förutsättning att Esma avgivit ett positivt yttrande enligt artikel 15.**

2. Den ansökande centrala motparten ska **för den ursprungliga auktorisationen** lämna in alla uppgifter som krävs för att den behöriga myndigheten ska kunna fastslå att den sökande vid den ursprungliga auktorisationen vidtagit alla mått och steg för att uppfylla förordningens krav. **Den behöriga myndigheten ska omgående överlämna alla uppgifter som mottagits från den ansökande centrala motparten till Esma och det kollegium som avses i artikel 14.1.**

3. **När det gäller den ursprungliga auktorisationen** ska den behöriga myndigheten senast **fyra månader** efter inlämnandet av en fullständig ansökan skriftligen underrätta den sökande om huruvida auktorisation beviljats.

För auktorisation för en utvidgning av verksamheterna och tjänsterna ska den behöriga myndigheten senast två månader efter inlämnandet av en fullständig ansökan skriftligen underrätta den sökande om huruvida auktorisation beviljats.

⁽¹⁾ EUT L 166, 11.6.1998, s. 45.

Tisdagen den 5 juli 2011

Artikel 14

Samarbete

1. Den behöriga myndigheten i en central motparts etableringsmedlemsstat ska **i samarbete med Esma inrätta ett kollegium** för att främja fullgörandet av de uppgifter som anges i artiklarna 10, 11, 46 och 48.

Kollegiet ska **ha Esma som ordförande och bestå av högst sju ledamöter, däribland** den behöriga myndigheten i den centrala motpartens etableringsmedlemsstat **och** den myndighet som ansvarar för tillsynen av den centrala motparten och de centralbanker som utger de clearade finansiella instrumentens mest relevanta valutor **samt** de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av den centrala motpartens clearingmedlemmar och som är etablerade i de tre medlemsstaterna med de sammanlagt största bidragen till den centrala motpartens obeståndsfond enligt artikel 40.

2. Kollegiet ska sörja för följande, utan påverkan på de behöriga myndigheternas befogenheter enligt förordningen:

a) Utarbetande av **■** yttrandet enligt artikel 15.

b) Informationsutbyte, inklusive begäran om information enligt artikel 21.

■

d) **Samordning av** kontrollprogram för tillsynen, baserade på en riskbedömning av den centrala motparten.

e) Förbättring av tillsynens effektivitet genom att i onödan upprepade tillsynskrav tas bort.

f) Konsekvens i tillsynspraxis.

g) Fastställande av förfaranden och beredskapsplaner för krissituationer enligt artikel 22.

3. Kollegiets inrättande och verksamhet ska baseras på en skriftlig överenskommelse **mellan** samtliga medlemmar.

I överenskommelsen ska **i synnerhet** de praktiska villkoren för **samarbetet mellan den behöriga myndigheten och Esma** anges och kan uppgifter åläggas den behöriga myndigheten i den centrala motpartens etableringsmedlemsstat eller åläggas **Esma**.

Om en majoritet av medlemmarna av kollegiet anser att den behöriga myndigheten i den centrala motpartens etableringsmedlemsstat inte utför sina uppgifter på ett lämpligt sätt och att det utgör ett hot mot den finansiella stabiliteten, ska Esma utfärda ett beslut om huruvida man anser att den tillsyn som utövas av den behöriga myndigheten i den centrala motpartens etableringsmedlemsstat är lämplig och huruvida den utgör ett hot mot den finansiella stabiliteten.

Om Esma anser att tillsynen är olämplig får Esma tillämpa korrigerande åtgärder gentemot behöriga myndigheter i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010.

3a. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma, i nära samarbete med ECBS och efter samråd med EBA, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om den riskbedömning som avses i artiklarna 14.2 och 15.1.

Tisdagen den 5 juli 2011

Esma ska, i nära samarbete med ECBS och i samråd med EBA, överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 juni 2012.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010. [Ändr. 19]

Artikel 15

Yttrande från kollegiet

1. **För den ursprungliga auktorisationen ska** den behöriga myndigheten i den centrala motpartens etableringsmedlemsstat genomföra en riskbedömning av den centrala motparten och lämna en rapport till **Esma senast fyra månader efter det att den centrala motparten lämnat in en fullständig ansökan.**

1a. För auktorisation för en utvidgning av verksamheterna och tjänsterna ska den behöriga myndigheten i den centrala motpartens etableringsmedlemsstat genomföra en riskbedömning av utvidgningen av den centrala motpartens verksamheter och tjänster och inom en månad lämna en rapport till kollegiet.

Senast en månad efter mottagandet ska kollegiet på grundval av denna rapport enas om ett yttrande om huruvida den bedömda risknivån medverkar till att den centrala motparten kan fungera säkert.

2. **Ett positivt eller negativt yttrande från kollegiet kräver att en enkel majoritet av medlemmarna, inbegripet den behöriga myndigheten i den centrala motpartens etableringsmedlemsstat, är överens om den bedömning som gjorts av den behöriga myndigheten i den centrala motpartens etableringsmedlemsstat. Vid dröjsmål eller oenighet ska Esma främja att ett** ¶ **yttrande antas i enlighet med sina tvistlösningsbefogenheter enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010 och dess allmänna samordningsfunktion enligt artikel 21 i samma förordning. ¶**

Artikel 16

Upphävande av auktorisation

1. Den behöriga myndigheten i **etableringsmedlemsstaten** ska upphäva auktorisationen om den centrala motparten

a) i tolv månader inte har utnyttjat sin auktorisation, uttryckligen har frånsagt sig auktorisationen eller inte har tillhandahållit några tjänster eller utövat någon verksamhet under de föregående sex månaderna,

b) har erhållit auktorisationen genom att lämna osanna uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt,

c) inte längre uppfyller de villkor som gällde för auktorisationen, eller

d) allvarligt och **upprepade gånger** har åsidosatt förordningens krav.

1a. Förfarandet för beslut om att upphäva auktorisationen ska kräva ett positivt yttrande från samma kollegium som avsågs i den ursprungliga auktorisationen samt även ett positivt yttrande från Esma.

2. Esma får när som helst begära att den behöriga myndigheten i den centrala motpartens etableringsmedlemsstat ska kontrollera om denna motpart fortfarande uppfyller villkoren som gällde för auktorisationen.

3. Den behöriga myndigheten får begränsa upphävandet till viss tjänst, verksamhet eller finansiellt instrument. **Ett beslut om att dra tillbaka en auktorisation gäller för hela unionens territorium.**

Tisdagen den 5 juli 2011

Artikel 17

Översyn och utvärdering

De behöriga myndigheterna ska minst årligen se över en central motparts system, strategier, processer och mekanismer med avseende på hur förordningen efterlevs samt utvärdera marknaden, operativa risker och likviditetsrisker som denna motpart är eller kan vara exponerad mot.

Översynen och utvärderingen ska avse verksamhetens storlek, systemvikt, art, omfattning och komplexitet när det gäller den centrala motparten **samt de kriterier som fastställs i artikel 4.3.**

Den behöriga myndigheten ska uppmana de centrala motparter som inte följer kraven i denna förordning att vidta nödvändiga åtgärder.

Den centrala motparten ska bli föremål för Esmas inspektioner på plats.

Kapitel 2

Tillsyn och övervakning av centrala motparter

Artikel 18

Behöriga myndigheter

1. Medlemsstaterna ska utse den behöriga myndighet som ska svara för att uppgifterna enligt denna förordning utförs när det gäller auktorisation, tillsyn och övervakning av centrala motparter som är etablerade på deras territorium och ska underrätta kommissionen och Esmas därom.

2. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna har tillräckliga tillsyns- och utredningsbefogenheter för att fullgöra sina uppdrag.

3. Medlemsstaterna ska se till att lämpliga administrativa åtgärder i enlighet med nationell lagstiftning kan vidtas eller införas mot ansvariga fysiska eller juridiska personer, om förordningens bestämmelser inte efterlevs.

Dessa åtgärder ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

4. Esmas ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över de behöriga myndigheter som utsetts enligt punkt 1.

Artikel 18a

Sekretess

1. **Sekretesskrav ska gälla för alla personer som arbetar eller har arbetat på de behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med artikel 18, Esmas eller revisorer och sakkunniga som de behöriga myndigheterna eller Esmas bemyndigat. Utan att det påverkar fall som omfattas av straffrättsliga eller skatterättsliga bestämmelser eller övriga bestämmelser i förordningen, får de inte till någon person eller myndighet röja konfidentiell information som de fått i tjänsten, utom i sammandrag eller i aggregerad form som omöjliggör identifiering av enskilda centrala motparter, transaktionsregister eller annan person.**

Tisdagen den 5 juli 2011

2. Om en central motpart har försatts i konkurs eller tvångslikvideras, får konfidentiell information som inte rör tredje part röjas i tvistemål eller handelsmål, om det är nödvändigt för att genomföra förfarandet.

3. Utan att det påverkar fall som omfattas av straffrättsliga och skatterättsliga bestämmelser får konfidentiell information enligt förordningen användas av de behöriga myndigheterna, Esmas organ eller andra fysiska eller juridiska personer än behöriga myndigheter som mottar den, fast i de behöriga myndigheternas fall enbart för att utföra sina uppgifter och fullgöra sitt uppdrag inom förordningens ram, eller i andra myndigheters, organs eller fysiska eller juridiska personers fall i det syfte för vilket informationen lämnades till dem och/eller inom ramen för administrativa eller rättsliga förfaranden som har ett samband med fullgörandet av respektive uppdrag. Om Esmas organ, den behöriga myndigheten eller annan myndighet, organ eller person som lämnar information ger sitt samtycke, får den mottagande myndigheten emellertid använda den i andra icke-kommersiella syften.

4. Bestämmelserna om sekretess i punkterna 1, 2 och 3 ska gälla för allt mottagande, utbyte eller förmedling av konfidentiell information i enlighet med förordningen. Dessa villkor skall emellertid inte hindra att Esmas organ, de behöriga myndigheterna eller berörda centralbanker utbyter eller förmedlar konfidentiell information i enlighet med denna förordning, och annan lagstiftning som är tillämplig på värdepappersföretag, kreditinstitut, pensionsfonder, fondföretag, AIF-förvaltare, försäkrings- och återförsäkringsförmedlare, försäkringsföretag, reglerade marknader eller marknadsplatsoperatörer, eller annars med medgivande av den behöriga myndighet eller annan myndighet eller ett organ eller en fysisk eller juridisk person som meddelade informationen.

5. Punkterna 1, 2 och 3 ska inte hindra de behöriga myndigheterna från att i enlighet med nationell lagstiftning utbyta eller förmedla konfidentiell information som inte har mottagits från en annan medlemsstats behöriga myndighet.

Kapitel 3

Samarbete

Artikel 19

Myndigheters samarbete

1. Behöriga myndigheter ska ha ett nära samarbete med varandra, **med Esmas organ och vid behov med ECBS. Esmas organ ska av EU-institutionerna ges de resurser som krävs för att effektivt kunna utföra de uppgifter som den tilldelats genom denna förordning.**

2. På grundval av tillgängliga uppgifter ska de behöriga myndigheterna vid utövandet av sina allmänna uppgifter vederbörligen beakta sina besluts potentiella effekter på det finansiella systemets stabilitet i övriga berörda medlemsstater, särskilt i krissituationer enligt artikel 22.

I

Artikel 21

Informationsutbyte

1. De behöriga myndigheterna ska förse Esmas organ och varandra med de upplysningar som krävs för att kunna fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning.

2. Behöriga myndigheter och andra organ eller fysiska eller juridiska personer som mottar konfidentiell information vid utförandet av sina uppgifter enligt förordningen får inte använda den för annat syfte **och får inte offentliggöra eller på annat sätt göra sådan konfidentiell information tillgänglig för andra syften än vad som uttryckligen fastställs i denna förordning.**

Tisdagen den 5 juli 2011

3. Till de behöriga myndigheter som utövar tillsyn över centrala motparter ska Esma lämna konfidentiell information som är relevant för fullgörandet av dessas uppdrag. Till Esma och andra behöriga myndigheter ska behöriga myndigheter och andra berörda myndigheter lämna information som krävs för att dessa ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt förordningen.

4. Behöriga myndigheter ska lämna information till centralbanker inom Europeiska centralbankssystemet, om denna är relevant för fullgörandet av dessas uppdrag.

Artikel 22

Krissituationer

Den behöriga myndigheten eller annan myndighet ska utan onödigt dröjsmål underrätta Esma, kollegiet och andra berörda myndigheter om centrala motparters krissituationer, inklusive sådan utveckling på finansmarknaderna som negativt kan inverka på marknadens likviditet och det finansiella systemets stabilitet i någon av de medlemsstater där den centrala motparten eller någon av dess clearingmedlemmar är etablerad.

Kapitel 4

Relationer med tredjeländer

Artikel 23

Tredjeländer

1. En i tredjeländ etablerad central motpart får tillhandahålla clearingtjänster till i unionen etablerade enheter, om denna motpart är godkänd av Esma.

Auktorisation, utvidgning av auktorisation och upphävande av auktorisation omfattas av villkoren och förfarandena enligt artiklarna 10–16.

Centrala motparter från tredjeländ ska genomgå en översyn enligt ett förfarande av det slag som EU-etablerade centrala motparter omfattas av.

Kommissionen får anta ett beslut om att bevilja ett fullständigt eller delvis undantag från villkoren och förfarandena för auktorisationen när ömsesidighet är säkerställd och följande villkor är uppfyllda:

a) Kommissionen har fattat ett beslut i enlighet med punkt 3.

b) De i unionen etablerade centrala motparterna beviljas motsvarande undantag i det berörda tredjeländet.

2. Esma ska, ***i samråd med de behöriga myndigheterna inom unionen och med EBA och relevanta ECBS-medlemmar i de medlemsstater där den centrala motparten tillhandahåller eller har för avsikt att tillhandahålla clearingtjänster och relevanta ECBS-medlemmar som ansvarar för tillsynen av centrala motparter med vilka samverkansöverenskommelser ingåtts***, godkänna en central motpart från tredjeländ om följande villkor är uppfyllda:

a) Kommissionen har ***antagit en delegerad akt*** i enlighet med punkt 3, ***eller***

b) den centrala motparten är auktoriserad och omfattas av effektiv tillsyn i detta tredjeländ.

Tisdagen den 5 juli 2011

- ba) Tredjelandet omfattas av ett beslut av kommissionen enligt vilket dess standarder för att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism uppfyller de krav som fastställts av arbetsgruppen för finansiella åtgärder mot penningtvätt och är lika långtgående som kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism⁽¹⁾.
- bb) Tredjelandet har undertecknat en överenskommelse med den auktoriserade centrala motpartens hemmedlemsstat, vilket till fullo uppfyller normerna i artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet och säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skatteärenden, inklusive eventuellt multilaterala skatteavtal.
- bc) Den centrala motpartens riskhanteringsstandarder har granskats av Esma och bedömts uppfylla standarderna enligt avdelning IV.
- bd) Den förfogar över tillräckliga uppgifter för att anse att tredjelandets regelverk inte är diskriminerande gentemot EU-etablerade juridiska personer.
- be) Tredjelandet tillämpar villkor för ömsesidig tillgång för EU-baserade centrala motparter och ett system för ömsesidig auktorisering har införts i det tredjelandet.
- bf) De villkor som fastställts för ett tredjelandets centrala motparter ska innebära lika behandling av EU-baserade centrala motparter och detta tredjelandets motparter.

3. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 68, och på grundval av ett gemensamt yttrande från Esma, EBA, ECBS och de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av de tre clearingmedlemmar som är etablerade i EU-medlemsstater och som står för de sammanlagt största bidragen till den centrala motpartens obeståndsfond, och ange att den rättsliga och tillsynsmässiga ramen i ett tredjeland säkerställer att de centrala motparter som är auktoriserade i detta land följer rättsligt bindande krav som är likvärdiga med kraven enligt denna förordning och att de löpande är föremål för effektiv tillsyn och tillämpning i detta land.

4. Esma, EBA, ECBS och de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av de tre clearingmedlemmar som är etablerade i EU-medlemsstater och som står för de sammanlagt största bidragen till den centrala motpartens obeståndsfond, ska upprätta samarbetsavtal med de berörda behöriga myndigheter i tredjeländer vars rättsliga och tillsynsmässiga regelverk har bedömts vara likvärdiga med denna förordning i enlighet med punkt 3. I sådana avtal ska minst följande anges:

- a) Mekanismen för informationsutbyte mellan Esma, de behöriga myndigheterna enligt punkt 1 och tredjelandets berörda behöriga myndigheter.
- b) Förfarandena för samordning av tillsynsverksamhet.

ba) Förfarandena relaterade till upphävande av den auktorisation som beviljats den centrala motparten.

⁽¹⁾ EUT L 309, 25.11.2005, s. 15.

Tisdagen den 5 juli 2011

Avdelning IV

Krav på centrala motparter

Kapitel 1

Organisatoriska krav

Artikel 24

Allmänna bestämmelser

1. En central motpart ska ha stabila styrformer, som omfattar en tydlig organisationsstruktur med en väl definierad, transparent och konsekvent ansvarsfördelning, effektiva metoder för att lokalisera, hantera, övervaka och rapportera de risker som denna motpart är eller kan bli utsatt för samt ha tillfredsställande rutiner för intern kontroll, däribland sunda förfaranden för administration och redovisning.

2. En central motpart ska införa politik och förfaranden som är så effektiva att de säkerställer att förordningen följs, inklusive ledningens och de anställdas efterlevnad av alla förordningens bestämmelser.

3. En central motpart ska ha en organisationsstruktur som säkerställer en kontinuerlig och väl fungerande verksamhet och tillhandahållande av tjänster. Det ska använda lämpliga och passande system, resurser och förfaranden.

4. En central motpart ska klart skilja på rapporteringsgången för dess riskhantering och för dess övriga verksamhet.

5. En central motpart ska införa, tillämpa och vidmakthålla en lönepolitik som främjar sund och effektiv riskhantering och inte stimulerar en sänkning av dess nivå.

6. En central motpart ska ha IT-system som kan hantera dess tjänsters och verksamhets komplexitet, mångfald och inriktning, så att den tryggar hög säkerhetsstandard och att dess uppgifter är säkra och konfidentiella.

6a. En central motpart ska se till att transaktions- och kunduppgifter som erhållits avseende OTC-derivatkontrakt som clearas i enlighet med kraven i denna förordning endast används för att uppfylla förordningens krav och inte utnyttjas kommersiellt, såvida inte den kund till vilken dessa uppgifter hör gett sitt skriftliga förhandsgodkännande.

7. En central motpart ska kostnadsfritt offentliggöra uppgifter om sina styrelseformer och regelverket för verksamheten, **inbegripet inträdeskriterier för clearingmedlemskap.**

8. Den centrala motparten ska ofta vara föremål för oberoende revisioner. Resultaten av dessa ska meddelas styrelsen och tillhandahållas den behöriga myndigheten.

9. **För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om vad regler och styrformer enligt punkterna 1–8 minst ska omfatta.**

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 juni 2012.

Tisdagen den 5 juli 2011

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med **artiklarna 10–14** i förordning (EU) nr 1095/2010. [Ändr. 19]

I

Artikel 25

Företagsledning och styrelsen

1. Företagsledningen ska ha sådant anseende och erfarenhet att det säkerställer en sund och stabil ledning av den centrala motparten.
2. En central motpart ska ha en styrelse, där minst en tredjedel och då minst två av ledamöterna är oberoende. **Clearingmedlemmarnas kunder ska vara representerade i styrelsen.** Ersättningen till de oberoende och andra icke verkställande styrelseledamöterna får inte vara kopplad till den centrala motpartens affärsresultat.

Styrelseledamöterna, inklusive de oberoende ledamöterna, ska ha nöjaktigt anseende och adekvat sakkunskap om finansiella tjänster, riskhantering och clearingtjänster.

3. En central motpart ska klart ange styrelsens roll och ansvar samt tillhandahålla styrelsemötenas protokoll till den behöriga myndigheten **och revisorer.**

Artikel 26

Riskkommitté

1. En central motpart ska inrätta en riskkommitté som ska bestå av **olika grupper av företrädare, inbegripet** företrädare för dess clearingmedlemmar, **dess clearingmedlemmars kunder**, oberoende **experter och företrädare för den centrala motpartens behöriga myndighet, förutsatt att företrädarna för kunderna inte är samma som företrädarna för clearingmedlemmarna. Ingen av grupperna av företrädare ska ha majoritet i riskkommittén.** Riskkommittén får låta den centrala motpartens anställda delta i dess möten men då utan rösträtt. Riskkommitténs råd får inte direkt påverkas av den centrala motpartens ledning.
2. En central motpart ska klart ange riskkommitténs mandat, styrmekanismer för att trygga dess oberoende, verksamhetsregler, valbarhetskriterier och valförfarande för ledamöterna. Styrmekanismerna ska vara tillgängliga **för de behöriga myndigheterna** och det ska åtminstone fastställas att riskkommitténs ordförande ska vara en oberoende **expert**, som rapporterar direkt till styrelsen **eller till den administrativa styrelsen om det rör sig om ett dualistiskt system**, samt att kommittén ska hålla regelbundna möten.
3. Riskkommittén ska ge råd till styrelsen, **eller den administrativa styrelsen om det rör sig om ett dualistiskt system**, om omständigheter som kan påverka den centrala motpartens riskhantering, exempelvis en betydande ändring av dess riskmodell, obeståndsförfarandena, kriterierna för godkännande av clearingmedlemmar eller clearing av nya klasser av instrument **eller utkontraktering av funktioner.** Riskkommitténs råd ska inte krävas för den centrala motpartens löpande verksamhet. **Rimliga ansträngningar ska göras för att samråda med riskkommittén** i krissituationer.
4. Utan påverkan på behöriga myndigheters rätt att bli informerade, ska riskkommitténs ledamöter ha tystnadsplikt. Om riskkommitténs ordförande konstaterar att det för en medlen föreligger eller kan föreligga en intressekonflikt i ett särskilt ärende, får denne inte rösta om ärendet.

Tisdagen den 5 juli 2011

5. En central motpart ska skyndsamt underrätta den behöriga myndigheten om alla beslut där styrelsen beslutar att inte följa riskkommitténs råd.

6. En central motpart ska tillåta clearingmedlemmars kunder att ingå i riskkommittén, alternativt införa lämpliga samrådsmekanismer som tryggar att dessa kunders intressen tillvaratas.

Artikel 27

Registerhållning

1. En central motpart ska i minst **fem år** bevara alla registeruppgifter om sina tjänster och sin verksamhet, så att den behöriga myndigheten kan övervaka den centrala motpartens efterlevnad av förordningens krav.

2. En central motpart ska i minst **fem år** efter att kontrakt löpt ut bevara alla uppgifter om alla kontrakt som den har behandlat i register. Informationen ska åtminstone möjliggöra fastställande av de ursprungliga villkoren i en transaktion, innan den clearades av den centrala motparten.

3. På begäran av den behöriga myndigheten och Esma ska en central motpart tillhandahålla registeruppgifter och information enligt punkterna 1–2 och all information om clearade kontrakts positioner, oberoende av den handelsplats där transaktionerna verkställdes.

4. **För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om bevarandet av registeruppgifter och information enligt punkterna 1–2, och vid behov en längre tid för bevarande av registeruppgifter.**

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 juni 2012.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med **artiklarna 10–14** i förordning (EU) nr 1095/2010. [Ändr. 19]

█

5. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av punkterna 1–2, **ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande** för att fastställa formatet på de uppgifter och den information som ska bevaras. **Esma ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 juni 2012.**

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med **artikel 15** i förordning (EU) nr 1095/2010.

█

Artikel 28

Aktieägare och medlemmar med kvalificerade innehav

1. Den behöriga myndigheten får inte auktorisera en central motpart, förrän den har fått upplysningar om vilka av dess aktieägare eller medlemmar, oavsett om de är fysiska eller juridiska personer, som direkt eller indirekt har kvalificerade innehav och upplysningar om storleken på sådana innehav.

Tisdagen den 5 juli 2011

2. Den behöriga myndigheten ska avslå auktorisation av en central motpart, om den tvivlar på att dess aktieägare eller medlemmar med kvalificerade innehav är lämpliga. Den ska då beakta att en central motpart måste tillförsäkras en sund och ansvarsfull ledning.
3. Om det finns nära förbindelser mellan den centrala motparten och andra fysiska eller juridiska personer, ska den behöriga myndigheten endast bevilja auktorisation om dessa förbindelser inte hindrar myndigheten från att effektivt utöva sin tillsynsfunktion.
4. Om personerna enligt punkt 1 inverkar menligt på en sund och ansvarsfull ledning av den centrala motparten, ska den behöriga myndigheten vidta lämpliga åtgärder för att få detta att upphöra **eller upphäva den centrala motpartens auktorisation**.
5. Den behöriga myndigheten ska avslå auktorisation, om en eller flera fysiska eller juridiska personer med vilka värdepappersföretaget har nära förbindelser omfattas av lagar och andra författningar i ett tredjeland och om dessa, eller svårigheter vid tillämpningen av dem, förhindrar ett effektivt utövande av myndighetens tillsynsfunktion.

Artikel 29

Information till behöriga myndigheter

1. En central motpart ska till den behöriga myndigheten **i den medlemsstat där den centrala motparten är etablerad** anmäla alla förändringar av sin ledning och ska också lämna in alla upplysningar som krävs för att denna ska kunna bedöma om styrelseledamöterna har nöjaktigt anseende och tillräcklig erfarenhet.

Om en styrelseledamots agerande sannolikt inverkar menligt på en sund och ansvarsfull ledning av den centrala motparten, ska den behöriga myndigheten vidta lämpliga åtgärder, inklusive utesluta ledamoten ur styrelsen.

2. Alla fysiska eller juridiska personer eller sådana personer i samråd (**nedan kallade tilltänkta förvärvare**) som har fattat ett beslut om att direkt eller indirekt förvärva ett kvalificerat innehav i en central motpart eller om att ytterligare öka, direkt eller indirekt, ett kvalificerat innehav i en central motpart, varigenom andelen av röstetalet eller kapitalet kommer att uppgå till eller överstiga 10 %, 20 %, 30 % eller 50 % eller så att den centrala motparten kommer att få ställning av dotterföretag (nedan kallat **tilltänkt förvärv**), ska först skriftligen underrätta de behöriga myndigheterna för den centrala motpart i vilken de avser att förvärva eller ytterligare öka ett kvalificerat innehav om storleken på det tilltänkta innehavet samt lämna relevanta uppgifter enligt artikel 30.4.

Alla fysiska eller juridiska personer som har fattat ett beslut om att direkt eller indirekt avyttra ett kvalificerat innehav i en central motpart (nedan kallade **tilltänkta säljare**) ska först skriftligen underrätta den behöriga myndigheten därom och meddela storleken på det tilltänkta innehavet. En sådan person ska även underrätta den behöriga myndigheten, om den har fattat ett beslut om att minska sitt kvalificerade innehav så att andelen av röstetalet eller aktiekapitalet kommer att understiga 10 %, 20 %, 30 % eller 50 % eller så att den centrala motpartens ställning som dotterföretag kommer att upphöra.

De behöriga myndigheterna ska skicka ett skriftligt mottagningsbevis till den tilltänkta förvärvaren eller säljaren, utan dröjsmål och senast två arbetsdagar efter mottagandet av underrättelsen enligt punkt 2 eller efter mottagandet av uppgifterna enligt punkt 3.

De behöriga myndigheterna ska göra bedömningen enligt artikel 30.1 (nedan kallad **bedömningen**) inom sextio arbetsdagar från och med den skriftliga bekräftelsen av mottagandet av underrättelsen och av alla de handlingar som medlemsstaten kräver ska bifogas den i enlighet med förteckningen i artikel 30.4 (nedan kallad **bedömningsperioden**).

Tisdagen den 5 juli 2011

Vid tidpunkten för mottagningsbeviset ska den behöriga myndigheten informera den tilltänkte förvärvaren eller säljaren om när bedömningsperioden löper ut.

3. Den behöriga myndigheten får under bedömningsperioden vid behov, och senast bedömningsperiodens femtionde arbetsdag, begära ytterligare uppgifter som krävs för att slutföra bedömningen. Denna begäran ska vara skriftlig och ska klart ange vilka ytterligare uppgifter som krävs.

Bedömningsperioden ska avbrytas mellan det datum då den behöriga myndigheten begär in uppgifter och det datum då svar tas emot från den tilltänkte förvärvaren. Avbrottet får inte överstiga tjugo arbetsdagar. Den behöriga myndigheten får därefter besluta om att begära in ytterligare uppgifter för att komplettera eller förtydliga informationen, vilket dock inte får leda till att bedömningsperioden avbryts.

4. Den behöriga myndigheten får förlänga avbrottet enligt punkt 3 andra stycket till högst trettio arbetsdagar, om den tilltänkte förvärvaren eller säljaren är

a) etablerad utanför unionen eller omfattas av tillsyn utanför unionen,

b) en fysisk eller juridisk person och inte underställd tillsyn enligt denna förordning eller direktiv 73/239/EEG, rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) ⁽¹⁾, rådets direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring ⁽²⁾, eller direktiven 2002/83/EG, 2003/41/EG, 2004/39/EG, 2005/68/EG, 2006/48/EG, 2009/65/EG eller 2011/61/EU.

5. Om den behöriga myndigheten efter avslutad bedömning beslutar att motsätta sig det tilltänkta förvärvet, ska den inom två arbetsdagar och inom bedömningsperioden skriftligen underrätta förvärvaren och ange skälen för beslutet. Om inget annat föreskrivs i nationell lagstiftning, kan en lämplig motivering av beslutet offentliggöras på den tilltänkte förvärvarens begäran. Detta får dock inte hindra medlemsstater från att ge en behörig myndighet befogenhet att offentliggöra detta, utan att den tilltänkte förvärvaren så begärt.

6. Om den behöriga myndigheten inom bedömningsperioden inte motsätter sig det tilltänkta förvärvet, ska det anses vara godkänt.

7. Den behöriga myndigheten får fastställa en maximiperiod inom vilken det tilltänkta förvärvet ska vara genomfört och vid behov förlänga denna.

8. Strängare krav än de som föreskrivs i denna förordning får medlemsstater inte införa, när det gäller underrättelse till den behöriga myndigheten om direkta eller indirekta förvärv av rösträtter eller kapital och dennas godkännande av sådana förvärv.

Artikel 30

Bedömning

1. Vid bedömningen av underrättelsen enligt artikel 29.2 och uppgifterna enligt artikel 29.3 ska den behöriga myndigheten på grundval av samtliga följande kriterier bedöma om den tilltänkte förvärvaren är lämplig och det tilltänkta förvärvet är ekonomiskt sunt, för att säkerställa en sund och ansvarsfull ledning av den centrala motpart som förvärvet gäller, och med beaktande av den tilltänkte förvärvarens sannolika påverkan på denna motpart:

⁽¹⁾ EGT L 375, 31.12.1985, s. 3.

⁽²⁾ EGT L 228, 11.8.1992, s. 1.

Tisdagen den 5 juli 2011

- a) Den tilltänkta köparens anseende och soliditet.
- b) Det anseende och de erfarenheter personerna har som kommer att leda den centrala motpartens verksamhet till följd av det tilltänkta förvärvet.
- c) Om den centrala motparten kommer att kunna uppfylla och fortsätta uppfylla bestämmelserna i denna förordning.
- d) Om det finns rimlig anledning att misstänka att det tilltänkta förvärvet har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism enligt artikel 1 i direktiv 2005/60/EG, eller också försök till eller ökade risker för detta.

Vid sin bedömning av den tilltänkte förvärvarens ekonomiska ställning ska den behöriga myndigheten särskilt uppmärksamma vilken typ av verksamhet som bedrivs eller ska bedrivas av den centrala motpart som det tilltänkta förvärvet gäller.

Vid sin bedömning av den centrala motpartens förmåga att följa förordningen ska den behöriga myndigheten särskilt uppmärksamma om den koncern som den kommer att bli en del av har en struktur som möjliggör en effektiv tillsyn, ett effektivt informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna samt fastställande av ansvarsfördelningen mellan de behöriga myndigheterna.

2. De behöriga myndigheterna får bara motsätta sig det tilltänkta förvärvet, om det finns rimlig anledning att göra detta enligt kriterierna i punkt 1 eller om de uppgifter som lämnats av den tilltänkte förvärvaren är ofullständiga.
3. Medlemsstaterna får varken införa förhandsvillkor för storleken på förvärvet av ägarandel eller tillåta sina behöriga myndigheter att bedöma det tilltänkta förvärvet utifrån marknadens ekonomiska behov.
4. Medlemsstaterna ska se till att en förteckning offentliggörs med de uppgifter som krävs för att göra bedömningen och som måste lämnas till de behöriga myndigheterna vid tidpunkten för underrättelsen enligt artikel 29.2. Uppgiftskraven ska vara proportionerliga och anpassade till den tilltänkte förvärvarens och det tilltänkta förvärvets karaktär. Medlemsstaterna får inte kräva uppgifter som är irrelevanta för en stabilitetsbedömning.
5. Utan hinder av artikel 29.2, 29.3 och 29.4 ska en behörig myndighet behandla de tilltänkta förvärvarna på ett icke-diskriminerande sätt, om den har fått underrättelser om två eller flera tilltänkta förvärv eller ökning av kvalificerade innehav i en och samma centrala motpart.
6. Berörda behöriga myndigheter ska i fullt samråd med varandra bedöma om den tilltänkte förvärvaren tillhör någon av följande kategorier:
 - a) **Andra centrala motparter**, kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag, marknadsplatsoperatörer, operatörer av värdepappersavvecklingssystem, förvaltare av UCITS-fond eller AIF-förvaltare med auktorisation i annan medlemsstat.
 - b) Moderföretag till **andra centrala motparter**, kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag, marknadsplatsoperatörer, operatörer av värdepappersavvecklingssystem, fondföretag eller alternativa investeringsfonder med auktorisation i annan medlemsstat.

Tisdagen den 5 juli 2011

- c) Fysiska eller juridiska personer som har ägarkontroll **över andra centrala motparter**, kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag, marknadsplatsoperatörer, operatörer av värdepappersavvecklingssystem, fondföretag eller alternativa investeringsfonder med auktorisation i annan medlemsstat.

7. De behöriga myndigheterna ska utan onödigt dröjsmål förse varandra med alla väsentliga uppgifter eller andra uppgifter som är relevanta för bedömningen. Härvid ska de behöriga myndigheterna på begäran överlämna alla relevanta uppgifter till varandra och på eget initiativ överlämna alla väsentliga uppgifter. Eventuella synpunkter eller reservationer från den behöriga myndighet som ansvarar för den tilltänkta förvärvaren ska anges i beslut av den behöriga myndighet som auktoriserat det kreditinstitut som förvärvet gäller.

Artikel 31

Intressekonflikter

1. En central motpart ska ha och tillämpa organisatoriska och administrativa skriftliga förfaranden för att påvisa och hantera eventuella intressekonflikter mellan motparten, inklusive dess ledning, anställda eller personer med direkt eller indirekt kontrollförhållande eller nära förbindelser, och dess clearingmedlemmar eller kunder eller inbördes. Den ska ha och tillämpa lämpliga förfaranden för **undanröjande** av intressekonflikter.

2. Om en central motparts organisatoriska och administrativa förfaranden för hantering av intressekonflikter inte med tillfredsställande säkerhet kan utesluta risken att en clearingmedlems eller kunds intressen skadas, ska motparten klart och tydligt underrätta clearingmedlemmen om intressekonfliktens allmänna karaktär eller orsaker, innan den accepterar nya transaktioner från denne. ■

3. Om den centrala motparten är ett moder- eller dotterföretag, ska de skriftliga förfarandena också beakta sådana omständigheter som kan skapa intressekonflikter som motparten är eller bör vara medveten om och som är en följd av strukturen och affärsverksamheten på andra företag som den är moder- eller dotterföretag till.

4. De skriftliga förfarandena enligt punkt 1 ska innehålla följande:

a) Omständigheter som kan innebära eller skapa en intressekonflikt som medför en betydande risk för att en eller flera clearingmedlemmars eller kunders intressen skadas.

b) Vilka förfaranden som ska tillämpas och åtgärder som ska vidtas för att hantera sådana konflikter.

5. En central motpart ska vidta alla rimliga mått och steg ta för att undvika att uppgifter i dess system missbrukas och ska undvika att sådana uppgifter används för annan affärsverksamhet. Känslig information som registrerats på en central motpart får inte användas i kommersiella syften av annan fysisk eller juridisk person med ställning som moder- eller dotterföretag till den motparten.

Artikel 32

Kontinuerlig verksamhet

1. En central motpart ska utforma, tillämpa och upprätthålla en lämplig strategiplan för kontinuerlig verksamhet och en lämplig katastrofplan för att trygga verksamheten, snabbt återuppta den och fullgöra den centrala motpartens skyldigheter. En sådan plan ska åtminstone göra det möjligt att återställa alla transaktioner som de var vid tidpunkten för störningen, så att den centrala motpartens verksamhet är fortsatt säker och den kan fullfölja avvecklingen vid fastställd tidpunkt.

Tisdagen den 5 juli 2011

1a. En central motpart ska upprätta, genomföra och upprätthålla ett adekvat förfarande som säkerställer en avveckling eller överföring vid rätt tidpunkt och på rätt sätt av en kunds tillgångar om en auktorisation skulle upphävas till följd av ett beslut enligt artikel 16.

2. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om planen för kontinuerlig verksamhet och den lägsta servicenivå som katastrofplanen ska trygga.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 juni 2012.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010. [Ändr. 19]

I

Artikel 32a

Direkthantering

1. I syfte att främja direkthantering (straight-through processing, STP) i hela transaktionsflödet ska centrala motparter, i sina system för aktörerna och den marknadsinfrastruktur som de har ett gränssnitt till och i sina kommunikationsmetoder med aktörerna och med den marknadsinfrastruktur som de har ett gränssnitt till, använda eller ta hänsyn till de relevanta internationella kommunikationsmetoder och kommunikationsstandarder för meddelandehantering och referensuppgifter så att en effektiv clearing och avveckling kan underlättas i hela systemet.

2. För att säkerställa en konsekvent tillämpning ska kommissionen utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om processen för fastställandet av vilka internationella kommunikationsmetoder och standarder för meddelandehantering och referensuppgifter som anses relevanta i enlighet med punkt 1.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 juni 2012.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010. [Ändr. 19]

Artikel 33

Utkontraktering

1. Om en central motpart lägger ut operativa funktioner, tjänster eller verksamheter, ska den fortfarande fullgöra samtliga skyldigheter enligt förordningen och ska alltid uppfylla följande krav:

- a) Utkontraktering får inte innebära delegerat ansvar.
- b) Den centrala motpartens förbindelser och skyldigheter mot sina clearingmedlemmar alternativt kunder får inte ändras.
- c) Villkoren för den centrala motpartens auktorisation får inte förändras.

Tisdagen den 5 juli 2011

- d) Utkontraktering får inte inverka negativt på tillsyns- och kontrollfunktioner, **inbegripet tillgång på plats till berörd interninformation hos tjänsteproducenten.**
- e) Utkontraktering får inte innebära att den centrala motparten berövas sina nödvändiga riskhanterings-system och -kontroller.
- ea) Tjänsteproducenten ska tillämpa krav för kontinuerlig verksamhet som är likvärdiga med de krav som den centrala motparten måste uppfylla enligt sitt inhemska tillsynssystem.**
- f) Den centrala motparten ska ha nödvändig sakkunskap **och resurser** för att kunna bedöma tillhandahållna tjänsters kvalitet, tjänsteproducentens organisatoriska kompetens och kapitaltäckning, och effektivt kunna övervaka den utkontrakterade verksamheten, hantera riskerna med utkontraktering samt löpande övervaka denna verksamhet och hantera dessa risker.
- g) Den centrala motparten ska ha direkt tillgång till relevanta uppgifter om de utkontrakterade verksamheterna.
- h) **Om så krävs, och utan att det påverkar den centrala motpartens ansvar att efterleva bestämmelserna i denna förordning**, ska tjänsteproducenten samarbeta med den behöriga myndigheten med avseende på utkontrakterad verksamhet.
- i) Tjänsteproducenten ska skydda all konfidentiell information som avser den centrala motparten och dennas clearingmedlemmar och kunder. **Om tjänsteproducenten är etablerad i ett tredjeland ska dataskyddsstandarderna i denna medlemsstat vara likvärdiga med dem i unionen.**
- ia) Tjänsteproducenten omfattas i sitt land av likvärdig lagstiftning som den centrala motparten när det gäller kontinuerlig verksamhet och uppgiftsskydd.**
- ib) Verksamheter som är kopplade till riskhanteringen ska inte utkontrakteras.**
2. Den behöriga myndigheten ska begära att den centrala motparten i ett skriftligt avtal klart anger sina respektive tjänsteproducenters rättigheter och skyldigheter.
3. En central motpart ska på begäran tillhandahålla alla uppgifter som krävs för att den behöriga myndigheten ska kunna bedöma om de utkontrakterade verksamheterna uppfyller förordningens krav.

Kapitel 2

Uppföranderegler

Artikel 34

Allmänna bestämmelser

1. När en central motpart tillhandahåller tjänster till sina clearingmedlemmar eller i förekommande fall till deras kunder, ska den agera rättvist och professionellt i sådana clearingmedlemmars eller kunders intresse och i enlighet med sund riskhantering.
2. En central motpart ska ha **tillgängliga**, transparenta och **rättvisa** regler för **snabb** hantering av klagomål.

Tisdagen den 5 juli 2011

Artikel 35

Deltagandekrav

1. En central motpart ska fastställa kategorier av godtagbara clearingmedlemmar och inträdeskraven. Sådana krav ska vara icke-diskriminerande, transparenta och objektiva, så att rättvist och öppet inträde i den centrala motparten säkerställs och ska trygga att clearingmedlemmarna har tillräckliga ekonomiska medel och operativ förmåga för att fullgöra skyldigheterna som följer av deltagande i en central motpart. Inträdesbegränsningar ska bara tillåtas, om syftet är att kontrollera den centrala motpartens risker. **Finansinstituten får inte hindras från att bli clearingmedlemmar på ett sätt som hämmar konkurrensen eller är oskäligt.**
2. En central motpart ska löpande se till att kraven enligt punkt 1 efterlevs och ska i god tid få tillgång till för bedömningen relevanta uppgifter. En central motpart ska minst årligen göra en omfattande genomgång av om dess clearingmedlemmar följer denna artikel.
3. Clearingmedlemmar som clearar transaktioner för sina kunder ska ha nödvändiga extra finansiella medel och operativ förmåga för denna verksamhet. **Den centrala motpartens regler för clearingmedlemmarna ska göra det möjligt att samla in grundläggande information för att identifiera, övervaka och hantera relevanta riskkoncentrationer i samband med tillhandahållandet av tjänster till kunderna.** På begäran ska clearingmedlemmar informera den centrala motparten om de krav och förfaranden de tillämpar för sina kunders tillgång till motpartens tjänster. **Ansvar för tillsynen och för kundernas förpliktelser ska ligga kvar hos clearingmedlemmarna. Dessa krav ska vara icke-diskriminerande.**
4. En central motpart ska ha objektiva och transparenta förfaranden för att suspendera och regelrätt utesluta clearingmedlemmar som inte längre uppfyller kraven enligt punkt 1.
5. Clearingmedlemmar som uppfyller kraven enligt punkt 1 får en central motpart bara neka tillträde, om detta vederbörligen motiveras skriftligt och grundar sig på en omfattande riskanalys.
6. En central motpart får införa särskilda ytterligare krav på clearingmedlemmar, exempelvis på deltagande i utauktionering av en position som tillhör en clearingmedlem på obestånd. Sådana ytterligare krav ska vara proportionerliga mot de risker clearingmedlemmen medför och får inte begränsa deltagandet till vissa kategorier av clearingmedlemmar.

Artikel 36

Transparens

1. En central motpart ska offentliggöra priserna och avgifterna för de tjänster som tillhandahålls. Priser och avgifter för varje **enskild tjänst och funktion** som utförs ska offentliggöras separat, inklusive avdrag och rabatter och villkoren för att åtnjuta dessa. Den ska erbjuda sina clearingmedlemmar, och i förekommande fall sina kunder, separat tillgång till specifika tjänster.
2. En central motpart ska underrätta clearingmedlemmar och kunder om de tillhandahålla tjänsternas **ekonomiska** risker.
3. En central motpart ska till **sina clearingmedlemmar och behöriga myndigheter** rapportera den prisinformation som använts för att med sina clearingmedlemmar beräkna sina exponeringar vid dagens slut.

Tisdagen den 5 juli 2011

En central motpart ska i aggregerad form offentliggöra clearade transaktionsvolymen per klass av instrument som clearats av den centrala motparten.

3a. En central motpart ska offentliggöra de operativa och tekniska kraven med avseende på kommunikationsprotokollen för de format för innehåll och meddelanden som den använder för att kommunicera med tredje parter, inklusive de som avses i artikel 5.

3b. En central motpart ska offentliggöra alla eventuella överträdelser av kriterierna i artikel 35.1 och 35.2 som clearingmedlemmar gör sig skyldiga till, utom i de fall då den behöriga myndigheten, efter samråd med Esma, anser att ett sådant offentliggörande skulle utgöra ett hot mot den finansiella stabiliteten eller marknadsförtroendet.

Artikel 37

Separering och överförbarhet

1. En central motpart ska ha register och bokföring som gör att man när som helst och utan dröjsmål kan lokalisera och separera en clearingmedlems tillgångar och positioner från en annans och från motpartens egna tillgångar. *När en central motpart deponerar tillgångar och medel hos en tredje part ska den centrala motparten se till att tillgångar och medel som tillhör en clearingmedlem separeras från de tillgångar och medel som tillhör den centrala motparten eller andra clearingmedlemmar och från tillgångar och medel som tillhör denna tredje part.*

2. En *clearingmedlem* ska i *separata konton* hos den centrala motparten hålla sina egna positioner åtskilda från sina kunders.

2a. *Clearingmedlemmarna ska avskilja varje kunds positioner på separata konton hos den centrala motparten ("fullständig separering"). Clearingmedlemmarna ska ge kunderna möjlighet att få sina positioner registrerade på samlingskonton hos den centrala motparten om de gör en skriftlig begäran om detta.*

3. *Den centrala motparten och clearingmedlemmarna ska offentliggöra de olika skydds nivåer och kostnaderna för de olika separeringsnivåer som de tillhandahåller. Närmare uppgifter om de olika separeringsnivåerna ska inbegripa en beskrivning av de viktigaste rättsliga konsekvenserna av de olika separeringsnivåer som erbjuds, även information om de berörda jurisdiktionernas tillämpliga insolvenslagstiftning. Den centrala motparten ska begära att clearingmedlemmarna informerar sina kunder om dessa risker och kostnader.*

3a. *En central motpart ska ha register som gör att den när som helst och utan dröjsmål kan identifiera de placerade tillgångarna när det gäller varje konto som förs i enlighet med denna artikel.*

3b. *En central motpart ska strukturera sitt system så att den kan säkerställas att denna motpart kan underlätta överföringen av positioner och säkerheter som tillhör kunder till en medlem som är på obestånd till en eller flera andra deltagare.*

4. Förutsatt att en kund *har fullständig separering* ska del 2 punkt 6 i bilaga III till direktiv 2006/48/EG tillämpas.

5. *Medlemsstaterna ska se till att deras insolvenslagstiftning innehåller de undantag som krävs för att centrala motparter ska kunna uppfylla målen och kraven i dessa bestämmelser.*

Tisdagen den 5 juli 2011

De avgörande händelserna är bland annat en clearingmedlems insolvens och sådana händelser som att gällande krav inte uppfylls.

För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om vilka dessa händelser är.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 juni 2012.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i tredje stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010. [Ändr. 19]

Kapitel 3

Försiktighetskrav

Artikel 38

Exponeringshantering

En central motpart ska mäta och bedöma sin likviditet och kreditexponering mot varje clearingmedlem och i tillämpliga fall mot annan central motpart som den ingått samverkansöverenskommelse med, på nära realtidsbasis. **En central motpart ska, i den mån det är möjligt, identifiera, övervaka och hantera de potentiella risker som följer av clearingmedlemmars clearingtransaktioner för sina kunder.** För effektiv mätning av sin exponering ska en central motpart ha snabb och icke-diskriminerande tillgång till relevanta prisuppgifter. **Detta ska ske på en rimlig kostnadsbasis och med respekt för internationell immaterialrätt.**

Artikel 39

Krav på marginalsäkerheter

1. En central motpart ska tillämpa, kräva och driva in marginalsäkerheter från sina clearingmedlemmar och i tillämpliga fall från de centrala motparter som den har samverkansöverenskommelse med. **Behöriga myndigheter ska se till att de centrala motparterna iakttar minimimarginalsäkerhetsstandarderna i enlighet med punkt 5. Dessa minimistandarder ska kalibreras i enlighet med risknivån och regelbundet ses över för att återspegla aktuella marknadsförhållanden och särskilt för att bemöta krissituationer i de fall då detta anses begränsa systemriskerna.** Sådana säkerheter ska vara tillräckliga för att täcka eventuell exponering som den centrala motparten beräknar kommer att föreligga tills motsvarande positioner avvecklats. De ska med lämplig tidshorisont kunna täcka förluster från minst 99 % av exponeringsrörelserna och ska trygga att en central motpart åtminstone på dagsbasis har fullständiga säkerheter från alla sina clearingmedlemmar och i tillämpliga fall från de centrala motparter som den har samverkansöverenskommelse med.

I enlighet med artikel 9.5 i förordning (EU) nr 1095/2010 får Esma kalibrera marginalsäkerheterna i krissituationer när detta skulle minska systemrisken.

2. För fastställandet av sina marginalsäkerheter ska en central motpart tillämpa modeller och parametrar som fångar de clearade produkternas riskegenskaper och tar hänsyn till intervallet mellan indrivningar av marginalsäkerheter, till marknadens likviditet och till möjliga förändringar under transaktionens löptid. Modellerna och parametrarna ska godkännas av den behöriga myndigheten, efter **ett yttrande enligt artikel 15.**

3. En central motpart ska kräva och driva in marginalsäkerheter under dagen, åtminstone när förutfastställda tröskelvärden överskridits.

Tisdagen den 5 juli 2011

3a. En central motpart ska kräva och driva in marginalsäkerheter som är tillräckliga för att täcka de positioner som registrerats på varje konto som förs i enlighet med artikel 37 för särskilda finansiella instrument. En central motpart får beräkna marginalsäkerheter med avseende på en portfölj med finansiella instrument endast då priskorrelationen mellan de finansiella instrument som ingår i portföljen är hög och stabil.

5. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma, i samråd med EBA, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om olika klasser av finansiella instrument om lämpliga %tal och tidshorisont enligt punkt 1 samt om de villkor som anges i punkt 3a.

Esma ska, efter samråd med EBA, överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 juni 2012.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010. [Ändr. 19]

Artikel 40

Obeståndsfond

1. För att ytterligare begränsa sin kreditexponering mot sina clearingmedlemmar ska en central motpart ha en obeståndsfond för att täcka förluster som överskrider de förluster som ska täckas av marginalsäkerheter enligt artikel 39, till följd av att en eller flera clearingmedlemmar råkar i obestånd, inklusive att ett insolvensförfarande inleds.

2. En central motpart ska fastställa lägsta bidrag till obeståndsfonden och beräkningskriterierna för de enskilda clearingmedlemmarnas bidrag. Bidragen ska vara proportionerliga mot respektive clearingmedlems exponering, för att trygga att bidragen till obeståndsfonden åtminstone säkerställer att den centrala motparten klarar att de två clearingmedlemmar som den har störst exponering mot råkar i obestånd.

2a. En central motpart ska utarbeta scenarier för extrema men samtidigt möjliga marknadsförhållanden. Scenarierna ska inkludera de mest volatila perioder som har förekommit på de marknader där den centrala motparten tillhandahåller sina tjänster och en rad potentiella framtidsscenarier. De ska ta hänsyn till plötsliga utförsäljningar av finansiella medel och snabbt minskad marknadslikviditet. Obeståndsfondens storlek ska inkludera de marginalsäkerheter som beräknats i överensstämmelse med artikel 39 för de positioner som härrör från de hypotetiska scenarierna.

En central motpart ska vid beräkningen av sin kreditexponering mot sina clearingmedlemmar ta hänsyn till:

a) Varje clearingmedlems exponering, som registrerats på varje konto som förs i enlighet med artikel 37, och

b) huruvida vinster på egna positioner kan användas för att täcka förluster på kunders positioner.

3. För de olika klasser av instrument som den clearar får en central motpart inrätta mer än en obeståndsfond.

Tisdagen den 5 juli 2011

3a. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma, i nära samarbete med ECBS och efter samråd med EBA, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om de obeståndsfonder som avses i punkterna 1 och 3.

Esma ska, i nära samarbete med ECBS och efter samråd med EBA, överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 juni 2012.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010. [Ändr. 19]

Artikel 41

Annan riskkontroll

1. Utöver kapitalkraven enligt artikel 12 ska en central motpart disponera över tillräckliga finansiella medel för att kunna täcka eventuella förluster som överskrider de förluster som ska täckas av marginalsäkerheter och obeståndsfonden. Sådana medel kan avse andra clearingmedel från clearingmedlemmar eller andra parter, förlustdelningssystem, försäkringar, en central motparts egna medel, garantier från moderföretaget eller liknande bestämmelser. Sådana medel ska den centrala motparten ha fri tillgång till och de får inte användas för att täcka driftunderskott.

2. **Obeståndsfonden enligt artikel 40 och de andra finansiella medel som avses i punkt 1 ska säkerställa att den centrala motparten alltid kan bära möjliga förluster under extrema men rimliga marknadsförhållanden. En central motpart ska utveckla scenarier för sådana extrema men rimliga marknadsförhållanden.**

3. **En central motpart ska beräkna sina potentiella likviditetsbehov. En central motpart ska alltid ha tillgång till tillräcklig likviditet för att utföra sina tjänster och utöva sin verksamhet.** En central motpart ska därför säkra nödvändiga krediter eller liknande arrangemang för att kunna täcka sina likviditetsbehov, om den inte kan få omedelbar tillgång till sina finansiella medel. Clearingmedlemmar, clearingmedlemmens moder- eller dotterföretag får inte svara för mer än 25 % av den kredit som den centrala motparten behöver.

4. En central motpart får begära att clearingmedlemmar som inte är på obestånd tillhandahåller ytterligare medel, om en annan clearingmedlem skulle råka i obestånd. En central motparts clearingmedlemmar ska ha begränsad exponering mot denna motpart.

5. **För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma efter samråd med EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om vilka extrema förhållanden enligt punkt 2 som den centrala motparten ska kunna bära.**

Esma ska, efter samråd med EBA överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 juni 2012.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010. [Ändr. 19]

I

Artikel 42

Vattenfallsprincipen vid obestånd

1. Om en clearingmedlem råkar i obestånd, ska en central motpart innan andra medel tas i anspråk för förlusttäckning använda de marginalsäkerheter som denne ställt.

Tisdagen den 5 juli 2011

2. Om marginalsäkerheter ställda av en clearingmedlem på obestånd inte räcker för att täcka den centrala motpartens förluster, ska den centrala motparten använda clearingmedlemmens bidrag till obeståndsfonden för att täcka dem.
3. En central motpart ska använda bidragen till obeståndsfonden och andra bidrag från clearingmedlemmar som inte är på obestånd, först sedan bidragen från clearingmedlemmen på obestånd och den centrala motpartens egna medel enligt artikel 41.1 har uttömts.
4. En central motpart får inte använda de marginalsäkerheter som ställts av clearingmedlemmar som inte är på obestånd för att täcka förlusterna, när en annan clearingmedlem råkar i obestånd.

Artikel 43

Krav på säkerheter

1. För att täcka sin **inledande och fortlöpande** exponering mot sina clearingmedlemmar ska en central motpart godta mycket likvida säkerheter såsom **kontanter, guld, statspapper och högkvalitativa företagsobligationer** med minimala kredit- och marknadsrisker. **För icke-finansiella motparter får centrala motparter acceptera bankgarantier och beakta sådana garantier i exponering mot en bank som är en clearingmedlem.** Den ska göra lämpliga avdrag ("haircuts") vid värderingen som återspeglar den potentiella värdeminskningen mellan den senaste värderingen av dem och den tidpunkt då de rimligen bör vara avvecklade. Den ska beakta att likviditetsriskerna med att en marknadsaktör råkar i obestånd och koncentrationsriskerna vid vissa tillgångar kan påverka fastställandet av godtagbar säkerhet och lämpliga värderingsavdrag. **Dessa minimistandarder ska kalibreras i enlighet med risknivån och regelbundet ses över för att återspegla nuvarande marknadsförhållanden och särskilt för att bemöta krissituationer i de fall då detta anses begränsa systemriskerna.**
2. För att tillgodose sitt krav på marginalsäkerheter får en central motpart, i lämpliga fall och med tillräcklig försiktighet, som säkerhet godta ett derivatkontrakts underliggande tillgång eller det finansiella instrument som den centrala motpartens exponering utgår från.
3. **För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma efter samråd med EBA och ESRB utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om vilken typ av säkerhet som kan anses vara mycket likvid samt värderingsavdragen enligt punkt 1.**

Esma ska, efter samråd med EBA och ESRB, överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 juni 2012.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010. [Ändr. 19]

■

Artikel 44

Investeringspolitik

1. En central motpart ska endast investera sina medel i mycket likvida finansiella instrument med minimala marknads- och kreditrisker, **t.ex. i reserver hos en centralbank i EU.** Investeringarna ska kunna avvecklas snabbt och med minimala negativa priseffekter.

Tisdagen den 5 juli 2011

1a. Kapitalbeloppet, inklusive en central motparts balanserade vinstmedel och reserver, om dessa inte har investerats i enlighet med punkt 1, ska inte beaktas vid tillämpning av artikel 12.2.

2. De finansiella instrument som ställts som marginalsäkerheter ska deponeras hos operatörer av avvecklingsystem för värdepapper som erbjuder centrala motparter icke-diskriminerande tillgång och fullt skydd av instrumenten. En central motpart ska vid behov ha snabb tillgång till de finansiella instrumenten. **Centrala motparter ska ha solida kontroller över återpantsättning av clearingmedlemmars säkerheter, något som ska prövas av Esma.**

3. En central motpart får inte investera sitt kapital, eller medel kopplade till kraven i artiklarna 39, 40 och 41, i sina egna eller sitt moder- eller dotterföretags värdepapper.

4. Vid sina investeringsbeslut ska en central motpart beakta sin totala kreditriskexponering mot enskilda gäldenärer och ska se till att dess totala kreditriskexponering mot varje enskild gäldenär håller sig inom rimliga gränser vad gäller koncentration.

5. **För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma efter samråd med EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om mycket likvida finansiella instrument enligt punkt 1 och gränser vad gäller koncentration enligt punkt 4.**

Esma ska, efter samråd med EBA, överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 juni 2012.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010. [Ändr. 19]

I

Artikel 45

Obeståndsförfaranden

1. En central motpart ska ha **detaljerade** förfaranden som ska tillämpas, när en clearingmedlem inte följer kraven enligt artikel 35 inom tidsfristen och enligt de förfaranden som den centrala motparten uppställt. En central motpart ska ange **i detalj** vilka förfaranden som ska tillämpas, om det inte är den centrala motparten som finner att clearingmedlemmen är insolvent. **Dessa förfaranden ska ses över årligen.**

2. En central motpart ska vid obestånd snabbt agera för att begränsa förluster och likviditetstryck och ska se till att utförsäljning av en clearingmedlems positioner inte stör dess verksamhet eller utsätter clearingmedlemmar som inte är på obestånd för förluster som de inte kan förutse eller kontrollera.

3. Den centrala motparten ska snabbt underrätta den behöriga myndigheten. Den behöriga myndigheten ska omedelbart underrätta tillsynsmyndigheten med ansvar för den clearingmedlem som är på obestånd, om den centrala motparten anser att clearingmedlemmen inte kommer att kunna fullgöra sina framtida skyldigheter och om motparten avser att konkursförklara den.

4. En central motpart ska fastslå att dess obeståndsförfaranden är tillämpliga. Den ska vidta alla mått och steg för att säkerställa att den har rättslig befogenhet att avveckla de positioner som den clearingmedlem som är på obestånd äger och att överföra eller avveckla kundens positioner i den clearingmedlemmen.

Tisdagen den 5 juli 2011

Artikel 46

Översyn av modeller, stresstester och utfallstester

1. En central motpart ska regelbundet se över sina modeller och parametrar för att beräkna sina marginalsäkerhetskrav, bidrag till obeståndsfonden, krav på säkerheter och andra mekanismer för riskkontroll. Det ska utsätta modellerna för stränga och återkommande stresstester för att bedöma deras motståndskraft vid extrema men samtidigt möjliga marknadsförhållanden och ska genomföra utfallstester för bedömning av den använda metodens tillförlitlighet. Den centrala motparten ska underrätta den behöriga myndigheten om de genomförda testernas resultat och ska få dess godkännande, innan den förändrar modellerna eller parametrarna.

2. En central motpart ska regelbundet testa sina obeståndsförfarandens nyckelkomponenter och vidta rimliga åtgärder för att se till att samtliga clearingmedlemmar förstår dem och har lämpliga förfaranden för att agera vid obestånd.

2a Esma ska överlämna information om resultaten av stresstesten i punkt 1 till ESA-myndigheterna så att de kan bedöma finansiella företags exponeringar mot en central motparts obestånd.

3. En central motpart ska offentliggöra nyckeluppgifter om sin riskhanteringsmodell och sina antaganden för genomförandet av stresstesterna enligt punkt 1 **och resultaten från stresstesten, utom i de fall då den behöriga myndigheten, efter samråd med Esma, anser att ett sådant offentliggörande skulle utgöra ett hot mot den finansiella stabiliteten eller marknadsförtroendet.**

4. **För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om följande:**

- a) Typen av tester som ska genomföras för olika klasser av finansiella instrument och portföljer.
- b) Clearingmedlemmarnas och andra parter deltagande i testerna.
- c) Testernas frekvens.
- d) Testernas tidshorisonter.
- e) Nyckeluppgifterna enligt punkt 3.

Esma ska, efter samråd med EBA, överlämna dessa förslag till **tekniska standarder för tillsyn** till kommissionen senast den 30 juni 2012.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med **artiklarna 10–14** i förordning (EU) nr 1095/2010. [Ändr. 19]

█

Artikel 47

Avveckling

1. För avveckling av sina transaktioner ska en central motpart använda centralbanksmedel, om detta är **praktiskt genomförbart** och sådana är tillgängliga. Om centralbanksmedel inte **används** ska åtgärder vidtas för att strikt begränsa **kontantavvecklingsrisker**.

Tisdagen den 5 juli 2011

2. En central motpart ska klart ange sina skyldigheter i fråga om leveranser av finansiella instrument, inklusive om den är skyldig att leverera eller motta ett finansiellt instrument eller om den ersätter parter vid leveransförluster.

3. Om en central motpart är skyldig att leverera eller motta finansiella instrument, ska den i möjligaste mån eliminera huvudrisken genom att använda system för leverans mot betalning.

Artikel 48

Samverkansöverenskommelser

1. En central motpart får ingå en samverkansöverenskommelse med annan central motpart, om kraven enligt artiklarna 49 och 50 uppfylls.

1a För att inte utsätta centrala motparter för ytterligare risker ska samverkansöverenskommelser i denna förordning begränsas till överlåtbara värdepapper och penningmarknadsinstrument, som definieras i artikel 4.1 led 18 a–b och led 19 i direktiv 2004/39/EG. Esma ska dock senast den 30 september 2014 lämna en rapport till kommissionen om huruvida detta bör utvidgas till andra finansiella instrument.

2. När en central motpart ingår en samverkansöverenskommelse med annan central motpart för att tillhandahålla tjänster till en särskild handelsplats, ska den centrala motparten ha icke-diskriminerande tillgång till de uppgifter den behöver från den handelsplatsen för att fullgöra sitt uppdrag samt tillgång till relevant avvecklingssystem.

3. Ingåendet av en samverkansöverenskommelse eller tillgången till en uppgiftskälla eller ett avvecklingssystem enligt punkterna 1 och 2 ska bara direkt eller indirekt begränsas för att kontrollera eventuella risker med en sådan överenskommelse eller tillgång.

Artikel 48a

Den centrala motpartens tillgång till transaktionsuppgifter

1. En central motpart ska ha rätt till icke-diskriminerande tillgång till de uppgifter den behöver från en viss handelsplats för att fullgöra sitt uppdrag liksom tillgång till relevanta avvecklingssystem.

2. När det gäller de rapporter till kommissionen och Europaparlamentet som avses i artikel 68 ska Esma övervaka tillgången till centrala motparter och vissa metoders effekter på konkurrenskraften, inklusive användningen av exklusiva licensieringsmetoder.

Artikel 49

Riskhantering

1. Centrala motparter som ingår en samverkansöverenskommelse ska göra följande:

a) Införa lämplig politik, förfaranden och system för att effektivt kartlägga, övervaka och hantera de ytterligare risker som följer av överenskommelsen, så att de i tid kan fullgöra sina förpliktelser.

b) Avtala om sina respektive rättigheter och skyldigheter, inklusive lagval för sina förbindelser.

Tisdagen den 5 juli 2011

- c) Kartlägga, övervaka och effektivt hantera kredit- och likviditetsrisker, så att en central motparts clearing-medlems obestånd inte påverkar en central motpart den har samverkansöverenskommelse med.
- d) Kartlägga, övervaka och åtgärda eventuella beroenden och växelverkan som kan uppkomma genom en samverkansöverenskommelse och kan inverka på kredit- och likviditetsrisker genom clearingmedlemmars koncentration och inverka på sammanförda finansiella medel.

I tillämpliga fall ska centrala motparter vid tillämpningen av punkt b i första stycket tillämpa samma regler för tidpunkten för införande av ett överföringsuppdrag i deras respektive system och för tidpunkten då den blir oåterkallelig som anges i direktiv 98/26/EG.

För tillämpningen av punkt c i första stycket ska det i överenskommelsen anges hur konsekvenserna av obestånd ska hanteras, när en av de centrala motparter som en samverkansöverenskommelse ingåtts med är på obestånd.

För tillämpningen av punkt d i första stycket ska centrala motparter ha fast kontroll över återpantsättning av clearingmedlemmars säkerhet enligt överenskommelsen, om deras behöriga myndigheter tillåter detta. I överenskommelsen ska det anges hur dessa risker hanteras, där tillräcklig täckning och behovet att begränsa spridning ska beaktas.

2. Om de centrala motparterna använder olika riskhanteringsmodeller för att bevaka sin exponering mot sina clearingmedlemmar och sin inbördes exponering, ska motparterna kartlägga dessa skillnader, bedöma riskerna det kan ge upphov till och vidta åtgärder, inklusive säkrande av ytterligare finansiella medel, för att begränsa effekterna på samverkansöverenskommelsen liksom potentiella effekter som spridningsrisker och säkerställa att dessa skillnader inte påverkar respektive central motparts förmåga att hantera effekterna av en clearingmedlems obestånd.

Artikel 49a

Tillhandahållande av marginalsäkerheter bland centrala motparter

1. ***En central motpart ska separera de säkerheter den mottagit från centrala motparter med vilken den ingått en samverkansöverenskommelse.***
2. ***Säkerheter i form av kontanter ska finnas på separata konton.***
3. ***Säkerheter i form av finansiella instrument ska finnas på separerade konton hos operatörer av avvecklingssystem för värdepapper som anmälts enligt direktiv 98/26/EG.***
4. ***Säkerheter som är separerade enligt punkterna 1, 2 och 3 ska bara vara tillgängliga för den mottagande centrala motparten i händelse av obestånd hos den centrala motpart som tillhandahållit säkerheten i samband med en samverkansöverenskommelse.***
5. ***I händelse av obestånd för den centrala motpart som fått säkerheterna i samband med en samverkansöverenskommelse, ska de separerade säkerheterna enligt punkterna 1, 2 och 3 snarast återlämnas till den tillhandahållande centrala motparten.***

Artikel 50

Godkännande av samverkansöverenskommelser

1. En samverkansöverenskommelse ska godkännas på förhand av de berörda centrala motparternas behöriga myndigheter. Förfarandet enligt artikel 13 ska tillämpas.

Tisdagen den 5 juli 2011

2. De behöriga myndigheterna ska bara godkänna en samverkansöverenskommelse, om **de inblandade centrala motparterna auktoriserats för clearing enligt förfarandet i artikel 13 och kontinuerligt utfört sin uppgift att cleara derivatkontrakten enligt denna auktorisation i enlighet med tillsynskraven under en period av minst tre år**, om kraven i artikel 49 är uppfyllda och om de tekniska clearingvillkoren för transaktioner enligt överenskommelsen överensstämmer med smidigt och väl fungerande finansmarknader och överenskommelsen inte undergräver effektiv tillsyn.

3. Om en behörig myndighet anser att kraven enligt punkt 2 inte är uppfyllda, ska den lämna skriftliga förklaringar om sina riskbedömningar till övriga behöriga myndigheter och berörda centrala motparter. Den ska också underrätta Esmas yttrande om hur vägande riskbedömningarna är för avslag på en samverkansöverenskommelse. Esmas yttrande ska tillhandahållas alla berörda centrala motparter. Om Esmas bedömning skiljer sig från den berörda behöriga myndighetens, ska den myndigheten överväga sitt ställningstagande med beaktande av Esmas yttrande.

4. Senast den 30 juni 2012 ska Esmas utfärda riktlinjer eller rekommendationer för konsekventa, effektiva och ändamålsenliga samverkansöverenskommelser, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 8 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Avdelning VI

Registrering och tillsyn av transaktionsregister

Kapitel 1

Villkor och förfaranden för registrering av ett transaktionsregister

Artikel 51

Registrering av ett transaktionsregister

1. För tillämpningen av artikel 6 ska ett transaktionsregister registreras hos Esmas.
2. För att bli godtagbar för registrering enligt denna artikel ska ett transaktionsregister vara en i unionen etablerad juridisk person och uppfylla kraven i avdelning VII.
3. Registrering av ett transaktionsregister ska gälla inom hela unionen.
4. Ett registrerat transaktionsregister ska ständigt uppfylla de ursprungliga registreringsvillkoren. Ett transaktionsregister ska utan onödigt dröjsmål underrätta Esmas om varje materiell ändring i förhållande till registreringsvillkoren.

Artikel 52

Registreringsansökan

1. Ett transaktionsregister ska lämna registreringsansökan till Esmas.
2. Inom tio arbetsdagar efter mottagandet av ansökan ska Esmas bedöma om ansökan är fullständig.

Om ansökan inte är fullständig, ska Esmas ange en tidsfrist inom vilken transaktionsregistret ska lämna ytterligare information.

När Esmas finner att ansökan är fullständig, ska den underrätta transaktionsregistret därom.

Tisdagen den 5 juli 2011

3. **För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag** till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om registreringsansökan till Esma enligt punkt 1.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 juni 2012.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med **artiklarna 10–14** i förordning (EU) nr 1095/2010. [Ändr. 19]

■

4. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av punkt 1 ska **Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande** för registreringsansökan till Esma.

Esma ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 juni 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

■

Artikel 53

Granskning av ansökan

1. Inom 40 arbetsdagar från underrättelsen enligt artikel 52.2 tredje stycket ska Esma granska registreringsansökan med utgångspunkt från hur transaktionsregistret uppfyller kraven i artiklarna 64–67 och med fullständig motivering besluta om registrering eller avslag.

2. Esmas beslut enligt punkt 1 ska få verkan fem arbetsdagar efter att beslutet fattats.

Artikel 54

Underrättelse om beslutet

1. När Esma beslutar om registrering, avslag eller upphävande av registrering, ska den inom fem arbetsdagar meddela transaktionsregistret sitt beslut med fullständig motivering.

2. Esma ska underrätta kommissionen om alla beslut som fattas enligt punkt 1.

3. Esma ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över transaktionsregister som registrerats i enlighet med denna förordning. Denna förteckning ska uppdateras inom fem arbetsdagar efter antagandet av ett beslut enligt punkt 1.

Artikel 55

Böter

1. **Esma får besluta att** ålägga transaktionsregistret böter, om det avsiktligt eller av försumlighet har brutit mot artiklarna 63.1, 64, 65, 66, **67.1 och 67.2** i förordningen.

2. Böterna enligt punkt 1 ska vara avskräckande och proportionella mot överträdelsens natur och allvar, dess varaktighet samt det berörda transaktionsregistrets ekonomiska styrka. ■

Tisdagen den 5 juli 2011

3. Om transaktionsregistret direkt eller indirekt har vunnit en mätbar fördel genom överträdelsen, ska bötesbeloppet trots punkt 2 minst motsvara den fördelen.

4. **För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om följande:**

- (a) Närmare kriterier för fastställande av bötesbeloppet.
- (b) Förfarandena för utredningar, därmed sammanhängande åtgärder och rapportering samt beslutsförfaranden, inklusive bestämmelser om rätt till försvar, tillgång till akten, rättsliga ombud, sekretess och tidsfrister samt beräkning och indrivning av böterna.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 juni 2012.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010. [Ändr. 6].

I

Artikel 56

Viten

1. **Esmas tillsynsstyrelse ska** fatta beslut om att vite ska åläggas för att tvinga
 - a) **ett transaktionsregister** att upphöra med en överträdelse,
 - b) **personer involverade i transaktionsregistret eller anknutna tredje parter** att lämna begärda fullständiga upplysningar,
 - c) **personer involverade i transaktionsregistret eller anknutna tredje parter** att underkasta sig en utredning och särskilt tillhandahålla fullständiga handlingar, uppgifter, rutiner eller annat begärt material samt komplettera och korrigera annan information som tillhandahållits i samband med en utredning,
 - d) **personer involverade i transaktionsregistret eller anknutna tredje parter** att underkasta sig en kontroll på plats,
2. Fastställt vite ska vara effektivt och proportionellt. Vitesbeloppet ska åläggas per förseningsdag. ■

2a. Utan hinder av punkt 2 ska vitesbeloppet vara 3 % av den genomsnittliga dagsomsättningen under det föregående verksamhetsåret. Det ska beräknas från det datum som fastställs i beslutet om åläggande av vite.

2b. Vite ska åläggas för en period av upp till maximalt sex månader från och med att Esma meddelar sitt beslut. Efter denna period på sex månader ska Esma överväga dessa åtgärder.

Tisdagen den 5 juli 2011

Artikel 57

Hörande av berörda personer

1. Innan beslut fattas om böter eller vite enligt artiklarna 55 och 56, ska **Esma** ge de berörda personerna möjlighet att höras om de frågor där den har invändningar.

Esma ska endast grunda sina beslut på invändningar som de berörda personerna har fått tillfälle att yttra sig om.

2. Berörda personers rätt till försvar ska iakttas fullt ut under förfarandena.

Dessa ska ha rätt att få tillgång till **Esmas** akt, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Tillgången till akten ska inte omfatta konfidentiella uppgifter och **Esmas** interna handlingar. [Ändr. 8]

Artikel 58

Gemensamma bestämmelser om böter och viten

1. **Esma** ska offentliggöra alla böter och viten som ålagts i enlighet med artiklarna 55 och 56.

2. Böter och viten som ålagts i enlighet med artiklarna 55 och 56 har administrativ karaktär.

2a. Om Esma beslutar att inte utdöma några böter eller viten ska den informera kommissionen, medlemsstatens behöriga myndigheter, Europaparlamentet och rådet om detta och motivera sitt beslut. [Ändr. 9rev]

Artikel 59

Domstolens prövning

Europeiska unionens domstol ska ha obegränsad behörighet att pröva beslut genom vilka **Esma** har ålagt böter eller viten. Domstolen får undanröja, sänka eller höja beslutade böter eller viten. [Ändr. 10]

Artikel 60

Upphävande av registrering

1. Esma ska upphäva ett transaktionsregisters registrering, om något av följande gäller:

a) Transaktionsregistret säger uttryckligen upp registreringen eller har inte tillhandahållit några tjänster under de senaste sex månaderna.

b) Transaktionsregistret har beviljats registrering efter att ha lämnat osanna uppgifter eller på annat sätt ha använt otillbörliga metoder.

c) Transaktionsregistret uppfyller inte längre de villkor som gällde för registreringen.

d) Transaktionsregistret allvarligt eller upprepade gånger brutit mot förordningens bestämmelser.

2. I en medlemsstat där transaktionsregistret tillhandahåller sina tjänster och är verksamt får den behöriga myndigheten begära att Esma ska granska om villkoren för återkallande av registrering är uppfyllda, om den behöriga myndigheten anser att något av villkoren i punkt 1 gäller. Om Esma beslutar att inte återkalla transaktionsregistrets registrering, ska den lämna en fullständig motivering.

Tisdagen den 5 juli 2011

2a. Esma ska vidta alla de steg som krävs för att se till att det transaktionsregister från vilket registreringen återkallats ersätts på ett välordnat sätt, inbegripet överföring av uppgifter till andra transaktionsregister och omdirigering av rapporteringsflöden till andra transaktionsregister.

Artikel 61

Tillsyn av transaktionsregister

1. Esma ska övervaka tillämpningen av artiklarna 64–67.
2. För fullgörandet av sina uppgifter enligt artiklarna 51–60, 62 och 63 ska Esma ha följande befogenheter:
 - a) Få tillgång till varje slag av handling och infordra kopior av eller själva kopiera dem,
 - b) Begära upplysningar från personer och vid behov kalla och höra personer för att inhämta upplysningar,
 - c) Rätt att genomföra inspektioner på plats med eller utan föranmälan.
 - d) Begära in uppgifter över tele- och datatrafik.

Kapitel 2

Relationer med tredjeländer

Artikel 62

Internationella överenskommelser

Vid behov ska kommissionen föreslå rådet att förhandla om internationella överenskommelser med ett eller flera tredjeländer om ömsesidig tillgång till och utbyte av uppgifter om OTC-derivatkontrakt i transaktionsregister som är registrerade i tredjeländer, om dessa uppgifter är relevanta för fullgörandet av de behöriga myndigheternas uppgifter enligt förordningen.

Artikel 63

Likvärdighet och godkännande

1. Ett i tredjeland etablerat transaktionsregister får bara tillhandahålla tjänster och uppdrag till i unionen etablerade enheter i enlighet med artikel 6, **om det har en separat etablerad filial i unionen som är godkänd av Esma.**
2. Esma ska godkänna ett transaktionsregister från tredjeland **endast** om följande villkor är uppfyllda:
 - a) Transaktionsregistret är auktoriserat och omfattas av effektiv tillsyn i detta tredjeland.
 - b) Kommissionen har fattat ett beslut i enlighet med punkt 3.
 - c) Unionen har ingått en internationell överenskommelse med detta tredjeland, i enlighet med artikel 62.
 - d) Samarbete har inrättats enligt punkt 4 för att se till att unionens myndigheter har direkt och ständig tillgång till alla nödvändiga uppgifter.

Tisdagen den 5 juli 2011

- da) Tredjelandet omfattas av ett beslut av kommissionen enligt vilket dess standarder för att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism uppfyller de krav som fastställts av arbetsgruppen för finansiella åtgärder mot penningtvätt och är lika långtgående som kraven i direktiv 2005/60/EG.
- db) Tredjelandet har undertecknat en överenskommelse med den auktoriserade centrala motpartens hemmedlemsstat, vilket till fullo uppfyller normerna i artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet och säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skatteärenden, inklusive eventuellt multilaterala skatteavtal.
- dc) De relevanta myndigheterna i ett tredjeland har ingått en internationell överenskommelse med unionen enligt artikel 62 under förutsättning att de accepterar att gottgöra transaktionsregistret och EU:s myndigheter för alla utgifter till följd av rättstvister i samband med upplysningar som transaktionsregistret lämnat.
- dd) Tredjelandet tillämpar villkor för ömsesidig tillgång för EU-baserade centrala motparter och ett system för ömsesidig auktorisering har införts i det tredjelandet.

3. Kommissionen **ska ges befogenhet att anta delegerade akter** i enlighet med **artikel -68**, där det anges att den rättsliga och tillsynsmässiga ramen i ett tredjeland säkerställer att i detta land auktoriserade transaktionsregister följer rättsligt bindande krav som är likvärdiga med kraven i denna förordning och att detta lands transaktionsregister löpande är föremål för effektiv tillsyn och tillämpning.

4. Esmas ska ingå samarbetsavtal med lämpliga behöriga myndigheter i tredjeländer vars rättsregler och tillsynsregelverk har bedömts vara likvärdiga med förordningen enligt punkt 3. Sådana avtal ska säkerställa att unionens myndigheter har direkt och ständig tillgång till alla uppgifter som krävs för fullgörandet av deras uppgifter **och direkt tillgång till transaktionsregister i tredjelandsjurisdiktioner**. I sådana samarbetsavtal ska minst följande anges:

- (a) Modaliteterna för informationsutbytet mellan Esmas, andra unionsmyndigheter med ansvar enligt förordningen, de behöriga myndigheterna i berörda tredjeländer **och transaktionsregistren i berörda tredjeländer. Detta inbegriper Esmas inspektioner på plats av transaktionsregister i tredjeländer.**
- (b) Förfarandena för samordning av tillsynsverksamhet.

Avdelning VII

Krav på transaktionsregister

Artikel 64

Allmänna krav

1. Ett transaktionsregister ska ha stabila styrformer, i vilka en tydlig organisationsstruktur ingår med väl definierad, transparent och konsekvent ansvarsfördelning och tillfredsställande rutiner för intern kontroll, däribland sunda förfaranden för administration och redovisning, vilket förhindrar att konfidentiell information lämnas ut.

2. Ett transaktionsregister ska ha politik och förfaranden som tryggar att alla bestämmelser i förordningen följs, inklusive att ledning och anställda följer dem.

Tisdagen den 5 juli 2011

3. Ett transaktionsregister ska ha en organisationsstruktur som säkerställer en kontinuerlig och väl fungerande verksamhet och tillhandahållande av tjänster. Det ska använda lämpliga och passande system, resurser och förfaranden.
4. Företagsledningen ska ha anseende och erfarenhet som säkerställer en sund och stabil ledning av transaktionsregistret.
5. Ett transaktionsregister ska ha objektiva, icke-diskriminerande och offentligtgjorda villkor för åtkomst och deltagande. Begränsningar av åtkomsten ska bara tillåtas, om syftet är att kontrollera riskerna för transaktionsregistrets uppgifter.
6. Ett transaktionsregister ska offentliggöra priserna och avgifterna för de tjänster som tillhandahålls. Priser och avgifter för enskilda tillhandahållna tjänster och uppdrag ska det offentliggöra separat, inklusive avdrag och rabatter och villkoren för att åtnjuta dessa. Det ska tillåta rapporterande enheter separat tillgång till särskilda tjänster. Ett transaktionsregisters priser och avgifter ska **inte vara högre än transaktionsregistrets faktiska kostnader**.

Artikel 65

Driftssäkerhet

1. Ett transaktionsregister ska kartlägga operativa riskkällor och minimera dem genom att utveckla lämpliga system, kontroller och förfaranden. Sådana system ska vara tillförlitliga och säkra och ha tillräcklig kapacitet för hantering av mottagen information.
2. Ett transaktionsregister ska utforma, tillämpa och upprätthålla en lämplig plan för kontinuerlig verksamhet och katastrofplan för att upprätthålla dess funktioner, snabbt återuppta verksamheten och fullgöra transaktionsregistrets skyldigheter. En sådan plan ska åtminstone omfatta inrättande av säkerhetskopiering.

Artikel 66

Skyddsåtgärder och registrering

1. Ett transaktionsregister ska säkerställa konfidentialitet, tillförlitlighet och skydd, när det gäller de uppgifter som mottas enligt artikel 6. **Ingen information får användas för kommersiella syften utan samtycke från derivatkontraktets båda motparter.**
2. Ett transaktionsregister ska omgående registrera de uppgifter som mottas enligt artikel 6 och bevara dem i minst tio år efter det att motsvarande kontrakt löpt ut. Det ska ha snabba och effektiva registerförfaranden för att dokumentera förändringar av registrerade uppgifter.
3. Ett transaktionsregister ska beräkna positioner per derivatklass och rapporterande enhet, utifrån de närmare uppgifter om derivatkontrakt som inrapporterats enligt artikel 6.
4. Ett transaktionsregister ska tillåta parterna att ingå avtal om ständig åtkomst till uppgifterna och möjlighet att ändra dem.
5. Ett transaktionsregister ska vidta alla rimliga mått och steg för att undvika att uppgifter i dess system missbrukas och ska undvika att sådana uppgifter används för annan affärsverksamhet.

Tisdagen den 5 juli 2011

Konfidentiella uppgifter som registrerats i ett transaktionsregister får inte användas i kommersiella syften av annan fysisk eller juridisk person med ställning som moder- eller dotterföretag till transaktionsregistret.

Artikel 67

Transparens och tillgång till uppgifter

1. Ett transaktionsregister ska **regelbundet och på ett lättillgängligt sätt** offentliggöra totala positioner per derivatklass i de kontrakt som inrapporterats till det, **och vid sådan rapportering utnyttja öppna internationella branschstandarder när så är möjligt.**

Transaktionsregistret ska säkerställa att alla behöriga myndigheter har direkt och omedelbar tillgång till de närmare uppgifter om derivatkontrakt som de behöver för att fullgöra sina uppdrag.

2. Ett transaktionsregister ska tillhandahålla nödvändiga uppgifter till följande enheter, **förutsatt att tillgång till sådan information är absolut nödvändig för att de ska kunna fullgöra sina respektive skyldigheter och manda:**

a) Esma.

aa) ESRB.

b) De behöriga myndigheter som utövar tillsyn över företag som omfattas av rapporteringskravet enligt artikel 6.

c) De behöriga myndigheter som utövar tillsyn över centrala motparter som utnyttjar transaktionsregistret.

(ca) Den behöriga myndighet som övervakar handelsplatsen för de rapporterade kontrakten.

d) Relevanta centralbanker inom Europeiska centralbankssystemet.

da) Allmänheten, i aggregerad form varje vecka och i ett meningsfullt format som gör det möjligt för andra än marknadsaktörer att få vederbörlig information om konkreta volym-, positions-, pris- och värderingsuppgifter, om trender och risker samt annan relevant information som förbättrar transparensen på marknaden för OTC-derivat.

Esma ska ges befogenhet att fastställa och se över kriterierna för informationsformaten, och att besluta om huruvida sådant offentliggörande sköts bättre av behöriga myndigheter på nationell nivå eller på unionsnivå.

3. Esma ska till andra behöriga myndigheter förmedla uppgifter som dessa behöver för att fullgöra sitt uppdrag.

4. **För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om i informationen enligt punkterna 1 och 2 samt operativa standarder som krävs för att aggregera och jämföra uppgifter från flera transaktionsregister och när det är nödvändigt för de myndigheter som avses i punkt 2 att få tillgång till denna information. Dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn ska säkerställa att ingen part till något kontrakt ska kunna identifieras genom den information som offentliggörs i enlighet med punkt 1.**

Tisdagen den 5 juli 2011

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 juni 2012.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010. [Ändr. 19]

I

Artikel 67a

För att säkerställa att transaktionsregistren kan fullgöra sin uppgift ska de vara adekvat organiserade så att de kan ge Esma och de relevanta behöriga myndigheterna direkt och omedelbar tillgång till detaljerade uppgifter om derivatkontrakten, enligt vad som avses i artikel 6.

Avdelning VIII

Övergångs- och slutbestämmelser

Artikel -68

Delegerade akter

- 1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.*
- 2. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 23 och 63 ska ges till kommissionen på obestämd tid.*
- 3. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den sträva efter att samråda med Esma.*
- 4. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 23 och 63 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter offentliggörandet i Europeiska unionens officiella tidning eller vid ett senare, i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.*
- 5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.*
- 6. En delegerad akt som antas i enlighet med denna artikel ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.*

Artikel 68

Rapporter och översyn

- 1. Senast den 31 december 2013 ska kommissionen se över och rapportera om de institutionella arrangemang och tillsynsarrangemang som föreskrivs i avdelning III, särskilt när det gäller Esmas roll och ansvar. Kommissionen ska lägga fram denna rapport för Europaparlamentet och rådet, eventuellt åtföljd av lämpliga förslag.*

Vid samma tidpunkt ska kommissionen i samarbete med Esma och relevanta sektorsmyndigheter utvärdera vilken systemvikt icke-finansiella företags transaktioner med OTC-derivat har.

Tisdagen den 5 juli 2011

2. Esma ska lämna rapporter till kommissionen om tillämpningen av clearingkravet enligt avdelning II och **om eventuella framtida regler** om samverkansöverenskommelser.

Dessa rapporter ska tillställas kommissionen senast den 30 september 2014.

3. Efter begäran hos Europeiska centralbankssystemet om en bedömning ska kommissionen i samarbete med medlemsstaterna och Esma ta fram en årsrapport som bedömer samverkansöverenskommelsers möjliga systemrisker och kostnadseffekter.

Rapporten ska behandla sådana överenskommelsers antal och komplexitet samt hur adekvata riskhanterings-system och riskmodeller är. Kommissionen ska lägga fram denna rapport för Europaparlamentet och rådet, eventuellt åtföljd av lämpliga förslag.

Europeiska centralbankssystemet ska till kommissionen lämna sin bedömning av samverkansöverenskommelsers möjliga systemrisker och kostnadseffekter.

3a. Senast den... + ska kommissionen i samarbete med Esma utarbeta en första allmän rapport samt en första rapport om specifika inslag när det gäller genomförandet av denna förordning

Kommissionen ska i samarbete med Esma särskilt utvärdera utvecklingen av centrala motparters policy för marginalsäkerheter och säkerhetskrav och deras anpassning till användarnas specifika verksamhet och riskprofiler.

Artikel 68a

Esma ska få adekvat extra finansiering så att den effektivt kan utföra de reglerings- och tillsynsuppgifter som fastställs i denna förordning.

Artikel 69

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av Europeiska värdepapperskommittén som inrättades genom kommissionens beslut 2001/528/EG ⁽¹⁾. **Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentet och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ⁽²⁾.**

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i **förordning (EU) nr 182/2011** tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

■

Artikel 70

Ändring av direktiv 98/26/EG

I artikel 9.1 i direktiv 98/26/EG skall följande stycke läggas till:

”Om en systemoperatör har ställt säkerhet till en annan systemoperatör i samband med ett samverkande system, ska den systemoperatörens rättigheter till säkerheten inte påverkas av insolvensförfaranden mot den mottagande systemoperatören.”

+ Tre år efter denna förordnings ikraftträdande.

⁽¹⁾ EUT L 191, 13.7.2001, s. 45.

⁽²⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

Tisdagen den 5 juli 2011

Artikel 70a

Upprätthållande av en webbplats för Esma

1. Esma ska upprätthålla en webbplats där följande uppgifter tillhandahålls:
 - a) Kontrakt som är godtagbara för clearingkravet enligt artikel 4.
 - b) Sanktioner som ålagts för överträdelser av artiklarna 3–8.
 - c) Centrala motparter som är i unionen etablerade juridiska personer, auktoriserade för tillhandahållande av tjänster eller verksamheter i unionen, samt de tjänster eller verksamheter som de auktoriserats att tillhandahålla eller utföra, inklusive de klasser av finansiella instrument som auktorisationen omfattar.
 - d) Sanktioner som ålagts för överträdelser av avdelningarna IV och IV.
 - e) I tredjeland etablerade centrala motparter som är auktoriserade för tillhandahållande av tjänster eller verksamheter i unionen, samt de tjänster eller verksamheter som de auktoriserats att tillhandahålla eller utföra, inklusive de klasser av finansiella instrument som auktorisationen omfattar.
 - f) Transaktionsregister som är auktoriserade att tillhandahålla tjänster eller verksamheter i unionen.
 - g) Böter och viten som ålagts i enlighet med artiklarna 55 och 56.
 - h) Det offentliga register som avses i artikel 4b.
2. Med avseende på punkt 1 b, c och d ska medlemsstaternas behöriga myndigheter upprätthålla webbplatser som är länkade till Esmas webbplats.
3. Alla webbplatser som avses i denna artikel ska vara tillgängliga för allmänheten, uppdateras regelbundet och ska tillhandahålla information i ett tydligt format.

Artikel 71

Övergångsbestämmelser

1. En central motpart som i sin etableringsmedlemsstat och innan förordningen träder ikraft har auktoriserats att tillhandahålla tjänster **eller en central motpart från tredjeland som har auktoriserats att erbjuda tjänster i en medlemsstat enligt nationella bestämmelser i denna medlemsstat** ska ansöka om auktorisering enligt artikel 10 eller ett godkännande enligt artikel 23 senast ... + vid tillämpningen av denna förordning.
 - 1a. Ett transaktionsregister som före denna förordnings ikraftträdande i sin etableringsmedlemsstat har auktoriserats för insamling och registerföring av uppgifter om derivat eller ett transaktionsregister etablerat i ett tredjeland som före denna förordnings ikraftträdande har tillåtit att samla in och registrera uppgifter om derivat i enlighet med medlemsstatens nationella lagstiftning, ska ansöka om registrering enligt artikel 51 eller godkännande enligt artikel 63 senast den... ++.
2. Derivatkontrakt som har ingåtts före registreringsdagen för ett transaktionsregister för den kontraktstypen ska rapporteras till det transaktionsregistret senast 120 dagar efter Esmas registrering av transaktionsregistret i fråga.

+ två år efter denna förordnings ikraftträdande.

++ ett år efter denna förordnings ikraftträdande.

Tisdagen den 5 juli 2011

2a. Derivatkontrakt som på ett objektivt mätbart sätt minskar de risker som är direkt kopplade till den finansiella solvensen i en pensionsplan enligt direktiv 2003/41/EG eller en plan där medlemsstatens lagstiftning erkänner denna som pensionsplan ska undantas från clearingkravet enligt artikel 3 för period på tre år efter denna förordnings ikraftträdande om det skulle innebära en omotiverad börda för investeraren till följd av kravet att omvandla tillgångarna. Om rapporten enligt artikel 68 visar att denna omotiverade börda förblir oproportionerlig ska kommissionen ha befogenhet att förlänga undantaget så att återstående frågor kan lösas.

Detta undantag ska inte påverka rapporteringskravet enligt artikel 6 eller kraven avseende riskbegränsningsteknikerna enligt artikel 8.1 b.

2b. Kraven på motparterna enligt artiklarna 3, 6 och 8 ska träda i kraft sex månader efter offentliggörandet av de tekniska standarder för tillsynna, de tekniska standarderna för genomförande samt de riktlinjer som enligt denna förordning ska utarbetas av Esmas och antas av kommissionen.

Artikel 71a

Esmas personal och resurser

Senast den 15 september 2011 ska Esmas bedöma personal- och resursbehoven till följd av de befogenheter och uppgifter Esmas får enligt denna förordning, och förelägga Europaparlamentet, rådet och kommissionen en rapport.

Artikel 72

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i [...].

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Extra tillsyn över finansiella enheter i ett finansiellt konglomerat ***I

P7_TA(2011)0311

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 5 juli 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiven 98/78/EG, 2002/87/EG och 2006/48/EG i fråga om extra tillsyn över finansiella enheter i ett finansiellt konglomerat (KOM(2010)0433 – C7-0203/2010 – 2010/0232(COD))

(2013/C 33 E/35)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0433),

Tisdagen den 5 juli 2011

- med beaktande av artiklarna 294.2 och artikel 53.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0203/2010),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av Europeiska Centralbankens yttrande av den 28 januari 2011 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 17 juni 2011 att godkänna denna ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor och yttrandet från utskottet för rättsliga frågor (A7-0097/2011).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet godkänner sitt uttalande som bifogas denna resolution.
 3. Europaparlamentet tar del av rådets och kommissionens uttalanden, vilka bifogas denna resolution.
 4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 62, 26.2.2011, s. 1.

P7_TC1-COD(2010)0232

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 5 juli 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/.../EU om ändring av direktiven 98/78/EG, 2002/87/EG, 2006/48/EG och 2009/138/EG vad gäller extra tillsyn över finansiella enheter i ett finansiellt konglomerat

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, direktiv 2011/89/EU.)

BILAGA TILL LAGSTIFTNINGSRESOLUTIONEN

Uttalande från Europaparlamentet

Det finns särskilda aspekter av finansiella tjänster och den europeiska tillsynsarkitekturen som gör det nödvändigt med jämförelsetabeller.

Härmed förklaras att den överenskommelse som uppnåddes mellan Europaparlamentet och rådet under trepartssammanträdet 1 juni 2011 om Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiven 98/78/EG, 2002/87/EG, 2006/48/EG och 2009/138/EG om extra tillsyn över finansiella enheter i ett finansiellt konglomerat inte föregriper resultatet av interinstitutionella förhandlingar om jämförelsetabeller.

Tisdagen den 5 juli 2011

Uttalande från rådet

Härmed förklaras att den överenskommelse om detta särskilda fall som uppnåddes mellan Europaparlamentet och rådet under trepartssammanträdet den 1 juni 2011 avseende Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiven 98/78/EG, 2002/87/EG, 2006/48/EG och 2009/138/EG om extra tillsyn över finansiella enheter i ett finansiellt konglomerat, på grund av detta ärendes särdrag varken föregriper rådets ståndpunkt eller resultatet av interinstitutionella förhandlingar om jämförelsetabeller.

Uttalande från kommissionen

Kommissionen välkomnar resultatet av förhandlingarna om detta ärende.

Kommissionen påminner om sitt åtagande att se till att medlemsstaterna upprättar jämförelsetabeller som kopplar de införlivandeåtgärder som de antar till EU-direktivet och informerar kommissionen om dem inom ramen för införlivande av EU-lagstiftning, till gagn för medborgarna, bättre lagstiftningsförfaranden och större juridisk överblickbarhet och som hjälp vid utvärderingen av nationella bestämmelser överensstämmande med EU-föreskrifter.

Kommissionen kommer att fortsätta sina ansträngningar med sikte på att, tillsammans med Europaparlamentet och rådet, finna en lämplig lösning på denna institutionsövergripande fråga.

Blankning och vissa aspekter av kreditwappar ***I

P7_TA(2011)0312

Europaparlamentets ändringar antagna den 5 juli 2011 av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om blankning och vissa aspekter av kreditwappar (KOM(2010)0482 – C7-0264/2010 – 2010/0251(COD))⁽¹⁾

(2013/C 33 E/36)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

[Ändr. 1]

PARLAMENTETS ÄNDRINGAR (*)

till kommissionens förslag till

(1) Ärendet återförvisades till det ansvariga utskottet för ytterligare behandling enligt artikel 57.2 andra stycket i arbetsordningen (A7-0055/2011).

(*) Ändringar: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med fetkursiv stil och strykningar med symbolen **■**.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om blankning och vissa aspekter av kreditwappar

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

Tisdagen den 5 juli 2011

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾, och

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) När finanskrisen kulminerade i september 2008 antog flera medlemsstater och Förenta staterna krisåtgärder för att begränsa eller förbjuda blankning för vissa eller alla värdepapper. De handlade av oro för att blankning i en tid av betydande finansiell instabilitet kunde förvärra den nedåtgående prisspiralen för aktier, särskilt i finansiella institut, på ett sätt som till sist skulle kunna hota institutens bärkraft och skapa systemrisk. De åtgärder som medlemsstaterna antog varierade eftersom Europeiska unionen saknar ett särskilt regelverk för att hantera frågor som gäller blankning.
- (2) För att sörja för den inre marknadens funktion, och förbättra villkoren för denna funktion, särskilt de finansiella marknaderna, och säkerställa en hög nivå på konsument- och investerarskydd är det lämpligt att fastställa ett gemensamt regelverk i fråga om krav och befogenheter för blankning och creditswappar samt åstadkomma större samordning och samstämmighet mellan medlemsstaterna i händelse av att åtgärder behöver vidtas under exceptionella omständigheter. Det är nödvändigt att harmonisera regelverket för blankning och vissa aspekter av creditswappar för att förhindra uppkomsten av hinder för den inre marknaden, eftersom det är troligt att medlemsstaterna fortsätter att vidta skiljaktiga åtgärder.
- (3) Bestämmelserna bör ha formen av en förordning eftersom det i vissa bestämmelser föreskrivs direkta skyldigheter för privata aktörer att anmäla och offentliggöra korta nettopositioner i vissa instrument och blankning utan täckning. En förordning är också nödvändig för att ge Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (Esma), som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 ⁽³⁾, befogenheter att samordna åtgärder som vidtas av behöriga myndigheter eller att själv vidta åtgärder.
- (4) För att få slut på den nuvarande fragmenterade situationen där vissa medlemsstater vidtar skiljaktiga åtgärder och begränsa möjligheterna att behöriga myndigheter vidtar skiljaktiga åtgärder är det viktigt att ta itu med de risker som uppkommer av blankningar och creditswappar på ett harmoniserat sätt. De krav som är tänkta att införas bör innebära att man tar itu med de identifierade riskerna, **med beaktande av skillnader i medlemsstaterna och de potentiella ekonomiska konsekvenserna av kraven, och** utan att otillbörligt minska de fördelar som blankning ger i fråga om marknadernas kvalitet och effektivitet **genom att öka likviditeten på marknaden (eftersom blankaren säljer värdepapper och sedan köper tillbaka dessa värdepapper för att täcka blankningen) och genom att ge investerare möjlighet att agera när de tror att ett värdepapper är övervärderat, vilket därmed leder till en effektivare prissättning av värdepapper.**

⁽¹⁾ EUT C 84, 17.3.2011, s. 34.

⁽²⁾ EUT C 91, 23.3.2011, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 84.

Tisdagen den 5 juli 2011

- (4a) *Råvarumarknader, och i synnerhet marknaderna för jordbruksprodukter, omfattas inte av denna förordnings tillämpningsområde. Eftersom vissa risker som identifieras i denna förordning också kan förekomma på dessa marknader bör kommissionen, förutom sitt meddelande "Råvaror och marknader för basprodukter: Att möta utmaningarna", före den 1 januari 2012 rapportera till Europaparlamentet och rådet om de risker som finns på dessa marknader, med beaktande av deras särarter, och lägga fram eventuella förslag. Råvaror som är viktiga för energisektorn bör behandlas i kommissionens förslag till förordning om integritet och öppenhet på energimarknaderna (KOM(2010)0726).*
- (5) Tillämpningsområdet för förordningen bör vara så brett som möjligt så att ett förebyggande regelverk kan användas under exceptionella omständigheter. Regelverket bör omfatta alla finansiella instrument men bör föreskriva åtgärder som står i proportion till de risker som blankning av olika instrument kan medföra. Därför är det endast under exceptionella omständigheter som de behöriga myndigheterna och Esma bör ha rätt att vidta åtgärder för alla slags finansiella instrument som sträcker sig längre än de permanenta åtgärder som endast gäller för vissa typer av instrument där det finns klart identifierade risker som man behöver avvärja med åtgärderna.
- (6) Förbättrad transparens för betydande korta nettopositioner i vissa finansiella instrument kommer sannolikt att vara till fördel för både tillsynsmyndigheter och marknadsaktörer. För aktier som är upptagna till handel på en handelsplats i EU bör en modell på två nivåer införas som ger större transparens för betydande korta positioner i aktier på lämplig nivå. **Över en** viss tröskel bör en enskild anmälan göras till de berörda tillsynsmyndigheterna så att de kan övervaka och om så krävs utreda blankningar som kan skapa systemrisker eller utgöra marknadsmissbruk. Vid en högre tröskel bör positioner **också** offentliggöras för marknaden **i anonym form** för att ge användbar information till andra marknadsaktörer om betydande enskilda blankningspositioner i aktier.
- (7) Rapportering till tillsynsmyndigheter om betydande korta nettopositioner i statspapper kommer att ge viktig information som hjälper tillsynsmyndigheterna att övervaka om positionerna skapar systemrisker eller används för marknadsmissbruk. Anmälan till tillsynsmyndigheterna av betydande korta nettopositioner i statspapper i EU bör därför föreskrivas. Ett sådant krav bör också innefatta enskild information till tillsynsmyndigheterna, eftersom offentliggörande av information till marknaden om sådana instrument kan få skadliga effekter på marknaderna för statspapper om likviditeten redan är försämrad. █
- (8) Anmälningskraven för statspapper bör avse skuldinstrument som emitteras av EU och medlemsstaterna, inbegripet eventuellt ministerium, departement, centralbank, organ eller verk som emitterar skuldinstrument för en medlemsstats räkning men exklusive regionala organ eller delvis offentliga organ som emitterar skuldinstrument.
- (9) För att åstadkomma ett omfattande och effektivt transparenskrav är det viktigt att inbegripa inte enbart korta positioner som skapats av handel med aktier eller statspapper på handelsplatserna utan även korta positioner som skapats genom handel utanför handelsplatserna och korta ekonomiska nettopositioner som skapas genom användning av derivat, **t.ex. optioner, terminskontrakt, indexbaserade instrument, CFD:er ("contract for differences") och s.k. spread bets som avser aktier eller statspapper.**

Tisdagen den 5 juli 2011

- (10) För att vara till nytta för tillsynsmyndigheterna och marknaden bör transparensystemet ge fullständig och riktig information om en fysisk eller juridisk persons positioner. Den information som lämnas till tillsynsmyndighet eller marknaden bör i synnerhet omfatta både korta och långa positioner för att ge användbar information om den berörda fysiska eller juridiska personens korta nettoposition i aktier, statspapper och kreditwappar.
- (11) Vid beräkningen av den korta eller långa positionen bör man beakta alla former av ekonomiska intressen en fysisk eller juridisk person har i ett företags emitterade aktiekapital eller emitterade statspapper för medlemsstaten eller EU. I synnerhet bör man beakta ett sådant intresse som förvärvats direkt eller indirekt genom användning av derivat, t.ex. optioner, terminskontrakt, CFD:er och s.k. spread bets som avser aktier eller statspapper **samt index, korgar och börshandlade fonder**. När det gäller positioner i statspapper bör även kreditwappar för statliga emittenter beaktas.
- (12) Förutom transparensystemet för **rapportering** av korta nettopositioner i aktier bör ett krav införas om flaggning av säljorder som genomförs som blankningar **enligt läget i slutet av dagen**, vilket ska ge ytterligare information om volymen av genomförda aktieblankningar. **Värdepappersföretaget** bör samla in information om **blankningstransaktioner** och **förmedla denna information till den behöriga myndigheten** minst en gång per dag för att ■ hjälpa de behöriga myndigheterna att övervaka blankningsnivåerna.
- (13) Köp av kreditwappar utan att det finns en underliggande lång position i statspapper **eller en annan position i tillgångar eller en portfölj av tillgångar vars värde sannolikt kommer att påverkas negativt av en sänkning av den berörda statens kreditvärdighet** kan ekonomiskt sett sägas motsvara att skaffa en kort position i det underliggande skuldinstrumentet. Beräkningen av en kort nettoposition i statspapper bör därför inbegripa kreditwappar som gäller en obligation från en statlig emittent. Positionen i en kreditwapp bör beaktas både för att bestämma om en fysisk eller juridisk person har en betydande kort nettoposition i ett statspapper som behöver anmälas till en behörig myndighet ■.
- (14) För att möjliggöra kontinuerlig övervakning av positioner bör transparenskyldigheten även inbegripa anmälan eller offentliggörande om en kort nettoposition leder till en ökning eller minskning över eller under vissa trösklar.
- (15) För att vara effektivt är det viktigt att transparenskyldigheterna gäller oavsett var den fysiska eller juridiska personen finns, och även om den fysiska eller juridiska personen finns utanför EU men har en betydande kort nettoposition i ett företag som har aktier som är upptagna till handel på en handelsplats i EU eller en kort nettoposition i statspapper emitterade av en medlemsstat eller EU.
- (16) Naken blankning av aktier och statspapper **kan** öka risken för utebliven avveckling, volatilitet **och marknadsmissbruk**. För att minska sådana risker bör proportionella restriktioner införas för blankning utan täckning, **med beaktande av att ingen systemrisk skapas om lånet genomförs i slutet av handelsdagen. En underlåtenhet att täcka en kort position i slutet av handelsdagen bör föranleda så höga böter att säljaren inte kan göra någon vinst.**

Tisdagen den 5 juli 2011

- (16a) Även om avvecklingsdisciplinen är en viktig del av välfungerande finansmarknader, bör de tekniska detaljerna i systemen för avvecklingsdisciplin inte omfattas av denna förordning utan fastställas i ett lämpligt förslag från kommissionen till lagstiftning om tjänster efter handel, med beaktande av det arbete som gjorts på detta område av kommissionen och arbetsgruppen för harmonisering av avvecklingscykler. Kommissionen bör därför lägga fram konkreta förslag före utgången av 2011, tillsammans med ett förslag om att skapa en harmoniserad ram för värdepapperscentraler.
- (16b) *Kreditswappar för statspapper bör grundas på principen om försäkringsbart intresse samtidigt som det beaktas att det kan finnas andra intressen kopplade till ett lands statskuld än innehav av obligationer.*
- (17) Åtgärder som gäller statspapper och kreditswappar för statspapper, inbegripet ökad transparens och restriktioner för blankning utan täckning, bör innebära införande av krav som är proportionella och som inte leder till negativa konsekvenser på likviditeten på marknaderna för statsobligationer och reprimarknaderna.
- (18) Det blir allt vanligare att aktier handlas med på olika handelsplatser både inom och utanför EU. Många stora företag utanför EU har också aktier som är upptagna till handel på en handelsplats inom EU. Av effektivitetsskäl bör värdepapper undantas från vissa anmälnings- och offentliggörandekrav om den huvudsakliga handelsplatsen för handeln med instrument finns utanför EU.
- (19) Marketmakerfunktionen spelar en viktig roll genom att tillhandahålla likviditet till marknaderna inom EU och marknadsgaranterna måste ta korta positioner för att utföra den uppgiften. Att införa krav för sådana verksamheter skulle kunna allvarligt hämma deras förmåga att tillhandahålla likviditet och få betydande negativa konsekvenser för EU-marknaderna. Vidare förväntas marknadsgaranterna inte inneha korta positioner annat än för mycket korta perioder. Det är därför lämpligt att undanta fysiska eller juridiska personer som är inblandade i sådana verksamheter från krav som kan försämra deras förmåga att fullgöra en sådan uppgift och som därför skulle påverka EU-marknaderna negativt. För att fånga motsvarande enheter i tredjeland behövs det ett förfarande för att bedöma motsvarigheten på tredjelandsmarknader. Undantaget bör gälla olika typer av marketmakerfunktioner men inte handel för egen räkning. Det är också lämpligt att undanta vissa primärmarknadsoperationer, exempelvis sådana som gäller statspapper och stabiliseringsprogram, eftersom de är viktiga aktiviteter som stöder marknadernas effektivitet. De behöriga myndigheterna bör underrättas om användning av undantagen och bör ha befogenhet att förbjuda att fysiska eller juridiska personer använder undantaget om de inte uppfyller de gällande kriterierna för undantaget. De behöriga myndigheterna bör också kunna begära information från en fysisk eller juridisk person för att övervaka deras användning av undantaget.
- (20) I händelse av negativ utveckling som utgör ett allvarligt hot mot den finansiella stabiliteten eller marknadsförtroendet i en medlemsstat eller EU bör de behöriga myndigheterna ha befogenheter att ingripa och kräva ytterligare transparens eller införa tillfälliga restriktioner för blankning, kreditswappstransaktioner eller andra transaktioner för att förhindra ett okontrollerat prisfall för ett finansiellt instrument. Sådana åtgärder kan bli nödvändiga på grund av en rad olika negativa händelser eller utvecklingar, inte bara finansiella eller ekonomiska händelser utan exempelvis även naturkatastrofer eller terroristattacker. Vidare kan vissa negativa händelser eller utvecklingar som kräver åtgärder uppkomma enbart i en medlemsstat utan att det har några gränsöverskridande konsekvenser. Befogenheterna behöver vara tillräckligt flexibla för att man ska kunna hantera en rad olika exceptionella omständigheter.

Tisdagen den 5 juli 2011

- (21) De behöriga myndigheterna har oftast bäst förutsättningar för att övervaka marknadsvillkoren och inledningsvis reagera på negativa händelser eller utvecklingar genom att bestämma om det har uppkommit ett hot mot den finansiella stabiliteten eller marknadsförtroendet och om det är nödvändigt att vidta åtgärder för att råda bot på situationen, men i sådana fall bör befogenheter samt villkoren och förfaranden för deras användning harmoniseras så långt möjligt.
- (22) I händelse av ett betydande prisfall för ett finansiellt instrument på en handelsplats bör en behörig myndighet även ha möjligt att tillfälligt begränsa blankning av det finansiella instrumentet på denna handelsplats **inom sin jurisdiktion eller av Esma begära en sådan begränsning för andra jurisdiktioner** för att kunna ingripa snabbt om det är lämpligt och ■ förhindra ett okontrollerat prisfall på det berörda instrumentet.
- (23) Om den negativa händelsen eller utvecklingen omfattar mer än en medlemsstat eller har gränsöverskridande konsekvenser är det viktigt att det finns ett nära samarbete och samråd mellan de behöriga myndigheterna. Esma bör ha en viktig samordnande roll i en sådan situation och ■ åstadkomma samstämmighet mellan de behöriga myndigheterna. Esmas sammansättning med företrädare för behöriga myndigheter kommer att underlätta fullgörandet av denna uppgift.
- (24) Förutom samordning av de behöriga myndigheternas åtgärder bör Esma se till att de behöriga myndigheterna vidtar åtgärder endast om det är nödvändigt och proportionellt. Esma bör ha befogenheter att yttra sig till de behöriga myndigheterna om användningen av befogenheterna att ingripa.
- (25) Medan behöriga myndigheter ofta har bäst förutsättningar att övervaka och snabbt reagera på en negativ händelse eller utveckling, bör Esma också ha befogenhet att själv vidta åtgärder om blankning och andra relaterade aktiviteter hotar de finansiella marknadernas korrekta funktion och integritet eller stabiliteten hos hela eller en del av det finansiella systemet i unionen och om det finns gränsöverskridande konsekvenser och de behöriga myndigheterna inte har vidtagit tillräckliga åtgärder för att avvärja hotet. Esma bör när det är möjligt konsultera Europeiska systemrisknämnden, **inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010** ⁽¹⁾ (ESRB), och andra behöriga myndigheter när en åtgärd kan ha effekter bortom finansmarknaderna, vilket kan vara fallet för råvaruderivat som används som skydd för positioner i den fysiska råvaran.
- (26) Esmas befogenheter enligt denna förordning att under exceptionella omständigheter begränsa blankning och andra därmed förknippade aktiviteter är avsedda att vara förenliga med befogenheterna i artikel 9.5 i förordning (EU) nr 1095/2010. De befogenheter som Esma ges under exceptionella omständigheter bör inte inverka på Esmas befogenheter i en nödsituation enligt artikel 18 i förordning (EU) nr 1095/2010. Esma bör i synnerhet kunna fatta enskilda beslut som ålägger behöriga myndigheter att vidta åtgärder eller enskilda beslut som är riktade till finansmarknadens aktörer i enlighet med den artikeln.
- (27) De behöriga myndigheternas och Esmas befogenheter att ingripa för att begränsa blankning, kreditwappar och andra transaktioner bör endast vara tillfälliga och endast utövas under en tid och i en utsträckning som krävs för att avvärja det aktuella hotet.
- (28) På grund av de särskilda risker som kan uppkomma genom användningen av kreditwappar kräver sådana transaktioner noga övervakning av de behöriga myndigheterna. De behöriga myndigheterna bör framför allt ha befogenhet att i exceptionella fall kräva information från fysiska eller juridiska personer som inleder sådana transaktioner om vilket ändamål transaktionen har.

(1) EUT L 331, 15.12.2010, s. 1.

Tisdagen den 5 juli 2011

- (29) Esma bör ges en allmän befogenhet att inleda en utredning om ett problem eller en metod i samband med blankning eller användning av kreditwappar för att bedöma om problemet eller metoden innebär ett potentiellt hot mot den finansiella stabiliteten eller marknadsförtroendet. Esma bör offentliggöra en rapport om sina resultat när den genomför en sådan utredning, **och om Esma anser att en åtgärd bör införas på unionsnivå ska dess beslut vara bindande för behöriga myndigheter.**
- (30) Eftersom vissa åtgärder kan gälla fysiska eller juridiska personer och åtgärder utanför EU krävs i vissa situationer samarbete mellan de behöriga myndigheterna och myndigheter i tredjeländer. De behöriga myndigheterna bör därför ingå avtal med myndigheterna i tredjeländer. Esma bör samordna utarbetandet av sådana samarbetsavtal och utbytet mellan de behöriga myndigheterna av information som erhållits från tredjeländer.
- (31) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (**EUF-fördraget**) och i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (**stadgan**), i synnerhet rätten till skydd av personuppgifter som erkänns i artikel 16 i EUF-fördraget och i artikel 8 i stadgan. Transparensen angående betydande korta nettopositioner, inbegripet offentliggörande **över en viss tröskel** om så föreskrivs i denna förordning, är nödvändig av skäl som rör finansmarknadens stabilitet och investerarskydd. Denna transparens kommer att göra det möjligt för tillsynsmyndigheterna att övervaka användningen av blankningar i samband med strategier som innebär missbruk och konsekvenserna för marknadernas korrekta funktion. Dessutom kan transparensen bidra till att man undviker informationsasymmetrier och ser till att alla marknadsaktörer är tillräckligt informerade om i vilken utsträckning blankning påverkar priserna. Allt utbyte och all överföring av information av de behöriga myndigheterna ska ske i enlighet med bestämmelserna om överföring av personuppgifter i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ⁽¹⁾. Allt utbyte och all överföring av information av Esma bör ske i enlighet med bestämmelserna om överföring av personuppgifter i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då **unionens institutioner** och **organ** behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter ⁽²⁾, som bör vara helt tillämplig på behandlingen av personuppgifter för förordningens ändamål.
- (32) **På basis av riktlinjer som antagits av Esma och med beaktande av kommissionens meddelande om att förstärka sanktionssystemen i den finansiella tjänstesektorn** bör medlemsstaterna anta bestämmelser om **påföljder** som är tillämpliga vid överträdelser av bestämmelserna i denna förordning och se till att de genomförs. Påföljderna bör vara effektiva, proportionella och avskräckande. **I slutändan bör ett harmoniserat system för påföljder inrättas i unionen.**
- I**
- (34) För att [...] bör befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i **EUF-fördraget** delegeras till kommissionen för att ange hur korta positioner ska beräknas om en fysisk eller juridisk person har en position utan täckning i en kreditwapp, för att ange trösklar för anmälan eller offentliggörande samt för närmare angivelse av kriterier och faktorer för att avgöra när en negativ händelse eller utveckling ger upphov till ett allvarligt hot mot den finansiella stabiliteten eller marknadsförtroendet i en medlemsstat eller unionen. **Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. Esma bör spela en central roll vid utarbetandet av delegerade akter genom att ge råd till kommissionen.**

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

Tisdagen den 5 juli 2011

- (35) Kommissionen bör lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet med en utvärdering av lämpligheten av trösklarna för rapportering och offentliggörande samt av tillämpningen av restriktioner och krav på transparens för korta nettopositioner. Rapporten bör även omfatta en bedömning av om andra restriktioner eller villkor för blankning eller kreditwappar är lämpliga.
- (36) Även om nationella behöriga myndigheter har bättre förutsättningar att övervaka och bättre kunskap om marknadsutvecklingar kan de generella konsekvenserna av problemen med blankning och kreditwappar endast till fullo urskiljas i ett EU-perspektiv. Följaktligen kan målen för denna förordning bättre uppnås på EU-nivå. Unionen får anta åtgärder i enlighet med den subsidiaritetsprincip som föreskrivs i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med den proportionalitetsprincip som föreskrivs i den artikeln sträcker sig bestämmelserna i förordningen inte längre än vad som behövs för att uppnå dessa mål.
- (37) Eftersom en del medlemsstaterna redan har infört restriktioner för blankning och eftersom det föreskrivs delegerade akter och bindande tillämpningsföreskrifter som ska antas innan det regelverk som ska införas kan tillämpas praktiskt, är det nödvändigt att medge tillräckligt med tid.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Tillämpningsområde

Denna förordning ska tillämpas på följande finansiella instrument:

- (1) finansiella instrument som är upptagna till handel på en handelsplats i unionen, inbegripet instrument som handlas med utanför en handelsplats,
- (2) derivat som anges i avsnitt C punkterna 4–10 i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument ⁽¹⁾ och som avser ett finansiellt instrument som avses i punkt 1 eller en emittent av ett finansiellt instrument som avses i punkt 1, även när handeln med sådana derivatinstrument sker utanför en handelsplats,
- (3) skuldinstrument som utfärdas av en medlemsstat eller unionen och derivat som anges i avsnitt C punkterna 4–10 i bilaga I till direktiv 2004/39/EG som avser skuldinstrument som emitterats av en medlemsstat eller unionen eller en obligation från en medlemsstat eller EU.

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning avses med

- (a) godkänd primarydealer: en fysisk eller juridisk person som genom ett avtal med en statlig emittent har åtagit sig att agera som uppdragsgivare vid primär- och sekundärmarknadsoperationer för de skuldinstrument som emitterats av den emittenten,

⁽¹⁾ EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

Tisdagen den 5 juli 2011

- (b) central motpart: en enhet som juridiskt fungerar som mellanhand mellan motparterna i de kontrakt som handlas med på en eller flera finansiella marknader och som blir köparen för varje säljare och säljaren för varje köpare och som ansvarar för driften av ett clearingsystem,
- (c) kreditswapp: ett derivatkontrakt genom vilket en part betalar en avgift till en annan part i utbyte mot ersättning eller betalning i händelse av förlust på en referensentitet eller en kredithändelse avseende denna referensentitet samt alla andra derivatkontrakt med liknande ekonomisk effekt,
- (d) finansiellt instrument: instrument som anges i avsnitt C i bilaga I till direktiv 2004/39/EG,
- (e) hemmedlemsstat: för en reglerad marknad, ett värdepappersföretag som driver en MTF-plattform eller ett annat värdepappersföretag, den hemmedlemsstat för den reglerade marknaden eller för värdepappersföretaget i den mening som avses i led 20 i artikel 4.1 i direktiv 2004/39/EG,
- (f) värdepappersföretag: ett värdepappersföretag i den mening som avses i led 1 i artikel 4.1 i direktiv 2004/39/EG,
- (g) statspapper: ett skuldinstrument som emitterats av EU eller en medlemsstat, inbegripet eventuellt ministerium, departement, centralbank, organ eller verk i medlemsstaten,
- (h) emitterat aktiekapital: summan av alla vanliga aktier och eventuella preferensaktier som emitterats av ett företag, exklusive konvertibla skuldinstrument,
- (i) emitterade statspapper:
 - (i) för en medlemsstat: det sammanlagda värdet av de statspapper som emitterats av medlemsstaten, eller av ett ministerium, departement, centralbank, organ eller verk i den medlemsstaten, och som inte har lösts in,
 - (ii) för EU: det sammanlagda värdet av de statspapper som emitterats av EU och som inte har lösts in,
- (j) lokalt företag: ett företag i den mening som avses i led 1 i artikel 2.1 i direktiv 2004/39/EG som gör affärer för andra marknadsaktörers räkning eller avtalar om priser åt dem,
- (k) marketmakerfunktion: **verksamhet som bedrivs av ett värdepappersföretag eller en entitet i tredjeland eller ett lokalt företag som är medlem av en handelsplats eller en marknad i ett tredjeland, vars regelverk och tillsyn förklarats vara likvärdiga i enlighet med artikel 15.2, när den eller det handlar som uppdragsgivare för ett finansiellt instrument, oavsett om handeln sker på eller utanför handelsplatsen, i endera eller båda följande bemärkelser:**
 - (i) **Den berörda enheten lägger bindande och samtidiga köp- och säljbud av jämförbar storlek till konkurrenskraftiga priser, och tillhandahåller därigenom regelbundet och löpande likviditet till marknaden.**
 - (ii) **Den berörda enheten agerar inom ramen för sin ordinarie verksamhet, för att fullgöra order som initierats av kunder eller på kunders begäran och för att säkra positioner som uppkommer genom dessa affärer.**

Tisdagen den 5 juli 2011

- (l) multilateral handelsplattform: ett multilateralt system i den mening som avses i led 15 i artikel 4.1 i direktiv 2004/39/EG,
- (m) huvudhandelsplats: den handelsplats för en aktie som har den högsta omsättningen för den aktien,
- (n) reglerad marknad: ett multilateralt system i den mening som avses i led 14 i artikel 4.1 i direktiv 2004/39/EG,
- (o) berörd behörig myndighet:
- (i) för en medlemsstats statspapper eller creditswappar för en obligation från en medlemsstat: den behöriga medlemsstaten i den medlemsstaten,
 - (ii) för EU:s statspapper eller en creditswapp för en obligation från EU: den behöriga myndigheten i den jurisdiktion där den europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten är inrättad,
 - (iii) för ett annat finansiellt instrument än ett instrument som avses i punkt i eller ii: den behöriga myndigheten för det finansiella instrument som definieras i artikel 2.7 i kommissionens förordning (EG) nr 1287/2006 ⁽¹⁾ och bestäms enligt artiklarna 9–16 i den förordningen,
 - (iv) för ett finansiellt instrument som inte omfattas av i, ii eller iii: den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det finansiella instrumentet först togs upp till handel på en handelsplats,
- (p) blankning: för en aktie eller ett skuldinstrument, en försäljning av aktien eller skuldinstrumentet som säljaren inte äger vid ingåendet av säljavtalet, inklusive en försäljning där säljaren vid tidpunkten för ingåendet av säljavtalet har lånat eller avtalat om att låna aktien eller skuldbrevet för leverans vid avregleringen,
- (q) handelsdag: en handelsdag i den mening som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 1287/2006,
- (r) handelsplats: en reglerad marknad eller en multilateral handelsplattform i unionen,
- (s) omsättning: för en aktie, omsättningen enligt definitionen i artikel 2.9 i förordning (EG) nr 1287/2006.
- (sa) blankning utan täckning: för en aktie eller ett skuldinstrument, en försäljning av en aktie eller ett skuldinstrument som inte uppfyller villkoren i artikel 12.1.**

2. Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 36 anta delegerade akter som specificerar de definitioner som föreskrivs i punkt 1, särskilt genom att ange när en fysisk eller juridisk person ska anses äga ett finansiellt instrument för tillämpningen av definitionen av blankning i punkt 1 p.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1287/2006 av den 10 augusti 2006 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG vad gäller dokumenteringsskyldigheter för värdepappersföretag, transaktionsrapportering, överblickbarhet på marknaden, upptagande av finansiella instrument till handel samt definitioner för tillämpning av det direktivet (EUT L 241, 2.9.2006, s. 1).

Tisdagen den 5 juli 2011

Artikel 3

Korta och långa positioner

1. Vid tillämpningen av denna förordning är en kort position i ett företags emitterade aktiekapital eller i en medlemsstats eller EU:s emitterade statspapper en position som uppkommer genom att en fysisk eller juridisk person

(a) blankar en aktie som emitterats av företaget eller ett skuldinstrument som emitterats av medlemsstaten eller EU,

(b) inleder en transaktion som skapar eller avser ett annat finansiellt instrument än de instrument som avses i punkt a och där en av effekterna av transaktionen är att ge den fysiska eller juridiska personen en ekonomisk fördel om priset eller värdet på aktien eller skuldinstrumentet sjunker.

2. Vid tillämpningen av denna förordning är en lång position i ett företags emitterade aktiekapital eller i en medlemsstats eller EU:s emitterade statspapper en position som uppkommer genom att en fysisk eller juridisk person

(a) innehar en aktie som emitterats av företaget eller ett skuldinstrument som emitterats av medlemsstaten eller EU,

(b) inleder en transaktion som skapar eller avser ett annat finansiellt instrument än de instrument som avses i led a och där en av effekterna av transaktionen är att ge den fysiska eller juridiska personen en finansiell förmån om priset eller värdet på aktien eller skuldinstrumentet stiger.

3. Vid tillämpningen av punkt 1 **ska beräkningen av en kort position, när det gäller varje kort position som indirekt innehågs av den berörda personen, inklusive genom eller via index, värdepapperskorg eller intressen i börshandlade fonder eller liknande entiteter, fastställas av den fysiska eller juridiska personen i fråga som agerar skäligen med hänsyn till offentligt tillgänglig information avseende sammansättningen av det aktuella indexet eller den aktuella värdepapperskorgen eller intressena i de aktuella börshandlade fonderna eller liknande enheterna. För att undanröja eventuella oklarheter ska vid beräkningen av sådana korta positioner ingen person vara tvungen att skaffa sig realtidsinformation om en sådan sammansättning från någon annan.**

Vid tillämpningen av punkt 2 ska det i alla sammanhang i beräkningen av en lång position ingå sådana intressen som den berörda personen har i obligationer eller räntebärande värdepapper som kan konverteras till aktier emitterade av det berörda företaget.

Vid tillämpningen av punkterna 1 och 2 ska i beräkningen av en kort position och en lång position i statspapper även ingå eventuella kreditwappar för en obligation eller en kredithändelse som avser en medlemsstat eller EU.

4. Vid tillämpningen av denna förordning ska en fysisk eller juridisk persons korta nettoposition i ett företags emitterade aktiekapital vara den position som återstår efter avdrag av alla långa positioner den berörda personen har i företagets emitterade aktiekapital från alla korta positioner den personen har i det företagets emitterade aktiekapital.

5. Vid tillämpningen av denna förordning ska en fysisk eller juridisk persons korta nettoposition i en medlemsstats eller EU:s emitterade statspapper vara den position som återstår efter avdrag av alla långa positioner den berörda personen har i den medlemsstatens eller EU:s emitterade statspapper från alla korta positioner den personen har i samma skuld.

Tisdagen den 5 juli 2011

6. Beräkningen för statspapper enligt punkterna 1–5 ska avse varje enskild medlemsstat eller EU även om separata enheter inom medlemsstaten eller EU emitterar statspapper för medlemsstatens eller EU:s räkning.

När det gäller fondförvaltning då olika placeringsstrategier tillämpas avseende en viss emittent genom separata fonder som förvaltas av samma fondförvaltare ska beräkningen av korta och långa nettopositioner, vid tillämpningen av punkterna 3, 4 och 5, göras på nivån för varje enskild fond. När samma placeringsstrategi tillämpas på en viss emittent genom mer än en fond ska de korta och långa nettopositionerna i var och en av dessa fonder räknas samman. När två eller flera portföljer inom samma entitet förvaltas på diskretionär basis enligt samma placeringsstrategi avseende en viss emittent ska dessa positioner räknas samman för beräkningen av korta och långa nettopositioner. När det gäller icke-diskretionär förvaltning av en kundportfölj ska beräkningen av den korta eller långa nettopositionen vara kundens rättsliga ansvar.

7. Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 36 anta delegerade akter som specificerar

- (a) de fall då en fysisk eller juridisk person anses inneha en aktie eller ett skuldinstrument för tillämpningen av punkt 2,
- (b) de fall då en fysisk eller juridisk person har en kort nettoposition för tillämpningen av punkterna 4 och 5 samt med vilken metod positionen ska beräknas,
- (c) med vilken metod positioner ska beräknas för tillämpningen av punkterna 3, 4 och 5 om olika enheter i en grupp har långa eller korta positioner eller för fondförvaltningsverksamheter som avser separata fonder.

Artikel 4

Position utan täckning i en creditswapp

1. Vid tillämpningen av denna förordning anses en fysisk eller juridisk person ha en position utan täckning i en creditswapp för en obligation från en medlemsstat eller EU om ändamålet med creditswappen varken är att skydda mot den kreditrisk som är förknippad med den emittent i vars statspapper den fysiska eller juridiska personen har en lång position **eller risken för värdeminskning av den fysiska eller juridiska personens tillgångar eller portfölj av tillgångar när tillgångens eller tillgångsportföljens värde har en hög korrelation med ett prisfall på obligationen från en medlemsstat eller unionen i händelse av en sänkning av medlemsstatens eller unionens kreditvärdighet**. Den part i en creditswapp som är skyldig att erlægga betalningen eller betala ersättning i händelse av en betalningsinställelse eller kredithändelse avseende referensentiteten har inte av denna anledning en position utan täckning i den mening som avses i detta stycke.

2. Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 36 anta delegerade akter som för tillämpningen av punkt 1 specificerar

- (a) de fall då en creditswappstransaktion anses vara ett skydd mot en kreditrisk och metoden för hur en position utan täckning i en creditswapp ska beräknas,
- (b) med vilken metod positioner ska beräknas om olika enheter i en grupp har långa och korta positioner eller för fondförvaltningsverksamheter som avser separata fonder.

Tisdagen den 5 juli 2011

KAPITEL II

TRANSPARENS FÖR KORTA NETTOPOSITIONER

Artikel 5

Anmälan till behöriga myndigheter av betydande korta nettopositioner i aktier

1. En fysisk eller juridisk person som har en kort nettoposition i det emitterade aktiekapitalet för ett företag vars aktier är upptagna till handel på en handelsplats ska till den berörda behöriga myndigheten anmäla om positionen uppnår eller sjunker under den berörda offentliggörandetröskel som avses i punkt 2.
2. En berörd anmälningströskel är 0,2 procent av värdet av det berörda företagets emitterade aktiekapital och varje steg om 0,1 procent däröver.
3. **Om så krävs får Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (Esmå) utfärda ett yttrande om anpassning av tröskelvärdena i punkt 2 med hänsyn till utvecklingen på finansmarknaderna, och översända detta till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.** Kommissionen får, **inom tre månader efter att ha mottagit Esmå's yttrande**, genom delegerade akter i enlighet med artikel 36 ändra de trösklar som nämns i punkt 2 med hänsyn till utvecklingen på finansmarknaderna.

3a. Anmälan enligt denna artikel ska ske i enlighet med artikel 9 och beräkningen av korta nettopositioner ska ske i enlighet med artikel 3.

Artikel 6

Flaggning av blankningar till behöriga myndigheter

Alla värdepappersföretag och alla medlemmar på en reglerad marknad eller multilateral handelsplattform ska i den transaktionsrapport som avses i artikel 25.3 i direktiv 2004/39/EG inkludera ett fält där det för aktietransaktioner anges huruvida transaktionen avser en blankning. Mellanhänder som genomför blankningar ska tydligt ange att dessa är blankningar i den transaktionsrapport för sådana försäljningar som lämnas i slutet av handelsdagen till den behöriga myndigheten. Denna information ska inte offentliggöras.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 36 anta delegerade akter som specificerar hur sådan information ska lämnas till de behöriga myndigheterna.

Artikel 7

Offentliggörande av betydande korta nettopositioner i aktier

1. **Den berörda behöriga myndigheten** ska offentliggöra uppgifter om positionen när den uppnår eller sjunker under den berörda offentliggörandetröskel som avses i punkt 2. **I sådana offentliggöranden ska innehavarna av korta nettopositioner inte kunna identifieras.**
2. En berörd offentliggörandetröskel är 0,5 procent av värdet av det berörda företagets emitterade aktiekapital och varje steg om 0,1 procent däröver.
3. **Om så krävs får Esmå utfärda ett yttrande om anpassning av tröskelvärdena i punkt 2 med hänsyn till utvecklingen på finansmarknaderna, och översända detta till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.**

Tisdagen den 5 juli 2011

Kommissionen får, *inom tre månader efter att ha mottagit Esmas yttrande*, genom delegerade akter i enlighet med artikel 36 ändra de trösklar som nämns i punkt 2 med hänsyn till utvecklingen på finansmarknaderna.

3a. Anmälan enligt denna artikel ska ske i enlighet med artikel 9 och beräkningen av korta netto-positioner ska ske i enlighet med artikel 3.

Artikel 8

Anmälan till behöriga myndigheter av betydande korta netto-positioner i statspapper och kreditswappar

1. En fysisk eller juridisk person *som har en kort netto-position i en medlemsstats eller unionens emitterade statspapper* ska anmäla till den berörda behöriga myndigheten om positionen uppnår eller sjunker under en berörd anmälningströskel för den berörda medlemsstaten eller unionen:

■

2. De berörda anmälningströsklarna består av ett inledande värde och därefter de successiva nivåer som fastställts för varje medlemsstat och EU i de åtgärder som kommissionen vidtagit i enlighet med punkt 3. *Esma ska på sin webbplats publicera anmälningströsklarna för varje medlemsstat.*

3. Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 36 anta delegerade akter som specificerar de belopp och successiva nivåer som avses i punkt 2, på följande villkor:

- (a) Att trösklarna inte ska läggas på en sådan nivå att det krävs anmälan av positioner av minimalt värde.
- (b) Det sammanlagda värdet av de utestående emitterade statspapperen för respektive medlemsstat och för EU samt *omsättningen och* den genomsnittliga storleken på positioner som innehas av marknadsaktörer för medlemsstatens eller EU:s statspapper måste beaktas.

3a. Anmälan enligt denna artikel ska ske i enlighet med artikel 9 och beräkningen av korta netto-positioner ska ske i enlighet med artikel 3.

Artikel 9

Metod för anmälan och offentliggörande

1. I varje anmälan enligt artikel 5 ■ eller 8 ska finnas uppgifter som identifierar den fysiska eller juridiska person som har den berörda positionen, storleken på positionen, den emittent för vilken den berörda positionen innehas samt dagen då innehavet av den berörda positionen uppkom, ändrades eller upphörde.

I varje offentliggörande enligt artikel 7 ska det ingå uppgifter i anonymiserad form om den berörda positionens storlek, den emittent för vilken positionen innehas samt dagen då innehavet av positionen uppkom, ändrades eller upphörde.

Vid tillämpningen av artiklarna 5, 7 och 8 ska fysiska och juridiska personer som innehar betydande korta netto-positioner föra register i fem år över de bruttopositioner som utgör en betydande kort netto-position.

Tisdagen den 5 juli 2011

2. Tidpunkten för beräkningen av en kort nettoposition ska vara **slutet på** den handelsdag då den fysiska eller juridiska personen har den berörda positionen, **med undantag för automatiserade avslut under natten, där referensen bör vara T+1**. Anmälan eller offentliggörandet ska göras senast kl. 15.30 påföljande handelsdag.

3. Anmälan av information till en berörd behörig myndighet ska ske enligt det system som fastställs i artikel 12.1 i förordning (EG) nr 1287/2006.

4. Det offentliggörande av information som avses i artikel 7 ska göras på ett sätt som garanterar snabb tillgång till information på ett icke-diskriminerande sätt. Informationen ska göras tillgänglig till den officiellt utsedda mekanismen i emittentens hemmedlemsstat för de aktier som avses i artikel 21.2 i Europaparlamentet och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad ⁽¹⁾.

5. **För att säkerställa en konsekvent harmonisering av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder** om de uppgifter som ska lämnas för tillämpningen av punkt 1. Esma ska lämna förslag till dessa tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den [31 december 2011].

Befogenhet delegeras till kommissionen att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

■

6. För att garantera enhetliga villkor för tillämpningen av punkt 4 **ska Esma utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder** som anger hur informationen ska offentliggöras. Esma ska lämna förslag till dessa tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den [31 december 2011].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket, i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 10

Tillämpning utanför EU

Kraven på anmälan och offentliggörande enligt artiklarna 5, 7 och 8 gäller för fysiska eller juridiska personer oavsett om det är i eller utanför unionen som de har sin hemvist eller är etablerade.

Artikel 11

Information som ska lämnas till Esma

1. De behöriga myndigheterna ska varje kvartal lämna information i sammanfattad form till Esma om korta nettopositioner i värdepapper eller statspapper ■ för vilka de är den berörda behöriga myndigheten och som de tar emot anmälningar om i enlighet med artiklarna 5–8.

2. För att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning får Esma när som helst begära ytterligare information från en berörd behörig myndighet i en medlemsstat om korta nettopositioner i värdepapper eller statspapper ■.

⁽¹⁾ EUT L 390, 31.12.2004, s. 38.

Tisdagen den 5 juli 2011

Den behöriga myndigheten ska lämna den begärda informationen till Esma senast inom sju kalenderdagar. **Vid negativa händelser eller utvecklingar som utgör ett allvarligt hot mot den finansiella stabiliteten eller marknadsförtroendet i medlemsstaten eller i en annan medlemsstat ska den behöriga myndigheten tillhandahålla den begärda informationen till Esma inom 24 timmar.**

2a. För att säkerställa en konsekvent harmonisering av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder som specificerar de uppgifter som ska lämnas i enlighet med punkterna 1 och 2. Esma ska lämna förslag till dessa tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den [31 december 2011].

Befogenhet delegeras till kommissionen att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

2b. För att garantera enhetliga villkor för tillämpningen av punkt 1 ska Esma utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder som fastställer formatet för de uppgifter som ska lämnas i enlighet med punkterna 1 och 2. Esma ska lämna förslag till dessa tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den [31 december 2011].

Befogenheter ges till kommissionen att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket, i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

KAPITEL III

BEHANDLING AV BLANKNINGAR OCH KREDITSWAPPAR

Artikel 12

Restriktioner för blankningar utan täckning **och creditswappar**

1. En fysisk eller juridisk person får inleda en blankning av en aktie som är upptagen till handel på en handelsplats eller en blankning för ett statspapper endast om ett av följande villkor är uppfyllda **vid handelsdagens slut**:

- (a) Den fysiska eller juridiska personen har lånat aktien eller statspapperet.
- (b) Den fysiska eller juridiska personen har avtalat om att låna aktien eller statspapperet.
- (c) Den fysiska eller juridiska personen har en överenskommelse med en tredje part enligt vilken den tredje parten har bekräftat att aktien eller statspapperet har lokaliserats och reserverats för lån till den fysiska eller juridiska personen så att avvecklingen kan genomföras på slutdagen.

1a. En fysisk eller juridisk person får inleda en creditswapptransaktion avseende en obligation från en medlemsstat eller unionen endast då transaktionen inte leder till en position utan täckning i en creditswapp enligt artikel 4.

2. För att säkerställa en konsekvent harmonisering av denna artikel ska Esma utveckla förslag till tekniska tillsynsstandarder som anger de typer av avtal eller överenskommelser som ger tillräckliga garantier för att aktien eller statspapperet kommer att vara tillgängligt för avveckling. Esma ska särskilt beakta behovet av att bevara **effektiviteten på marknaderna, särskilt på **marknaderna** för statsobligationer och marknaderna för återköp av statsobligationer (repomarknader). Esma ska överlämna förslag till dessa **tekniska tillsynsstandarder** till kommissionen senast **den 31 december 2011**.**

Tisdagen den 5 juli 2011

Befogenheter delegeras till kommissionen att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

I

Artikel 14

Undantag om huvudhandelsplatsen finns utanför EU

1. Artiklarna 5, 7, 12 och 13 är inte tillämpliga på aktier i ett företag som tas upp till handel på en handelsplats i EU om huvudhandelsplatsen för handeln med aktierna finns i ett land utanför EU.

2. Den berörda behöriga myndigheten för ett företags aktier som är upptagna till handel på en handelsplats i EU och en handelsplats utanför EU ska minst vartannat år bestämma om huvudhandelsplatsen för handeln med dessa aktier finns utanför EU.

Den berörda behöriga myndigheten ska underrätta Esma om alla sådana aktier vars huvudhandelsplats befunnits ligga utanför EU.

Esma ska vartannat år offentliggöra en förteckning över aktier vars huvudhandelsplats finns utanför EU. Förteckningen ska gälla under en period av två år.

3. **För att säkerställa en konsekvent harmonisering av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder** som anger metoden för att beräkna omsättningen för att fastställa huvudhandelsplatsen för handeln med en aktie. Esma ska överlämna förslag till dessa **tekniska tillsynsstandarder** till kommissionen senast den 31 december 2011.

Befogenhet delegeras till kommissionen att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

4. För att garantera enhetliga villkor för tillämpningen av punkterna 1 och 2 ska **Esma utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder** för att ange följande:

- (a) På vilken dag och för vilken period som alla beräkningar av huvudhandelsplatsen för en aktie ska göras.
- (b) Den senaste dag då den berörda behöriga myndigheten ska underrätta Esma om de aktier vars huvudhandelsplats finns utanför unionen.
- (c) Den dag från vilken förteckningen ska börja gälla efter det att den offentliggjorts av Esma.

Esma ska lämna förslag till dessa tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den [31 december 2011].

Befogenheter ges till kommissionen att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket, i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 15

Undantag för marketmakerfunktionen och primärmarknadsoperationer

1. Artiklarna 5, 6, 7, 8 och 12 är inte tillämpliga på **marketmakerfunktioner**. ■

Tisdagen den 5 juli 2011

2. Kommissionen **ska ges befogenheter att anta delegerade akter** i enlighet med **artikel 36** för att avgöra att regelverket och tillsynen i ett tredjeland säkerställer att en marknad som är godkänd i det tredjelandet uppfyller rättsligt bindande krav som för tillämpningen av det undantag som anges i punkt 1 är likvärdigt med de krav som följer av avdelning III i direktiv 2004/39/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG av den 28 januari 2003 om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmissbruk) ⁽¹⁾ och direktiv 2004/109/EG och är föremål för effektiv övervakning och tillsyn i det tredjelandet.

Regelverket och tillsynen i ett tredjeland kan anses vara likvärdigt om de minst uppfyller samtliga följande villkor i detta tredjeland:

- (a) Marknaderna är föremål för auktorisering och för fortlöpande effektiv tillsyn och efterlevnadskontroll.
- (b) Marknaderna har tydliga och transparenta regler om upptagande av värdepapper för handel så att handeln med dessa värdepapper kan ske på ett rättvist, välordnat och effektivt sätt, och att värdepapperen är fritt överlåtbara.
- (c) Värdepappersemittenter är föremål för regelbundna och kontinuerliga informationskrav som garanterar ett högt investerarskydd.
- (d) Marknadens transparens och integritet säkras genom förebyggande av marknadsmissbruk i form av insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan.

3. Artiklarna 8 och 12 är inte tillämpliga på verksamheter som bedrivs av en fysisk eller juridisk person som handlar som godkänd primarydealer enligt ett avtal med en emittent av statspapper, som handlar som uppdragsgivare för ett finansiellt instrument avseende primär- eller sekundärmarknadsoperationer i statspapperet.

4. Artiklarna 5, 6, 7 och 12 är inte tillämpliga på en fysisk eller juridisk person som genomför en blankning av ett värdepapper eller har en kort nettoposition i samband med genomförande av en stabiliseringsåtgärd enligt kapitel III i kommissionens förordning (EG) nr 2273/2003 av den 22 december 2003 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG när det gäller undantag för återköpsprogram och stabilisering av finansiella instrument ⁽²⁾.

5. De undantag som avses i punkterna 1 och 3 är endast tillämpliga om den berörda fysiska eller juridiska personen först skriftligen har anmält till den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat att den avser att utnyttja undantaget. Anmälan ska göras senast trettio kalenderdagar innan den berörda fysiska eller juridiska personen avser att utnyttja undantaget.

6. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten får förbjuda användningen av undantaget om den anser att den fysiska eller juridiska personen inte uppfyller villkoren för undantaget. Ett förbud ska införas inom den period på trettio kalenderdagar som avses i första stycket eller därefter om den behöriga myndigheten får veta att personens omständigheter har ändrats så att personen inte längre uppfyller villkoren.

7. En enhet i tredjeland som inte är godkänd i EU ska sända den anmälan som avses i punkt 5 till den behöriga myndigheten för den huvudhandelsplats i EU där den handlar.

8. En fysisk eller juridisk person som har mottagit en anmälan enligt punkt 5 ska så snart som möjligt skriftligen underrätta den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat om alla förändringar som påverkar personens rätt att använda undantaget.

⁽¹⁾ EUT L 96, 12.4.2003, s. 16.

⁽²⁾ EUT L 336, 23.12.2003, s. 33.

Tisdagen den 5 juli 2011

9. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten får skriftligen begära information från en fysisk eller juridisk person som utnyttjar det undantag som anges i punkt 1, 3 eller 4 om innehavet av korta positioner eller verksamheter som bedrivs enligt undantaget. Den fysiska eller juridiska personen ska lämna den begärda informationen senast fyra kalenderdagar efter det att begäran framställdes.

10. Den berörda behöriga myndigheten ska underrätta Esmas inom två veckor efter anmälan i enlighet med punkt 5 eller 8 om alla marknadsgaranter och godkända primarydealers som använder undantaget och om alla marknadsgaranter och godkända primarydealers som inte längre använder undantaget.

11. Esmas ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över marknadsgaranter och godkända primarydealers som använder undantaget och hålla förteckningen aktuell.

KAPITEL V

DE BEHÖRIGA MYNDIGHETERNAS OCH ESMAS BEFOGENHETER ATT INGRIPA

Avsnitt 1

De behöriga myndigheternas befogenheter

Artikel 16

Offentliggörande under exceptionella omständigheter

1. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat får kräva att fysiska eller juridiska personer som har korta nettopositioner i ett visst finansiellt instrument eller en klass av finansiella instrument anmäler det eller offentliggör information om positionen när positionen uppnår eller sjunker under en anmälnings-tröskel som fastställts av den behöriga myndigheten, om båda följande villkor är uppfyllda:

(a) Negativa händelser eller utvecklingar utgör ett allvarligt hot mot den finansiella stabiliteten eller marknadsförtroendet i medlemsstaten eller en eller flera andra medlemsstater.

(b) *När det gäller offentliggörande, åtgärden får inte någon negativ inverkan på de finansiella marknadernas effektivitet som inte står i proportion till fördelarna med åtgärden.*

2. Punkt 1 är inte tillämplig på finansiella instrument för vilka transparens redan krävs enligt artiklarna 5–8.

Artikel 16a

Anmälan från utlånare under exceptionella omständigheter

1. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat får vidta den åtgärd som avses i punkt 2 om båda följande villkor är uppfyllda:

(a) *Negativa händelser eller utvecklingar utgör ett allvarligt hot mot den finansiella stabiliteten eller marknadsförtroendet i medlemsstaten.*

(b) *Åtgärden får inte någon negativ inverkan på de finansiella marknadernas effektivitet som inte står i proportion till fördelarna med åtgärden.*

Tisdagen den 5 juli 2011

2. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat får **alägga fysiska eller juridiska personer som selsätter sig med utlåning av specifika finansiella instrument eller klasser av finansiella instrument att anmäla varje betydande ökning av priset som begärs för sådan utlåning.**

Artikel 17

Restriktioner för blankning och liknande transaktioner under exceptionella omständigheter

1. Den behöriga myndigheten **i den medlemsstat där huvudhandelsplatsen för ett finansiellt instrument finns** får vidta den åtgärd som avses i punkt 2 eller 3, om båda följande villkor är uppfyllda:

- (a) Negativa händelser eller utvecklingar utgör ett allvarligt hot mot den finansiella stabiliteten eller marknadsförtroendet i medlemsstaten eller en eller flera andra medlemsstater.
- (b) **Åtgärderna får inte någon negativ inverkan på de finansiella marknadernas effektivitet som inte står i proportion till fördelarna med åtgärden.**

2. Den behöriga myndigheten i medlemsstaten får förbjuda eller införa villkor för fysiska eller juridiska personer som inleder

- (a) en blankning, eller
- (b) en annan transaktion än en blankning som skapar eller avser ett finansiellt instrument och där en av effekterna av transaktionen är att ge den fysiska eller juridiska personen en ekonomisk fördel om priset eller värdet av det finansiella instrumentet sjunker.

3. Den behöriga myndigheten i medlemsstaten får förhindra fysiska eller juridiska personer att inleda transaktioner som avser finansiella instrument eller begränsa värdet av de transaktioner i finansiella instrument som är tillåtna.

4. En åtgärd enligt punkt 2 eller 3 kan gälla transaktioner i alla finansiella instrument, finansiella instrument av en viss klass eller vissa finansiella instrument. Åtgärden kan gälla under förevarande omständigheter eller vara föremål för undantag som anges av den berörda behöriga myndigheten. Undantag kan i synnerhet anges för marketmakerfunktioner och primärmarknadsaktiviteter.

Artikel 18

Restriktioner för creditswappstransaktioner under exceptionella omständigheter

1. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat får begränsa fysiska eller juridiska personer att inleda creditswappstransaktioner som avser en obligation **som utfärdats av den egna medlemsstaten** eller begränsa värdet av creditswappstransaktioner utan täckning som får inledas av fysiska eller juridiska personer som avser en obligation **som utfärdats av den egna medlemsstaten** om båda följande villkor är uppfyllda:

- (a) Negativa händelser eller utvecklingar utgör ett allvarligt hot mot den finansiella stabiliteten eller marknadsförtroendet i medlemsstaten eller en eller flera andra medlemsstater.
- (b) **Åtgärden får inte någon negativ inverkan på de finansiella marknadernas effektivitet som inte står i proportion till fördelarna med åtgärden.**

Tisdagen den 5 juli 2011

2. En åtgärd som vidtas enligt punkt 1 kan gälla kreditwappstransaktioner av en viss klass eller vissa kreditwappstransaktioner. Åtgärden kan gälla under förevarande omständigheter eller vara föremål för undantag som anges av den behöriga myndigheten. Undantag kan i synnerhet anges för marketmakerfunktioner och primärmarknadsaktiviteter.

2a. En behörig myndighet som har vidtagit en åtgärd enligt punkt 1 kan uppmana Esma att överväga att utöva sina befogenheter enligt artikel 24.1 c om de negativa händelserna eller utvecklingarna i fråga kräver att åtgärden införs på unionsnivå.

Artikel 19

Befogenhet att tillfälligt begränsa blankning av finansiella instrument vid betydande prisfall

1. Om priset på ett finansiellt instrument på en handelsplats under en enda handelsdag sjunker med det värde som avses i punkt 4 från slutkursen på den handelsplatsen den föregående handelsdagen, ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten för den handelsplatsen överväga om det är lämpligt att förbjuda eller begränsa fysiska eller juridiska personer från att inleda en blankning av det finansiella instrumentet på den handelsplatsen eller på annat sätt begränsa transaktionerna i det finansiella instrumentet på den handelsplatsen för att förhindra ett okontrollerat prisfall för det finansiella instrumentet.

Om den behöriga myndigheten enligt föregående stycke anser att det är lämpligt, ska myndigheten om det gäller en aktie eller ett skuldinstrument förbjuda eller begränsa personer att inleda blankningar på den handelsplatsen eller om det gäller någon annan typ av finansiellt instrument begränsa transaktionerna i det finansiella instrumentet på den handelsplatsen.

2. Åtgärden ska gälla under en tid som inte får vara längre än fram till utgången av handelsdagen efter den handelsdag då prisfallet inträffade. **Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten får förlänga åtgärden om skälen för att vidta åtgärden motiverar en sådan förlängning.**

3. Åtgärden ska gälla under föreliggande omständigheter eller vara föremål för undantag som anges av den behöriga myndigheten. Undantag kan i synnerhet anges för marketmakerfunktioner och primärmarknadsaktiviteter.

3a. Efter att ha tagit emot en anmälan från en behörig myndighet om att förbjuda eller begränsa fysiska eller juridiska personer att inleda en blankning av det finansiella instrumentet på den handelsplatsen eller på annat sätt begränsa transaktionerna i det finansiella instrumentet på den handelsplatsen, ska Esma före nästa handelsdags början avgöra om det är lämpligt att utsträcka åtgärden till alla handelsplatser som handlar med det finansiella instrument som berörs av åtgärden enligt artikel 24.

4. Fallet i värde ska vara minst tio procent när det gäller en aktie och för andra klasser av finansiella instrument ett värde som ska anges av kommissionen.

Om så krävs får Esma utfärda ett yttrande om anpassning av tröskelvärdena i punkt 4 med hänsyn till utvecklingen på finansmarknaderna, och översända detta till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

Kommissionen ska **inom tre månader efter att ha mottagit Esmas yttrande** anta delegerade akter i enlighet med artikel 36 som specificerar **valmöjligheterna avseende åtgärdens tillämpningsperiod** och värdetallet för finansiella instrument **■** och därvid beakta de särskilda egenskaperna hos varje klass av finansiella instrument **och skillnaderna i volatilitet.**

Tisdagen den 5 juli 2011

5. **För att säkerställa en konsekvent harmonisering av denna artikel ska Esma utarbeta förslag** till tekniska tillsynsstandarder som anger metoden för att beräkna värdefallet på 10 procent för aktier och det värdefall som avses i punkt 4 och som anges av kommissionen. Esma ska överlämna förslag till dessa tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 31 december 2011.

Befogenhet delegeras till kommissionen att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 20

Restriktionsperioder

Alla åtgärder som vidtas enligt **artiklarna 16, 16a, 17 och 18** ska gälla under en inledande period om högst tre månader från dagen för offentliggörandet av tillkännagivandet enligt artikel 21.

En sådan åtgärd kan förlängas för ytterligare perioder om högst tre månader åt gången **om skälen för att vidta åtgärden fortfarande är tillämpliga. Om åtgärden inte förlängs efter dessa tre månader ska den automatiskt upphöra att gälla.**

Artikel 21

Tilkännagivande av restriktioner

1. En behörig myndighet ska på sin webbplats offentliggöra ett tillkännagivande om alla beslut om att införa eller förlänga någon av de åtgärder som avses i artiklarna 16–19.
2. Tilkännagivandet ska minst innehålla information om
 - (a) de åtgärder som införs, inbegripet de instrument och den klass av transaktioner som de gäller och hur länge åtgärderna ska pågå,
 - (b) varför den behöriga myndigheten anser att det är nödvändigt att införa åtgärderna, inbegripet bevis som underbygger skälen.
3. En åtgärd enligt artiklarna 16–19 ska träda i kraft när tillkännagivandet har offentliggjorts eller vid en tidpunkt som anges i tillkännagivandet efter dess offentliggörande och ska endast gälla för transaktioner som inleds efter det att åtgärden träder i kraft.

Artikel 22

Anmälan till Esma och andra behöriga myndigheter

1. Innan en behörig myndighet inför eller förlänger en åtgärd enligt **artiklarna 16, 16a, 17 eller 18** och innan en behörig myndighet inför en restriktion enligt artikel 19 ska den underrätta Esma och de andra behöriga myndigheterna om den planerade åtgärden.
2. Anmälan ska innehålla uppgifter om de planerade åtgärderna, den klass av finansiella instrument och transaktioner som de ska tillämpas på, bevis som underbygger skälen och när åtgärderna ska träda i kraft.
3. Anmälan av ett förslag om att inleda eller förlänga en åtgärd enligt **artiklarna 16, 16a, 17 och 18** ska göras minst 24 timmar innan åtgärden är avsedd att träda i kraft eller förlängas. Under exceptionella omständigheter får en behörig myndighet göra en anmälan mindre än 24 timmar innan åtgärden ska träda i kraft om det inte är möjligt att ge 24 timmars varsel. En anmälan enligt artikel 19 ska göras innan åtgärden är avsedd att träda i kraft.

Tisdagen den 5 juli 2011

4. En behörig myndighet i en medlemsstat som mottar en anmälan enligt denna artikel får vidta åtgärder enligt artiklarna 16–19 i den medlemsstaten om den anser att åtgärden är nödvändig för att hjälpa den andra behöriga myndigheten. Den behöriga myndigheten ska också avisera i enlighet med punkterna 1–3 om den planerar att vidta åtgärder.

Avsnitt 2

Esmas befogenheter

Artikel 23

Esmas samordning

1. Esma ska underlätta och samordna de åtgärder som vidtas av de behöriga myndigheterna enligt avsnitt 1. Esma ska särskilt se till att de åtgärder som de behöriga myndigheterna vidtar enligt avsnitt 1 är samstämmiga, särskilt i fråga om när det är nödvändigt att använda befogenheterna att ingripa enligt avsnitt 1, åtgärdernas beskaffenhet samt deras inledning och varaktighet.

2. Efter att ha tagit emot en anmälan enligt artikel 22 av alla åtgärder som ska införas eller förlängas enligt **artiklarna 16, 16a, 17 eller 18**, ska Esma inom 24 timmar **utfärda ett beslut** om huruvida den anser att åtgärden eller den planerade åtgärden är nödvändig för att hantera de exceptionella omständigheterna. I **beslutet** ska Esma ange om den anser att negativa händelser eller utvecklingar har uppkommit som utgör ett allvarligt hot mot den finansiella stabiliteten eller marknadsförtroendet i en eller flera medlemsstater, om åtgärden eller den föreslagna åtgärden är lämplig och proportionell för att avvärja hotet och om den föreslagna varaktigheten av åtgärderna är berättigad. Om Esma anser att det krävs åtgärder av andra behöriga myndigheter för att avvärja hotet ska den också ange detta **i beslutet och begära att dessa behöriga myndigheter inför sådana åtgärder inom 24 timmar. Beslutet** ska offentliggöras på Esmas webbplats.

3. **Om Esma anser att en åtgärd bör införas på unionsnivå ska dess beslut vara bindande för de behöriga myndigheterna och införas inom 24 timmar.**

3a. Esma ska regelbundet och under alla omständigheter minst var tredje månad se över åtgärderna enligt denna artikel. Om en åtgärd inte förlängs efter dessa tre månader upphör den automatiskt att gälla.

Artikel 24

Esmas befogenheter att ingripa

1. I enlighet med artikel 9.5 i förordning (EU) nr 1095/2010 ska Esma om båda villkor i punkt 2 är uppfyllda vidta en eller flera av följande åtgärder:

- (a) Kräva att fysiska eller juridiska personer som har korta nettopositioner i ett visst finansiellt instrument eller en klass av finansiella instrument anmäler den till en behörig myndighet eller offentliggör information om denna position.
- (b) Förbjuda eller införa villkor för fysiska eller juridiska personer som inleder en blankning eller en transaktion som skapar eller avser ett finansiellt instrument där en av effekterna av transaktionen är att ge den fysiska eller juridiska personen en ekonomisk fördel om priset på eller värdet av ett annat finansiellt instrument sjunker.
- (c) Begränsa fysiska eller juridiska personer att inleda kreditwappstransaktioner som avser en obligation från en medlemsstat eller EU eller begränsa värdet för kreditwappspositioner som en fysisk eller juridisk person får inleda avseende en obligation från en medlemsstat eller unionen.

Tisdagen den 5 juli 2011

- (d) Förhindra fysiska eller juridiska personer att inleda transaktioner i finansiella instrument **som omfattas av denna förordnings räckvidd** eller begränsa värdet av transaktioner i det finansiella instrumentet som är tillåtet.

En åtgärd kan gälla under föreliggande omständigheterna eller vara föremål för undantag som anges av den behöriga myndigheten. Undantag kan i synnerhet anges för marketmakerfunktioner och primärmarknadsaktiviteter.

2. Esma ska fatta beslut enligt punkt 1 endast om båda följande villkor är uppfyllda:

- (a) De åtgärder som förtecknas i leden a–d i första stycket i punkt 1 avvärjer ett hot mot de finansiella marknadernas korrekta funktion och integritet eller hela eller en del av unionens finansiella system och det finns gränsöverskridande konsekvenser.
- (b) En behörig myndighet har inte redan vidtagit åtgärder för att avvärja hotet eller så är de åtgärder som vidtagits inte tillräckliga.

3. När Esma vidtar de åtgärder som avses i punkt 1 ska Esma beakta i vilken utsträckning åtgärden

- (a) i betydande grad avvärjer hotet mot de finansiella marknadernas korrekta funktion och integritet eller hela eller en del av unionens finansiella system eller i betydande grad förbättrar den behöriga myndighetens möjlighet att övervaka hotet,
- (b) inte skapar risk för regleringsarbitrage,
- (c) inte har en skadlig effekt på de finansiella marknadernas effektivitet, inbegripet minskad likviditet på marknaderna, eller skapar osäkerhet för marknadsaktörerna som inte står i proportion till fördelarna med åtgärden.

Om en eller flera behöriga myndigheter har vidtagit en åtgärd enligt **artiklarna 16, 16a, 17 eller 18**, får Esma vidta någon av de åtgärder som avses i punkt 1 utan att utfärda det **beslut** som föreskrivs i artikel 23.

4. Innan Esma beslutar om att införa eller förlänga en åtgärd som avses i punkt 1 ska Esma om så är lämpligt samråda med ESRB och andra berörda myndigheter.

5. Innan Esma beslutar om att införa eller förlänga en åtgärd som avses i punkt 1 ska Esma underrätta de behöriga myndigheterna om den planerade åtgärden. Anmälan ska innehålla uppgifter om de planerade åtgärderna, den klass av finansiella instrument och transaktioner som de ska tillämpas på, belägg som underbygger skälen och när åtgärderna ska träda i kraft.

6. Anmälan ska göras minst 24 timmar innan åtgärden är avsedd att träda i kraft eller förlängas. Under exceptionella omständigheter får Esma göra en anmälan mindre än 24 timmar innan åtgärden ska träda i kraft om det inte är möjligt att ge 24 timmars varsel.

7. Esma ska på sin webbplats offentliggöra ett tillkännagivande av alla beslut om att införa eller förlänga en åtgärd som avses i punkt 1. Tillkännagivandet ska minst innehålla följande:

- (a) De åtgärder som införs, inbegripet de instrument och den klass av transaktioner som de gäller och hur länge åtgärderna ska pågå.

Tisdagen den 5 juli 2011

(b) Varför Esma anser att det är nödvändigt att införa åtgärderna, inbegripet belägg som underbygger skälen.

8. En åtgärd ska träda i kraft när tillkännagivandet offentliggjorts eller vid en tidpunkt som anges i tillkännagivandet efter dess offentliggörande och får endast gälla för transaktioner som inleds efter det att åtgärden trätt i kraft.

9. Esma ska ompröva sina åtgärder enligt punkt 1 med lämpliga intervall och minst var tredje månad. Om en åtgärd inte förlängs efter denna period om tre månader upphör den automatiskt att gälla. Punkterna 2–8 ska tillämpas på förlängning av åtgärderna.

10. En åtgärd som Esma antar enligt denna artikel ska ha företräde framför tidigare åtgärder som vidtagits av en behörig myndighet enligt avsnitt 1.

Artikel 25

Närmare angivande av negativa händelser eller utvecklingar

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 36 anta delegerade akter som specificerar kriterier och faktorer som ska beaktas av de behöriga myndigheterna och Esma för att fastställa när de negativa händelser eller utvecklingar som avses i **artiklarna 16, 16a, 17, 18 och 23** och de hot som avses i artikel 24.2 a har uppkommit.

KAPITEL VI

BEHÖRIGA MYNDIGHETERS ROLL

Artikel 26

Behöriga myndigheter

Varje medlemsstat ska utse en behörig myndighet för tillämpningen av denna förordning. **Dessa behöriga myndigheter ska vara offentliga myndigheter.** Medlemsstaterna ska informera kommissionen, Esma och de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater om att sådana myndigheter utsetts.

Artikel 27

De behöriga myndigheternas befogenheter

1. För att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning ska de behöriga myndigheterna ha alla de övervaknings- och utredningsbefogenheter som krävs för utövandet av deras uppgifter. De ska utöva sina befogenheter på något av följande sätt:

(a) Direkt.

(b) I samarbete med andra myndigheter.

(c) Genom hänvändelse till de behöriga rättsliga myndigheterna.

2. För att fullgöra sina uppgifter ska de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna i överensstämmelse med nationell lag ha följande befogenheter:

(a) Få tillgång till varje slag av handling och infordra kopior av eller själva kopiera dem.

(b) Begära upplysningar från fysiska eller juridiska personer och vid behov kalla och höra fysiska eller juridiska personer för att inhämta upplysningar.

Tisdagen den 5 juli 2011

- (c) Genomföra inspektioner på plats med eller utan förankningen.
- (d) Begära in befintliga uppgifter över tele- och datatrafik.
- (e) Begära att varje form av agerande som strider mot bestämmelserna i denna förordning ska upphöra.
- (f) Begära att tillgångar fryses eller beläggs med kvarstad.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 2 a och b ska de behöriga myndigheterna ha befogenhet att i enskilda fall begära att en fysisk eller juridisk person som inleder en kreditwappstransaktion ska lämna följande:

- (a) En förklaring av ändamålet med transaktionen och om det är avsedd som säkring mot en risk eller annat.
- (b) Information som bekräftar den underliggande risken om transaktionen är avsedd för risksäkring.

Artikel 28

Utredningar av Esmas

Esmas får, på begäran av en eller flera behöriga myndigheter, **Europaparlamentet, rådet eller kommissionen**, eller på eget initiativ, genomföra en utredning om ett särskilt problem eller en metod i samband med blankning eller användning av kreditwappar för att bedöma om problemet eller metoden innebär ett potentiellt hot mot den finansiella stabiliteten eller marknadsförtroendet i unionen.

Esmas ska offentliggöra en rapport om sina resultat och eventuella rekommendationer om frågan eller metoden **inom tre månader från den dag då utredningen avslutades**.

Artikel 29

Tystnadsplikt

1. Tystnadsplikt ska gälla alla fysiska eller juridiska personer som arbetar eller har arbetat för den behöriga myndigheten eller för någon myndighet eller fysisk eller juridisk person till vilken den behöriga myndigheten har delegerat uppgifter, inklusive av myndigheten anlitade revisorer och sakkunniga. **Konfidentiell** information som omfattas av tystnadsplikt får inte lämnas ut till annan fysisk eller juridisk person eller myndighet, utom när så krävs i samband med rättsliga åtgärder.

2. All information som utbyts mellan behöriga myndigheter enligt denna förordning **och som avser affärsmässiga eller operativa villkor och andra ekonomiska eller personliga förhållanden ska under högst 10 år** anses vara konfidentiell **och omfattas av tystnadsplikt**, utom då den behöriga myndigheten när informationen lämnas anger att informationen får lämnas ut eller då så krävs för rättsliga åtgärder.

Artikel 30

Skyldighet att samarbeta

De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna ska samarbeta när det är nödvändigt eller lämpligt för tillämpningen av denna förordning. Framför allt ska de behöriga myndigheterna utan onödigt dröjsmål förse varandra med information av betydelse för fullgörandet av deras uppgifter enligt denna förordning.

Tisdagen den 5 juli 2011

Artikel 30a

Samarbete med Esma

1. *De behöriga myndigheterna ska samarbeta med Esma vid tillämpningen av denna förordning, i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010.*
2. *De behöriga myndigheterna ska omgående förse Esma med alla uppgifter den behöver för att utföra sina uppgifter, i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010.*

Artikel 31

Samarbete vid begäran om inspektioner på plats eller utredningar

1. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat får begära bistånd från den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat i fråga om inspektioner på plats eller utredningar.

Den behöriga myndigheten ska informera Esma om varje framställan som avses i första stycket. Vid utredningar eller inspektioner med gränsöverskridande konsekvenser ska Esma samordna utredningen eller inspektionen.

2. Om en behörig myndighet tar emot en begäran från en behörig myndighet i en annan medlemsstat om utförande av en inspektion på plats eller utredning får den:

- (a) Själva genomföra inspektionen på plats eller utredningen.
- (b) Tillåta att den behöriga myndighet som gjorde framställan deltar i en inspektion på plats eller en utredning.
- (c) Tillåta att den behöriga myndighet som gjorde framställan själv genomför inspektionen på plats eller utredningen.
- (d) Utse revisorer eller sakkunniga som ska genomföra inspektionen på plats eller utredningen.
- (e) Samarbeta med de andra myndigheterna om vissa uppgifter i samband med övervakningen.

- 2a. *Esma får också genomföra alla nödvändiga inspektioner på plats med eller utan föranmälan.*

Esma får ålägga de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna att utföra specifika utredningsuppgifter och inspektioner på plats.

Artikel 32

Samarbete med tredjeländer

1. De behöriga myndigheterna ska ingå samarbetsavtal med behöriga myndigheter i tredjeländer om utbyte av information med dessa **tillsynsmyndigheter i tredjeländer**, fullgörandet av förpliktelser som uppkommer enligt denna förordning i tredjeländer och om att dessa myndigheter ska vidta liknande åtgärder för att komplettera de åtgärder som vidtas enligt artiklarna 16–25.

En behörig myndighet ska informera Esma och andra behöriga myndigheter om den tänker ingå ett sådant avtal.

- 1a. *De behöriga myndigheterna ska, i enlighet med artikel 30a, till Esma översända information som erhållits från tillsynsmyndigheter i tredjeländer.*

Tisdagen den 5 juli 2011

2. Esma ska samordna utarbetandet av samarbetsavtal mellan de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna och **berörda tillsynsmyndigheter** i tredjeländer. **Esma ska i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010 anta riktlinjer** för utarbetandet av ett standardavtal som **ska** användas av de behöriga myndigheterna.

Esma ska också samordna utbytet mellan behöriga myndigheter av uppgifter som erhållits från **tillsynsmyndigheter** i tredjeländer som kan vara relevanta för vidtagandet av åtgärder enligt artiklarna 16–25.

3. De behöriga myndigheterna ska ingå samarbetsavtal om utbyte av information med **tillsynsmyndigheterna** i tredjeländer enbart om den utlämnade informationen omfattas av garantier om tystnadsplikt som minst motsvarar dem som anges i artikel 29. Syftet med sådant informationsutbyte ska vara att möjliggöra för dessa behöriga myndigheter att fullgöra sina uppgifter.

Artikel 33

Överföring och bevarande av personuppgifter

Vid överföring av personuppgifter mellan medlemsstaterna eller mellan medlemsstaterna och ett tredjeländ ska medlemsstaterna tillämpa direktiv 95/46/EG. Vid överföring av personuppgifter från Esma till medlemsstaterna eller till tredjeländ ska Esma följa förordning (EG) nr 45/2001.

Uppgifter ska bevaras i högst fem år.

Artikel 34

Utlämnande av information till tredjeländer

Den behöriga myndigheten i en medlemsstat får till **tillsynsmyndigheten** i ett tredjeländ överföra uppgifter och analys av uppgifter om de villkor som föreskrivs i artikel 25 eller 26 i direktiv 95/46/EG är uppfyllda och endast från fall till fall. Den behöriga myndigheten i medlemsstaten ska kontrollera att överföringen är nödvändig för denna förordning. **Överföringen av uppgifter får ske endast om tredjeländet garanterar att uppgifterna inte kommer att överföras** till ett annat tredjeländ utan skriftligt godkännande av den behöriga myndigheten i medlemsstaten.

Den behöriga myndigheten i en medlemsstat får endast utlämna information **som är konfidentiell enligt artikel 29 och som** erhållits från en annan medlemsstat till en **tillsynsmyndighet** i ett tredjeländ om den har fått uttryckligt medgivande i fråga om detta av den behöriga myndighet som överlämnade informationen och, i tillämpliga fall, om informationen utlämnas endast i de syften för vilka den myndigheten gav sitt medgivande.

Artikel 35

Påföljder

På basis av riktlinjer som antagits av Esma och med beaktande av kommissionens meddelande om att förstärka sanktionssystemen i den finansiella tjänstesektorn ska medlemsstaterna, **i enlighet med de grundläggande principerna i sin nationella lagstiftning**, fastställa regler om administrativa åtgärder, påföljder och böter för överträdelser av bestämmelserna i denna förordning och vidta alla erforderliga åtgärder för att se till att de tillämpas. Åtgärderna, påföljderna och böterna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. **Om säljaren överträder bestämmelserna i artikel 12 ska böterna vara så höga att säljaren inte kan göra någon vinst.**

Esma ska i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010 anta riktlinjer avseende den typ av administrativa åtgärder och påföljderna som ska införas av medlemsstaterna.

Tisdagen den 5 juli 2011

Medlemsstaterna ska **till kommissionen och Esma** anmäla **de bestämmelser som avses i första och andra stycket** senast den [1 juli 2012] och ska **till dem** utan dröjsmål anmäla varje följande ändring **av dessa bestämmelser** som påverkar dem.

Esma ska på sin webbplats publicera och regelbundet uppdatera en förteckning över administrativa åtgärder och påföljder som förekommer i varje medlemsstat.

Medlemsstaterna ska varje år förse Esma med sammanställd information om alla administrativa åtgärder och påföljder som verkställts. Om en behörig myndighet offentliggör att en administrativ åtgärd eller påföljd verkställts ska den samtidigt underrätta Esma om detta.

KAPITEL VII

DELEGERADE AKTER

Artikel 36

Utövande av delegering

1. Befogenhet att anta delegerade akter ska ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. De delegerade befogenheter som avses i **artiklarna 2.2, 3.7, 4.2, 5.3, 6.2, 7.3, 8.3, 15.2, 19.4 och 25** ska ges till kommissionen för en obestämd tid.

2a. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den sträva efter att samråda med Esma.

3. Delegeringen av de befogenheter som avses i **artiklarna 2.2, 3.7, 4.2, 5.3, 6.2, 7.3, 8.3, 15.2, 19.4 och 25** får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallande innebär att delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet inte längre är giltig. Det får verkan dagen efter offentliggörandet i *Europeiska unionens officiella tidning* eller vid ett senare, i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska kommissionen samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas i enlighet med **artiklarna 2.2, 3.7, 4.2, 5.3, 6.2, 7.3, 8.3, 15.2, 19.4 och 25** ska endast träda i kraft om varken Europaparlamentet eller rådet har motsatt sig detta inom **tre månader** från det datum då akten delgetts Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet före utgången av denna period har informerat kommissionen om att de inte kommer att motsätta sig detta. Denna period ska förlängas med **tre månader** på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Tisdagen den 5 juli 2011

Artikel 39

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av Europeiska värdepapperskommittén, som inrättades genom kommissionens beslut 2001/528/EG ⁽¹⁾. **Den kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011 ⁽²⁾.**
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i **förordning (EU) nr 182/2011** tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

I

Artikel 39a

Tidsfrist för antagande av delegerade akter

Kommissionen ska anta de delegerade akterna enligt artiklarna 2.2, 3.7, 4.2, 5.3, 6.2, 7.3, 8.3, 15.2, 19.4 och 25 senast den ... (*).

KAPITEL VIII

ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 40

Översyn och rapportering

Senast **den 30 juni 2013** ska kommissionen efter diskussioner med de behöriga myndigheterna och Esma rapportera till Europaparlamentet **och rådet** om

- (a) lämpligheten av rapporterings- och offentliggörandetrösklarna i **artiklarna 5 och 8**,
- (aa) **lämpligheten av de olika offentliggörandekraven och offentliggörandetrösklarna i artikel 7, särskilt med avseende på deras konsekvenser för finansmarknadernas effektivitet och volatilitet,**
- (ab) **huruvida direkt, centraliserad rapportering till Esma är lämplig,**
- (b) tillämpningen av restriktionerna och kraven i kapitel II,
- (c) huruvida några andra restriktioner eller villkor för blankning eller creditswappar är lämpliga.

Artikel 41

Övergångsbestämmelse

Befintliga bestämmelser inom tillämpningsområdet för denna förordning som är i kraft före den 15 september 2010 kan fortsätta att vara tillämpliga till den [1 juli 2013] under förutsättning att de anmäls till kommissionen.

⁽¹⁾ EUT L 191, 13.7.2001, s. 45.

⁽²⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

(*) Sex månader efter det att denna förordning trätt i kraft.

Tisdagen den 5 juli 2011

Artikel 41a

Esmas personal och resurser

Senast den 31 december 2011 ska Esma bedöma personal- och resursbehoven till följd av de befogenheter och uppgifter Esma får enligt denna förordning, och förelägga Europaparlamentet, rådet och kommissionen en rapport.

Artikel 42

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den [1 juli 2012].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel.

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

System för ersättning till investerare ***I

P7_TA(2011)0313

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 5 juli 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 97/9/EG om system för ersättning till investerare (KOM(2010)0371 – C7-0174/2010 – 2010/0199(COD))

(2013/C 33 E/37)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0371),
- med beaktande av artikel 294.2 och artikel 53.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0174/2010),
- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av yttrandet från utskottet för rättsliga frågor över den föreslagna rättsliga grunden,
- med beaktande av de motiverade yttrandena om att utkastet till lagstiftningsakt inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen, vilka av Sveriges riksdag och Förenade Kungarikets underhus framlagts med stöd av protokoll (nr 2) om tillämpningen av subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen
- med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUT C 99, 31.3.2011, s. 1.

Tisdagen den 5 juli 2011

- med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor och yttrandet från utskottet för rättsliga frågor (A7-0167/2011).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2010)0199

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid den första behandlingen den 5 juli 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/.../EU om ändring av direktiv 97/9/EG om system för ersättning till investerare

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 53.1 i detta,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) I en rapport som utförs på begäran av kommissionen och som offentliggjordes den 25 februari 2009 av en expertgrupp på hög nivå med Jacques de Larosière som ordförande drogs slutsatsen att ramarna för tillsynen behövde stärkas för att minska risken för och svårighetsgraden av framtida finanskriser. Rapporten rekommenderade långtgående reformer av tillsynsstrukturen för finanssektorn i Europeiska unionen. Expertgruppen fann även att ett europeiskt system för finansiell tillsyn borde inrättas, med en tillsynsmyndighet för värdepapperssektorn, en för försäkrings- och tjänstepensionssektorn och en för banksektorn samt en europeisk systemrisknämnd. I sitt meddelande av den 4 mars 2009, "Främja återhämtning i Europa", föreslår kommissionen att unionens rättsliga ram för finansiella tjänster förstärks och särskilt att förstärka skyddet för investerare. I september 2009 lade kommissionen fram lagförslagspaketet för att införa de nya myndigheterna, bland annat den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (Esma), som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 ⁽³⁾, vars uppgift särskilt ska vara att bidra till en konsekvent tillämpning av EU-lagstiftningen och bidra till upprättandet av gemensamma standarder och metoder av hög kvalitet för reglering och tillsyn.

⁽¹⁾ EUT C 99, 31.3.2011, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 5 juli 2011.

⁽³⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 84.

Tisdagen den 5 juli 2011

- (2) Europaparlamentets och rådets direktiv 97/9/EG av den 3 mars 1997 om system för ersättning till investerare ⁽¹⁾ måste ändras för att förtroendet för det finansiella systemet ska bevaras och för att ge investerare ett bättre skydd med hänsyn till utvecklingen av unionens lagstiftning, finansmarknadernas utveckling och de problem med tillämpningen av det direktivet som har uppstått i medlemsstaterna när värdepappersföretag inte har kunnat återlämna tillgångar de har innehaft för kunders räkning.
- (3) Vid den tidpunkt då direktiv 97/9/EG antogs kompletterade det rådets direktiv 93/22/EEG av den 10 maj 1993 om investeringstjänster inom värdepappersområdet ⁽²⁾ för att säkerställa att varje medlemsstat skulle inrätta ett system för ersättning till investerare som skulle garantera en lägsta gemensam skyddsnivå, åtminstone för mindre investerare, om ett värdepappersföretag inte skulle vara i stånd att fullgöra sina skyldigheter gentemot sina kunder. När Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument ⁽³⁾ upphävde direktiv 93/22/EEG infördes samtidigt en ny förteckning över investeringstjänster och investeringsverksamheter för att hela utbudet av investerarorienterade verksamheter skulle omfattas, för att säkerställa den harmonisering som krävdes för att investerare skulle kunna erbjudas en hög skyddsnivå och för att värdepappersföretag skulle kunna erbjuda tjänster i hela unionen. Därför måste direktiv 97/9/EG anpassas till direktiv 2004/39/EG för att säkerställa att systemen även i fortsättningen i tillräcklig grad omfattar tillhandahållande av alla investeringstjänster och investeringsverksamheter.
- (4) Vid den tidpunkt då direktiv 97/9/EG antogs tog direktivet hänsyn till tillämpningsområdet för och funktionen av insättningsgarantisystem enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 94/19/EG av den 30 maj 1994 om system för garanti av insättningar ⁽⁴⁾. Därför är det lämpligt att även i fortsättningen ta hänsyn till eventuella ändringar av direktiv 94/19/EG.
- (5) Det kan hända att investerare inte är medvetna om ~~gränserna för värdepappersföretags~~ **att värdepappersföretag kan sakna eller ha begränsade** auktorisationer. Därför måste investerarna skyddas i situationer när värdepappersföretag handlar **utan eller** i strid med sin auktorisation, särskilt när det gäller innehav av kunders tillgångar eller tillhandahållande av tjänster till en viss typ av kund **utan eller** i strid med villkoren för auktorisationen. Därför bör systemen omfatta kundtillgångar som i praktiken innehas av värdepappersföretag i samband med all investeringsverksamhet. **[Ändr. 1]**
- (6) Kommissionens direktiv 2006/73/EG av den 10 augusti 2006 om genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG vad gäller organisatoriska krav och villkor för verksamheten i värdepappersföretag och definitioner för tillämpning av det direktivet ⁽⁵⁾ tillåter att värdepappersföretag placerar finansiella instrument som de innehar för sina kunders räkning på ett konto eller konton som öppnats hos en tredje part. Den tredje parten är inte nödvändigtvis föremål för specifik reglering och övervakning. Oavsett efterlevnaden av direktiv 2006/73/EG kan den tredje partens underlåtenhet påverka investerarnas rättigheter om den tredje parten inte kan återlämna de finansiella instrumenten till värdepappersföretaget. För att stärka investerarnas förtroende är det lämpligt att utvidga ersättningen enligt direktiv 97/9/EG, utan att det påverkar tillämpliga nationella system för ansvarsskyldighet, till ett värdepappersföretags oförmåga att återlämna kunders finansiella instrument på grund av tredje parts underlåtenhet när de finansiella instrumenten har placerats av värdepappersföretaget eller dess säkerhetsdepåhållare.

⁽¹⁾ EGT L 84, 26.3.1997, s. 22.

⁽²⁾ EGT L 141, 11.6.1993, s. 27.

⁽³⁾ EGT L 145, 30.4.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 135, 31.5.1994, s. 5.

⁽⁵⁾ EGT L 241, 2.9.2006, s. 26.

Tisdagen den 5 juli 2011

- (7) Enligt direktiv 2006/73/EG måste värdepappersföretag placera alla kundmedel som de tar emot direkt på ett eller flera konton som öppnats hos en tredje part. Dessa tredjeparter innefattar centralbanker, kreditinstitut, banker som auktoriserats i ett tredje land eller en kvalificerad penningmarknadsfond. Det strikta system som säkerställs genom direktiv 2006/73/EG innebär att det inte är nödvändigt att utvidga tillämpningsområdet till underlåtenhet från tredje part hos vilken medlen har placerats.
- (8) ~~Eftersom ersättningen nu är högre enligt direktiv 94/19/EG än i systemet enligt det här direktivet måste det högsta skyddet för investerare tillhandahållas. I de fall då båda direktiven 94/19/EG och 97/9/EG skulle kunna omfatta tillgångar som innehas av banker skulle kunna omfattas av direktiven 94/19/EG eller 97/9/EG bör investerare. Därför bör investeraren i dessa fall ersättas enligt direktiv 94/19/EG. [Ändr. 2]~~
- (9) För att medel som har utbetalats som ersättning ska kunna återfås bör system som betalar ut ersättning till investerare för underlåtenhet från ett förvaringsinstitut eller en tredje part ha rätt att träda i investerarens, **eller** värdepappersföretagets ~~eller fondföretagets~~ ställe avseende rätten till ett belopp motsvarande de som betalats ut. Detta direktiv bör inte minska värdepappersföretags ~~eller fondföretags~~ ansvar för att återvinna tillgångar från ett förvaringsinstitut eller en säkerhetsdepåhållare. [Ändr. 3]
- (10) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) ⁽¹⁾ kräver att fondföretagets tillgångar ska förvaras av ett förvaringsinstitut. ~~Om Kommissionen kommer under 2011 att lägga fram förslag för att ändra direktiv 2009/65/EG för att klargöra förvaringsinstitutets ansvar när förvaringsinstitutet eller någon av dess underdepåhållare underlåter att uppfylla sina åtaganden och inte kan återlämna de finansiella instrument som förvaras. Efter översynen av direktiv 2009/65/EG bör kommissionen analysera de situationer där påverkar~~ **Efter översynen av direktiv 2009/65/EG bör kommissionen analysera de situationer där påverkar** ~~de~~ **skulle kunna påverkas om ett fondföretags förvaringsinstitut eller underdepåhållare underlåter att uppfylla sina åtaganden. En rapport om denna analys bör överlämnas till Europaparlamentet och rådet, vid behov tillsammans med lagsiftningsförslag.** ~~För att öka skyddet i denna situation bör andels- och aktieinnehavare i fondföretag åtnjuta samma skyddsnivå som om de hade investerat direkt i berörda finansiella instrument, om det organ som innehar de finansiella instrumenten skulle bli oförmöget att återlämna dem. Andels- och aktieinnehavare i fondföretag bör ersättas om de har gjort en nedskrivningsförlust avseende sina andelar eller aktier. Samtidigt bör de kunna behålla andelarna eller aktierna i fondföretaget för att kunna bevara sin rätt att lösa in dem när de anser det lämpligt. [Ändr. 4]~~
- (11) Direktiv 97/9/EG utesluter redan ersättning från system för ersättning till investerare krav som härrör från transaktioner i samband med något för vilket en fällande dom för penningtvätt har meddelats enligt direktiv Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism ⁽²⁾. Det är också lämpligt att utesluta krav på ersättning när berörda tillgångar härrör från beteenden som är förbjudna enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG av den 28 januari 2003 om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmissbruk) ⁽³⁾ i vilka den skadelidande har varit delaktig.
- (12) Minimnivån för ersättning fastställdes 1997 och har inte ändrats sedan dess. Denna nivå bör höjas till ~~50 000 euro~~ **100 000 EUR** för att ta hänsyn till utvecklingen på finansmarknaderna och av unionslagstiftningen. Detta belopp tar hänsyn till inflationseffekterna i unionen och behovet av en bättre anpassning av ersättningen till det genomsnittliga värdet av investeringar som innehas av icke-professionella kunder i medlemsstaterna. För att ge investerarna ett bättre skydd måste medlemsstaternas befintliga möjligheter att begränsa eller utesluta medel i andra valutor än medlemsstaternas från ersättningsystemens tillämpningsområde tas bort. [Ändr. 5]

⁽¹⁾ EGT L 302, 17.11.2009, s. 32.

⁽²⁾ EGT L 309, 25.11.2005, s. 15.

⁽³⁾ EGT L 96, 12.4.2003, s. 16.

Tisdagen den 5 juli 2011

- (13) För att säkerställa att investerare får den ersättning som direktiv 97/9/EG föreskriver och ett jämförbart investerarskydd i alla medlemsstater måste gemensamma regler införas för finansieringen av systemen för ersättning till investerare. Systemen bör finansieras i förhållande till sina åtaganden. En lämplig förfinansiering bör säkerställas och systemen bör ha tillräckliga arrangemang för att bedöma och uppnå sin målnivå för finansiering innan någon förlust som har relevans enligt direktiv 97/9/EG inträffar. En gemensam miniminivå för finansiering bör nås ***så snart som möjligt, och i alla händelser*** inom en tidsperiod ***femårsperiod***. [Ändr. 6]
- (14) Vid behov bör undantagsvis begäranden om bidrag från medlemmarna i systemet eller tillgång till kreditkällor, till exempel affärsbanker eller offentliga institutioner på kommersiell grund, kunna användas för att i tid säkerställa täckning av behov som inte täcks av medel som har samlats in från medlemmarna i systemet innan förlusten inträffade.
- (15) Systemens funktionssätt skiljer sig avsevärt mellan medlemsstaterna och detta direktiv syftar till ökad harmonisering samtidigt som medlemsstaterna har kvar viss flexibilitet när det gäller detaljorganisationen av systemen. ~~Kommissionen bör vara behörig~~ ***Befogenhet*** att anta delegerade akter ***i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) bör delegeras till kommissionen för*** vissa nödvändiga egenskaper hos systemens funktionssätt ~~enligt artikel 290 i fördraget~~. Särskilt bör delegerade akter antas när det gäller metoden för att fastställa systemens potentiella ansvarsskyldighet, vilka faktorer som måste beaktas vid bedömning av om ytterligare bidrag kan äventyra stabiliteten hos en medlemsstats finansiella system, alternativa finansieringsarrangemang som system måste ha för att vid behov kunna erhålla kortfristig finansiering, kriterier för att bestämma bidragen från organ som omfattas av systemen. ***Esma***-Befogenheten att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget bör också delegeras till kommissionen när det gäller fastställande av den metod för beräkning av målnivån för finansiering som ska införas av systemen och ändring av denna målnivå, procentandelen av det fastställda taket för medel som ska finnas tillgängliga för utlåning mellan nationella system för ersättning, förfarandet för att hantera investerarens krav och ~~de tekniska kriterierna för beräkning av förluster för fondföretag under de omständigheter som omfattas av detta direktiv~~. ~~Kommissionen bör också ges behörighet att genom delegerade akter~~ ändringar av den procentandel av medlen som finns tillgängliga för utlåning, med hänsyn till utvecklingen på finansmarknaderna [Ändr. 7 och ändr. 12]
- (15a) För att ~~det ska gå att fastställa~~ säkerställa enhetliga villkoren för tillämpning av bestämmelserna om finansiering av systemen bör Esma utveckla ***förslag till tekniska genomförandestandarder*** för de uppgifter som ska offentliggöras av systemen
- (16) För att säkerställa att investerarna får ersättning i god tid bör en sista utväg i form av en kreditmekanism mellan systemen för ersättning till investerare i unionen införas. Kreditmekanismen bör innebära att system för ersättning till investerare i undantagsfall kan låna medel från andra system om de tillfälligt saknar finansiering. Därför ska en andel av förhandsfinansieringen för varje system finnas tillgänglig för utlåning till andra system för ersättning till investerare.
- (16a) ***Behöriga myndigheter bör nära samarbeta med varandra och med Esma för att upptäcka och förhindra bedrägerier, administrativa oegentligheter eller fel i hanteringen som görs av värdepappersföretag i unionen.*** [Ändr. 8]

Tisdagen den 5 juli 2011

- (16b) *För att förhindra ytterligare ersättningsfall bör medlemsstaterna uppmuntra en institutionaliserad dialog mellan konsumentskyddsorganisationer och myndigheter, behöriga myndigheter och systemen för ersättning till investerare. Medlemsstaterna bör etablera en ram för dialoger för att upptäcka problem på ett tidigt stadium, och rapportera till tillsynsorgan och till systemen för ersättning till investerare om problem som t.ex. dysfunktionell marknadspraxis eller misstänkta leverantörer, produkter eller företagsstrukturer. [Ändr. 9]*
- (17) Kreditmekanismen bör inte inkräkta på medlemsstaternas skatteansvar. De lånande systemen ska kunna utnyttja den kreditmöjlighet som föreskrivs i detta direktiv efter att ha uttömt medel som har samlats in för att nå målnivån för finansiering och ytterligare begäranden om bidrag från systemets medlemmar. Esma bör respektera att system för ersättning till investerare övervakas av medlemsstaterna, men bör bidra till uppnåendet av målet genom att göra det lättare för ~~investering-firmer och för fondföretag~~ värdepappersföretag att genomföra sin verksamhet, samtidigt som investerare garanteras effektivt skydd. I detta syfte bör Esma bekräfta att villkoren för lån mellan system för ersättning till investerare enligt direktiv 97/9/EG är uppfyllda och bör inom ramen för de stränga gränser som anges i detdirektivtange de belopp som varje system lånar ut, den ursprungliga räntan samt lånets löptid. I detta sammanhang bör Esma också samla information om system för ersättning till investerare, och särskilt om mängden täckta medel och finansiella instrument i varje system, enligt bekräftelse från de behöriga myndigheterna. Esma bör informera de övriga systemen för ersättning till investerare om deras skyldighet att låna ut. [Ändr. 10]
- (18) För att förenkla läneprocessen om mer än ett system finns i en medlemsstat bör medlemsstaten utse ett system som fungerar som utlånande system för den medlemsstaten och bör underrätta Esma om detta. Kreditmöjligheten ska vara begränsad till att täcka ersättning enligt direktiv 97/9/EG.
- (19) Det måste säkerställas att de totala medel som finns tillgängliga för utlåning kan användas för att tillmötesgå flera ansökningar från lånande system. Därför får inget lån överstiga en förutbestämd gräns för medel som är tillgängliga för utlåning.
- (20) För att skynda på ersättningsförfarandet bör en behörig myndighet så snabbt som möjligt fastställa om ett värdepappersföretag inte kan uppfylla åtaganden som uppkommer genom investerares krav.
- (21) De förfaranden som krävs för att fastställa det berättigade i kravet och beloppet för ersättningen, vilka ofta beror på nationella lagar och andra författningar om insolvens, kan orsaka långa fördröjningar av utbetalningarna till investerare. För att förkorta utbetalningsfristerna i system eller situationer när det berättigade i kravet och beloppet beror på insolvensförfaranden eller rättsliga förfaranden som rör de organ som inte uppfyller sina åtaganden måste det säkerställas att systemen kan delta i förfarandena. Dessutom bör en preliminär utbetalning av en delersättning föreskrivas vid utbetalningsfrister som överstiger tolv månader för att investerare ska kunna få en del av den ersättning de begär. Det bör finnas mekanismer för att återlämna pengarna till systemet om det fastställs att kravet inte var berättigat.
- (22) Enligt direktiv 97/9/EG får medlemsstaterna utesluta professionella och institutionella investerare från systemen, men den relevanta förteckningen är inte anpassad till klassificeringen av kunder hos värdepappersföretag i direktiv 2004/39/EG. För att säkerställa överensstämmelse mellan direktiven 97/9/EG och 2004/39/EG, för att förenkla ersättningssystemens bedömning och för att begränsa möjligheterna till uteslutning när det gäller företag till stora företag bör direktiv 97/9/EG hänvisa till

Tisdagen den 5 juli 2011

investerare som betraktas som professionella kunder enligt direktiv 2004/39/EG. **För att säkerställa en adekvat skyddsnivå för alla berörda investerare bör medlemsstaterna kunna låta mikroföretag, icke vinstdrivande organisationer och lokala myndigheter omfattas av direktiv 97/9/EG.** [Ändr. 11]

(23) [Skäl 23 är flyttat till skäl 15]

(24) Direktiv 97/9/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 97/9/EG

Direktiv 97/9/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkterna 2, 3 och 4 ska ersättas med följande:

"2. "investeringsverksamhet": investeringstjänster och investeringsverksamheter såsom dessa begrepp definieras i artikel 4.1.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument (*) samt den tjänst som avses i punkt 1 i avsnitt B i bilaga I till det direktivet.

3. "instrument": **de instrument som är upptagna i avsnitt C i bilaga I till direktiv 2004/39/EG,** [Ändr. 13]

4. "investerare": i förhållande till investeringsverksamhet, en **fysisk eller juridisk person, inklusive mikroföretag, icke vinstdrivande organisationer och lokala myndigheter,** som har anförtrott pengar eller instrument till en investeringsverksamhet ~~och, i förhållande till fondföretags verksamhet, en andels- eller aktieinnehavare i ett fondföretag (nedan kallad andelsinnehavare).~~ [Ändr. 14]

(*) EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

(b) [Innehållet i punkt (b) är flyttat till punkt (a)]

(c) Punkt 7 ska ersättas med följande:

"7. "behöriga myndigheter": de behöriga myndigheter som definieras i artikel 4.1.22 i direktiv 2004/39/EG. ~~(*)~~ [Ändr. 15]

Där det i detta direktiv hänvisas till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (**) (Esma) ska system för ersättning till investerare för den förordningens syften anses vara behöriga myndigheter enligt artikel 4.3.iii i den förordningen.

(*) EUT L 302, 17.11.2009, s. 32.

(**) EUT L 331, 15.12.2010, s. 84."

Tisdagen den 5 juli 2011

(d) Följande punkter ska läggas till:

- "8. ~~fondföretag: ett företag enligt definitionen i artikel 1.2 och artikel 1.3 i direktiv 2009/65/EG.~~"
[Ändr. 15]
- "9. ~~förvaringsinstitut: i förhållande till fondföretagsverksamhet, en institution enligt definitionen i artikel 2.1 a i direktiv 2009/65/EG.~~" [Ändr. 16]
- "10. "tredje part": i förhållande till investeringsverksamhet, en institution hos vilken ett värdepappersföretag har placerat finansiella instrument som företaget innehar för sina kunders räkning så som beskrivs i artikel 17 i kommissionens direktiv 2006/73/EG av den 10 augusti 2006 om genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG vad gäller organisatoriska krav och villkor för verksamheten i värdepappersföretag, och definitioner för tillämpning av det direktivet (*) eller hos vilka en sådan institution har slutförvarat de finansiella instrumenten; ~~i förhållande till ett fondföretag, en institution till vilken ett fondföretags förvaringsinstitut har anförtrott tillgångar för fondföretagets räkning.~~ [Ändr. 17]
11. "lågriskstillgångar": tillgångar som faller inom någon av de kategorierna inom första och andra kategorin i tabell 1 i punkt 14 i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (**) men som utesluter tillgångar som definieras som kvalificerade poster i punkt 15 i den bilagan.

(*) EUT L 241, 2.9.2006, s. 26.

(**) EUT L 177, 30.6.2006, s. 201."

(e) Följande punkt ska läggas till:

- "2. De bestämmelser i detta direktiv som gäller investeringsverksamhet ska gälla förvaltningsbolag som auktoriserats enligt direktiv 2009/65/EG, när deras auktorisation även omfattar de tjänster som listas i artikel 6.3 i det direktivet." [Ändr. 15]

2. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 ska första stycket ersättas med följande:

- "1. Varje medlemsstat ska säkerställa att ett eller flera system för ersättning till investerare införs och officiellt erkänns inom dess territorium. Förutom under sådana omständigheter som avses i andra stycket i denna artikel och i artikel 5.3, får inget värdepappersföretag som är auktoriserat i medlemsstaten ~~eller fondföretag som är auktoriserat i medlemsstaten~~ bedriva investeringsverksamhet ~~eller verksamhet som fondföretag~~ om det inte är anslutet till ett sådant system." [Ändr. 18]

(b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

- "2. Ett system för ersättning till investerare ska omfatta investerare i förhållande till investeringsverksamhet enligt artikel 4 när något av följande villkor har uppfyllts:

(a) De behöriga myndigheterna har konstaterat att ett värdepappersföretag av skäl som direkt hör samman med dess finansiella ställning eller den finansiella ställningen för en tredje part hos vilken värdepappersföretaget har placerat finansiella instrument **eller medel som inte omfattas av direktiv 94/19/EG** verkar sakna förmåga att kunna uppfylla sina förpliktelser med anledning av investerarnas krav och att denna oförmåga inte endast är tillfällig.

Tisdagen den 5 juli 2011

- (b) En rättslig myndighet har av orsaker som direkt hör samman med ett värdepappersföretags finansiella ställning eller den finansiella ställningen för en tredje part hos vilken värdepappersföretaget har placerat finansiella instrument **eller medel som inte omfattas av direktiv 94/19/EG** meddelat ett avgörande som innebär att investerarens möjlighet att framställa krav mot företaget eller företagens möjlighet att framställa krav mot tredje part tillfälligt upphävs. [Ändr. 19]

Medlemsstaterna ska säkerställa att behöriga myndigheter gör det konstaterande som avses i punkt a i första stycket så snart som möjligt och under alla omständigheter inom tre månader efter det att de har blivit medvetna om att ett värdepappersföretag inte har uppfyllt sina förpliktelser som härrör från investerarens krav.

2a. Det skydd som avses i punkt 2 ska tillhandahållas enligt rättsliga och avtalsmässiga villkor tillämpliga på krav som härrör från ett värdepappersföretags oförmåga att

- (a) betala tillbaka pengar som tillkommer eller tillhör investerare och som innehas för deras räkning i samband med investeringsverksamhet, eller
- (b) till investerare lämna tillbaka instrument som tillhör dem och som innehas, handhas eller förvaltas för deras räkning i samband med investeringsverksamhet, **under förutsättning att värdepappersföretagets eller den tredje partens oförmåga beror på bedrägeri, administrativa oegentligheter, fel i hanteringen eller dåliga råd, när det gäller uppföranderegler för tillhandahållande av investeringstjänster till kunder.** [Ändr. 20]

Medlemsstaterna ska säkerställa att systemen för ersättning till investerare ger skydd när finansiella instrument eller pengar innehas, handhas eller förvaltas för en investerarens räkning, oavsett vilken typ av investeringsverksamhet företaget utför och oavsett om företaget handlar i enlighet med någon begränsning som anges i dess auktorisation.”

~~2b. Ett system ska också skydda andelsinnehavare i fondföretag i enlighet med artikel 4 när något av följande villkor först är uppfyllt:~~

- ~~(a) Den behöriga myndigheten har konstaterat att ett förvaringsinstitut eller en tredje part till vilken fondföretagets tillgångar har anförtrotts av orsaker som direkt hör samman med förvaringsinstitutets eller den tredje partens finansiella ställning inte kan uppfylla sina åtaganden gentemot ett fondföretag och att denna oförmåga inte endast är tillfällig.~~
- ~~(b) En rättslig myndighet har av orsaker som direkt hör samman med den finansiella ställningen för det förvaringsinstitut eller den tredje part till vilken fondföretagets tillgångar har anförtrotts meddelat ett avgörande som innebär att fondföretagets möjlighet att framställa krav mot förvaringsinstitutet eller den tredje parten tillfälligt upphävs.~~

~~Medlemsstaterna ska säkerställa att behöriga myndigheter gör det konstaterande som avses i punkt a i första stycket så snart som möjligt och under alla omständigheter inom tre månader efter det att de först har blivit medvetna om att ett förvaringsinstitut eller en tredje part till vilken fondföretagets tillgångar har anförtrotts inte har uppfyllt sina förpliktelser som härrör från fondföretagets krav.~~ [Ändr. 21]

~~2c. Det skydd som avses i punkt 2b ska tillhandahållas i enlighet med de rättsliga och avtalsmässiga villkor som gäller för ett krav från en andelsinnehavare i ett fondföretag på grund av nedskrivning av fondföretagsandelens värde på grund av oförmåga hos förvaringsinstitutet eller den tredje part till vilken fondföretagets tillgångar har anförtrotts att~~

- ~~(a) betala tillbaka pengar som tillkommer eller tillhör fondföretaget och som innehas för dess räkning i samband med fondföretagsverksamhet, eller~~

Tisdagen den 5 juli 2011

~~(b) till fondföretaget lämna tillbaka finansiella instrument som tillhör detta och som innehas eller handhas för dess räkning i samband med fondföretagsverksamhet.” [Ändr. 22]~~

(c) [Innehållet i punkt (c) såsom ändrat är flyttad till punkt (b)]

(d) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Sådana krav som avses i punkt 2a på ett kreditinstitut som i en viss medlemsstat skulle kunna ge ersättning både enligt det här direktivet och enligt direktiv 94/19/EG ska hanteras endast enligt direktiv 94/19/EG. Inget krav ska kunna ge ersättning mer än en gång enligt dessa direktiv.”

3. Artikel 3 ska ersättas med följande:

”Artikel 3

Följande krav ska uteslutas från ersättning enligt system för ersättning till investerare:

a) Krav som härrör från transaktioner i samband med något för vilket en fällande dom för penningtvätt har meddelats, enligt definition i artikel 1.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism (*).

b) ~~Krav~~ **eller** som härrör från beteende som är förbjudet enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG av den 28 januari 2003 om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (**).

c) **Krav som direkt eller indirekt är kopplade till finansieringen av terroristgrupper som är föremål för rådets rekommendation av den 9 december 1999 om samarbete i kampen mot finansiering av terroristgrupper (***)**. ~~ska uteslutas från ersättning enligt system för ersättning till investerare.~~

(*) EUT L 309, 25.11.2005, s. 15.

(**) EUT L 96, 12.4.2003, s. 16.

(***) EUT C 373, 23.12.1999, s. 1.” [Ändr. 23]

4. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att systemen för ersättning till investerare tillhandahåller ett skydd som uppgår till ~~50 000 euro~~ **100 000 EUR** per investerare vad gäller krav som avses i artikel 2.2a ~~eller 2.2e~~.

Medlemsstater som tillhandahåller skydd för mer än ~~50 000 euro~~ **100 000 EUR** ~~den ...~~ ^(†) ~~när detta direktiv antas~~ får behålla den skyddsnivån i högst tre år från det datumet. Därefter ska dessa medlemsstater säkerställa att skyddsnivån är ~~50 000 euro~~ **100 000 EUR**.

Medlemsstater som omräknar beloppen i euro till sina nationella valutor ska initialt använda den växelkurs som gäller den ... ^(†).

Medlemsstaterna får avrunda de belopp som erhålls genom omräkningen, förutsatt att avrundningen inte överstiger 2 500 ~~euro~~ **EUR**.

^(†) Det datum då ändringsdirektivet träder i kraft

Tisdagen den 5 juli 2011

Utan att det påverkar fjärde stycket ska medlemsstaterna justera de skyddsnivåer som omräknas till annan valuta justeras till det belopp som avses i denna punkt ~~var femte~~ **varannat** år. Medlemsstaterna kan efter samråd med kommissionen genomföra tidigare justeringar av skyddsnivåerna i fall av oförutsedda händelser som fluktuationer i växelkursen." [Ändr. 22, ändr. 25, ändr. 26 och punkt 1 i rättelsen ⁽¹⁾]

(b) Följande punkt ska införas:

"1a. Kommissionen ~~får genom~~ **ges befogenhet att anta** delegerade akter **i enlighet med artikel 13a för att** justera den skyddsnivå som avses i punkt 1, med hänsyn till följande parametrar: [Ändr. 27]

(a) Inflationen i unionen, på grundval av förändringar av det harmoniserade konsumentprisindex som offentliggörs av kommissionen.

(b) Det genomsnittliga belopp för medel och finansiella instrument som innehas av värdepappersföretag för icke-professionella investerares räkning."

(c) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. En medlemsstat får föreskriva att vissa investerare ska uteslutas från skydd genom systemen för ersättning till investerare för sådana krav som avses i artikel 2.2a eller att dessa investerare ska beviljas en lägre skyddsnivå. Dessa undantag finns angivna i bilaga I." [Ändr. 22]

(d) Artikel 4 ska utgå.

5. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 4a

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att systemen för ersättning till investerare innehåller lämpliga delsystem för att fastställa deras potentiella ansvarsskyldighet. Medlemsstaterna ska säkerställa att finansieringen av system för ersättning till investerare står i proportion till systemens ansvarsskyldighet. **Medlemsstaterna ska regelbundet förse Esma med relevant information om potentiell ansvarsskyldighet och därmed sammanhängande proportionerlig finansiering.** [Ändr. 28]

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att varje system för ersättning till investerare fastställer en målnivå för finansiering på minst ~~0,50,3~~ procent av värdet av de medel och finansiella instrument som innehas, handhas eller förvaltas av värdepappersföretag ~~eller fondföretag~~ och omfattas av skyddet från system för ersättning till investerare. Värdet av de medel och finansiella instrument som omfattas av skyddet ska beräknas årligen den **31 december.** [Ändr. 29]

Kommissionen ska ~~genom~~ **ges befogenhet att anta** delegerade akter i enlighet med artikel 13a ~~och på de villkor som anges i artiklarna 13b och 13c anta åtgärder~~ för att fastställa metoden för den beräkning av värdet av medel och finansiella instrument som omfattas av skyddet från systemen för ersättning till investerare som används för att fastställa systemens **målnivå för finansiering** ~~finansieringsnivå och ändra målnivån för finansiering med hänsyn till utvecklingen på finansmarknaderna.~~

(¹) P7_TA-PROV(2011)0313(COR01).

Tisdagen den 5 juli 2011

Kommissionen ska, med beaktande av värdet på de täckta medel som beräknas årligen i enlighet med första stycket och med beaktande av utvecklingen på finansmarknaderna och behovet att säkerställa en effektiv ersättning till investerare, även ges befogenhet att anta delegerade akter för att ändra minimimålnivån för finansiering i enlighet med artikel 13a. Kommissionen ska under alla omständigheter, senast den ... (*) till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om behovet av att justera den målnivå för finansiering som avses i denna punkt.

För att kommissionen ska kunna beräkna en lämplig målnivå för finansiering i enlighet med tredje stycket, ska varje medlemsstat årligen förse kommissionen och Esma med nödvändiga uppgifter om finansieringen av systemen för ersättning till investerare inom deras territorium per den 31 december. Medlemsstaterna ska överlämna uppgifterna till kommissionen senast den 31 mars påföljande år.

Medlemsstaterna ska också förse kommissionen och Esma med följande uppgifter:

- a) Den mängd täckta värdepapper och medel som innehas av värdepappersföretag för investerarnas räkning.
- b) Värdet av de täckta medel och finansiella instrument som innehas eller förvaltas.
- c) Antal kunder.
- d) Inkomster från investeringsverksamhet.
- e) Kapitalnivån för varje värdepappersföretag.
- f) Det högsta ersättningsbeloppet per kund.
- g) Den genomsnittliga omsättningen för försäljning och förvärv av värdepapper.
- h) Antal godkända personer eller handlare. [Ändr. 30]

3. Målnivån för finansiering ska vara finansierad före och oberoende av händelser som har relevans enligt artikel 2.2. Medlemsstaterna ska säkerställa att målnivån för finansiering för varje system för ersättning till investerare nås **senast ... (**)** ~~inom en tioårsperiod från det att detta direktiv har trätt i kraft~~ och att varje system antar och följer en lämplig plan för att uppfylla detta mål. [Ändr. 21 och 31]

Bidrag som insamlas för att uppnå målnivån för finansiering ska endast investeras i kontantdepositioner och lågrisktillgångar med en återstående löptid på 24 månader eller mindre som kan avvecklas inom en tidsperiod som inte överstiger en månad.

3a. Varje medlems bidrag till systemet för ersättning till investerare ska fastställas utifrån den risk de tar. För att tillämpningen av denna punkt till viss grad ska harmoniseras i medlemsstaterna, ska kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 13a för att klargöra hur varje medlems bidrag till ett system för ersättning till investerare ska fastställas. [Ändr. 32]

3b. Behöriga myndigheter får minska bidragen från medlemmarna av systemet för ersättning till investerare för de medlemmar som frivilligt vidtar ytterligare åtgärder för att minska de operativa riskerna.

(*) Två år från och med det datum då ändringsdirektivet träder i kraft.

(**) Fem år från och med det datum då ändringsdirektivet träder i kraft

Tisdagen den 5 juli 2011

Behöriga myndigheter får också minska bidragen när medlemmar av systemet för ersättning till investerare kan visa att de underdepåhållare som de anlitar uppfyller samma standarder när det gäller att minska de operativa riskerna.

Systemets målnivå för finansiering ska inte påverkas av några sådana minskningar. [Ändr. 33]

3c. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpning av punkt 3b, ska Esma utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder för att fastställa villkoren för minskning av bidragen till ett system för ersättning till investerare.

Esma ska årligen överlämna dessa förslag till tekniska genomförandestandarder till kommissionen.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Bedömningen av villkoren för riskbaserad minskning ska utgå från kriterier såsom penningvolym och finansiella instrument, kapitalkrav och varje medlems stabilitet, med beaktande av deras rättsliga status och det rättssystem som gäller där de har sitt säte. [Ändr. 34]

4. Medlemsstaterna ska tillåta att systemen för ersättning till investerare begär extra bidrag från systemets medlemmar i det fall målnivån för finansiering är otillräcklig för betalning av sådana ersättningskrav som avses i artikel 9.2. Dessa ytterligare bidrag ska inte överstiga 0,53 procent av de skyddade medel och finansiella instrument som avses i punkt 2 i den här artikeln. Dessa ytterligare bidrag ska inte äventyra det finansiella systemets stabilitet i den berörda medlemsstaten och ska bygga på överkomlighetskriterier. **Medlemsstaterna får kräva ytterligare bidrag efter att ha rådfrågat Esma och den europeiska systemrisknämnden, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd (*).** [Ändr. 35]

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att systemen för ersättning till investerare har tillräckliga alternativa finansieringsarrangemang för att kunna erhålla kortfristig finansiering för att tillgodose krav på systemet när det förfinansierade beloppet har uttömts. Dessa arrangemang kan inkludera kreditmöjligheter **kommersiella lånearrangemang och faciliteter för lån** från affärsbanker och offentliga institutioner. De kan också inkludera kreditmöjligheter, **inklusive från medlemsstaterna**, förutsatt att dessa möjligheter bygger på kommersiella grunder. [Ändr. 36]

6. Medlemsstaterna ska säkerställa att kostnaden för finansiering av systemen för ersättning till investerare slutligen bärs i förhållande till investeringsverksamhet **och endast av värdepappersföretag** som omfattas av systemet, eller utomstående säkerhetsdepåhållares investeringsverksamhet som omfattas av systemet och i förhållande till fondföretags eller deras förvaringsinstituts eller tredje parters fondföretagsverksamhet som omfattas av systemet. Regelbundna bidrag ska samlas in årligen. [Ändr. 37]

För att göra det ännu enklare för systemen för ersättning till investerare att fungera väl ska medlemsstaterna se till att

a) systemen kan ta ut bidrag av sina medlemmar för att fullgöra betalningar inom den frist som fastställs i artikel 9.2 innan och efter att betalningarna har genomförts, enligt behov,

b) behöriga myndigheter har befogenhet att vidta åtgärder mot varje företag som inte på begäran betalar ett bidrag. [Ändr. 38]

Tisdagen den 5 juli 2011

7. Medlemsstaterna ska årligen informera Esma om målnivån för finansiering enligt punkt 2 och finansieringsnivån enligt punkt 3 för systemen för ersättning till investerare inom deras territorium. Denna information ska bekräftas av de behöriga myndigheterna och tillsammans med denna bekräftelse skickas till Esma årligen, senast den 31 januari.

Medlemsstaterna ska säkerställa att den information som avses i första stycket offentliggörs på webbplatserna för systemen för ersättning till investerare minst en gång per år.

7a. Medlemsstaterna ska se till att systemen för ersättning till investerare från sina medlemmar, när som helst och på ländernas begäran, kan få den information som krävs för att förbereda återbetalning till investerare. [Ändr. 39]

8. Medlemsstaterna ska säkerställa att ~~5+0~~ procent av det förhandsfinansieringsbelopp för systemen för ersättning till investerare som avses i ~~artikel 4a.2~~ punkt 2 finns tillgängligt för utlåning till andra system för ersättning till investerare på de villkor som fastställs i artikel ~~4~~**artikel 4b. En sådan finansieringsmetod ska användas endast när inga normala finansieringssätt finns att tillgå.**

~~Kommissionen får genom delegerade akter i enlighet med artikel 13a och på villkoren i artiklarna 13b och 13c ändra den procentandel av förhandsfinansieringsbeloppet som ska finnas tillgänglig för utlåning till andra system, med hänsyn till utvecklingen på finansmarknaderna.[Ändr. 40]~~

9. Kommissionen ska antadelegerade akter enligt artikel för att fastställa

(a) metoden för att bestämma den potentiella ansvarsskyldigheeten för systemen för ersättning till investerare enligt punkt 1 **och de riskbaserade bidragen, [Ändr. 41]**

(b) de faktorer som ska beaktas vid bedömning av huruvida de ytterligare bidrag som avses i punkt 4 riskerar att äventyra stabiliteten hos en medlemsstats finansiella system,

(c) de alternativa finansieringsarrangemang som krävs för systemen för ersättning till investerare för att dessa vid behov ska kunna erhålla kortfristig finansiering,

(d) de kriterier som ska användas för att bestämma bidragen från organ som skyddas enligt punkt 6.

10. För att garantera enhetliga villkor för tillämpning av punkt 7.2 ska Esma utveckla förslag till tekniska ~~standarder~~ **genomförandestandarder** för de uppgifter som systemen ska offentliggöra.

Esma ska överlämna ~~de~~ dessa förslag på tekniska ~~standarder~~ som avses i första stycket **genomförandestandarder** till kommissionen senast den 31 december 2012.

Kommissionen ~~kan~~ **ges befogenhet att** anta de förslag till tekniska ~~standarder~~ **genomförandestandarder** som avses i första stycket i enlighet med det förfarande som anges i artikel 7e i förordning .../... [ESMA] **artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010. [Ändr. 42]**

Tisdagen den 5 juli 2011

Artikel 4b

1. **Efter den ...⁽⁺⁺⁺⁾ får** ett system för ersättning till investerare ~~ska ha rätt att låna från alla andra system för ersättning till investerare som avses i artikel 2 i Europeiska unionen, förutsatt att alla nedanstående villkor uppfylls:~~ [**Ändr. 43**]

(a) Det lånande systemet för ersättning till investerare är oförmöget att uppfylla sina åtaganden enligt artikel 2.2a ~~eller artikel 2.2e~~ på grund av tidigare utbetalningar som har gjorts för att uppfylla dessa åtaganden.

(b) **Det lånande** systemet för ersättning till investerare ~~som befinner sig i den situation som avses i punkt a i detta stycke beror på brist på hade tidigare uppnått den målnivå för finansiering som anges i artikel 4a.2 enligt artikel 4a.3.~~ [**Ändr. 44**]

(c) Det lånande systemet för ersättning till investerare har tillgripit de extra bidrag som avses i artikel 4a.4.

(d) Det lånande systemet för ersättning till investerare har gjort det rättsliga åtagandet att lånade medel kommer att användas för att ersätta krav enligt artikel 2.2a ~~och artikel 2.2e.~~ [**Ändr. 22**]

(e) [Punkten flyttad ner till ett nytt tredje stycke]

(f) Det lånande systemet för ersättning till investerare har angett den begärda lånesumman.

(g) Det lånande systemet för ersättning till investerare har utan dröjsmål underrättat Esmå att det avser att låna från ett annat system för ersättning till investerare och har angett hur villkoren i punkterna a-f är uppfyllda samt penningssumman som det avser att lånas.

Det belopp som avses i punkt f i första stycket ska fastställas på följande sätt:

[kravbelopp som ska betalas enligt artikel 2.2a ~~och artikel 2.2e~~] – [finansieringsnivå enligt artikel 4a.7]
+ [maximalt belopp för extra bidrag enligt artikel 4a.4] [**Ändr. 22**]

Ett system för ersättning till investerare som inte har återbetalat ett lån till andra system enligt denna artikel ska varken låna till eller låna från andra system för ersättning till investerare.

Övriga system för ersättning till investerare ska fungera som utlåningsystem. För detta ändamål ska medlemsstater i vilka mer än ett system finns utse ett system som utlåningsystem och underrätta Esmå om detta. **Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att alla intressenter ska bli informerade om vilket system som står för utlåning, och hur detta fungerar.** Medlemsstaterna får besluta om och hur det utlåningsystemet ska få ersättning från andra system för ersättning till investerare i samma medlemsstat. [**Ändr. 45**]

2. Följande villkor ska gälla för lånet:

(a) Med förbehåll för den gräns som fastställs i andra stycket lånar varje system för ersättning till investerare ett belopp som står i proportion till beloppet av skyddade medel och finansiella instrument i varje system utan hänsyn till det lånande systemet för ersättning till investerare. Beloppet beräknas utifrån de senaste uppgifter som avses i artikel 4a.2.

⁽⁺⁺⁺⁾ Fem år från och med det datum då ändringsdirektivet träder i kraft

Tisdagen den 5 juli 2011

- (b) Det lånande systemet för ersättning till investerare återbetalar lånet senast inom fem år. [**Andra meningen är onvandlad till ett tredje stycke**]
- (c) ~~Ränta ska tas ut motsvarande~~ **Räntan under kreditperioden motsvarar** räntesatsen för Europeiska centralbankens utlåningsfacilitet under kreditperioden **utlåningsfaciliteten hos den centralbank som ger ut den valuta i vilket lånet utställdes.** [Ändr. 46]

Det totala belopp som lånas ut till varje lånande system för ersättning till investerare ska inte överstiga 20 procent av det totala belopp för medel tillgängliga på EU-nivå för utlåning som avses i artikel 4a.8.

Återbetalning enligt först stycket punkt b får ske genom årliga amorteringar. Ränta ska erläggas endast vid tidpunkten för återbetalning.

3. Esmas ska bekräfta att de villkor som avses i punkt 1 är uppfyllda, ange lånebeloppet för varje system för ersättning till investerare beräknat enligt punkt 2 a och den initiala räntesatsen enligt punkt 2 c ovan samt lånets löptid.

Esmas ska översända bekräftelsen tillsammans med de uppgifter som avses i punkt 1 g till de utlånande systemen inom 15 arbetsdagar efter mottagandet av dessa uppgifter från de lånande systemen. De utlånande systemen ska utan dröjsmål, och under alla omständigheter inom 15 arbetsdagar efter mottagandet av bekräftelsen och uppgifterna från Esmas, effektuera utbetalning av lånet till det lånande systemet för ersättning till investerare.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att de bidrag som tas upp av det lånande systemet för ersättning till investerare räcker för att ersätta det lånade beloppet och så snart som möjligt, och senast inom en tioårsperiod **femårsperiod** efter mottagande av lånet, återetablera målnivån **för finansiering.** [Ändr. 47]

Alla andra krav ska underordnas kravet från systemet för ersättning till investerare som beviljade lånet. Ett sådant system för ersättning till investerare ska anses vara en prioriterad fordringsägare och ska stå först i prioritetsordningen för fordringsägare. [Ändr. 48]

Utan att det påverkar tillämpningen av andra stycket får medlemsstaterna upprätta andra prioritetsordningar mellan olika kategorier av fordringsägare. [Ändr. 49]

5. För att underlätta ett effektivt samarbete mellan system för ersättning till investerare ska systemen, eller i tillämpliga fall behöriga myndigheter, ~~ha~~ **ingå** skriftliga samarbetsavtal. Dessa avtal ska ta hänsyn till de villkor som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG **av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (**).** [Ändr. 50]

De behöriga myndigheterna ska underrätta Esmas om att sådana avtal som avses i första stycket finns och om deras innehåll. Esmas kan utfärda yttranden om sådana avtal enligt artikel 8.2 g och artikel 34 i förordning(EU) nr 1095/2010. Om behöriga myndigheter eller system för ersättning till investerare inte kan nå en överenskommelse eller om en tvist uppkommer om tolkningen av ett sådant avtal ska Esmas lösa tvisten i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Tisdagen den 5 juli 2011

Frånvaron av sådana avtal som avses i första stycket ska inte påverka krav från investerare enligt artikel 2.2a. ~~eller artikel 2.2e.~~ [Ändr. 22]

(*) EUT L 331, 15.12.2010, s. 1.

(**) EUT L 084, 26.03.1997, s. 22. EGT L 281, 23.11.1995, s. 31."

6. Artiklarna 5 och 6 ska ersättas med följande:

"Artikel 5

1. Om ett värdepappersföretag, ~~ett fondföretag, ett förvaringsinstitut~~ eller en tredje part som enligt artikel 2.1 är skyldigt att vara anslutet till ett system inte uppfyller dess förpliktelser som medlem av detta system, ska de behöriga myndigheter som har utfärdat auktorisationen för värdepappersföretaget ~~eller fondföretaget~~ underrättas, och, i samarbete med systemet för ersättning till investerare, vidta alla lämpliga åtgärder, inklusive användande av sanktioner, för att säkerställa att värdepappersföretaget, ~~fondföretaget, förvaringsinstitutet~~ eller den tredje parten uppfyller sina förpliktelser.

2. Om de åtgärder som avses i punkt 1 inte leder till att värdepappersföretaget, ~~fondföretaget, förvaringsinstitutet~~ eller den tredje parten uppfyller sina förpliktelser, kan systemet för erättning till investerare med förbehåll för de behöriga myndigheternas uttryckliga samtycke och med minst ~~tolv månaders~~ **sex månaders** frist, meddela att det ämnar utesluta värdepappersföretaget, ~~fondföretaget, förvaringsinstitutet~~ eller den tredje parten från medlemskap i systemet. Systemet för erättning till investerare ska fortsätta att tillhandahålla skydd enligt ~~artikel 2.2a och 2.2e~~ för investeringsverksamhet ~~eller fondföretagsverksamhet~~ som utförts under denna period. Om värdepappersföretaget, ~~fondföretaget, förvaringsinstitutet~~ eller den tredje parten vid utgången av den perioden fortfarande inte har uppfyllt sina förpliktelser kan systemet för erättning till investerare, med förbehåll för att ha erhållit de behöriga myndigheternas uttryckliga samtycke, utesluta.

3. Ett värdepappersföretag, ~~ett fondföretag, ett förvaringsinstitut~~ eller en tredje part som har uteslutits från ett system för ersättning till investerare får fortsätta tillhandahålla investeringstjänster ~~eller sin fondföretagsverksamhet~~ eller anförtros investerares ~~och fondföretags~~ finansiella instrument på följande villkor:

a) Om värdepappersföretaget eller de tredje parten, innan det uteslöts, hade vidtagit andra åtgärder för att garantera ett skydd för investerare ~~och fondföretag~~ som är åtminstone likvärdigt med det officiellt godkända systemet och att egenskaperna hos sådana alternativa ersättningsarrangemang är likvärdiga med egenskaperna hos det officiellt erkända systemet.

b) Om den behöriga myndighet som är ansvarigt för utfärdandet av värdepappersföretagets ~~eller fondföretagets~~ stillstånd har bekräftat att villkoren i led a är uppfyllda.

4. Om ett värdepappersföretag ~~eller ett fondföretag~~ som har föreslagits för uteslutning enligt punkt 2 inte kan vidta andra åtgärder som uppfyller de villkor som anges i punkt 3, ska de behöriga myndigheter som utfärdade dess auktorisation omedelbart återkalla **autorisationen**.

(a) omedelbart återkalla auktorisationen för det värdepappersföretag för vilket myndigheten har utfärdat den,

(b) omedelbart återkalla auktorisationen för det fondföretag för vilket myndigheten har utfärdat den.

5. Om ett ~~förvaringsinstitut~~ eller en tredje part som har föreslagits för uteslutning enligt punkt 2 inte kan vidta andra åtgärder som uppfyller de villkor som anges i punkt 3, får förvaringsinstitutet eller den tredje parten inte anförtros investerares ~~eller fondföretagets~~ stillgångar. [Ändr. 51]

Tisdagen den 5 juli 2011

Artikel 6

Skyddet enligt ~~artikel 2.2a och 2.2e~~ ska fortsätta att gälla efter det att värdepappersföretagets ~~eller fondföretagets~~ auktorisation återkallats för investeringsverksamhet som utförts fram till tidpunkten för återkallandet." [Ändr. 52]

7. Artiklarna 8 och 9 ska ersättas med följande:

"Artikel 8

1. Det skydd som avses i artikel 4.1 och 4.3 ska tillämpas på investerarens sammanlagda krav på samma värdepappersföretag ~~eller samma fondföretag~~ enligt detta direktiv, oavsett antalet konton, valuta och lokalisering inom unionen. [Ändr. 53]

2. Varje investerares andel i en gemensam investeringsverksamhet ska tas med i beräkningen av det skydd som avses i artikel 4.1 och 4.3.

~~Om särskilda bestämmelser saknas, skall krav fördelas lika mellan investerarna.~~ [Ändr. 54]

En investerare vars krav inte till fullo kan skyddas ska åtnjuta samma grad av skydd för det sammanlagda kravet. [Ändr. 55]

Medlemsstaterna kan besluta att krav som hänför sig till en gemensam investeringsverksamhet som två eller flera personer är berättigade till som medlemmar i ett kompanjonskap, en sammanslutning eller en gruppering av liknande natur, som inte är en juridisk person, kan läggas samman och behandlas som om de kom från en investering gjord av en enda investerare vid beräkning av de beloppsgränser som anges i artikel 4.1 och 4.3.

3. Om inte investeraren är berättigad till de innehavda medlen eller ~~värdepapperen~~ **instrumenten**, ska den person som är faktiskt berättigad erhålla ersättningen, förutsatt att den personen har blivit identifierad eller kan identifieras före dagen för det konstaterande eller det avgörande som avses i **artikel 2.2** ~~och 2.2b~~.

Om flera personer är berättigade ska, då de beloppsgränser som anges i artikel 4.1 och 4.3 beräknas, hänsyn tas till vars och ens andel enligt de för förvaltningen av medlen eller ~~värdepapperen~~ **instrumenten** gällande arrangemangen. [Ändr. 56]

Artikel 9

1. I systemet för ersättning till investerare ska lämpliga åtgärder vidtas för att informera investerare om det konstaterande eller det avgörande som avses i artikel 2.2 ~~och 2.2b~~, om de ska få ersättning, betala ut denna till dem så snart som möjligt. Systemet får fastställa en tidsfrist inom vilken investerare ska inkomma med sina krav. Denna period får inte vara kortare än fem månader från dagen för det konstaterande eller avgörande som avses i artikel 2.2 ~~och 2.2b~~ eller från dagen när konstaterandet eller avgörandet offentliggörs.

Att en sådan tidsfrist som avses i första stycket har löpt ut får inte åberopas av systemet för ersättning till investerare i syfte att vägra en investerare **heltäckande** skydd, när denne varit oförmögen att i tid framföra sina anspråk. [Ändr. 57]

Värdepappersföretag ska på sina webbplatser offentliggöra all information om villkoren avseende skydd och de åtgärder som ska vidtas för att få betalning i enlighet med detta direktiv. [Ändr. 58]

2. I systemet för ersättning till investerare ska ersättning med anledning av investerares krav kunna betalas ut så fort som möjligt och under alla omständigheter inom tre månader från det att det berättigade i kravet och ett belopp har fastställts.

Tisdagen den 5 juli 2011

Under exceptionella omständigheter får ett system för ersättning till investerare ansöka hos den behöriga myndigheten om en förlängning av tidsfristen. En sådan förlängning får inte överstiga tre månader. Behöriga myndigheter ska omedelbart underrätta Esma om förlängningar som beviljats ett system för ersättning till investerare och de omständigheter som motiverar en sådan förlängning.

Medlemsstaterna ska säkerställa att system för ersättning till investerare kan delta i insolvensförfaranden eller rättsliga förfaranden som kan ha relevans för att fastställa det berättigade i kravet och kravbeloppet.

Tredje stycket ska inte hindra system för ersättning till investerare från att anta andra metoder för att fastställa det berättigade i ett krav.

Om slutbetalning inte har gjorts inom nio månader från det konstaterande eller det avgörande som avses i artikel 2.2 ~~eller 2.2b~~ ska medlemsstaterna säkerställa att systemet för ersättning till investerare föreskriver att en preliminär delutbetalning ska göras av minst en tredjedel av kravet, baserat på en initial uppskattning av kravet. Återstoden ska utbetalas inom tre månader efter att det berättigade i kravet och kravbeloppet har fastställts. Medlemsstaterna ska säkerställa att systemet för ersättning till investerare har medel för att återvinna preliminärt utbetalda belopp om det fastställs att kravet inte var berättigat. [Ändr. 21]

Kommissionen ska anta ~~genomförandeåtgärder, genomdelegerade akter i enlighet med artikel 13a och i enlighet med bestämmelserna i artikel 13b och 13c,~~ för att närmare ange förfarandet för att hantera krav från investerare och tekniska kriterier för att beräkna nedskrivningsförlusten avseende andelar i fondföretag som en följd av de händelser som anges i artikel 2.2b och 2.2e. [Ändr. 59]

3. Om en investerare eller en annan person som är berättigad till eller har ett intresse i en investeringsverksamhet har anklagats för, ***när det gäller pengar som omfattas av detta direktiv***, en lagöverträdelse som har samband med penningtvätt enligt definitionen i artikel 1.2 i direktiv 2005/60/EG, som härrör från ett beteende som är förbjudet enligt direktiv 2003/6/EG, eller ***som har samband med direkt eller indirekt finansiering av terroristgrupper som är föremål för rådets rekommendation av den 9 december 1999 om samarbete i kampen mot finansiering av terroristgrupper***, kan systemet för ersättning till investerare tillfälligt inhibera alla betalningar i väntan på domstolens dom eller beslut från en behörig myndighet, oavsett den tidsfrist som fastställs i punkt 2." [Ändr. 60]

8. Artikel 10.1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska säkerställa att varje värdepappersföretag ~~eller fondföretag~~ vidtar lämpliga åtgärder för att ge personer som redan har gjort eller avser att göra investeringar tillgång till den information som de behöver för att avgöra vilket system för ersättning till investerare som värdepappersföretaget ~~eller fondföretaget~~ och dess filialer är anslutna till inom Europeiska unionen eller vilka andra alternativa åtgärder som har vidtagits enligt artikel 2.1 andra stycket eller artikel 5.3. Investerarna ska informeras om bestämmelserna för investerarskyddssystemet eller andra alternativa åtgärder som har vidtagits, inklusive nivån på och omfattningen av det skydd som systemet för ersättning till investerare ger och andra bestämmelser som medlemsstaterna fastställt enligt artikel 2.3. Informationen ska göras tillgänglig på ett lättförståeligt sätt. [Ändr. 61]

På begäran ska information också ges om villkoren för ersättning och de formaliteter som ska uppfyllas för att ersättning skall erhållas.

Den information som tillhandahålls ska vara rättvisande, tydlig och får inte vara vilseledande. Särskilt gäller att den ska förklara vilka situationer och krav som omfattas av det relevanta systemet för ersättning till investerare och hur systemet tillämpas i gränsöverskridande situationer. Denna information ska även ge exempel på situationer och krav som inte omfattas av skydd enligt systemet.

Tisdagen den 5 juli 2011

1a. Medlemsstaterna ska säkerställa det belopp som en investerare betalar till ett system för ersättning till investerare är tydligt angivet och öppet. Det belopp som varje enskild investerare avkrävs för ett system, antingen som procent av investeringarna eller som ett belopp utöver själva investeringen, ska tydligt meddelas denne investerare eller potentielle investerare." [Ändr. 62]

9. Artikel 12 ska ersättas med följande:

"Artikel 12

1. Utan att det påverkar eventuella rättigheter enligt nationell lagstiftning får system för ersättning till investerare som betalar ut ersättning till investerare vara berättigade att vid likvidationsförfaranden träda i investerarnas ~~ställe~~ **de beröras** ställe avseende rätten till ett belopp motsvarande det som betalas ut. [Ändr. 63]

2. Vid förlust på grund av den finansiella ställningen för en tredje part som innehar finansiella instrument som tillhör en investerare i samband med investeringsverksamhet enligt artikel 2.2 får system för ersättning till investerare som gör utbetalningar för att ersätta investerare vara berättigade att vid likvidationsförfarandet träda i investerarnas ställe avseende rätten till ett belopp motsvarande det som betalas ut.

~~3. Vid förluster enligt artikel 2.2c på grund av den finansiella ställningen hos ett förvaringsinstitut eller en tredje part till vilken fondföretagets tillgångar har anförtrotts, ska system som gör utbetalningar för att ersätta andelsinnehavare i fondföretag vara berättigade att vid likvidationsförfarandet träda i andelsinnehavarnas ställe avseende rätten till ett belopp motsvarande det som betalas ut. [Ändr. 64]~~

4. Om den tredje part som innehar finansiella instrument som tillhör en investerare i samband med investeringsverksamhet ~~eller det förvaringsinstitut eller den tredje part till vilken fondföretagets tillgångar har anförtrotts~~ är lokaliserad i ett tredje land i vilket rättssystemet inte tillåter att systemet för ersättning till investerare träder i värdepappersföretagets ~~eller fondföretagets~~ ställe, ska medlemsstaterna säkerställa att värdepappersföretaget ~~eller fondföretaget~~ till systemet för ersättning till investerare återlämnar belopp motsvarande eventuella utbetalningar de mottar vid likvidationsförfarandet." [Ändr. 65]

10. Följande artiklar 13a, 13b och 13c ska införas:

"Artikel 13a

1. **Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som fastställs i denna artikel.** Rätten att anta delegerade akter som nämns i artikel 4a.2, 4a.8, 4a.9 och artikel 9.2 ska tills vidare delegeras till kommissionen.

1a. Befogenheten att anta delegerade akter som avses i artikel 4.1a, 4a.2 andra och tredje stycket, 4a.3a, 4a.3c tredje stycket, 4a.9 och artikel 9.2 sjätte stycket ska delegeras till kommissionen för en period på fyra år från och med ... (*). Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenheter senast sex månader innan perioden på fyra år löpt ut. Delegeringen av befogenheter ska automatiskt förlängas för perioder av samma längd om inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning.

1b. Delegeringen av befogenheten som avses i artikel 4.1a, 4a.2 andra och tredje stycket, 4a.3a, 4a.3c tredje stycket, 4a.9 och artikel 9.2 sjätte stycket får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

(*) För in det datum då ändringsdirektivet träder i kraft

Tisdagen den 5 juli 2011

2. När kommissionen antagit en delegerad akt, ska den samtidigt underrätta Europaparlamentet och rådet.

2a. En delegerad akt som antas enligt artikel 4.1a, 4a.2 andra och tredje stycket, 4a.3a, 4a.3c tredje stycket, 4a.9 och artikel 9.2 sjätte stycket ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ."

3. Kommissionens rätt att anta delegerade akter gäller på de villkor som fastställs i artiklarna 13b och 13e.

Artikel 13b

1. Delegeringen av de befogenheter som avses i artikel 4a.2, 4a.8, 4a.9 och artikel 9.2 får återkallas av Europaparlamentet eller rådet.

2. Den institution som inlett ett internt förfarande för att besluta om återkallande av delegering ska sträva efter att underrätta den andra institutionen och kommissionen inom rimlig tid innan ett slutligt beslut fattas, och ange vilka delegerade befogenheter som återkallas och skälen därtill.

3. Beslutet om återkallande avslutar delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet. Beslutet ska få omedelbar verkan, eller vid ett senare angivet datum. Beslutet påverkar inte sådana delegerade akter som redan trätt i kraft. Beslutet ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 13e

1. Europaparlamentet och rådet får göra invändning mot en delegerad akt inom två månader från den dag akten överlämnats till dem. På Europaparlamentets eller rådets initiativ får fristen förlängas med en månad.

2. Om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar inom denna period ska den delegerade akten offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och ska träda i kraft på det datum som anges däri.

Den delegerade akten kan offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft innan denna period löper ut, förutsatt att både Europaparlamentet och rådet har underrättat kommissionen om att de inte har för avsikt att göra invändningar.

3. Om Europaparlamentet eller rådet invänder mot en delegerad akt, får den inte träda i kraft. Den institution som invänt mot en delegerad akt, ska ange skälen därtill." [Ändr. 66]

11. Följande artikel ska införas som artikel 14a:

"Artikel 14a

Medlemsstaterna får sluta samarbetsavtal om utbyte av information med behöriga myndigheter i tredje länder i enlighet med artikel 63 i direktiv 2004/39/EG och artikel 102 i direktiv 2009/65/EG."

Tisdagen den 5 juli 2011

12. Bilaga I ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Professionella investerare som avses i punkterna 1 till 4 i avsnitt I i bilaga II till direktiv 2004/39/EG om marknaderna för finansiella instrument.”

(b) Punkterna 2, 3 och 8 ska utgå.

Artikel 2

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den ... (*) anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser tillsammans med en jämförelsetabell för dessa bestämmelser och detta direktiv.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med ... (**), förutom bestämmelser som införlivar artikel 4b, vilka ska tillämpas från och med den 31 december 2013.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

2a. *Genom undantag från punkterna 1 och 2 ska medlemsstater som enligt anslutningsfördrag åtnjuter övergångsperioder avseende införlivandet av artikel 4 i direktiv 97/9/EG följa punkterna 1 och 2 i den artikeln från det datum då deras respektive övergångsperioder löper ut. [Ändr. 67]*

Artikel 2a

Rapport och översyn ~~från ESMA~~

Esma ska senast den 31 december 2012 göra en bedömning av de personal- och resursbehov som uppstår till följd av befogenheterna och uppgifterna enligt detta direktiv och översända en rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

Kommissionen ska senast den 31 juli 2012, och efter ett öppet samråd med intressenterna, översända en rapport till Europaparlamentet och rådet med en analys av för- och nackdelarna med att införa ett försäkringsavtalssystem för att komplettera eller ersätta det nuvarande systemet för ersättning till investerare.

För att säkerställa samma skyddsnivå för investerare, vare sig de investerar direkt genom värdepappersföretag eller indirekt genom fondföretag, ska rapporten också, utifrån kommissionens kommande förslag om fondföretagens förvaringsinstitut och efter ett öppet samråd med intressenterna, identifiera luckorna i regelverket, även när det gäller likvärdig ersättning, och bedöma kostnaderna och nyttan med att utöka tillämpningsområdet för direktiv 97/9/EG till fondföretag. Rapporten ska vid behov innehålla lagstiftningsförslag om de praktiska arrangemangen för utökningen av tillämpningsområdet till fondföretag. [Ändr. 68 och punkt 2 i rättelse ⁽¹⁾]

(*) tolv månader efter detta direktivs ikraftträdande.

(**) 18 månader efter detta direktivs ikraftträdande

⁽¹⁾ P7_TA-PROV(2011)0313(COR01).

Tisdagen den 5 juli 2011

Artikel 3

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Medlemsstaternas möjlighet att begränsa eller förbjuda odling av genetiskt modifierade organismer inom sina territorier *I**

P7_TA(2011)0314

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 5 juli 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av direktiv 2001/18/EG vad gäller medlemsstaternas möjlighet att begränsa eller förbjuda odling av genetiskt modifierade organismer inom sina territorier (KOM(2010)0375 – C7-0178/2010 – 2010/0208(COD))

(2013/C 33 E/38)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0375),
- med beaktande av artiklarna 294.2 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0178/2010),
- med beaktande av yttrandet från utskottet för rättsliga frågor över den föreslagna rättsliga grunden,
- med beaktande av artiklarna 294.3 och 192.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 9 december 2010 ⁽¹⁾,
- med beaktande av yttrandet från Regionkommittén av den 28 januari 2011 ⁽²⁾,
- med beaktande av artiklarna 55 och 37 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och yttrandet från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling (A7-0170/2011).

⁽¹⁾ EUT C 54, 19.2.2011, s. 51.

⁽²⁾ EUT C 104, 2.4.2011, s. 62.

Tisdagen den 5 juli 2011

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2010)0208

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 5 juli 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om ändring av direktiv 2001/18/EG vad gäller medlemsstaternas möjlighet att begränsa eller förbjuda odling av genetiskt modifierade organismer inom sina territorier

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel ~~114~~ [...] **artikel 192.1**,
[Ändr. 1]

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG av den 12 mars 2001 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön ⁽⁴⁾ samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 av den 22 september 2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder ⁽⁵⁾ fastställs en heltäckande lagstiftning om godkännande av genetiskt modifierade organismer, vilken ska tillämpas full ut på genetiskt modifierade organismer som ska användas för odling i hela unionen som utsäde eller annat växtförökningsmaterial (nedan kallade *genetiskt modifierade organismer för odling*).
- (2) Enligt dessa rättsakter ska genetiskt modifierade organismer för odling genomgå en individuell riskbedömning innan de godkänns för utsläppande på unionens marknad, **med beaktande av deras direkta och indirekta, omedelbara och fördröjda samt kumulativa långsiktiga effekter på människors hälsa och miljön i enlighet med bilaga II till direktiv 2001/18/EG**. Syftet med detta godkännandeförfarande är att säkerställa ett gott skydd för människors liv och hälsa, djurs hälsa och skydd, miljön och konsumenternas intressen och samtidigt säkerställa en väl fungerande inre marknad. **En enhetlig och hög nivå på hälso- och miljöskyddet bör uppnås och upprätthållas inom hela unionens territorium.** [Ändr. 2]

⁽¹⁾ EUT C 54, 19.2.2011, s. 51.

⁽²⁾ EUT C 104, 2.4.2011, s. 62.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 5 juli 2011.

⁽⁴⁾ EGT L 106, 17.4.2001, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 268, 18.10.2003, s. 1.

Tisdagen den 5 juli 2011

(2a) *Kommissionen och medlemsstaterna bör som en prioriterad åtgärd säkerställa att slutsatserna från rådets (miljö) möte den 4 december 2008 tillämpas, det vill säga en korrekt tillämpning av de rättsliga krav på riskbedömning av genetiskt modifierade organismer som fastställs i bilaga II till direktiv 2001/18/EG. Det bör i synnerhet göras en mycket noggrann bedömning av de långsiktiga miljökonsekvenserna av genetiskt modifierade grödor och deras möjliga effekter på icke-målorganismer. Det bör tas vederbörlig hänsyn till särdragen hos de mottagande miljöerna och de geografiska områden där genetiskt modifierade grödor får odlas, och det bör göras en bedömning av de potentiella miljökonsekvenserna av förändrad användning av bekämpningsmedel på grund av herbicidtoleranta genetiskt modifierade grödor. Kommissionen bör mer specifikt se till att de reviderade riktlinjerna för riskbedömning av genetiskt modifierade organismer antas. Dessa riktlinjer bör inte enbart grundas på principen om huvudsaklig motsvarighet eller på komparativa säkerhetsbedömningar. De bör möjliggöra ett tydligt fastställande av direkta och indirekta effekter på lång sikt och källor till vetenskaplig osäkerhet. Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) och medlemsstaterna bör verka för inrättandet av ett omfattande nätverk av vetenskapliga organisationer som företräder alla vetenskapsgrenar, inbegripet sådana som rör miljöfrågor, och samarbeta för att på ett tidigt stadium upptäcka möjliga källor till skiljaktigheter mellan vetenskapliga yttranden i syfte att lösa eller klargöra vetenskapliga tvistefrågor. Kommissionen och medlemsstaterna bör säkerställa att det finns tillräckliga resurser för oberoende forskning om de potentiella riskerna med en avsiktlig utsättning eller ett utsläppande på marknaden av genetiskt modifierade organismer, och att tillämpningen av immaterialrätten inte hindrar oberoende forskares tillgång till allt relevant material. [Ändr. 44]*

(2b) *Försiktighetsprincipen måste beaktas inom ramen för denna förordning och vid dess genomförande. [Ändr. 46]*

(3) Utöver godkännandet för utsläppande på marknaden, måste genetiskt modifierade sorter också uppfylla kraven i unionslagstiftningen om saluföring av utsäde och växtförökningsmaterial, särskilt enligt rådets direktiv 66/401/EEG av den 14 juni 1966 om saluföring av utsäde av foderväxter⁽¹⁾, rådets direktiv 66/402/EEG av den 14 juni 1966 om saluföring av utsäde av stråsäd⁽²⁾, rådets direktiv 68/193/EEG av den 9 april 1968 om saluföring av vegetativt förökningsmaterial av vinstockar⁽³⁾, rådets direktiv 98/56/EG av den 20 juli 1998 om saluföring av förökningsmaterial av prydnadsväxter⁽⁴⁾, rådets direktiv 1999/105/EG av den 22 december 1999 om saluföring av skogsodlingsmaterial⁽⁵⁾, rådets direktiv 2002/53/EG av den 13 juni 2002 om den gemensamma sortlistan för arter av lantbruksväxter⁽⁶⁾, rådets direktiv 2002/54/EG av den 13 juni 2002 om saluföring av betutsäde⁽⁷⁾, rådets direktiv 2002/55/EG av den 13 juni 2002 om saluföring av utsäde av köksväxter⁽⁸⁾, rådets direktiv 2002/56/EG av den 13 juni 2002 om saluföring av utsädespotatis⁽⁹⁾, rådets direktiv 2002/57/EG av den 13 juni 2002 om saluföring av utsäde av olje- och spånadsväxter⁽¹⁰⁾, samt rådets direktiv 2008/90/EG av den 29 september 2008 om saluföring av fruktplantsförökningsmaterial och fruktplantor avsedda för fruktproduktion⁽¹¹⁾. Bland dessa innehåller direktiven 2002/53/EG och 2002/55/EG bestämmelser som tillåter medlemsstaterna att, på vissa noga fastställda villkor, förbjuda användning av en sort inom hela eller delar av sina territorier eller att fastställa lämpliga villkor för odling av en sort.

⁽¹⁾ EGT L 125, 11.7.1966, s. 2298.

⁽²⁾ EGT L 125, 11.7.1966, s. 2309.

⁽³⁾ EGT L 93, 17.4.1968, s. 15.

⁽⁴⁾ EGT L 226, 13.8.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 11, 15.1.2000, s. 17.

⁽⁶⁾ EUT L 193, 20.7.2002, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT L 193, 20.7.2002, s. 12.

⁽⁸⁾ EGT L 193, 20.7.2002, s. 33.

⁽⁹⁾ EGT L 193, 20.7.2002, s. 60.

⁽¹⁰⁾ EGT L 193, 20.7.2002, s. 74.

⁽¹¹⁾ EUT L 267, 8.10.2008, s. 8.

Tisdagen den 5 juli 2011

- (4) När en genetiskt modifierad organism har godkänts för odling i enlighet med EU-lagstiftningen om genetiskt modifierade organismer och när den sort som ska släppas ut på marknaden uppfyller kraven i unionslagstiftningen om märkning av utsäde och växtförökningsmaterial får medlemsstaterna inte förbjuda, begränsa eller hindra dess fria omsättning inom sina territorier, utom under de förutsättningar som anges i unionslagstiftningen.
- (4a) **Mot bakgrund av vikten av vetenskapliga bevis i samband med att det fattas beslut om förbud mot eller godkännande av genetiskt modifierade organismer bör Efsa och medlemsstaterna varje år samla in och offentliggöra forskningsresultaten avseende risken för eller bevisen på oavsiktlig förekomst eller kontaminering av eller för fara för miljön eller människors hälsa med genetiska modifierade organismer, från fall till fall. På grund av den höga kostnaden för expertkonsulttjänster bör medlemsstaterna främja samarbete mellan forskningsinstitutioner och nationella akademier.** [Ändr. 4]
- (5) Erfarenheten har visat att odling av genetiskt modifierade organismer är en fråga som medlemsstaterna behandlar mer ingående, antingen på central eller på regional och lokal nivå. ~~Till skillnad från~~Frågor som rör utsläppande på marknaden och import av genetiskt modifierade organismer, ~~vilka bör även fortsättningsvis~~regleras på unionsnivå för att bevara den inre marknaden, ~~har~~Odling ~~konstaterats vara~~ ~~kan kräva mer flexibilitet i vissa fall eftersom det är~~ en fråga med en stark lokal och regional och/eller territoriell anknytning och med särskild betydelse för medlemsstaternas självbestämmanderätt. **Denna flexibilitet bör emellertid inte inverka negativt på unionens godkännandeförfarande. Det är dock inte säkert att den harmoniserade miljö- och hälsoriskbedömningen tar hänsyn till alla eventuella effekter av odling av genetiskt modifierade organismer i olika regioner och lokala ekosystem.** I enlighet med artikel 2.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) bör medlemsstaterna därför ha rätt att ~~få möjlighet att anta regler~~**rättsligt bindande akter** som rör ~~den faktiska~~odlingen av genetiskt modifierade organismer inom sina territorier efter det att en genetiskt modifierad organism lagligen har godkänts för utsläppande på unionsmarknaden. [Ändr. 5]
- (6) Mot denna bakgrund förefaller det därför lämpligt att, i enlighet med subsidiaritetsprincipen, medge medlemsstaterna större ~~frihet~~**flexibilitet** att besluta om de vill eller inte vill odla genetiskt modifierade grödor inom sina territorier utan att man ändrar unionens system för godkännande av genetiskt modifierade organismer och oberoende av de åtgärder medlemsstaterna ~~får~~ska vidta med stöd av artikel 26a i direktiv 2001/18/EG för att förhindra oavsiktlig förekomst av genetiskt modifierade organismer i andra produkter **inom sina territorier och i angränsande medlemsstaters gränsområden.** [Ändr. 6]
- (7) Medlemsstaterna bör därför **från fall till fall** få anta åtgärder som begränsar eller förbjuder odling av ~~alla eller vissa~~ genetiskt modifierade organismer **eller grupper av genetiskt modifierade organismer eller alla genetiskt modifierade organismer** inom hela eller delar av sina territorier samt kunna ändra dessa åtgärder på det sätt de anser lämpligt under alla etapper i samband med godkännande, förnyat godkännande eller tillbakadragande från marknaden av de genetiskt modifierade organismer som berörs. ~~Detta~~**Odling hänger nära samman med markanvändningen och bevarandet av flora och fauna, områden där medlemsstaterna har stor behörighet. Möjligheten för medlemsstaterna att anta sådana åtgärder** bör också gälla genetiskt modifierade sorter av utsäde och växtförökningsmaterial som släpps ut på marknaden i enlighet med den särskilda lagstiftningen om saluföring av utsäde och växtförökningsmaterial, särskilt enligt direktiven 2002/53/EG och 2002/55/EG. Sådana åtgärder bör endast avse odling av genetiskt modifierade organismer och inte den fria omsättningen och importen av genetiskt modifierat utsäde och växtförökningsmaterial, som produkter eller i produkter, samt produkter av skörd av sådana. Åtgärderna bör ~~inte heller påverka odlingen av sorter av utsäde och växtförökningsmaterial som inte är genetiskt modifierade och i vilka tillfälliga eller tekniskt oundvikliga spår av genetiskt modifierade organismer som godkänts på EU-nivå påträffas~~**ge samtliga berörda aktörer, inbegripet odlare, tillräcklig tid för anpassning.** [Ändr. 7]
- (8) Enligt lagstiftningen om godkännande av genetiskt modifierade organismer får en medlemsstat inte ändra den skyddsnivå för människors eller djurs hälsa och miljön som valts i unionen, och denna princip måste upprätthållasituation ~~får inte förändras~~. Medlemsstaterna får dock anta åtgärder som

Tisdagen den 5 juli 2011

begränsar eller förbjuder odling av ~~alla eller~~ vissa genetiskt modifierade organismer **eller grupper av genetiskt modifierade organismer eller alla genetiskt modifierade organismer** inom hela eller delar av sina territorier på ~~andra~~ grunder som rör allmänhetens intresse ~~än de grunder som redan omfattas av de harmoniserade EU-bestämmelser som redan föreskriver förfaranden för att beakta de risker som en genetiskt modifierad organism för odling kan medföra för hälsan och miljön~~. Dessa åtgärder ~~får grundas på miljöskäl eller andra legitima faktorer, till exempel samhällsekonomiska konsekvenser, som kan uppstå vid avsiktlig utsättning eller utsläppande på marknaden av genetiskt modifierade organismer, när dessa faktorer inte har behandlats inom ramen för det harmoniserade förfarande som fastställs i del C i direktiv 2001/18/EG eller i händelse av fortsatt vetenskaplig osäkerhet. Åtgärderna bör vara vederbörligen motiverade av vetenskapliga skäl eller av skäl som rör riskhantering eller andra legitima faktorer som kan uppstå vid avsiktlig utsättning eller utsläppande på marknaden av genetiskt modifierade organismer. De bör dessutom vara proportionerliga och stå i överensstämmelse med fördragen, särskilt principen om icke-diskriminering mellan inhemska och importerade icke-inhemska produkter och artiklarna 34 och 36 i EUF-fördraget om Europeiska unionens funktionsätt, samt med unionens relevanta internationella förpliktelser, särskilt inom Världshandelsorganisationen.~~ [Ändr. 8, 40]

- (8a) En medlemsstats begränsningar av eller förbud mot odling av ~~specifika~~ genetiskt modifierade organismer bör inte hindra eller begränsa andra medlemsstaters användning av godkända genetiskt modifierade organismer, förutsatt att det vidtas effektiva åtgärder för att förhindra gränsöverskridande kontaminering. [Ändr. 9]
- (8b) Medlemsstaterna bör få grunda åtgärder som begränsar eller förbjuder odling av vissa genetiskt modifierade organismer ~~i artikel 26b~~ på vederbörligen motiverade skäl som hänger samman med lokala eller regionala miljöeffekter som kan uppstå vid avsiktlig utsättning eller utsläppande på marknaden av genetiskt modifierade organismer, utöver de miljöeffekter som granskats vid den vetenskapliga miljöriskbedömning som genomförts i enlighet med del C i direktiv 2001/18/EG, eller på skäl som hänger samman med riskhantering. Dessa skäl får bland annat avse förebyggande av herbicidresistens hos ogräs eller skadedjur; en genetiskt modifierad växtsorts invasivitet eller persistens eller risken för korsningar med inhemska odlade eller vilda växter; förebyggande av negativa konsekvenser för den lokala miljön orsakade av förändrade jordbruksmetoder som är kopplade till odling av genetiskt modifierade organismer; bibehållande och utveckling av jordbruksmetoder med bättre potential att förena produktion med hållbara ekosystemen; bevarande av den lokala biologiska mångfalden, inbegripet vissa livsmiljöer och ekosystem, eller av vissa typer av särdrag i naturen och landskapet; avsaknaden av eller bristen på relevanta uppgifter om de potentiella negativa effekterna av spridningen av genetiskt modifierade organismer lokalt eller regionalt i medlemsstaten, samt effekterna på den biologiska mångfalden. Medlemsstaterna bör också få grunda sådana åtgärder på skäl som hänger samman med samhällsekonomiska konsekvenser. Dessa skäl får bland annat avse det faktum att det är omöjligt att vidta samexistensåtgärder eller att detta medför höga kostnader eller att det är omöjligt att tillämpa samexistensåtgärder på grund av specifika geografiska förhållanden, exempelvis små öar eller bergsområden; behov av att skydda jordbruksproduktionens mångfald; behov av att trygga utsådet renhet. Medlemsstaterna bör också få grunda sådana åtgärder ~~får också grundas på andra skäl som kan avse markanvändning, fysisk planering eller andra legitima faktorer.~~ [Ändr. 47]
- (9) I enlighet med ~~På grundval av~~ subsidiaritetsprincipen är syftet med denna förordning inte att harmonisera villkoren för odling i medlemsstaterna, utan att ge medlemsstaterna ~~flexibilitet~~ **flexibilitetsfrihet** att åberopa ~~andra grunder än den vetenskapliga bedömningen av hälso- och miljöriskerna i syfte att begränsa eller förbjuda odling av genetiskt modifierade organismer inom sina territorier~~ **av miljöskäl eller på grund av andra legitima faktorer, såsom samhällsekonomiska konsekvenser, som kan uppstå vid avsiktlig utsättning eller utsläppande på marknaden av genetiskt modifierade organismer, när dessa faktorer inte har behandlats inom ramen för det harmoniserade förfarande som fastställs i del C i direktiv 2001/18/EG eller i händelse av fortsatt vetenskaplig osäkerhet.** Dessutom skulle ett av syftena med Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster⁽¹⁾, som är att tillåta kommissionen att överväga antagande av bindande rättsakter på unionsnivå, skulle inte uppfyllas genom en systematisk anmälan av medlemsstaternas åtgärder enligt det

(1) EUT L 204, 21.7.1998, s. 37.

Tisdagen den 5 juli 2011

direktivet. Eftersom ~~de åtgärder~~ medlemsstaterna ~~kan anta~~ enligt den här förordningen inte kan anta åtgärder som begränsar eller förbjuder ~~för~~ utsläppandet av genetiskt modifierade organismer på marknaden, och den här förordningen därmed inte ändrar villkoren för utsläppande på marknaden av genetiskt modifierade organismer som har godkänts enligt gällande lagstiftning, förefaller inte ~~helle-~~ anmälningsförfarandet enligt direktiv 98/34/EG vara den lämpligaste informationskanalen för att lämna information till kommissionen. Genom undantag bör därför direktiv 98/34/EG inte vara tillämpligt. Ett enklare system för anmälan av nationella åtgärder innan de antas förefaller därför vara ett mer proportionerligt redskap för att kommissionen ska få kännedom om dessa åtgärder. Medlemsstaterna bör därför underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om de åtgärder de planerar att anta, tillsammans med ~~med angivande av~~ skälen för dessa åtgärder, senast ~~kännedom~~ månaden innan åtgärderna antas. [Ändr. 10]

(9a) Medlemsstaternas begränsningar av eller förbud mot odling av genetiskt modifierade organismer bör inte förhindra bioteknisk forskning, förutsatt att alla nödvändiga säkerhetsåtgärder vidtas i samband med denna forskning. [Ändr. 11]

(10) Enligt artiklarna 7.8 och 19.8 i förordning (EG) nr 1829/2003 ska hänvisningar i delarna A och D i direktiv 2001/18/EG till genetiskt modifierade organismer som godkänts enligt del C i det direktivet även anses gälla genetiskt modifierade organismer som godkänts enligt förordning (EG) nr 1829/2003. De åtgärder som medlemsstaterna antar enligt den här förordningen bör i enlighet med detta även gälla genetiskt modifierade organismer som godkänts enligt förordning (EG) nr 1829/2003.

(11) Direktiv 2001/18/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2001/18/EG

Direktiv 2001/18/EG ska ändras på följande sätt:

1) Artikel 22 ska ersättas med följande:

”Artikel 22

Fri omsättning

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 23 eller artikel 26b får medlemsstaterna inte förbjuda, begränsa eller hindra att produkter som består av eller innehåller genetiskt modifierade organismer och som uppfyller kraven i detta direktiv släpps ut på marknaden.”

[Ändr. 12]

2) I artikel 25 ska följande punkt läggas till:

”5a. Tillgången till material som är nödvändigt för oberoende forskning kring de potentiella riskerna med en avsiktlig utsättning eller ett utsläppande på marknaden av genetiskt modifierade organismer, till exempel utsäde, får inte begränsas eller hindras, dock utan att detta påverkar skyddet av immateriella rättigheter.”

[Ändr. 13]

Tisdagen den 5 juli 2011

3) Artikel 26a.1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att förhindra oavsiktlig förekomst av genetiskt modifierade organismer i andra produkter inom sina territorier och i angränsande medlemsstaters gränsområden."

[Ändr. 14]

4) I direktiv 2001/18/EG ska följande artikel ska införas med verkan från och med den dag då denna förordning träder i kraft:

"Artikel 26b

Odling

Medlemsstaterna får ~~från fall till fall~~ anta åtgärder som, inom hela eller delar av deras territorier, begränsar eller förbjuder odling av **vissa genetiskt modifierade organismer, en grupp av genetiskt modifierade organismer fastställd utifrån gröda eller egenskaper eller** alla eller vissa genetiskt modifierade organismer som godkänts i enlighet med del C i detta direktiv eller förordning (EG) nr 1829/2003 och som består av genetiskt modifierade sorter som har släppts ut på marknaden i enlighet med gällande unionslagstiftning om saluföring av utsäde och växtförökningsmaterial, under förutsättning [Ändr. 40]

a) att åtgärderna grundas på

i) ~~andra skäl än de som rör bedömningen av de negativa effekter på hälsan och miljön~~ andra skäl än de som rör bedömningen av de negativa effekter på hälsan och miljön **vederbörligen motiverade skäl som hänger samman med lokala eller regionala miljöeffekter** som kan uppstå vid avsiktlig utsättning eller utsläppande på marknaden av genetiskt modifierade organismer, **utöver de miljöeffekter som granskats vid den vetenskapliga miljöriskbedömning som genomförts i enlighet med del C i detta direktiv, eller skäl som hänger samman med riskhantering. Dessa skäl får bland annat avse**

- förebyggande av resistens mot bekämpningsmedel hos ogräs eller skadedjur,
- en genetiskt modifierad växtsorts invasivitet eller persistens eller risken för korsningar med inhemska odlade eller vilda växter,
- förebyggande av negativa konsekvenser för den lokala miljön orsakade av förändrade jordbruksmetoder som är kopplade till odling av genetiskt modifierade organismer,
- bibehållande och utveckling av jordbruksmetoder med bättre potential att förena produktion med hållbara ekosystemen,
- bevarande av den lokala biologiska mångfalden, inbegripet vissa livsmiljöer och ekosystem, eller av vissa typer av särdrag i naturen och landskapet,
- avsaknad av eller brist på korrekta uppgifter om de potentiella negativa effekterna av utsättningen av genetiskt modifierade organismer på den lokala eller regionala miljön i en medlemsstat, inbegripet på den biologiska mångfalden,

ii) skäl som hänger samman med samhällsekonomiska konsekvenser. Dessa skäl får bland annat avse

- det faktum att det är omöjligt att vidta att vidta samexistensåtgärder, att detta medför höga kostnader eller att det är omöjligt att tillämpa samexistensåtgärder på grund av specifika geografiska förhållanden, exempelvis små öar eller bergsområden,

Tisdagen den 5 juli 2011

— behov av att skydda jordbruksproduktionens mångfald,

— behov av att trygga utsädet renhet, eller

iii) andra skäl som kan avse markanvändning, fysisk planering eller andra legitima faktorer, [Ändr. 41]

aa) att medlemsstaterna i fall då åtgärderna rör genetiskt modifierade grödor som redan är godkända på unionsnivå säkerställer att jordbrukare som lagligen odlat sådana grödor får tillräckligt mycket tid på sig att avsluta den innevarande odlingssäsongen, [Ändr. 17]

(ab) att åtgärderna grundas på en tidigare oberoende kostnads- och intäktsanalys där det tagits hänsyn till alternativ, [Ändr. 42]

ac) att åtgärderna först har varit föremål för ett offentligt samråd under minst trettio dagar, [Ändr. 19] och

b) att de står i överensstämmelse med fördragen, i synnerhet med proportionalitetsprincipen. [Ändr. 20]

~~På samma sätt får~~ Regioner i medlemsstaterna får även anta åtgärder som begränsar eller förbjuder odling av genetiskt modifierade organismer inom sina territorier på de villkor som anges i första stycket. [Ändr. 51]

Medlemsstaterna ska göra alla sådana åtgärder allmänt tillgängliga för samtliga berörda aktörer, inbegripet odlare, senast sex månader före odlingssäsongens början. Om den aktuella genetiskt modifierade organismen godkänns mindre än sex månader före odlingssäsongens början ska medlemsstaterna göra åtgärderna allmänt tillgängliga när de antas. [Ändr. 43]

Medlemsstaterna ska anta dessa åtgärder för en period på högst fem år och se över dem i samband med att godkännandet av den genetiskt modifierade organismen förnyas. [Ändr. 22]

Genom undantag från direktiv 98/34/EG ska de medlemsstater som planerar att anta ~~motiverade~~ åtgärder enligt denna artikel anmäla dessa åtgärder till övriga medlemsstater och till kommissionen för kännedom senast en månad innan åtgärderna antas."

[Ändr. 23]

(5) Följande artikel ska införas:

"Artikel 26**ba**

Krav på ansvarsskyldighet

Medlemsstaterna ska inrätta ett allmänt obligatoriskt system för ekonomisk ansvarsskyldighet och ekonomiska garantier, till exempel genom försäkring, som ska gälla för samtliga aktörer och som säkerställer att förearen betalar för oavsiktliga effekter eller skador som kan uppstå vid avsiktlig utsättning eller utsläppande på marknaden av genetiskt modifierade organismer."

[Ändr. 24]

Tisdagen den 5 juli 2011

Artikel 2

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den ~~[...]~~ ~~dagen~~ **tjugonde dagen** efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning. [**Ändr. 26**]

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Onsdagen den 6 juli 2011

Resehandlingar som möjliggör passage av de yttre gränserna och i vilka en visering kan införas samt om införandet av en mekanism för upprättande av denna förteckning *I**

P7_TA(2011)0321

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 6 juli 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om förteckningen över resehandlingar som möjliggör passage av de yttre gränserna och i vilka en visering kan införas samt om införandet av en mekanism för upprättande av denna förteckning (KOM(2010)0662 – C7-0365/2010 – 2010/0325(COD))

(2013/C 33 E/39)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0662),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 77.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0365/2010),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 29 juni 2011 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A7-0237/2011).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2010)0325

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 6 juli 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut nr .../2011/EU om förteckningen över resehandlingar som möjliggör passage av de yttre gränserna och i vilka en visering kan införas samt om införandet av en mekanism för upprättande av denna förteckning

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, beslut nr 1105/2011/EU.)

Onsdagen den 6 juli 2011

Tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna ***II

P7_TA(2011)0324

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 6 juli 2011 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagande av Europaparlamentets och rådets förordning om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna, om ändring av förordningarna (EG) nr 1924/2006 och (EG) nr 1925/2006 samt om upphävande av direktiven 87/250/EEG, 90/496/EEG, 1999/10/EG, 2000/13/EG, 2002/67/EG, 2008/5/EG och förordning (EG) nr 608/2004 (17602/1/2010 – C7-0060/2011 – 2008/0028(COD))

(2013/C 33 E/40)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: andra behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets ståndpunkt vid första behandlingen (17602/1/2010 – C7-0060/2011) ⁽¹⁾,
 - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 18 september 2008 ⁽²⁾,
 - med beaktande av sin ståndpunkt vid första behandlingen av ärendet ⁽³⁾, en behandling som avsåg kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2008)0040),
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare den 22 juni 2011 att godkänna parlamentets ståndpunkt vid andra behandlingen i enlighet med artikel 294.8 a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 294.7 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 66 i arbetsordningen,
 - med beaktande av andrabehandlingsrekommendationen från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A7-0177/2011).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid andra behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 102 E, 2.4.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 77, 31.3.2009, s. 81.

⁽³⁾ Antagna texter av den 16.6.2010, P7_TA(2010)0222.

P7_TC2-COD(2008)0028

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid andra behandlingen den 6 juli 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1924/2006 och (EG) nr 1925/2006 samt om upphävande av kommissionens direktiv 87/250/EEG, rådets direktiv 90/496/EEG, kommissionens direktiv 1999/10/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG, kommissionens direktiv 2002/67/EG och 2008/5/EG och kommissionens förordning (EG) nr 608/2004

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 1169/2011.)

Onsdagen den 6 juli 2011

Gränsöverskridande informationsutbyte om trafiksäkerhetsbrott *II**

P7_TA(2011)0325

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 6 juli 2011 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om underlättande av ett gränsöverskridande informationsutbyte om trafiksäkerhetsbrott (17506/1/2010 – C7-0074/2011 – 2008/0062(COD))

(2013/C 33 E/41)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: andra behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets ståndpunkt vid första behandlingen (17506/1/2010 – C7-0074/2011),
 - med beaktande av sin ståndpunkt vid första behandlingen av ärendet ⁽¹⁾, en behandling som avsåg kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2008)0151),
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 22 juni 2011 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt vid andra behandlingen i enlighet med artikel 294.8 a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 294.7 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 66 i arbetsordningen,
 - med beaktande av andrabehandlingsrekommendationen från utskottet för transport och turism (A7-0208/2011),
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid andra behandlingen.
 2. Europaparlamentet godkänner parlamentets och rådets gemensamma uttalande som bifogas denna resolution.
 3. Europaparlamentet tar del av kommissionens uttalande som bifogas denna resolution.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 45 E, 23.2.2010, s. 149.

P7_TC2-COD(2008)0062

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 6 juli 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/.../EU om underlättande av ett gränsöverskridande informationsutbyte om trafiksäkerhetsbrott

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, direktiv 2011/82/EU.)

Onsdagen den 6 juli 2011

BILAGA

Gemensamt uttalande av Europaparlamentet och rådet om jämförelsetabeller

Den överenskommelse som uppnåddes mellan Europaparlamentet och rådet under trepartssammanträdet den 20 juni 2011 om förslaget till direktiv om underlättande av en gränsöverskridande informationsutbyte om trafiksäkerhetsbrott påverkar inte resultatet av de pågående interinstitutionella diskussionerna om jämförelsetabeller.

Kommissionens uttalande om jämförelsetabeller

Kommissionen erinrar om sitt åtagande att se till att medlemsstaterna upprättar jämförelsetabeller som kopplar de införlivandeåtgärder som de antar till EU-direktivet och meddelar kommissionen om dem inom ramen för införlivande av EU-lagstiftning, till fromma för medborgarna, bättre lagstiftningsförfaranden och större juridisk överblickbarhet och som hjälp vid utvärderingen av nationella bestämmelsers överensstämmelse med EU-föreskrifter.

Kommissionen beklagar bristen på stöd för bestämmelsen i förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om underlättande av en gränsöverskridande informationsutbyte om trafiksäkerhetsbrott, vilken syftade till att göra upprättandet av jämförelsetabeller obligatoriskt.

Kommissionen kan, som ett uttryck för kompromissvilja och i syfte att se till att förslaget antas omedelbart, gå med på att den obligatoriska bestämmelsen om jämförelsetabeller i texten byts ut mot ett ingresskäl om detta där medlemsstaterna uppmanas att använda denna metod.

Kommissionens ställningstagande i detta ärende ska emellertid inte betraktas som ett prejudikat. Kommissionen kommer att fortsätta sina ansträngningar med sikte på att, tillsammans med Europaparlamentet och rådet, finna en lämplig lösning på denna institutionsövergripande fråga.

Kommissionens uttalande om riktlinjer för trafiksäkerhet

Kommissionen kommer att undersöka behovet av att på EU-nivå utveckla riktlinjer för att med hjälp av jämförbara metoder, praxis, standarder och kontrollfrekvens säkerställa ökad konvergens när det gäller medlemsstaternas genomförande av trafiksäkerhetsreglerna, framför allt i samband med fortkörning, rattfylleri, bristande bältesanvändning och rödljuskörning.

Utkastet till rådets förordning om fastställande av den fleråriga budgetramen för åren 2007–2013 ***

P7_TA(2011)0326

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 6 juli 2011 om utkastet till rådets förordning om fastställande av den fleråriga budgetramen för åren 2007–2013 (16973/3/2010 – C7-0024/2011 – 2010/0048(APP))

(2013/C 33 E/42)

(Särskilt lagstiftningsförfarande – godkännande)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av utkastet till rådets förordning (16973/3/2010),

— med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

Onsdagen den 6 juli 2011

- med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 312 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C7-0024/2011),
- med beaktande av frågorna för muntligt besvarande från budgetutskottet till rådet av den 20 maj 2010 (O-0074/2010 – B7-0310/2010) och till kommissionen (O-0075/2010 – B7-0311/2010) samt debatten i kammaren den 15 juni 2010,
- med beaktande av sin resolution av den 22 september 2010 om förslaget till rådets förordning om den fleråriga budgetramen för 2007–2013 ⁽¹⁾,
- med beaktande av artiklarna 75 och 81.1 i arbetsordningen,
- med beaktande av rekommendationen från budgetutskottet (A7-0253/2011), och av följande skäl:
 - A. Det befintliga rättsliga instrumentet om den fleråriga budgetramen behöver ändras efter Lissabonfördragets ikraftträdande.
 - B. Alla de tre institutionerna har ägnat sig åt detta krav enligt följande:
 - Kommissionen har lagt fram det så kallade "Lissabonpaketet" med ett förslag till en förordning från rådet om den fleråriga budgetramen för 2007-2013, ett utkast till ett interinstitutionellt avtal om samarbete i budgetfrågor och ett förslag om att ändra budgetförordningen.
 - Rådet har utarbetat utkastet till rådets förordning om den fleråriga budgetramen för 2007–2013.
 - Parlamentet har ställt muntliga frågor, antagit en resolution och försökt diskutera "Lissabonpaketet" med de övriga institutionerna vid trepartsmöten under budgetförandet för 2011.
 - C. Parlamentet anser att det nuvarande interinstitutionella avtalet om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning fortsätter att gälla tills den nya förordningen om den fleråriga budgetramen träder i kraft, med undantag för de artiklar som har blivit föråldrade efter Lissabonfördragets ikraftträdande.
 - D. Trots det belgiska och det ungerska ordförandeskapets ansträngningar har rådet inte visat någon villighet att inleda förhandlingar om Lissabonpaketet, i enlighet med artikel 312.5 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
 - E. Begränsningen av flexibiliteten i den fleråriga budgetramen som rådet föreslagit skulle inskränka parlamentets befogenheter och rättigheter i förhållande till den nuvarande situationen.
 - F. Lissabonfördraget var inte avsett att medföra minskade rättigheter för parlamentet och parlamentet är inte berett att acceptera en sådan minskning.
 - 1. Europaparlamentet förkastar utkastet till rådets förordning om den fleråriga budgetramen för 2007–2013.
 - 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att förklara lagstiftningsförfarandet avslutat och översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0328.

Torsdagen den 7 juli 2011

Europaåret för aktivt åldrande (2012) ***I

P7_TA(2011)0332

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 7 juli 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om Europaåret för aktivt åldrande (2012) (KOM(2010)0462 – C7-0253/2010 – 2010/0242(COD))

(2013/C 33 E/43)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0462),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 153.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0253/2010),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av yttrandet från budgetutskottet över förslagets ekonomiska förenlighet,
 - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 21 oktober 2010 ⁽¹⁾,
 - efter att ha hört Regionkommittén,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 18 maj 2011 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
 - med beaktande av artiklarna 55 och 38 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och yttrandena från utskottet för regional utveckling och utskottet för kultur och utbildning (A7-0061/2011).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet godkänner Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma förklaring som bifogas denna resolution.
 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 51, 17.2.2011, s. 55.

Torsdagen den 7 juli 2011

P7_TC1-COD(2010)0242**Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid den första behandlingen den 7 juli 2011 inför antagnadet av Europaparlamentets och rådets beslut (EU) nr .../2011 om Europaåret för aktivt åldrande och solidaritet mellan generationerna (2012)**

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, beslut nr 940/2011/EU.)

BILAGA**Gemensam förklaring från Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgeten**

Finansieringsramen för genomförandet av Europaåret ska, i enlighet med artikel 8, uppgå till minst 5 000 000 EUR. 2,3 miljoner EUR av 2011 års budget kommer att användas, utan att tillgängliga marginaler utnyttjas, till framför allt kommunikationsverksamhet och EU-konferenser för Europaåret, och minst 2,7 miljoner EUR, som ska omprioriteras från befintliga resurser utan att befintliga marginaler utnyttjas, kommer att reserveras och synliggöras i en budgetpost i budgetförslaget för 2012.

Torsdagen den 7 juli 2011

2013/C 33 E/16	Situationen i Syrien, Jemen och Bahrain inom ramen för situationen i arabvärlden och Nordafrika Europaparlamentets resolution av den 7 juli 2011 om situationen i Syrien, Jemen och Bahrain mot bakgrund av situationen i arabvärlden och Nordafrika	158
2013/C 33 E/17	EU:s utrikespolitik till stöd för demokratisering Europaparlamentets resolution av den 7 juli 2011 om EU:s utrikespolitik till stöd för demokratisering (2011/2032(INI))	165
2013/C 33 E/18	Förberedelser inför valet till ryska statsduman i december 2011 Europaparlamentets resolution av den 7 juli 2011 om förberedelserna inför valet till ryska statsduman i december 2011	180
2013/C 33 E/19	Ändringar av Schengenavtalet Europaparlamentets resolution av den 7 juli 2011 om förändringar av Schengen	182
2013/C 33 E/20	Europaparlamentets strategi för genomförandet av artiklarna 9 och 10 i protokoll nr 1 till Lissabonfördraget om interparlamentariskt samarbete inom Gusp/GSFP Europaparlamentets resolution av den 7 juli 2011 om Europaparlamentets strategi för genomförandet av artiklarna 9 och 10 i protokollet till Lissabonfördraget vad gäller parlamentariskt samarbete inom den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken	186
2013/C 33 E/21	Ordning för livsmedelsutdelning till de sämst ställda i unionen Europaparlamentets resolution av den 7 juli 2011 om ordningen för livsmedelsutdelning till de sämst ställda i unionen	188
2013/C 33 E/22	Framsteg vid åtgärder mot minor Europaparlamentets resolution av den 7 juli 2011 om framsteg vid åtgärder mot minor (2011/2007(INI))	191
2013/C 33 E/23	Demokratiska republiken Kongo – massvåldtäkterna i provinsen Sydkivu Europaparlamentets resolution av den 7 juli 2011 om Demokratiska republiken Kongo – massvåldtäkterna i provinsen Sydkivu	198
2013/C 33 E/24	Indonesien, inklusive angrepp på minoriteter Europaparlamentets resolution av den 7 juli 2011 om Indonesien, inklusive angrepp på minoriteter	201
2013/C 33 E/25	Indien, särskilt dödsdomen mot Davender Pal Singh Europaparlamentets resolution av den 7 juli 2011 om Indien, särskilt dödsdomen mot Davender Pal Singh	204

III Förberedande akter

EUROPAPARLAMENTET

Tisdagen den 5 juli 2011

2013/C 33 E/26	Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: Odense Staalskibsværft/Danmark Europaparlamentets resolution av den 5 juli 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/025 DK/Odense Staalskibsværft från Danmark) (KOM(2011)0251 – C7-0114/2011 – 2011/2093(BUD))	207
	BILAGA	208
2013/C 33 E/27	Utnyttjande av EU:s solidaritetsfond - Översvämningarna 2010 i Slovenien, Kroatien och Tjeckien Europaparlamentets resolution av den 5 juli 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska unionens solidaritetsfond i enlighet med punkt 26 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (KOM(2011)0155 – C7-0081/2011 – 2011/2060(BUD))	209
	BILAGA	209
2013/C 33 E/28	Förslag till ändringsbudget nr 2/2011: översvämningar 2010 i Slovenien, Kroatien och Tjeckien Europaparlamentets resolution av den 5 juli 2011 om rådets ståndpunkt om förslaget till Europeiska unionens ändringsbudget nr 2/2011 för budgetåret 2011, avsnitt III – kommissionen (10522/2011 – C7-0137/2011 – 2011/2065(BUD))	210
2013/C 33 E/29	Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: Företaget LM Glasfiber/Danmark Europaparlamentets resolution av den 5 juli 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/022 DK/LM Glasfiber från Danmark) (KOM(2011)0258 – C7-0112/2011 – 2011/2092(BUD))	227
	BILAGA	228
2013/C 33 E/30	Byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området med frihet, säkerhet och rättvisa ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 5 juli 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området med frihet, säkerhet och rättvisa (KOM(2010)0093 – C7-0046/2009 – 2009/0089(COD))	229
	P7_TC1-COD(2009)0089 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 5 juli 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om inrättande av en europeisk byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området med frihet, säkerhet och rättvisa	230
	BILAGA TILL FÖRSLAGET TILL LAGSTIFTNINGSRESOLUTION	230

2013/C 33 E/31	<p>Produkter som kan komma att omfattas av befrielse från eller nedsättning av sjötull *</p> <p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 5 juli 2011 om förslaget till rådets beslut om ändring av beslut 2004/162/EG när det gäller produkter som kan komma att omfattas av befrielse från eller nedsättning av sjötull (KOM(2010)0749 – C7-0022/2011 – 2010/0359(CNS)) 230</p>	230
2013/C 33 E/32	<p>Förslag till ändringsbudget nr 3/2011: överskott från budgetåret 2010</p> <p>Europaparlamentets resolution av den 5 juli 2011 om rådets ståndpunkt om förslaget till Europeiska unionens ändringsbudget nr 3/2011 för budgetåret 2011, avsnitt III – Kommissionen (11630/2011 – C7-0166/2011 – 2011/2075(BUD)) 231</p>	231
2013/C 33 E/33	<p>Tillämpning av konsumentskyddslagstiftningen ***I</p> <p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 5 juli 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen (KOM(2010)0791 – C7-0012/2011 – 2011/0001(COD)) 232</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0001</p> <p>Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 5 juli 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen 233</p>	232
2013/C 33 E/34	<p>OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister ***I</p> <p>Europaparlamentets ändringar antagna den 5 juli 2011 av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (KOM(2010)0484 – C7-0265/2010 – 2010/0250(COD)) 233</p>	233
2013/C 33 E/35	<p>Extra tillsyn över finansiella enheter i ett finansiellt konglomerat ***I</p> <p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 5 juli 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiven 98/78/EG, 2002/87/EG och 2006/48/EG i fråga om extra tillsyn över finansiella enheter i ett finansiellt konglomerat (KOM(2010)0433 – C7-0203/2010 – 2010/0232(COD)) 296</p> <p>P7_TC1-COD(2010)0232</p> <p>Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 5 juli 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/.../EU om ändring av direktiven 98/78/EG, 2002/87/EG, 2006/48/EG och 2009/138/EG vad gäller extra tillsyn över finansiella enheter i ett finansiellt konglomerat 297</p> <p>BILAGA TILL LAGSTIFTNINGRESOLUTIONEN 297</p>	296
2013/C 33 E/36	<p>Blankning och vissa aspekter av kreditwappar ***I</p> <p>Europaparlamentets ändringar antagna den 5 juli 2011 av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om blankning och vissa aspekter av kreditwappar (KOM(2010)0482 – C7-0264/2010 – 2010/0251(COD)) ... 298</p>	298
2013/C 33 E/37	<p>System för ersättning till investerare ***I</p> <p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 5 juli 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 97/9/EG om system för ersättning till investerare (KOM(2010)0371 – C7-0174/2010 – 2010/0199(COD)) 328</p> <p>P7_TC1-COD(2010)0199</p> <p>Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid den första behandlingen den 5 juli 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/.../EU om ändring av direktiv 97/9/EG om system för ersättning till investerare ⁽¹⁾ 329</p>	328

(1) Text av betydelse för EES

2013/C 33 E/38	Medlemsstaternas möjlighet att begränsa eller förbjuda odling av genetiskt modifierade organismer inom sina territorier ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 5 juli 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av direktiv 2001/18/EG vad gäller medlemsstaternas möjlighet att begränsa eller förbjuda odling av genetiskt modifierade organismer inom sina territorier (KOM(2010)0375 – C7-0178/2010 – 2010/0208(COD))	350
	P7_TC1-COD(2010)0208 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 5 juli 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om ändring av direktiv 2001/18/EG vad gäller medlemsstaternas möjlighet att begränsa eller förbjuda odling av genetiskt modifierade organismer inom sina territorier ⁽¹⁾	351
Onsdagen den 6 juli 2011		
2013/C 33 E/39	Resehandlingar som möjliggör passage av de yttre gränserna och i vilka en visering kan införas samt om införandet av en mekanism för upprättande av denna förteckning ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 6 juli 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om förteckningen över resehandlingar som möjliggör passage av de yttre gränserna och i vilka en visering kan införas samt om införandet av en mekanism för upprättande av denna förteckning (KOM(2010)0662 – C7-0365/2010 – 2010/0325(COD))	359
	P7_TC1-COD(2010)0325 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 6 juli 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut nr .../2011/EU om förteckningen över resehandlingar som möjliggör passage av de yttre gränserna och i vilka en visering kan införas samt om införandet av en mekanism för upprättande av denna förteckning	359
2013/C 33 E/40	Tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna ***II Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 6 juli 2011 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagande av Europaparlamentets och rådets förordning om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna, om ändring av förordningarna (EG) nr 1924/2006 och (EG) nr 1925/2006 samt om upphävande av direktiven 87/250/EEG, 90/496/EEG, 1999/10/EG, 2000/13/EG, 2002/67/EG, 2008/5/EG och förordning (EG) nr 608/2004 (17602/1/2010 – C7-0060/2011 – 2008/0028(COD))	360
	P7_TC2-COD(2008)0028 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid andra behandlingen den 6 juli 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1924/2006 och (EG) nr 1925/2006 samt om upphävande av kommissionens direktiv 87/250/EEG, rådets direktiv 90/496/EEG, kommissionens direktiv 1999/10/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG, kommissionens direktiv 2002/67/EG och 2008/5/EG och kommissionens förordning (EG) nr 608/2004	360
2013/C 33 E/41	Gränsöverskridande informationsutbyte om trafiksäkerhetsbrott ***II Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 6 juli 2011 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om underlättande av ett gränsöverskridande informationsutbyte om trafiksäkerhetsbrott (17506/1/2010 – C7-0074/2011 – 2008/0062(COD))	361
	P7_TC2-COD(2008)0062 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 6 juli 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/.../EU om underlättande av ett gränsöverskridande informationsutbyte om trafiksäkerhetsbrott	361
	BILAGA	362

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

2013/C 33 E/42

Utkastet till rådets förordning om fastställande av den fleråriga budgetramen för åren 2007–2013 ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 6 juli 2011 om utkastet till rådets förordning om fastställande av den fleråriga budgetramen för åren 2007–2013 (16973/3/2010 – C7-0024/2011 – 2010/0048(APP)) 362

Torsdagen den 7 juli 2011

2013/C 33 E/43

Europaåret för aktivt åldrande (2012) ***1

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 7 juli 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om Europaåret för aktivt åldrande (2012) (KOM(2010)0462 – C7-0253/2010 – 2010/0242(COD)) 364

P7_TC1-COD(2010)0242

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid den första behandlingen den 7 juli 2011 inför antagnad av Europaparlamentets och rådets beslut (EU) nr .../2011 om Europaåret för aktivt åldrande och solidaritet mellan generationerna (2012) 365

BILAGA 365

Teckenförklaring

- * Samrådsförandet
- **I Samarbetsförandet (första behandlingen)
- **II Samarbetsförandet (andra behandlingen)
- *** Samtyckesförandet
- ***I Medbeslutandeförandet (första behandlingen)
- ***II Medbeslutandeförandet (andra behandlingen)
- ***III Medbeslutandeförandet (tredje behandlingen)

(Det angivna förfarandet baserar sig på den rättsliga grund som kommissionen föreslagit)

Politiska ändringar: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med fetkursiv stil och strykningar med symbolen █.

Tekniska rättelser och justeringar gjorda av ansvariga enheter: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med kursiv stil och strykningar med symbolen ||.

PRENUMERATIONSPRISER 2013 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 420 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	910 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	100 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV